

ACER S.R.L.

SOCIETATE DE PROIECTARE ȘI CONSULTANȚĂ ÎN CONSTRUCȚII
ÎMBUNĂTĂȚIRI FUNCiare, SILVICULTURĂ ȘI PROTECȚIA MEDIULUI
DROBETA TURNU SEVERIN, str. Horațiu, nr. 25, jud. MEHEDINȚI
Tel/fax 0252331403 E-mail: acer.proiect@gmail.com

STUDIU DE EVALUARE ADECVATĂ
„LINIE ELECTRICĂ AERIANĂ 400 kV
PORȚILE DE FIER – ANINA – REȘIȚA, PE TERITORIUL
ARIILOR NATURALE PROTEJATE DE PE RAZA
JUDEȚELOR MEHEDINȚI ȘI CARAȘ SEVERIN”

ETAPA PROCEDURII DE EVALUARE:
STUDIU DE EVALUARE ADECVATĂ

BENEFICIAR: S.C. TRANSELECTRICA S.A. – S.T. TIMIȘOARA

Nr. studiu: 14 EA / IX.2010

REVIZUIRE AUGUST 2013

PROIECTANT: S.C. ACER. S.R.L.

Director, ing. Rodica Ungureanu

Şef de proiect, ing. Ion – Nicolae Nedela

COLECTIV DE ELABORARE

Şef colectiv: dr. ing. Melanica Urechiatu

Membrii : ing. Rodica Ungureanu

ing. Ion – Nicolae Nedela

Three handwritten signatures in blue ink, corresponding to the members of the design team listed to the left.

CUPRINS

A. GENERALITĂȚI	4
A.1. Scopul și obiectul studiului	4
A.2. Surse de informare	5
A.3. Elaboratorul studiului	5
A.4. Faza de proiectare	5
A.5. Baza lergală	6
B. INFORMAȚII PRIVIND PROIECTUL PROPUȘ SUPUS APROBĂRII	7
B.1. Informații privind proiectul propus	7
B.2. Localizarea geografică și administrativă a proiectului	15
B.3. Modificări fizice ale mediului ce vor avea loc pe durata implementării proiectului	16
B.4. Resurse naturale necesare implementării proiectului propus	17
B.5. Resurse naturale ce vor fi exploatate din cadrul ariei naturale protejate de interes comunitar, pentru a fi utilizate la implementarea proiectului	17
B.6. Emisii și deșeuri generate de proiect și modalitatea de eliminare a acestora	17
B.7. Cerințe legate de utilizarea terenului, necesare pentru execuția proiectului	22
B.8. Servicii suplimentare solicitate de implementarea proiectului propus	24
B.9. Durata construcției, funcționării, dezafectării proiectului și eșalonarea perioadei de implementa.....	24
B.10. Activități ce pot fi generate ca rezultat al implementării proiectului	25
B.11. Descrierea proceselor tehnologice ale proiectului	25
B.12. Caracteristicile proiectelor existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu proiectul propus	26
C. INFORMAȚII PRIVIND ARIA NATURALĂ PROTEJATĂ DE INTERES COMUNITAR AFECTATĂ DE IMPLEMENTAREA PROIECTULUI	27
C.1. Date privind identificarea ariilor naturale protejate de interes comunitar	27
C.2. Descrierea ariilor naturale protejate de interes comunitar afectate de implementarea PP	27
C.3. Date despre prezența, localizarea, populația și ecologia și/sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafața și în imediata vecinătate a proiectului, menționate în formularul standard al ariei naturale protejate de interes comunitar	84
C.4. Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile protejate de interes comunitar învecinate	168
C.5. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar	168
C.6. Date privind structura și dinamica populațiilor de specii afectate	169
C.7. Relațiile structurale și funcționale care crează și mențin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar	170
C.8. Obiective de conservare a ariei naturale protejate de interes comunitar	171
C.9. Descrierea stării de conservare actuale și viitoare a ariei protejate de interes comunitar	172
D. IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI	179
D.1. Identificarea și evaluarea tipurilor de impact negativ ale proiectului, susceptibile să afecteze în mod semnificativ aria naturală protejată de interes comunitar	179
D.2. Evaluarea semnificației impactului asupra ariilor naturale de interes comunitar	184
D.3. Impactul preconizat al proiectului asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar	186
E. MĂSURI DE REDUCERE A IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI	198
F. LUCRĂRI DE REFACERE A MEDIULUI	200
G. PREVEDERI PRIVIND MONITORIZAREA MEDIULUI	201
H. DESCRIEREA METODELOR SPECIFICE DE TEREN FOLOSITE PENTRU CULEGEREA INFORMAȚIILOR PRIVIND SPECIILE ȘI HABITATELE DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ	201
ANEXE, PLANURI ȘI HĂRȚI	202

STUDIU DE EVALUARE ADECVATĂ

A.) GENERALITĂȚI

A.1.) Scopul și obiectul studiului

Prezentul studiu s-a întocmit în vederea derulării procedurii de emitere a acordului de mediu necesar implementării proiectului „**LINIA ELECTRICĂ AERIANĂ 400 KV PORȚILE DE FIER – ANINA – REȘIȚA PE TERITORIUL ARIILOR NATURALE PROTEJATE DE PE RAZA JUDEȚELOR MEHEDINȚI ȘI CARAȘ SEVERIN**”, pe teritoriul județului Mehedinți, (UAT Drobeta Turnu Severin, UAT Breznița de Ocol, UAT Ilovița) și județului Caraș Severin (UAT Băile Herculane, UAT Bozovici, UAT Anina). La data elaborării studiului de evaluare adecvată, proiectul propus se află în faza de proiectare „studiu de fezabilitate”, proiectantul general fiind Institutul de Studii și Proiectări Energetice București.

La elaborarea studiului de evaluare adecvată s-au utilizat datele tehnice și planurile de situație furnizate de Institutul de Studii și Proiectări Energetice București la nivelul studiului de fezabilitate, precum și datele culese din teren de specialiștii elaboratorului – S.C. ACER S.R.L.

În conformitate cu prevederile HG nr 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, proiectul propus se încadrează în Lista proiectelor supuse evaluării impactului asupra mediului (anexa nr. 1 – poz. 20).

Amplasamentul proiectului propus include și terenuri cuprinse în arii naturale protejate de interes național și local, precum și situri Natura 2000, respectiv:

- parcuri: Parcul Natural Porțile de Fier (inclusiv RN 2.597 Gura Văii - Vârciorova), Geoparcul Platoul Mehedinți, Parcul Național Domogled – Valea Cernei (inclusiv RN Iardaștița), Parcul Național Semenic – Cheile Carașului, Parcul Național Cheile Nerei – Beușnița;
- arii de protecție specială avifaunistică: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița;
- arii speciale de conservare: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei, ROSCI0226 Semenic – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița.

Regimul de administrare al ariilor naturale protejate enumerate mai sus este reglementat de prevederile OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare, aprobată prin Legea nr. 49/2011.

Metodologia de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și private, aprobată cu OM nr. 135/2010 precizează că, în situația în care amplasamentul proiectului propus cuprinde și terenuri din arii naturale protejate, procedura de emitere a acordului de mediu include și etapa studiului de evaluare adecvată.

Obiectivele prezentului studiului de evaluare adecvată sunt:

- evaluarea stării actuale a mediului în perimetrul propus pentru derularea proiectului;

- evaluarea impactului pe care activitățile derulate prin PP le-ar exercita asupra mediului (habitate, specii de flora și faună de interes comunitar, integritatea siturilor Natura 2000 în care este situat amplasamentul);
- stabilirea modului de încadrare în reglementările legale în vigoare privind protecția mediului;
- identificarea de măsuri care să conducă la diminuarea sau anularea potențialului impact exercitat de activitățile prevăzute în PP asupra mediului și biodiversității, în special asupra speciilor de interes conservativ.
- evaluarea adecvată a activităților și a impactului potențial, precum și a măsurilor de reducere a acestuia ce se vor realiza pentru etapa de construcție și etapa de exploatare.

A.2. Surse de informare

Studiul de evaluare adecvată a fost întocmit pe baza observațiilor directe din teren, cât și pe baza unei documentații bibliografice constând în:

- Studiul de fezabilitate (memoriu tehnic, planuri de amplasament și planuri de situație, studiu topografic) pus la dispoziție de proiectantul general, I.S.P.E. București
- Formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița, ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei, ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, actualizate în anul 2011.
- Planurile de management (provizorii) ale Parcului Natural Porțile de Fier, Parcului Național Domogled – Valea Cernei, Rezervația Naturală Iardaștița, Parcului Național Semenici – Cheile Carașului, Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița, publicate pe site-ul ariilor naturale protejate.
- Studii de specialitate publicate pe -Site –urile agențiilor de protecția mediului;
- Site -ul Ministerului Mediului și Schimbărilor Climatice (www.mmediu.ro)
- Site -ul www.biodiversity.ro/n2000)
- Hărți diverse puse la dispoziție de R.N.P. ROMSILVA.
- Materiale de informare puse la dispoziție de administrațiile parcurilor.

A.3. Elaboratorul studiului de evaluare adecvată

- Numele companiei: S.C. ACER S.R.L.
- Adresa: 220116 DrobetaTurnu Severin, str. Horațiu nr. 25, jud. Mehedinți
- Număr de telefon / fax: 0252 331403,
- E-mail : acer.proiect@gmail.com
- Registrul național al elaboratorilor de studii pentru protecția mediului: înregistrat la poziția nr. 254, Certificat de înregistrare emis de Ministerul Mediului și Pădurilor, valabil până la data de 15.09.2015.
- Nume persoane de contact:
 - Director executiv, ing. Rodica Ungureanu, mobil 0723 066642

A.4. Faza de proiectare

Studiu de evaluare adecvată.

Documentația tehnică s-a întocmit în conformitate cu cerințele OM nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interese comunitare, cu norma de conținut precizată la cap. 2.2. – Etapa studiului de evaluare adecvată.

A.5. Baza legală pentru elaborarea studiului de evaluare adecvată

- ORDIN nr. 19/2010 pentru aprobarea Ghidului metodologic privind evaluarea adecvată a efectelor potențiale ale planurilor sau proiectelor asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar
- ORDIN nr. 135/2010 privind aprobarea Metodologiei de aplicare a evaluării impactului asupra mediului pentru proiecte publice și privat
- LEGEA nr. 46/2008 Codul silvic
- OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 41/2011
- HG nr. 1.284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România
- ORDIN nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România
- O.U.G. nr. 68/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și a Legii vânătorii și a protecției fondului cinegetic nr. 407/2006
- HG nr. 1529/2006 pentru modificarea anexei nr. 1 la H.G. nr. 230/2003 privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și constituirea administrațiilor acestora
- HG nr. 230/2003 privind delimitarea rezervațiilor biosferei, parcurilor naționale și parcurilor naturale și înființarea administrațiilor acestora
- ORDIN nr. 552/2003 privind aprobarea zonării interioare a parcurilor naționale și a parcurilor naturale, din punct de vedere al necesității de conservare a diversității biologice
- LEGEA nr. 5/2000 privind amenajarea teritoriului național - Secțiunea a III-a, zone protejate.

B.) INFORMAȚII PRIVIND PROIECTUL PROPUȘ SUPUS APROBĂRII

B.1. Informații privind proiectul propus

B.1.1. Denumirea proiectului

„LINIA ELECTRICĂ AERIANĂ 400 kV PORȚILE DE FIER – ANINA – REȘIȚA PE TERITORIUL ARIILOR NATURALE PROTEJATE DE PE RAZA JUDEȚELOR MEHEDINȚI ȘI CARAȘ SEVERIN”

B.1.2. Beneficiarul proiectului

C.N. TRANSELECTRICA S.A. - SUCURSALA DE TRANSPORT TIMIȘOARA, cu sediul în mun. Timișoara, Piața Romanilor nr. 11, jud. Timiș.

B.1.3. Descrierea și obiectivele proiectului propus

B.1.3.1. Descrierea proiectului propus

◆ Descrierea traseului general al LEA 400 kV

Pe baza experienței în domeniu pe plan mondial s-au identificat principii generale pentru alegerea traseelor LEA, astfel încât, cerințele tehnico-economice să se armonizeze cu cerințele de mediu și, totodată să fie respectate și condițiile de coexistență cu obiectivele existente și/sau viitoare. Alegerea traseului pentru LEA de 400 kV Porțile de Fier - Anina s-a făcut ținându-se seama de următoarele principii/criterii:

- evitarea zonelor instabile din punct de vedere geologic;
- evitarea zonelor populate;
- evitarea zonelor împădurite și implicit a defrișărilor, acolo unde a fost posibil;
- evitarea zonelor peisagistice deosebite sau cu valoare arhitecturală și istorică.
- realizarea unui traseu de linie cât mai scurt, pentru reducerea consumurilor totale și specifice de resurse;
- evitarea într-o măsură cât mai mare posibilă a ocupării terenurilor de înaltă productivitate agricolă, precum și a celor plantate cu vii și livezi;
- evitarea zonelor industriale cu nivel ridicat de poluare;
- alegerea unor amplasamente cât mai favorabile pentru traversarea vailor largi și a râurilor;
- evitarea parcurilor și rezervațiilor naturale.

Traseul viitoarei LEA 400 kV Portile de Fier – Anina are particularități proprii prin situarea punctelor de capăt (existente) în zone protejate, respectiv, amplasamentul stației electrice Porțile de Fier este situat în P.N. Porțile de Fier, în zona limitrofă a rezervațiilor naturale Gura Văii – Vârciorova și Cracul Crucii, iar zona de racordare la LEA 400 kV Anina-Resita (stâlp nr. 22) este situată în P.N. Cheile Nerei – Beușnița.

Iesirea LEA 400 kV Portile de Fier-Anina din stația 400 kV Portile de Fier va impune modificarea liniilor de 400 kV existente Portile de Fier – Slatina și Porțile de Fier-Urechești, pentru a se evita traversarea acestora. Astfel se vor folosi stâlpii nr.1 și nr.2 ai LEA 400 kV Urechești ce vor fi echipați cu conductoare cu capacitate de

transport marita. După ce se va supratraversa LEA 110 kV Porțile de Fier-Gura Văii și LEA 220 kV Porțile de Fier-Tr. Severin, traseul LEA 400 kV va schimba direcția spre nord-vest. După traversarea LEA 220 kV Porțile de Fier-Cetate, traseul LEA proiectat se va situa în culoar comun cu LEA 220 kV existentă Porțile de Fier-Resița. Paralelismul celor 2 trasee nu poate fi realizat în zona bornelor 17-26, 32-45 și 58-70 ale liniei de 220 kV existente datorită prezentei unor zone, limitrofe LEA 220 kV, afectate de eroziuni ale solului, precum și a unor zone locuite la limita de est a culoarului LEA 220 kV.

Traseul general al LEA 400 kV Porțile de Fier – Anina are următoarea configurație:

- pe tronsonul LEA cuprins între SE Porțile de Fier și traversarea râului Cerna la nord de localitatea Bârza – comuna Topleț, sunt traversate zone din Parcul Natural Porțile de Fier și Geoparcul Platoul Mehedinți.
- după traversarea LEA 110 kV existentă Topleț - Crușovăț, traseul se situează pe culmile Fereganu și Buca, evitând Rezervația Naturală "Râpa Neagră".
- din zona sudică a localității Iablanița traseul schimbă orientarea spre nord-vest, evită Rezervația Naturală "Ravena Crouri", iar după traversarea pârâului Calva ia orientarea spre vest.
- în continuare traseul se situează la sud de Lapușnicel și la nord de Șumița, după care traversează drumul național DN 57B, situându-se la nord de localitatea Borlovenii Vechi.
- este traversat apoi râul Nera (într-o zonă cu vad îngust) după care traseul, păstrând orientarea vest, se situează într-o zonă de dealuri cu altitudinea de 350 – 400 m.
- după traversarea văii Ciurezu, traseul schimbă orientarea spre nord-vest, situându-se până la dealul Crăește pe niște culmi în zone împadurite parțial. În continuare traseul este situat în apropierea DN 57B, evitând traversarea Rezervației Naturale Bigar.
- după traversarea pârâului Poneasca, traseul liniei traversează o zonă îngustă (ce aparține Primăriei Bozovici) din Parcul Național Semenic – Cheile Carașului, după care se situează într-o zonă masiv împadurită, situată în Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița unde drumurile de acces la traseu sunt drumurile forestiere aflate într-o stare normală de exploatare.
- traseul LEA proiectat se racordează la LEA 400 kV existentă Anina – Resița în zona bornelor nr. 22 – 23, situate la est de localitatea Anina.

Lungimea LEA 400 kV Porțile de Fier – Anina este de circa 82 km.

◆ Rezumatul proiectului propus

Proiectul își propune construirea unei linii electrice aeriene cu capacitatea 400 kV pe tronsonul Porțile de Fier – Anina, racordată în stația de transformare 400/220 kV Porțile de Fier, care să asigure trecerea la tensiunea de 400 kV a axului Porțile de Fier – Anina – Reșița – Timișoara – Săcălăz – Arad.

Linia electrică aeriană (LEA) este o construcție supratrană formată din stâlpi metalici fixați în fundații din beton armat, pe care se montează cabluri electrice de dimensiuni specifice capacității obiectivului.

Traseul LEA are forma unui culoar, cu lățimea stabilită conform Normativ NTE 003/04/00 - Normativ pentru construcția liniilor aeriene de energie electrică cu tensiuni peste 1000 V - art. 137, 138, respectiv culoar cu

lăţimea normată de 54 m la trecerea prin teren silvic şi de 75 m prin alte terenuri, pe axul căruia se amplasează construcţia (stâlpi şi cabluri electrice).

LEA 400 kV Porţile de Fier – Anina are următoarea structură constructivă:

a.) Fundațiile stâlpilor LEA sunt elemente de construcție cu ajutorul cărora se fixează în pământ stâlpii, inclusiv ancorele acestora. Prin intermediul fundațiilor se transmit solului încărcările pe care le suportă stâlpii. Fundațiile stâlpilor sunt din blocuri de beton armat turnate în situ, cu beton de clasă C 12/15 (marca B200) preparat în stații centralizate și transportat la punctul de lucru în stare uscată (cu autobasculante cu benă acoperită) sau în stare umedă cu autospeciale. Pe traseul proiectat s-a prevăzut a se executa pentru stâlpii LEA fundații turnate cvadribloc și fundații forate. Partea metalică a fundațiilor (armături și picioare de fundații) se aduc în punctul de lucru gata confecționate și se montează în cofraje refolosibile, executate la dimensiunile prevăzute în proiectul tehnic. Suprafața ocupată definitiv de un stâlp de susținere este de 60 m², iar de unul de întindere este de 160 m². Săpăturile pentru fundațiile stâlpilor (cca. 60 mc pentru fiecare stâlp) se execută mecanizat cu excavatorul (80%) și manual (20%), iar pământul rezultat se depozitează în culoarul LEA, în afara gropii de fundație. După realizarea fundațiilor, o parte din pământul săpat se folosește la umpluturi, iar restul se împrășteie în zona culoarului de lucru în strat de până la 10 cm, care se va înnerva prin însămânțare cu ierburi perene.

b.) Stâlpii: LEA 400 kV Portile de Fier - Anina proiectata se va realiza cu stâlpi de tip "RODELTA", care au următoarele caracteristici constructive:

- sunt construcții metalice, realizate din laminate (OI 52, OI 37), bulonate, asamblate prin clădire;
- stâlpii au înălțimea deasupra solului cuprinsă între 30,5 – 45 m;
- la realizarea tronsoanelor de bază se va aplica soluția "baza și picioare denivelate", astfel ca să se poată asigura preluarea denivelărilor terenului din metru în metru, pentru fiecare din cele patru picioare ale stâlpului;
- la tronsoanele de bază se vor lua, unde este cazul, măsurile pentru împiedicarea furtului barelor și buloanelor.

Stâlpii sunt confecții metalice uzinate, asamblate pe tronsoane, care se transportă la locul de punere în operă cu ajutorul unor autospeciale de gabarit mare și se montează cu ajutorul unor macarale cu braț telescopic amplasate pe o platformă de montaj cu suprafața de 825 m²/stâlp de susținere.

c.) Conductoarele liniei: LEA 400 kV Portile de Fier - Anina va fi echipată cu 9 conductoare active, câte 3 pe fiecare fază, din aluminiu-otel ALOL 300/69 mm². Caracteristicile principale ale acestui conductor sunt precizate în SR CEI 1089/1996. Condițiile tehnice (reguli pentru verificarea calității, mod de ambalare, livrare, transport etc.) care trebuie respectate sunt cele prevăzute în SR CEI 1089/1996. Pentru realizarea fazei, formată din trei astfel de conductoare se vor utiliza distanțiere amortizoare tip DA, distanța între acestea fiind de circa 40-65 m. La amplasarea stâlpilor se va asigura gabaritul la sol pentru conductoarele fluuate până la o temperatură a conductorului de 65 °C (40 °C temperatura maximă a mediului ambiant + sporul de temperatură datorat sarcinii electrice). Linia se va echipa cu două conductoare de protecție pe toată porțiunea, din care unul cu fibră optică înglobată de tip OPGW - Optical Ground Wire. Conductoarele se aduc în punctul de lucru rulate pe tamburi, iar

întinderea pe traseul liniei se face cu utilaje speciale (trăgătoare), montate pe platformă pentru întinderea conductoarelor cu suprafața de 1500 m²/stâlp de întidere.

d.) Izolatia liniei: LEA 400 kV proiectata va fi echipata cu izolatoare din materiale compozite, din cauciuc siliconic, cu protectia conductoarelor în locurile de fixare în clemele de sustinere prin spire preformate.

e.) Prize de legare la pamânt: Legarea la pamânt a stâlpilor LEA trebuie sa se realizeze conform prevederilor STAS 12604/4-89 si STAS 12604/5-90. În functie de rezistivitatea solului, rezistenta de dispersie a prizei de legare la pamânt a fiecarui stâlp la curentii de frecventa industrială nu trebuie sa depaseasca valoarea de 5 W în soluri cu rezistivitate de pâna la 102 Wm. În solurile cu rezistivitate de la 102 Wm si pâna la 5*102 Wm inclusiv, se vor realiza prize având rezistenta maxima de 10 W, iar în zonele de munte/terenuri stâncoase de pâna la 30 W.

În teren împădurit, culoarul liniei electrice se va defrișa, pentru a permite accesul utilajelor tehnologice pe linie și pentru siguranța în exploatare a LEA. În etapa pregătitoare se va defrișa un culoar de lucru cu lățimea de 3 m, așa cum se precizează în SF, urmând ca defrișările pentru restul culoarului LEA să se efectueze după montarea conductorilor și numai pe sectoarele de traseu în care nu este respectata distanta de protectie de 6 m pe verticala între conductorul inferior al liniei (cel mai apropiat de arbori) si vârful arborilor (inclusiv o cerstere previzibila pe o perioada de 5 ani începând de la data punerii în funcțiune a liniei).

Utilajele folosite pentru constructia LEA sunt urmatoarele: buldozer, excavator, tractor + remorca, automacara, instalații de întindere conductoare (frâna+trăgător), autocamion pentru transportul materialelor, autospeciale pentru transportul betonului, etc. Numarul lor depinde de tehnologia de montaj a constructorului, dar traseul LEA fiind dificil din punct de vedere al configurației terenului, este posibil ca la montajul stâlpilor în zone fără acces să se folosească și elicopterul.

Utilajele și mijloacele de transport ce se vor utiliza în procesul tehnologic de execuție sunt echipate cu motoare Diessel, care vor fi prevăzute cu dispozitive pentru reducerea noxelor și atenuarea zgomotului.

Implementarea proiectului propus se va desfășura pe o perioadă de 3 ani.

Procesul tehnologic de realizare a LEA 400 kV Porțile de Fier – Anina este specific construcțiilor civile cu profil energetic și se va derula în amplasamentul propus, cu parcurgerea următoarelor etape și faze de lucrări:

- a. Etapa pregătitoare (materializarea culoarului liniei electrice, defrișarea și îndepărtarea vegetației lemnoase existente pe culoar în zona împădurită, amenajarea drumurilor de acces);
- b. Etapa construcției (trasarea în teren a liniei electrice, organizarea punctelor de lucru, execuția lucrărilor de construcții conform prevederilor documentației tehnice de execuție, probe tehnologice);
- c. Etapa refacerii amplasamentului (dezafectarea organizării de șantier, aducerea la starea inițială a terenurilor utilizate temporar conform prevederilor proiectului tehnic).
- d. Etapa punerii în funcțiune (recepție la terminarea lucrărilor și punerea în funcțiune a obiectivului)

Execuția lucrărilor de construcții se va face conform documetației tehnice de execuție elaborată de proiectant specializat, verificată și aprobată în conformitate cu prevederile Legii nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, cu modificările și completările ulterioare.

◆ Justificarea necesitatii proiectului propus

Proiectul propus are profil energetic, respectiv modernizarea și infrastructurii de transport a energiei electrice în cadrul SEN. Prin implementarea acestuia se va realiza trecerea la tensiunea de 400 kV a axului Porțile de Fier – Anina – Reșița – Timișoara – Săcălaz – Arad.

În prezent, rețeaua electrică de transport din zona de S – V a țării, mai precis, între stația 400/220 kV Porțile de Fier și stația 400/220/110 kV Arad (axul Banat) funcționează la tensiunea de 220 kV. Această zonă a Sistemului Energetic Național (SEN) este o zonă deficitară în ceea ce privește criteriul producție/consum. În anumite situații, ieșirea din funcțiune a LEA 220 kV d.c. Porțile de Fier – Reșița, poate conduce la nealimentarea unei zone de consum de peste 1000 MW, cu daune posibile de ordinul a milioane Euro/incident. De aceea, concluziile studiilor efectuate până în prezent și menționate anterior subliniază necesitatea trecerii la tensiunea de 400 kV a axului Banat între stația Porțile de Fier și Arad. Realizarea trecerii la tensiunea de 400 kV a axului Banat generează o serie de avantaje, atât pentru funcționarea rețelelor interne de transport din SEN, cât și pentru consolidarea interconexiunii cu rețelele ENTSO-E, și anume:

- securizează alimentarea unei mari zone de consum, de circa 1000 MW;
- întărește sectorul energetic Banat, contribuind astfel la creșterea stabilității tensiunilor în zonă și în consecință și la reducerea pierderilor de putere și energie;
- conduc la întărirea rețelei în sud-vestul României și deci la creșterea cantității de energie ce se poate tranzita între România și Serbia prin realizarea unei noi linii de interconexiune între România (Reșița) și Serbia (Pancevo), ceea ce generează compensații financiare mai mari;
- îmbunătățește siguranța în funcționare și crește calitatea serviciului de transport în ambele sisteme electroenergetice, românesc și sârbesc;
- noua legătură de 400 kV s.c. Porțile de Fier – (Anina) – Reșița rezervează linia existent 220 kV Porțile de Fier – Reșița, ceea ce mărește siguranța în alimentare a zonei deficitare Banat.

Prin avizul CTES Transelectrica nr.78/2010 dat pentru lucrarea “Elaborarea studiului de soluție racordare la SEN a CEE Socol și implicit stabilirea soluției finale de realizare a axului 400 kV Banat” întocmită de S.C. ISPE S.A. s-a hotărât ca arhitectura axului să fie următoarea:

- linie 400 kV s.c. Porțile de Fier – Reșița, alcătuită din tronsonul de linie nouă Porțile de Fier – Anina și din tronsonul reabilitat de linie existentă Anina – Reșița;
- linie 400 kV d.c. Reșița-Icloda, păstrând traseul și culoarul liniei existente de 220 kV Reșița-Timișoara, urmând ca apoi să se ramifice în două linii de 400 kV s.c., un circuit mergând în stația Timișoara și cel de-al doilea circuit mergând la stația Săcălaz;
- linie 400 kV s.c. Timișoara - Arad, realizată prin trecerea la 400 kV a liniei de 220 kV d.c. existente, secționată pentru racordarea LEA 400 kV d.c. „racord Săcălaz”;
- linie 400 kV d.c. nouă „racord Săcălaz”, construită pe actualul traseu al liniei de 220 kV d.c. existentă, cu intrare-ieșire în LEA 400 kV Timisoara – Arad. Pe circuitul 1 se va realiza legătura Săcălaz – Timișoara, iar

pe circuitul 2 legătura Săcălaz – Arad. Circuitul 2 se va secționa pentru racordarea stației Calea Aradului (intrare-ieșire).

Trecerea la tensiunea de 400 kV a Axului Banat nu se poate realiza fără construcția LEA 400 kV Porțile de Fier - Anina – Reșița. Inițierea „trecerii la tensiunea de 400 kV Axului Banat” are la bază evenimente care au condus la reducerea siguranței în alimentarea consumatorilor și înrăutățirea funcționării SEN în ansamblu, evenimente care pot conduce la afectarea siguranței naționale în domeniul energiei prin “degradare ori aducere în stare de neîntreținere a structurilor necesare bunei desfășurări a vieții social-economice sau apărării naționale” (Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României (publicată în Monitorul Oficial nr. 163 din 7 august 1991, art. 3, punctul f).

◆ Descrierea instalației și a fluxurilor tehnologice existente pe amplasament

Implementarea proiectului propus presupune construirea unei instalații tehnologice fixe montată pe amplasament, respectiv linia electrică aeriană de 400 kV, prin care se realizează un flux tehnologic specific de transport a energiei electrice în SEN. Implementarea proiectului presupune parcurgerea mai multor etape, în care pe amplasament se desfășoară fluxuri tehnologice specifice, care vor fi descrise în continuare.

În etapa pregătitoare, în amplasamentul proiectului propus, pe zonele împădurite se va desfășura fluxul tehnologic specific exploatărilor forestiere, respectiv: doborârea arborilor, fasonarea și secționarea trunchiurilor, scosul materialului lemnos fasonat în afara amplasamentului, adunarea și stivuirea în grămezi a crăcilor nevalorificabile, pe zone din afara culoarului de lucru. În etapa pregătitoare se va defrișa un culoar de lucru cu lățimea de 3 m, așa cum se precizează în SF, urmând ca defrișările pentru restul culoarului LEA să se efectueze după montarea conductorilor. Utilaje utilizate sunt cele specifice procesului tehnologic din exploatări forestiere, respectiv: motofierăstraie, TAF, tractor echipat cu trolu, remorcă pentru transport.

În etapa de construcție a LEA, fluxul tehnologic ce se va desfășura pe amplasament este cel specific construcțiilor civile realizate din confecții metalice industrializate, montate pe fundații din beton armat turnat „in situ”, care se vor executa conform documentației tehnice de execuție realizată în faza „proiect tehnic”, respectiv: realizarea fundațiilor din beton simplu, aducerea în șantier și montarea stâlpilor din elemente de construcții metalice prefabricate, montarea elementelor de susținere a conductorilor, aducerea în șantier a conductorilor, întinderea și montarea acestora pe stâlpi. După montarea conductorilor pe stâlpi, pe zona împădurită, pe tronsoanele unde vegetația forestieră pune în pericol funcționarea LEA se va proceda la defrișarea acesteia, fluxul tehnologic fiind același din etapa pregătitoare. utilaje tehnologice mobile (buldozer, excavator, automacara, motofierăstraie, TAF etc.) și mijloace de transport auto.

În etapa de exploatare a LEA, fluxul tehnologic din amplasament este cel de transport al energiei electrice prin intermediul conductorilor, care se desfășoară automatizat, prin intermediul dispeceratelor SEN. În amplasament, intervențiile umane se referă numai la întreținerea și reparația periodică a rețelei electrice, care se va desfășura, punctual și cu mijloace neinvazive, fără impact asupra habitatelor și speciilor protejate din cuprinsul ariilor naturale protejate.

◆ Racordarea la rețelele utilitare existente în zona

Procesul tehnologic de realizare a construcțiilor specifice proiectului propus se desfășoară în zonă fără rețele utilitare de furnizare a energiei electrice, apă etc. Curentul electric necesar în procesul tehnologic se va asigura cu autogenerator portabil, iar apa se va aproviziona din rețeaua publică sau fântâni din zonă și transportată cu cisterna în punctul de lucru.

◆ Cai noi de acces sau schimbări ale celor existente

Accesul cu utilaje tehnologice și mijloace de transport în zona culoarului liniei electrice se va face din drumurile publice din zonă, folosindu-se drumuri de exploatare din terenuri agricole și forestiere existente, cu acordul deținătorilor. Aceste drumuri se vor amenaja corespunzător traficului generat de proiect.

Pe teren s-au identificat cca. 16 km de drumuri existente, împietruite sau de pământ, cu platforma în stare tehnică acceptabilă, care servesc pentru desfășurarea activităților agricole și silvice și pot fi folosite pentru implementarea proiectului propus. Cheltuielile aferente amenajării drumurilor de acces existente vor fi prevăzute în devizul general al obiectivului de investiții.

În această fază de proiectare (SF) proiectantul apreciază că nu se vor amenaja drumuri de acces noi.

◆ Metode folosite în construcție

Construcția se va realiza cu cele mai bune tehnologii, în limita strictă a normelor tehnice și normativelor în vigoare pentru astfel de obiective de investiții. Pentru pregătirea culoarului liniei, săparea fundațiilor, montajul stâlpilor, întinderea și montajul conductoarelor se folosesc utilaje tehnologice mobile (buldozer, excavator, automacara, instalații de întindere conductoare etc.) și mijloace de transport auto.

Defrișarea culoarului liniei electrice pe tronsoanele împădurite se execută mecanizat (doborât arbori cu motoferestrăul, scos - apropiat lemn valorificabil cu tractor echipat special) și manual (adunarea și îndepărtarea resturilor de exploatare).

Terasamentele pentru fundații (cca. 60 m³ / stâlp) se realizează la dimensiunea prevăzută în proiect, cu mijloace manuale (excavator) sau manual, iar surplusul neutilizat în cadrul proiectului (cca. 30 m³ pământ necontaminat) se împrăștie în zona culoarului LEA în strat de 10 cm și se înnierbează.

Betonul de ciment se aduce în șantier fie în stare uscată, urmând a fi umețat în momentul turnării, fie gata pregătit în stații centralizate. Elementele metalice ce se înglobează în beton (armături și picioare de stâlpi) se aduc în punctul de lucru gata confecționate. Turnarea betonului armat se realizează manual sau mecanizat, în cofraje realizate din panouri reutilizabile.

Stâlpi metalici de susținere și de întindere, sunt confecții metalice uzinate, asamblate pe tronsoane, care se transportă la locul de punere în operă cu ajutorul unor autospeciale de gabarit mare și se montează cu ajutorul unor macarale cu braț telescopic. Tratarea anticorozivă a stâlpilor se face după montaj, cu vopsea acrilică aplicată cu dispozitive acționate mecanic sau manual.

Cablurile electrice sunt produse industrializate care se aduc în amplasamentul proiectului propus în ambalajele de la furnizor (tamburi), se întind și se montează cu ajutorul unor utilaje tehnologice specifice.

Alte componente specifice (izolatori, elemente de prindere etc.) sunt produse industrializate care se aduc în punctul de lucru în ambalaje de la furnizor și se montează manual sau mecanizat.

▪ Planul de execuție (faza de construcție, punere în funcțiune, exploatare), refacerea mediului la dezafectarea proiectului și folosirea ulterioară a terenului

Planul de execuție a LEA 400 kV Porțile de Fier – Anina se va derula în amplasamentul propus, cu parcurgerea următoarelor etape și faze de lucrări:

a. Etapa pregătitoare

- materializarea culoarului liniei electrice ;
- defrișarea și îndepărtarea vegetației lemnoase existente pe culoarul LEA în zona împădurită;
- amenajarea drumurilor de acces existente;

b. Etapa construcției conform prevederilor documentației tehnice de execuție (DTE):

- organizarea de șantier pentru construcții;
- trasarea rețelei conform planului de trasare;
- execuția fundațiilor stâlpilor pentru LEA;
- aducerea în amplasamentul rețelei a betonului și turnarea fundațiilor;
- aducerea în amplasament a elementelor de confecții metalice și montarea stâlpilor;
- aducerea în amplasament a conductoarelor electrice și montarea liniei;
- probe tehnologice, efectuarea remedierilor, dacă este cazul.

c. Etapa punerii în funcțiune

- dezafectarea organizării de șantier;
- retragerea din amplasamentul proiectului propus a utilajelor tehnologice și a mijloacelor de transport;
- aducerea la starea inițială a terenurilor utilizate temporar conform prevederilor DTE (nivelarea terasamentelor în jurul stâlpilor și de-a lungul culoarului de lucru de 3 m, însămânțare cu ierburi perene);
- recepție la terminarea lucrărilor;
- punerea în funcțiune a obiectivului prin conectarea permanentă la SEN.

d. Etapa de exploatare, refacere și folosire ulterioară:

- exploatarea rețelei electrice se va face de beneficiar, cu respectarea prevederilor legale;
- în perioada de exploatare, beneficiarul are obligația de a menține rețeaua în stare de funcționare prin execuția lucrărilor prevăzute în normativele tehnice de întreținere a rețelelor electrice de înaltă tensiune.
- la expirarea duratei normate de serviciu, beneficiarul va refacere și folosi în continuare obiectivului de investiții, în scopul pentru care a fost realizat

B.1.3.2. Informații despre materiile prime, utilaje și substanțe /preparate chimice utilizate

În procesul tehnologic de realizare a proiectului propus se vor utiliza materiale de construcții compozite, realizate industrial:

- beton de ciment, care se aduce în șantier de clasa / marca prevăzută în documentația de execuție, fie în stare uscată, urmând a fi umectat în momentul turnării, fie gata pregătit în stații centralizate;
- stâlpi metalici de susținere și de întindere (confecții metalice - produs industrial agrementat tehnic);
- materiale diverse pentru montaj (electrozi etc)
- vopsea ecologică pentru protecția anticorozivă a stâlpilor;
- conductoare electrice și alte componente specifice (produse industriale agrementate tehnic).

Acestea sunt clasificate și etichetate ca materii prime nepericuloase pentru mediu. Cu excepția vopselei și a carburanților, în procesul tehnologic nu se utilizează alte substanțe sau preparate chimice.

La execuția lucrărilor pregătitoare și de construcții „in situ” se folosesc utilaje tehnologice și mijloace de transport dotate cu motoare cu ardere internă (Diessel), specifice fazelor de lucrări, astfel:

- Defrișarea și îndepărtarea vegetației lemnoase existente pe culoarul LEA în zona împădurită:
 - motoferestraie pentru doborîrea arborilor, curățarea de crăci și secționarea
 - tractor echipat cu trolu, sau TAF pentru scos – apropiat, IFRON pentru încărcare în mijloace auto;
 - tractor cu remorcă, autocamion, autospecială pentru transport lemn fasonat.
- Amenajarea drumurilor de acces, execuția fundațiilor stâlpilor pentru LEA și a tranșeului pentru LES:
 - excavator pentru săpături în tranșeu deschis și în gropi de fundații;
 - buldozer pentru împingerea și nivelarea pământului din săpături pentru fundații și pe drumuri de acces;
 - autobasculante pentru transportul materialului rutier și al terasamentelor;
- Montarea liniei electrice (stâlpi și conductoare electrice);
 - tractor + remorca (platforma) pentru transportul confecțiilor metalice;
 - macarale cu braț telescopic;
 - instalații de întindere conductoare (frâna+trăgător),
 - camioane pentru transportul materialelor
 - alte echipamente tehnologice acționate electric (aparate de sudură, aparat de vopsit)

Combustibilul utilizat este motorina, care se va aproviziona din stații PECO, astfel:

 - motorina necesară pentru mijloace de transport, cu alimentare direct de la pompe din stația PECO;
 - motorina necesară pentru utilaje tehnologice se va aduce în punctul de lucru în recipiente admiși de normele de comercializare a produselor petroliere, iar alimentarea se va face cu furtun flexibil.

B.2. Localizarea geografică și administrativă a proiectului

◆ Localizarea administrativ teritorială și geografică a proiectului

Localizarea administrativ – teritorială a proiectului propus este pe raza județelor Mehedinți și Caraș Severin:

a.) Județul	Mehedinți
- UAT	Drobeta Tr. Severin, Breznița de Ocol, Ilovița
b.) Județul	Caraș Severin
- UAT	Topleț, Mehadia, Iablanita, Lăpușnicel, Prigor, Bozovici, Anina

Localizarea geografică a proiectului propus este în sud – vestul României, în zona cuprinsă între V. Jidoștiței (UAT Drobeta Turnu Severin – Cartier Gura Văii, jud. Mehedinți) și LEA 400 kV existentă Anina – Resița în zona bornelor nr. 22 – 23, situate la est de localitatea Anina (jud. Caraș Severin).

- Coordonate geografice în PN Porțile de Fier (ROSCI0206 Porțile de Fier)

Latitudine N 44° 39' 57"; longitudine E 21° 59' 02"

- Coordonate geografice în PN Cheile Nerei - Beușnița (ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița)

Latitudine N 45° 02' 04"; longitudine E 21° 53' 54"

▪ Situația juridică a terenului, vecinătăți:

Amplasamentul proiectului propus este sub forma unei fâșii de teren cu lățimea de 54 m în terenuri silvice și 75 m în terenuri agricole, din domeniul public (terenuri silvice în administrarea Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA – Direcția Silvică Mehedinți și Direcția Silvică Caraș Severin, terenuri agricole și silvice din proprietatea UAT Topleț, Mehadia, Iablanita, Bozovici) sau privat (terenuri silvice și agricole aparținând persoanelor fizice și juridice). Proiectantul general a obținut acordul de principiu al deținătorilor de terenuri din amplasamentul LEA, pentru ocuparea definitivă sau temporară a terenurilor necesare implementării proiectului propus, urmând ca până la aprobarea finanțării investiției să fie aprobate și documentele pentru scoaterea terenurilor din circuitul silvic/agricol și schimbarea categoriei de folosință.

Vecinătățile amplasamentului sunt în general terenuri cu aceeași situația juridică și categorie de folosință ca și cele din amplasament.

▪ Distanța față de frontiera de stat a României:

Amplasamentul proiectului propus se situează pe malul stâng tehnic al fluviului Dunărea, la distanțe cuprinse între 1,0 – 40 km de frontiera cu Republica Serbia. Prin profilul său de activitate, proiectul nu intra sub incidența Convenției privind evaluarea impactului asupra mediului în context transfrontieră, adoptată la Espoo la 25 februarie 1991, ratificată prin Legea nr. 22/2001.

▪ Localizarea proiectului propus față de arii protejate:

Amplasamentul proiectului propus include și terenuri cuprinse în arii naturale protejate de interes național și local, desemnate prin:

- ◆ Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a III-a – zone protejate, anexa 1, respectiv: Parcul Natural Porțile de Fier (inclusiv RN 2.597 Gura Văii - Vârciorova), Geoparcul Platoul Mehedinți, Parcul Național Domogled – Valea Cernei (inclusiv RN Iardaștița), Parcul Național Semenic – Cheile Carașului, Parcul Național Cheile Nerei – Beușnița;
- ◆ HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică (SPA) ca parte integrantă a rețelei ecologice Natura 2000 în România, respectiv: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei (PN Porțile de Fier), ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului (PN Semenic – Cheile Carașului) ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița (PN Cheile Nerei - Beușnița);

◆ HG nr. 1964/2007 privind declararea ariilor speciale de conservare (SCI) ca parte integrantă a rețelei ecologice Natura 2000 în România, respectiv: ROSCI0206 Porțile de Fier (PN Porțile de Fier), ROSCI0198 Platoul Mehedinți (Geoparcul Platoul Mehedinți), ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (PN Domogled – Valea Cernei), ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului (PN Semenice – Cheile Carașului) ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița (PN Cheile Nerei - Beușnița).

Zone protejate traversate de traseul LEA 400 kV Porțile de Fier – Anina

Tabel B.2.1.

Cod național	Denumirea ariei naturale protejate	Localizarea administrativ teritorială (în cadrul zonei studiate)	Suprafața totală a ariei nat. protejate -ha-	Din care: în teritoriul ariei naturale protejate		
				Suprafața necesară -ha-	Lungime traversare -km-	Nr. stâlpi
Parcuri naturale sau naționale						
D	Porțile de Fier	Mehedinți	115655,80	45,4048	15,652	54 stâlpi (1 – 24, 29 – 51)
V.6	Geoparcul Platoul Mehedinți	Mehedinți	106000,00	12,8988	4,911	16 stâlpi (25 – 28 52 – 63)
O	Semenic – Cheile Carașului	Caraș-Severin	36664,80	1,0804	0,741	4 stâlpi (230 – 233)
E	Cheile Nerei - Beușnița	Caraș-Severin	37100,00	15,1523	6,532	19 stâlpi (234 – 259)
Rezervații și monumente ale naturii						
2.597	Gura Văii-Vârciorova (PN Porțile de Fier)	Drobeta Turnu Severin	305,00	2,9734	1,665	8 stâlpi (1 – 8)
2.295	Iardaștița (PN Domogled - Valea Cernei)	Mehadia	501,60	1,0790	0,428	3 stâlpi (81, 86)
Arii speciale de conservare (SCI)						
ROSCI0206	Porțile de Fier	Drobeta Tr. Severin, Breznița de Ocol, Ilovița,	125971,50	45,4048	15,652	54 stâlpi (1 – 24, 29 – 51)
ROSCI0198	Platoul Mehedinți	Ilovița	53891,80	10,1110	3,885	12 stâlpi (52 – 63)
ROSCI0069	Domogled - Valea Cernei (RN Iardaștița)	Mehadia	62014,30	1,0790	0,428	3 stâlpi (81, 86)
ROSCI0226	Semenic - Cheile Carașului	Bozovici	37729,80	1,0804	0,741	4 stâlpi (230 – 233)
ROSCI0031	Cheile Nerei - Beușnița	Bozovici, Anina	37289,80	15,1523	6,532	19 stâlpi (234 – 259)
Arii de protecție specială avifaunistică (SPA)						
ROSPA0080	Munții Almăjului – Locvei	Drobeta Tr. Severin, Breznița de Ocol, Ilovița,	118141,60	45,4048	15,652	54 stâlpi (1 – 24, 29 – 51)
ROSPA0086	Mții Semenice–Cheile Carașului	Bozovici	36196,90	1,0804	0,741	4 stâlpi (230 – 233)
ROSPA0020	Cheile Nerei - Beușnița	Anina, Bozovici	37189,60	15,1523	6,532	19 stâlpi (234 – 259)
TOTAL SUPRAFAȚĂ NECESARĂ, LUNGIME TRAVERSARE, NR. DE STÂLPI				84,4515	30,391	96

B.3. Modificarile fizice ale mediului natural ce vor avea loc pe durata implementării proiectului

Proiectul propus, prin tehnologia adoptată, specifică acestui tip de construcții civile, determină modificări fizice ale mediului natural, astfel:

- defrișarea și îndepărtarea vegetației lemnoase existente pe o parte din culoarul LEA în zona împădurită, ceea ce va determina intervenții brutale asupra florei și faunei fără mobilitate, precum și modificarea temporară a habitatelor unor speciilor de faună terestră cu mobilitate, determinând delasare lor spre zone neafectate de activitatea umană;
- intervenții asupra solului și subsolului în zona de amplasare a fundațiilor stâlpilor care compun rețeaua și de amenajare a platformelor de lucru, precum și în zona de circulație a utilajelor tehnologice pe culoarul LEA;
- emisii de factori perturbatori în mediu prin funcționarea utilajelor tehnologice și mijloacelor de transport, în special emisii acustice și noxe chimice;
- plasarea în mediul natural a unor forme artificiale, respectiv o construcție supraterrană - LEA (stâlpi și conductoare electrice) cu înălțime medie peste 7,0 m, ceea ce va determina modificarea peisajului local pe termen lung.

B.4. Resursele naturale necesare implementării proiectului propus

Implementarea proiectului propus este un proces tehnologic specific activității de construcții, în care sunt antrenate și resurse naturale:

- apa pentru umectarea betonului uscat, dacă se va utiliza acest procedeu, care se va prelua din rețeaua publică sau din fântâni din zonă, transportată cu mijloace auto la punctul de lucru;
- agregate naturale pentru prepararea betonului, furnizat de balastiere autorizate situate în afara ariilor protejate de interes comunitar, transportat cu mijloace auto în stațiile centralizate de preparare.

B.5. Resurse naturale ce vor fi exploatate din ariile naturale protejate de interes comunitar pentru a fi utilizate la implementarea proiectului propus

Implementarea proiectului propune exploatarea masei lemnoase de pe culoarul liniei electrice, dar aceasta nu va fi utilizată în cadrul proiectului ci va fi valorificată de deținătorii terenurilor împădurite.

B.6. Emisii și deseuri generate de proiect și modalitatea de eliminare a acestora

B.6.1. Emisii generate de proiect și modalitatea de eliminare a acestora

► Principalele emisii generate de proiect în perioada construcției, modalități de eliminare:

Proiectul propus implică în faza de pregătire și construcție folosirea unor utilaje tehnologice și mijloace de transport specifice diferitelor categorii de lucrări, astfel:

- motoferastrăie pentru doborârea arborilor, curățarea de crăci și secționarea trunchiurilor;
- tractor echipat cu trolu, sau TAF pentru scos – apropiat, IFRON pentru încărcare în mijloace auto;

- tractor cu remorcă, autocamion, autospecială pentru transport lemn fasonat;
- excavator pentru săpături în tranșeu deschis și în gropi de fundații;
- buldozer pentru împingerea și nivelarea pământului din săpături pentru fundații și pe drumuri de acces;
- autobasculante pentru transportul materialului rutier și al terasamentelor;
- tractor + remorca (platforma) pentru transportul confecțiilor metalice;
- macarale cu braț telescopic;
- instalații de întindere conductoare (frana+tragator),
- camioane pentru transportul materialelor;
- alte echipamente tehnologice acționate electric (aparate de sudură, aparat de vopsit).

Combustibilii utilizați sunt benzina și motorina, care se vor aproviziona din stații PECO, astfel:

- benzina pentru motoferăstraie se va aduce în punctul de lucru în funcție de necesarul zilnic, în recipiente admise de normele de comercializare a produselor petroliere, iar alimentarea se va face direct în rezervorul utilajului.
- motorina necesară pentru mijloace de transport, cu alimentare direct de la pompe din stația PECO
- motorina necesară pentru utilaje tehnologice se va aduce în punctul de lucru în funcție de necesarul zilnic, în recipiente admise de normele de comercializare a produselor petroliere, iar alimentarea se va face cu furtun flexibil direct în rezervorul utilajului.

Utilajele tehnologice și mijloacele de transport sunt surse mobile, care în timpul funcționării generează praf, emisii de gaze, zgomot și vibrații.

Traseul LEA are o configurație geometrică specifică unei fâșii (dreptunghi cu latura mică egală cu lățimea culoarului și latura mare egală cu lungimea rețelei) pe care fluxurile tehnologice specifice etapelor de pregătire se vor desfășura pe puncte de lucru în care nu pot acționa concomitent mai mult de 5 utilaje/mijloace de transport.

Principalii poluanți generați de proiectul propus sunt: praful, emisii de noxe, zgomot și vibrații.

- Praful – generat în timpul lucrărilor specifice de excavare pentru fundațiile stâlpilor și deplasarea mijloacelor de transport pe drumurile de acces;
 - pe culoarul liniei electrice prin operațiunile de defrișare a vegetației forestieră, excavare a fundațiilor pentru stalpi și deplasarea pe traseu a utilajelor tehnologice, atunci când lucrările se execută pe timp secetos;
 - pe drumurile de acces, în timpul deplasării mijloacelor de transport.

Emisii de praf din surse mobile în fiecare punct de lucru

Tabel nr. B.6.1.1

Denumirea sursei	Poluant	Debit masic orar (g/oră/ sursă x Nr. surse)
Utilaje tehnologice - în timpul defrișării în zona împădurită - în timpul excavării fundațiilor pt. stâlpi - în timpul deplasării pe tranșeu	Praf(16<30 μ m)	568 g/oră x 5 = 2840 g/oră
	Praf(11<15 μ m)	368 g/oră x 5 = 1840 g/oră
	Praf(1<10 μ m)	268 g/oră x 5 = 1340 g/oră
	Praf(0<2.5 μ m)	84 g/oră x 5 = 420 g/oră
	Total	1288 g/oră x 5 = 6440 g/oră
Mijloace auto de transport în timpul deplasării pe drumurile de acces	Praf(0<30 μ m)	902 g/oră x 5 = 4510 g/oră
	Total	902 g/oră x 5 = 4510 g/oră

Praful se propagă în jurul zonelor de lucru și de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de cel mult 50 m și se depune pe iarbă și frunze în cantitate descrescătoare de la interiorul spre exteriorul acesteia.

Pe culoarul liniei electrice nu se pot lua măsuri pentru diminuarea cantității de praf rezultat în activitatea de defrișare și de execuție a fundațiilor pentru stâlpi.

Eliminarea / reducerea emisiilor de praf în incinta șantierului de construcții și pe drumul de acces se realizează prin aplicarea următoarelor măsuri:

- stropirea cu apă a surselor de praf și a drumurilor de pământ, în perioadă de uscăciune;
- mijloacele de transport vor circula cu viteza redusă pentru a ridica în atmosfera cantități reduse de particule fine de praf;
- încărcătura de material vrac (beton uscat) va fi acoperită în timpul transportului, sens în care autobasculantele vor fi dotate obligatoriu cu prelate
- organizarea lucrărilor pe puncte de lucru, grupând astfel mai puține surse mobile.

Având în vedere caracteristicile naturale ale terenului din amplasament, propagarea prafului în atmosferă este limitată și de obstacolele naturale formate din arbori și forme de relief denivelate.

▪ Emisii de noxe chimice generate de surse mobile, prin arderea carburanților (motorina) în motoarele utilajelor și mijloacelor de transport, ce degajă în atmosferă gaze de eșapament, în a căror componență sunt: oxizi de azot (NO_2), oxizi de carbon (CO), oxizi de sulf (SO_2), compuși organici volatili (COV), pulberi. Cantitățile de noxe eliberate în atmosferă depind de: puterea, regimul și timpul de funcționare al motoarelor, caracteristicile carburantului folosit etc. Consumul orar de carburanți în timpul funcționării principalelor utilaje și mijloace de transport folosite în procesul tehnologic este în medie de 10,0 l/h.

Dispersia noxelor se va produce pe traseul liniei electrice și de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, concentrațiile de poluanți reducându-se la jumătate la distanța de 20 m și de 3 ori la distanța de 50 m. Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor și prin aplicarea normelor Euro II – V, comparativ cu Euro I se prognozează scăderea emisiilor cu 30%.

Emisii de noxe chimice din surse mobile în perioada construcției, în fiecare punct de lucru

Tabel nr. B.6.1.2.

Denumire poluanți	Denumirea sursei: Motoare Diessel ale utilajelor și mijloacelor de transport			
	Debit masic (g/h)	Nr. surse	Emisii totale în mediu (g/h)	Limite maxime admise (Ordin MAPPM nr. 462/1993) (g/h)
Particule solide	15,6	5	78	500
SO_2	32,4	5	162	5000
CO	270,0	5	1350	Limita nespecificată
Hidrocarburi	44,4	5	222	3000
NO_2	444,0	5	2220	5000
Aldehyde	3,6	5	18	100
Acizi organici	3,6	5	18	200

Procesele tehnologice de defrișare în zona împădurită și de construcție a liniei electrice se vor organiza pe puncte de lucru, în care nu va lucra un număr mare de utilaje tehnologice și mijloace de transport, sens în care nu se produce o creștere periculoasă a concentrației de noxe.

Măsuri de reducerea emisiilor de gaze se referă la:

- organizarea activității pe puncte de lucru astfel a se evita creșterea periculoasă a concentrației de noxe chimice;
- menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
- impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumurile de acces;
- controlul periodic al gazelor de esapament și folosirea de utilaje cu motoare performante dotate cu sisteme Euro de retenție a poluanților.

▪ Zgomotul provine de la surse mobile și fixe și este generat de motoarele utilajelor și mijloacelor de transport. Propagarea undelor sonore se face diferit, în funcție de mai mulți factori, dintre care menționăm: distanța receptorului față de sursă, gradul de denivelare a terenului care desparte receptorul de sursă, gradul de ocupare cu obstacole care despart receptorul de sursă etc.

Zgomotul se propagă în jurul santierului și de-a lungul drumului de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, intensitatea reducându-se la jumătate la distanța de 50 m și de 3 ori la distanța de 100 m. Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor, echipându-le cu atenuatoare de zgomot, se prognozează scăderea intensității acestuia cu 30%.

Procesele tehnologice de defrișare în zona împădurită și de construcție a liniei electrice se vor organiza pe puncte de lucru, în care nu va lucra un număr mare de utilaje tehnologice și mijloace de transport, sens în care nu se produce o creștere periculoasă a nivelului de zgomot. Nivelul de zgomot în fiecare punct de lucru trebuie să se încadreze în limita admisibilă stabilită prin STAS 10009/88.

Având în vedere caracteristicile naturale ale terenului din amplasament, propagarea zgomotului este limitată și de obstacolele naturale formate din arbori și forme de relief denivelate.

Emisii acustice din surse mobile – limite

B.Tabel nr. 6.1.3.

Sursa de poluare		Utilaje tehnologice	Mijloace auto de transport
Nr. de surse de poluare		În funcție de organizarea punctului de lucru	În funcție de organizarea punctului de lucru
Poluare maximă admisă (nivel pe sursă)		90 dB	90 dB
Poluare de fond (nivel pe sursă)		30 dB	30 dB
Poluare calculată produsă de activitate și măsuri de eliminare/reducere (nivel pe sursă)	Pe zona obiectivului	75 dB	75 dB
	Pe zone de protecție/restricție aferente obiectivului	60 dB	60 dB
	Pe zone rezidențiale de recreere sau alte zone protejate cu luarea în considerare a poluării de fond	Fără măsuri de eliminare/reducere a poluării	Maxim 75 dB
		Cu implementare măsuri de eliminare/reducere a poluării	Maxim 65 dB

Măsuri de reducerea a nivelului de zgomot se referă la:

- menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
 - impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
 - controlul periodic al nivelului de zgomot și folosirea de utilaje și mijloace de transport cu motoare performante dotate cu atenuatoare de zgomot.
- Vibrațiile sunt generate de surse mobile, provin de la funcționarea utilajelor și ale mijloacelor de transport pe parcursul desfășurării activității și nu reprezintă surse semnificative de vibrații. Posibilitatea propagării vibrațiilor în împrejurimile șantierului, cel puțin teoretic, este foarte redusă. Vibrațiile se înscriu într-o arie cvasicirculară cu raza de maxim 120 – 150 m.

► Principalele emisii generate de proiect în perioada de exploatare, modalități de eliminare:

În faza de exploatare a obiectivului se vor desfășura lucrări de întreținere, care constau din întreținere curentă a construcției (vopsit, reparații la construcția metalică, revizuri la cabluri etc.) și a culoarului LEA (curățire de vegetație lemnoasă regenerată natural). Aceste lucrări sunt cu caracter periodic și se desfășoară punctual, în funcție de necesități. De asemenea, în perioada de exploatare au loc intervenții pentru remedierea avariilor. Lucrările de întreținere și intervenții se vor desfășura cu utilaje și echipamente de același tip ca și în etapa de construcție, dar în număr mult mai mic, cu efecte punctuale nesemnificative asupra factorilor de mediu.

În perioada de exploatare, având în vedere specificul obiectivului, emisiile de poluanți generate de sursele mobile (praf, noxe chimice, emisii acustice, poluarea accidentală cu produse petroliere) în amplasamentul proiectului sunt în cantități foarte reduse, la intervenții participând un număr redus de surse, periodicitatea este mare, iar timpul de emisie este redus la durata intervenției. Mai mult, localizarea emisiilor este punctuală, în funcție de poziționarea intervenției.

În perioada de exploatare, față de cantitățile de poluanți generate de PP și capacitatea de absorbție a mediului, apreciem că nu sunt necesare măsuri de reducere/eliminare a emisiilor de poluanți.

B.6.2. Deșeuri generate de proiect și modalitatea de eliminare a acestora

► Deșeuri generate de proiect în perioada construcției, modalități de eliminare:

- Deșeuri menajere sunt generate de personalul deservent al șantierului de construcții, în cantitate de circa 0,5 kg/zi/persoană. Din activitatea desfășurată în șantier rezultă deșeuri menajere corespunzătoare unui număr de 20 persoane/zi x 0,5 kg/zi = 10 kg/zi. Deșeurile menajere nu sunt biodegradabile, de aceea se vor colecta și înmagazina temporar în recipiente specifici și vor fi transportate și predate la depozit ecologic autorizat, ori de câte ori este nevoie.

- Deșeurile tehnologice ce pot rezulta în perioada construcției:

a. Deșeuri biodegradabile:

- *resturi de material lemnos nevalorificabil*, rezultate din defrișarea vegetației lemnoase existente pe culoarul LEA; aceasta se strâng în grămezi în afara culoarului de lucru, unde, în timp, sub acțiunea factorilor de mediu se produce biodegradarea.

b. Deșeuri nedegradabile:

- *pământ natural din săpături neutilizat la lucrările de construcții*; rezultă cantități foarte reduse care se împrăștie în strat uniform pe terenul din jur, se copertează cu pământ vegetal și se înierbează.
- *deșeuri metalice*, pot proveni de la executarea unor lucrări de întreținere și reparație a utilajelor în afara atelierelor specializate, cum ar fi cele de întreținere curentă și de reparații accidentale. În urma acestor lucrări vor rezulta deșeuri metalice având în componență piese de schimb, consumabile și deșeuri, în general piese de mici dimensiuni și în cantități mici. Acestea se vor colecta și se vor preda la unități specializate pentru reciclare.
- *uleiuri uzate*, pot proveni de la utilaje, organe de transmisie și instalații hidraulice de capacitate mare, atunci când schimbul de ulei se face în locuri neamenajate. Acestea se colectează și se depozitează în recipiente metalici cu capacitatea de 200 l, care vor fi păstrați în magazia de materiale până la valorificarea lor la unități specializate.
- *ambalaje și resturi de materiale de construcții nevalorificabile* se vor depozita și evacua împreună cu deșeurile menajere.

► *Deșeuri generate de proiectul propus în perioada exploatării, modalități de eliminare:*

În perioada de funcționare a proiectului propus, cu ocazia executării lucrărilor de întreținere și reparații reparațiilor se pot produce:

a. Deșeuri biodegradabile:

- *resturi de material lemnos nevalorificabil*, rezultate din lucrările de întreținere ale culoarului LEA pe zona defrișată; aceasta se strâng în grămezi în afara culoarului de lucru, unde, în timp, sub acțiunea factorilor de mediu se produce biodegradarea.

b. Deșeuri nedegradabile:

- *ambalaje și resturi de materiale de construcții nevalorificabil*, rezultate ocazional la execuția lucrărilor de întreținere și reparații; acestea se vor depozita și evacua ca și deșeuri menajere.

B.7. Cerințele legate de utilizarea terenului, necesare pentru executia proiectului

Implementarea proiectului propus se realizează pe terenuri care se vor ocupa definitiv sau temporar, terenuri cuprinse în arii naturale protejate conform tabel nr. B.7.1. «Cerințe de utilizare a terenurilor din amplasament în perioada de implementare a proiectului propus».

B.8. Serviciile suplimentare solicitate de implementarea proiectului propus

În vederea implementării proiectului propus nu sunt necesare servicii și lucrări suplimentare de dezafectare/reamplasare de: conducte, linii electrice și de telecomunicații, construcții existente etc. De asemenea pentru implementarea proiectului propus nu este necesară racordarea la utilități publice (apă, canalizare, rețele electrice și de telecomunicații) sau de realizare a unor amenajări proprii.

Accesul în amplasamentul proiectului propus, în perioada de construcție și de funcționare, se va face pe drumurile publice și de exploatare existente, care sunt utilizate și de comunitățile locale pentru activități agricole/silvice, precum și de agenții economici cu activitate de producție în zonă. Pe perioada implementării proiectului propus, drumurile de acces vor trebui aduse și menținute într-o stare tehnică bună, sens în care beneficiarul în parteneriat public – privat cu administratorul vor efectua reparații și întrețineri pe aceste drumuri, respectiv: împietruire, rigole de scurgere a apei etc.

În aceste condiții, nu va fi afectată integritatea ariilor naturale protejate.

B.9. Durata construcției, funcționării, dezafectării PP și esalonarea perioadei de implementare

Implementarea proiectului propus se desfășoară pe o perioadă de 3 ani, timp în care se va realiza o construcție cu specific energetic, cu caracter permanent.

Durata de funcționare a LEA este de 40 de ani. La expirarea duratei de funcționare beneficiarul va decide menținerea sau desființarea obiectivului, în funcție de necesitățile sale.

Implementarea proiectului propus se eșalonează pe o perioadă de 3 ani ce va cuprinde:

- a. Etapa pregătitoare (materializarea culoarului liniei electrice, defrișarea și îndepărtarea vegetației lemnoase existente pe culoarul LEA în zona împădurită, amenajarea drumurilor de acces);
- b. Etapa construcției (organizarea de șantier pentru construcții, execuția construcției conform proiectului tehnic, probe tehnologice, efectuarea remedierilor, dacă este cazul);
- c. Etapa punerii în funcțiune (dezafectarea organizării de șantier, retragerea din amplasamentul proiectului propus a utilajelor tehnologice și a mijloacelor de transport, aducerea la starea inițială a terenurilor utilizate temporar pentru construcții, recepție la terminarea lucrărilor, punerea în funcțiune a obiectivului prin conectarea permanentă la SEN).

B.10. Activități care vor fi generate ca rezultat al implementării proiectului

Implementarea proiectului propus nu generează alte activități.

B.11. Descrierea proceselor tehnologice ale proiectului

Implementarea proiectului propus presupune construirea unei instalații tehnologice fixe montată pe amplasament, respectiv linia electrică aeriană de 400 kV, prin care se realizează un flux tehnologic specific de

transport a energiei electrice în SEN. Implementarea proiectului presupune parcurgerea mai multor etape, în care pe amplasament se desfășoară fluxuri tehnologice specifice, care vor fi descrise în continuare.

În etapa pregătitoare, în amplasamentul proiectului propus, pe zonele împădurite se va desfășura fluxul tehnologic specific exploatărilor forestiere, respectiv: doborârea arborilor, fasonarea și secționarea trunchiurilor, scosul materialului lemnos fasonat în afara amplasamentului, adunarea și stivuirea în grămezi a crăcilor nevalorificabile, pe zone din afara culoarului de lucru. În etapa pregătitoare se va defrișa un culoar de lucru cu lățimea de 3 m, așa cum se precizează în SF, urmând ca defrișările pentru restul culoarului LEA să se efectueze după montarea conductorilor. Utilaje utilizate sunt cele specifice procesului tehnologic din exploatări forestiere, respectiv: motofierăstraie, TAF, tractor echipat cu trolu, remorcă pentru transport.

În etapa de construcție a LEA, fluxul tehnologic ce se va desfășura pe amplasament este cel specific construcțiilor civile realizate din confecții metalice industrializate, montate pe fundații din beton simplu turnat „in situ”, care se vor executa conform documentației tehnice de execuție realizată în faza „proiect tehnic”, respectiv: realizarea fundațiilor din beton simplu, aducerea în șantier și montarea stâlpilor din elemente de construcții metalice prefabricate, montarea elementelor de susținere a conductorilor, aducerea în șantier a conductorilor, întinderea și montarea acestora pe stâlpi. După montarea conductorilor pe stâlpi, pe zona împădurită, pe tronsoanele unde vegetația forestieră pune în pericol funcționarea LEA se va proceda la defrișarea acesteia, fluxul tehnologic fiind același din etapa pregătitoare. utilaje tehnologice mobile (buldozer, excavator, automacara, motofierăstraie, TAF etc.) și mijloace de transport auto.

În etapa de exploatare a LEA, fluxul tehnologic din amplasament este cel de transport al energiei electrice prin intermediul conductorilor, care se desfășoară automatizat, prin intermediul dispeceratelor SEN. În amplasament, intervențiile umane se referă numai la întreținerea și reparația periodică a rețelei electrice, care se va desfășura, punctual și cu mijloace neinvazive, fără impact asupra habitatelor și speciilor protejate din cuprinsul ariilor naturale protejate.

La execuția lucrărilor pregătitoare și de construcții „in situ” se folosesc utilaje tehnologice și mijloace de transport dotate cu motoare cu ardere internă (Diessel), specifice fazelor de lucrări, astfel:

◇ *Defrișarea și îndepărtarea vegetației lemnoase existente pe culoarul LEA în zona împădurită:*

- motofierăstraie pentru doborârea arborilor, curățarea de crăci și secționarea
- tractor echipat cu trolu, sau TAF pentru scos – apropiat, IFRON pentru încărcare în mijloace auto;
- tractor cu remorcă, autocamion, autospecială pentru transport lemn fasonat.

◇ *Amenajarea drumurilor de acces existente și execuția fundațiilor stâlpilor pentru LEA::*

- excavator pentru săpături în tranșeu deschis și în gropi de fundații;
- buldozer pentru împingerea și nivelarea pământului din săpături și la amenajare drumurilor de acces;
- autobasculante pentru transportul materialului rutier și al terasamentelor;

◇ *Montarea liniei electrice (stâlpi și conductoare electrice);*

- tractor + remorca (platforma) pentru transportul confecțiilor metalice;

- macarale cu braț telescopic;
- instalații de întindere conductoare (frana+tragator),
- camioane pentru transportul materialelor
- alte echipamente tehnologice acționate electric (aparate de sudură, aparat de vopsit)

B.12. Caracteristicile proiectelor existente, propuse sau aprobate, ce pot genera impact cumulativ cu proiectul propus

Traseul LEA 400 kV Porțile de Fier – Anina în jud. Mehedinți se desfășoară în paralel cu traseul existent al LEA 220 kV Porțile de Fier - Reșița, la distanță relativ mică de aceasta. Aceasta este în funcțiune de peste 40 de ani, iar culoarul acesteia, deși în zona împădurită a fost defrișat de mai multe ori în perioada de exploatare, în prezent este acoperit în cea mai mare parte cu vegetație forestieră naturală, iar în zona cu terenuri agricole este acoperit cu vegetație erbacee naturală, asigurându-se astfel continuitatea habitatelor de-a lungul traseului.

Din informațiile furnizate de administrațiile Parcului Natural Porțile de Fier și Geoparcului Platoul Mehedinți rezultă că în zona de amplasare a proiectului propus aflată pe teritoriul ariilor protejate de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier / ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei și ROSCI0198 Platoul Mehedinți nu sunt propuse sau aprobate alte proiecte care pot genera impact cumulativ cu acesta și ar putea afecta habitatele și populațiile speciilor de interes comunitar pentru care au fost declarate siturile Natura 2000 în România.

Din informațiile furnizate de administrațiile parcurilor naționale : Domogled – Valea Cernei, Semenic – Cheile Carașului, Cheile Nerei – Beușnița rezultă că pe teritoriul ariilor protejate de interes comunitar : ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN 2.292 Iardaștița), ROSCI0226 Semenic – Cheile Carașului / ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița / ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița acestora nu sunt propuse sau aprobate proiecte cu profil energetic (parcuri eoliene, parcuri fotovoltaice, microhidrocentrale) care pot genera impact semnificativ asupra speciilor și habitatelor protejate în siturile Natura 2000 : ROSCI0031 /ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița. În zone limitrofe PN Semenic – Cheile Carașului și PN Cheile Nerei – Beușnița sunt amplasate parcuri eoliene și fotovoltaice, a căror racordare la SEN se face pe trasee și în stații de 100 kV situate în afara teritoriului protejat.

Față de această situație putem afirma că în zona de amplasare a proiectului propus nu sunt propuse sau aprobate alte proiecte care pot genera impact cumulativ cu acesta și care ar putea afecta habitatele și populațiile speciilor de interes comunitar sau integritatea siturilor din cadrul rețelei ecologice Natura 2000 în România.

C) INFORMAȚII PRIVIND ARIILE NATURALE PROTEJATE DE INTERES COMUNITAR AFECTATE DE IMPLEMENTAREA PROIECTULUI

C.1. Date de identificare privind ariile naturale protejate de interes comunitar

Proiectul propus se afla în teritoriul unor zone sensibile de mediu, respectiv Parcul Natural Porțile de Fier, a cărui existență este reglementată prin Legea nr. 5 /2000 privind planul de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a III-a – zone protejate, anexa 1 – Zone naturale protejate de interes național și monumente ale naturii, 1.0. – Rezervații ale biosferei, parcuri naționale sau naturale. Acesta include 18 rezervații și monumente ale naturii, înscrise în anexa 1 – Zone naturale protejate de interes național și monumente ale naturii, 2.0. – Rezervații și monumente ale naturii.

Amplasamentul proiectului propus include și terenuri cuprinse în arii naturale protejate de interes național și local, precum și situri Natura 2000, respectiv:

- parcuri: Parcul Natural Porțile de Fier (inclusiv RN 2.597 Gura Văii - Vârciorova), Geoparcul Platoul Mehedinți, Parcul Național Domogled – Valea Cernei (inclusiv RN Iardaștița), Parcul Național Semenic – Cheile Carașului, Parcul Național Cheile Nerei – Beușnița;
- arii de protecție specială avifaunistică: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița;
- arii speciale de conservare: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei, ROSCI0226 Semenic – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița.

C.2. Descrierea ariilor naturale protejate de interes comunitar afectate de implementarea PP

C.2.1. Parcul Natural Porțile de Fier

C.2.2.1. Prezentare generală a PN Portile de Fier

Parcul Natural Porțile de Fier este o arie protejată înființată prin Legea nr.5/2000 privind aprobarea Planului de Amenajare a Teritoriului Național - Secțiunea a III a - Zone Protejate, ca un teritoriu în care remarcabila frumusețe a peisajelor și diversitatea biologică pot fi valorificate în condițiile păstrării nealterate a tradițiilor, iar calitatea vieții comunităților să fie rezultatul unor activități economice ale locuitorilor, desfășurate în armonie cu natura.

P.N. Portile de Fier este situat în partea de sud-vest a României, la frontiera de stat cu Serbia, ocupând o suprafață de 115.655 ha, cuprinzând parțial teritorii aparținând județelor Caras-Severin și Mehedinți, în partea sudică a Munților Locvei și Almăjului și în sud-vestul Podișului Mehedinți.

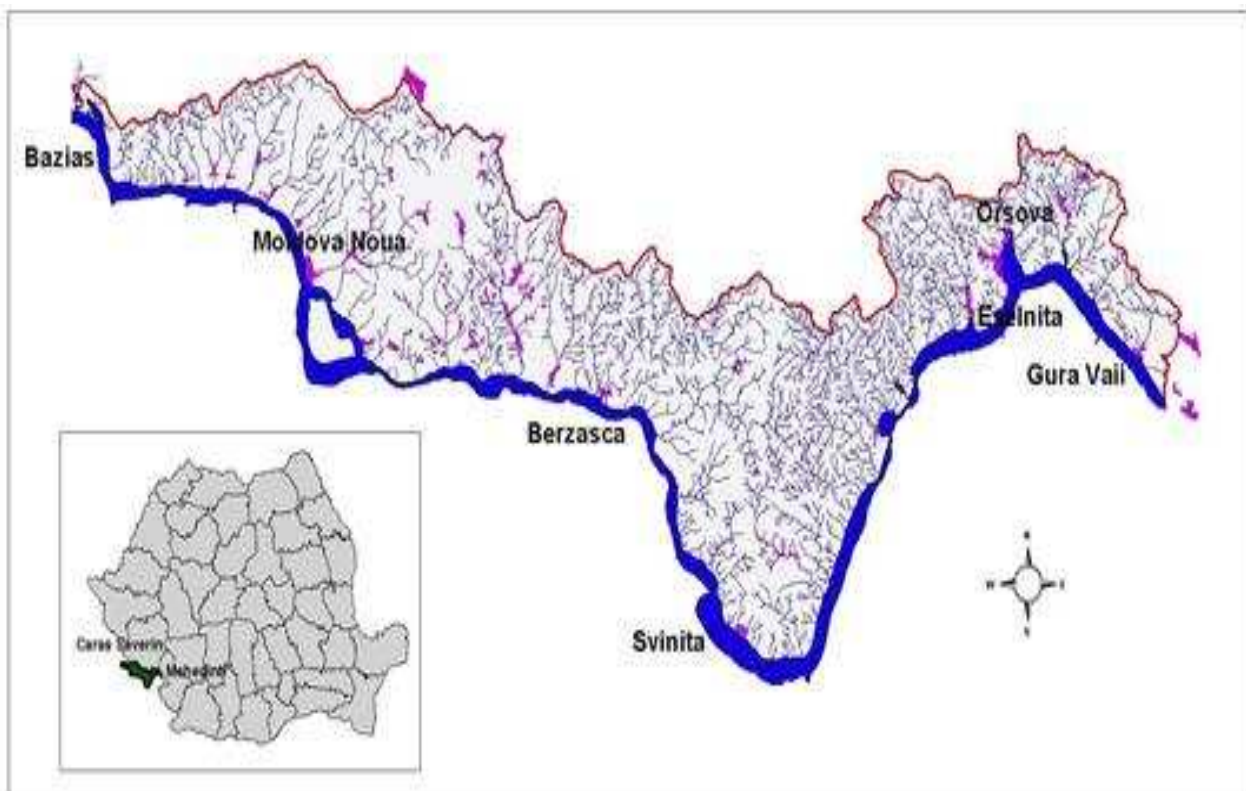
Delimitarea P.N. Portile de Fier au fost stabilite prin HG nr. 230/2003. Limitele parcului natural sunt reprezentate de senalul navigabil al Dunării spre sud, râul Nera la vest, cumpăna de ape a raurilor tributare Dunării la nord (parțial) și o linie sinuoasă ce pornește aval de Gura Văii până în Vf. Matorăț la est.

Parcul Natural Porțile de Fier se întinde între 21° 21' – 22° 36' longitudine estică, iar în latitudine între 44° 51' – 44° 28' 30" latitudine nordică.

Aria protejată se află în custodia Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA, administrația P.N. Porțile de Fier funcționând ca subunitate în structura acesteia.

Parcul Natural Porțile de Fier corespunde categoriei V IUCN: "Peisaj protejat: arie protejată administrată în principal pentru conservarea peisajului și recreere".

În conformitate cu prevederile O.U.G. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice "parcurile naturale sunt acele arii naturale protejate ale căror scopuri sunt protecția și conservarea unor ansambluri peisagistice în care interacțiunea activităților umane cu natura de-a lungul timpului a creat o zonă distinctă, cu valoare semnificativă peisagistică și/sau culturală deseori cu o mare diversitate biologică".

♦ Elemente de caracterizare ale P.N. Porțile de Fier:

- Defileul Dunării - cel mai lung defileu din Europa (134 km);
- Cea mai mare amenajare hidroenergetică din România (S.H.N. Porțile de Fier I);
- Aria protejată cu cea mai mare diversitate etnică din România;
- Diversitate geologică și geomorfologică deosebită, fiind considerat un adevărat muzeu în aer liber;
- Diversitate biologică mare - 1668 specii de plante superioare și peste 5200 specii de animale;
- Diversitatea ridicată a asociațiilor vegetale, în acest spațiu au fost identificate 171 de asociații, din care 26 sunt unice pentru România și 21 de interes comunitar;
- Prezența zonelor umede, care sunt habitate importante pentru specii de păsări protejate la nivel mondial;

- Urme de asezari umane din perioada paleolitica, mezolitica, neolitica - marturii care atesta istoricul locuirii: cetati, manastiri, biserici;
- Cladiri cu valoare istorică și arhitecturală, case, mori de apă unice ca sistem de funcționare.

◆ Elemente de interes

- Valori peisagistice rezultate din imbinarea elementelor cadrului natural si a existentei omului inca din paleolitic si epipaleolitic in zona Portile de Fier.
- Valori naturale: varietatea trasaturilor geologice si geomorfologice impuse de diversitatea petrografica si a proceselor geomorfologice; existenta celui mai mare defileu din Europa si din cursul Dunarii; prezenta unor situri paleontologice unice prin compozitia si diversitatea lor; numarul mare de plante superioare (1668), din care un numar mare de endemisme, plante rare la nivel national, dar si numeroase specii de interes comunitar; numarul ridicat de specii de animale (peste 5200), numeroase de importanta nationala si comunitara; prezenta unor zone umede care se constituie in habitate importante pentru specii de pasari protejate la nivel mondial; suprafata apreciabila ocupata de spatii forestiere, unele adapostind specii cu valoare deosebita din punct de vedere stiintific; diversitatea ridicata a habitatelor, in acest spatiu fiind identificate 171 de habitate, din care 26 sunt unice pentru România si 21 de interes comunitar.
- Valori culturale si antropice: urme ale asezarilor din perioada paleolitica, mezolitica si neolitica; marturii care atesta istoricul locuirii: cetati, manastiri, biserici, constructii cu caracteristici arhitecturale deosebite: case, mori de apa, amenajari in piatra, etc.; existenta unei diversitati etnice ridicate cu traditii si obiceiuri variate (romani, sarbi, cehi, svabi, romi, maghiari), fara conflicte interetnice; prezenta celei mai mari amenajari hidrotehnice din Romania si bazinul Dunarii.
- Valori stiintifice: speciile de plante si animale de importanta nationala si comunitara; habitatele de importanta nationala si comunitara; valori geologice si geomorfologice deosebite; valori culturale si antropice; statii de cercetare existente in acest spatiu.
- Valori educationale: obiectivele naturale si culturale din Parcul Natural Portile de Fier; centre de Informare Documentare si Puncte de Informare.
- Alte valori ale zonei: densitatea scazuta a populatiei, precum si gradul ridicat de naturalitate determina cresterea importantei Parcului Natural Portile de Fier pentru activitatile de recreere; dominanta padurii si gradul ridicat de izolare fata de influentele urbane contribuie la cresterea atractivitatii Parcului Natural Portile de Fier.

C.2.2.2. Geologie

Parcul Natural Portile de Fier este o zona cu diversitate deosebita a peisajelor, impusa de varietatea unor factori naturali ce conditioneaza aparitia lor: geologia, geomorfologia, clima, hidrografia etc.

Din punct de vedere geomorfologic, Parcul Natural Portile de Fier se suprapune Carpatilor Meridionali (Muntii Banatului) si Podisului Mehedinti. De la vest la est principalele unitati majore de relief sunt: Muntii Locvei, Muntii Almajului, Muntii Mehedinti si Podisul Mehedinti.

Altitudinea variază între 35 – 40 m în aval de barajul Portile de Fier I și 968 m în Munții Almajului. În general, relieful este format din culmi rotunjite, cu pante domoale, văi largi, care este întrerupt pe alocuri de zone calcaroase, intruziuni magmatice, depresiuni sedimentare largi etc.

Diversitatea litologică a acestor masive montane (roci cristaline, magmatice și sedimentare) a dus la individualizarea unui peisaj foarte complex, cu multe elemente spectaculoase (creste și abrupturi calcaroase, chei, pesteri, intruziuni vulcanice etc).

Parcul Natural Portilor de Fier se prezintă sub forma unui adevărat muzeu geologic în aer liber, existând o serie de puncte de atracție geologică renumite la nivel național (sinclinalul suspendat Munteana, neck-ul vulcanic permian Trescovat, Cazanele Dunării, formațiunile carstice etc.).

Dintre siturile de interes științific deosebit din punct de vedere paleontologic, în Parcul Natural Portile de Fier se evidențiază: Cozla (plante fosile jurasic inferioare), Munteana-Dumbravita (nevertebrate din Jurasicul mediu și inferior), Bahna (nevertebrate și vertebrate rare miocene), Baia Noua, Eibenthal, Cucuiova și Povalina (plante fosile din carboniferul superior și permian), Bigar, Stenca, Pietrele Albe, Buschmann (plante fosile din jurasicul inferior). De altfel, două din aceste puncte fosilifere au fost declarate ca arii protejate de importanță națională: Punctul fosilifer Bahna și Punctul fosilifer Svinita.

C.2.2.3. Unitățile de relief

Munții Locvei se întind de la Nera (în vest) până la Valea Camenitei (în est). În cadrul Parcului ating o altitudine maximă de 545,7 m în varful Poiana Lisa (situat pe limita nordică), coborând treptat până în Valea Dunării și Valea Nerei. Sunt alcătuiți din două zone distincte: o zonă cristalină cu intruziuni granitice în partea vestică și o zonă sedimentară, calcaroasă, în partea estică.

Munții Almajului au ca limite Valea Camenitei la vest și Valea Cernei la est. Ating altitudinea maximă din arealul Parcului în varful Teiul Mosului (968 m). În cadrul masivului se individualizează două depresiuni importante: Liubcova și Ogradena – Orsova.

Munții Mehedinți și Podisul Mehedinți sunt două unități de relief ce se includ în Parc prin compartimentul lor sudic, desfășurându-se pe direcția V – E de la Valea Cernei până în extremitatea estică a parcului și coborând în altitudine de la nord la sud și est.

Cursul fluviului Dunărea influențează semnificativ peisajul întâlnit în PN Portile de Fier, Valea Dunării schimbându-și aspectul de-a lungul celor 134 km dintre Gurile Nerei și aval de barajul de la Gura Văii. În funcție de structura geologică și de rocile pe care le traversează, Dunărea prezintă sectoare de îngustare (formate la traversarea rocilor dure și mai ales a calcarelor) dar și sectoare de largire, unde s-au format depresiuni cum ar fi Moldova Veche sau Liubcova. De la vest la est, acestea sunt: Îngustarea Valea Nerei - Valea Riliș (peste 3 km lungime); Depresiunea Moldova Veche (situată pe amplasamentul unui bazin miocen, cu o lungime de cca. 29 km); Îngustarea Pescari - Alibeg (6 km lungime); Depresiunea Liubcova (cel mai larg sector din cadrul defileului); Îngustarea Berzasca - Greben (valea este simetrică, cu versanți abrupti, cu o lungime de cca. 18 km); Sectorul Greben - Plavisevita (valea este relativ largă, tăiată în formațiuni metamorfice, pe circa 25 km); Cazanele Mari și

Cazanele Mici (valea este îngustă, cu aspect de chei, tăiate în calcare; sunt separate de bazinetul Dubovei; Depresiunea Ogradena - Orsova; Îngustarea Varciorova - Gura Văii (circa 9 km).

Cele mai spectaculoase sectoare ale Defileului Dunării sunt cele unde fluviul traversează depozite groase de calcare. Rezistența acestor roci la acțiunea mecanică și în același timp vulnerabilitatea la acțiunea chimică a apei, au dus la individualizarea unor sectoare spectaculoase ale văii Dunării: De la Coronini până la 2 km amonte de confluența râului Liborajdea cu Dunărea (în arealul M-tilor Locvei; face parte din zona sedimentară Resita - Moldova Nouă); Aval de loc. Cozla (în M-ții Almajului, sinclinalul Sirinia din zona sedimentară Svinita - Svinecea Mare); Zona localității Svinita și Cazanele Dunării (M-ții Almajului).

Relieful carstic este reprezentat de forme de suprafață (exocarst) și de adâncime (endocarst). În Munții Locvei, calcarele dau un versant abrupt și înalt de peste 100 m, ce continuă pe o distanță de câțiva kilometri în aval de localitatea Coronini. În arealul localităților Garnic și Padina Matei există un întins platou carstic. Formele exocarstice sunt reprezentate de lapiezuri, doline și văi de doline, chei scurte și salbatice (Livadica, Alibeg); există și forme endocarstice, cum ar fi Pestera cu Musca (254 m) și Pestera cu Apa din Valea Polevii (951 m). Calcarele din zona Sirinia sunt slab carstificate, formele carstice fiind reprezentate de lapiezuri pe suprafețe restrânse și doline de dimensiuni reduse. În peisaj se remarcă Cheile Siriniei, cu pereți abrupti, brazdați de diaclaze și de fisuri. În zona Svinita, calcarele jurasice și cretacice au determinat apariția unui perete masiv, morfologia carstică fiind totuși slab dezvoltată. În Cazanele Dunării formele carstice au o dezvoltare deosebită. Lapiezurile formează un microrelief caracteristic dezvoltat în partea de SV a Cazanelor Mari și în Cazanele Mici. Dolinele sunt formele ce dau nota caracteristică a carstului din Cazanele Mari (local, ele se numesc vulcan). În masivul Ciucaru Mare au fost identificate șapte peșteri, cu o lungime totală de 2155 m, din care cea mai importantă este Pestera Poncova.

Relieful vulcanic este reprezentat de neck-ul vulcanic Trescovat, principală sursă a rocilor magmatice permene din zona Munților Almajului. Neck-ul vulcanic reprezintă de fapt lavă consolidată pe cosul unui fost vulcan, evidențiindu-se în morfologia zonei printr-un abrupt de 400 m.

Relieful structural se impune prin abrupturi de până la câteva zeci de metri. Sunt foarte evidente în împrejurimile localității Svinita, formând spectaculosul "amfiteatru natural" situat deasupra satului, precum și Cioaca Borii, una din puținele stațiuni cu *Pinus nigra* var. *banatica* (pinul negru de Banat) din Defileul Dunării.

C.2.2.4. Caracteristici climatice

Parcul Natural Porțile de Fier se încadrează în zona cu climat temperat continental cu influențe mediteraneene semnificative. Datorită influenței circulației aerului cald de origine mediteraneană, temperatura aerului înregistrează valori mai ridicate în comparație cu alte unități montane. În Defileul Dunării, climatul este apropiat de cel mediteranean, media multianuală fiind de circa 11°C.

Aflându-se sub incidența maselor de aer vestice și sud-vestice în regiune cantitățile de precipitații sunt relativ ridicate pentru o zonă de până la 1000 m altitudine de pe teritoriul României. Cantitățile medii anuale oscilează între 800 - 1000 mm.

Directia vanturilor in Defileul Dunarii este predominant vestica si estica, datorita canalizarii maselor de aer pe acest culoar. Regimul anual al vitezei vantului se caracterizeaza prin crestere ale vitezelor primavara (maximele depasesc 20 m/s). In PN Portile de Fier se manifesta vanturi cu caracter local:

- Brizele specifice defileului datorate diferentelor de temperatura dintre apele fluviului si uscat;
- Cosava, bate pe directia SE - NV cu viteze de peste 70 km/h, provocand scaderi mari de temperatura;
- Gorneacul, specific Depresiunii Moldova Noua, pe directia NE - SV, cu intensificari ce depasesc 100 km/h.

C.2.2.5. Caracteristici hidrologice

Intrucat limita sudica a Parcului Natural Portile de Fier este data de senalul navigabil al Dunarii, fluviul exercita o influenta deosebita asupra componentelor peisajului.

In sectorul romanesc al Defileului, Dunarea primeste afluenti, ce isi afla izvoarele in Muntii Semenic, Locvei, Almajului, Cernei si Mehedinti. De la vest la est de principalele cursuri de ape sunt: Nera, Ribisul, Radimna, Moldova, Liborajdea, Camenita, Orevita, Berzasca, Sirinia, Tisovita, Plavisevita, Mraconia, Mala, Ieselnita, Cerna, Bahna si Jidostita.

Dupa construirea barajului de la Gura Vaii si formarea lacului de acumulare, gurile de varsare ale afluentilor directi ai Dunarii au fost inundate si transformate in golfuri de diferite dimensiuni. Cele mai mari golfuri sunt cele ale Cernei, Bahnei si Mraconiei. In sectorul Bazias - Camenita, procesul a constat in acoperirea de catre apele Dunarii a conurilor de dejectie formate de rauri la varsarea in Dunare. In consecinta, a crescut suprafata acvatica, creandu-se noi habitate acvatice si zone umede.

Lacul de acumulare Portile de Fier I reprezinta cea mai mare amenajare hidrotehnica din lungul Dunarii si din Romania, fiind realizat in spatele barajului de la Gura Vaii, care are o inaltime de 60,6 m. Lacul are o lungime de 130 km, o suprafata medie de 700 kmp si un volum mediu de 12 kmc.

In prezent lacul de acumulare Portile de Fier este utilizat pentru producerea de energie electrica, regularizarea debitelor Dunarii, piscicultura, navigatie si agrement, fiind de asemenea un habitat preferat de multe specii de pasari acvatice.

C.2.2.6. Biodiversitate

Diversitatea floristică și asociațiile vegetale ce caracterizează etajul nemoral la care se încadrează vegetația PN Porțile de Fier conferă originalitate zonei, subliniind necesitatea conservării.

În conformitate cu categoriile de specii stabilite de IUCN și conform Listei Roșii elaborate de N. Boșcaiu, G. Coldea, C. Hodreanu, Sorina Matacă (2005) a semnalat prezența a 23 de specii vasculare, astfel: o specie periclitată, 5 specii vulnerabile și 17 specii rare, totodată propunând completarea listei speciilor periclitate, vulnerabile și rare cu alte 17 specii. La aceste categorii se adaugă lista speciilor de orhidee din sud-vestul Parcului dintre care 6 taxoni sunt periclități, 8 foarte rari și 5 rari (Milanovici, 2002).

R. Călinescu (1964) susține că Parcul Natural Porțile de Fier se încadrează din punct de vedere biogeografic în Subprovincia banato – getică, ce este inclusă în Provincia dacică. Aceasta, la rândul ei, aparține

Subregiunii Mediteraneene, prezența a numeroase specii submediteraneene și mediteraneene fiind un argument în acest sens. Influențele dacice și submediteraneene interacționează, ducând la formarea unor grupări vegetale complexe, ce constituie vegetația banatică de tip submediteranean.

Caracterul biogeografic conservativ al PN Porțile de Fier și în special a Defileului Dunării este determinat de varietatea substratului litologic, de caracteristicile climatice, de aspectul tânăr al reliefului (versanți abrupti, profile longitudinale ale văilor cu rupturi de pantă accentuate, profil transversal slab evoluat etc.). Caracteristicile ecologice au favorizat păstrarea unor elemente floristice și faunistice cuaternare sau precuaternare. Este recunoscut rolul de vad biogeografic al Defileului Dunării de-a lungul căruia s-au intersectat căile de migrație ale unor elemente floristice și faunistice începând cu sfârșitul terțiarului și până în prezent.

Diversitatea floristică și faunistică devine explicabilă prin ipoteza interferării a numeroase și variate valuri de migrație provenite din diferite obârșii filogenetice. Interferențele fitogeografice din zona Defileului Dunării prezintă o importanță deosebită pentru reconstituirea trecutului florei din sudvestul României (Boșcaiu și alții, 1982). Aceste interferențe și condițiile ecologice existente în Parcul Natural Porțile de Fier au favorizat păstrarea unor specii ponto-mediteraneene de la sfârșitul Miocenului și începutul Pliocenului (*Saponaria glutinosa*, *Minuartia hamata*, *Ephedra distachya*, *Pinus nigra*, *Silene supina* etc.).

Chiar dacă Defileul Dunării a jucat rol de coridor pentru migrația speciilor de floră și faună din Depresiunea Panonică și cea Pontică, flora și vegetația dominantă are azi trăsături proprii montane, carpatobalcanice. Influențe ale florei pontice se resimt cu precădere în sectorul estic, iar cele panonice în sectorul vestic, marcând astfel și axele de migrație. Elementele floristice sudice conferă coloritul distinctiv al vegetației PN Porțile de Fier.

Distribuția fragmentată a elementelor sudice a fost determinată de climatul periglaciuar care a distrus o parte dintre elementele specifice climatului mediteranean instalat în acest spațiu în perioada terțiară. De altfel, prezența celor mai multe dintre elementele sudice a fost determinată de migrații postwürmiene.

Dintre elemente cu distribuție neomogenă în Parcul Natural Porțile de Fier se numără elementele caucazo-balcanice (*Chrysanthemum macrophyllum*, *Genista ovata*) și atlantice care s-au infiltrat în acest spațiu în condițiile unui climat umed în perioada cuaternară.

În prezent, flora reflectă un amestec specific al elementelor boreale – montane și central – europene cu cele termofile sudice, cele dintâi coborând altimetric, iar cele din urmă marcând o ridicare sub raport hipsometric. Se constată caracterul relict al elementelor nordice și sudice, ce supraviețuiesc în enclave.

C.2.2.7. Flora și vegetația

În ansamblul ei, flora PN Porțile de Fier este reprezentată prin toate cele cinci încrengături ale regnului vegetal, după cum urmează: Phycophyta (cu 71 familii, 171 genuri și 549 specii), Lichenophyta (cu 34 familii, 67 genuri și 375 specii), Fungi (cu 48 familii, 252 genuri și 1077 specii), Bryophyta (cu 31 familii, 98 genuri și 296 specii), Cormophyta (cu 67 ordine cu 114 familii, 540 genuri, 1395 specii, 272 subspecii și 5 varietăți).

Studiul apartenenței areal geografice a speciilor de plante din arealul PN Porțile de Fier relevă o dominanță netă a elementelor nordice sau apusene (62,23%), respectiv a celor circumpolare, europene și

continental-europene, medio-europene și medio-europene-mediteraneene, eurasiatice, inclusiv continentale, arcticalpine, alpine-balcanice, alpine-carpatică și atlanto-medio-europene. Acestea sunt urmate, ca pondere, de elementele sudice și endemice, respectiv elemente medio-atlantice, medio-eurosiberiene, balcanice și balcano-pontice, daco-balcanice, carpato-balcanice, dacice, balcanoalpino-carpatică și carpatică (19,23%).

Elementele orientale sau continental-stepice, respectiv elementele ponto-panonice, ponto-mediteraneene și ponto-panono-balcanice, totalizează un procent de 11,07 %, iar elementele policore, respectiv cosmopolite și advenite, un procent de 6,75 %.

Numărul de elemente endemice, deși nu foarte mare, vine ca o completare a diversității mari de elemente fitogeografice. După diverse surse bibliografice (Matacă, Roman, Boșcaiu, Dihoru etc.), numărul endemitelor din arealul parcului variază între 28 și 33 de elemente, dintre care enumerăm: *Pinus nigra ssp. banatica*, *Minuartia cataractarum* Janka, *Cachrys ferulacea* L., *Stipa danubialis* Dihoru et Roman, *Tulipa hungarica* Borbas (care au arealul limitat numai în această zonă), *Dianthus banaticus* (Heuffel) Borbas, *Dianthus spiculifolius* Schur, *Campanula crassipes* Heuffel, *Dentaria glandulosa* Waldst. et Kit., *Sorbus dacica* Borbas, *Thymus comosus* Heuffel ex. Griseb. etc.

Trăsătură caracteristică pentru flora Parcului Natural Porțile de Fier, alături de amestecul de flore boreale, montane cu cele de origine mediteraneană, o constituie coborârea în altitudine a unor elemente montane și urcarea unor elemente sudice (R. Călinescu, S. Iana, 1964). Astfel, fagul (*Fagus sylvatica*), tisa (*Taxus baccata*) coboară mult în defileul Dunării, ca și alte elemente montane, cum sunt afinul (*Vaccinium myrtillus*) care este prezent pe Vf. Trescovăț, și licheni însoțitori ai pinetelor: *Cladonia sylvatica*, *C. foliaceae*, *C. fimbriata*, prezenți și în fâgetele din arealul parcului. Apariția elementelor montane la altitudini neconforme în Defileul Dunării este urmare a condițiilor oropedoclimatice locale. Elementele respective s-au menținut ca relict montane la altitudini mici datorită condițiilor ecologice variate ale regiunii, care local prezintă caracter montan la altitudini joase.

O serie de elemente mediteraneene ajung în Defileul Dunării la altitudini mari, cum sunt: cerul (*Quercus cerris*), gârnița (*Quercus frainetto*), scumpia (*Cotinus coggygria*), mojdreanul (*Fraxinus ornus*), liliacul sălbatic (*Syringa vulgaris*), alunul turcesc (*Corylus colurna*) etc.

Din totalul de 1668 taxoni inventariați în arealul Parcului Natural Porțile de Fier, un număr de 242 de taxoni (respectiv 14,5% din numărul total al taxonilor din parc) sunt inventariați în Lista Roșie a Plantelor Superioare din România, dintre care 200 sunt considerați taxoni rari, 5 taxoni vulnerabili (*Taxus baccata*, *Corylus colurna*, *Beta trigyna*, *Paeonia mascula* și *Alyssum tortuosum*) și 2 taxoni extinși (*Geranium bohemicum* și *Alyssum sibiricum*).

De importanță comunitară sunt un număr de patru specii, înscrise în Anexa nr. I a Convenției de la Berna: *Salvinia natans* (L.) All., *Colchicum arenarium* Waldst. et Kit., *Typha shuttleworthii* Koch et Sonder și *Eleocharis carniolica* Koch.

În PN Porțile de Fier au fost identificate și descrise 171 de asociații vegetale de cormofite cuprinse în 20 clase de vegetație, din care 26 sunt endemice, fapt care dovedește încă o dată marea diversitate floristică a zonei.

Vegetația din spațiul Parcului Natural Porțile de Fier este alcătuită din păduri, tufărișuri, pajiști și grupări ruderaie, distribuția acestora fiind condiționată de particularitățile oropedoclimatice ale substratului.

Pădurea domină peisajul general, indicele de naturalitate calculat pentru Parcul Natural Porțile de Fier înregistrând valori frecvente de 80%. Discontinuitatea acestui indice este introdusă de spațiile depresionare cu mare favorabilitate pentru practicile agricole și locuire.

În PN Porțile de Fier sunt caracteristice diversitatea fitocenologică, caracterul mozaicat al asociațiilor, schimbările și modificările frecvente ale etajării, toate acestea fiind în strânsă corelație cu orientarea versanților, a culoarelor de văi, cu prezența abrupturilor petrografice și litologice.

Formațiile vegetale, condiționate de dinamica în timp a asociațiilor (grupărilor) și de parametrii topoedafici sunt atribuite etajului nemoral (R. Călinescu și colab., 1969).

Etajul nemoral (pădurea) prezintă în funcție de fizionomia și fiziologia asociațiilor vegetale o diversificare altitudinală determinată de relief și parametrii calitativi și cantitativi ai acestuia.

Subetajul fâgetelor se desfășoară între 500 – 1000 m, fiind reprezentat în special prin fâgete. În structura pădurilor de fag (*Fagus sylvatica*) se mai întâlnesc *Fagus taurica*, *Fagus moesica* și *Fagus orientalis*. În lungul unor văi cum ar fi Berzasca, Eșelnița, Mala, Mraconia etc. fâgetele coboară către 200 m pe versanții cu soluri brune de pădure slab acide, mai umezi și mai umbriți.

Local, în pășunile împădurite (Liubcova etc.), fagul ajunge până la 55 – 70 m prin înlocuirea gorunului datorită microclimatului umed specific versanților umbriți. *Fagus sylvatica* se întâlnește în cel mai jos punct din țara noastră la confluența râului Mraconia cu Dunărea (52 m altitudine).

Subetajul fagului are o extindere mare în partea centrală și nordică a Parcului Natural Porțile de Fier, suprafețele cele mai întinse fiind în zona înaltă a Munților Almăjului. Local, în special în sectoarele înguste, se observă o tendință de inversiune de vegetație, fagul coborând sub gorun (pe versanții nordici de pe cursul mijlociu al văilor Stariște, Elișeva, Liubotina).

Între 500 și 650 m se desfășoară asociații de fâgete și gorunete, în care predomină specii *Quercus petraea* (gorunul), *Fagus moesica* (fagul balcanic) și *Fagus orientalis* (fagul oriental – relict pontic).

Subetajul gorunetelor (*Quercus petraea*), în amestec cu alte specii de foioase, alcătuiește formația vegetală dominantă în zona Parcului Natural Porțile de Fier. Acesta se situează între 200 și 500 m, ocupând zone cu pante în general reduse, cu soluri brune, uneori podzolice, fie în arborete pure, fie în arborete amestecate de gorun cu fag. Dintre speciile de cvercinee, apare și *Quercus polycarpa*, element balcano – caucazian ce ocupă în mod porțiunile mai uscate și mai calde din partea superioară a versanților însoriți.

Pe versanții însoriți, pe soluri scheletice și pe depozite reziduale de tip tera rossa vegetează pădurile de gorun cu cărpiniță. În zonele în care pădurea de gorun a fost defrișată se dezvoltă pajiști cu asociații în care domină *Chrysopogon gryllus*, *Andropogon ischaenum*, *Festuca sulcata* etc., habitat ideal pentru Țestoasa lui Hermann și unele orchidee.

Subetajul pădurilor de amestec cu elemente termofile este situat la altitudini cu valori mai mici de 300 m, pe suprafețe morfologice însoțite și semiînsoțite, constituind vegetația cea mai reprezentativă a Parcului Natural Porțile de Fier, este alcătuit mai ales din asociații în care domină specii termofile (cerul – *Quercus cerris*, gârnița – *Quercus frainetto*, stejar pufos – *Quercus pubescens* și cărpiniță - *Carpinus orientalis*). Cereto – gârnițetele sunt specifice zonei Berzasca – Cozla, gârnițetele cu cer apar sporadic pe văile Berzasca, Tisovița și Mraconia, gârnițetele cu stejar pufos și cărpiniță pe pantele abrupte ale Dealului Ciucaru Mare, Glaucina, Tricule, iar pădurile de cărpiniță între Eșelnița și Orșova, pe versanții însoțiți din cursul inferior al văii Berzasca, la baza Trescovățului, etc.

Caracteristica acestor păduri de cer și gârniță este prezența unui subarboret bogat în elemente termofile: cărpiniță (*Carpinus orientalis*), scumpia (*Cotinus coggygia*), liliacul sălbatic (*Syringa vulgaris*), care pe pante abrupte se transformă în șibleac.

Ca element endemic pentru acest subetaj semnalăm pinul negru de Banat (*Pinus nigra ssp. banatica*), pe stâncării, cu sol subțire, arealul cel mai bine conturat în Parcul Natural Porțile de Fier fiind la Cioaca Borii.

În locul pădurilor termofile defrișate s-au instalat tufărișuri termofile (șibleac), o formațiune vegetală secundară de stejar pufos cu multă cărpiniță, mojdrean și liliac sălbatic (R. Călinescu, S. Iana – 1964) căreia i se adaugă specii submediteraneene, saxicole și calcicole.

În cadrul acestora, principalele elemente de vegetație sunt: stejarul pufos (*Quercus pubescens*), cărpinița (*Carpinus orientalis*), liliacul sălbatic (*Syringa vulgaris*), mojdreanul (*Fraxinus ornus*), scumpia (*Cotinus coggygia*), vișinul turcesc (*Padus mahaleb*), spinul cerbului, pațachina etc.

Dintre esențele forestiere cu extindere redusă apare nucul (*Junglans regia*), areale cu extindere mai apreciabilă întâlnindu-se pe văile Liubotina, Iuți, Svinița, Stariște.

Arealele cu vegetație higrofilă sunt destul de restrânse, fiind situate în sectoarele de luncă a râurilor afluate Dunării, în defileul propriu – zis, dar și în unele bazinete de confluență cum sunt cele ale Cernei, Eșelniței, Mala, Mraconiei, Camenița, Liubcova, Plavișevița, Liubotina etc. În componența acestora intră mai multe specii de salcie (*Salix alba*, *Salix fragilis*, *Salix triandra*, *Salix purpurea*), plop alb (*Populus alba*) și negru (*Populus nigra*), iar pe culoarele văilor unor afluenți ai Dunării, anin alb (*Alnus glutinosa*). În subarbustiv vegetează cătină roșie sau mur (*Rubus caesius*).

În zonele de luncă inundabilă apar înmlăștinări în care domină trestia (*Phragmites communis*), pipirigul (*Scirpus sylvaticus*), rugina (*Juncus inflexus*), *Galium palustre* etc..

Vegetația primară a pajiștilor este foarte mult modificată de intervențiile antropice. Pajiștile sunt destul de restrânse ca suprafață, fiind intercalate între păduri și terenuri agricole. Această vegetație aparține câtorva grupe zonale (Boșcaiu, Resmeriță – 1969, Anghel și colab. – 1970).

Grupa asociațiilor xeromezofile este localizată pe versanți și pe alte suprafețe morfologice cu expoziție variată, la altitudini de peste 300 m, pe locul gorunetelor și fâgetelor defrișate. Se întâlnește varianta tipică xeromezofilă pentru versanții însoțiți și puternic înclinați și varianta xeromezofilă de pe versanții semiînsoțiți și cu

înclinare redusă. Pajiștile de acest gen sunt cele cu obsigă (*Brachypodium pinnatum*), zâzanie (*Lolium perenne*) și, în mod deosebit, cu sadină (*Chrysopogon gryllus*).

Grupa asociațiilor xeroterme este specifică pajiștilor din subetajul pădurilor termofile, ce vegetează pe pante ondulate și mai puțin abrupte, cu expoziție sudică, sud – vestică și sud – estică. Reprezentative sunt pajiștile cu păiuș (*Festuca valesiaca*), bărboasă (*Botriochloa ischaemum*) și obsigă (*Bromus tectorum*).

Grupa asociațiilor xerothermofile de pe calcare și șisturi este corespunzătoare perimetrelor de văi: Sirinia, Berzasca, Cozla, Cazane, Vârciorova, unde există una dintre cele mai mari concentrări de elemente termofile, a relictelor și a endemismelor. Deosebit de reprezentative sunt: *Tulipa hungarica*, *Campanula crassipes*, *Silene armeria*, *Allysum murale*, *Stipa aristela*, *Cerastium banaticum* etc.

Zona Cazanelor se diferențiază de restul PN Porțile de Fier prin bogăția floristică deosebită și prin numărul ridicat de endemisme. Se întâlnesc astfel elemente floristice precum laleaua Cazanelor (*Tulipa hungarica*), cornul bănățean (*Cerastium banaticum*), cosaci (*Astragalus rochelianus*), clopoței Cazanelor (*Campanula crassipes*). Pe Ciucarul Mare, Ciucarul Mic, pe soluri de tip terra rossa apar asociații de poieni cu firuță (*Poa badensis*), păiuș (*Festuca sp.*), sipică de râpe (*Cephalaria laevigata*), garofiță sălbatică (*Dianthus kitaibelli*), stânjenel de stâncă (*Iris reichenbachii*) etc. Tot aici, în pădurile de stejar vegetează elemente termofile mai rare cum ar fi jugastrul Cazanelor (*Acer monspessulanum*), gura lupului (*Scutellaria columnae*) etc.

Grupa asociațiilor mezohigrofile din lunci este alcătuită din pajiști de firuță (*Poa pratensis*) și păiuș (*Festuca pratensis*).

O foarte mare importanță în caracterizarea biogeografică a PN Porțile de Fier o are urcarea în altitudine a unor elemente (atât floristice, cât și faunistice) termofile sudice și coborârea hipsometrică a unor boreale – montane. Elementele mediteraneene situate la altitudini relativ mari sunt: scumpia (*Cotinus coggygria*), laleaua de Banat (*Tulipa hungarica ssp. undulatifolia*), vișinul turcesc (*Padus mahaleb*), ghimpele (*Ruscus aculeatus*), cornișorul (*Ruscus hypoglossum*), vița sălbatică (*Vitis sylvestris*). Dintre speciile care au coborât altitudinal se pot menționa: tisa (*Taxus baccata*) – până la 92 m în Cazanele Mari și la Cozla, afinul (*Vaccinium myrtillus*) – până la 670 m pe Vârful Trescovăț, mesteacănul comun (*Betula pendula*) – întâlnit pe substrat silicios la Berzasca la 474 m altitudine absolută.

Dezvoltarea intensă a diferitelor categorii de activități antropice, inclusiv a agriculturii, în special în lungul coridorului Dunării, dar și de-a lungul văilor afluate, a înlesnit extinderea și diversificarea asociațiilor ruderales, reprezentate prin buruienișurile culturilor de trifoi și de prășitoare, ale livezilor etc. În trecut, Defileul Dunării a jucat rol de coridor pentru migrația speciilor de flora și fauna. Astfel ca în prezent, vegetația este formată din elemente pontice, panonice, central – europene, nordice și sudice (mediteraneene).

Elementele floristice sudice conferă coloritul distinctiv al vegetației Parcului Natural Porțile de Fier. Acestea ajung în Defileul Dunării la altitudini mari: cerul (*Quercus cerris*), garnita (*Quercus frainetto*), scumpia (*Cotinus coggygria*), mojdreanul (*Fraxinus ornus*), liliacul sălbatic (*Syringa vulgaris*), alunul turcesc (*Corylus*

columna) etc. În același timp, elemente montane precum fagul (*Fagus sylvatica*), tisa (*Taxus baccata*), afinul (*Vaccinium myrtillus*) coboară mult în altitudine în Defileul Dunării.

C.2.2.8. Fauna

Din cercetările întreprinse până în prezent rezultă că fauna Parcului Natural Porțile de Fier se compune din 5205 taxoni, dintre care 4873 nevertebrate și 332 vertebrate. Dintre vertebrate, o prezență ridicată înregistrează clasa Aves, cu 205 de reprezentanți, urmată de clasa Pisces, cu 63 de reprezentanți, cea mai slab reprezentată clasă fiind Amfibii, cu doar 12 taxoni.

Caracteristica faunei Parcului Natural Porțile de Fier o constituie amestecul de elemente boreale montane cu cele sudice mediteraneene și sud-estice ilirice, balcanice, moesiace, precum și caracterul relict al elementelor nordice și sudice, care au supraviețuit în enclavă (R. Călinescu, S. Iana, 1964).

► Nevertebrate

Dintre cele peste 5000 de nevertebrate întâlnite în Parcul Natural Porțile de Fier, următoarele specii beneficiază de protecția oferită de legislația în vigoare:

- a) dintre speciile de decapode existente pe teritoriul parcului, menționăm prezența racului de ponoare, *Austropotamobius torrentium*, specie prioritară.
- b) patru specii de gasteropode, din care două dintre ele sunt incluse în anexele III și V,A ale O.U.G. 57/2007 (*Theodoxus traversalis* C. Pfeiffer, 1928; *Anisus vorticulus* Troschel, 1853), una în anexa IV,B a aceleiași ordonanțe (*Herilla dacica* L. Pfeiffer, 1848), iar una în anexa V,A și în anexa III a Convenției de la Berna (*Helix pomatia* L., 1758).
- c) Clasa Insecta este reprezentată prin numeroase specii de interes comunitar și național, printre care menționăm: *Rosalia alpina*, *Cerambyx cerdo*, *Lucanus cervus*, *Morinus funereus*, *Osmoderma eremita*, *Pilemia tigrina*, *Oxythyrea cinctella*, *Eriogaster catax*, *Colias myrmidone*, *Licaena dispar*, *Cordulelogaster heros*.

► Vertebrate

Vertebratele au în Parcul Natural Porțile de Fier reprezentanți din toate clasele întâlnite în România. Astfel, în arealul parcului au fost determinate 34 specii aparținând clasei Mammalia, care populează habitate diverse din acesta. O proporție importantă a mamiferelor este dată de microchiroptere, reprezentate prin membrii a două familii: Vespertilionidae (*Myotis bechsteini*, *Myotis capaccinii*, *Vespertilio murinus*) și Rhinolophidae (*Rhinolophus euryalis*, *Rhinolophus ferrumequinum*, *Rhinolophus blasii*). Elemente de origine mediteraneană, lilieci populează peșterile din arealul parcului, cum sunt: Peștera Veterani, Peștera Poncova, Peștera Gaura cu Muscă, Peștera fără Nume etc. Toate speciile de lilieci din arealul parcului au statutul de specii strict protejate, ele fiind incluse în anexa II a Convenției de la Berna privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, în anexele III și IVA ale O.U.G. 57/2007, cu completările și modificările ulterioare, fiind incluse totodată în Lista Roșie Națională.

Carnivorele sunt prezente atât prin speciile de mari dimensiuni, cum ar fi ursul (*Ursus arctos*), lupul (*Canis lupus*), vulpea (*Vulpes vulpes*), râsul (*Lynx lynx*), cât și prin specii de dimensiuni reduse, cum sunt mustelidele (*Putorius putorius*, *Meles meles*, *Martes martes*). Acestea populează suprafețele montane împădurite din parc.

Din fauna parcului nu lipsesc erbivorele, ele fiind reprezentate de *Cervus elaphus* (cerbul), *Capreolus capreolus* (căprior), *Sus scrofa* (porcul mistreț).

În privința statutului mamiferelor, acestea sunt incluse în anexele diferitelor convenții internaționale sau actelor normative naționale, așa cum se poate observa în Anexa 3 a planului de management al PNDF.

Clasa Pisces este reprezentată prin 62 taxoni, din care cele care beneficiază de protecție legislativă se pot observa în Anexa 3 a planului, unde sunt menționate și actele normative care le garantează protecția. Sturionii marini migratori *Acipenser ruthenus* (cega) care înainte de construirea barajului era caracteristică și dominantă în Defileul Dunării (sectorul Coronini – Golubaț și Orșova – Tekija (Geografia văii Dunării românești, 1969)), în prezent este din ce în ce mai rară și ajunge foarte rar la maturitate. Se vor face demersuri pentru protejarea eficientă a singurului sturion din zonă, *Acipenser ruthenus* (cega).

Salmo trutta fario (păstrăvul de munte) este prezent în bazinele Cerna și Slătanicul Mare, unde este autohton, precum și în bazinele hidrografice Berzasca, Sirinea, Mraconia și Eșelnița, unde se presupune că a fost introdus. *Salmo gairdneri irideus* (păstrăvul curcubeu) este prezent în Dunăre, între Dubova și Orșova. În general, ihtiofauna din zona PNPF este asemănătoare cu cea din etajul mreii și scobarului, având în componență specii reofile cum sunt: *Condrostoma nasus* (scobar), *Leuciscus cephalus* (clean), *Barbus barbus* (mreana), *Vimba vimba* (morunașul), *Aspius aspius* (avatul), *Aspro zingel* (pietrarul). La aceste specii se înregistrează fenomene locale de migrație înspre regiunile din amonte sau pe afluenții Dunării, ele părăsindu-și zonele de refugiu din defileu în anumite perioade ale anului.

În Parcul Natural Porțile de Fier au fost semnalate 14 specii de amfibieni și 17 specii de reptile (P. Bănărașcu, O. Gheracopol, A. Petcu, 1975). Dintre acestea, amfibianul *Pelobates syriacus* și reptilele *Testudo hermanni*, *Ablepharus kitaibelii*, *Lacerta praticola*, *L. muralis*, *L. taurica*, *L. viridis*, *Coluber jugularis* și *Vipera ammodytes* sunt elemente est-mediteraneene, respectiv mediteraneene.

Relativ la statutul lor, atât speciile de amfibieni, cât și cele de reptile sunt incluse în cel puțin una din anexele actelor normative internaționale sau naționale, după cum este specificat și în Anexa 3 a planului.

Avifauna Parcului Natural Porțile de Fier se compune din 205 specii de păsări, din care 133 au statutul de specii strict protejate prin Anexa nr. II a Convenției de la Berna privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, 37 au statutul de specii protejate prin Anexa nr. III a Convenției de la Berna, iar 3 specii (*Aythya nyroca*, *Aquila clanga* și *Falco naumanni*) sunt incluse în Anexa nr. I a Convenției de la Bonn asupra Conservării Speciilor Migratoare de Animale Sălbatice.

De asemenea, majoritatea speciilor sunt incluse și în anexele III, IVB și V (C, D, E) ale O.U.G. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu completările și modificările ulterioare.

Situația prezentă a zonelor umede și a componenței avifaunei parcului sunt urmare a creării barajului de la Porțile de Fier I, care a determinat apariția de noi zone umede, reprezentând habitate pentru păsările acvatice și limicole. Un număr mare de păsări acvatice pot fi observate în perioada de iarnă-primăvară pe suprafața lacului și în zonele umede limitrofe acestuia: *Phalacrocorax pygmaeus* (cormoranul pitic), *P. carbo* (cormoranul mare), *Ardea cinerea* (stârcul cenușiu), *Egretta alba* (egreta mare), *Anas crecca* (rața mică), *A. acuta* (rața sulițar), *Aythya ferina* (rața cu cap castaniu), *A. fuligula* (rața moțată), *Mergus albellus* (ferestrașul mic), *Fulica atra* (lișița) etc. Cea mai mare parte a speciilor menționate pot fi observate în timpul migrației, unele sunt oaspeți de iarnă, iar câteva sedentare în zonă.

C.2.2.9. Habitate și ecosisteme

Conform O.U.G. 57/2007 privind regimul ariilor protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice și Manualului de Interpretare a Habitatelor Eur 15/2 și a Conspectului Asociațiilor Vegetale din PN Porțile de Fier au fost identificate cu certitudine următoarele tipuri de habitate NATURA 2000:

- ◆ Habitat de ape dulci: 3130 - Ape stătătoare, oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație de Littorelletea uniflorae și/sau din Isoeto-Nanojuncetea; 3140 - Ape puternic oligomezotrofe cu vegetația bentonică de Chara spp.; 3150 - Lacuri eutrofe naturale cu vegetație de tip Magnopotamion sau Hydrocharition.

- ◆ Habitat de pajiști și tufărișuri: 6110 - Pajiști rupicole calcaroase sau bazofile cu Alysso-Sedion albi; 6210 - Pajiști uscate seminaturale și faciesuri de acoperire cu tufișuri pe substrat calcaros.

- ◆ Habitat de stâncării și peșteri: 8120 - Grohotiș calcaros și de șisturi calcaroase ale etajelor montane până la cele alpine; 8210 - Pante stâncoase calcaroase cu vegetație chasmofitică (habitat reprezentat prin formațiuni deschise pe versanți calcaroși din Cazanele Mari și Mici sau pe substrat bogat în carbonați); 8230 - Stânci silicioase cu vegetație pionieră de Sedo – Scleranthion sau Sedo albi – Veronicion dillenii; 8240 - Grohotiș și lespezi calcaroase; 8310 - Grote neexploatate turistic.

- ◆ Habitat de pădure: 9110 - Păduri tip Luzulo-Fagetum; 9150 - Păduri medioeuropene tip Cephalanthero-Fagion; 9160 - Păduri cu stejar pedunculat sau stejar subatlantic și medioeuropean și cu Carpinion betuli; 91E0 - Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae); 91G0 - Păduri panonice cu *Quercus petraea* și *Carpinus betulus*; 91H0 - Păduri panonice cu *Quercus pubescens*; 92A0 - Galerii de *Salix alba* și *Populus alba*; 9280 - Păduri cu *Quercus frainetto*.

Parcul Natural Porțile de Fier include o mare diversitate ecosistemică a cărei evoluție a fost și este încă sub o foarte puternică influență antropică. Principalele ecosisteme pot fi grupate astfel:

- ◆ Ecosisteme de pădure: ecosistemele de păduri boreale caducifoliace (aproximativ 60 % din suprafața parcului), cu diferite nuanțe în componența edificatorilor (*Quercus sp.*, *Fagus sp.*, *Fraxinus sp.*); ecosisteme de păduri de rășinoase (pe suprafețe mici) în care predominant este *Pinus sp.*, cultivate; ecosistem cu specie edificatoare subendemică *Pinus nigra ssp. pallasiana var. banatica* (Cioaca Borii).

- ◆ Ecosisteme de tufărișuri (șibleacuri): ca urmare a condițiilor pedologice, climatice și de expoziție, a exploatării din trecut a pădurilor ca și a influenței speciilor venite din zona illirică și submediteraneană, în zona

parcului s-au instalat ecosisteme de șibleacuri, cu o mare biodiversitate, asociații vegetale tipice pentru zona Clisurii Dunării. Edificatori principali ai acestor ecosisteme sunt: *Quercus pubescens*, *Carpinus orientalis*, *Fraxinus ornus*, *Cotinus coggygria*, *Syringa vulgaris*.

◆ Ecosisteme de pajiști: formate și întreținute de-a lungul sutelor de ani, pajiștile reprezintă aproximativ 10% din suprafața parcului. Importanța lor pentru PN Porțile de Fier este dată de prezenta numeroaselor asociații vegetale, reprezentând o componentă definitorie a peisajului din zona Clisurii Dunării.

◆ Ecosisteme de stâncării: diversitatea petrografică pronunțată (roci sedimentare, magmatice și cristaline) combinată cu factorii climatici și expoziționali din PN Porțile de Fier a determinat apariția unei mari varietăți mari de ecosisteme de stâncă (Zona Fețelor Dunării, Zona Trescovăț și Cioaca Borii, Cazanele Dunării, Zona Coastelor Dunării), importante pentru biocenoze cu numeroase specii endemice și rare (*Tulipa hungarica*, *Campanula crassipes*, *Cerastium banaticum*)

◆ Ecosisteme acvatice: după construirea barajului Porțile de Fier I, prin crearea lacului de acumulare s-au produs schimbări majore în ceea ce reprezintă ecosistemele acvatice și trecerea lor de la ecosistem de apă curgătoare la cel de lac. Acest fenomen a condus la dispariția multor specii (Accipenseridae, fauna bentică) și apariția altora caracteristice ecosistemului de lac, multe dintre ele invazive, cum ar fi *Carasius sp.*

◆ Ecosisteme de zone umede: majoritatea ecosistemelor de zone umede sunt localizate în zona de vest a parcului și s-au creat ca urmare a ridicării apelor lacului de acumulare Porțile de Fier I și inundării permanente a suprafețelor agricole limitrofe. Acestea reprezintă spații de tranzit pentru multe specii de păsări aflate în migrație.

◆ Agroecosisteme: de-a lungul istoriei, zonele depresionare cu soluri mai bogate și profunde din Clisura Dunării au fost remodelate printr-o activitate antropică intensă, ceea ce a condus la apariția unor ecosisteme artificiale (agroecosisteme) și a peisajelor cultivate, element definitoriu în ceea ce privește peisajul general al Parcului Natural Porțile de Fier.

C.2.2.10. Peisaj

Peisajul reprezintă elementul determinant al interesului turistic și reflectarea structurii geologice, a alcătuirii petrografice și a orografiei Parcului Natural Porțile de Fier.

În deplină concordanță cu definiția dată de Uniunea Internațională pentru Conservarea Naturii potrivit căreia parcurile naturale sunt acele arii protejate al căror scop este protecția și conservarea unor ansambluri peisagistice în care interacțiunea activităților umane cu natura de-a lungul timpului a creat o zona distinctă cu valoare semnificativă peisagistică și /sau culturală, deseori cu o mare diversitate biologică, arealul Parcului Natural Porțile de Fier îndeplinește cu prisosință toate cerințele necesare încadrării în categoria a V-a IUCN.

Defileul Dunării este o alternanță de zone cu stâncării abrupte în care activitatea umană a fost practic nulă, cu zone depresionare în care așezările, terenurile cultivate, fânețele, livezile denotă o activitate umană evidentă, chiar această alternanță conferind acestui spațiu un pitoresc deosebit.

Defileul Dunării, cu o lungime totală de 134 km între localitățile Baziaș și Gura Văii, este cel mai spectaculos defileu european fiind caracterizat printr-o alternanță de bazine depresionare și sectoare de îngustare, diferențiate datorită structurilor geologice extrem de complexe traversate de fluviu.

Cel mai spectaculos și mai interesant din punct de vedere peisagistic este relieful carstic.

Pe versantul sudic al Munților Locvei, calcarele creează un versant abrupt și înalt de peste 100 m, ce se desfășoară pe o distanță de câțiva kilometri în aval de localitatea Coronini. În arealul localităților Sf. Elena, Gîrnic și Padina Matei există un întins platou carstic (Platoul Cărbunari), cu numeroase forme carstice de suprafață: doline, lapiezuri, chei scurte și sălbatic (Cicalivăț, Livadica, Alibeg), dar și formele carstice de adâncime, cum ar fi Peștera Gaura cu Muscă și Peștera Gaura Chindiei (cu interesante picturi rupestre datate către 8000 î.Chr.). În arealul satului Sf. Elena există un frumos pod natural în calcar, nesemnlat încă în literatura de specialitate. Calcarele din sinclinalul Sirinia sunt slab carstificate, formele carstice fiind reprezentate de lapiezuri pe suprafețe restrânse și doline de dimensiuni reduse. În peisaj se remarcă Cheile Siriniei, cu pereți abrupti, brăzdați de fisuri, fiind dezvoltate în calcare cenușii jurasice și calcare noduloase roșii cu jaspuri. Endocarstul este reprezentat de o serie de peșteri mici, din care cea mai importantă este Peștera Zamonița. Ca fenomen geologic și geomorfologic spectaculos apare sinclinalul suspendat de la Munteana, de mare interes peisagistic și științific. În masivul Ciucaru Mare au fost identificate șapte peșteri, din care cea mai importantă și vizitabilă este Peștera Ponicovala.

În zona Svinița, calcarele jurasice și cretacee au determinat apariția unor forme unice, numite tâlve, cu corespondent în Parcul Național Djerdap din Serbia, deși morfologia carstică este slab dezvoltată.

Cazanele Dunării reprezintă porțiunea cea mai spectaculoasă de defileu, formând o unitate geomorfologică bine individualizată cu două porțiuni distincte:

- a) Cazanele Mari cuprinse între Ciucarul Mare, ai cărui pereți abrupti mărginesc latura stângă a Dunării și Știrbățul Mare situat pe partea dreaptă (în Parcul Național Djerdap).
- b) Cazanele Mici sunt situate între Ciucaru Mic pe teritoriul României și Știrbățul Mic pe cel sârbesc.

Parcul Natural Porțile de Fier este, din punct de vedere geologic, un adevărat atlas în aer liber, carierele, taluzurile drumurilor, râpele oferind imagini deosebit de interesante în ceea ce privește structura, tectonica, litologia sau paleontologia acestei zone.

Frumusețea peisajului P.N. Porțile de Fier este pigmentată de zone de mare atracție turistică: Balta Nera-Dunăre – zona cu aspect deltaic cu avifaună specifică; Stânca Babacăi – o spectaculoasă ivire în apele Dunării; Domul Trescovăț – o înălțare semeată din porfir cuarțifer; Coloanele de la Stariștea – formațiuni cu mare energie de relief din porfir cuarțifer; Grebenul – înfățișează cutările straturilor geologice; "Amfiteatrul" de la Svinița – o interesantă formațiune naturală; Cioaca Borii – creastă populată de pinul negru de Banat.

C.2.2.11. Ariile protejate de interes comunitar în cuprinsul Parcului Natural Porțile de Fier

În conformitate cu H.G. 1284/2007, pe teritoriul Parcului Natural Portile de Fier s-au declarat trei situri de interes comunitar, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000 în România, respectiv:

- Aria specială de conservare Porțile de Fier (ROSCI0206), cu suprafața de 124293.0 ha

- Aria de protecție specială avifaunistică M-tii Almajului – Locvei (ROSPA0080), cu suprafața de 118141.6 ha
- Aria de protecție specială avifaunistică Cursul Dunării – Baziaș – Porțile de Fier (ROSPA0026), cu suprafața de 10124.4 ha .

În conformitate cu prevederile Legii nr. 5/2000, Ordinului nr. 552/2003 al M.A.P.A.M., H.G. nr. 2151/2004 și OUG 57/2007, în P.N. Porțile de Fier sunt delimitate un număr de 18 arii protejate (rezervații) cu suprafața totală de 4705,10 ha.

C.2.2.12. Managementul Parcului Natural Porțile de Fier

Managementul Parcului Natural Porțile de Fier urmărește menținerea interacțiunii armonioase a omului cu natura prin protejarea diversității habitatelor, speciilor și peisajului, promovând păstrarea folosințelor tradiționale ale terenurilor, încurajarea și consolidarea activităților și practicilor agricole la care se adaugă cultura tradițională a populației locale. De asemenea, prin prevederile Planului de Management, se oferă publicului posibilități de recreere și turism și se încurajează activitățile științifice și educaționale.

Obiectivele planului de management al Parcului Natural Porțile de Fier vizează:

- Conservarea peisajului, inclusiv a celui rezultat în urma activităților umane;
- Menținerea populațiilor și habitatelor de interes comunitar și național, conservarea peisajelor caracteristice și a elementelor geologice, geomorfologice și paleontologice specifice;
- Menținerea și promovarea valorilor culturale și a tradițiilor comune și /sau specifice fiecărei etnii;
- Formarea prin educație ecologică, informare, conștientizare și consultare, a unei atitudini favorabile a comunităților locale și a factorilor de decizie, față de valorile parcului, influențarea percepției și comportamentului vizitatorilor în spiritul imperativelor de conservare a patrimoniului parcului, precum și de dezvoltare durabilă locală și regională;
- Menținerea și promovarea activităților durabile de exploatare a resurselor și eliminarea celor susceptibile a avea un impact negativ asupra mediului, biodiversității și geodiversității;
- Asigurarea oportunităților pentru ca turismul și recreerea să se desfășoare în conformitate cu imperativele de conservare a patrimoniului parcului;
- Administrarea parcului prin asigurarea resurselor umane, financiare și logistice pentru îndeplinirea obiectivelor și pentru recunoașterea locală, națională și internațională a parcului.

Zonarea interioară a Parcului Natural Porțile de Fier are în vedere prevederile Ordinului nr. 552/2003 al Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului, referitoare la zonele de conservare specială cu o suprafață totală de 11318,2 ha în care sunt incluse ariile speciale de protecție avifaunistică Insula Calinovăț și Ostrovul Moldova Veche desemnate prin H.G. nr. 2151/2004 cu o suprafață totală de 1651 ha, precum și suprafețele aferente ariilor speciale de protecție avifaunistică (Divici – Pojejena) și rezervațiile parcului (Peștera cu Apă din Valea Polevii) care sunt incluse în zonele de protecție integrală ale acestuia, cu o suprafață de 476,3 ha.

Zonarea Parcului Natural Porțile de Fier se referă la identificarea zonelor ce beneficiază de diferite grade de protecție, precum și zonele de exploatarea extensivă și intensivă a resurselor. Ținând cont de tipul ariei protejate și de specificul acesteia, în PN Porțile de Fier zona interioară este reglementată astfel:

1. Zonele de protecție integrală ale parcului cuprind: zonele de conservare specială delimitate prin Ordinul nr. 552/2003 al Ministerului Agriculturii Pădurilor Apelor și Mediului; ariile de protecție specială avifaunistică desemnate prin H.G. nr. 2151/2004 (Zona umedă Ostrov Moldova Veche, Zona umedă Insula Calinovăț și Divici – Pojejena, precum și rezervația Peștera cu Apă din Valea Polevii); rezervații naturale desemnate prin Legea 5/2000 (Balta Nera – Dunăre, Valea Mare, Baziaș, Gura Văii – Vânciorova, Valea Oglănicului, Dealul Duhovnei, Dealul Vărănic, Cazanele Mari și Cazanele Mici, Locul fosilifer Svinița, Locul fosilifer Bahna, Cracul Găioara, Cracul Crucii, Fața Virului); ruinele cetății medievale Tri Kule – monument istoric; Amfiteatrul natural din NV localității Svinița – formațiuni geomorfologice; Glaučina – formațiune de importanță geomorfologică; Domul riolitic Trescovăț – formațiune de importanță geologică; Peștera Zamonița; Stânca Babacai – monument de importanță geomorfologică; Ruinele Cetății Ladislau – monument istoric; Peștera Chindiei – monument de importanță speologică și arheologică; Podul natural în calcar, în arealul satului Sf. Elena, nesemnalat încă în literatura de specialitate, pe Valea Polevii, în imediata apropiere a peșterii; Peștera Gaura cu Muscă – habitat cu specii protejate (*Rhinolophus spp.*), fiind cunoscută și datorită speciei endemice de muscă – *Simulium colombaschense*. Suprafața totală a zonelor de protecție integrală, determinată pe ortofotoplanuri, este de cca. 13.951,50 ha, reprezentând 10,9 % din suprafața totală a parcului. În aceste zone sunt incluse cele mai valoroase elemente ale patrimoniului natural al PN Porțile de Fier a căror conservare este absolut obligatorie. În zonele de protecție integrală, se pot desfășura activități specifice parcurilor naturale, așa cum sunt enumerate la art. din OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu avizul administrației geoparcului și cu respectarea prevederilor din planul de management.

2. Zonele de management durabil includ toate suprafețele din perimetrul parcului, cu excepția zonelor de protecție integrală și a zonelor de dezvoltare durabilă. Suprafața zonelor de management durabil, determinată pe ortofotoplanuri, însumează 104.316,50 ha, reprezentând 81,4 % din suprafața totală a parcului. În zonele de management durabil se pot desfășura activități specifice parcurilor naturale, așa cum sunt enumerate la art. din OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu avizul administrației geoparcului și cu respectarea prevederilor din planul de management .

3. Zonele de dezvoltare durabilă a activităților umane sunt zonele în care se permit activități de investiții/dezvoltare, cu prioritate cele de interes turistic, dar cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a oricăror efecte negative semnificative asupra biodiversității.

Zonele de dezvoltare durabilă, din arealul PN Porțile de Fier, cuprind următoarele categorii de terenuri:

- a) terenuri din interiorul localităților, potrivit PUG elaborate, excepție comunele Eșelnița și Pojejena unde parte din acestea se suprapun peste zonele de protecție integrală;

- b) terenurile necuprinse în zonele de protecție integrală și zonele de management durabil (terenuri proprietate privată ocupate construcții și de culturi agricole; terenuri proprietate privată pe care se desfășoară activități tradiționale, de către comunitățile locale pentru stupărit, pescuit cu sacoviștea etc.; terenuri pe care se află amplasate actualmente exploatații de resurse minerale neregenerabile, aprobate potrivit legii; zone industriale din vecinătatea localităților.

Suprafața totală a zonelor de dezvoltare durabilă, determinată pe ortofotoplanuri, este de 9.928,00 ha, reprezentând 7,7 % din suprafața totală a parcului.

În zonele de dezvoltare durabilă se pot desfășura activități specifice parcurilor naturale, așa cum sunt enumerate la art. din OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu avizul administrației geoparcului și cu respectarea prevederilor din planul de management .

C.2.3. Aria specială de conservare PORȚILE DE FIER (cod ROSCI0206)

C.2.3.1. Identificarea și localizarea sitului

▪ Desemnarea sitului:

Prin ordinul Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007 s-a declarat aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier ca parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000, cu suprafață de 124293,0 ha.

Ponderea terenurilor pe categorii de proprietari este următoarea: statul 64,0 %, primăriile 16,8 % și persoanele fizice 19,2 %.

▪ Localizarea sitului:

Aria specială de conservare Porțile de Fier (cod ROSCI0206) se desfășoară pe teritoriul județelor Mehedinți (41%) și Caras Severin (59%) și este localizat prin coordonatele geografice:

- latitudine N 44° 39' 57" ;
- longitudine E 21° 59' 02"

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 368 m (minimă 28 m, maximă de 972 m) și are legătură cu alte cinci situri Natura 2000 în România: Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSCI0031), Platoul Mehedinți (cod ROSCI0198), Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSPA0020), Cursul Dunării – Bazias – Portile de Fier (cod ROSPA0026), Munții Almajului – Locvei (cod ROSPA0081)

C.2.3.2. Ecosisteme și habitate identificate

Situl este alcătuit din 6 clase de habitate: N06 – 511, 512 – Râuri, lacuri (8%); N09 – 321 – Pajiști naturale, stepe (2%); N14 – 231 – Pasuni (10%); N15 – 242, 243 – Alte terenuri arabile (5%); N16 – 311 – Paduri de foioase (69%); 26 – 324 – Habitate de paduri (paduri în tranziție) (6%).

În cuprinsul sitului s-au identificat 29 tipuri de habitate, enumerate în Formularul standard Natura 2000: 3130 Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea; 3140 Ape puternic oligo-mezotrofe cu vegetație bentonică de specii de Chara; 3150 Lacuri eutrofe naturale cu

vegetație tip Magnopotamion sau Hydrocharition; 3260 Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion; 3280 Râuri mediteraneene cu scurgere permanentă cu specii din Paspalo-Agrostidion și perdele de *Salix* și *Populus alba*; 40A0* Tufărișuri subcontinentale peri-panonice; 6110 * Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi; 6190 Pajiști panonice de stâncării (*Stipo-Festucetalia pallentis*); 6210 Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia); 6260* Pajiști panonice și vest-pontice pe nisipuri; 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin; 8120 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase; 8220 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase; 8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis; 9110 Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum; 9130 Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum; 9180* Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene; 9150 Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion; 9170 Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum; 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (Aremonio-Fagion); 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos; 91E0* Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fr. excelsior* (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae); 91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori); 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun; 91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen; 92A0 Zăvoaie cu *Salix alba* și *Populus alba*; 9530* Vegetație forestieră sub-mediteraneeană cu endemitul *Pinus nigra ssp. banatica*.

C.2.3.3. Specii protejate pentru care a fost desemnat situl de importanță comunitară

♦ Specii enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

- Mamifere: (15 specii): 1308 *Barbastella barbastellus* (liliac cârn); 1352 *Canis lupus* (lup); 1355 *Lutra lutra* (vidră, lutră); 1361 *Lynx lynx* (râs); 1310 *Miniopterus schreibersi* (liliac cu aripi lungi); 1323 *Myotis bechsteini* (liliac cu urechi mari); 1307 *Myotis blythii* (liliac comun mic); 1316 *Myotis capaccinii* (liliac cu picioare lungi); 1318 *Myotis dasycneme* (liliac de iaz); 1324 *Myotis myotis* (liliac comun); *Rhinolophus blasii* (liliacul cu potcoavă a lui Blasius); 1305 *Rhinolophus euryale* (liliacul mediteranean cu potcoavă); 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (liliacul mare cu potcoavă); 1303 *Rhinolophus hipposideros* (liliacul mic cu potcoavă); 1302 *Rhinolophus mehelyi* (liliacul cu potcoavă a lui Mehely); 1321 *Myotis emarginatus* (Liliacul cărămiziu).
- Amfibieni și reptile: (4 specii): 1188 *Bombina bombina* (buhai de baltă cu burta roșie); 1193 *Bombina variegata* (buhai de baltă cu burta galbenă); 1220 *Emys orbicularis* (broască țestoasă de apă); 1217 *Testudo hermanni* (bestoasă de uscat).
- Pești: (13 specii): 1130 *Aspius aspius* (avat); 1138 *Barbus meridionalis* (moioagă); 1163 *Cottus gobio* (zglăvoc); 1124 *Gobio albipinnatus* (porcușor de nisip); *Gymnocephalus baloni* (ghiborț de râu); 1157 *Gymnocephalus schraetzer* (răspăr); 1145 *Misgurnus fossilis* (tipar); 2522 *Pelecus cultratus* (sabiță); 1134 *Rhodeus sericeus amarus* (boare); 1146 *Sabanejewia aurata* (dunariță); 2011 *Umbra krameri* (tigănuș); 1160 *Zingel streber* (fugar); 1159 *Zingel zingel* (pietrar).
- Nevertebrate: (17 specii): 1193 *Austropotamobius torrentium* (racul de ponoare); 1078 *Callimorpha quadripunctaria* (fluture vărgat); 4014 *Carabus variolosus* (carabul amfibiu); 1088 *Cerambyx cerdo* (croitor

mare); 4046 *Cordulegaster heros* (libelula, calul dracului); 1074 *Eriogaster catax* (molia catax); 1052 *Euphydryas maturna* (fluturele maturna); 1083 *Lucanus cervus* (rădașcă, răgacea); 1060 *Lycaena dispar* (fluturasul purpuriu); 1061 *Maculinea nausithous* (fluturașul albastru); 1059 *Maculinea teleius* (fluturașul albastru cu puncte negre); 1089 *Morimus funereus* (croitorul de piatră); 1084 *Osmoderma eremita* (gindac sihastru, pustnic); 4020 *Pilemia tigrina* (croitor marmorat); 1087 *Rosalia alpina* (croitor de fag); 4064 *Theodoxus transversalis* (melcul acvatic dungat); 1032 *Unio crassus* (scoica de râu).

- Plante: (18 specii): 1939 *Agrimonia pilosa* (turiță); 4066 *Asplenium adulterinum* (feriguță, ruginită); 2285 *Colchicum arenarium* (brândușă); 4067 *Echium russicum* (capul șarpelui); 1898 *Eleocharis carniolica*; 4096 *Gladiolus palustris* (gladiolă de baltă); 2327 *Himantoglossum caprinum* (ouăle popii); 1428 *Marsilea quadrifolia* (trifoiș de baltă); 2097 *Paeonia officinalis* ssp. *banatica* (bujor); 2093 *Pulsatilla grandis*; 2318 *Stipa danubialis* (colilie); 2120 *Thlaspi jankae* (punguliță); 2300 *Tulipa hungarica* (lalea galbenă).

◆ Alte specii importante de floră și faună

- Nevertebrate: *Aglais urticae*, *Amata phegea*, *Apatura iris*, *Argynnis paphia*, *Astacus astacus*, *Carabus gigas*, *Inachis io*, *Iphiclides podalirius*, *Nymphalis antiopa*, *Stylurus flavipes*, *Unio pictorum*, *Vanessa atalanta*, *Zygaena filipendulae*;
- Amfibieni: *Rana esculenta*, *Rana ridibunda*, *Rana temporaria*, *Triturus vulgaris*;
- Reptile: *Lacerta agilis*, *Lacerta praticola*, *Lacerta viridis*, *Lacerta vivipara*, *Natrix natrix*, *Podarcis taurica*, *Vipera berus*.
- Pești: *Abramis brama*, *Anguilla anguilla*, *Carassius carassius*, *Cyprinus carpio*, *Esox lucius*, *Sander lucioperca*, *Silurus glanis*, *Tinca tinca*;
- Mamifere: *Arvicola terrestris*, *Capreolus capreolus*, *Crocidura suaveolens*, *Dryomys nitedula*, *Erinaceus concolor*, *Meles meles*, *Micromys minutus*, *Microtus arvalis*, *Mustela nivalis*, *Mustela putorius*, *Myocastor coypus*, *Myotis bechsteinii*, *Myotis capaccinii*, *Myotis daubentonii*, *Myotis nattereri*, *Myoxus glis*, *Neomys fodiens*, *Nyctalus noctula*, *Pipistrellus pipistrellus*, *Plecotus austriacus*, *Talpa europaea*, *Vespertilio murinus*, *Vulpes vulpes*;
- Plante: *Acer monspessulanum*, *Acinos rotundifolius*, *Alyssum pichleri*, *Alyssum pulvinare*, *Ammannia verticillata*, *Armoracia macrocarpa*, *Bassia laniflora*, *Campanula grossekii*, *Campanula lingulata*, *Cardamine graeca*, *Carex hallerana*, *Carlina acanthifolia* ssp. *acanthifolia*, *Centaurea atropurpurea* ssp. *atropurpurea*, *Cephalaria laevigata*, *Cephalaria uralensis* ssp. *multifida*, *Cirsium creticum*, *Colchicum autumnale*, *Comandra elegans*, *Convolvulus althaeoides* ssp. *tenuissimus*, *Coronilla emerus* ssp. *emeroides*, *Corylus colurna*, *Crocus flavus*, *Crocus reticulatus*, *Cynosurus echinatus*, *Cyperus longus*, *Cyperus serotinus*, *Dianthus giganteus* ssp. *banaticus*, *Dianthus pinifolius*, *Digitalis ferruginea*, *Echinops bannaticus*, *Elymus panormitanus*, *Erysimum comatum*, *Erythronium dens-canis* var. *Niveum*, *Euphorbia myrsinites*, *Festuca vaginata*, *Fimbristylis bisumbellata*, *Fritillaria orientalis*, *Fumana procumbens*, *Fumaria kralikii*, *Fumaria thuretii*, *Gagea bohemica*, *Galanthus nivalis*, *Gladiolus illyricus*, *Goniolimon tataricum*, *Heliotropium supinum*, *Hypericum*

rochellii, *Iris pseudacorus*, *Jasione dentata*, *Jasione montana*, *Jurinea glycacantha*, *Lemna minor*, *Linum uninerve*, *Ludwigia palustris*, *Minuartia cataractarum*, *Minuartia hamata*, *Minuartia hirsuta* ssp. *frutescens*, *Notholaena marantae*, *Onobrychis alba*, *Onosma arenaria*, *Onosma heterophylla*, *Ophrys apifera*, *Ophrys scolopax* ssp. *cornuta*, *Orchis coriophora* ssp. *fragrans*, *Orchis laxiflora* ssp. *elegans*, *Orchis mascula* ssp. *signifera*, *Orchis militaris*, *Orchis morio* ssp. *morio*, *Orchis morio* ssp. *picta*, *Orchis pallens*, *Orchis papilionacea*, *Orchis purpurea*, *Orchis simia*, *Paeonia daurica*, *Paeonia officinalis*, *Paspalum paspalodes*, *Petrorhagia illyrica* ssp. *haynaldiana*, *Phragmites australis*, *Pinus nigra* ssp. *banatica*, *Polycarpon tetraphyllum*, *Polygala supina* ssp. *hospita*, *Prangos carinata*, *Pulsatilla montana*, *Salix alba*, *Salix fragilis*, *Salvinia natans*, *Salvinia natans*, *Saponaria glutinosa*, *Satureja montana* ssp. *kitaibelii*, *Scorzonera lanata*, *Sedum dasyphyllum*, *Stipa bromoides*, *Stipa eriocaulis*, *Thymus comosus*, *Tragopogon balcanicus*, *Tragopogon floccosus*, *Tulipa hungarica* ssp. *undulatifolia*, *Typha shuttleworthii*, *Veronica spicata* ssp. *crassifolia*, *Vulpia ciliata*, *Wolffia arrhiza*.

C.2.3.4. Alte caracteristici ale sitului

- Geologia sitului „Portile de Fier” este deosebit de complexa, având în vedere ca se suprapune unitatii de orogen a Muntilor Carpati.
- Diversitatea ridicata a habitatelor, în acest spatiu existând 171 de habitate, din care 26 sunt unice pentru România si 21 de interes comunitar.
- Zona de sedimentare Cerna – Jiu cuprinde în arealul „Portile de Fier”, sectorul cel mai spectaculos al vaili transversale a Dunarii – Cazanele Mari si Cazanele Mici.
- Zona Portilor de Fier se prezinta în care există o serie de puncte de atractie geologica si paleontologica renumite la nivel national (sinclinalul suspendat Munteana, punctele fosilifere Svinita si Bahna, neck-ul vulcanic permian Trescovat, Defileul Dunarii, formatiunile carstice etc.).
- La vest de localitatea Belobresca, pe o distanta de aproximativ 11 km în lungul Dunarii se evidentiaza o serie de depozite loessoide cuaternare, ce formeaza adevarate abrupturi, unele fiind declarate rezervatii naturale (Râpa cu lastuni – loc de cuibarit pentru unele specii de lastuni).
- Între localitatile Bazias si Gura Vaili apare ca unitate geomorfologica distincta în peisajul Portilor de Fier, Defileul Dunarii, cu o lungime totala de 134 km, cel mai spectaculos defileu european. Cel mai spectaculos si mai interesant din punct de vedere peisagistic este relieful carstic.
- Exista patru zone umede, doua în lacul de acumulare (Ostroavele - Moldova Veche si Insula Calinovat) si pe malul stâng al Fluviului (Balta Nera- Dunare si Pojejena – Divici). Zonele umede ofera conditii favorabile de reproducere a unui numar mare de specii migratoare, datorita posibilitatilor optime de hranire în sezonul cald din acest complex biocenotic si datorita faptului ca speciile de pasari acvatice cuibaresc aici, având cuiburile amplasate aproape exclusiv în habitatul de stufarisuri si papurisuri.

C.2.3.5. Statutul de protecție al sitului și legătura cu alte arii protejate

▪ Clasificare la nivel national si regional

- Cod RO04 - Categorie IUCN: 2,92 %
- Cod RO05 - Categoria V IUCN 99,60%

▪ Relatiile sitului cu alte arii protejate, desemnate la nivel national sau regional

Cod	Categorie	Tip	%	Codul national si numele ariei naturale protejate
RO04	Rezervatie naturala	+	0,90	2.298. - Valea Mare
RO04	Rezervatie naturala	+	0,09	2.299. - Balta Nera - Dunare
RO04	Rezervatie naturala	+	0,00	2.307. - Râpa cu lastuni din Valea Divici
RO04	Rezervatie naturala	+	0,20	2.312. - Bazias
RO04	Rezervatie naturala	+	0,60	2.597. - Gura Vaii - Vârciorova
RO04	Rezervatie naturala	+	0,10	2.598. - Valea Oglanicului
RO04	Rezervatie naturala	+	0,20	2.607. - Dealul Duhovnei
RO04	Rezervatie naturala	*	0,20	2.608. - Dealul Varanic
RO04	Rezervatie naturala	+	0,30	2.609. - Cazanele Mari si Cazanele Mici
RO04	Rezervatie naturala	+	0,10	2.610. - Locul fosilifer Svinita
RO04	Rezervatie naturala	+	0,02	2.611. - Locul fosilifer Bahna
RO04	Rezervatie naturala	+	0,02	2.622. - Cracul Gaioara
RO04	Rezervatie naturala	+	0,09	2.624. - Cracul Crucii
RO04	Rezervatie naturala	+	0,10	2.625. - Fata Virului
RO05	Parc natural	-	99,60	D - Portile de Fier

C.2.3.6. Calitate si importanta, vulnerabilitate

- Importanta conservarii florei în zona Defileului Dunarii (în special Cazanele Dunării si Ostrovul Moldova Veche) considerate rezervatii naturale si Cazanele de la Dunare cu padurea si vegetatia stâncilor, de un colorit meridional, locul clasic al plantelor *Tulipa hungarica* si *Campanula crassipies* (azi în lista speciilor rare sau periclitate) si rezervatia Portile de Fier – Gura Vaii cu speciile *Prangos carinata* si *Dianthus serbicus*.
- Padurea domina peisajul general, indicele de naturalitate calculat pentru situl Portile de Fier înregistrând valori frecvente de 80%.
- Formatiile vegetale, conditionate de dinamica în timp a asociatiilor (gruparilor) si de parametrii topoedafici sunt atribuite etajului nemoral. În locul padurilor termofile defrisate s-au instalat tufarisuri termofile (șlibleac), o formatiune vegetala secundara de stejar pufos cu carpinita, mojdrean si liliac salbatic careia i se adauga specii submediteraneene, saxicole si calcicole. În zonele de lunca inundabila, în înmlastiniri, domina trestia.
- O proportie importanta a mamiferelor este data de microchiroptere, specii de interes comunitar, reprezentate prin membrii a doua familii: Vespertilionidae (*Myotis bechsteinii*, *Myotis capaccinii*, *Vespertilio murinus*) si Rhinolophidae (*Rhinolophus euriotis*, *Rhinolophus ferrumequinum*, *R. blasii*).

- Carnivorele sunt prezente atât prin speciile de mari dimensiuni, cum ar fi ursul (*Ursus arctos*), lupul (*Canis lupus*), râsul (*Lynx lynx*) cât și prin specii de dimensiuni reduse, cum sunt mustelidele: *Meles meles*, *Martes martes*. Din fauna parcului nu lipsesc ierbivorele, ele fiind reprezentate de *Cervus elaphus* (cerbul), *Capreolus capreolus* (caprior).
- Dintre cele 4873 nevertebrate întâlnite în situl Portile de Fier, statut special au: 4 specii de gasteropode (*Theodoxus traversalis*, *Anisus vorticulus*, *Herilla dacica*, *Helix pomatia*), 5 specii de insecte, din care una din ordinul Coleoptera (*Lucanus cervus* L.) și patru din ordinul Lepidoptera (*Eriogaster catax* L., *Lycaena dispar rutilus* Wernb., *Parnassius mnemosyne wagneri* Bryk, *Kirinia roxelana* Cr.).
- Numarul mare de plante superioare (1668), din care 14 endemice pentru România.
- Din cercetarile întreprinse pâna în prezent rezulta ca fauna situl „Portile de Fier” se compune din 5205 taxoni, dintre care 4873 nevertebrate și 332 vertebrate. Dintre vertebrate, o prezenta ridicata înregistreaza clasa Aves, cu 205 de reprezentanti, urmata de clasa Pisces, cu 63 de reprezentanti, cea mai slab reprezentata clasa fiind Amfibii, cu doar 12 taxoni.
- În situl „Portile de Fier” au fost semnalate 14 specii de amfibieni și 17 specii de reptile. Dintre acestea, amfibianul *Pelobates syriacus* și reptilele: *Testudo hermanni*, *Ablepharus kitaibelii*, *Lacerta praticola*, *L. muralis*, *L. taurica*, *L. viridis*, *Coluber jugularis* și *Vipera ammodytes* sunt elemente est-mediteraneene, respectiv mediteraneene strict protejate .

Minidelta Nerei reprezinta alaturi de Delta Dunarii unul dintre cele mai tinere suprafete de pamânt ale României, aflat în continua constructie și de aceea este unul din cele mai fragile ecosisteme al tarii. Echilibrul poate fi repede perturbat prin actiunea directa a unor factori: incendieri ale vegetatiei, niveluri ridicate pe perioade lungi ale inundatiilor, specii de plante invazive; sau prin actiunea indirecta a altora, cum ar fi: poluarea cursurilor de apa care traverseaza zona, intensificarea navigatiei pe cursul inferior al Nerei etc.

C.2.3.7. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ Activitati antropice, consecintele lor generale în interiorul sitului și suprafata din sit afectata:

100 – Cultivare (C – 10%), 110 Utilizarea pesticidelor (B – 5%), 120 – Fertilizarea (C – 5%), 140 – Pasunatul (B – 30%), 141 - Abandonarea sistemelor pastorale(B – 10%), 166 - Indeartarea arborilor uscati sau in curs de uscare (B – 30%), 167 - Exploatare fara replantare (A – 50%), 180 – Incendiere (B – 10%), 210 - Pescuit profesionist (B – 10%), 211 - Pescuit intr-o locatie fixa (C – 10%), 230 – Vanatoare (B – 60%), 240 - Luare / Indeartare de fauna (C – 5%), 241 - Colectionare (insecte,reptile,amfibieni...)(B – 5%), 243 - Braconaj, otravire, capcane (A – 100%), 330 – Saline (A – 10%), 621 - Sporturi nautice (B – 10%), 401 - Urbanizare continua (A – 10%), 502 - Drumuri, drumuri auto (B – 10%), 700 - Poluarea (A – 20%), 701 - Poluarea ape (B – 10%), 702 - Poluarea aerului (B – 20%), 703 - Poluarea solului (B – 10%), 740 - Vandalism (B – 5%), 853 - Managementul nivelelor de apa (A – 20%), 900 - Eroziunea (B – 5%), 952 – Eutrofizarea (A – 20%), 954 - Invazia unei specii (B – 30%).

▪ Activitati antropice și consecintele lor în jurul sitului

100 - Cultivare (C – 0%), 102 - Cosire/Taiere (B – 0%), 110 - Utilizarea pesticidelor (C – 1%), 120 - Fertilizarea (C – 1%), 170 - Cresterea animalelor (B – 0%), 220 - Pescuit sportiv (B – 0%), 502 - Drumuri, drumuri auto (B – 0%), 520 - Navigatie (B – 10%), 853 - Managementul nivelelor de apa (B – 5%).

C.2.3.8. Managementul sitului

- Organismul responsabil pentru managementul sitului:

Administratia Parcului Natural Portile de Fier a constituita în octombrie 2002 și face parte din structura Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA – Direcția Silvică Mehedinți.

- Planuri de management ale sitului: Planul de management a fost elaborat la nivelul întregului P.N. Porțile de Fier și se află în procedura de avizare.

C.2.4. Aria de protecție specială avifaunistică MUNȚII ALMĂJULUI - LOCVEI (cod ROSPA0080)

C.2.4.1. Identificarea și localizarea ariei de protecție specială avifaunistică

- Desemnarea sitului:

Prin Hotărârea Guvernului nr.1284/2007, s-au declarat pe teritoriul Parcului Natural Porțile de Fier aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului-Locvei, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu suprafața de 118141,6 ha.

Situatia juridica a terenurilor se prezinta astfel: proprietate de stat 84,2%, proprietate comunala 3,4%, proprietate privata 12,4%.

- Localizarea sitului:

Aria de protecție specială avifaunistică Munții Almăjului-Locvei (cod ROSPA0080) cu se desfășoară pe teritoriul județelor Mehedinți (41%) și Caras Severin (59%) și este localizat prin coordonatele geografice:

- latitudine N 44° 40' 14" ;
- longitudine E 21° 59' 02"

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 388 m (minimă 37 m, maximă de 972 m) și are legătură cu alte cinci situri Natura 2000 in Romania: Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSCI0031), Platoul Mehedinți (cod ROSCI0198), Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSPA0020), Cursul Dunarii – Bazias – Portile de Fier (cod ROSPA0026), Porțile de Fier (cod ROSCI00206).

C.2.4.2. Ecosisteme și habitate identificate

Situl este alcatuit din 6 clase de habitate: N09 – 321 – Pajisti naturale, stepe (2%); N14 – 231 – Pasuni (11%); N15 – 242, 243 – Alte terenuri arabile (5%); N16 – 311 – Paduri de foioase (74%).

C.2.4.3. Specii protejate pentru care a fost desemnat aria de protecție specială avifaunistică

- ♦ Specii de pasari enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A091 *Aquila chrysaetos* (Acvila de munte), A089 *Aquila pomarina* (Acvila țipătoare mică), A402 *Accipiter brevipes* (Uliul cu picioare scurte), A104 *Bonasa bonasia* (Ierunca), A215 *Bubo bubo* (Buha mare), A031 *Ciconia ciconia* (Barza albă), A080 *Circaetus gallicus* (Șerpar), A224 *Caprimulgus europaeus* (Caprimulg), A231 *Coracias garrulus* (Dumbrăveanca), A239 *Dendrocopos leucotos* (Ciocănitoarea cu spatele alb), A238 *Dendrocopos medius* (Ciocănitoarea pestriță mijlocie), A236 *Dryocopus martius* (Ciocănitoarea neagră; țipătoare, negraica) A103 *Falco peregrinus* (Șoimul călător), A092 *Hieraaetus pennatus* (Acvila pitică), A075 *Haliaeetus albicilla* (Codalb), A246 *Lullula arborea* (Ciocârlia de pădure), A338 *Lanius collurio* (Sfrânciocul roșiatic), A072 *Pernis apivorus* (Viespar), A220 *Strix uralensis* (Huhurezul mare), A234 *Picus canus* (Ciocănitoarea verzuie), A379 *Emberiza hortulana* (Presura de grădină).

◆ Specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A086 *Accipiter nisus* (Uliul păsărar), A256 *Anthus trivialis* (Fâșa de pădure), A228 *Apus melba* (Drepnea mare), A087 *Buteo buteo* (Șoricar comun A088 *Buteo lagopus* (Șoricar încălțat), A212 *Cuculus canorus* (Cuc), A253 *Delichon urbica* (Lăstun de casă), A377 *Emberiza cirius* (Presura bărboasă), A099 *Falco subbuteo* (Șoimul rândunelelor), A438 *Hippolais pallida* (Frunzărița cenușie), A277 *Oenanthe oenanthe* (Pietrar sur), A214 *Otus scops* (Ciuf), A250 *Ptyonoprogne rupestris* (Lăstun de stâncă), A311 *Sylvia atricapilla* (Silvie cu cap negru), A310 *Sylvia borin* (Silvie de zăvoi).

◆ Alte specii importante de floră și faună:

- Vertebrate: *Capreolus capreolus*, *Martes martes*, *Meles meles*, *Sciurus vulgaris*, *Sus scrofa*;
- Plante: *Acer pseudoplatanus*, *Carpinus orientalis*, *Corylus colurna*, *Cotinus coggygria*, *Fagus sylvatica*, *Fraxinus excelsior*, *Prunus mahaleb*.

C.2.4.4. Alte caracteristici ale ariei de protecție specială avifaunistică

Diversitatea litologica a acestui masiv montan (roci cristaline, magmatice si sedimentare)a dus la individualizarea unui peisaj foarte complex, cu multe elemente spectaculoase (Cazanele Dunarii, creste si abrupturi calcaroase, chei, pesteri, cascade, forme de relief vulcanic, depresiuni etc.).

C.2.4.5. Calitate si importanta, vulnerabilitate

▪ Calitatea și importanță

Prioritate nr. 8 din cele 68 de situri propuse de Grupul Milvus.

C1 – specii de interes conservativ global – 1 specie: dumbraveanca (*Coracias garrulus*);

C6 – populatii importante din 12 specii amenintate la nivelul Uniunii Europene – 12 specii: acvila de munte (*Aquila chrysaetos*), acvila mica (*Hieraaetus pennatus*), serpar (*Circaetus gallicus*), uliul cu picioare scurte (*Accipiter brevipes*), șoim calator (*Falco peregrinus*), codalb (*Haliaeetus albicilla*), buha (*Bubo bubo*), barza alba (*Ciconia ciconia*), ciocanitoare cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*), ciocanitoare de stejar (*Dendrocopos medius*), ciocanitoare neagra (*Dryocopus martius*), ghionoaie sura (*Picus canus*) si presura de gradina (*Emberiza hortulana*).

Zona deluroasa si de munte, în partea de sud cu caracter submediteranean. Întâlnim aici stânci abrupte, paduri mari de foioase, fânate si pasuni în stare semi-naturala oferând adăpost pentru o gama variata de specii. Impactul antropic este puțin semnificativ. Au aparut aici unele specii de pasari cu distributie sudica, care cuibaresc doar în câteva zone ale tarii, ca uliul cu picioare scurte, acesta fiind unul dintre cele doua locuri de cuibarit cunoscute în afara Dobrogei. Tot în zona gasim cele mai mari efective de serpar din afara Dobrogei, situl fiind important si pentru o serie de specii de padure, de stâncarii respectiv partea de nord-vest detine populatii mari de presura de gradina si de barza alba.

▪ **Vulnerabilitate:** turismul necontrolat și turismul în masă; schimbarea habitatului semi-natural (fânețe, pasuni) datorită încetării activităților agricole specifice; lucrări îndelungate în vecinătatea cuibului în perioada de reproducere; vânătoarea în timpul cuibaritului prin deranjul și zgomotul cauzat de către gonaci; vânătoarea în zona locurilor de cuibărire a speciilor periclitate; practicarea sporturilor extreme: alpinism, zborul cu parapanta, enduro, moto-cross, mașini de teren; amenajări forestiere și tăieri în timpul cuibaritului speciilor periclitate; distrugerea cuiburilor, a punții sau a puilor; adunarea lemnului pentru foc, culegerea de ciuperci; deranjarea pasărilor în timpul cuibaritului; braconajul cu arme de foc și prinderea pasărilor cu capcane; scoaterea puilor pentru comerț ilegal; defrisările, tăierile rase și lucrările silvice care au ca rezultat tăierea arborilor pe suprafețe mari; tăierile selective a arborilor în vârstă sau a unor specii; împăduririle zonelor naturale sau seminaturale (pasuni, fânețe etc.); industrializare și creșterea zonelor urbane; electrocutare și coliziune în linii electrice; amplasare de generatoare eoliene; arderea vegetației (a mirisii și a pârloagelor);

C.2.4.6. Statutul de protecție al sitului

▪ **Clasificare la nivel național și regional:** RO05 -Categoria V IUCN (97,01%), RO04 - Categoria IV IUCN (2,99%).

C.2.4.7. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ **Activități antropice, consecințele lor generale în interiorul sitului și suprafața din sit afectată**

100 - Cultivare (C – 1%), 110 - Utilizarea pesticidelor (C – 1%), 120 - Fertilizarea (C – 1%), 140 - Pasunatul (B – 5%), 102 - Cosire/Tăiere (C – 1%), 160 Managementul forestier general (B – 10%), 161 - Plantare de pădure (B – 5%), 170 - Creșterea animalelor (B – 2%), 180 - Incendiere (C – 1%), 411 - Fabrici (C – 1%), 502 - Drumuri, drumuri auto (C – 1%), 710 - Poluare fonica (C – 5%), 943 - Alunecările de teren (C – 1%), 954 - Invazia unei specii (B – 5%).

▪ **Activități antropice și consecințele lor în jurul sitului**

100 – Cultivare (C – 1%), 102 - Cosire/Tăiere (C – 2%), 110 - Utilizarea pesticidelor (B – 5%), 120 - Fertilizarea (C – 1%), 140 – Pășunatul (B – 5%), 160 - Managementul forestier general (B – 10%), 210 - Pescuit profesionist (industrial) (B – 20%), 241 - Colectare (insecte, reptile, amfibieni...)(B – 10%), 250 - Luare/Îndepărtare de flora (C – 1%), 502 - Drumuri, drumuri auto (C – 1%), 520 – Navigație (B – 20%), 600 - Structuri (complexe) pentru sport și odihnă (B – 10%), 624 - Drumetii montane, alpinism, speologie (B – 10%), 701 - Poluarea apei (B – 0%),

709 - Alte forme de poluare (B – 0%), 710 - Poluare fonica (C – 5%), 853 - Managementul nivelelor de apă (B – 5%), 900 – Eroziunea (B – 10%).

C.2.4.8. Managementul sitului

- Organismul responsabil pentru managementul sitului:

Administrația Parcului Natural Porțile de Fier, constituită în octombrie 2002, care face parte din structura Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA – Direcția Silvică Mehedinți.

- Planuri de management ale sitului: Planul de management a fost elaborat la nivelul întregului P.N. Porțile de Fier și se află în procedura de avizare.

C.2.5. Rezervația naturală Gura Văii - Vârciorova (cod național 2.597)

Rezervația naturală Gura Văii – Vârciorova a fost declarată prin Decizia 18/1980 a Consiliului Județean Mehedinți, având în prezent o suprafață de 305 ha. În cadrul rezervației sunt ocrotite păduri cu o compoziție floristică foarte diversificată, cu multe specii rare în flora țării noastre. În compoziția acestora intră gorunul auriu (*Quercus dalechampii*), gârnița (*Quercus frainetto*), vișinul turcesc (*Padus mahaleb*), alunul turcesc (*Corylus colurna*); în stratul arbustiv și subarbustiv se întâlnesc păducelul negru (*Crataegus pentagina*, *Crataegus nigra*), scumpia (*Cotinus coggygria*), smochinul (*Ficus carica*), iar în cel erbaceu sunt frecvente speciile: unghia ciutei (*Ceterach officinarum*), ruginele (*Asplenium cuneifolium*), feriga cazanalelor (*Cheilathes marantae*), cămașa romanilor (*Tunica saxifraga*), garofițele (*Dianthus banaticus*, *Dianthus vârciorovens*), viorele de stâncă (*Viola rupestris*, *Viola luteola*), mărul Porților de Fier (*Cachrys ferulacea*), lumânărica (*Verbascum vârciorovae*) ș.a.

C.2.6. Prezentarea generală a Geoparcului Platoul Mehedinți

C.2.6.1. Date generale privind Geoparcul Platoul Mehedinți

Geoparcul Platoul Mehedinți a fost înființat prin HG nr. 2151/2004, ca arie protejată de interes național, în prezent aflat în administrarea Consiliului Județean Mehedinți.

Geoparcul „Platoul Mehedinți” este situat în sud-vestul României, la nord de municipiul Drobeta Turnu Severin și se întinde pe o suprafață de 106 000 ha. Climatul temperat-continental cu influențe submediteraneene și relieful foarte variat au creat condiții pentru existența a numeroase specii de plante și animale rare. Structura geologică unică a acestei zone a condus la apariția a numeroase formațiuni geologice și speologice. O mare parte din aceste valori sunt protejate în peste 17 rezervații naturale. Pe lângă aceste valori naturale în acest spațiu întâlnim numeroase obiective culturale și istorice, iar tradițiile și meșteșugurile populare (țesutul, olăritul etc.) sunt încă prezente.

C.2.6.2. Delimitarea Geoparcului Platoul Mehedinți

- La sud: din vârful dealului La Pietroi (271m) spre dealul Sorcovăț, vârful Cotul lui Piru (260,2m) coboară pe culme în satul Schintiești, traversează râul Topolnița la sud de satul Izvorul Bârzii, urcă pe culme până în vârf și

coboară în Ogașul Tarovățului la confluența cu un ogaș pe partea dreaptă după care urcă pe culme până în vârful a cărui cotă este 266,3 m, de unde coboară pe un ogaș, în drumul național DN67 în localitatea Malovaț. Limita se continuă pe DN 67 până la intersecția cu DJ670 în loc. Florești.

- La est: de la intersecția DN 67 cu DJ 670 se continuă pe DJ 670 până la intersecția cu DN 67D (Baia de Aramă).
- La nord, intersecția DJ 670 cu DN67D se continuă pe limita cu jud.I Gorj urmând culmea prin Vârful Înalt (377,6m), Dealul Orzești (599m), Vârful Muchii (661 m), Vârful Gorganu (1010,4m), coboară pe culme până la confluența pâraului Capra cu pâraul Văratec după care se continuă până la limita cu PN Valea Cernei-Domogled.
- La vest, limita estică a Parcului Național Valea Cernei-Domogled iar de la borna 290 din UP VI Ocolul Silvic Băile Herculane, pe limita de județ Mehedinți-Caraș Severin prin Vârful Creasta Cocosului (917m), până în Vârful Meteriz (720,3m) până la limita cu Parcul Natural Porțile de Fier, în continuare merge spre est pe limita nord estică a Parcului Natural Porțile de Fier până în Dealul La Pietroi (271m).

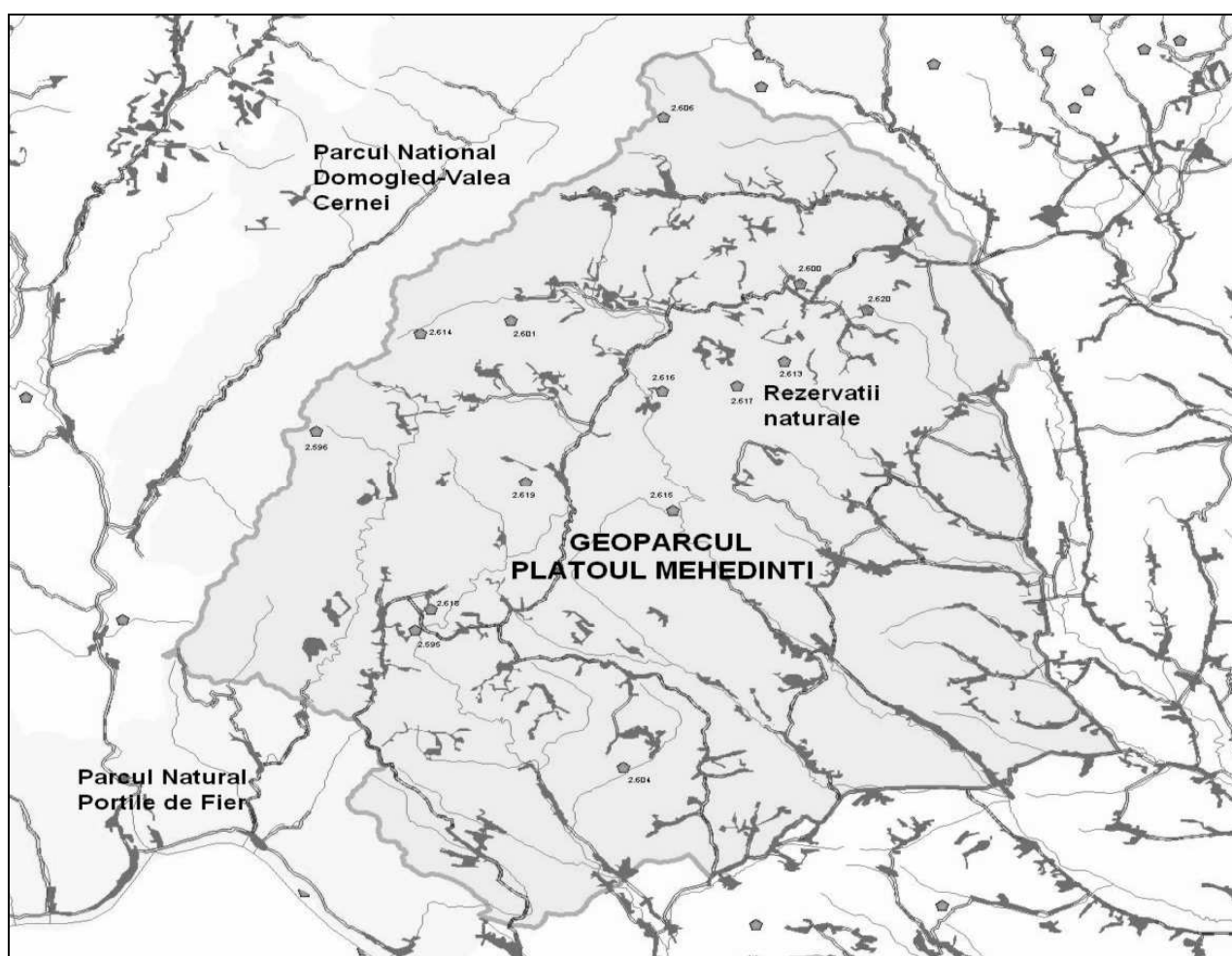

Fig. C.2.1.1. Harta generală a Geoparcului Platoul Mehedinți

C.2.6.3. Cadrul natural specific Geoparcului Platoul Mehedinți

Situat în S-V României, Platoul Mehedinți este reprezentat de două unități de relief așezate între culmea Munților Mehedinți la vest și Piemontul Getic la est, caracterizate printr-o evoluție geologică și geografică foarte asemănătoare. Cadrul geologic al zonei a fost descris în mare parte de Gh. M. Murgoci (1898) și aprofundat

ulterior de Al. Codarcea (1940). Calcarele de vârstă Juristic-Cretacică aparțin autohtonului danubian și sunt dispuse în două fâșii principale, paralele între ele. Fâșia vestică aparține Munților Mehedinți și se caracterizează printr-o tectonizare extrem de puternică. Căderea în trepte spre vest a contribuit la formarea grabănelui Cernei. Fâșia estică apare în zona centrală a Podișului Mehedinți între Baia de Aramă și Cireșu. Pachetul de calcare este gros de 200-300 m și este alcătuit din straturi de 4-10 m grosime cu înclinare generală spre sud – est. Deși ocupă numai 5 % din suprafața totală, straturile de calcar au generat numeroase și variate fenomene carstice care dau faima Platoului Mehedinți.

Aproape toate râurile care vin dinspre vest, de pe formațiuni impermeabile, sunt captate în subteran la intrarea în bara de calcare. Aval de punctul de captare văile rămân seci, formând în decursul timpului trepte antitetice, cum sunt și cele ale râurilor Topolnița, Ponorăț, Ponorel etc. Amonte de captare se produce aluvionarea pronunțată a luncilor, care se desfășoară pe sute de metri lățime se formează astfel *depresiuni închise*, cu fundul plat și cu aspectul general de polie. Cel mai tipic fenomen de acest gen îl constituie *sistemul hidrocarstic* de lângă comuna Ponoarele, care a generat depresiunile Zăton și Ponoarele.

Exceptând depresiunile, celelalte forme exocarstice sunt slab reprezentate în cuprinsul Platoului Mehedinți. Demne de remarcat sunt totuși dolinele de la vestul localităților Balta și Marga, precum și lapiezurile și Podul Natural de la Ponoarele (Podul lui Dumnezeu). Apele subterane au săpat numeroase *peșteri*, renumite prin dimensiuni și prin ornamentație, cum ar fi de exemplu peșterile: Topolnița, Epuran, Bulba, Gramei, Isverna etc. Morfologia Munților Mehedinți este diferită de cea a podișului. Dacă pentru zona de platou este tipic carstul de bare calcaroase coborâte, în cuprinsul Munților Mehedinți predomină carstul de creste înălțate și de versant. O mare parte a calcarelor din cadrul Podișului și Munților Mehedinți sunt despădurite sau acoperite cu păducel, corn, porumbar, scumpie, ienupăr și liliac, în amestec cu fagi izolați. În multe locuri liliacul sălbatic formează adevărate păduri, vestite fiind cele de pe *cornetele* Izverna, Nadanova sau Ponoarele, unde în fiecare an, în luna mai, când înflorește liliacul, se organizează „sărbătoarea liliacului”.

Individualitatea geografică a Platoului Mehedinți constă în îmbinarea caracteristicilor de munte și de deal. El poate fi asemuit munților, cu care se aseamănă din punct de vedere litologic (șisturi cristaline și calcare mezozoice), al aspectelor de relief (văi strâmte, chei), prezenței peșterilor și fragmentării tectonice și în același timp, poate fi asemuit dealurilor (înălțime joasă, culmi netede, numeroase așezări omenești).

Această unicitate se materializează și în răspândirea și structura vegetației. Prin poziția sa geografică, unitatea se întinde în zona *alternanței pădurilor de fag și de gorun*.

În pădurile din subzona fagului, specia predominantă este fagul (*Fagus silvatica*), care spre limita superioară a arealului se amestecă cu bradul (*Abies alba*), iar la altitudini mai mici formează păduri în amestec cu carpenul (*Carpinus betulus*). Diseminat în aceste păduri se găsește frasinul (*Fraxinus excelsior*), paltinul de munte (*Acer pseudoplatanus*), cireșul pășăresc (*Prunus avium*), mesteacănul (*Betula verucosa*), scorușul de munte (*Sorbus aucuparia*), plopul tremurător (*Populus tremula*) iar de-a lungul văilor se întâlnește aninul negru (*Alnus glutinosa*) și salcia albă (*Salix alba*). Subarboretul este format din alun (*Corylus avellana*), salcie căprească (*Salix*

caprea) măr pădureț (*Malus silvestris*), păr pădureț (*Pirus piraster*), păducel (*Crataegus monogyna*), soc (*Sambucus nigra*), călin (*Viburnum opulus*), în rariști se întânesc murul (*Rubus hirtus*) și zmeurul (*Rubus idaeus*). Vegetația ierboasă din pădurile de fag cuprinde un număr mare de specii, cele mai răspândite sunt: ghiocelul (*Galanthus nivalis*), floarea Paștilor (*Anemone nemorosa*), coada cocoșului (*Polygonatum latifolium*), leurda (*Allium ursinum*), gălbenița (*Galeobdron luteum*), păștița cu flori galbene (*Anemone ranunculoides*), colțișorul (*Dentaria bulbifera*), urzica moartă (*Lamium maculatum*), măseaua ciutei (*Erythronium dens-canis*), mierea ursului (*Pulmonaria montana*), viorele (*Scilla bifolia*), pochivnicul (*Asarum europaeum*) vinarița (*Asperula odorata*), slăbănogul (*Impatiens noli-tangere*), năpraznicul (*Geranium robertianum*), muma pădurii (*Lathraea squamaria*), lumânărița pământului (*Gentiana asclepiadea*), omag (*Aconitum* sp.), specii de graminee (păiușul de munte - *Festuca drymeia*, trestioara - *Galamagrostis arundinacea*, rogozul păros – *Carex pilosa*), feriga spinarea lupului (*Athyrium felix-femina*), feriga (*Dryopteris filix-mas*), struțișori (*Sellaginella selaginoides*) năvalnicul (*Phyllitis scolopendrium*), pedicuța (*Lycopodium annotinum*), cornișorul (*Lycopodium clavatum*), precum și diferite specii de ciuperci, mușchi și licheni.

În pădurile din subzona gorunului, specia predominantă este gorunul (*Quercus* sp.), care spre limita superioară a arealului se amestecă cu fagul (*Fagus* sp.), iar la altitudini mai mici formează păduri în amestec cerul (*Quercus cerris*), gârnița (*Quercus frainetto*), uneori cu stejarul (*Quercus robur*) carpenul (*Carpinus betulus*). Diseminat în aceste păduri se găsește frasinul (*Fraxinus excelsior*), paltinul de câmp (*Acer platanoides*), cireșul pășăresc (*Prunus avium*), teiul (*Tilia* sp.), scorușul de câmp (*Sorbus torminalis*), plopul tremurător (*Populus tremula*), iar de-a lungul văilor se întâlnește aninul negru (*Alnus glutinosa*) și salcia albă (*Salix alba*). Subarboretul este format din mojdeanul (*Fraxinus ornus*), arțar tătăresc (*Acer tataricum*), măr pădureț (*Malus silvestris*), păr pădureț (*Pirus piraster*), păducel (*Crataegus monogyna*), soc (*Sambucus nigra*), corn (*Cornus mas*), sânțer (*Cornus sanguinea*), călin (*Viburnum opulus*), în rariști se întâlnește murul (*Rubus hirtus*). Vegetația ierboasă din pădurile de gorun cuprinde un număr mare de specii, cele mai răspândite sunt: ghiocelul (*Galanthus nivalis*), floarea Paștilor (*Anemone nemorosa*), nu mă uita (*Myosotis silvatica*), leurda (*Allium ursinum*), gălbenița (*Galeobdron luteum*), păștița cu flori galbene (*Anemone ranunculoides*), urzica moartă (*Lamium maculatum*), orăștița (*Lathyrus niger*), colțișorul (*Dentaria bulbifera*), mierea ursului (*Pulmonaria officinalis*), viorele (*Scilla bifolia*), vinarița (*Asperula odorata*), slăbănogul (*Impatiens noli-tangere*), năpraznicul (*Geranium robertianum*), mărșica (*Melica uniflora*), meișorul (*Milium effusum*), omag (*Aconitum* sp.), păiușul de livezi (*Festuca* sp.), golomăț (*Dactylis glomerata*), rogozul păros (*Carex pilosa*), obsiga (*Brachypodium silvaticum*), feriga spinarea lupului (*Athyrium felix-femina*), feriga (*Dryopteris filix-mas*), năvalnicul (*Phyllitis scolopendrium*), pedicuța (*Lycopodium annotinum*), cornișorul (*Lycopodium clavatum*), precum și diferite specii de ciuperci, mușchi și licheni.

Climatul temperat cu influențe submediteraneene, altitudinea medie de 500-600m, relieful accidentat, apropierea de Peninsula Balcanică, constituția litologică (suprafețe calcaroase extinse) au avut un rol însemnat în configurația actuală a structurilor floristice și cenotice a vegetației (Cucu-Popova Ana, 1970). Pe areale întinse din partea de sud și sud-vest își face apariția gorunul (*Quercus petraea*), stejarul pufos (*Q. pubescens*), cerul (*Q.*

ceris), gârnița (*Q. frainetto*), gorunul balcanic (*Q. dalechampi*), carpen (*Carpinus betulus*), cărpinița (*C. orientalis*), sâmbovina (*Celtis austalis*), nucul (*Juglans regia*), alunul turcesc (*Corylus colurna*). Fagul este reprezentat prin specia de fag balcanic (*Fagus sylvatica* ssp. *moesica*). Mai ales pe rocile calcaroase, se întâlnesc tufărișuri de tip submediteranean, cunoscute sub numele de șibiacuri, formate dintr-un complex de elemente submediteraneene carpato-balcanice și sud-europene, termofile, cum sunt: mojdrean (*Fraxinus ornus*), cărpiniță (*Carpinus orientalis*), corn (*Cornus mas*), scumpie (*Cotinus coggygia*), salbă râioasă (*Euonymus verrucosa*), dârmox (*Viburnum lantana*), nuc (*Juglans regia*), liliac (*Syringa vulgaris*), etc.

Pajiștile ocupă suprafețe mari și au o compoziție floristică foarte variată în funcție de altitudine, expoziție, condiții de sol, în special umezeala în sezonul de vegetație. Astfel în pajiștile uscate se află mai multe plante specifice regiunii de dealuri și munte: păiușul roșu (*Festuca rubra*), țapoșica (*Nardus stricta*), păiușul (*Agrostis tenuis*), părușca (*Festuca supina*), piciorul cocoșului de munte (*Ranunculus montanus*), precum și plante care se regăsesc și în vegetația de silvostepă: pirul gros (*Agropyron* sp.), colilia (*Stipa joannis*), năgara (*Stipa capillata*), bărboasa (*Andropogon ischaemum*), sadina (*Chrysopogon gryllus*), rușcuța primăvărarică (*Adonis vernalis*), iarba osului (*Helianthemum* sp.), inul galben (*Linum flavum*) etc. În pajiștile umede sau apătoase întâlnim: coada vulpii (*Alopecurus laguriformis*), păiușul de livezi (*Festuca* sp.), golomăț (*Dactylis glomerata*), iarba câmpului (*Agrostis stolonifera*), rogozul mare (*Carex riparia*), rogozul galben (*Carex flava*), pipirigul (*Schoenoplectus tabernaemontani*), floarea cucului (*Lychnis flos-cuculi*), dentița (*Bidens tripartitus*), trifoiul corcit (*Trifolium hybridum*), floarea de leac (*Ranunculus repens*) etc.

În compoziția floristică a pajiștilor se întâlnesc și elemente sudice, submediteraneene: pajiștile de sadină (*Chrysopogon gryllus*), de *Danthonia provincialis*, *Vulpia myuros*, *Festuca dalmatica*, etc.

Fauna din zona Geoparcului Platoul Mehedinți este cea specifică regiunii de dealuri și de interferență atât cu câmpia, cât și cu muntele, caracterizată printr-o mare diversitate de specii de protozoare, viermi, moluște, artropode, vertebrate și păsări.

Protozoarele sunt reprezentate în cea mai mare parte prin infuzori (*Ciliata*), amibe (*Rhizopoda*) și flagelate (*Flagellata*).

În pădure, trăiesc liber sau ca paraziți în corpul plantelor și animalelor numeroase specii de viermi dintre care mai importanți sunt: nematozii (*Nemathelminthes*), viermi inelați (*Annelides-Lumbricidae*) și enchitreide (*Enchytraidae*). Râmele sunt reprezentate prin numeroase specii, a căror densitate în sol poate atinge valori foarte ridicate. Ele mărunțesc și amestecă particulele de sol, asigură structura solurilor, măresc porozitatea și permeabilitatea pentru apă și aer a solului, înlesnesc pătrunderea humusului în orizonturile inferioare, și, în general, intensifică circuitul substanțelor în sol. Fauna enchitreidelor (viermi inelați albi, cu aspect de râme, dar de talii foarte mici) atinge valori mari (30-60 mii exemplare/m²), fapt ce demonstrează rolul lor important în circuitul substanțelor în sol.

Moluștele sunt reprezentate prin gasteropode (melci), cele mai importante familii fiind *Clausillidae*, *Enidae*, *Zanitidae*, *Limacidae* și *Helicidae*. Acestea se hrănesc în special cu hifele ciupercilor. Unele specii consumă licheni, asimilând numai ciupercile și eliminând algele nedigerate.

Artropodele constituie un grup bine reprezentat prin specii de păianjeni și acarieni, reunite în subîncrângătura *Chelicerata*. Miriapodele sunt prezente prin specii ale genului *Euripauropus* sau *Allopauropus brenistera*, *A. Cordieni* etc.

Un alt grup foarte numeros îl constituie clasa insectelor, foarte bine reprezentate de coleoptere, lepidoptere, himenoptere, simfite, diptere etc., cele mai răspândite specii sunt: *Cerambix cerdo*, *Cossus cossus*, *Xyleborus monographus*, *X. Saxeni*, *Platypus clindrus*, *Plagionotus arcuatus*, *Tortrix viridana*, *Haltica querceortum*, *Eupproctis crysorrhea*, *Operophtera brumata*, *Erannis defoliaria*, *Cynips kohleri*, *Phalera bucephala*, *Ips sp.etc.*

În zonă se găsește majoritatea speciilor de vertebrate specifice ecosistemului de interferență agricol și forestier, întâlnindu-se un număr relativ mediu de amfibieni, reptile, păsări și mamifere de talie mică.

Amfibieni din zonă cel mai bine reprezentați sunt: triton cu creastă (*Triturus cristatus*), salamandra (*Salamandra salamandra*), buhai de baltă (*Bombina bombina*), buhai de izvoarăș (*Bombina variegata*), brotăcel (*Hyla arborea*), broasca râioasă verde (*Bufo viridis*);

Reptile: țestoasa lui Hermann (*Testudo hermanni boettgeri*), țestoasa de apă (*Emys orbicularis*), șopârla cenușie (*Lacerta agilis*), șopârla de luncă (*Lacerta praticola*), gușter (*Lacerta viridis*), șopârla de ziduri (*Podarcis muralis*), șopârlă (*Podarcis taurica*), șopârlă de nisip (*Ablepharus kitaibeli*), șarpe de alun - balaur (*Coronella austriaca*), șarpele lui Esculap (*Elaphe longissima*), șarpe de apă (*Natrix tessellata*), vipera cu corn (*Vipera ammodytes*), vipera neagră (*Vipera berus*).

Mamiferele sunt reprezentate prin ordine: *Insectivora*, *Cheiroptera*, *Glires*, *Carnivora* și *Arctiodactyla*.

Dintre insectivorele existente în zonă fac parte chițcanii, cârțițele și aricii. Printre rozătoarele din zona studiată pârșii sunt cel mai bine reprezentați: *Glis glis*, *Muscardinus avellanarius*, *Eliomys quercinus* și *Dryomys nitedula*. Dintre șoareci, mai frecvent întâlniți sunt *Apodemus sylvaticus*, *Apodemus flavicollis* și *Clethrionomys glareolus*.

Fauna cavernicolă este reprezentată în special de lilieci, din care o parte fac obiectul protecției speciale în situl de importanță comunitară ROSCI0198 Platoul Mehedinți: *Miniopterus schreibersi* (liliac cu aripi lungi); *Myotis bechsteini* (liliac cu urechi mari); *Myotis capaccinii* (liliac cu picioare lungi); *Myotis myotis* (liliac comun); *Rhinolophus blasii* (liliacul cu potcoavă a lui Blasius); *Rhinolophus euryale* (liliacul mediteranean cu potcoavă); *Rhinolophus ferrumequinum* (liliacul mare cu potcoavă); *Rhinolophus hipposideros* (liliacul mic cu potcoavă),

Dintre mamiferele de talie mijlocie și mare sunt întâlnite următoarele specii: cerbul carpatin (*Cervus elaphus*), lupul (*Canis lupus*), ursul (*Ursus actor*), căpriorul (*Capreolus capreolus*), mistrețul (*Sus scrofa*),

vulpea (*Vulpes vulpes*), dihorul comun (*Putorius putorius*), viezure (*Meles meles*), iepurele de câmp (*Lepus europaeus*) etc.

Speciile de păsări care pot fi întâlnite, în special în zona împădurită sunt păsări migratoare: *Coturnix coturnix* (Prepeleța), *Columba oenas* (Porumbelul de scorbură), *Columba palumbus* (Porumbelul gulerat), *Streptopelia turtur* (Turturica), *Strix uralensis* (Huhurezul mare), *Buteo lagopus* (Șorecarul încălțat), *Falco subbuteo* (Șoimul rândunelelor), *Falco tinnunculus* (Vânturelul roșu), *Falco columbarius* (Șoimulețul de iarnă), *Otus scops* (Ciuful pitic), *Cuculus canorus* (Cucul), *Jynx torquilla* (Capântorsul), *Apus apus* (Drepneaua mică), *Merops apiaster* (Prigoria), *Upupa epops* (Pupăza), *Muscicapa striata* (Muscarul sur), *Ficedula hypoleuca* (Muscarul negru), *Sylvia communis* (Silvia de câmpie), *Sylvia atricapilla* (Silvia cu capul negru), *Sylvia curruca* (Silvia mică), *Phylloscopus collybita* (Pitulicea mică), *Phylloscopus sibilatrix* (Pitulicea sfârâitoare), *Phylloscopus t. trochilus* (Pitulicea fluierătoare), *Turdus philomelos* (Sturzul cântător), *Turdus iliacus* (Sturzul de vii), *Oenanthe oenanthe* (Pietrarul sur), *Luscinia megarhynchos* (Privighetoarea), *Phoenicurus phoenicurus* (Cordoșul de grădină), *Erithacus rubecula* (Măcăleandru), *Lanius senator* (Sfrânciocul cu capul roșu), *Bombycilla garrulus* (Mătăsarul), *Fringilla coelebs* (Cinteza), *Fringilla montifringilla* (Cinteza de iarnă), *Carduelis spinus* (Scatiul), *Coccothraustes coccothraustes* (Botgrosul), *Pyrrhula pyrrhula* (Mugurarul), *Loxia leucoptera* (Forfecuța bandată), *Acanthis f. flammea* (Inărița roșie), *Emberiza calandra* (Presura sură), *Plectrophenax nivalis* (Presura de iarnă), *Passer montanus montanus* (Vrabia de câmp), *Alauda arvensis* (Ciocârlia de câmp), *Calandrella cinerea* (Ciocârlia cu degetele scurte), *Motacilla alba* (Codobatura albă), *Motacilla f. flava* (Codobatura galbenă), *Anthus trivialis* (Fâsa de pădure), *Sturnus roseus* (Lăcustarul), *Oriolus oriolus* (Grangurul), *Corvus corone* (Cioara neagră), *Corvus frugilegus* (Cioara de semănătură).

De asemenea, în zona geopracului pot fi identificate și specii de păsări sedentare: *Perdix perdix* (Potârnichea), *Phasianus colchicus* (Fazanul de vânătoare), *Streptopelia decaocto* (Guguștiucul), *Accipiter g. gentilis* (Uliul porumbar), *Accipiter nisus* (Uliul cu pășărar), *Asio otus* (Ciuful de pădure), *Strix aluco* (Huhurezul mic), *Athene noctua* (Cucuveaua comună), *Glaucidium passerinum* (Cucuveaua pitică), *Tyto alba* (Striga), *Dendrocopos major* (Ciocănitoarea pestriță mare), *Dendrocopos minor* (Ciocănitoarea pestriță mică), *Picus viridis* (Ciocănitoarea verde), *Turdus merula* (Mierla neagră), *Parus major* (Pițigoiul mare), *Aegithalos caudatus* (Pițigoiul codat), *Parus palustris* (Pițigoiul sur), *Sitta europaea* (Scorțarul), *Certhia familiaris* (Cojoaica comună), *Fringilla coelebs* (Cinteza), *Acanthis cannabina* (Câneparul), *Carduelis carduelis* (Sticletele), *Emberiza citrinella* (Presura galbenă), *Passer domesticus* (Vrabia de casă), *Passer montanus montanus* (Vrabia de câmp), *Alauda arvensis* (Ciocârlia de câmp), *Galerida cristata* (Ciocârlanul moțat), *Coloeus monedula* (Stăncuța), *Sturnus vulgaris* (Graurul), *Corvus cornix* (Cioara grivă), *Pica pica* (Coțofana), *Garrulus glandarius* (Gaița).

În aria protejată pot fi întâlnite și specii de pasari enumerate in anexa I a Directivei Consiliului 79/409/CEE si anume: bufnița (*Bubo bubo*), șerpar (*Circaetus gallicus*), ciocănitorile (*Dendrocopos leucotos*, *Dendrocopos medius*, *Dryocopus martius*), șoim călător (*Falco peregrinus*), ghionoaiele (*Picoides tridactylus*, *Picus canus*), presura de gradina – *Emberiza hortulana*.

Biotopul acvatic este caracteristic apelor de munte limpezi, repezi și reci. Vegetația este formată predominant din briofite și alge, uneori fanerogame submerse. Fauna cuprinde forme torenticole și stenoterme de apă rece: hidroacarieni, coleoptere, tricoptere, diptere, plecoptere, efemeroptere, viermi, crustacei și moluște. Ihtiofauna este relativ săracă, apare în apele mai mari și este reprezentată de: zglăvoacă (*Cottus gabis*), boiștean (*Phoxinus phoxinus*), molanul (*Memachilus barbatulus*), cleanul (*Leuciscus cephalus*, *L. leuciscus*), lătuța (*Alburnoides bipunctatus*) și pleana (*Leucaspius delineatus*), foarte rar păstrăvul indigen (*Salmo trutta fario*).

Climatul blând, cu influențe submediteraneene, ca și vegetația specifică își găsește reflectarea în prezența numeroaselor reptile și insecte de felurite varietăți. Caracteristice sunt cele două varietăți faunistice, vipera cu corn (*Vipera ammodytes*) și broasca țestoasă (*Testudo hermanni*), specii submediteraneene ocrotite prin lege și care au o largă răspândire pe calcarele din partea de sud-vest a platoului. Acestea li se adaugă șerpi veninoși (*Coluber jugularis caspius*, *Elaphe longissima*, *Coronella austriaca*) și neveninoși (*Natrix natrix* și *Natrix tessellata*). Pe suprafețele calcaroase se găsește o specie de scorpion mic, dar veninos (*Euscorpius carpathicus*). De remarcat este mulțimea șopârelor, îndeosebi cele de origine sudică (*Lacerta taurica*, *Lacerta praticola pontica*) tot în partea de sud-vestică a platoului.

C.2.6.4. Influențe antropice asupra mediului natural în Geoparcul Platoului Mehedinți

Popularea străveche și continuă a acestei regiuni naturale a determinat transformări însemnate în suprafața, structura și compoziția floristică a vegetației. Terenurile cu păduri defrișate (curături) au fost înlocuite de pajiști și terenuri cultivate agricol, dar de slab randament. Pădurile se păstrează mai bine doar în partea de est a platoului. Pe valea Coșuștei și afluenților săi, drumurile forestiere au înlesnit defrișarea, pe locul curăturilor efectuându-se plantații de molid și de pin negru. Reprezentative suprafețe păduroase de fag, brad și pin ce au rămas încă neafectate de tăieri sunt pe valea Crivei, Lăpușnicului (afluenți ai Coșuștei) și Borovățului (afluent al Topolniței). În partea de sud-vest a platoului pot fi întâlnite păduri de stejar pufos, cărpiniță, tei și chiar sâmbovină pe valea Topolniței și pe versantul dealului ce coboară spre Dunăre. Pe văile Coșuștei și Topolniței apar abundente tufărișuri de liliac ce au făcut pe localnici să respecte sărbătoarea tradițională anuală a liliacului, din prima decadă a lunii mai, la Ponoarele, Balta și Nadanova. În cadrul covorului vegetal, ca urmare a diversității mediilor de viață, se întâlnește o bogată și heterogenă faună de origini diferite, dar cu preponderență a elementelor sudice.

C.2.6.5. Istorie și tradiții în curinsul Geoparcului Platoului Mehedinți

Cea mai veche atestare documentară a unei localități din platoul Mehedinți este 1581, Baia de Aramă. Aproape în fiecare localitate se pot întâlni monumente de arhitectură populară: biserici, troițe, case tradiționale sau mori. Mulțimea bisericilor, majoritatea construite din lemn, atestă nevoia locuitorilor acestor meleaguri de a fi aproape de Dumnezeu. Cel mai vechi lăcaș de cult este Schitul Topolniței construit în secolul XVI, pictat în 1673. Cea mai veche biserică de lemn datează din anul 1757 și se află situată în satul Brebina din zona Baia de Aramă.

Alte biserici vechi se pot întâlni în: Godeanu – biserica de lemn cu hramul „Sfântul Nicolae”(1766), biserica de lemn cu hramul „Sfinții voievozi” (1783-1786), Gornovița – biserica de lemn cu hramul „Sfântul Ștefan” (1796-1799), Prejna – biserica de lemn cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” construită din porunca lui Tudor Vladimirescu (1808) etc.

Satul, ca element de bază al Geoparcului Platoul Mehedinți este un rezultat specific al evoluției sociale și istorice. Păstrarea peste timp al modului de viață tradițional se poate realiza prin conservarea așezărilor rurale. Există la nivelul Platoului Mehedinți situri etnografice în satele: Balta (sec.XVIII-XIX), Costești (sec.XIX), Prejna (sec.XIX). De asemenea putem întâlni numeroase case cu arhitectură tradițională declarate monumente, datând din secolele XIX și XX, cum ar fi casa Untaru Dumitru (1885) și casa Popescu C.(1940) din Jupânești, casa Pătru Nicu din Crainici (1898), casa Nicolescu Ion din Balta (1898), casa Epuran Gheorghe (1870), casa Dumitru Andrei (1850), casa Zamfiroiu Gheorghe (1860) – din Cireșu, sat Bunoaica, casa cu pivniță Brehui Ghiță din Șișești, sat Ciovârșani (1880) etc. Conservarea acestora trebuie să fie o prioritate pentru această zonă.

Datinile și obiceiurile străvechi ale mehedințenilor care trăiesc în zona de platou, sunt nenumărate și originale. Acestea sunt legate de diferite momente ale vieții: nașterea – căsătoria – înmormântarea. În rest datinile sunt legate de aniversările sfinților ortodocși cărora poporul le acordă semnificații aparte: „Boboteaza” (6 ianuarie), „Sfinții mucenici din Sevestia” (9 martie), „Sfântul mare mucenic Gheorghe” (23 aprilie), Sfintele Paști etc. Fiecare manifestare bisericească este însoțită de manifestări populare specifice, prilejuri trăite pe deplin de comunitățile rurale ale platoului Mehedinți. Meștesugurile tradiționale sunt încă prezente: țesutul covoarelor din lână, vopsitul lânii folosind coloranți naturali, olăritul (ceramica de Șișești, Noapteșă) etc.

O serie de localități din zona platoului sunt cunoscute încă din antichitate prin zăcămintele de minereuri neferoase. Exploatarea de minereuri cuprifere din zona Ponoarele – Baia de Aramă sunt atestate de pe vremea domnitorului Mircea cel Bătrân. Calcarele jurasice - Cireșu, Baia de Aramă, Ponoarele, Balta sunt folosite la fabricarea cimentului, obținerea varului, ca piatră de construcții.

C.2.6.6. Arii protejate în cuprinsul Geoparcului Platoului Mehedinți

Ca urmare a originalității cadrului său natural, în podișul Mehedinți sunt semnalate cele mai dense și variate rezervații naturale dintr-o unitate geografică de asemenea dimensiuni. Astfel, au fost declarate peste 17 rezervații naturale, cum sunt: Complexul carstic de la Ponoare, Rezervația complexă Peștera Topolnița, Peștera Epuran, Cornetul Băii și Valea Mănăstirii, Cornetul Obârșia Cloșani, Pădurea Borovăț, Cheile Coșuștei ș.a.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 5/2000, Ordinului nr. 552/2003 al M.A.P.A.M., H.G. nr. 2151/2004 și OUG 57/2007, în geoparc sunt delimitate un număr de 17 arii naturale protejate (rezervații).

Arii naturale protejate demnitate la nivel național și regional în Geoparcului Platoul Mehedinți

Nr. Crt.	Cod național și numele ariei naturale protejate	Categoria rezervației	Categoria IUCN	Suprafața (ha)
1	2595. Peștera Epuran	Rezervație științifică	RO01	1,0
2	2434. Peștera Lazului (jud. Gorj)	Monument al naturii	RO03	2,0
3	2596. Izvorul și stâncăriile de la Camăna	Monument al naturii	RO04	25,0
4	2439. Pădurea Gorganu (jud. Gorj)	Rezervație naturală	RO04	21,3

5	2600. Pădurea de liliac de la Ponoare	Rezervație naturală	RO04	20,0
6	2601. Tufărișurile mediteraneene de la Izverna	Rezervație naturală	RO04	10,0
7	2604. Pădurea Borovăț	Rezervație naturală	RO04	30,0
8	2606. Pădurea Drăghiceanu	Rezervație naturală	RO04	60,0
9	2613. Complexul carstic de la Ponoare	Rezervație naturală	RO04	100,0
10	2614. Pereții calcaroși izvoarele Coșuștei	Rezervație naturală	RO04	60,0
11	2615. Cheile Coșuștei	Rezervație naturală	RO04	50,0
12	2616. Cornetul Babelor și Cerboanei	Rezervație naturală	RO04	40,0
13	2617. Cornetul Piatra încălecată	Rezervație naturală	RO04	12,0
14	2618. Cheile și Peștera Topolniței	Rezervație naturală	RO04	60,0
15	2619. Cornetul Bălții	Rezervație naturală	RO04	30,0
16	2620. Cornetul Băii și Valea Mănăstirii	Rezervație naturală	RO04	40,0
17	2623. Tufărișurile mediteraneene Cornetul Obârșia Cloșani	Rezervație naturală	RO04	60,0
	TOTAL	x	x	

Prin Ordinul Ministrului Mediului și Dezvoltării Durabile 1964/2007 s-a declarat ca Sit de Importanță Comunitară, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000, în suprafața de 53892,00 ha. Această situație implică obligativitatea aplicării prevederilor în vigoare referitoare la procedura de realizare a evaluării stării de mediu pentru planuri și programe, precum și la procedura cadru de evaluare a impactului asupra mediului pentru toate planurile/programele și proiectele ce se vor amplasa în cuprinsul ariilor protejate ce fac parte din rețeau ecologică Natura 2000 în România.

C.2.6.7. Zonarea interioară a Geoparcului Platoul Mehedinți

Geoparcul Platoul Mehedinți nu dispune până la această dată de o zonarea interioară în conformitate cu prevederile OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, urmând ca aceasta să fie materializată prin planul de management.

La nivelul geoparcului este cunoscută mărimea **zonei de protecție integrală**, respectiv 504,3 ha – ariile naturale protejate conform tabel C.2.1.1., care sunt incluse în totalitate în aria de interes comunitar ROSCI0198 Platoul Mehedinți. În zonele de protecție integrală, se pot desfășura activități specifice parcurilor naturale, așa cum sunt enumerate la art. din OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu avizul administrației geoparcului și cu respectarea prevederilor din planul de management .

Geoparcul mai cuprinde **zone tampon** (prin asimilare cu parcurile naturale sunt **zonele de management durabil**), în care sunt incluse toate suprafețele din perimetrul parcului, cu excepția zonelor de protecție integrală și a zonelor de dezvoltare durabilă. Nu se cunoaște mărimea zonei tampon, dar terenurile cuprinse în aceasta se pot desfășura activități specifice parcurilor naturale, așa cum sunt enumerate la art. din OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu avizul administrației geoparcului și cu respectarea prevederilor din planul de management .

Prin ordinul Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007, s-a declarat ca sit de importanță comunitară ROSCI0198 Geoparcul Platoul, parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000, în suprafață de 53892,00 ha. Terenurile în care se află amplasamentul proiectului propus sunt situate în zona tampon a geoparcului, majoritatea fiind pe teritoriul ariei de interes comunitar ROSCI0198 Platoul Mehedinți.

Geoparcul cuprind **zone de dezvoltare durabilă** pe o suprafață extinsă , respectiv:

- a) terenuri din interiorul localităților, potrivit PUG elaborate;
- b) terenurile necuprinse în zonele de protecție integrală și zonele de management durabil (terenuri proprietate privată ocupate construcții și de culturi agricole; terenuri proprietate privată pe care se desfășoară activități tradiționale, de către comunitățile locale de stupărit, pescuit cu sacoviștea etc.; terenuri pe care se află amplasate actualmente exploatații de resurse minerale neregenerabile, aprobate potrivit legii; iv) zone industriale din vecinătatea localităților.

În zonele de dezvoltare durabilă, pe lângă activitățile permise în zonele de protecție integrală și zonele de management durabil, se mai pot desfășura activități specifice parcurilor naturale, așa cum sunt enumerate la art. din OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu avizul administrației geoparcului și cu respectarea prevederilor din planul de management .

C.2.6.8. Managementul Geoparcului Platoului Mehedinți

Managementul ariei protejate este sigurat de Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți, înființată la data de 01.04.2006, compartiment în cadrul Consiliul Județean Mehedinți. Până la această dată Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți nu a elaborat un plan de management al ariei protejate pentru a defini cadrul general de desfășurare al acțiunilor din următorii ani, care să asigure un cadru stabil de integrare a problemelor de conservare și protecție a mediului natural si cultural cu cele care vizează dezvoltarea socio-economică și gestionarea resurselor naturale,culturale, sociale și economice din acest spațiu.

Administrația Geoparcului a numit un consiliu științific, care analizează documentațiile de solicitare a avizelor pentru proiecte amplasate pe teritoriul ariilor naturale protejate și decide emiterea avizului favorabil sau respingerea acestora. Prin acest mod de lucru se asigură luarea corectă a deciziilor privind obiectivele generale de management al ariei protejate care vizează:

- a) Conservarea peisajului, inclusiv a celui rezultat în urma activităților umane;
- b) Menținerea populațiilor și habitatelor de interes comunitar și național, conservarea peisajelor caracteristice și a elementelor geologice, geomorfologice și paleontologice specifice;
- c) Menținerea si promovarea valorilor culturale și a tradițiilor comune și /sau specifice zonei;
- d) Formarea prin educație ecologică, informare, conștientizare și consultare, a unei atitudini favorabile a comunităților locale și a factorilor de decizie, față de valorile geoparcului, influențarea percepției și comportamentului vizitatorilor în spiritul imperativelor de conservare a patrimoniului acestuia, precum și de dezvoltare durabilă locală și regională;
- e) Menținerea și promovarea activităților durabile de exploatare a resurselor și eliminarea celor susceptibile a avea un impact negativ asupra mediului, biodiversității și geodiversității;
- f) Asigurarea oportunităților pentru ca turismul și recreerea să se desfășoare în conformitate cu imperativele de conservare a patrimoniului parcului;

Dezvoltarea durabilă a zonei se poate realiza prin acțiuni și măsuri care vizează următoarele:

- Conservarea valorilor naturale;
- Revigorarea meseriilor/ meșteșugurilor tradiționale;
- Încurajarea dezvoltării unei agriculturi ecologice;
- Promovarea valorificării produselor naturale sub formă de mărci unice;
- Promovarea turismului durabil prin formele sale: eco-turism, turism rural, turism cultural;
- Programe de informare – educare ecologică a comunității locale;
- Susținerea proiectelor de conservare-restaurare a tuturor monumentelor istorice și culturale;
- Susținerea proiectelor pentru dezvoltarea infrastructurii în aria protejată;

Activitățile de conservare a elementelor patrimoniului natural și cultural din Geoparcul Platoul Mehedinți se limitează la o serie de măsuri izolate, aplicate în special în spațiul zonelor protejate. Valorificarea scăzută a patrimoniului natural și cultural se datorează în mare măsură neimplicării autorităților în promovarea de acțiuni menite să eficientizeze aceste obiective. Chiar dacă teoretic autoritățile locale se ocupă de protecția obiectivelor culturale și naturale, bugetul limitat și direcționat în special pe rezolvarea problemelor de ordin social și de infrastructură face imposibilă administrarea eficientă a acestor obiective.

Rezolvarea de către autoritățile locale a problemelor sociale și economice prezintă este prioritară față de acțiunile de protecție și conservare a elementelor cadrului natural și cultural. Din această cauză, gestionarea corespunzătoare a acestor spații se acutizează în timp și tinde să devină mai greu de rezolvat.

Nivelul de educație scăzut al populației din geoparc constituie de asemenea un important factor limitativ pentru promovarea acțiunilor de conservare. La nivelul ariilor protejate naturale apare problema nedelimitării exacte a acestora, fapt ce împiedică promovarea oricăror acțiuni în aceste spații.

În arealul Geoparcului Platoul Mehedinți trebuie aplicate o serie de interziceri, așa cum sunt prevăzute în OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, urmând ca aceasta să fie materializat prin Regulamentul ariei protejate cuprins în planul de management, astfel:

- ◆ Pentru speciile de plante și animale sălbatice terestre, acvatice și subterane, inclusiv cele prevăzute în anexele nr. 4 A și 4 B, din OUG 57/2007, precum și speciile incluse în lista roșie națională și care trăiesc atât în ariile naturale protejate, cât și în afara lor, sunt interzise:
 - orice formă de recoltare, capturare, ucidere, distrugere sau vătămare a exemplarelor aflate în mediul lor natural, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;
 - perturbarea intenționată în cursul perioadei de reproducere, de creștere, de hibernare și de migrațiune;
 - deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;
 - deteriorarea și/sau distrugerea locurilor de reproducere ori de odihnă;
 - recoltarea florilor și a fructelor, culegerea, tăierea, dezrădăcinarea sau distrugerea cu intenție a acestor plante în habitatele lor naturale, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic;

- deținerea, transportul, comerțul sau schimburile în orice scop ale exemplarelor luate din natură, în oricare dintre stadiile ciclului lor biologic.
- ◆ Pentru toate speciile de păsări sunt interzise:
 - uciderea sau capturarea intenționată, indiferent de metoda utilizată;
 - deteriorarea, distrugerea și/sau culegerea intenționată a cuiburilor și/sau ouălor din natură;
 - culegerea ouălor din natură și păstrarea acestora, chiar dacă sunt goale;
 - perturbarea intenționată, în special în cursul perioadei de reproducere, de creștere și de migrație;
 - deținerea exemplarelor din speciile pentru care sunt interzise vânarea și capturarea;
 - comercializarea, deținerea și/sau transportul în scopul comercializării acestora în stare vie ori moartă sau a oricăror părți ori produse provenite de la acestea, ușor de identificat.
- ◆ În scopul evitării efectelor negative asupra bunurilor patrimoniului speologic, se interzic
 - colectările de faună, fosile sau de obiecte de interes arheologic din peșteri, efectuate fără autorizația emisă de Academia Română, potrivit prevederilor art. 45 din OUG 57/2007;
 - utilizarea neautorizată a peșterilor și desfășurarea unor activități ce pot pune în pericol integritatea sau echilibrul natural al peșterilor;
 - dislocarea, vânzarea, cumpărarea, colecționarea speleotemelor sau altor resurse ale peșterilor;
 - degradarea prin inscripționare sau poluarea peșterilor prin depozitarea în interiorul lor ori în elementele de relief, cu care acestea comunică în mod direct, de obiecte, deșeuri de orice fel, cadavre, substanțe toxice și periculoase, combustibili de orice natură;
 - distrugerea sau degradarea marcajelor ori a panourilor indicatoare din exteriorul / interiorul peșterilor;
 - efectuarea neautorizată, în perimetrul de la suprafață sau în apropierea intrării unei peșteri protejate, a unor lucrări cum ar fi: derocări, defrișări, baraje, explozii, construcții;
 - îngrădirea accesului persoanelor autorizate spre intrările peșterilor;
 - popularizarea, mediatizarea datelor precise de identificare și localizare a peșterilor din clasa A, care prin natura lor pot conduce la periclitatea patrimoniului speologic din această categorie.
- ◆ Pentru evitarea efectelor negative asupra bunurilor patrimoniului geologic se interzic:
 - distrugerea, perturbarea sau alterarea siturilor de conservare pentru obiective geologice;
 - dislocarea, prelevarea rocilor, fosilelor, vegetației de pe aria unui sit de conservare, fără acordul custodelui;
 - intrarea în perimetrul protejat fără permisul de acces eliberat de custode;
 - schimbarea regimului juridic al unui sit sau al unui teren ce cuprinde un sit de conservare de interes geologic aflat în proprietate publică.
- ◆ Alte acțiuni interzise pe teritoriul ariilor protejate:
 - camparea în zonele de protecție integrală;
 - aprinderea focului în afara localităților, cu excepția locurilor special amenajate și semnalizate prin panouri indicatoare;

- abandonarea sau depozitarea deșeurilor de orice fel, cu excepția locurilor special amenajate;
- circulația autovehiculelor, motoretelor, motocicletelor, a altor vehicule cu motor și a bicicletelor în afara drumurile publice/forestiere, a traseelor turistice după indicatoarele / barierele care le limitează accesul.
- desfășurarea de activități comerciale de tip ambulant sau amplasarea tonetelor fără aprobarea custodelui, cu excepția zonelor de zonă de dezvoltare durabilă, cu avizele necesare, conform prevederilor legale și a cabanelor/pensiunilor turistice care au aprobările legale de înființare/funcționare;
- distrugerea sau degradarea panourilor informative sau indicatoare, precum și a plăcilor, stâlpilor sau semnelor de marcaj de pe traseele turistice;
- turismul ecvestru în afara traseelor amenajate și semnalizate corespunzător;
- recoltarea părții fertile a solului sau a brazdelor de iarbă, cu excepția zonelor de dezvoltare durabilă;
- desfășurarea de activități în perimetrul ariei protejate sau în vecinătatea acesteia, ce pot să genereze un impact negativ semnificativ asupra speciilor sălbatice și habitatelor naturale ;

C.2.7. Aria specială de conservare PLATOUL MEHEDINȚI (cod ROSCI0198)

C.2.7.1. Identificarea și localizarea sitului

- Desemnarea sitului: prin ordinul Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007 s-a declarat ca sit de importanță comunitară aria specială specială de conservare Platoul Mehedinți (cod ROSCI0198), parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000, în suprafață de 53892,0 ha.
- Tip de proprietate: situl de importanță comunitară Platoul Mehedinți (cod ROSCI0198) are suprafața totală de 53892 ha Ponderea terenurilor pe categorii de proprietari este următoarea: proprietate de statul 30,0 %, proprietate comunală 20 % și proprietate privată 50 %.
- Localizarea sitului: situl de importanță comunitară Platoul Mehedinți (cod ROSCI0198) se desfășoară pe teritoriul județelor Mehedinți (96%) și Gorj (4%) și este localizat prin coordonatele geografice:
 - latitudine N 44° 55' 27";
 - longitudine E 22° 38' 15"

Situl este situat la interfața regiunilor biogeografice alpină și continentală, la o altitudine medie de 573 m (minimă 154 m, maximă de 1329 m) și are legătură cu alte cinci situri Natura 2000 în România: Domogled – Valea Cernei (cod ROSCI0069), Nordul Gorjului de Vest (cod ROSCI0129), Portile de Fier (cod ROSCI0206), Domogled – Valea Cernei (cod ROSPA0035), Munții Almajului – Locvei (cod ROSPA0081)

C.2.7.2. Ecosisteme și habitate identificate

Situl este alcatuit din 7 clase de habitate: N14 – 231 – Pasuni (25%); N15 – 242. 243 – Alte terenuri arabile (20%); N16 – 311 – Paduri de foioase (41%); N19 – 313 – Păduri de amestec (8%); N23 – 1XX– Alte terenuri artificiale (2%); N26 – 324 – Habitate de paduri (paduri în tranziție) (4%).

În cuprinsul sitului s-au identificat 10 tipuri de habitate, enumerate în Formularul standard Natura 2000: 40A0* Tufărișuri subcontinentale peri-panonice; 6210 Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia); 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (Aremonio-Fagion); 91L0 Păduri ilirice de

stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori); 9110 Păduri de fag de tipul Luzulo – Fagetum; 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin; 6520 Fînețe montane, 9150 Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion; 9180* Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene; 8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis

Situl ROSCI0198 Platoul Mehedinți include o mare diversitate ecosistemică a cărei evoluție a fost și este încă sub o foarte puternică influență antropică. Principalele ecosisteme pot fi grupate astfel:

◆ Ecosisteme de pădure:

- ecosistemele de păduri boreale caducifoliace, cu diferite nuanțe în componența edificatorilor (*Fagus sp.*, *Quercus sp.*, *Fraxinus sp.*).
- ecosisteme de păduri de rășinoase (pe suprafețe mici) în care specii predominante sunt: *Pinus sp.*, *Picea excelsa*, cultivate, și ecosistem cu specie edificatoare *Abies alba*.

◆ Ecosisteme de tufărișuri (șibleacuri): ca urmare a condițiilor pedologice, climatice și de expoziție, a exploatării din trecut a pădurilor ca și a influenței speciilor venite din zona ilirică și submediteraneană, în zona parcului s-au instalat ecosisteme de șibleacuri, cu o mare biodiversitate. Edificatori principali ai acestor ecosisteme sunt: *Quercus pubescens*, *Carpinus orientalis*, *Fraxinus ornus*, *Cotinus coggygria*, *Syringa vulgaris*.

◆ Ecosisteme de pajiști: formate și întreținute de-a lungul sutelor de ani, pajiștile reprezintă un procent important din suprafața sitului, prezente sub forma fânețelor și pășunilor montane dealuri înalte, reprezentând o componentă definitorie a peisajului din zonele de deal și munte din nordul Mehedințiului.

◆ Agroecosisteme: de-a lungul istoriei, zonele cu soluri mai bogate și profunde au fost remodelate printr-o activitate antropică intensă, ceea ce a condus la apariția unor ecosisteme artificiale (agroecosisteme) și a peisajelor cultivate, element definitoriu în ceea ce privește peisajul general al Geoparcului Platoul Mehedinți.

C.2.7.3. Specii protejate pentru care a fost desemnat situl de importanță comunitară

◆ Specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE:

- Mamifere: situl găzduiește un număr de 10 specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE și anume: 1352 *Canis lupus* (lup), 1354 *Ursus arctos* (urs), 1310 *Miniopterus schreibersi* (liliac cu aripi lungi), 1323 *Myotis bechsteini* (liliac cu urechi mari), 1316 *Myotis capaccinii* (liliac cu picioare lungi), 1324 *Myotis myotis* (liliac comun), *Rhinolophus blasii* (liliacul cu potcoavă a lui Blasius), 1305 *Rhinolophus euryale* (liliacul mediteranean cu potcoavă), 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (liliacul mare cu potcoavă); 1303 *Rhinolophus hipposideros* (liliacul mic cu potcoavă), 1307 *Myotis blythii* (liliacul comun mic), 1308 *Barbastella barbastellus* (liliacul cârn).
- Amfibieni și reptile: situl este important pentru: 4 specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE și anume: 1193 *Bombina variegata* (buhai de baltă cu burta galbenă); 1217 *Testudo hermanni* (bestoasă de uscat), 1220 *Emys orbicularis* (broasca țestoasă de apă), 1166 *Triturus cristatus* (tritonul cu creastă).

- Pești: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a 3 specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, respectiv: 1138 *Barbus meridionalis* (moioagă); 1163 *Cottus gobio* (zglăvoc); 1146 *Sabanejewia aurata* (dunariță).
- Nevertebrate: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a 7 specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE sunt: 1144 *Coenagrion mercuriale* (libelula de talie mică), 1193 *Austropotamobius torrentium* (racul de ponoare); 1088 *Cerambyx cerdo* (croitor mare); 1083 *Lucanus cervus* (rădașcă, răgacea); 1089 *Morimus funereus* (croitorul de piatră), 4057 *Chilostoma banaticum* (melcul carenat bănațean), 4053 *Paracaloptenus caloptenoides* (Lăcusta);
- Plante: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a unei specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE sunt: 2327 *Himantoglossum caprinum* (ouăle popii); 4070 *Campanula serrata* (clopoței).

♦ **Alte specii de floră și faună pentru care este important situl de importanță comunitară**

- Nevertebrate: I *Stylurus flavipes*;
- Amfibieni: A *Bufo viridis*, A *Hyla arborea*;
- Reptile: R *Anguis fragilis*, R *Coronella austriaca*, R *Vipera ammodytes*, R *Vipera berus*;
- Mamifere: M *Capreolus capreolus*, M *Cervus elaphus*, M *Crocidura suaveolens*, M *Eptesicus nilssonii*, M *Felis silvestris*, M *Martes martes*, M *Micromys minutus*, M *Muscardinus avellanarius*, M *Myotis daubentonii*, M *Myoxus glis*, M *Neomys anomalus*, M *Plecotus auritus*, M *Plecotus austriacus*;
- Plante: P *Cardamine graeca*, P *Celtis australis*, P *Cephalanthera damasonium*, P *Cephalanthera longifolia*, P *Delphinium fissum*, P *Dianthus giganteus* ssp. *Banaticus*, P *Dianthus kitaibelii*, *Epipactis atrorubens*, P *Epipactis helleborine*, *Limodorum abortivum*, P *Medicago arabica*, P *Moenchia mantica*, P *Myrrhoides nodosa*, P *Notholaena marantae*, P *Orchis coriophora*, P *Orchis laxiflora* ssp. *Elegans*, P *Orchis mascula* ssp. *Signifera*, P *Orchis militaris*, P *Orchis morio*, P *Orchis papilionacea*, P *Orchis simia*, P *Orchis tridentata*, P *Peltaria alliacea*, *Saponaria glutinosa*, P *Trigonella monspeliaca*.

C.2.7.4. Alte caracteristici ale sitului

- Climatul temperat - continental cu influențe submediteraneene și relieful foarte variat au creat condiții pentru numeroase specii de plante și animale rare.
- Structura geologică unică a acestei zone a condus la apariția a numeroase formațiuni geologice și speologice. O mare parte din aceste valori sunt protejate în 17 rezervații naturale.

C.2.7.5. Calitate și importanță, vulnerabilitate

Pe rocile calcaroase se întâlnesc tufărișuri de tip submediteranean, cunoscute sub numele de șibleacuri. Compoziția floristică a pajiștilor este abundentă în elemente sudice, iar pădurile păstrează amestecuri de fag, brad și pin neafectate de tăieri.

În cadrul covorului vegetal, ca urmare a diversității mediilor de viață, se întâlnește o bogată și heterogenă faună de origini diferite, dar cu preponderență a elementelor sudice.

C.2.7.6. Statutul de protecție al sitului și legătura cu alte arii protejate, desemnate

▪ Clasificare la nivel national si regional : Cod RO01 - Categorie I IUCN (0,16 %), Cod RO02 - Categorie II IUCN (0,28 %), Cod RO03 - Categorie II IUCN (- %), Cod RO04 - Categorie IUCN (8,98 %), Cod RO05 - Categoria V IUCN (96,60%).

▪ Relatiile sitului cu alte arii protejate, desemnate la nivel national sau regional

Cod	Categorie	Tip	%	Codul national si numele ariei naturale protejate
RO01	Rezervație științifică	*	0,01	2.292. Domogled
RO01	Rezervație științifică	*	0,01	2.422. Piatra Cloșanilor
RO01	Rezervație științifică	+	0,14	2.595. Peștera Epuran
RO02	Parc național	*	0,28	B. Domogled - Valea Cernei
RO03	Monument al naturii	+	0,00	2.434. Peștera Lazului
RO03	Monument al naturii	*	0,22	2.596. Izvorul și stâncăriile de la Camăna
RO04	Rezervație naturală	+	0,09	2.439. Pădurea Gorganu
RO04	Rezervație naturală	+	1,15	2.600. Pădurea de liliac Ponoarele Comuna
RO04	Rezervație naturală	+	0,93	2.601. Tufărișurile mediteraneene de la Isverna
RO04	Rezervație naturală	*	0,30	2.602. Vârful lui Stan, PN-B, Comuna Isverna
RO04	Rezervație naturală	+	0,06	2.604. Pădurea Borovăț Comuna Bâlvănești
RO04	Rezervație naturală	+	0,11	2.606. Pădurea Drăghiceanu Comuna Obârșia
RO04	Rezervație naturală	+	1,24	2.613. Complexul carstic de la Ponoarele
RO04	Rezervație naturală	*	0,19	2.614. Pereții calcaroși de la Izvoarele Coșuștei
RO04	Rezervație naturală	+	1,59	2.616. Cornetul Babelor și Cerboaniei comuna Balta
RO04	Rezervație naturală	+	0,88	2.617. Cornetul Piatra Încălecată comuna Izverna
RO04	Rezervație naturală	+	0,43	2.618. Cheile Topolniței și Peștera Topolnița
RO04	Rezervație naturală	+	1,74	2.619. Cornetul Bălții, comuna Balta
RO04	Rezervație naturală	+	0,28	2.620. Cornetul Băii și Valea Mănăstirii
RO05	Parc natural	*	0,01	D. Porțile de Fier
RO05	Parc natural	*	95,59	V.6. Geoparcul Platoul Mehedinți

C.2.7.7. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ Activitati antropice, consecintele lor generale în interiorul sitului si suprafata din sit afectata:

163 – Replantarea (A – 5%), 164 - Curățirea pădurii (A – 10%), 170 - Creșterea animalelor (A – 50%), 180 – Incendiere (B – 10%), 230 – Vanatoare (A – 60%), 240 - Luare / Indepartare de fauna (C – 5%), 243 - Braconaj,

otrăvire, capcane (A – 85%), 250 - Luare / Îndepărtare de floră (A – 30%), 330 – Saline (C – 1%), 400 - Zone urbanizate, habitare umană (B – 10%), 500 - Rețele de comunicare (C – 1%).

▪ Activități antropice și consecințele lor în jurul sitului

100 - Cultivare (B – 5%), 110 - Utilizarea pesticidelor (C – 5 %), 120 – Fertilizarea (C – 1%), 140 – Pășunatul (C – 2%), 160 - Managementul forestier general (C – 2%), 170 - Creșterea animalelor (C – 1%), 330 - Saline (C – 1%), 400 - Zone urbanizate, habitare umană (B – 20%), 423 - Depozitarea materialelor inerte nereactive (C – 1%), 500 - Rețele de comunicare (C – 1%), 502 - Drumuri, drumuri auto (C – 10%).

C.2.7.8. Managementul sitului

▪ Organismul responsabil pentru managementul sitului:

Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți, înființată la data de 01.04.2006, compartiment în cadrul Consiliului Județean Mehedinți.

▪ Planul de management al sitului: Nu a fost realizat. Elaborarea planului de management este în responsabilitatea administrației geoparcului. Managementul sitului se asigură de către Administrația Geoparcului Platoul Mehedinți în conformitate cu prevederile OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, deciziile importante fiind supuse avizului Consiliului Științific numit prin ordin al Consiliului Județean Mehedinți.

C.2.8. Aria specială de conservare DOMOGLED – VALEA CERNEI (cod ROSCI0069)

C.2.8.1. Identificarea și localizarea sitului

▪ Desemnarea sitului: Prin ordinul Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007, s-a declarat ca sit de importanță comunitară Domogled – Valea Cernei (cod ROSCI0069), parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000.

▪ Tip de proprietate: Suprafața sitului de importanță comunitară Domogled – Valea Cernei (cod ROSCI0069) este de 62.171 ha. Situl este situat 92% în domeniul public și 8% în domeniul privat. Procentele sunt provizorii, cel aferent proprietății private fiind în creștere, ca urmare a retrocedărilor de păduri în baza Legii nr. 247/2005.

▪ Localizarea sitului: Aria specială de conservare Domogled – Valea Cernei (cod ROSCI0069) se desfășoară pe teritoriul județelor Caras – Severin (39%), Gorj (48%) și Mehedinți (13%), localizată prin coordonatele geografice:

- latitudine N 45° 03' 03" longitudine E 22° 36' 38"

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 1017 m (minimă 109 m, maximă de 2284 m) și are legătură cu siturile Natura 2000 în România: Domogled – Valea Cernei (cod ROSPA0035);

C.2.8.2. Tipuri de habitate prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește

În cuprinsul sitului ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei s-au identificat 25 tipuri de habitate, enumerate în Formularul standard Natura 2000, cu ponderi diferite din suprafața sitului (%): 4060 Tufărișuri alpine și boreale

(2%), 6110 * Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi (1%), 6170 Pajiști calcifile alpine și subalpine (0,1%), 6410 Pajiști cu *Molinia* pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (*Molinion caeruleae*) (0,1%), 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin (1%), 6520 Fânețe montane (5%), 8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis (6%), 8160 * Grohotișuri medio-europene calcaroase ale etajelor colinar și montan (0,01%), 8210 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase (0,02%), 9530 * Vegetație forestieră sub-mediteraneeană cu endemitul *Pinus nigra* ssp. *banatica* (2%), 9130 Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum* (0,9%), 91V0 Păduri dacice de fag (*Symphyto-Fagion*) (34,3%), 9150 Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion* (8,6%), 6190 Pajiști panonice de stâncării (*Stipo-Festucetalia pallentis*) (0,1%), 7220 * Izvoare petrifiante cu formare de travertin (*Cratoneurion*) (0,01%), 40A0 * Tufărișuri subcontinentale peri-panonice (1%), 91E0 * Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*) (0,1%), 9410 Păduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montana (*Vaccinio-Piceetea*) (0,1%), 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (*Aremonio-Fagion*) (21%), 9180 * Păduri din *Tilio-Acerion* pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene (0,9%), 6210* Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (*Festuco Brometalia*) (0,1%), 9110 Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum* (10,8%), 3220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane (1%), 91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (*Erythronio-Carpiniori*) (3%), 8110 Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin (*Androsacetalia alpinae* și *Galeopsietalia ladani*) (0,5%)

Referitor la evaluarea sitului pentru habitatele menționate, în funcție de datele prezentate în formularul standard Natura 2000 facem următoarele precizări:

- habitatele identificate sunt „tipice”, cu grad de reprezentativitate în cadrul sitului excelentă (A) sau bună (B);
- în funcție de gradul de conservare al structurilor și al funcțiilor tipurilor de habitate naturale identificate, situl prezintă stare de conservare excelentă (A) pentru 13 tipuri de habitate (6110*, 8310, 8160*, 8210, 9530*, 9130, 91V0, 9150, 40A0*, 91E0*, 91K0, 9180*, 91L0) sau bună (B) pentru un număr de 11 tipuri de habitate (4060, 6170, 6410, 6430, 6520, 6190, 7220*, 9410, 6210*, 9110, 3220, 8110);
- evaluarea globală a valorii sitului din punct de vedere al conservării tipurilor de habitate naturale identificate relevă faptul că acesta prezintă valoare excelentă (A) pentru 10 tipuri de habitate (6110*, 8310, 8160*, 9530*, 91V0, 9150, 40A0*, 91E0*, 91K0, 9180*) sau valoare bună (B) pentru un număr de 14 tipuri de habitate (4060, 6170, 6410, 6430, 6520, 8210, 9130, 6190, 7220*, 9410, 6210*, 9110, 3220, 91L0, 8110).

C.2.8.3. Specii protejate pentru care a fost desemnat situl de importanță comunitară

◆ Specii de animale și plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

- Specii de mamifere: situl găzduiește un număr de 14 specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE și anume: 1310 *Miniopterus schreibersi* (Liliac cu aripi lungi), 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (Liliacul mare cu potcoavă), 1355 *Lutra lutra* (Vidra), 1321 *Myotis emarginatus* (Liliac cărămiziu), 1323 *Myotis bechsteini* (Liliac cu urechi mari), 1306 *Rhinolophus blasii* (Liliacul cu potcoava al lui Blasius), 1305 *Rhinolophus euryale* (Liliacul mediteranean cu potcoavă), 1303 *Rhinolophus hipposideros* (Liliacul mic cu

- potcoavă), 1324 *Myotis myotis* (Liliac comun), 1307 *Myotis blythii* (Liliac comun mic), 1352 *Canis lupus* (Lup), 1361 *Lynx lynx* (Râs), 1354 *Ursus arctos* (Urs Brun), 1316 *Myotis capaccinii* (Liliac cu picioare lungi).
- Specii de amfibieni și reptile: situl este important pentru o specie de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE și anume: 1193 *Bombina variegata* (buhai de baltă cu burta galbenă), 1217 *Testudo hermanni* (Țestoasa de uscat bănățeană).
 - Specii de pești: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a 9 specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, respectiv: 1146 *Sabanejewia aurata* (Dunăre), 1130 *Aspius aspius* (Avat), 1138 *Barbus meridionalis* (Moioaga), 1122 *Gobio uranoscopus* (Petroc), 1163 *Cottus gobio* (Zglavoc), 4123 *Eudontomyzon danfordi* (Chiscar).
 - Specii de nevertebrate: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a 11 specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, acestea sunt: 1924 *Oxytropis mannerheimii* (Gândac), 4036 *Leptidea morsei* (Fenton din lemn alb), 4039 *Nymphalis vaualbum* (Carapace de broască țestoasă Compton), 4035 *Gortyna borelii lunata* (Fluture nocturn), 4046 *Cordulegaster heros* (Libelulă), 1083 *Lucanus cervus* (Rădașcă), 4057 *Chilostoma banaticum* (Melc), 1093 *Austropotamobius torrentium* (Racul de piatră), 1085 *Buprestis splendens* (Gândac), 4014 *Carabus variolosus* (Croitor), 1052 *Euphydryas maturna* (Fluture), 1059 *Maculinea teleius* (Fluture albastru), 4052 *Odontopodisma rubripes* (Greier, cosași), 4054 *Pholidoptera transsylvanica* (Cosașul Transilvan), 1088 *Cerambyx cerdo* (Croitorul mare de stejar), 1089 *Morimus funereus* (Croitorul cenușiu), 1087 *Rosalia alpina* (Croitorul alpin), 4053 *Paracaloptenus caloptenoides* (Cricket), 1084 *Osmoderma eremita* (Pustnicul sau gândacul sihastru), 4026 *Rhysodes sulcatus* (Gândac), 1078 *Callimorpha quadripunctaria* (Fluture tigrău), 1060 *Lycaena dispar* (Fluture purpuriu).
 - Specii de plante: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a unei specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE sunt: 4070 *Campanula serrata* (Clopoțel), 2327 *Himantoglossum caprinum* (ouăle popii), 1902 *Cypripedium calceolus* (Papucul doamnei).

◆ Alte specii importante de floră și faună

- Specii de mamifere: *Arvicola terrestris scherman* (Vole de apă montană), *Cervus elaphus* (Cerbul) - O.U.G. 57/2007 Anexa 5B, *Eliomys quercinus* (Pârș de stejar), *Felis silvestris* (Pisica sălbatică) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, *Martes martes* (Jder de copac) - O.U.G. 57/2007 Anexa 5A, *Meles meles* (Bursuc/Viezure) - O.U.G. 57/2007 Anexa 5B, *Micromys minutus* (Șoarecele de recoltă), *Muscardinus avellanarius* (Pârș de alun) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, *Myoxus glis* (Alunarul comestibil), *Neomys anomalus* (Chițcan de apă) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4B, *Neomys fodiens* (Chițcan de apă), *Plecotus auritus* (Liliacul urechiat), *Plecotus austriacus* (Liliacul cu urechi lungi), *Vespertilio murinus* (Liliacul bicolor) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4B.
- Specii de amfibieni: *Bufo bufo* (Broasca râioasă), *A Bufo viridis* (Broasca râioasă verde) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, *Triturus alpestris* (Salamandra de munte).
- Specii de reptile: *Ablepharus kitaibelii* (Șopârlă mică) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, *Anguis fragilis* (Năpârcă) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4B, *Coluber caspius* (Șarpele rău) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, 4B, *Coronella austriaca*

(Șarpe de alun) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, *Elaphe longissima* (Șarpele lui Esculap, balaur mare) - O.U.G. 57/2007 Anexa 3, 4A, *Lacerta praticola* (Șopârlă de luncă) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, 4B, *Lacerta viridis* (Gușter) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, *Lacerta vivipara* (Șopârlă de munte) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, *Podarcis muralis* (Șopârlă de ziduri) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, *Vipera ammodytes* (Vipera cu corn) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, *Vipera berus* (Vipera comună) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4B.

- Specii de pești: *Thymallus thymallus* (Lipanul) - O.U.G. 57/2007 Anexa 5A.
- Specii de nevertebrate: *Euphydryas maturna* (Fluture) - O.U.G. 57/2007 Anexa 3, *Euscorpius carpathicus* (Scorpionul Carpatin), *Kirinia roxelana* (Fluturile maro) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4B, *Lucanus cervus* (Rădașca) - O.U.G. 57/2007 Anexa 3, Anexa 4A, *Maculinea arion* (Fluturile) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, *Maculinea telejus* (Fluturile albastre) - O.U.G. 57/2007 Anexa 3, 4A, *Parnassius mnemosyne* (Apolonul negru sau mnemosina) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, *Saga pedo* (Cosașul de stepă) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A, *Stylurus flavipes* (Libelulă), *Zerynthia polyxena* (Festoon de Sud) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4A.
- Plante: *Acanthus longifolius* (Acantă), *Achnatherum calamagrostis* (Iarbă spear), *Aethionema saxatile* (), *Anacamptis pyramidalis* (Bujor), *Aquilegia nigricans* (Căldărușă), *Asplenium ceterach ssp. bivalens* (Ferigă), *Athamanta turbith ssp. hungarica* (), *Aurinia petraea* (), *Campanula crassipes* (Clopoștii de Cazane), *Centaurea atropurpurea* (), *Centaurea pinnatifida* (Albăstreaua de munte), *Cephalanthera damasonium* (Căpșunița grandifloră), *Cephalanthera longifolia* (Sabie cu frunze Helleborine), *Cephalanthera rubra* (Specie de orhidee), *Cephalaria laevigata* (), *Cerastium banaticum* (Cornutul bănățean), *Corylus colurna* (Alunul turcesc), *Dactylorhiza cordigera* (Specie de orhidee), *Dianthus giganteus ssp. Banaticus* (Scaunul cucului), *Dianthus kitaibelii* (Specie de garofiță), *Dianthus spiculifolius* (Garofița albă de stânci), *Dianthus tenuifolius* (Garofița de munte), *Dianthus trifasciculatus* (Garofița românească de stepă) - O.U.G. 57/2007 Anexa 4B, *Edraianthus graminifolius ssp. Kitaibelii* (), *Epipactis helleborine* (Cicoare de Helleborine), *Fagus orientalis* (Fag oriental), *Fagus taurica* (Fagul dobrogean), *Ferula heuffelii* (), *Festuca panciciana* (), *Fritillaria orientalis* (Laleaua pestriță), *Galium purpureum* (Urzica moartă), *Hypericum rochelii* (Pojarănița lui Rochel), *Jurinea glycantha* (), *Linum uninerve* (In galben de Banat), *Micromeria pulegium* (), *Moenchia mantica* (), *Orchis papilionacea* (Gemănariuță), *Peltaria alliacea* (Pelțaria), *Pinus banatica* (Pin negru), *Pinus nigra ssp. Banatica* (Pin negru de Banat), *Primula auricula ssp. Serratifolia* (Ciuboțica cucului Bănățean), *Ruscus aculeatus* (Ghimpele) - O.U.G. 57/2007 Anexa 5A, *Ruscus hypoglossum* (Cornișor), *Saponaria bellidifolia* (Săpunarița galbenă), *Saponaria glutinosa* (Săpunarița), *Saxifraga rocheliana* (), *Silene nutans ssp. Dubia* (Gușa porumbelului), *Silene saxifraga* (), *Thlaspi dacicum ssp. Banaticum* (Pungulița dacilor), *Thymus comosus* (Cimbrisor), *Veronica spicata ssp. Crassifolia* (), *Vicia trunculata* ()).

C.2.8.4. Descrierea sitului de importanță comunitară

Caracteristici generale ale sitului: Situl este alcătuit din 6 clase de habitate: N09 – 321 – Pajiști naturale, stepe (14%); N14 – 231 – Pasuni (2%); N16 – 311 – Paduri de foioase (33%); N17 – 312 – Paduri de conifere (4%); N19 – 313 – Paduri de amestec (45%); N26 – 324 – Habitate de paduri (paduri în tranziție) (2%).

Alte caracteristici ale sitului

Formațiunile geologice sunt reprezentate de un ansamblu de roci metamorfe, sedimentare vechi și magmatice aparținând domeniilor getic și danubian, aflate în raporturi tectonice foarte complicate. Sunt scoase în evidență formele sculptate în calcare și conglomerate pe văi scurte cu pantă mare, sectoare de chei greu accesibile sau chiar inaccesibile.

Caracteristicile naturale și diversitatea habitatelor (habitate de apă dulce, formațiuni ierboase, pajiști și arbuști, tufărișuri, păduri, stâncării, peșteri) din care 10 habitate de interes comunitar.

Situl Domogled-Valea Cernei este înzestrat cu o serie de valori naturale incontestabile care dau naștere unor peisaje tipice, cum ar fi: abrupturi calcaroase cu Pin Negru de Banat (specie endemică); canioane cu pâraie cu debit puternic fluctuant; vârfuri calcaroase cu vegetație submediteraneană; păduri întinse de fag de vârste mari; goluri alpine cu jnepeniș; relieful glaciatic cu forme de eroziune și acumulări glaciare (morene), cu o diversificată floristică alpină (Vf. M-ților Godeanu); lacuri de acumulare montane; chei și prăpăstii calcaroase; exocarstul a dat naștere la formațiuni calcaroase spectaculoase cu o importanță peisagistică de excepție și anume Cheile Corcoaiei, Cheile Țasnei, Cheile Feregari, Cheile Pecinișcăi; cătune izolate în munte; pajiști subalpine cu lapiezuri: lapiezurile întâlnite în zona Tilva, Piatra Mare a Cloșanilor sunt unice în România creând ecosisteme ce necesită conservare, totodată formațiunile din Poiana Beletina încântă privirea oricărui turist care vizitează situl.

Analiza areal-geografică a florei arată că alături de cele 110 speciile mediteraneene (10%) se întâlnesc 106 specii alpine (9,6%), 45 specii carpatine (4%), 75 specii dacice (6,7%), 37 specii balcano-carpatice (3,3%); 17 specii moesice (1,5%), 14 specii anatolice (1,0%), existând elemente eurasiatice, central europene și europene 509 specii (circa 45,9%). În situl Domogled-Valea Cernei din cele 30 asociații descrise, 9 sunt absolut endemice.

C.2.8.5. Calitate si importanta

Importanta sitului consta in bogatia floristica existenta in Domogled, de mare valoare stiintifica, sub raport biologic, geobotanic si ecologic, mai ales in ceea ce priveste asocierea speciilor de diverse origini geografice, care a generat si asociatii vegetale specifice locale, la care se adauga importanta faunistica a zonei, in care coabiteaza numeroase animale de diferite origini geografice, impreuna cu cele locale .

C.2.8.6. Vulnerabilitate

Activitati antropice de natura : - turism necontrolat, pasunat abuziv, braconajul, pescuitul, utilizarea resurselor naturale de pe raza sitului, exploatarea produselor lemnoase, amenajerile hidrotehnice existente.

C.2.8.7. Statutul de protecție al sitului și legătura cu alte arii protejate, desemnate

▪ Clasificare la nivel national si regional : cod RO01 - Categoria I. IUCN (23,03%), cod RO02 - Categoria II. IUCN (97,85 %), cod RO03 - Categoria III. IUCN (0,02 %), cod RO04 - Categoria IV IUCN (2,65 %), cod RO05 - Categoria V IUCN (0,13 %)

▪ Relatiile sitului cu alte arii protejate, desemnate la nivel national sau regional

Cod	Categorie	Tip	%	Codul national si numele ariei naturale protejate
-----	-----------	-----	---	---

RO01	Rezervație științifică	*	5,62	2.292. Domogled
RO01	Rezervație științifică	+	6,10	2.293. Coronini - Bedina
RO01	Rezervație științifică	+	2,68	2.294. Iarna Craiova
RO01	Rezervație științifică	*	0,84	2.295. Iardaștița
RO01	Rezervație științifică	*	2,69	2.296. Belareca
RO01	Rezervație științifică	+	3,78	2.422. Piatra Cloșanilor
RO01	Rezervație științifică	+	1,32	2.423. Ciucevele Cernei
RO02	Parc național	*	97,84	B. Domogled - Valea Cernei
RO02	Parc național	*	0,01	C. Retezat
RO03	Monument al naturii	+	0,00	2.425. Peștera Martel
RO03	Monument al naturii	*	0,02	2.596. Izvorul și stâncăriile de la Cămana
RO04	Rezervație naturală	+	0,06	2.426. Cheile Corcoaiei
RO04	Rezervație naturală	*	0,89	2.602. Vârful lui Stan, PN-B, Comuna Isverna
RO04	Rezervație naturală	+	1,71	2.603. Valea Țesna PN-B Comuna Balta
RO05	Parc natural	*	0,13	V.6. Geoparcul Platoul Mehedinți

C.2.8.8. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ Activități antropice, consecințele lor în interiorul sitului și suprafața din sit afectată (intensitate / % influență)

140 Pasunatul (B/-), 180 Incendiere (C/-), 162 Plantare artificială (B/+), 166 Îndepărtarea arborilor ușiți sau în curs de uscăre (B/+), 230 Vanatoare (B/-), 240 Luare / Îndepărtare de faună (B/-), 250 Luare/Îndepărtare de floră (B/-), 243 Braconaj, otrăvire, capcane (B/-), 500 Rețele de comunicare (B/0), 624 Drumetii montane, alpinism, speologie (B/0), 852 Modificarea structurii cursurilor de apă continentale (A/-), 220 Pescuit sportiv (B/-), 244 Alte forme de luare (extragere) (B/-), 511 Linii electrice (C/0), 870 Diguri, indiguiri, plaje artificiale (A/-), 900 Eroziunea (A/-), 943 Alunecările de teren (A/-), 100 Cultivare (C/-), 170 Creșterea animalelor (A/-), 301 Cariere (A/-), 608 Locuri de campare și zone de parcare pentru rulote (B/-), 167 Exploatare fără replantare (A/-), 161 Plantare de pădure (A/+), 942 Avalanșe (A/-), 501 Poteci, trasee, trasee pentru ciclism (B/0), 502 Drumuri, drumuri auto (A/-), 600 Structuri (complexe) pentru sport și odihnă (B/0), 942 Avalanșe (A/-), 941 Inundații (A/-), 970 Relații interspecifice de floră (A/0), 960 Relații interspecifice ale faunei (A/0).

▪ Activități antropice și consecințele lor în jurul sitului (intensitate / % influență)

100 Cultivare (A/-), 102 Cosire/Tăiere (B/-), 120 Fertilizarea (B/-), 140 Pasunatul (B/0), 160 Managementul forestier general (A/+), 164 Curățarea pădurii (C/-), 167 Exploatare fără replantare (A/-), 170 Creșterea animalelor (B/0), 230 Vanatoare (A/-), 240 Luare / Îndepărtare de faună (B/-), 241 Colectare insecte, reptile, amfibieni (A/-), 243 Braconaj, otrăvire, capcane (A/-), 300 Extragere de nisip și pietris (A/-), 301 Cariere (A/-), 400 Zone urbanizate, habitare umană (A/-), 421 Depozitarea deșeurilor menajere (A/-), 424 Alte tipuri de depozitari (A/-), 500 Rețele de comunicare (B/0), 501 Poteci, trasee, trasee pentru ciclism (B/0), 502 Drumuri, drumuri auto (A/-), 511 Linii electrice (C/0), 608 Locuri de campare și zone de parcare pentru rulote (B/-), 624 Drumetii montane,

alpinism, speologie (A/-), 942 Avalanse (B/0), 943 Alunecările de teren (A/-), 960 Relații interspecifice ale faunei (B/0), 970 Relații interspecifice de flora (B/0).

C.2.8.9. Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului este Direcția Silvică Caraș Severin prin Administrația Parcului Național Domogled – Valea Cernei. Administrarea sitului se asigură în cadrul managementului general al PN Domogled – Valea Cernei, pe baza Planului de management al acestuia.

C.2.10. Rezervația Naturală IARDAȘTIȚA

C.2.10.1. Elemente de caracterizare și de interes ale R.N. Iardaștița

Rezervația naturală Iardaștița a fost constituită în Ordinul nr.7/1990 al MAPPM privind constituirea parcurilor naționale sub gospodărirea directă a ocoalelor și inspectoratelor silvice și Hotărârea Consiliului Județean Caraș-Severin nr. 8/1994.

Aria naturală protejată în forma actuală a fost reconfirmată în baza Legii nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a-III-a – zone protejate, fiind înscrisă în Anexa 1 – Zone naturale protejate de interes național (2.0. Rezervații și monumente ale naturii – cod național 2.295. Iardaștița, inclusă în Parcul Național Domogled – Valea Cernei). Rezervația Naturală Iardaștița corespunde categoriei IV IUCN, și anume arie de gestionare a habitatelor/speciilor, arie protejată administrată în special pentru conservare prin intervenții de gospodărire.

Suprafața prevăzută în Legea 5/2000 este de 501.6 ha, dar în realitate, după confruntarea cu parcelele amenajistice, suprafața totală este de 506.4 ha.

Din punct de vedere silvic, scopul urmărit a fost acela de menținere a caracterului natural al vegetației și al stațiunii, fiind interzise orice fel de intervenții în ecosistemul protejat. Sarcina gospodăririi silvice în aceste arborete s-a rezumat la supravegherea respectării legislației în vigoare.

C.2.10.2. Localizare, delimitare, acces

Rezervația Naturală Iardaștița se află pe teritoriul administrativ al localității Mehadia, în partea de sud-est a județului Caraș-Severin.

Din punct de vedere al Strategiei Naționale Pentru Conservarea Biodiversității, rezervația se încadrează în Ecoregiunea Dealurile Banatului. Din punct de vedere geomorfologic Rezervația Naturală Iardaștița este încadrată în Munții Almăjului (Geografia României III, 1987).

Din punct de vedere geografic pădurile sunt situate pe versantul drept al cursului inferior al Râului Cerna și în bazinele văilor Iardaștița Mare și Iardaștița Mică, pe ramificațiile sud-estice ale Munților Almăjului.

Rezervația este definită de coordonatele geografice: latitudine N 44 51' și longitudine E 22 22'. Accesul se face pe Drumul Național DN 6 (E 70) sau cu trenul (gara Băile Herculane). Drumul european și calea ferată

Orșova-Caransebeș trec de la sud la nord prin imediata apropiere a limitei inferioare a unității de protecție și producție (paralel cu Râul Cerna).

C.2.10.3. Proprietatea terenurilor și drepturile de management

Suprafața totală a Rezervației Naturale Iardaștița este de 506,4 ha, cu precizarea că suprafața prevăzută în anexa 1 Legea 5/2000 este de 501.6 ha, dar în realitate, după confruntarea cu descrierea parcelară din amenajamentul silvic aceasta este de 506.4 ha.

Întreaga suprafață a Rezervației Naturale Iardaștița este în domeniul public național, fiind cuprinsă integral în fondul forestier național administrat de Regia Națională a Pădurilor ROMSILVA, prin Direcția Silvică Caraș Severin – Ocolul Silvic Băile Herculane (U.P. II Iardaștița, parcele nr. 111 - 125).

Custodele Rezervației Naturale Iardaștița este Direcția Silvică Caraș Severin prin structura de administrare a Parcului Național Domogled-Valea Cernei.

C.2.10.4. Cadrul natural specific Rezervației Naturale Iardaștița

a.) Condiții geologice

Teritoriul face parte din Munții Almăjului în zonele mijlocii și inferioare, unde substratul litologic este constituit din conglomerate și gresii din jurasicul inferior, străbătut de roci metamorfice din faciesul șisturilor verzi: filite, micașturi, paragneise, iar izolat apar marne, pietrișuri și nisipuri.

În partea superioară apar granitoide și granite din Paleozoic, dar și gresii, conglomerate și șisturi argiloase din carboniferul superior. Aceste roci diverse au dat naștere la soluri în general evolute, divers acide, mijlocii și bine aprovizionate cu substanțe nutritive, diferit scheletice din clasa cambisolurilor și argiluvisolurilor.

Diversele substraturi geologice și a depozitelor de cuvertură explică în parte diversitatea solurilor.

Sub raport geologic, zona Iardaștița se caracterizează printr-o mare densitate structurală și litologică ce aparține în cea mai mare parte Autohtonului Danubian. Acesta reprezintă fundamentul unităților de Retezat–Ogradena și Almăj în cadrul căreia se disting: cristalinul din unitatea de Retezat–Ogradena, cristalinul de Almăj și sedimentarul de pe domeniul Danubian.

♦ **Cristalinul de Retezat–Ogradena** este prezent în zona Ogradena sub forma unui masiv granitic constituit din granit alb, în componența căruia intră oligoclaz, microclin, cuarț, biotit și muscovit. Se întinde de la Ogradena până la Topleț. La vest de acest masiv granitic se găsesc epigabroni, gabroni și serpentinite, iar la est și nord-vest se întind șisturile seriilor de Vodna, Neamțu și Corbu; seria de Vodna, este formată din filite grafitoase, cuarțoase și amfibolice, precum și din șisturi micacee, seria de Neamțu, are în componență graise cu biotit asociate cu amfibolite, iar seria de Corbu reprezintă o suită de filite cuarțoase, sericit și clorit. Epigabrourele de Plavișevița sunt alcătuite petrografic dintr-un complex de gabrouri uralizate și flaser gabrouri, până la varietăți șistuoase. Serpentinitele de Tisovița, sunt roci alcătuite din serpentin la care se asociază piroxinite, plagioclazite, gabrouri cu filoane gravidiorite și porfire. Serpentinitele sunt traversate de filoane de azbest (care s-au și

exploatat), crizolit, maguezit, metaxit. Gabrourele de Juți sunt mai ales de tipul gabrourilor cu diaclaz, fapt ce imprimă fracțiunea puternic argiloasă a solurilor din zonă. În masa gabrourilor apar filoane de porfire cuarțifere.

♦ **Cristalinul de Almăj** cuprinde roci metamorfice din seria de Ielona, seria de Poiana Mraconiei, corpul granitic de Sfârdin, corpul granitic Cherbelezu. Seria de Ielona se dezvoltă în partea vestică a Munților Almăjului și este formată din: amfibolite, gnaise amfibolice, gnaise biolitice, cu apariții de pegmatite și serpentinite. În profilul Văii Dunării șisturile cristaline de Ielona află în Berzeasca și Cozla. Seria de Poiana Mraconiei se dezvoltă la est de Seria de Ielona și apare la Dunăre în zona Șvinița-Svinecea la vest și masivele de gabroure și serpentinite de la Iuți și Plavișevița, la est. Sunt formate din paragneise, gnaise cuarțo-feldspatice, cuarțite feldspatice, roci amfibolice și migmatite străbătute de porfire. Corpul granitic Sfârdin este inclus în șisturile cristaline ale seriilor de Ielona, Poiana Mraconiei și Corbu. Este format din microgranite leucocrate spre exterior și roci biotitice cu aspect porfiroid spre interior. Corpul granitic Cherbelezu este introdus în seriile de Corbu și Poiana Mraconiei și este constituit din granit potasic.

♦ **Sedimentarul de pe Domeniul Autohton** este alcătuit din depozitele sedimentare paleozoice și cele mezozoice ale unității de Almăj. Se disting două zone de sedimentare și anume: Sirinia și Priscina. Zona Sirinia se extinde de la malul Dunării între Cozla și Șvinița până în vârful Sfârdinului. În cuprinsul acesteia întâlnim șisturi negre ardeziene, porfire cenușii verzi compacte, gresii, șisturi argiloase negre cu intercalații de strate de ulei anticlinal, șisturi argiloase roșii, vinete, verzui, calcare roșii și grezoase și porfire cuarțifere conglomerate, gresii silicioase, calcare tithonice, marnoase și litografice. Zona Priscina este situată la est de zona Sirinia și este formată din calcare grăunțoase cenușii, șisturi grezoase negre, șisturi ardeziene, conglomerate cu elemente mici și roci eruptive porfirice.

♦ **Sedimentarul Pânzei Getice** se întinde de la Dunăre până la Reșița pe o lungime de circa 70 de kilometri și o lățime în tronsonul Dunăre, la sud și Valea Nerei la nord, de circa 10 kilometri, pentru că în zonele Lupac, Secul, Doman să ajungă până la circa 20 kilometri lățime. În literatura de specialitate este cunoscută sub denumirea de „Zona Moldova Nouă-Reșița”. Petrografic, zona este alcătuită din marne, calcare cu intruziuni silicioase, calcare vineții negricioase, calcar în plăci sau gresii verzi, gresii cenușii și gresii argiloase cu intercalații de marne și calcare, pietrișuri și conglomerate.

b.) Condiții geomorfologice

Rezervația Naturală Iardaștița aparține ramificațiilor SE ale munților Almăjului (Monografia geografică a R.P.R.), pe versantul drept al cursului inferior al Râului Cerna, în bazinul Văii Iardaștița, afluent al Cernei.

Din punct de vedere geomorfologic, munții Almăjului ocupă compartimentul cel mai coborât al munților Banatului. După Geografia fizică a României, teritoriul studiat face parte din Domeniul Carpatic, Regiunea Munților Banatului, districtul Almăj-Semenic. Munții Almăjului se caracterizează printr-o frământare accentuată, energia de relief depășind 1000 m, aceasta fiind consecința, pe de o parte a nivelului de bază scăzut al Dunării, iar pe de altă parte a complexității lor geologice și structurale. Sub raport morfologic, se remarcă contrastul dintre relieful montan larg ondulat al culmilor și văile adânci în defileuri și chei înguste.

Structural relieful munților Almăjului formează două anticlinorii, unul estic mai înalt (Semenic-Almăj) și altul vestic mai coborât (Locva-Dognecea), între care se află cuvertura sincrinolialului Moldova-Reșița, reprezentată prin munții și podișurile carstice Gârnici-Cărbunari. Urmărind un profil morfologic, pornind de la nivelul teraselor Dunării până la culmile munților Almăjului, se observă un relief etajat în trepte, grupate în trei suprafețe de eroziune.

Suprafața Almăj-Locva, formează o culme continuă ce este în același timp și cumpănă de apă între văile din estul și vestul munților, culmile se mențin la 1000-1200 m. Culmile cele mai înalte sunt Svinecea Mare (1226 m), Cârșa Mare (1167 m), Culmea Băniei (1069 m). Majoritatea vegetației forestiere apare însă ca un platou ce se menține la o altitudine medie de 800 m.

Suprafața culmilor medii se desprinde de sub suprafața Almăj-Locva ca niște culmi lungi, continui, către părțile din aval ale afluenților Dunării, cu direcție generală sud-sud-est sau pe direcția nord-sud. Altitudinal, nivelul acestei suprafețe se situează la altitudinea de 450-750 m. La altitudinea de 400-500 m, în profil longitudinal se întâlnește o ruptură de pantă sub care, în general versanții devin abrupti.

Suprafața culmilor periferice, se menține constant la 350-450 m altitudine.

Complexitatea litologică a acestor munți a determinat o mare variabilitate a formelor de relief ce pot fi cuprinse în tipurile: relief dezvoltat pe șisturi cristaline, caracterizat prin forme rotunjite, văi simetrice, versanți continui, lungi; relief dezvoltat pe serpentinite și alte roci eruptive; apare frecvent pe versanți abrupti, cu scoarță de alterare groasă ce favorizează apariția și dezvoltarea accelerată a fenomenelor de eroziune; relief dezvoltat pe conglomerate, gresii, marne, cu versanți abrupti, grohotișuri și prăbușiri; relief dezvoltat pe calcare, caracterizat prin forme specifice, lapiezuri, doline, chei, peșteri, râuri subterane, izbucuri, versanți abrupti; relief dezvoltat pe pietrișuri și nisipuri cu leutile de argilă cu procese și forme gravitaționale și de eroziune.

Caracteristic este faptul că mozaicarea geologică impune marea varietate geomorfologică. Rocile dure fierăstruite de pâraie determină înclinări mari, abrupturi foarte frecvente, îngustarea văilor și apariții dese ale pragurilor în albi.

Panta terenului, este în general moderată până la repede în partea superioară a bazinelor hidrografice și devine abruptă în partea inferioară a acestora.

Din punct de vedere morfologic relieful este variat caracterizat prin munți joși, cu altitudini scăzute, cu interfluvii netede și largi. Altitudinea în zona R.N. Iardaștița nu depășește 1000 m, predomină cea până la 600 m.

Unitatea de relief este versantul, cu înclinare 16 – 40 grade (predominant 31 - 40 grade), configurație odulată (pe alocuri frământată).

Expoziția generală a teritoriului este estică dar se întânesc și expoziții intermediare. Predomină expozițiile parțial însorite (V, NV, E, SV), dar se întânesc și expoziții umbrite (N.NE) și însorite (S, SV).

Din punct de vedere ecologic, studiul detaliat al reliefului prezintă o importanță deosebită prin modificarea uneori substanțială a unor factori ecologici (căldura, lumină, umiditate) ceea ce conduce la fragmentarea și mozaicarea arealelor ecologice ale speciilor forestiere. De asemenea, relieful ca înfățișare exterioară este un

element de cartare a ecosistemelor forestiere. Astfel în zonele cu altitudini mai mari de 800 m fagul formează numai arborete pure, apoi mai jos se asociază cu gorunul și carpenul. Gorunetele pure apar în proporție mai mică la altitudini sub 600 m. Șleaurile apar la altitudini sub 400 m. Răspândirea speciilor nu e uniformă altitudinal și datorită variației versanților cu variații de temperatură și lumină, ceea ce face ca speciile de bază să se întrepătrundă și pe orizontală.

c.) Hidrologie și hidrografie

Rezervația Naturală Iardaștița este situată pe versantul drept al cursului inferior al Cernei, în bazinul Văii Iardaștița. Acest afluent al Cernei colectează apele a numeroase pâraie și ogașe cu curs permanent și variații sezoniere relativ mici. Iardaștița prin cele două ramuri ale sale (Iardaștița Mare și Iardaștița Mică) adună următorii afluenți mai importanți: ogașul Nedemnic, ogașul Râmnuți, ogașul Ciucurul Rece, pâraul Moara Grecului, ogașul de la Vârfu Inalt, ogașul cu Frasini, ogașul Nou, ogașul Motroci.

Regimul hidrologic este echilibrat, caracterul torențial manifestându-se cu totul izolat, datorită procentului ridicat de împădurire al teritoriului, fapt foarte important prin prisma solurilor de protecție a apelor atribuit tuturor arboretelor. Apa freatică se află la adâncimi la care nu influențează dezvoltarea vegetației forestiere.

Din punct de vedere ecologic importanța rețelei hidrologice și a caracteristicilor ei constă în modelarea și fragmentarea reliefului, în drenarea suprafețelor pe care le parcurg, în procesele de eroziune a solului (în cazul apelor cu caracter torențial).

Ca urmare a fragmentării reliefului, rețeaua hidrografică influențează modificările climei zonale și crearea topoclimatelor de văi de versanți inferiori cu implicații în distribuția vegetației forestiere.

d.) Condiții climatice

După Monografia geografică a României, teritoriul Rezervației Naturală Iardaștița se încadrează în zona climatică **I.B.p.3** – Climatul piemonturilor vestice, supus influențelor climatice mediteraneene, influența favorizată de condițiile orografice și de circulația generală a aerului la nivel global.

Caracteristicile climatice s-au făcut pe baza datelor culese de la stația meteorologică Băile Herculane, cu observații multianuale, identificându-se următorii parametri.

◆ Regimul termic

- Temperatura aerului medie anuală10,5°C
- Temperatura minimă absolută-23°C
- Temperatura maximă absolută...38°C
- Amplitudinea maximă a temperaturii medii....14-17°C

Iarna gradientii termici verticali au valori medii reduse, deseori produc izotermii și inversiuni de temperatură. Primavara aerul este rece față de toamnă din cauza consumului de caldură necesar pentru topirea zăpezilor. Vara gradientii termici sunt cei mai mari.

Numărul zilelor de iarnă (temperatura maximă = 0 °C) este de numai 20,6 zile anual, la altitudinea de 150 m și 80-100 zile pe versanți nordici și la altitudini mari.

Numărul zilelor tropicale este relativ redus chiar și în zona versanților însoriți și semiînsoriți. Aceasta este o consecință a reliefului accidentat care provoacă însemnate perturbații orografice ale mișcării aerului, iar brizele de zi, suprapuse peste cele longitudinale de vale și cele de noapte, prezintă o apreciable dezvoltare.

Pragul termic de 0 °C al temperaturii medii zilnice se înregistrează în jurul datei de 21 februarie pe versanții însoriți și la altitudini joase și în jurul datei de 17 martie pe versanții nordici și la altitudini mai ridicate. Ultimele zile cu temperaturi medii de 0 °C se realizează în intervalul 11.XII – 21.XII.

Temperatura medie de 10 °C se realizează în perioada 1–21 aprilie, iar în toamnă se menține până la 1 .X. în zonele înalte și 23 .X. la altitudini joase. Aceasta asigură un sezon de vegetație de 180 – 210 zile.

Zona se caracterizează prin inversiuni termice, datorate îngustării văilor spre vărsare, unde în cele mai multe cazuri capătă caracter de chei. Curenții de aer le survolează, astfel încât depresiunile rămân într-un calm pronunțat. Aceasta permite acumularea gravitațională a aerului rece de pe versanți și răcirea acestuia prin efectul radiației nocturne. O seamă de fenomene fitogeografice locale se explică numai prin existența inversiunilor termice. Astfel, putem sublinia: coborârea fagului de-a lungul văilor până la altitudinea de 70 m; dezvoltarea în bune condiții a păstrăvului indigen în apele râurilor până la vărsarea acestora în Dunăre; prezența a numeroase elemente floristice montane de-a lungul văilor până la 150 m altitudine cum ar fi: *Telechia speciosa*, *Sambucus racemsa*, *Campanula abietina*; autoreceperea smochinului sau chiar a nucului (exemplare tinere) de-a lungul văilor, în timp ce pe versanții aceluiași văi, creșterile nu sunt afectate de această vătămare.

◆ Regimul pluviometric

- Umezeala aerului: Caracteristic pentru zona sud-vestică a României este intensificarea proceselor de formare a norilor frontali și orografici, ceea ce atrage după sine valori medii anuale ale nebulozității 3,5 la Moldova Nouă și Orșova, 4,4 la Bozovici 5,5 la Reșița și 5,5 - 7,3 la Semenici. La sfârșitul verii și începutul toamnei nebulozitatea are valori minime (3,5 – 5,5 zecimi) și crește în perioada de iarnă (4,5 – 7,5)
- Precipitațiile atmosferice medii anuale 760 mm; media precipitațiilor atmosferice anuale diferă foarte mult pe cuprinsul R.N. Iar daștița în funcție de altitudine.
- Numărul mediu anual de zile cu ninsoare....38 zile;
- Numărul mediu anual de zile cu strat de zăpadă....106 zile;
- Numărul zilelor cu precipitații mai mari de 0,1 mm....130 zile;
- Numărul zilelor cu ninsoare între 25-40 cm....80 zile;
- Umiditatea relativă atmosferei variază între 20-50%.

Ca rezultat a activității frontale și convective deosebit de intense, nebulozitatea, așa cum s-a arătat capătă frecvențe ridicate, iar valorile precipitațiilor cresc în mod diferențiat, în funcție de expoziția versanților față de componentele circulației generale atmosferice. Începând cu luna iulie până în septembrie, când fronturile și masele de aer umed din vest au frecvență mai mare, în partea de vest a munților cantitățile medii de precipitații sunt mai mari decât în cea estică. La sfârșitul toamnei, când în sud-estul Europei pătrunde o masă de aer rece,

datorită mișcărilor ascendente ale acestora, precipitațiile atmosferice devin mai abundente pe versanții sud-estici ai versanților, către Defileul Dunării.

Regimul anual al precipitațiilor este dependent și de activitatea frontală, care are o frecvență mai mare primăvara și toamna. Predominarea circulației vestice spre sfârșitul verii și începutul toamnei ce determină descendența aerului pe pantele sud-estice ale pantelor m-ților Almăjului și m-ților Locvei face ca frecvența precipitațiilor în acest teritoriu în perioada iulie-septembrie să scadă accentuat.

Regimul anual al precipitațiilor atmosferice cu două maxime corespund lunilor mai-iunie și noiembrie-decembrie și este caracteristic tipului mediteranean de climă specific zonei estice și sudice a munților Almăjului și întregii zone aflată sub influența munților Locvei.

♦ Regimul eolian

Dinamica aerului în zona de interes este determinată de caracteristicile fizico-geografice locale.

Versanții sud-estici ai munților Almăj se află sub influența diferitelor sectoare ale văii Dunării (chei, îngustări, bazine), semnificativ este caracterul turbulent al vântului în sectoarele simoase și intensificarea lui în cazul celor cu orientare corespunzătoare direcției văii. Iarna, în cazul unor gradienti barici orizontali cu valori ridicate, creați în prezența depresiunilor barice în bazinul Mării Mediterane și a dorsalei anticiclonului Azorelor, peste vestul țării apare vântul violent de tip „Bora”, care în zonă este cunoscut sub denumirea de „Coșava”, vânt ce atinge uneori viteza de 130km/oră.

Pe platforma Semenicului, vânturile din direcția sud-est, sud și sud-vest, care transportă aer cald și umed din bazinul mediteranean au o frecvență medie anuală de 34,3%. Frecvența lor crește la sfârșitul toamnei și începutul iernii la 38-56%, scad în ianuarie și februarie la 35-37% și urcă din nou în prima parte a primăverii la 43-44%. Masele de aer umed ce se deplasează pe direcția NV-SE descendent pe versanți dobândesc un pronunțat caracter föen, chiar dacă în mod obișnuit acest fenomen este specific marilor lanțuri muntoase. Doborâturile de vânt sunt cauzate de föen, fapt demonstrat de direcția de cădere a arborilor.

♦ Indicatori de ariditate de Martonne

Indicele de ariditate de Martonne, anual, are valori de 35. Acest indice nu scade sub 24, deci nu există pericolul unei perioade îndelungate de uscăciune în sol, cu efecte restrictive pentru vegetația forestieră, letale pentru culturile tinere (plantații).

Răspândirea cantitativă, calitativă și spațială a speciilor și populațiilor de specii forestiere din Rezervația Naturală Iarđaștița este în concordanță cu corelația existentă între potențialul termic al unității de producție și arealele termice. Clima, cu caracteristicile menționate, prezintă un grad de favorabilitate ridicat pentru: fag, gorun, tei, paltin, carpen, carpiniță, cer, gârniță, cireș, jugastru. Laricele, pinul, molidul și bradul deși nu sunt în arealul lor, vegetează destul de bine în acest climat. Totuși aceste specii sunt mai vulnerabile în fața dăunătorilor biotici și abiotici comparativ cu speciile de bază autohtone.

e.) Condiții edafice

Teritoriul luat în considerare cuprinde o gamă variată de factori climatici, biologici și de material parental, care determină complexe de factori pedogenetici ce acționează diferit, dând naștere la procese elementare specifice de formare a solurilor.

Întregul covor de soluri s-a format pe trei categorii de roci : roci compacte sărace în baze, reprezentate prin șisturi cristaline epizonale și mezozonale, grăise și granitice, marne, gresii silicioase; roci compacte bogate în baze: calcare, conglomerate, gresii și marne calcaroase, gabouri și epigabouri, serpentinite; roci bogate în baze, necoezine, nisipuri amestecate cu pietrișuri și pietre în parte calcaroase.

Pe aceste substraturi petrografice și materiale parentale, ca regulă generală, procesele pedogenetice urmăresc și reflectă în linii mari repartizarea altitudinală a componentelor fizico-geografice și mai ales a celor biogeografice. Principalele tipuri de soluri ce s-au dezvoltat în condițiile unui relief montan, premontan și de dealuri, în general puternic frecventat și a unei clime temperat-moderate cu puternice influențe mediteraneene, sunt: rendzine dintre molisoluri, soluri brune argiloiluviale și pluri-soluri albice și brune luvice (argilosoluri), soluri brune eumezobazice și brune acide (cambrisoluri), podzoluri și soluri brune feriiluviale dintre spodosoluri, precum și soluri neevoluate cum sunt litosolurile rendzinice.

f.) Flora și vegetația

Variatatea reliefului și a climatului, precum și a solurilor, sunt factorii primordiali responsabili de actuala biodiversitate floristică din Rezervația Naturală Iardaștița.

Pădurile situate pe terenuri cu înclinare mai mare de 25 sunt de tipul fâgetelor de deal, ori fâgete amestecate cu gorunete, la care se adaugă în proporții mai mici carpenul, frasinul, teiul. Subarboretul este format din cărpiniță, alun turcesc, mojdrean, corn, etc. Vârsta arboretelor este 80-130 ani. Plantele erbacee sunt reprezentate de: ghimpe, cornișor, stânjenel, săbiuță, bujor de pădure, garofița albă, cornuțul bănățean, inul galben de Banat. Cele mai reprezentative tipuri de pădure sunt:

♦ **Fâget de deal cu floră de mull;** este tipul de pădure identificat foarte des atât în treimea mijlocie și chiar inferioară a munților Almăjului, pornind chiar de la altitudinea de 150–180 m. Pe versanții sudici rezezi urcă până la altitudini de 700 – 800 m, unde poate interfera fâgete normale cu floră de mull sau alte tipuri de fâgete montane, iar pe versanții umbriți sau pe treimi coluvionale se întâlnesc de la 120 m altitudine. Arboretele sunt formate din fag, pe lângă care apar diseminant teiul, frasinul, paltinul de munte și de câmp, gorunul, care poate ajunge la nivel de facies. Arborii sunt bine conformați, cu trunchiuri drepte, bine elagate, lemn calitativ superior. Clasa de producție a arboretelor se menține în limitele clasei a II-a. Pătura erbacee este dominată de specii de mull și este bine dezvoltată. Se întâlnesc frecvent *Asarum europaeum*, *Latyrus vernus*, *Mercurialis perennis*, *Geranium robertianum*, *Lamium maculatum*, *Salvia glutinosa*, *Asperula odorata*, *A.taurina*, *Galium schultesii*, *Ruscus aculeatus*, *Ruscus hypoglossum*, *Daphne laureola*. Pe solurile semisclerice, mai ales cele cu aspect de terra rossa apare *Lunaria rediviva*.

♦ **Fâget montan pe soluri sclerice cu floră de mull;** se întâlnește la altitudini de peste 700 m, pe expoziții însorite și semiînsorite, versanți mai ales rezezi și foarte rezezi, substrat din șisturi cristaline, solurile

brune, mai ales brune acide, uneori brune argilo-bruniale sau brunice, mijlociu profunde, bogate în schelet. Arboretele cu consistență 08 – 09 sunt compuse din fag, la care se adaugă diseminat paltinul de munte și chiar de câmp și bradul. Productivitatea arboretului este mijlocie, iar calitatea arborilor este mai slabă decât la făgetele normale cu floră de mull sau la făgetele montane nude, tipuri de pădure cu care se interferează, uneori ocupând porțiuni diferite ale aceluiași versant. Apare în procent mai ridicat de arbori cu trunchiuri prost conformate, cu baza puternic dezvoltată și elagaj mai slab. Flora bine reprezentată este formată din specii de mull, cu predominarea fie a speciilor de *Asperula*, fie a speciilor de *Dentaria*, dar adesea se întâlnește asociația *Asperula – Dentaria*, la care se adaugă o serie de specii de mull: *Mercurialis perennis*, *Oxalis acetosella*, *Pulmonaria rubra*, *Lamium galeobdolon*, *Athyrium filix – femina*, *Mycelis muralis*, *Impatiens noli – tangere*, *Rubus hirtus*.

♦ **Făget de deal pe soluri schelete cu floră de mull.** Ocupă suprafețe întinse pe coame înguste sau versanți repezi și foarte repezi, calcaroși de la altitudinile cele mai joase până la peste 750 – 800 m pe versanții însoriți și până la 600 – 700 m pe cei nordici. Soluri brune, eumezabazice sau terra rossa, superficiale până la mijlociu profunde, bogate în schelet. Arboretele sunt formate din fag alături de care apar diseminate în plafonul superior, paltin de câmp și paltin de munte, ulm de munte, cireș, frasin, tei argintiu și tei cu frunza mare. În arboretele de pe versanții Dunării, în cele de al doilea etaj, alături de carpen și jugastru, specii ce se găsesc obișnuit în aceste făgete, mai apare nucul comun sâmbovina, sorbul (*Sorbus torminalis* și *S. aria*). Pătura erbacee este formată din specii de mull cu predominarea speciei *Asperula taurina* și prezența subarbustului *Ruscus hypoglossum*, *Spiraea ulmifolia*. Clasa de producție a acestor arborete variază mult în funcție de expoziția și profunzimea solului. În mod obișnuit aceste făgete sunt de productivitate medie, dar pe versanții abrupti și semiînsoriți rămân de productivitate inferioară. (III5 – IV)

♦ **Făget de dealuri cu *Rubus hirtus*;** ocupă în zonă suprafețe întinse, la altitudini de sub 750 m, pe versanți semiumbriți și umbriți, frământați, în general cu pante repezi, dar și pe porțiuni cu teren plan sau în depresiuni închise. Solurile în general, podzoluri cu mult schelet, moderat acide, mijlociu profunde, s-au dezvoltat pe gresii, pe granite sau granodiorite, pe porfire sau andezite. Arboretele sunt formate din fag, alături de care poate să apară gorun, mai ales în zonele însorite, unde poate ajunge la proporție de facies. Pe terenurile joase, mai ales la baza versanților pe porțiunile cu exces de umiditate se găsește anin negru. În arboret diseminat se întâlnește paltinul de munte și de câmp, frasinul, uneori teiul și ulmul. Consistența naturală este de 0,8 – 0,9, creșterea activă, productivitatea mijlocie. Arborii sunt bine conformați, au trunchiuri drepte, elagate pe înălțimi mari, lemnul este de calitate superioară. Pătura erbacee este bine reprezentată prin specii ca: *Rubus hirtus*, *Rubus caesius*, *Brachypodium silvaticum*, *Pulmonaria* sp., *Galium schulthesii*, *Asperula odorata*, *Latirus vernus*, *Luzula albida*, *L. luzuloides*, *Melica uniflora*, *Lamium galeobdolon*, *Sanicula europaea*.

♦ **Făget amestecat din regiunea de dealuri.** Se întâlnește frecvent în toată zona cercetată la altitudini de sub 600 m, dar mai ales în jumătatea inferioară a versanților semiumbriți și umbriți, pe substrate diferite, dar mai ales calcaroase. Solurile sunt brune feriiluviale, terra rossa, brune eumezobazice și chiar brune acide. În compoziția arboretelor intră fagul în proporție de până la 70%, alături de care se dezvoltă carpenul, teiul argintiu

pucios și cu frunză mare, frasinul, ulmul de munte, cireșul, paltinul de munte și de câmp, gorunul, aninul negru, plopul tremurător, nukul, jugastrul, sâmbovina, sorbul de câmp, părul și mojdreanul. Consistența naturală a arboretului este 0,9–1,0. Creșterea tuturor speciilor este activă. Productivitatea este mijlocie–superioară. Arborii au trunchiuri drepte, cilindrice, elagate pe mari înălțimi. Lemnul este de calitate superioară. Subarboretul și pătura ierbacee sunt foarte bine reprezentate prin: alun, păducel, măceș, salbă moale, salbă râioasă, clocotiș, soc, corn, sânger, spirea, uneori cărpiniță și mojdrean. Covorul erbaceu este deosebit de bogat. Se întâlnesc frecvent: *Dryopteris filix-mas*, *Polytrichum sp.*, *Polypodium sp.*, *Asperula odorata*, *A. taurina*, *Dentaria bulbifera*, *Anemone europaeum*, *Arum maculatum*, *Alium ursinum*, *Rubus hirtus*, *Rubus caesius*, *Lathyrus vernus*, *Sanicula europaea*, *Lamium*, *Galeobdolon*, *Salvia glutinosa*, *Melica uniflora*, *Carex silvatica*, *Carex pilosa*, *Poa nemoralis* ș.a.

Alte tipuri naturale de pădure întâlnite în R.N. Iardaștița sunt: gorunet de stâncărie; gorunet cu arbuști pitici acidofili; gorunet cu cărpiniță de productivitate inferioară; goruneto-făget cu *Luzula luzuloides*; gorunet de coastă cu graminee și *Luzula luzuloides*; goruneto-făget cu *Festuca drymeia*; făget de deal cu floră acidofilă; făget de limită cu floră de mull; șleau de deal cu gorun și fag de productivitate mijlocie; gorunet de stâncă; gorunet cu cărpiniță de productivitate inferioară ; goruneto-șleau de productivitate mijlocie.

Arboretele naturale fundamentale ocupă 38% din suprafața acestor tipuri de pădure, iar cele artificiale reprezintă 2%. Ponderea mare o dețin făgetele (69%), urmează gorunetele pure (14%), goruneto-făgetele (10%), șleaurile de deal cu gorun (6%) și făgetele amestecate (1%). Flora indicatoare este reprezentată de flora de mull : *Asperula odorata*, *Oxalis acetosella*, *Dentaria glandulosa*, *Dentaria bulbifera*, *Pulmonaria rubra*, *Geranium robertianum*, *Rubus hirtus*, *Mercurialis perennis*, *Euphorbia amygdaloides*, *Symphytum cordatum*, *Anemone nemorosa*, *Actea spicata*.

C.2.10.5. Elemente de biodiversitate specifice Rezervației Naturale Iardaștița

Obiectivul principal al rezervației naturale este de a proteja și conserva genofondul și ecofondul speciilor forestiere, a celor erbacee și a faunei din zonă.

Dintre speciile mai des întâlnite în Rezervația Naturală Iardaștița amintim următoarele: Urzica mare (*Urtica dioica*), Urzica mică (*Urtica urens*), Parachernița (*Parietaria officinalis*), Dragavei (*Rumex crispus*), Măcriș ciobănesc (*Rumex arifolius*), Talpa găștei (*Chenopodium album*), Știr (*Chenopodium polyspermum*), Rocoșea (*Stellaria graminea*), Rocoină (*Stellaria media*), Laptele cucului (*Euphorbia amygdaloides*), Spânz (*Helleborus purpurascens*), Luminoasă (*Clematis recta*), Trei frați pătați, subsp. tricolor (*Viola tricolor*), Iarba surzilor (*Saxifraga paniculata*), Ochii șoricelului (*Saxifraga adscendens*), etc.

Ca și specii de plante protejate pe suprafața Rezervației Naturale Iardaștița menționăm:

- specii endemice: *Corylus colurna* (Alunul turcesc), *Dianthus kitaibelli* (Garofița alba), *Primula auricula ssp. seratifolia* (Urechea ursului), *Campanula rotundifolia* (Albăstrica), *Centaurea degeniana* (Pesma), *Vicia truncatula* (Borceag sălbatic), *Xilene saxifraga* (Gușa porumbelului de piatră), *Erisimum banaticum* (Micsandra bănățeană).

- specii rare: *Ruscus aculeatus*, *Ruscus hypoglossum*, *Campanula lingulata*, *Paeonia mascula* var. *triternatiformis*.

Fauna sălbatică este reprezentată de:

- clasa mamifere: căprior, mistret, iepure de câmp, vulpe, pisică sălbatică, lup, râs, viezure, jder de copac, jder de piatră. Liliicii sunt prezenți cu două specii: liliacul lui Blasius și liliacul mediteranean.
- clasa reptile are următorii reprezentanți: vipera cu corn, balaurul, broasca țestoasă de uscat, vipera neagră, gușterul, șopârla cenușie, scorpionul.
- clasa păsări este reprezentată de: acvila țipătoare mică, corb, ciocănitoare, pițigoi, mierla neagră, cintează, scatiu, vrabie de câmp, gaiță, coțofană, ciuf, ciuhurez, codobadură, cioara grivă, cuc, pitulice, pițigus, pitulice, prigorie, pupăză, lăstun mare, pietrarul bănățean și presura bărboasă.
- nevertebratele sunt reprezentate de coleoptere, opilionide, urmate de colembol, diplopode, gasteropode, larve de diptere și lepidoptere. De asemenea, sunt prezente și unele specii de ortoptere reprezentate de specii endemice și rare. Menționăm specii de lepidoptere ca: *Buculatrix mehadiens*, *Obesoceras confusellum*, *Hepitus carna*, *Charocas graminis*, *Eutilo carabus arvensis carpathica*, *Parage roxelana*, *Cenonympha leander*, *Amphiphira stix*, *Dayspolia templii*, *Erebia mela*, etc.

Dintre speciile de mamifere, păsări, reptile și nevertebrate protejate ce se găsesc pe suprafața Rezervației Naturale Iarđaștița menționăm:

- specii endemice: păsări: *Emberiza cirrus* Ber (Presura bărboasă), *Oenanthe hispanica* Ber (Pietrarul bănățean), *Apus melba* Ber (Lăstunul mare); nevertebrate: *Buculatrix mehadiens*, *Oberoceras confusellum aureliani*, *Hepiedus carna*, *Characas graminis*, *Eutilo carabus arvensis carpathica*; reptile: *Coluber jugularis* (Balaurul), *Testudo hermanni* (Broasca țestoasă de uscat), *Vipera ammodytes* (Vipera cu corn), *Lacerta praticola*, etc.
- specii rare: mamifere: *Lynx lynx* (râsul), *Canis lupus* (lupul), *Felix silvestris*; păsări: *Aquila clanga*, *Aquila pomarina*, *Surinia ulula*, *Aegitholus* sp., *Parus* sp., *Cuculus canarus*, *Merops apiaster*; nevertebrate: *Parage roxelana*.

Concluzii: Rezervația Naturală Iarđaștița trebuie să-și păstreze caracteristicile, dar totodată trebuie să-și amplifice condițiile naturale de vegetație (având în vedere că este o rezervație forestieră). Preluarea în custodie de către Direcția Silvică Caraș Severin prin Administrația Parcului Domogled-Valea Cernei oferă rezervației o mai bună mediatizare, cât și atingerea scopului de conservare a biodiversității.

C.2.10.6. Zonarea interioară a Rezervației Naturale Iarđaștița

Zonarea interioară a Parcului Național Domogled – Valea Cernei, reglementată prin OUG. nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice include Rezervația Naturală Iarđaștița în zona de protecție integrală.

În această zonă sunt interzise:

- orice forme de exploatare sau utilizare a resurselor naturale, precum și orice forme de folosire a terenurilor, incompatibile cu scopul de protecție și/sau de conservare;
- activitățile de construcții-investiții, cu excepția celor destinate administrării ariei naturale protejate și/sau activităților de cercetare științifică ori a celor destinate asigurării siguranței naționale sau prevenirii unor calamități naturale.

În zonele de protecție integrală, se pot desfășura activități specifice parcurilor naturale, așa cum sunt enumerate la art. din OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu avizul administrației parcului și cu respectarea prevederilor din planul de management .

Proiectul propus este parțial localizat în mică parte în zona de de protecție integrală din RN Iardaștița (0,456 ha), majoritatea (53,544 ha) în zona tampon.

C.2.10.7. Managementul Rezervației Naturale Iardaștița

Managementul ariei protejate este asigurat de Administrația Parcului Național Domogled – Valea Cernei, care funcționează ca subunitate în cadrul Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA – Direcția Silvică Caraș Severin. Managementul se desfășoară pe baza „Planul de Management al Parcului Național Domogled – Valea Cernei”, care constituie documentul oficial în baza căruia administratorul gestionează aria protejată și reglementează activitățile limitrofe sitului indiferent de proprietar și folosințe ale terenului, pentru respectarea întocmai a scopului și obiectivelor de management. Planul de management stabilește cadrul general de desfășurare al acțiunilor din următorii cinci ani promovate pentru îndeplinirea obiectivelor ariei protejate, acest document urmând să stea la baza activităților Administrației.

Planul de management este un cadru stabil de integrare a problemelor de conservare și protecție a mediului natural cu cele care vizează dezvoltarea socio-economică în teritoriul ariei protejate și un instrument de dialog între instituțiile care gestionează resursele naturale și umane ale acestui spațiu. Acțiunile din planul de management au fost formulate ținând cont de resursele naturale, culturale, sociale și economice din Parcul Național Domogled – Valea Cernei.

Obiectivele planului de management al Parcului Național Domogled – Valea Cernei vizează:

- Protejarea zonelor naturale și convenționale de importanță națională și internațională pentru scopuri spirituale, științifice, educaționale, recreaționale sau turistice;
- Conservarea peșterilor din clasa B;
- Perpetuarea, cât de natural posibil, a mostrelor reprezentative de regiuni geografice, comunități biotice, reserve genetice și specii, pentru asigurarea stabilității și varietății ecologice.
- De a face posibilă folosirea zonei de către vizitatori în scopuri inspirative, educaționale, culturale și recreaționale, astfel încât specificul natural al zonei să fie menținut;
- Eliminarea și prevenirea pe mai departe a exploatărilor sau a activităților ostile scopului propus;

- Menținerea respectului pentru ecologie, geomorfologie, caracteristicilor sacre sau estetice, care au fost desemnate ca ocrotite;
- Luarea în considerare a nevoilor populației indigene, incluzând resurse de subzistență în așa fel încât acestea să nu afecteze sau să contravină obiectivelor manageriale.

C.2.11. Parcul Național SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI

C.2.11.1. Elemente de caracterizare și de interes ale P.N. Semenic – Cheile Carașului

Aria naturală protejată în forma actuală a fost constituită în baza legii 5/2000 și delimitată prin H.G. 230/2003. Prin Legea 462/200 este încadrată în categoria Parcuri Naționale, iar conform clasificării IUCN se află în categoria a II-a. Scopul principal pentru care a fost constituit parcul național este conservarea biodiversității, a florei și faunei, a peisajului, a tradițiilor locale, încurajarea turismului, educație ecologică și conștientizare publică.

Parcul Național Semenic – Cheile Carașului are o suprafață totală de 36.364,80 ha după HG 230/2003 (36.644,80 ha după L 5/2000) din care 21.944,00 zone de categoria II IUCN și 14.420,80 ha zone speciale de conservare (4 rezervații mixte și 3 rezervații forestiere).

Aria naturală protejată s-a constituit pentru conservarea frumuseților naturale unice, ce constau dintr-o mare varietate de plante ierboase și lemnoase mezoxerofile specifice climatului submediteranean, ce trebuie protejate și conservate așa cum sunt ele lăsate de natură. Această protejare se poate face numai printr-o acțiune concentrată a legislativului și administrativului. În perimetrul de referință au fost inventariate până în prezent următoarele resurse naturale, cultural-istorice și antropice:

- Contine unica padure de fagete virgine din Europa, avand o suprafata de cca. 5000 hectare, care au o varsta de peste 300 ani.
- Exista 691 specii de animale si 1200 specii de plante care necesita o protectie stricta conform O.U.G. nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice.
- Exista 77 specii de vertebrate strict protejate si 55 specii protejate prin diferite conventii mondiale.
- Au fost identificate 54 specii endemice de fauna, 9 specii troglobionte, 60 troglofile, 37 subtroglofile, 86 troglaxene de fauna subterana.
- Include sectorul nordic (cca. 40%) al sincliniului Resita - Moldova Noua care reprezinta cea mai mare structura carstica compacta din Romania ce se prelungeste si in Iugoslavia.
- Cea mai dezvoltata vale de doline, valea Sodelul Sec, reprezentativa la nivel national (Bleahu 1974).
- Este cea mai mare densitate de cavitati pe km² din intreg sincliniu Resita - Moldova Noua, existand descoperite pana in prezent 691 cavitati din care 566 pesteri si 125 avene.
- Este identificată, din Regiunea Banat, cea mai mare peștera, Peștera Buhui – 6.547 m dezvoltare (locul 15 in clasamentul national) si cel mai adanc aven, Avenul din Poiana Gropii - 236 m denivelare.

- Trei din cele patru peșteri protejate din județul Caraș Severin, la care se mai adaugă 8 peșteri deosebite din punct de vedere morfologic, speogenetic, paleontologic; una dintre ele, Peștera Rasuflatoarei fiind unică în sud - vestul României.
- Contine 30 sisteme carstice majore străbatute de importante debite de apă subterană autohtonă / alohtonă.
- Au fost identificate până în prezent 39 situri paleontologice.
- Au fost identificate până în prezent 20 situri arheologice.
- Există 2 zone salbatice neafectate de intervenția umană: Izvoarele Nerei și Cheile Carașului (sectorul cuprins între Confluența Caraș - Comarnic și Poiana Prolaz).
- Doar aproximativ 2 % din suprafața parcului este afectată de poluarea apei, aerului și solului.

Delimitarea și structura de administrare a Parcului Național Semenic – Cheile Carașului a fost stabilită prin HG nr. 230/2003. Aria protejată se află în custodia Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA, Administrația Parcul Național Semenic – Cheile Carașului funcționând ca subunitate în structura acesteia.

Regulamentul parcului, planurile de urbanism și alte planificări speciale ce rezidă din planul de management vor fi documente oficiale ajutătoare pentru o administrare eficientă a ariei.

C.2.11.2. Localizare

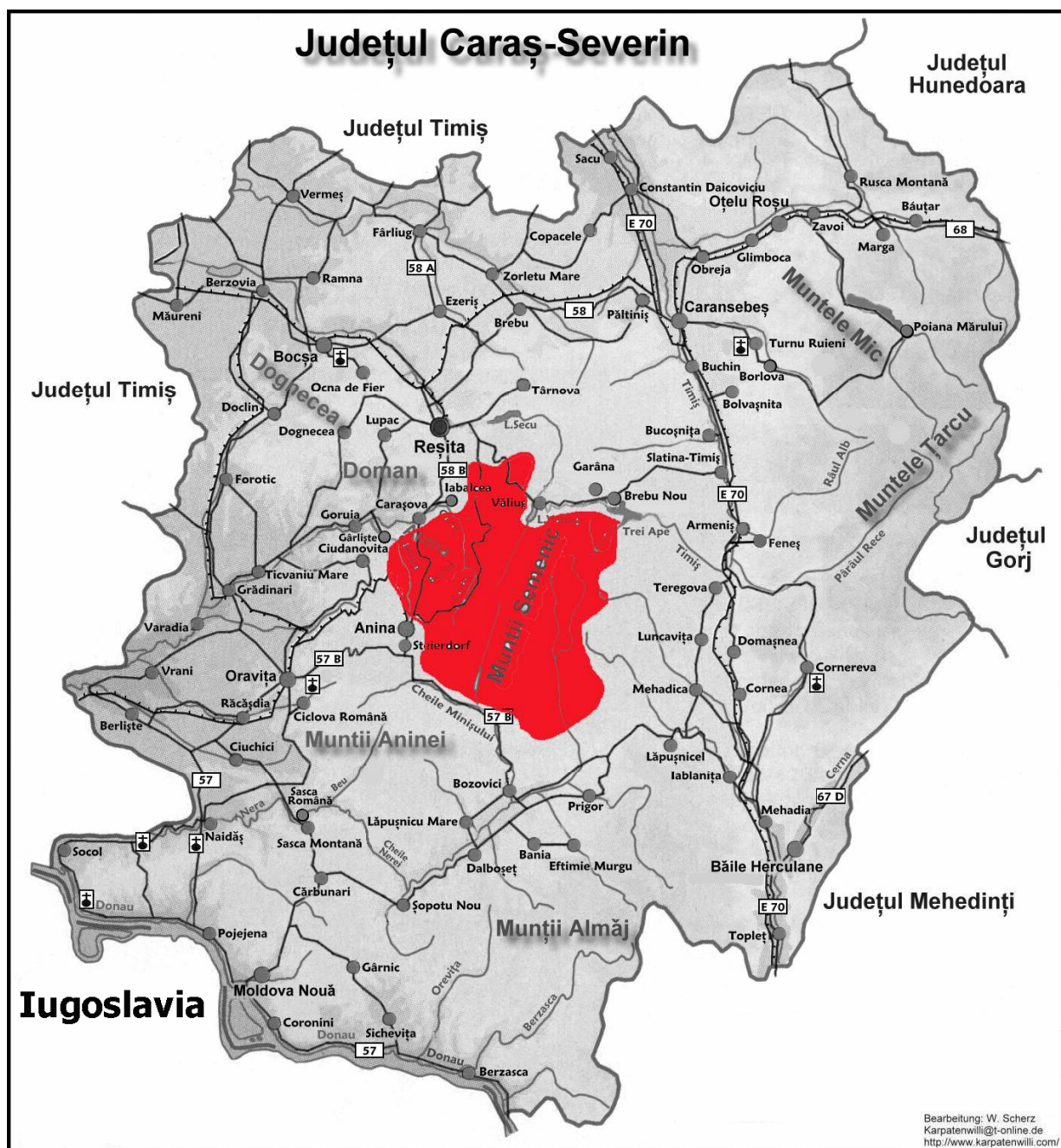
Parcul Național Semenic – Cheile Carașului este situat în partea centrală a Județului Caraș Severin, 45 % în Munții Semenicului și 55 % în Munții Aninei.

Incadrarea în Regiunea Biogeografică Europeană (conform normelor europene): Panonică.

Incadrarea în Ecoregiunea României (conform Strategiei Naționale pentru Conservarea Biodiversității): Ecoregiunea Munții Banatului; Dealurile Banatului.

Coordonatele geografice în zona centrală sunt 44°08' latitudine nordică și 21°59' longitudine estică.

Unitățile administrativ-teritoriale care fac parte din parc sunt: municipiul Reșița, orașul Anina și comunele: Văliug, Carașova, Goruia, Bozovici, Prigor.

C.2.11.3. Proprietatea terenurilor și drepturile de management

Suprafața totală cuprinsă în Parcul Național Semenic – Cheile Carașului este de 36.364,80 ha.

Ponderea terenurilor pe categorii de proprietari se prezintă astfel: domeniul public național (82,3 %), domeniul public local - consiliile locale (3,8 %), proprietate privată persoane fizice (13,9%).

Cea mai mare parte a suprafeței PN Semenic – Cheile Carașului este reprezentată de păduri cuprinse în fondul forestier național (82,3%), în prezent managementul forestier fiind asigurat de ocoalele silvice de stat.

Terenurile agricole ocupă 17,7% din suprafața totală a parcului, din care 3,8% (pășuni) aflate în administrarea consiliilor locale iar 13,9% (fânețe, livezi) aflate în administrarea persoanelor fizice.

C.2.11.4. Cadrul natural specific Parcul Național Semenic – Cheile Carașului

◆ Clima

Teritoriul Parcului National Semenic Cheile Carasului se incadreaza din punct de vedere al climei in climatul temperat - continental moderat, subtipul banatean, cu nuante submediteraneene, caracterizat prin circulatia maselor de aer atlantic si prin frecvente invazii ale maselor de aer mediteranean. Circulatia maselor de aer umed din V si S - V este caracteristica intregului an. Acest cadru climatic general conduce la un regim termic moderat, cantitati medii de precipitatii ceva mai ridicate decat in alte zone ale tarii la altitudini similare, perioade destul de dese de incalzire in timpul iernii si primaveri relativ timpurii.

Teritoriul Parcul National Semenic Cheile Carasului are un relief foarte variat cu altitudini intre 200 m in Cheile Carasului si 1447 m pe Vf. Piatra Gozna, cuprinzand urmatoarele etaje climatice:

- climatul montan - climatul de munte (1000 - 1800 m), caracteristic Masivului Semenic in zona ce depaseste altitudinea de 1000 m, temperaturi medii anuale cuprinse intre 4 - 6°C în functie de altitudine, cantitati de precipitatii cuprinse intre 800 - 1000 mm/an, uneori 1200 mm/an, chiar 1400 mm/an, vanturi vestice.
- climatul de dealuri - climatul de dealuri joase (200 - 500 m) si inalte (500 - 800 m), caracteristic M-tilor Aninei pe toata suprafata cuprinsa in parc, temperaturi medii anuale intre 8 - 10°C (200 - 500 m) si 6 - 8°C (500 - 800 m), cantitati de precipitatii intre 600 - 800 mm/an (200 - 500 m) si 800 - 1000 mm/an (500 - 800 m).

Regimul termic: în general luna cea mai calda a anului este iulie, iar lunile cele mai reci sunt ianuarie si februarie. Temperaturile medii anuale sunt cuprinse intre 4°C in partea inalta a Masivului Semenic si 10°C in zona joasa a Cheilor Carasului. Temperatura cea mai scazută fiind în luna Ianuarie de - 2° Celsius, iar cea mai ridicată în luna Iulie de 20°C.

Regimul pluviometric: în general cantitatile cele mai abundente de precipitatii se inregistreaza in luna iunie, iar perioadele secetoase apar in intervalele ianuarie – februarie si septembrie – noiembrie. Cantitatile medii anuale de precipitatii sunt cuprinse intre 1400 mm / an in zona inalta a Masivului Semenic si 800 mm / an pe platourile carstice si in zona Cheilor Carasului si Garlistei. Din cauza versantilor expusi influentei vanturilor vestice umede, in general cantitatile medii de precipitatii depasesc pe cele inregistrate in alte locuri din tara situate la altitudini similare.

Numarul de zile in care se inregistreaza precipitatii este de aproximativ 140 – 160 de zile pe an. Numarul mediu al zilelor cu ninsoare este de 30 – 90 pe an, iar stratul de zapada se mentine in medie circa 60 – 160 de zile pe an, in functie de altitudine.

Regimul eolian: In cea mai mare parte a teritoriului parcului vanturile bat circa 75 % din an, putand ajunge pana la circa 88 % din an in zonele inalte ale Masivului Semenic. In zona inalta a Semenicului predomina vanturile de sud si sud - vest si cele de nord si nord - vest, cu viteze medii de circa 10 m/s.

◆ Hidrologie

Cele mai importante ape curgatoare din Banat isi au obarsia in Muntii Semenicului. Din acesti munti izvorasc Nera si toti afluentii sai, Timisul si unii afluenti de stanga ai cursului superior, Poganisul, Birzava, Carasul.

Nera și Carasul sunt afluenți ai Dunării. Raurile Poganiș și Birzava fac parte din bazinul Timisului. Se poate spune că teritoriul parcului reprezintă un nod din care apele sîroiesc în toate direcțiile.

Aceste ape curgătoare au debite permanente și bogate. Cât timp aceste ape curg prin munți alcătuiți din roci eruptive sau metamorfice, apele formează rețele hidrografice normale, cu izvoare, paraiașe, paraie, rauri de munte care se succed normal.

În cuprinsul întinselor zone carstice rețelele hidrografice se produc fenomene de pierdere a apei prin sorburi (ponoare), văi permanente sau temporar seci, cursuri de apă subterane accesibile sau nu pentru om, apoi izbucnirea la suprafață a apelor care au circulat în subteran (izbucuri). În zone carstice aceste ape, prin depozitele calcaroase își taie în ele chei și defileuri de o mare frumusețe, care formează și o notă distinctivă a parcului.

Pe teritoriul parcului, sau la limata acestuia, sunt amplasate o serie de lacuri artificiale de baraj, cu suprafețe și adâncimi apreciabile ce completează în mod fericit peisajul general al parcului: Trei Ape, Gozna, Buhui, Marghița, Poneasca.

În sectoarele cristaline ale parcului, apele curgătoare pot avea debit mediu anual de 20 l/s la km², în schimb, în zonele calcaroase, debitul poate să scadă și sub 10 l/s la km².

◆ Geologie și geomorfologie

Teritoriul Parcului Național Semenic-Cheile Carasului Este un veritabil "compendiu geologic și geomorfologic". Osatura principală o prezintă Munții Semenic ce se desfășoară ca o dorsala orientată pe direcțiile NNE - SSV care, structural, aparțin Carpaților Meridionali.

Cele mai multe masive din Carpații Meridionali, inclusiv M-tii Semenic aparțin domeniului getic care a trecut de mai multe ori prin stadiul de geosinclinal și a cunoscut tot atâtea stadii de structogen, fiecare cuplu reprezentând un ciclu tectono-magmatic (ciclu prebaikalian, baikalian, hercinic) în care formațiunile acumulate au fost metamorfozate regional și transformate în formațiuni cristolofiliene. În structura actuală, acestea formează masivele cristalinele prealpine.

Ciclul prebaikalian cuprinde formațiunile cele mai vechi, geosinclinalul recunoscut în domeniul getic, care au fost metamorfozate în condiții de temperatură și presiune ridicată, generând sisturile cristaline mezometamorfice. În M-tii Semenic, ele reprezintă prelungirea din seria de Sebes-Lotru cu grosimea la E în jur de 25 km, în cadrul căreia s-au separat 5 complexe litostratigrafice, respectiv: complexul paragnaiselor cu silmunit și intercalatii de roci carbonatice, complexul paragnaiselor și gnaiselor cuarțo-peldspatice, complexul cuarțitelor, complexul micasisturilor, complexul orto-amfibolitelor și a formațiunilor manganifere.

În stiva de sisturi cristaline se constată o predominanță a gnaiselor în partea bazală, iar în cea superioară a micasisturilor. Ciclul tectono-magmatic baikalian a generat în condiții de temperatură și presiune moderată sisturi cristaline epimetamorfice care, în M-tii Semenic, se găsesc la S de Valea Nerei dispuse peste sisturile cristaline prebaikaliene.

Munții Semenic reprezintă unitatea montană bine individualizată ce constituie centrul orohidrografic al Banatului, izvorând de aici raurile : Timis, Barzava, Nera și Mehadica. Principalele înălțimi sunt: Vf. Gozna (1447

m), Vf. Semenici (1446 m), Cracul Lung (1244 m). Între aceste varfuri se formează platoul Semenici. Dinspre aceste varfuri coboară culmi netede și văi cu panta medie, uneori văi adâncite de torente.

Formațiunile geologice sunt constituite din roci metamorfice (sisturi cristaline), roci magmatice (granitoide), sedimentare (argile, marne, conglomerate).

Principalele forme morfologice sunt: suprafețele de nivelare (suprafața Semenici, suprafața Nergana); terasele de eroziune ale râurilor, cueste, abrupturi, matori de eroziune, torente, rape de obarsie, ogase, ravene, conuri de dejectie, rigole, mușuroaie înierbate, câmpuri de pietre, matori de gelifracție, circuri și nise nivale, depresiuni nivale, lacuri, mlaștini, izvoare.

Munții Aninei, în zona parcului au principalele varfuri: Dealul Ponor (808 m), Dealul Culmea Certej (955 m), Dealul Socolovat (783 m), Dealul Ravnistea Mare (754 m), Dealul La Mese (823 m), Dealul Moghila (681 m). Aceste vâruri coboară până la 200 de metri altitudine.

În toată regiunea, intensă carstificare a creat fenomene exocarstice reprezentative: Cheile Carasului, Cheile Garlistei, Valea Sodol, Piatra Alba, platouri cu lapiezuri și doline (Iabalcea, Ravnistea, Carneala), marile văi de doline (Sodol, Ravnistea), dornice (Pestera Tolosu), doline de prăbusire (Pestera de după Carsa), numeroase cascade, izbucuri și ponoare.

Altitudinea variază între 200 m și 1447 m.

◆ Flora și vegetația

Din suprafața totală a parcului 79 % este ocupată de fond forestier, din care 73 % din suprafața fondului forestier este ocupată de specia fag, constituind astfel un parc național al fagului cu predilecție. Rășinoasele, în special bradul, ocupă 13 %, restul de 14 % din suprafața fondului forestier al parcului este ocupată de diverse specii de amestec. Întreaga zonă este bine împădurită, specia predominantă fiind fagul, însoțit de diverse specii precum: carpen, cires, frasin, paltin.

Subarboretul este slab reprezentat sau lipsește, locul lui fiind luat de semințișul instalat natural.

Stratul ierbos este slab reprezentat fiind prezente doar următoarele specii: *Oxalis acetosella*, *Dentaria glandulosa*, *D. Bulbifera*, *Rubus hirtus*, *Asperula odorata*, *Arthrum felix – femina*, *Polytrichum comune*. În puținele goluri ce apar în mod accidental pot fi observate în majoritate speciile de lumină și de mull: *Deshamsia flexuosa*, *Anemone nemorosa*, *Allium ursium*, *Pulmonaria rubra*, *Galium schultesii*, *Mycelis muraris*, *Viola reichenbachiana*.

Condițiile deosebit de variate din zona parcului au determinat instalarea unei flore bogate în specii atât pentru plantele inferioare, dar mai ales pentru taxoni de cormofite. Lista speciilor de ciuperci cuprinde numeroși taxoni cu o serie de gazde noi pentru știință sau pentru România, semnalate în zonă: *Sphaerotheca erodii*, *Urocystis polygonata*, *Rumularia atropae*, *R. campanulae – persicifoliae*.

Flora cormofitelor, totalizând peste 1000 specii, este extrem de diversificată, numărul cel mai mare de taxoni aparține elementului european. Se remarcă procentul ridicat de elemente sudice, cele mai importante fiind: *Carpinus orientalis*, *Cotoneaster tomentosa*, *Sorbus domestica*, *S. cretica*, *Cornus mas*, *Potentilla micrantha*, *P. hirta*, *Bupleurum praealtum*, *Inula conyza*, *Ruscus aculeatus*, *Muscari comosum*, *Ornithogalum pyramidale*.

Elementele moesice si dacice sunt prezente in special pe stancariile de pe teritoriul parcului, precum si in fitogenozele forestiere relictare. Se poate atribui o vechime tertiara unor specii saxicole ca: *Sesleria filifolia*, *Seseli rigidum*, *Sesleria rigida*, *Galium flavescens*, *Draba lesiocarpa*, *Sempervivum heuffelii*.

Speciile balcanice din zona considerate ca specii endemice sunt: *Ranunculus flabelifolius*, *Helehorus odor*, *Cytisus falcatus*, *Echinops banaticus*, *Silene flauescens*, *Dianthus kitaibelii*, *D. Banaticus*, *Thynus dacicus*, *Linum uninerve*, *Anthamantha hungarica*, *Lathyrus hallersteinii*, *Aconitum moldavicum*, *Crocus banaticus*.

Speciile balcano - moesice sunt reprezentate de: *Peucedonum langifolium*, *Silene saxifraga*, *Cephalaria loenigata*, *Sesteria filifolia*.

Speciile dacice sunt prezente prin: *Aconitum moldavicum*, *Melamphyrum bihomense*, *Campanula divergens*, *Dianthus trifasciculatus*, *Sesli rigidum*, *Sempervivum schlechani*, *Erysimum saxosum*, *Draba lasiocarpa*.

Speciile submediteraneene prezente in zona parcului sunt reprezentate de: *Teucrium montanum*, *Tunica saxifraga*, *Helianthemum numularium*, *Aria elegans*, *Chrysopogon grylus*, *Euphorbia corniolica*.

Specii endemice de flora (14 identificate): *Anthenaria dioica* (Floarea Semenicultui), *Crocus banaticus* (Brandusa galbena), *Melamphyrum bihomense*, *Ranunculus flabelifolius*, *Helehorus odor*, *Cytisus falcatus*, *Echinops banaticus*, *Silene flauescens*, *Dianthus kitaibelii*, *D. Banaticus*, *Thynus dacicus*, *Linum uninerve*, *Anthamantha hungarica*, *Lathyrus hallersteinii*.

♦ Fauna

Teritoriul parcului este considerat ca o zona de refugiu in timpul glaciatiunilor care a permis supravietuirea unor specii tertiare ca: *Amphimellania holandri*, dintre nevertebrate si *Cobitis elongata* dintre vertebrate. Fauna de nevertebrate atat epigee cat si hipogee, din regiune detine cel mai insemnat numar de specii cu areal restrans din tara noastra cu un numar insemnat de specii endemice si specii rare, ceea ce confera regiunii un caracter aparte.

Din cercetarea speciilor realizată prin studiul epigaionului din Cheile Carasului domina coleopterele si opilionidele, urmate de colebole, araneae, chilopode, formicide, gastropode, larve de diptere si lepidoptere. Din multitudinea de specii de gastropode semnalate in zona majoritatea sunt endemice si rare: *Carpathica langi*, *Vitrea diaphana*, *Zenobiela umbrosa*.

Fauna de araneae se compune aproape in totalitate din specii caracteristice pentru paduri umede care apartin tipului ecologic ombro - hygrophil cu valenta ecologica moesiaca. De asemenea se manifesta o preponderenta a speciilor submontane si montane ca: *Pardosa riparia*, *P. lugubris*, *Leptyphantes*, *Apostemus*. In componenta structurala specifica a arealelor din zona sunt prezente si cateva elemente rare si deosebit de interesante din punct de vedere zoogeografic: *Atypus affinis*, *Centromerus dilutus*, *Trahynella nudipalpis*, *Wideria melanocephala*, *Diplocephalus cannatus*, *Arctosa figurata*.

Cercetarea speciilor de plecoptere evidentiaza in zona prezenta a numeroase specii in majoritate cu raspandire europeana si central sud europeana, totusi domina speciile balcanice precum si cateva considerate ca

endemisme carpatice: *Leuctra quadrimaculata*, *Nemoura carpathica*, *N. Longicaudata*, *Chloroperla kisi*, *Siphonoperla transsylvanica*, *Isoperla pusilla*.

Ortopterele, reprezentate printr-un bogat material faunistic evidentiaza in primul rand o heterogenitate marcata, fapt ce atesta o puternica influenta a faunelor estice si sudice.

Ca elemente faunistice interesante ce retin atentia amintim speciile endemice: *Odontopodisima montana*, *Zabovskia banatica*, *Saga pedo* (specie rara).

Un deosebit interes prezinta si apele curgatoare din zona. Fauna de vertebrate a Raului Caras este dominata de amfipodul *Rivulogammarus balcanicus*, iar efemerele si plecopterele reprezinta o biomasa redusa.

Ihtiofauna este caracteristica zonei pastravului, dar saracita prin faptul ca lipseste zglavocul (*Cottus gobio*) si domina moioaga. Deosebit de interesanta este fauna Raului Nera care include doua elemente importante de patrimoniului natural si anume: *Cobitis elongata*, ce reprezinta un relict terțiar in fauna Europei și *Zingel streber* (*Aspro streber* - ale carui populatii prezinta unele deosebiri fata de populatiile din alte tari).

In aceste rauri se adaposteste o zoocenoza de moluste prozobranchiate ce se constituie intr-o raritate pe plan mondial: *Amphimelania holandri*, *Fagotia esperi*, *F. Acicularis*, *Theodoxus danubialis*, *Ancylus fluviatilis*.

Fauna de reptile, multe fiind specii vulnerabile, este reprezentata prin prezenta unor elemente termofile ca: *Lacerta viridis*, *L. Agilis*, *L. muralis maculiventris*, *Vipera ammodytes*.

Dintre speciile de pasari rare si periclitare din regiune amintim: *Aquila pomorina*, *Milvus migrans*, *Circeatus galicus*, *Tito alba*, *Apus melba*, *Coracias garrulus*, *Hirundo daurica*, *Tririza cia*, *Carduelis cannabina*, *Fringilla coeleps*.

Fauna de mamifere cuprinde specii comune in general tuturor catenelor muntoase si este reprezentata de: cerb, caprior, urs, lup, ras, pisica salbatica, jder, veverita, bursuc.

Specii endemice de fauna (10 identificate): *Cobitis elongata* (Fasa), *Vipera ammodytes* (Vipera cu corn), *Zabovskia banatica*, *Odontopodisima montana*, *Leuctra quadrimaculata*, *Nemoura carpathica*, *N. Longicaudata*, *Chloroperla kisi*, *Siphonoperla transilvanica*, *Isoperla pusilla*.

C.2.11.5. Ariile protejate în cuprinsul Parcul Național Semenic – Cheile Carașului

Pe teritoriul PN Semenic – Cheile Carașului, prin H.G. 1284/2007 s-a declarat aria de protectie speciala avifaunistica ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului (36.240 ha), iar prin Ordinul Ministrului Mediului si Dezvoltarii Durabile 1964/2007 s-a declarat ca aria specială de conservare ROSCI0226 Semenic – Cheile Carașului (37.555 ha), ca parte integranta a rețelei ecologice europene NATURA 2000 în România.

Prezenta acestor situri NATURA 2000 implica obligativitatea aplicarii prevederilor in vigoare referitoare la procedura de realizare a evaluarii starii de mediu pentru planuri si programe, precum si la procedura cadru de evaluare a impactului asupra mediului pentru toate planurile/programele si proiectele ce se vor amplasa în cuprinsul parcului național.

In conformitate cu prevederile Legii nr. 5/2000, Ordinului nr. 552/2003 al M.A.P.A.M., H.G. nr. 2151/2004 si OUG 57/2007, in P.N. Semenic – Cheile Carașului sunt delimitate un numar de 6 rezervatii.

Arii naturale protejate demnate la nivel național și regional în P.N. Semenic – Cheile Carașului

Nr. Crt.	Cod național și numele ariei naturale protejate	Categoria rezervației	Categoria IUCN	Suprafața (ha)
1	2.282. Cheile Carașului	Rezervație științifică	RO01	3.028,30
2	2.283. Izvoarele Carașului	Rezervație științifică	RO01	578,00
3	2.284. Izvoarele Nerei	Rezervație științifică	RO01	5.028,00
4	2.285. Cheile Gârliștei	Rezervație științifică	RO01	517,00
5	2.286. Bârzavița	Rezervație științifică	RO01	3.406,90
6	2.287. Buhui Mărghițaș	Rezervație științifică	RO01	979,00
7	2.288. Peștera Comarnic	Monument al naturii	RO03	0,10
8	2.289. Peștera Popovăț	Monument al naturii	RO03	0,10
9	2.290. Peștera Buhui	Monument al naturii	RO03	0,10
10	2.291. Groposu	Rezervație științifică	RO01	883,60

C.2.11.6. Zonarea interioară a Parcului Național Semenic – Cheile Carașului

Zonarea interioară a Parcului Național Semenic – Cheile Carașului este reglementată prin OUG. nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.

Suprafața de 36.364,80 ha a Parcului Național Semenic – Cheile Carașului, din punct de vedere funcțional este zonată astfel:

- Zonele de protecție strictă, cu suprafața de 5378 ha, cuprinde parțial rezervațiile științifice: Izvoarele Nerei, Cheile Carașului între Prolaz și confluența Caraș - Comarnic, Peștera Comarnic, Peștera Popovăț, Peștera Buhui. În aceste zone se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și turism, cu limitările prevăzute în planul de management și în regulamentul parcului.
- Zonele de protecție integrală, cu suprafața de 9042,80 ha, cuprinde parțial rezervațiile științifice: Cheile Carașului (parțial), Izvoarele Carașului, Cheile Gârliștei, Bârzavița, Buhui – Mărghițaș și Groposu. În zonele de protecție integrală se pot desfășura activități specifice parcurilor naționale, așa cum sunt enumerate la art. din OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu avizul administrației PN și cu respectarea prevederilor din planul de management și ale regulamentului parcului.
- Zona de conservare durabilă, cu suprafața de 21.930 ha, cuprinde toate suprafețele din perimetrul parcului, cu excepția zonelor de protecție strictă, a zonelor de protecție integrală și a zonelor de dezvoltare durabilă. În zonele de conservare durabilă se pot desfășura activități specifice parcurilor naționale, așa cum sunt enumerate la art. din OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu avizul administrației PN și cu respectarea prevederilor din planul de management și ale regulamentului parcului.

Proiectul propus este localizat în zona de conservare durabilă a parcului.

- Zona de dezvoltare durabilă a activităților umane, cu suprafața de 14 ha, în care se permit activități de investiții/dezvoltare, cu prioritate cele de interes turistic, dar cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a efectelor negative semnificative asupra biodiversității. În zonele de dezvoltare durabilă, pe lângă activitățile permise în zonele de protecție integrală și zonele de conservare

durabilă, se pot desfășura activități specifice parcurilor naționale, așa cum sunt enumerate la art. din OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu avizul administrației PN și cu respectarea prevederilor din planul de management și ale regulamentului parcului.

C.2.11.7. Infrastructura Parcului Național Semenic – Cheile Carașului

Clădiri: pe teritoriul parcului național există 26 cantoane silvice în perimetru, 7 cantoane ale Administrației Apelor Române și 7 cabane aparținând altor detinători, construcțiile fiind într-o stare acceptabilă, dar dotările și amenajările interioare, cu câteva excepții sunt total insuficiente

Infrastructura rutieră – acces: în prezent, pe teritoriul parcului național există 173 km drumuri de exploatare, care pot asigura accesul cu mijloace auto în majoritatea zonelor. Starea drumurilor este nesatisfăcătoare și necesită lucrări de reparații și întreținere regulată.

C.2.11.8. Managementul Parcului Național Semenic – Cheile Carașului

Managementul ariei protejate este asigurat de Administrația PN Semenic – Cheile Carașului, care funcționează ca subunitate în cadrul Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA – Direcția Silvică Caraș Severin.

Managementul se desfășoară pe baza „Planul de Management al Parcul Național Semenic – Cheile Carașului”, care constituie documentul oficial în baza căruia administratorul gestionează aria protejată și reglementează activitățile limitrofe sitului indiferent de proprietar și folosințe ale terenului, pentru respectarea întocmai a scopului și obiectivelor de management. Planul de management stabilește cadrul general de desfășurare al acțiunilor din următorii cinci ani promovate pentru îndeplinirea obiectivelor ariei protejate, acest document urmând să stea la baza activităților Administrației.

Planul de management este un cadru stabil de integrare a problemelor de conservare și protecție a mediului natural cu cele care vizează dezvoltarea socio-economică în teritoriul ariei protejate și un instrument de dialog între instituțiile care gestionează resursele naturale și umane ale acestui spațiu. Acțiunile din planul de management au fost formulate ținând cont de resursele naturale, culturale, sociale și economice din Parcul Național Semenic – Cheile Carașului.

Scopul planului de management este acela de a promova un model de gestiune care să permită dezvoltarea durabilă a comunităților umane și conservarea peisajului, a diversității biologice și a celorlalte valori ale mediului natural și cultural din Parcul Național Semenic – Cheile Carașului.

Planul de management urmărește integrarea obiectivelor de conservare și protecție a resurselor naturale în cadrul preocupărilor actorilor locali și promovarea unei opinii comune pentru a obține colaborarea continuă a acestora în gestionarea patrimoniului ariei naturale.

Managementul Parcului Național Cheile Semenic – Cheile Carașului urmărește menținerea interacțiunii armonioase a omului cu natura prin protejarea diversității habitatelor, speciilor și peisajului, promovând păstrarea folosințelor tradiționale ale terenurilor, încurajarea și consolidarea activităților și practicilor agricole la care se

adaugă cultura tradițională a populației locale. De asemenea, prin prevederile Planului de Management, se oferă publicului posibilități de recreere și turism și se încurajează activitățile științifice și educaționale.

Obiectivele planului de management al Parcul Național Semenic – Cheile Carașului vizează:

- a.) Protejarea zonelor naturale și convenționale de importanță națională și internațională pentru scopuri spirituale, științifice, educaționale, recreaționale sau turistice;
- b.) Conservarea peșterilor din clasa B;
- c.) Perpetuarea, cât de natural posibil, a mostrelor reprezentative de regiuni geografice, comunități biotice, reserve genetice și specii, pentru asigurarea stabilității și varietății ecologice.
- d.) De a face posibilă folosirea zonei de către vizitatori în scopuri inspirative, educaționale, culturale și recreaționale, astfel încât specificul natural al zonei să fie menținut;
- e.) Eliminarea și prevenirea pe mai departe a exploatărilor sau a activităților ostile scopului propus;
- f.) Menținerea respectului pentru ecologie, geomorfologie, caracteristicilor sacre sau estetice, care au fost desemnate ca ocrotite;
- g.) Luarea în considerare a nevoilor populației indigene, incluzând resurse de subzistență în așa fel încât acestea să nu afecteze sau să contravină obiectivelor manageriale.

C.2.12. Aria specială de conservare SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI (cod ROSCI0226)

C.2.12.1. Identificarea și localizarea sitului

▪ Desemnarea sitului: prin ordinul Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007, s-a declarat ca sit de importanță comunitară aria specială de conservare Semenic – Cheile Carașului (cod ROSCI0226), parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000.

▪ Tip de proprietate: suprafața totală a situl de importanță comunitară Semenic – Cheile Carașului (cod ROSCI0226) este de 37.555 ha. Suprafața situl se află 95% în domeniul public al statului și 5% în domeniul privat.

▪ Localizarea sitului: Situl de importanță comunitară Semenic – Cheile Carașului (cod ROSCI0226) se desfășoară pe teritoriul jud. Caras – Severin și este localizat prin următoarele coordonate geografice:

- latitudine N 44° 08' 07" ; longitudine E 21° 52' 35"

Situl este localizat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 822 m (minimă 106 m, maximă de 822 m) și are legătură cu alte patru situri Natura 2000 în România: Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSCI0031); Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSPA0020); Muntii Semenic – Cheile Carașului (cod ROSPA0086).

C.2.12.2. Tipuri de habitate prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește

În cuprinsul sitului s-au identificat 21 tipuri de habitate, enumerate în Formularul standard Natura 2000: 6110* Comunitati rupicole calcifile sau pajisti bazifite din Alysso –Sedion albi; 6510 Pajjiti de altitudine joase (Alopecurus pratensis Sanguisorba officinalis); 6110 * Comunități rupicole calcifile sau pajjiti bazifite din Alysso-Sedion albi; 6410 Pajjiti cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (Molinion caeruleae); 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin; 4060 Tufărișuri alpine și

boreale; 7110 * Turbării active; 7120 Turbării degradate capabile de regenerare naturală; 8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis; 7220 * Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion); 6190 Pajiți panonice de stâncării (Stipo-Festucetalia pallentis); 9110 Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum; 9130 Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum; 9150 Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion; 91E0 * Păduri aluviale cu *A. glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae); 6210 * Pajiți uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia); 8120 Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (Thlaspietea rotundifolii); 8210 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase; 9180 * Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene; 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (Aremonio-Fagion); 91Y0 Păduri dacice de stejar ăi carpen; 3220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane; 3240 Vegetație lemnoasă cu *Salix eleagnos* de-a lungul râurilor montane; 91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori); 7140 Mlaștini turboase de tranziție și turbării oscilante (nefixate de substrat).

C.2.12.3. Specii protejate pentru care a fost desemnat situl de importanță comunitară

◆ Specii de animale și plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

- Specii de mamifere: situl găzduiește un număr de 12 specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE și anume: 1323 *Myotis bechsteini* (lilianul cu urechi mari), 1308 *Barbastella barbastellus* (lilicacul cârn), 1310 *Miniopterus schreibersi* (lilicac cu aripi lungi), 1352 *Canis lupus* (lup), 1361 *Lynx lynx* (râs), 1354 *Ursus arctos* (urs), 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (lilicacul mare cu potcoavă), 1303 *Rhinolophus hipposideros* (lilicacul mic cu potcoavă), 1306 *Rhinolophus blasii* (lilicacul cu potcoavă al lui Blasius), 1305 *Rhinolophus euryale* (lilicacul mediteranean cu potcoavă), 1324 *Myotis myotis* (lilicac comun), 1307 *Myotis blythii* (lilicac comun mic), 1316 *Myotis capaccinii* (lilicacul cu picioare lungi), 1321 *Myotis emarginatus* (lilicacul cărămiziu).
- Specii de amfibieni și reptile: situl este important pentru o specie de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE și anume: 1193 *Bombina variegata* (buhai de baltă cu burta galbenă).
- Specii de pești: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a 4 specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, respectiv: 1163 *Cottus gobio* (zglăvoc), 2511 *Gobio kessleri* (porcușorul de nisip), 1146 *Sabanejewia aurata* (dunăriță), 1138 *Barbus meridionalis* (moioagă).
- Specii de nevertebrate: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a 11 specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, acestea sunt: *Callimorpha quadripunctaria* (fluture vărgat), 1088 *Cerambyx cerdo* (croitorul mare), 1060 *Lycaena dispar* (fluturașul purpuriu), 1061 *Maculinea nausithous* (fluturașul albastru), 4014 *Carabus variolosus* (carabul amfibiu), 4057 *Chilostoma banaticum* (melcul carenat bănpțean), 1089 *Morimus funereus* (croitorul de piatră), 4039 *Nymphalis vaualbum* (cosașul transilvan), 4048 *Isophya costata* (cosașul de munte), 1193 *Austropotamobius torrentium* (racul de ponoare), 1032 *Unio crassus* (scoica de râu).

- Specii de plante: În cadrul sitului este asigurată protecția specială a unei specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE sunt: 1902 *Cypripedium calceolus* (papucul doamnei).
- ♦ **Alte specii importante de floră și faună**
- Specii de mamifere: *Arvicola terrestris scherman*, *Cervus elaphus*, *Crocidura leucodon*, *Dryomys nitedula*, *Arvicola terrestris scherman*, *Eptesicus nilssonii*, *Martes foina*, *Martes martes*, *Meles meles*, *Muscardinus avellanarius*, *Mustela nivalis*, *Mustela putorius*, *Myoxus glis*, *Neomys anomalus*, *Neomys fodiens*, *Nyctalus leisleri*, *Nyctalus noctula*, *Plecotus austriacus*, *Sciurus vulgaris*.
- Specii de amfibieni și reptile: *Bufo viridis*, *Pelobates fuscus*, *Rana ridibunda*, *Rana temporaria*, *Triturus alpestris*, *Coronella austriaca*, *Lacerta viridis*, *Lacerta vivipara*, *Podarcis muralis*, *Vipera ammodytes*, *V. berus*.
- Specii de pești: *Abramis brama*, *Barbus peloponnesius*, *Chondrostoma nasus*, *Gobio kesslerii*, *Gymnocephalus schraetser*.
- Specii de nevertebrate: *Euscorpius carpathicus*, *Holandriana holandrii*, *Lucanus cervus cervus*, *Maculinea arion*, *Maculinea nausithous*, *Mecidea lindbergi*, *Stylurus flavipes*, *Unio pictorum*, *Zerynthia polyxena*, *Zubovskya banatica*.
- Plante: *Acanthus balcanicus*, *Allium moschatum*, *Asperula purpurea*, *Cardamine pratensis* ssp. *rivularis*, *Carex curta*, *Carex echinata*, *Carex lasiocarpa*, *Carex limosa*, *Carex nigra*, *Carex ovalis*, *Carex pauciflora*, *Carex rostrata*, *Carlina acanthifolia* ssp. *acanthifolia*, *Centaurea atropurpurea*, *Centaurea calvenscens*, *Cephalaria laevigata*, *Chamaecytisus glaber*, *Crocus banaticus*, *Crocus flavus*, *Dactylorhiza maculata*, *Dianthus giganteus* ssp. *banaticus*, *Dorycnium pentaphyllum* ssp. *germanicum*, *Echinops bannaticus*, *Epilobium palustre*, *Eriophorum vaginatum*, *Gladiolus illyricus*, *Homogyne alpina*, *Iris reichenbachii*, *Juncus filiformis*, *Jurinea glycacantha*, *Lathyrus sphaericus*, *Linum uninerve*, *Luzula sudetica*, *Menyanthes trifoliata*, *Molinia caerulea*, *Myrrhoides nodosa*, *Nardus stricta*, *Ophioglossum vulgatum*, *Ophrys scolopax* ssp. *comuta*, *Orchis pallens*, *Orchis papilionacea*, *Orchis tridentata*, *Peltaria alliacea*, *Petrorhagia saxifraga*, *Peucedanum longifolium*, *Piptatherum holciforme*, *Ruscus aculeatus*, *Ruscus hypoglossum*, *Satureja montana* ssp. *kitaibelii*, *Sedum cepaea*, *Sempervivum marmoreum*, *Seseli gracile*, *Seseli rigidum*, *Sesleria filifolia*, *Silene flavescens*, *Sorbus borbasii*, *Sphagnum* sp., *Stipa pennata* ssp. *eriocaulis*, *Trifolium scabrum*, *Veronica spicata* ssp. *crassifolia*.

C.2.12.4. Descrierea sitului de importanță comunitară

Caracteristici generale ale sitului:

Situl este alcătuit din 6 clase de habitate: N09 – 321 – Pajiști naturale, stepe (2%); N14 – 231 – Pășuni (6%); N16 – 311 – Păduri de foioase (81%); N17 – 312 – Păduri de conifere (4%); N19 – 313 – Păduri de amestec (3%); N26 – 324 – Habitate de păduri (păduri în tranziție) (4%).

Alte caracteristici ale sitului:

Peisajul sitului și zona limitrofă sunt un peisaj natural, ce conține zone antropizate, zone renaturalizate și zone degradate. Datorită morfologiei și petrografiei regiunii, sunt două peisaje caracteristice corespunzătoare Munților Semenic (roci metamorfice – șisturi cristaline) și Munților Aninei (roci sedimentare - calcare).

Principalele habitate în parc sunt habitatele de pădure, habitatele de pășuni și fânețe, habitatele cavernicole și habitatele acvatice, din care 10 habitate de interes comunitar.

Cel mai bine investigat este grupul Cormophyta reprezentat de un număr de 1277 de specii, răspândite în diferite biotopuri caracteristice perimetrului de referință al sitului Semenic – Cheile Carașului.

Abundența mare a speciilor saxicole este urmare a prezenței prin excelență a reliefului carstic care dă nota caracteristică sitului Semenic – Cheile Carașului.

Din punct de vedere al vegetației, principalele caracteristici ale peisajului sunt:

- Suprafețe întinse cu păduri de foioase (preponderent fag) și rășinoase (brad introdus artificial) ce se regăsesc pe tot cuprinsul parcului, în văi și platouri. Vârsta arborilor în anumite zone depășește 130 ani.
- Elementul principal din acest punct de vedere îl constituie cea mai întinsă suprafață de pădure virgină de făgete (vârsta medie peste 350 ani) situată la Izvoarele Nerei.
- Pășuni cu tufărișuri, ienupăr, împăduriri naturale în pâlcuri.

Ecosistemul cavernicol la rândul lui are în componență un ecosistem terestru (nivelul de galerii fosile), un ecosistem aluvionar (nivelul galeriilor subfosile) și un ecosistem acvatic (nivelul galeriilor active, nivelul galeriilor subfosile, bazinele cu apă). Abundența în general a speciilor de faună este în primii 25-50 m față de intrări și în galeriile etajului subfossil/activ.

C.2.12.5. Calitate si importanta

Condițiile deosebit de variate din zona Munților Banatului au determinat instalarea unei flore bogate în specii, atât din punctul de vedere al plantelor inferioare, dar mai ales din punctul de vedere al speciilor de cormofite. O caracteristică esențială pentru această zonă, reflectată în structura florei și vegetației este existența a numeroase specii termofile de origine mediteraneană, balcanică, balcano-ilirică, balcanico-panonică și moesică.

Situl se caracterizează prin prezența a numeroase tipuri de habitate dintre care 10 habitate de interes comunitar: *Pajisti rupicole calcaroase sau bazofile cu Alysso-Sedion albi, *Pajisti calcaroase din nisipuri xerice, Pajisti uscate semi-naturale si faciesuri de acoperire cu tufisuri pe substrat calcaros (*situri importante pentru orhidee), *Pajisti bogate in specii de Nardus, pe substratele silicioase ale zonelor muntoase (si ale zonelor submuntoase din Europa continentală), *Turbarii inalte active, *Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion), * Grohotisuri medio-europene calcaroase ale etajelor muntoase, *Paduri de panta, grohotis sau ravene cu Tilio-Acerion, *Turbarii impadurite.

Din punct de vedere fitogeografic, flora este alcătuită în principal din elemente eurasiatice (33,33 %) care formează fondul general al florei din regiunea temperat europeană. La acestea se adaugă cu procente ridicate elementele european centrale (12,70 %), europene (14,89 %).

Cel mai bine investigat este grupul Cormophyta reprezentat de un număr de 1277 de specii, răspândite în diferite biotopuri caracteristice perimetrului de referință al sitului Semenici – Cheile Carașului. Abundența mare a speciilor saxicole este urmare a prezenței prin excelență a reliefului carstic care dă o nota caracteristică sitului.

Pădurile subxerofile de cer, gărniță și gorun sunt slab reprezentate, dar în stratul ierbos s-au păstrat elemente meridionale precum *Orchis simia*, *Himantoglossum hircinum*, *Lithospermum purpureo-coeruleum*, *Arabis turrita*, *Helleborus odorus*, *Lychnis coronaria*, *Ruscus aculeatus*-specii de interes european și național.

În urma studiului faunistic realizat, cât și din informațiile bibliografice, s-a putut observa o diversitate faunistică importantă în ceea ce privește numărul de specii (672 – din care 509 de specii sunt nevertebrate și 162 sunt vertebrate) cât și valența ecologică a acestora. Din cele 509 de specii de nevertebrate identificate pe teritoriul parcului 56 de specii sunt endemice.

Această zonă a fost o zonă refugială în timpul glaciațiunilor, în care au supraviețuit specii relictice terțiare cum sunt gasteropodele *Amphimelania holardi* (endemit balcanic), *Herilla ziegleri dacica* (specie endemică pentru Banat, ortopterul *Zubovskia banatica* (specie endemică pentru România). Cele mai multe specii sunt europene în sens larg (274 de specii, dintre care cele mai multe sunt central europene sau eurosiberiene, specii în general higrofile, proprii pădurilor de foioase în cazul faunei terestre). O pondere destul de mare o au speciile palearticte (40 de specii) și cele holarctice (36 de specii) și, de asemenea, cele mediteraneene (20 de specii). Deși în număr mic speciile mediteraneene arată influența climatului mediteranean asupra zonei de referință și a posibilităților de colonizare de la sud spre nord sub influență condițiilor climatice și a reliefului din această zonă.

Amfibienii sunt remarcați prin prezența a 11 specii europene protejate pe plan mondial prin convențiile de mediu ratificate și de România cum ar fi: *Triturus cristatus*, *Triturus alpestris*, *Triturus vulgaris*, *Bombina variegata*, *Bufo viridis*, *Hyla arborea*, *Rana dalmatina*. De asemenea, există 9 specii de reptile, protejate prin diferite convenții naționale și internaționale, acestea fiind *Lacerta viridis*, *Lacerta agilis* și *Vipera ammodytes ammodytes*.

Deoarece situl se află așezat între regiunile boreale și tropicale, prin România trec unele dintre cele mai importante drumuri de migrație ale păsărilor, toamna spre sud (pasajul de toamnă) și primăvara spre nord (pasajul de primăvara).

C.2.12.6. Vulnerabilitate

Vulnerabilitatea sitului este dată de activitățile antropice care afectează habitatul multor specii de floră și faună sălbatică prin suprapășunat sau incendiarea pășunilor.

Suprapășunatul produce: exces de elemente fertilizante de natură organică (azot și potasiu); schimbarea pH-ului solului; apariția și răspândirea buruienilor de târlă cum ar fi: urzica (*Urtica dioica*), șteviile (*Rumex sp.*), strigoaia (*Veratrum album*), feriga (*Pteridium aquilinum*), brândușa de toamnă (*Colchicum autumnale*) și alte plante nevaloroase sau toxice; rădăcirea covorului ierbos, eroziunea solului, poluarea apelor; degradarea peisajului montan; focare de boli (necrobaciloză) și dăunători pentru plante și animale;

Incendierea pășunilor produce: influențe puternice asupra structurii biocenozelor, succesiunea ecologică, productivitatea biologică, modificând structura și însușirile solului; în afară de plante sunt distruse bacteriile din sol,

râme, insecte, rozătoare (se distruge microfauna); se distruge stratul de humus; solul se acoperă cu o crustă foarte tare, care nu permite dezvoltarea vegetalelor; se schimbă pH-ul solului; solul este invadat de ferigă; feriga este o specie toxică (conține tiaminază) și provoacă hematuria.

Ecosistemul acvatic este afectat datorită poluării principalelor ape de suprafață cu materii organice și anorganice. Lacurile de acumulare sunt habitate acvatice artificiale pentru care nu există studii cu privire la fauna și flora existentă.

Peisajul subteran natural cu excepția câtorva peșteri și avene este puțin alterat. Alterarea peisajului constă în degradarea unor depozite speogenetice (sedimente, formațiuni) și grafiti pe pereți. Degradarea majoră este generată de căutătorii de comori.

Principalele amenințări pentru ecosistemul cavernicol sunt: defrișările, poluarea apelor la suprafață care se subteranizează, activitatea turistică. Prin aceste influențe pot fi afectate speciile de chiroptere strict protejate și speciile de nevertebrate, unele fiind endemice.

C.2.12.7. Statutul de protecție al sitului și legătura cu alte arii protejate, desemnate

▪ Clasificare la nivel national si regional : cod RO01 - Categorie I. IUCN (25,64 %), cod RO02 - Categorie II. IUCN (74,35 %), cod RO03 - Categoria II. IUCN (0,31%).

▪ Relatiile sitului cu alte arii protejate, desemnate la nivel national sau regional

Cod	Categorie	Tip	%	Codul national si numele ariei naturale protejate
RO01	Rezervatie științifică	+	8,70	2.282. – Cheile Carașului
RO01	Rezervatie științifică	+	1,54	2.283. – Izvoarele Carașului
RO01	Rezervatie științifică	+	13,43	2.284. – Izvoarele Nerei
RO01	Rezervatie științifică	+	1,35	2.285. – Cheile Gârliștei
RO01	Rezervatie științifică	+	0,62	2.287. – Buhui
RO02	Parc național	*	0,01	E. – Cheile Nerei - Beușnița
RO03	Monument al naturii	+	0,14	2.288. – Peștera Comarnic
RO03	Monument al naturii	+	0,04	2.289. – Peștera Popovăț
RO03	Monument al naturii	+	0,12	2.288. – Peștera Buhui

C.2.12.8. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ Activitati antropice, consecintele lor generale în interiorul sitului si suprafata din sit afectata

140 - Pășunatul (B – 0%), 230 - Vânătoare (B – 0%), 602 - Complex de ski (B – 0%), 241 - Colectționare (insecte, reptile, amfibieni etc.) (B – 0%), 400 - Zone urbanizate, habitare umană (B – 0%), 164 - Curățarea pădurii (C – 0%), 100 – Cultivare (C – 0%), 940 – Catastrofe naturale (A – 0%), 220 (C – 0%), Pescuit sportiv (C – 0%), 141 - Abandonarea sistemelor pastorale (B – 0%), 180 - Incendiere (B – 0%), 701 - Poluarea apei (B – 0%), 167 - Exploatare fără replantare (A – 0%), 511 - Linii electrice (C – 0%), 170 - Creșterea animalelor (C – 0%), 900 – Eroziunea (A – 0%), 240 - Luarea / Indepărtarea de faună (C – 0%).

▪ Activități antropice și consecințele lor în jurul sitului

102 - Cosire/Taiere (C – 0%), 170 - Creșterea animalelor (B – 0%), 330 - Saline (B – 0%), 624 - Drumeții montane, alpinism, speologie (B – 0%), 900 – Eroziunea (B – 0%), 167 - Exploatare fără replantare (B – 0%), 301 - Cariere (C – 0%), 400 - Zone urbanizate, habitare umană (B – 0%), 700 - Alte forme de poluare (A – 0%).

C.2.12.9. Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului este Administrația Parcului Național Semenic – Cheile Carașului. Administrarea sitului se asigură în cadrul managementului general al PN Semenic – Cheile Carașului, pe baza Planului de management ale acestuia.

C.2.13. Aria de protecție avifaunistică M-ȚII SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI (cod ROSPA0086)

C.2.13.1. Identificarea și localizarea ariei de protecție specială avifaunistică

- Desemnarea sitului: prin H.G. nr.1284/2007 s-a declarat aria de protecție specială avifaunistică Munții Semenic – Cheile Carașului (cod ROSPA0086), ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.
- Tip de proprietate: aria de protecție specială avifaunistică Munții Semenic – Cheile Carașului (cod ROSPA0086) are suprafața totală de 36.240 ha. Situl este situat 100% în domeniul public al statului.
- Localizarea sitului:

Aria de protecție specială avifaunistică Munții Semenic – Cheile Carașului (cod ROSPA0086) cu suprafața totală de 40.422 ha se desfășoară pe teritoriul județului Caras Severin (100%) și este localizat prin coordonatele geografice: - latitudine N 44° 53' 21" ; - longitudine E 21° 51' 24"

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 384 m (minimă 222 m, maximă de 1445 m) și are legătură cu trei alte situri Natura 2000 în România: Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSCI0031); Semenic – Cheile Carașului (cod ROSCI0226); Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSPA0020).

C.2.13.2. Specii protejate pentru care a fost desemnată aria de protecție avifaunistică

♦ Specii de pasări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A091 *Aquila chrysaetos* (Acvila de munte), A080 *Circaetus gallicus* (Șerpar), A072 *Pernis apivorus* (Viespar), A103 *Falco peregrinus* (Șoimul călător), A215 *Bubo bubo* (Buha mare), A104 *Bonasa bonasia* (Ierunca), A224 *Caprimulgus europaeus* (Caprimulg), A239 *Dendrocopos leucotos* (Ciocănitoarea cu spatele alb), A238 *Dendrocopos medius* (Ciocănitoarea pestriță mijlocie), A234 *Picus canus* (Ciocănitoarea verzuie), A236 *Dryocopus martius* (Ciocănitoarea neagră; țipătoarea, negraica), A246 *Lullula arborea* (Ciocârlia de pădure), A321 *Ficedula albicollis* (Muscarul gulerat), A320 *Ficedula parva* (Muscar mic), A338 *Lanius collurio* (Sfrânciocul roșiatic), A379 *Emberiza hortulana* (Presura de grădină).

♦ Specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A350 *Corvus corax*, A325 *Parus palustris*, A325 *Parus montanus*.

♦ Alte specii importante de floră și faună:

- Specii de nevertebrate: *Euscorpius carpathicus carpathicus*, *Mecidea lindbergi*.
- Specii de amfibieni: *Bufo bufo*, *Hyla arborea*.
- Specii de reptile: *Lacerta agilis*, *Lacerta viridis*, *Lacerta vivipara*.
- Specii de pești: *Abramis brama*, *Alburnus alburnus*, *Chondrostoma nasus*.
- Specii de mamifere: *Capreolus capreolus*, *Felis silvestris*, *Mustela putorius*, *Sciurus vulgaris*.
- Specii de plante: *Artemisia insipida*, *Asperula purpurea*, *Colchicum umbrosum*, *Dianthus serotinus*, *Ruscus aculeatus*, *Sedum cepaea*, *Vaccinium arctostaphylos*.

C.2.13.3. Descrierea ariei de protecție specială avifaunistică

Caracteristici generale ale sitului

Situl este alcatuit din 6 clase de habitate: N09 – 321 – Pajisti naturale, stepe (2%); N14 – 231 – Pasuni (5%); N16 – 311 – Paduri de foioase (82%); N17 – 312 – Paduri de conifere (4%); N19 – 313 – Paduri de amestec (3%); N26 – 324 – Habitate de paduri în tranziție (4%);

Alte caracteristici ale sitului

Prezenta peretilor calcarosi, a versantilor cu vegetatie chasmofitica, a grohotisurilor, pesterilor in versanti si avenelor in platouri cu doline si lapiezuri. De asemenea, prezenta zonelor impadurite cu fag ce alterneaza cu pasuni si fanete nefolosite cu plantatii de pruni.

C.2.13.4. Calitate si importanta

C6 – populații importante din specii amenințate la nivelul Uniunii Europene – 7 specii: șoim călător (*Falco peregrinus*), șerpar (*Circaetus gallicus*), buhă (*Bubo bubo*), ciocănitoare cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*), ghionoaie sură (*Picus canus*), muscar gulerat (*Ficedula albicollis*), muscar mic (*Ficedula parva*).

Zona propusă este chiar parcul național Semenic - Cheile Carasului. Ea constă dintr-o suprafață de pădure compactă foarte mare, care adăpostește multe specii caracteristice, dintre care câteva au efective semnificative. Astfel două specii de ciocănitori, respectiv două de muscari sunt specii cu efective importante pentru România. În parc putem întâlni multe chei și alte formațiuni stâncoase, alterate cu păduri puțin deranjate respectiv de pajști care servesc ca terenuri de vânștoare pentru speciile de răpitoare, dintre care două (șerparul și șoimul călător) respectiv buha au efective semnificative la nivel național.

C.2.13.5. Vulnerabilitate

În ceea ce privește vulnerabilitatea, merita mentionate urmatoarele situatii de risc: turismul necontrolat și turismul in masa; schimbarea habitatului semi-natural (fânețe, pășuni) datorită încetării activităților agricole (cositul sau pășunatul); lucrări îndelungate în vecinătatea cuibului în perioada de reproducere; vânătoarea în timpul cuibăritului prin deranjul și zgomotul cauzat de către gonaci; vânătoarea în zona locurilor de cuibărire a speciilor periclitare; practicarea sporturilor extreme (alpinism, zborul cu parapantă, enduro, motor de cross, mașini de teren); amenajări forestiere și tăieri în timpul cuibăritului speciilor periclitare; distrugerea cuiburilor, a pontei sau a puilor; deranjarea păsărilor în timpul cuibăritului (colonii de stârci și ciori); prinderea păsărilor cu capcane;

scoaterea puilor pentru comerț ilegal; braconajul; defrișările, tăierile ras și lucrările silvice care au ca rezultat tăierea arborilor pe suprafețe mari; tăierile selective în arborete, fiind vizati arborii batrani; industrializare și creșterea zonelor urbane; electrocutare și coliziune în linii electrice; intensificarea agriculturii – schimbarea metodelor de cultivare a terenurilor din cele tradiționale în agricultură intensivă, cu monoculturi, folosirea excesivă a chimicalelor, efectuarea lucrărilor numai cu utilaje și mașini; schimbarea habitatului semi-natural (fânețe pășuni) din cauza încetării activităților agricole (cositul pășunatului); arderea vegetației (a miriștii și a pârloagelor).

C.2.13.6. Statutul de protecție al sitului și legătura cu alte arii protejate, desemnate

▪ Clasificare la nivel național și regional: RO02 - Categorie II IUCN (99,13%); RO03 - Categorie III IUCN (0,32%); RO01 - Categorie I IUCN (26,61%);

▪ Relatiile sitului cu alte arii protejate, desemnate la nivel național sau regional

Cod	Categorie	Tip	%	Codul național și numele ariei naturale protejate
Cod	Categorie	Tip	%	Codul național și numele ariei naturale protejate
RO01	Rezervatie științifică	+	8,70	2.282. – Cheile Carașului
RO01	Rezervatie științifică	+	1,54	2.283. – Izvoarele Carașului
RO01	Rezervatie științifică	+	13,43	2.284. – Izvoarele Nerei
RO01	Rezervatie științifică	+	1,35	2.285. – Cheile Gârliștei
RO01	Rezervatie științifică	+	0,62	2.287. – Buhui
RO02	Parc național	*	0,01	E. – Cheile Nerei - Beușnița
RO03	Monument al naturii	+	0,14	2.288. – Peștera Comarnic
RO03	Monument al naturii	+	0,04	2.289. – Peștera Popovăț
RO03	Monument al naturii	+	0,12	2.288. – Peștera Buhui

C.2.13.7. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ Activități antropice, consecințele lor generale în interiorul sitului și suprafața din sit afectată

140 - Pasunatul (B – 0%), 230 - Vanatoare (B – 0%), 602 - Complex de schi (B – 0%), 241 - Colectare insecte, reptile, amfibieni (B – 0%), 400 - Zone urbanizate, habitare umană (B – 0%), 164 - Curățirea pădurii (C – 0%), 100 – Cultivare (C – 0%), 940 - Catastrofe naturale (A – 0%), 220 - Pescuit sportiv (C – 0%), 141 - Abandonarea sistemelor pastorale (B – 0%), 180 – Incendiere (B – 0%), 701 - Poluarea apei (B – 0%), 167 - Exploatare fără replantare (A – 0%), 511 - Linii electrice (C – 0%), 170 - Creșterea animalelor (C – 0%), 900 – Eroziunea (A – 0%), 240 - Luarea / Indepărtarea de faună (C – 0%).

▪ Activități antropice și consecințele lor în jurul sitului :

102 - Cosire/Taiere (C – 0%), 170 - Creșterea animalelor (B – 0%), 330 Saline - (B – 0%), 624 - Drumeții montane, alpinism, speologie (C – 0%), 900 - Eroziunea (B – 0%), 167 - Exploatare fără replantare (B – 0%), 301 – Cariere (C – 0%), 400 - Zone urbanizate, habitare umană (B – 0%), 709 - Alte forme de poluare (C – 0%).

C.2.13.8. Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului este Administratia Parcului Național Semenici – Cheile Carașului. Administrarea sitului se asigură în cadrul managementului general al PN, pe baza Planului de management ale acestuia.

C.2.14. Parcul Național CHEILE NEREI – BEUȘNIȚA

C.2.14.1. Elemente de caracterizare și de interes în Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița

Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița s-a constituit în anul 1943, prin Jurnalul Consiliului de Miniștri nr. 965 și apoi prin H.C.M. 518/1954 a fost declarată Parcul Național Beușnița. În anul 1973 prin Decizia 556 a Consiliului Popular Județean Caraș-Severin arealul rezervației s-a extins și asupra Cheilor Nerei și Văii Rele. Prin ordinul 7 din 27 ianuarie 1990 al Departamentului Silviculturii se constituie Parcul Național Semenici – Cheile Nerei – Beușnița ce cuprinde, în principal platoul Munților Semenici, Cheile Carașului, Platoul Munții Aninei, Platoul Liciovacea, Cheile Nerei – Beușnița, Valea Mare – Ilidia. Din acest complex ce și-a propus să protejeze ecosistemele naturale de-o frumusețe și un interes științific deosebit face parte și Rezervația Naturală Cheile Nerei - Beușnița cu o suprafață totală de 3081,3 ha.

Aria naturală protejată în forma actuală a fost constituită în baza legii 5/2000 și delimitată prin H.G. 230/2003. Prin Legea 462/2000 este încadrată în categoria Parcuri Naționale, iar conform clasificării IUCN se află în categoria a II-a. Scopul principal pentru care a fost constituit parcul național este conservarea biodiversității, a florei și faunei, a peisajului, a tradițiilor locale, încurajarea turismului, educație ecologică și conștientizare publică.

Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița s-a constituit pentru conservarea frumuseților naturale unice, ce constau dintr-o mare varietate de plante ierboase și lemnoase mezoxerofile specifice climatului submediteranean, ce trebuie protejate și conservate așa cum sunt ele lăsate de natură. Această protejare se poate face numai printr-o acțiune concentrată a legislativului și administrativului.

Parcul are o suprafață totală de 36.758,00 ha după HG 230/2003 (37.100,00 ha după L 5/2000) din care 29.945,70 reprezintă zone de categoria II IUCN și 6.812,30 ha Zone Speciale de Conservare conform OM 552/2003. Cu ocazia întocmirii planului de management al parcului s-au operat unele ajustări privind zonarea acestuia, astfel că, suprafața actuală este de 36.748,00 ha total din care categoria II, 29.065,70 ha și 7.682,30 ha zone speciale de conservare.

Astăzi, Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița se numără printre cele zece parcuri naționale existente în țară, prezentând elemente unicate (Cheile Nerei – cele mai lungi chei din România, Lacul Dracului, păduri seculare, etc.), habitate și specii de interes comunitar pentru care Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița a fost declarat peisaj caracteristic dat de alternanța înălțimilor muntoase cu culoarul Nerei și peisajul carstic.

În perimetrul parcului au fost inventariate următoarele resurse naturale, cultural-istorice și antropice:

- ◆ Principalele habitate în parc sunt habitatele de pădure, habitatele de pășuni și fânețe, habitatele cavernicole și habitatele acvatice.
- ◆ Habitatele protejate și strict protejate:

- 12 habitate de pajiști și tufărișuri
 - 23 habitate din turbării și mlaștini (izvoare petrifiante cu depunere de travertin)
 - 111 habitate de stâncării și peșteri (total 470 cavități) habitate de pădure (rășinoase 4%, fag 38%, quercinee 18%, carpen 13%, salcâm 5%, div. tari 12%, tei 8%, div. moi 2%)
- ◆ Fauna terestră este reprezentată de un număr de 313 taxoni, 29 endemisme, 45 specii rare, din care 119 specii protejate și strict protejate de legislația română și internațională. Fauna cavernicolă cuprinde 273 specii și subspecii de nevertebrate.
- ◆ Flora este reprezentată de un număr de 1086 specii din care, specii protejate sunt doar în contextul protejării habitatelor.
- ◆ Siturile culturale – istorice din parc sunt 6 de suprafață, 24 subterane și 30 de suprafață în zona limitrofă.
- ◆ Din punct de vedere al resurselor antropice, în prezent nu există o infrastructură turistică în conformitate cu cerințele actuale (trasee turistice marcate și dotate, campinguri, spații de cazare suficiente în interior și zona limitrofă, drumuri bune în interiorul ariei, alte dotări și amenajări.
- ◆ Din punct de vedere al calității mediului, există amenințări datorate poluării apelor Miniș, Nera și Cremenita, exploatării lemnului, braconajul speciilor protejate de lup, urs, râs.

În 01.08.2003 s-a început implementarea Proiectului „Planul de Management pentru Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița”, finanțat de Ambasada Angliei, fondul DEFRA, iar pentru implementare s-au folosit în mare parte voluntari și colaboratori din autoritatea județeană de mediu instituții publice județene, ONG și asociații etc. Pentru întocmirea documentului au fost folosite toate informațiile disponibile și au fost colectate noi informații neacoperind însă pe deplin cerințele planului. Planul de management a fost întocmit de un grup de experți ai Asociației Speologice Exploratorii printr-o serie de sesiuni intensive de lucru, consultări și seminarii participative.

„Planul de Management al Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița” constituie documentul oficial în baza căruia administratorul gestionează aria protejată și reglementează activitățile limitrofe sitului indiferent de proprietar și folosințe ale terenului, pentru respectarea întocmai a scopului și obiectivelor de management.

Delimitarea și structura de administrare a Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița a fost stabilită prin HG nr. 230/2003. Aria protejată se află în custodia Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA, Administrația Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița funcționând ca subunitate în structura acesteia.

Regulamentul parcului, planurile de urbanism și alte planificări speciale ce rezidă din planul de management vor fi documente oficiale ajutătoare pentru o administrare eficientă a ariei.

C.2.14.2. Localizare

Parcul Național Cheile Nerei – Beușnița este situat în sud-vestul României, județul Caraș Severin, zona sudică a Munților Aninei. Unitățile administrativ-teritoriale care fac parte din parc sunt: Anina, Bozovici, Lăpușnicu Mare, Șopotul Nou, Cărbunari, Sasca Montană, Ciclova Română, Oravița. Localitățile situate la extremitățile parcului sunt la nord Anina, la sud Stăncilova, la est Lăpușnicu Mare și la vest Ilidia.

Coordonatele geografice în zona centrală sunt 44° 45' latitudine nordică și 21° 53' longitudine estică.

Terenurile agricole ocupă 14,1% din suprafața totală a parcului, din care pășuni (6,4%) aflate în administrarea consiliilor locale, fânețe (7,6%) aflate în administrarea persoanelor fizice și terenuri arabile (0,1%) aflate în administrarea persoanelor fizice.

Alte categorii de terenuri reprezintă 1,1% din suprafața parcului, reprezentând alte amenajări (lacuri artificiale, drumuri, construcții civile, rețele de apă, rețele electrice) aflate în administrarea deținătorilor.

C.2.14.4. Cadrul natural specific Parcul Național Cheile Nerei – Beușnița

◆ Clima

Teritoriul pe care este situat PN Cheile Nerei – Beușnița este caracterizat printr-un climat temperat-continental de dealuri, cu ierni moderate, veri calde, cu precipitații bogate, cu amplitudini termice reduse, cu evidente influențe mediteraneene.

Temperatura medie anuală este de 10 ° Celsius, cea mai scăzută fiind în luna Ianuarie de - 2 ° Celsius, iar cea mai ridicată în luna Iulie de 20 ° Celsius.

Valoarea medie anuală a precipitațiilor este de 900 mm/mp. Vânturile dominante sunt Austrul din direcția SV și Coșava din direcția NE .

◆ Hidrologie

Rețeaua hidrologică cuprinde bazinele râului Nera și ale afluenților acestuia Nergana, Nergănița, Coșava, Helișag, Miniș, Lăpușnic, Mocerîș, Ducin, Prigor, Rudăria, Bănia, Șopot, Valea Rea, Bei, etc. Cel mai important curs de apă este râul Nera cu o lungime de 131 km, care izvorăște din Munții Semenici, de sub Vârful Piatra Goznei. După ce trece prin zona depresionară a Munților Semenici, ai Aninei și Almăjului, prin Depresiunea Bozoviciului, după ce primește numeroși afluenți-între care Nergana, Nergănița, Lăpușnic, Mocerîș, Bania, Coșava, Helișag, Prigor, Iablacina, Rudăria, Șopot, Valea Rea, Bei, Miniș - în zona Cheilor Nera are o suprafața bazinală de 225 km².

Pe teritoriul parcului se află două lacuri naturale: Lacul Dracului, fenomen carstic unic în țara noastră, cu o suprafață de cca 700 m² și adâncimea maximă de cca. 12 m și Ochiul Beiului cu o suprafață de 284 m², adâncimea maximă de 3,6 m.

◆ Geologie și geomorfologie

Substratul geologic este format din fenomene carstice, care dau regiunii un aspect pitoresc deosebit. Parcul constituie cel mai mare depozit compact de calcare din România, străbătut de râul Nera, dând naștere unui sector de chei sălbatice de 20 km, cu toate fenomenele carstice posibile (lapiezuri, doline, văi seci, văi oarbe, peșteri, izbucuri, etc.). Peisajul cheilor este dominat de pereți abrupti surplombați pe alocuri, la baza cărora Nera a creat numeroase meandre încâtușate și marmite de eroziune. Sectoarele de Chei ale râului Nera și ale pârâului Bei, Masivul Pleșiva, cu abrupturile sale calcaroase, Valea Beușniței, cu patul albiei compus din marmite și depuneri de carbonat de calciu, cascadele Beușnitei, Izbulul Iordanului, lacurile carstice unicate din țară (Ochiul Beiului și Lacul Dracului) cu numeroase carsii, peșteri și avene, care sunt ocrotite de lege. Se mai remarcă sectoare de tunele și poteci de acces săpate de om.

Altitudinea variază între 160 m și 1160 m.

◆ Flora și vegetația

Bogăția floristică a zonei este impresionantă, aici întâlnindu-se numeroase specii balcanice, mediteraneene și submediteraneene (liliac, scumpie, mojdrean, carpinița). Vegetația este foarte bogată în specii de arbori, arbuști, plante ierbacee, unele fiind terțiare sau postglaciare.

Pe teritoriul parcului național se găsesc cele mai frumoase exemplare de alun turcesc din România (peste 22 m înălțime și 50 cm diametru). Pe versanții însoriți, unde căldura reținută de stâncării este maximă, pe lângă liliac, carpinița, întâlnim cornul (*Cornus mas*), oțetarul (*Rus sp.*). În bazinul Beușnița vegetează fagetele bănațene, vestigii ale vegetației postglaciare. În flora ierbacee întâlnim arboreta cu importanță remarcabilă și o funcție istorică și cognitivă, conținând un imens tezaur informatic și științific. Multe specii de plante sunt rarități sau unicate în flora României: *Asplenium anopteris*, *Parietaria serbice*, *Cerastium bulgaricum*, *viscaria atropurpurea*, *Silena trineruia*, *Silena italica*, *Dianthus giganteiformis*. Farmecul și importanța științifică a vegetației forestiere bănațene, însolitul ei proverbial, ineditul constau în răspândirea pe mari suprafețe a numeroase asociații vegetale relictare. Trebuie menținute în stare nealterată pădurile din Cheile Nerei, unde ele au o valoare climatică, de modelare a reliefului, de păstrare a biodiversității ca depozitară a unui ecofond și geofond, ca martor al istoriei Pământului, cu valențe estetice, sanogene și recreativ-deconectante.

Pe teritoriul Parcului au fost identificate pînă în prezent un număr de 1.086 specii de cormofite aparținînd la 98 de familii botanice, ceea ce reprezintă aproximativ 30% din flora României și aproximativ 50% din flora Banatului. Diversitatea mare pe suprafața relativ restrînsă a Parcului se datorează atât condițiilor pedoclimatice cât și unor împrejurări fitoistorice particulare, datorită așezării acestui teritoriu la răscrucea unor valuri de migrație floristică.

Analiza fitogeografică arată predominanța elementelor europene în sens larg, 603 specii (58,3%), din care 305 specii euroasiatice, 152 europene, 124 central europene, 52 circumpolare. Elementele central europene se impun în ceea ce privește biomasa și vitalitatea. Printre acestea se numără: *Fagus silvatica*, *Carpinus betulus*, *Quercus petraea*, *Acer pseudoplatanus*.

Se remarcă în flora Parcului un număr mare de elemente sudice: 209 specii (cca. 19 %) printre care se numără: *Carpinus orientalis*, *Cornus mas*, *Fraxinus ornus*, *Ruscus aculeatus*, *Ruscus hypoglossum*.

Pe teritoriul Parcului se remarcă de asemenea un număr însemnat de specii rare și endemice printre care se pot aminti: *Dianthus trifasciculatus*, *Ranunculus flabellifolius*, *Alyssum petraeum*, *Corylus colurna*, *Rubus banaticus*, *Linum uninerve*, *Dianthus banaticus*, etc. Printre speciile care atrag atenția din punct de vedere al valorilor numerice înregistrate putem menționa familia *Orchidaceae* cu 33 de specii, ceea ce reprezintă 60% din speciile de orhidee menționate în flora României.

Analiza cenzelor arată prezența a 35 de asociații vegetale pe teritoriul Parcului.

Cenozele prezente în Parc sunt grupate la 10 clase; cele mai multe aparțin claselor *Querco - Fagetea* (8 asociații), *Quercetea pubescenti - petraeae* (6 asociații), *Festuco - Brometea* (4 asociații).

Pe întreaga suprafață a Rezervației Cheile Nerei-Beușnița se respectă regimul strict de protecție, nefăcându-se nici un fel de exploatare a resurselor regenerabile: lemn, pietriș, tuf calcaros. Nu se vânează și nu se pescuiește. Activitățile antropice sunt restrictive: nu se fac repopulari sau plantări ale golurilor de fond silvic. Singurele plantări s-au făcut în urmă cu aproximativ 20 de ani, pe marginea drumului spre cantonul lui Damian și în Lunca Nerei, cu nuc negru american, pe areale restrânse. Întreaga zonă nu a cunoscut, în ultimii ani, incendii, poluări masive, degradări ale ecosistemelor pe cale antropică. Degradările datorate factorilor naturali sunt sporadice și ele se datorează mai ales violenței vântului Coșava, înregistrându-se doborâturi chiar și de arbori seculari. Datorită deflației s-a produs dezgolirea versanților abrupti și au fost favorizate grohotișurile de la baza abrupturilor calcaroase din Cheile Nerei și pe versantul Nordic al culmii Pleșiva.

◆ Fauna

Fauna terestră este reprezentată de un număr de 313 taxoni, 29 endemisme, 45 specii rare, din care 119 specii protejate și strict protejate de legislația română și internațională.

Fauna cavernicolă cuprinde 273 specii și subspecii de nevertebrate.

Nevertebratele includ un număr mare de specii cu areal restrâns. Pe suprafața Parcului au fost semnalate un număr de 40 specii de gasteropode din care 14 specii endemice și 4 specii rare. Zoocenoza de moluște prozobranchiate a Nerei reprezintă o raritate pe plan mondial, printre speciile acestora merită amintite: *Amphimelaria hollandri*, *Fagotia esperi*, *Fagotia acicularis*, *Theodoxus danubialis*. Alte specii endemice de nevertebrate mai sunt: *Carpatia langi*, *Odontopodisma montana*, *Sago pedo*, etc. Specific zonei este și numărul mare de nevertebrate printre care se află scorpionul declarat monument al naturii și licuriciul bănățean care este extrem de abundent uneori. Se remarcă și existența altor specii rare precum: 7 gasteropode, 3 chilopode și 4 coleoptere carabide.

În apele râului și ale lacurilor se găsesc: păstrăvi (specific apelor de munte), clean, mreana, caras, fasa mare (monument al naturii). Primăvara, în perioada de înmulțire, urcă aici un pește răpitor, scobarul. Ihtiofauna Nerei a fost evaluată la 28 de specii dintre care importante pentru conservare sunt: *Cobitis elongata* - fâsa mare, relict terțiar și *Aspro streber* - fusar.

Herpetofauna este reprezentată atât de specii de amfibieni cât și de reptile protejate de legislația națională și internațională. Printre speciile de amfibieni se pot aminti: *Rana ridibunda*, *Triturus cristatus*, *Triturus alpestris*. Reptilele sunt reprezentate de specii precum: *Vipera ammodytes ammodytes*, *Lacerta viridis*, *Lacerta agilis*, *Lacerta muralis*, dar și relicte glaciare precum *Vipera berus* și *Lacerta vivipara*.

Avifauna include de asemenea specii protejate precum: *Bubo bubo*, *Tyto alba*, *Apus melba*, *Emberiza cia*.

Mamiferele sunt reprezentate de specii precum *Ursus arctos*, *Canis lupus*, *Lynx lynx*, *Felix silvestris*. Aceste specii se regăsesc în Cartea Roșie a Vertebratelor din România.

C.2.14.5. Ariile protejate în cuprinsul Parcul Național Cheile Nerei-Beușnița

Pe teritoriul Parcului Național Cheile Nerei Beușnița, prin H.G. 1284/2007 s-a declarat aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița (40.422 ha), iar prin Ordinului Ministrului Mediului și

Dezvoltării Durabile 1964/2007 s-a declarat ca Sit de Importanță Comunitară, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița (37.719 ha) prin ca parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000 în România.

Prezența acestor situri NATURA 2000 implică obligativitatea aplicării prevederilor în vigoare referitoare la procedura de realizare a evaluării stării de mediu pentru planuri și programe, precum și la procedura cadru de evaluare a impactului asupra mediului pentru toate planurile/programele și proiectele ce se vor amplasa în cuprinsul parcului național.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 5/2000, Ordinului nr. 552/2003 al M.A.P.A.M., H.G. nr. 2151/2004 și OUG 57/2007, în P.N. Cheile Nerei - Beușnița sunt delimitate un număr de 6 rezervații.

Arii naturale protejate demnitate la nivel național și regional în P.N. Cheile Nerei - Beușnița

Nr. Crt.	Cod național și numele ariei naturale protejate	Categoria rezervației	Categoria IUCN	Suprafața (ha)
1	2276. Rezervația Cheile Nerei - Beușnița	Rezervație științifică	RO01	3081,30
2	2277. Valea Ciclovei - Ilidia	Rezervație științifică	RO01	1865,60
3	2278. Cheile Șușarei	Rezervație științifică	RO01	246,00
4	2279. Izvorul Bigăr	Rezervație științifică	RO01	176,60
5	2280. Lisovacea	Rezervație științifică	RO01	33,00
6	2281. Ducin	Rezervație științifică	RO01	260,70

C.2.14.6. Zonarea interioară a Parcului Național Cheile Nerei-Beușnița

Zonarea interioară a Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița este reglementată prin OUG. nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice.

Suprafața de 36.758 ha a Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița, din punct de vedere funcțional este zonată astfel:

- Zonele de protecție strictă, cu suprafața de 1144 ha, cuprinde parțial rezervațiile științifice: Cheile Nerei – Beușnița, Cheile Șușarei, Izvorul Bigăr. În aceste zone se interzice desfășurarea oricăror activități umane, cu excepția activităților de cercetare, educație și turism, cu limitările prevăzute în planul de management și în regulamentul parcului.
- Zonele de protecție integrală, cu suprafața de 6444 ha, cuprinde parțial rezervațiile științifice: Cheile Nerei – Beușnița, Cheile Șușarei, Izvorul Bigăr, Valea Ciclovei – Ilidia, Lisovacea și Ducin.

În aceste zone sunt interzise:

- orice forme de exploatare sau utilizare a resurselor naturale, precum și orice forme de folosire a terenurilor, incompatibile cu scopul de protecție și/sau de conservare;
- activitățile de construcții-investiții, cu excepția celor destinate administrării ariei naturale protejate și/sau activităților de cercetare științifică ori a celor destinate asigurării siguranței naționale sau prevenirii unor calamități naturale.

În zonele de protecție integrală se pot desfășura activități specifice parcurilor naționale, așa cum sunt enumerate la art. din OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu avizul administrației PN și cu respectarea prevederilor din planul de management și ale regulamentulului parcului.

c. Zona de conservare durabilă, din care zona „tampon” este de 4076 ha, cuprinde toate suprafețele din perimetrul parcului, cu excepția zonelor de protecție strictă, a zonelor de protecție integrală și a zonelor de dezvoltare durabilă. În zonele de conservare durabilă se pot desfășura activități specifice parcurilor naționale, așa cum sunt enumerate la art. din OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu avizul administrației PN și cu respectarea prevederilor din planul de management și ale regulamentului parcului.

Proiectul propus este localizat în zona de conservare durabilă a parcului , parțial în zona tampon.

d. Zona de dezvoltare durabilă a activităților umane, cu suprafața de 247 ha, în care se permit activități de investiții/dezvoltare, cu prioritate cele de interes turistic, dar cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a efectelor negative semnificative asupra biodiversității. În zonele de dezvoltare durabilă, pe lângă activitățile permise în zonele de protecție integrală și zonele de conservare durabilă, se pot desfășura activități specifice parcurilor naționale, așa cum sunt enumerate la art. din OUG nr. 57 /2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu avizul administrației PN și cu respectarea prevederilor din planul de management și ale regulamentului parcului.

C.2.14.7. Infrastructura Parcului Național Cheile Nerei-Beușnița

Clădiri: Pe teritoriul Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița există 16 cantoane silvice în perimetru și 4 în zona limitrofă parcului, construcțiile fiind într-o stare acceptabilă, dar dotările și amenajările interioare, cu câteva excepții sunt total insuficiente

Infrastructura rutieră – acces: În prezent, pe teritoriul Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița există 50 drumuri forestiere având 191,3 km care pot asigura accesul cu mijloace auto în majoritatea zonelor. Starea drumurilor este nesatisfăcătoare și necesită lucrări de reparații și întreținere regulată.

C.2.14.8. Managementul Parcului Național Cheile Nerei-Beușnița

Managementul ariei protejate este asigurat de Administrația Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița, care funcționează ca subunitate în cadrul Regiei Naționale a Pădurilor ROMSILVA – Direcția Silvică Caraș Severin.

Managementul se desfășoară pe baza „Planul de Management al Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița”, care constituie documentul oficial în baza căruia administratorul gestionează aria protejată și reglementează activitățile limitrofe sitului indiferent de proprietar și folosințe ale terenului, pentru respectarea întocmai a scopului și obiectivelor de management. Planul de management stabilește cadrul general de desfășurare al acțiunilor din următorii cinci ani promovate pentru îndeplinirea obiectivelor ariei protejate, acest document urmând să stea la baza activităților Administrației.

Planul de management este un cadru stabil de integrare a problemelor de conservare și protecție a mediului natural cu cele care vizează dezvoltarea socio-economică în teritoriul ariei protejate și un instrument de

dialog între instituțiile care gestionează resursele naturale și umane ale acestui spațiu. Acțiunile din planul de management au fost formulate ținând cont de resursele naturale, culturale, sociale și economice din Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița.

Scopul planului de management este acela de a promova un model de gestiune care să permită dezvoltarea durabilă a comunităților umane și conservarea peisajului, a diversității biologice și a celorlalte valori ale mediului natural și cultural din Parcul Național Cheile Nerei - Beușnița.

Planul de management al Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița urmărește integrarea obiectivelor de conservare și protecție a resurselor naturale în cadrul preocupărilor actorilor locali și promovarea unei opinii comune pentru a obține colaborarea continuă a acestora în gestionarea patrimoniului ariei naturale.

Managementul Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița urmărește menținerea interacțiunii armonioase a omului cu natura prin protejarea diversității habitatelor, speciilor și peisajului, promovând păstrarea folosințelor tradiționale ale terenurilor, încurajarea și consolidarea activităților și practicilor agricole la care se adaugă cultura tradițională a populației locale. De asemenea, prin prevederile Planului de Management, se oferă publicului posibilități de recreere și turism și se încurajează activitățile științifice și educaționale.

Obiectivele planului de management al Parcului Național Cheile Nerei - Beușnița vizează:

- i. Protejarea zonelor naturale și convenționale de importanță națională și internațională pentru scopuri spirituale, științifice, educaționale, recreaționale sau turistice;
- ii. Conservarea peșterilor din clasa B;
- iii. Conservarea mostrelor reprezentative de regiuni geografice, comunități biotice, reserve genetice și specii, pentru asigurarea stabilității și varietății ecologice.
- iv. De a face posibilă folosirea zonei de către vizitatori în scopuri inspirative, educaționale, culturale și recreaționale, astfel încât specificul natural al zonei să fie menținut;
- v. Eliminarea și prevenirea pe mai departe a exploatărilor sau a activităților ostile scopului propus;
- vi. Menținerea respectului pentru ecologie, geomorfologie, caracteristicilor sacre sau estetice, care au fost desemnate ca ocrotite;
- vii. Luarea în considerare a nevoilor populației indigene, incluzând resurse de subzistență în așa fel încât acestea să nu afecteze sau să contravină obiectivelor manageriale.

C.2.15. Situl de importanță comunitară CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA (cod ROSCI0031)

C.2.15.1. Identificarea și localizarea sitului

- Desemnarea sitului: Prin ordinul Ministerul Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007, s-a declarat ca sit de importanță comunitară Cheile Nerei - Beușnița (cod ROSCI0031), parte integrantă a rețelei ecologice europene NATURA 2000.
- Tip de proprietate: Suprafața totală a situl de importanță comunitară Cheile Nerei - Beușnița (cod ROSCI0031) este de 37.719 ha. Situl este situat 100% în domeniul public al statului.

▪ Localizarea sitului: Situl de importanță comunitară Cheile Nerei - Beusnita (cod ROSCI0031) se desfășoară pe teritoriul județului Caras – Severin și este localizat prin următoarele coordonate geografice:

- latitudine N 44° 56' 18" - longitudine E 21° 50' 01"

Situl este localizat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 618 m (minimă 90 m, maximă de 1162 m) și are legătură cu alte patru situri Natura 2000 în România: Cheile Nerei – Beusnita (cod ROSPA0020); Munții Semenic – Cheile Carasului (cod ROSPA0086); Depresiunea Bozovici (cod ROSPA0149); Munții Almașului - Locvei (cod ROSPA0080).

C.2.15.2. Tipuri de habitate prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește

În cuprinsul sitului s-au identificat 21 tipuri de habitate, enumerate în Formularul standard Natura 2000: 6110* Comunități rupicole calcifile sau pajisti bazifite din *Alyso – Sedion albi*, 6190 Pajiști panonice de stâncării (*Stipo-Festucetalia pallentis*), 6210 * Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (*Festuco Brometalia*), 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin, 8210 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase, 8120 Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (*Thlaspietea rotundifolia*), 3220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane, 40A0 * Tufărișuri subcontinentale peri-panonice, 9110 Păduri de fag de tip *Luzulo-Fagetum*, 9130 Păduri de fag de tip *Asperulo-Fagetum*, 91Y0 Păduri dacice de stejar și carpen, 91E0 * Păduri aluviale cu *Alnus glutinosa* și *Fraxinus excelsior* (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*), 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun, 7220 * Izvoare petrifiante cu formare de travertin (*Cratoneurion*), 9150 Păduri medio-europene de fag din *Cephalanthero-Fagion*, 9170 Păduri de stejar cu carpen de tip *Galio-Carpinetum*, 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (*Aremonio-Fagion*), 3260 Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din *Ranunculion fluitantis* și *Callitriche-Batrachion*, 8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis, 9180 * Păduri din *Tilio-Acerion* pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene, 91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (*Erythronio-Carpiniori*).

C.2.15.3. Specii protejate pentru care a fost desemnat situl de importanță comunitară

◆ Specii de animale și plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE:

- Specii de mamifere: situl găzduiește un număr de 15 specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE și anume: 1361 *Lynx lynx* (râs), 1318 *Myotis dasycneme* (liliac de iaz), 1304 *Rhinolophus ferrumequinum* (liliacul mare cu potcoavă), 1303 *Rhinolophus hipposideros* (liliacul mic cu potcoavă); 1324 *Myotis myotis* (liliac comun); 1307 *Myotis blythii* (liliac comun mic); 1310 *Miniopterus schreibersi* (liliac cu aripi lungi); 1352 *Canis lupus* (lup); 1354 *Ursus arctos* (urs) și 1355 *Lutra lutra* (vidră).
- Specii de amfibieni și reptile: situl este important pentru o specie de amfibieni 1193 *Bombina variegata* (buhai de baltă cu burta galbenă) enumerată în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE.
- Specii de pești: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a 9 specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, respectiv: 1138 *Barbus meridionalis* (moioagă), 1146 *Sabanejewia aurata*

(dunariță), 1157 *Gymnocephalus schraetzer* (răspăr), 1163 *Cottus gobio* (zglăvoc); 1160 *Zingel streber* (fusar), 1134 *Rhodeus sericeus amarus* (boare), 1122 *Gobio uranoscopus* (petroc), 2533 *Cobitis elongata* (fasa mare).

- Specii de nevertebrate: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a 11 specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, acestea sunt: 1193 *Austropotamobius torrentium* (racul de ponoare), 1083 *Lucanus cervus* (rădașcă, răgacea), 1078 *Callimorpha quadripunctaria* (fluture vărgat), 4054 *Pholidoptera transsylvanica*, 1044 *Coenagrion mercuriale* (libelula de talie mică), 4039 *Nymphalis vaualbum*, 1089 *Morimus funereus* (croitorul de piatră), 4064 *Theodoxus transversalis* (melcul acvatic dungat), 1087 *Rosalia alpina* (croitor de fag), 4046 *Cordulegaster heros* (libelula, calul dracului), 1032 *Unio crassus* (scoica de râu).
- Specii de plante: în cadrul sitului este asigurată protecția specială a unei specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE sunt: 2327 *Himantoglossum caprinum* (ouăle popii).

◆ Alte specii importante de floră și faună

- Specii de mamifere: *Arvicola terrestris scherman*, *Cervus elaphus*, *Crocidura leucodon*, *Dryomys nitedula*, *Eliomys quercinus*, *Micromys minutus*, *Muscardinus avellanarius*, *Mustela erminea*, *Myotis mystacinus*, *Myoxus glis*, *Neomys anomalus*, *Neomys fodiens*, *Plecotus auritus*, *Plecotus austriacus*, *Vespertilio murinus*.
- Specii de amfibieni și reptile: *Bufo bufo*, *Bufo viridis*, *Hyla arborea*, *Rana dalmatina*, *Rana temporaria*, *Salamandra salamandra*, *Triturus vulgaris*, *Anguis fragilis*, *Coluber caspius*, *Coronella austriaca*, *Elaphe longissima*, *Lacerta agilis*, *Lacerta praticola*, *Lacerta viridis*, *Natrix tessellata*, *Podarcis muralis*, *Vipera ammodytes*, *Vipera berus*.
- Specii de pești: *Alburnus alburnus*, *Lota lota*.
- Specii de nevertebrate: *Astacus astacus*, *Euscorpius carpathicus*, *Holandriana holandrii*, *Mecidea lindbergi*, *Saga pedo*.
- Plante: *Acer monspessulanum*, *Aconitum moldavicum*, *Aegilops geniculata*, *Aethionema saxatile*, *Allium moschatum*, *Athamanta turbith* ssp. *hungarica*, *Cardamine enneaphyllos*, *Centaurea atropurpurea*, *Cephalaria laevigata*, *Cerastium banaticum*, *Ceterach officinarum*, *Colchicum neapolitanum* ssp. *haynaldii*, *Corydalis pumila*, *Crocus banaticus*, *Crocus flavu*, *Dactylorhiza maculata*, *Dianthus giganteus* ssp. *banaticus*, *Dianthus kitaibelii*, *Draba lasiocarpa*, *Echinops bannaticus*, *Fritillaria montana*, *Galium purpureum*, *Gymnadenia conopsea*, *Helleborus odorus*, *Linum uninerve*, *Ophrys scolopax* ssp. *cornuta*, *Orchis coriophora* ssp. *fragrans*, *Orchis morio* ssp. *picta*, *Orchis simia*, *Orchis tridentata*, *Ornithogalum sphaerocarpum*, *Physocaulis nodosus*, *Picnemon acarna*, *Ptilostemon afer*, *Rosa stylosa*, *Ruscus hypoglossum*, *Satureja kitaibelii*, *Scabiosa columbaria*, *Scutellaria columnae* ssp. *columnae*, *Sesleria filifolia*, *Silene flavesceus*, *Smyrnium perfoliatum*, *Taxus baccata*, *Veronica spicata* ssp. *crassifolia*.

C.2.15.4. Descrierea sitului de importanță comunitară

Caracteristici generale ale sitului:

Situl este alcatuit din 6 clase de habitate: N09 – 321 – Pajisti naturale, stepe (2%); N14 – 231 – Pasuni (6%); N16 – 311 – Paduri de foioase (83%); N19 – 313 – Paduri de amestec (3%); N26 – 324 – Habitate de paduri (paduri in tranzitie) (6%).

Alte caracteristici ale sitului

Geologia sitului este foarte complexa si variata, caracteristica fiind alternanta platourilor calcaroase cu depresiuni largi si vai puternic adancite si culmi cu versanti abrupti. De asemenea, este de remarcat gama larga de forme si fenomene carstice. Printre acestea se remarca cheile de mare interes stiintific si peisagistic sapate de raurile Caras, Nera etc sau multele si diversele pesteri bogat concretionate;

Principalele habitate in sit sunt habitatele de paduri, habitatele de pasuni si fanete, habitatele cavernicole si habitatele acvatice dintre care 6 habitate de interes comunitar.

Fauna terestra este reprezentata de un numar de 313 taxoni, 29 endemisme, 45 specii rare, din care 119 specii protejate si strict protejate de legislatia romana si internationala. Fauna cavernicola cuprinde 273 specii si subspecii de nevertebrate precum si vertebrate.

Flora este reprezentata de un numar de 1086 specii, din care speciile protejate sunt doar in contextul protejarii habitatelor.

Siturile cultural-istorice sunt reprezentate prin 6 situri de suprafata, 24 subterane si 30 de suprafata in zona limitrofa.

C.2.15.5. Calitate si importanta

Habitatele de pădure (făgete) din acest parc unice în Europa, au o mare importanță biologică, genotipică estetică și mediogenă fiind printre puținele făgete care s-au păstrat în stare virgină.

În urma cercetărilor făcute s-au identificat 1086 specii de plante superioare prezente în zonă, aparținând la 98 familii. Vegetația prezintă o deosebită importanță științifică, aici întâlnindu-se o serie de specii rare, printre care diverse endemisme și specii sudice, unele aflate în apropierea de limita nordică a arealului european.

Se întâlnesc aici asociații vegetale caracteristice pentru partea de sud-vest a țării, cu afinități cu vegetația submediteraneană de la sud de Dunăre. Printre cele mai caracteristice se numără făgetele cu alun turcesc, tufărișurile de liliac, mojdrean și scumpie cu numeroase specii însoțitoare saxicole, pajiștile de stâncării și asociațiile pioniere de stâncării calcaroase.

Au fost identificate un număr de 189 de taxoni de nevertebrate și 124 de taxoni din cadrul vertebratelor, sudul Banatului a permis pătrunderea și adăpostirea unei faune cu pregnant caracter mediteraneean. Aici, aceste specii mediteraneene termofile au găsit prin relieful calcaros, însoțit etc condiții propice de instalare.

Aici există o diversitate avifaunistica bogata, reprezintă locul de odihnă și de hrană, dar și refugiul pentru cuibăritul a numeroase păsări migratoare, rarități cum sunt speciile *Falco subbuteo* și *Falco peregrinus*.

Pe lângă toate celelalte specii putem spune ca situl Cheile Nerei Beușnița adăpostește și încă un număr însemnat de carnivore printre care ursul, lupul, râsul, specii de interes comunitar.

Fauna acvatică - referitor la ihtiofauna râului Nera putem spune că acesta adăpostește o serie de rarități- *Cobitis elongata* (fâsa) este una dintre ele, un al doilea element remarcabil al ihtiofaunei Nerei, este o subspecie aparte de fusar, *Aspro zingel* (*Aspro streber*- Pietrar).

C.2.15.6. Vulnerabilitate

Habitatele naturale din domeniul public al comunelor, care includ pajisti si tufarisuri se caracterizeaza printr-o stare mai putin favorabila din cauza pasunatului, practicat in anumite perioade ale anului cand este interzis pasunatul si cu un numar de animale pe unitatea de suprafata peste capacitatea de suport a acestora.

În cazul habitatelor de ape dulci, din cauza braconajului la pescuit, populațiile unor specii de pești au scăzut numeric. În peșteri și grote se produc încă daune din cauza turismului neorganizat și insuficient controlat.

Ecosistemele terestre sunt afectate în anumite zone restrânse din cauza exploatărilor de arbori și a braconajului în urma cărora efectivele de urs, lup, râs, pisică sălbatică, lilieci sunt în scădere (în situația din 2004 la majoritatea speciilor de interes cinegetic, numărul exemplarelor este mai mic decât efectivul optim).

Pentru nevertebrate, dar și pentru plantele caracteristice, principalele amenințări sunt cauzate de arderea pășunilor și într-o mai mică măsură de pășunat.

Principalele amenințări pentru ecosistemul cavernicol sunt: defrișările, poluarea apelor de suprafață care se subteranizează, activitatea turistică. Prin aceste influențe pot fi afectate speciile de chiroptere strict protejate și speciile de nevertebrate, unele fiind endemice.

C.2.15.7. Statutul de protecție al sitului și legătura cu alte arii protejate, desemnate

▪ Clasificare la nivel national si regional : cod RO01 - Categorie I. IUCN (17,29%), cod RO02 - Categorie II. IUCN (87,27%), cod RO05 - Categoria V IUCN (0,01%).

▪ Relatiile sitului cu alte arii protejate, desemnate la nivel national sau regional

Cod	Categorie	Tip	%	Codul national si numele ariei naturale protejate
RO01	Rezervatie științifică	+	10,25	2.276. – Rezervația Cheile Nerei - Beușnița
RO01	Rezervatie științifică	+	4,86	2.277. – Valea Ciclovei - Ilidia
RO01	Rezervatie științifică	+	0,68	2.278. – Cheile Șușarei
RO01	Rezervatie științifică	+	0,52	2.279. – Izvorul Bigăr
RO01	Rezervatie științifică	+	0,09	2.280. – Lișovacea
RO01	Rezervatie științifică	+	0,80	2.281. – Ducin
RO02	Parc național	*	89,27	E. – Cheile Nerei - Beușnița
RO02	Parc național	*	0,00	O. – Semenice - Cheile Carașului
RO05	Parc natural	*	0,01	D – Portile de Fier

C.2.15.8. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ Activitati antropice, consecintele lor generale în interiorul sitului si suprafata din sit afectata

421 - Depozitare deșeuri menajere (B – 0%), 403 - Habitate dispersate (B – 0%), 243 - Braconaj, otrăvire, capcane (B – 0%), 300 - Extragere de nisip și pietriș (B – 0%), 180 – Incendiere (B – 0%), 621 - Sporturi nautice (B – 0%), 623 - Vehicule motorizate (C – 0%), 608 - Locuri de campare și zone de parcare pentru rulote (B – 0%), 624 - Drumeții montane, alpinism, speologie (A – 0%), 690 - Alte impacte determinate de turism și recreere care nu au fost menționate mai sus (B – 0%), 241 - Colectare insecte, reptile, amfibieni etc. (A – 0%), 161 - Plantare de pădure (B – 0%), 167 - Exploatare fără replantare (B – 0%), 140 – Pășunatul (C – 0%), 190 - Activități agricole și silvice care nu se referă la cele de mai sus (B – 0%), 290 - Vânătoare, pescuit sau alte activități de colectare la care nu se face referire mai sus (B – 0%), 502 - Drumuri, drumuri auto (B – 0%), 511 - Linii electrice (C – 0%), 200 - Acvacultură: pești și scoici (B – 0%).

▪ Activități antropice și consecințele lor în jurul sitului

102 - Cosire/Taiere (A – 0%), 140 - Pășunatul (A – 0%), 164 - Curățarea pădurii (C – 0%), 120 – Fertilizarea (B – 0%), 151 - Îndepărtarea haturilor și crângurilor (C – 0%), 170 - Creșterea animalelor (A – 0%), 180 - Incendiere (A – 0%), 220 - Pescuit sportiv (A – 0%), 230 - Vânătoare (B – 0%), 240 - Luarea/ Îndepărtarea de faună (A – 0%), 243 - Braconaj, otrăvire, capcane (A – 0%), 330 - Saline - (C – 0%), 400 - Zone urbanizate, habitate umane (A – 0%), 421 - Depozitare deșeuri menajere (B – 0%), 502 - Drumuri, drumuri auto (C – 0%), 511 - Linii electrice (C – 0%), 623 - Vehicule motorizate (A – 0%), 624 - Drumeții montane, alpinism, speologie (B – 0%).

C.2.15.9. Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului este Administrația Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița. Administrarea sitului se asigură în cadrul managementului general al PN Cheile Nerei – Beușnița, pe baza Planului de management al acestuia.

C.2.16. Aria de protecție specială avifaunistică CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA (cod ROSPA0080)

C.2.16.1. Identificarea și localizarea ariei de protecție specială avifaunistică

- Desemnarea sitului: prin Hotărârea Guvernului nr.1284/2007 s-a declarat aria de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (cod ROSPA0020), ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.
- Tip de proprietate: Aria de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (cod ROSPA0020) are suprafața totală de 40.422 ha. Situl este situat 100% în domeniul public al statului.
- Localizarea sitului: Aria de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei – Beușnița (cod ROSPA0020) cu suprafața totală de 40.422 ha se desfășoară pe teritoriul județului Caras Severin (100%) și este localizat prin coordonatele geografice: - latitudine N 44° 53' 21" ; - longitudine E 21° 51' 24"

Situl este situat în regiunea biogeografică continentală, la o altitudine medie de 624 m (minimă 152 m, maximă de 1162 m) și are legătură cu alte cinci situri Natura 2000 în România: Cheile Nerei – Beușnița (cod ROSCI0031); Portile de Fier (cod ROSCI0206); Semenici – Cheile Carasului (cod ROSCI0226); Munții Almajului - Locvei (cod ROSPA0081); Semenici – Cheile Carasului (cod ROSPA0086).

C.2.16.2. Specii protejate pentru care a fost desemnat aria de protecție specială avifaunistică

◆ Specii de pasari enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A215 *Bubo bubo* (Buha mare), A239 *Dendrocopos leucotos* (Ciocănitoarea cu spatele alb), A229 *Alcedo atthis* (Pescărușul albastru), A091 *Aquila chrysaetos* (Acvila de munte), A104 *Bonasa bonasia* (Ierunca), A236 *Dryocopus martius* (Ciocănitoarea neagră; țipătoarea, negraica), A092 *Hieraaetus pennatus* (Acvila pitică), A084 *Circus pygargus* (Eretele sur), A220 *Strix uralensis* (Huhurezul mare), A081 *Circus aeruginosus* (Eretele de stof), A103 *Falco peregrinus* (Șoimul călător), A320 *Ficedula parva* (Muscar mic), A089 *Aquila pomarina* (Acvila țipătoare mică), A224 *Caprimulgus europaeus* (Caprimulg), A080 *Circaetus gallicus* (Șerpar), A082 *Circus cyaneus* (Eretele vânăt), A231 *Coracias garrulus* (Dumbrăveanca), A122 *Crex crex* (Cristel de câmp), A238 *Dendrocopos medius* (Ciocănitoarea pestriță mijlocie), A429 *Dendrocopos syriacus* (Ciocănitoarea de grădină), A379 *Emberiza hortulana* (Presura de grădină), A321 *Ficedula albicollis* (Muscarul gulerat), A338 *Lanius collurio* (Sfrânciocul roșatic), A339 *Lanius minor* (Sfrânciogul cu fruntea neagră), A246 *Lullula arborea* (Ciocârlia de pădure), A072 *Pernis apivorus* (Viespar), A234 *Picus canus* (Ciocănitoarea verzuie), A307 *Sylvia nisoria* (Silvia porumbacă).

◆ Specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A443 *Parus lugubris*, A086 *Accipiter nisus*, A168 *Actitis hypoleucos*, A247 *Alauda arvensis*, A259 *Anthus spinoletta*, A256 *Anthus trivialis*, A228 *Apus melba*, A028 *Ardea cinerea*, A221 *Asio otus*, A087 *Buteo buteo*, A088 *Buteo lagopus*, A363 *Carduelis chloris*, A365 *Carduelis spinus*, A373 *Coccothraustes coccothraustes*, A207 *Columba oenas*, A208 *Columba palumbus*, A212 *Cuculus canorus*, A253 *Delichon urbica*, A378 *Emberiza cia*, A377 *Emberiza cirrus*, A269 *Erithacus rubecula*, A099 *Falco subbuteo*, A096 *Falco tinnunculus*, A359 *Fringilla coelebs*, A360 *Fringilla montifringilla*, A299 *Hippolais icterina*, A438 *Hippolais pallida*, A251 *Hirundo rustica*, A233 *Jynx torquilla*, A340 *Lanius excubitor*, A270 *Luscinia luscinia*, A271 *Luscinia megarhynchos*, A230 *Merops apiaster*, A383 *Miliaria calandra*, A280 *Monticola saxatilis*, A262 *Motacilla alba*, A261 *Motacilla cinerea*, A260 *Motacilla flava*, A319 *Muscicapa striata*, A277 *Oenanthe oenanthe*, A337 *Oriolus oriolus*, A214 *Otus scops*, A273 *Phoenicurus ochruros*, A274 *Phoenicurus phoenicurus*, A315 *Phylloscopus collybita*, A314 *Phylloscopus sibilatrix*, A316 *Phylloscopus trochilus*, A266 *Prunella modularis*, A250 *Ptyonoprogne rupestris*, A372 *Pyrrhula pyrrhula*, A249 *Riparia riparia*, A275 *Saxicola rubetra*, A276 *Saxicola torquata*, A361 *Serinus serinus*, A210 *Streptopelia turtur*, A351 *Sturnus vulgaris*, A311 *Sylvia atricapilla*, A310 *Sylvia borin*, A309 *Sylvia communis*, A308 *Sylvia curruca*, A165 *Tringa ochropus*, A283 *Turdus merula*, A285 *Turdus philomelos*, A284 *Turdus pilaris*, A232 *Upupa epops*, A051 *Anas strepera*, A052 *Anas crecca*, A053 *Anas platyrhynchos*, A113 *Coturnix coturnix*, A125 *Fulica atra*, A226 *Apus apus*, A218 *Athene noctua*, A366 *Carduelis cannabina*, A364 *Carduelis carduelis*.

◆ Alte specii importante de floră și faună:

- Nevertebrate: *Cerambyx cerdo cerdo*, *Hirudo medicinalis*.
- Amfibieni: *Bufo bufo*, *Hyla arborea*, *Rana dalmatina*.
- Reptile: *Lacerta vivipara*, *Natrix tessellata*.

- Pești: *Leucaspis delineatus*, *Thymallus thymallus*.
- Mamifere: *Erinaceus europaeus*, *Martes martes minoricensis*.
- Plante: *Arnica montana*, *Carex riparia*, *Colchicum umbrosum*, *Iris pseudacorus*, *Phragmites australis*, *Salix alba*, *Salix fragilis*, *Vitis vinifera ssp. sylvestris*.

C.2.16.3. Descrierea ariei de protecție specială avifaunistică

Caracteristici generale ale sitului

Situl este alcătuit din 6 clase de habitate: N09 – 321 – Pajiști naturale, stepe (3%); N14 – 231 – Pasuni (7%); N15 – 242, 243 – Alte terenuri arabile (2%); N16 – 311 – Paduri de foioase (80%); N19 – 313 – Paduri de amestec (2%); N26 – 324 – Habitate de paduri în tranziție (6%).

Alte caracteristici ale sitului

Peisajul este un mozaic de ecosisteme naturale și ecosisteme antropice.

Rezervația oferă condiții favorabile de reproducere pentru un număr mare de specii migratoare, datorită posibilităților optime de hrănire din acest complex biocenotic, în sezonul cald. De asemenea, oferă condiții mai puțin favorabile pentru iernatul acelei categorii de păsări care și cuibăresc în cuprinsul ei, în special acele care fac parte din habitatul amfibiu ce dispare în această perioadă, precum și al acelor din habitatul terestru unde posibilitățile privind asigurarea condițiilor de hrană și adăpost se reduc mult.

C.2.16.4. Calitate și importanță

Prioritate: al 12-lea din cele 68 de situri propuse de Grupul Milvus.

C1 – specii de interes conservativ global – 2 specii: cristel de câmp (*Crex crex*), dumbrăveancă (*Coracias garrulus*);

C6 – populații importante din specii amenințate la nivelul Uniunii Europene – 10 specii: acvila de munte (*Aquila chrysaetos*), șoim călător (*Falco peregrinus*), șerpar (*Circaetus gallicus*), buhă (*Bubo bubo*), caprimulg (*Caprimulgus europaeus*), ciocănitoare cu spate alb (*Dendrocopos leucotos*), ghionoaie sură (*Picus canus*), silvie porumbacă (*Sylvia nisoria*), muscar mic (*Ficedula parva*), presură de grădină (*Emberiza hortulana*).

Zona constă din păduri bătrâne de fag, respectiv pășunile și fânețele semi-naturale dintre păduri. Include multe chei și zone stâncoase cu păsările caracteristice acestor zone. Astfel, adăpostește cele mai însemnate efective cuibăritoare de șoim călător din România, respectiv populații foarte importante din alte două păsări răpitoare și din buhă.

Alte specii cu efective semnificative sunt cele caracteristice pădurilor de fag: 2 specii de ciocănitoare și muscarul mic. Pajiștile susțin un efectiv important de cristel de câmp și servesc ca zonă de hrănit pentru răpitoare. În partea estică și vestică a zonei propuse, pe câmpurile deschise din valea Nerei găsim densități remarcabile de presură de grădină, iar în partea vestică cuibăresc și dumbrăvencele.

C.2.16.5. Vulnerabilitate

În ceea ce privește vulnerabilitatea, merita menționate următoarele situații de risc: turismul necontrolat și turismul în masă; schimbarea habitatului semi-natural (fânețe, pășuni) datorită încetării activităților agricole (cositul sau pășunatul); lucrări îndelungate în vecinătatea cuibului în perioada de reproducere; vânătoarea în timpul cuibăritului prin deranjul și zgomotul cauzat de către gonaci; vânătoarea în zona locurilor de cuibărire a speciilor periclitare; practicarea sporturilor extreme (alpinism, zborul cu parapantă, enduro, motor de cross, mașini de teren); amenajări forestiere și tăieri în timpul cuibăritului speciilor periclitare; distrugerea cuiburilor, a pontei sau a puilor; deranjarea păsărilor în timpul cuibăritului (colonii de stârci și ciori); prinderea păsărilor cu capcane; scoaterea puilor pentru comerț ilegal; braconajul; defrișările, tăierile ras și lucrările silvice care au ca rezultat tăierea arborilor pe suprafețe mari; tăierile selective în arborete, fiind vizati arborii bătrâni; industrializare și creșterea zonelor urbane; electrocutare și coliziune în linii electrice; intensificarea agriculturii – schimbarea metodelor de cultivare a terenurilor din cele tradiționale în agricultură intensivă, cu monoculturi, folosirea excesivă a chimicalelor, efectuarea lucrărilor numai cu utilaje și mașini; schimbarea habitatului semi-natural (fânețe pășuni) din cauza încetării activităților agricole (cositul pășunatul); arderea vegetației (a miriștii și a pârloagelor).

C.2.16.6. Statutul de protecție al sitului și legătura cu alte arii protejate, desemnate

▪ Clasificare la nivel național și regional: RO02 - Categorie II IUCN (89,27%); RO05 - Categorie V IUCN (0,01%), RO01 - Categorie I IUCN (17,29%).

▪ Relațiile sitului cu alte arii protejate, desemnate la nivel național sau regional

Cod	Categorie	Tip	%	Codul național și numele ariei naturale protejate
RO01	Rezervatie științifică	+	10,35	2.276. – Rezervația Cheile Nerei - Beușnița
RO01	Rezervatie științifică	+	4,86	2.277. – Valea Ciclovei - Ilidia
RO01	Rezervatie științifică	+	0,68	2.278. – Cheile Șușarei
RO01	Rezervatie științifică	+	0,52	2.279. – Izvorul Bigăr
RO01	Rezervatie științifică	+	0,09	2.280. – Lișovacea
RO01	Rezervatie științifică	+	0,80	2.281. – Ducin
RO02	Parc național	*	89,27	E. – Cheile Nerei - Beușnița
RO02	Parc național	*	0,00	O. – Semenic - Cheile Carașului
RO05	Parc natural	*	0,01	D. – Portile de Fier

C.2.16.7. Activitățile antropice și efectele lor în sit și în vecinătatea sa

▪ Activități antropice, consecințele lor generale în interiorul sitului și suprafața din sit afectată

140 - Pășunatul (B – 0%), 243 - Braconaj, otrăvire, capcane (B – 0%), 421 - Depozitarea deșeurilor menajere (B – 0%), 952 - Eutrofizarea (A – 0%), 220 - Pescuitul sportiv (A – 0%), 230 – Vânătoare (A – 0%), 701 - Poluarea apei (A – 0%).

▪ Activități antropice și consecințele lor în jurul sitului

140 - Pasunatul (B – 0%), 230 - Vanatoare (A – 0%), 300 - Extragere de nisip și pietriș (B – 0%), 701 - Poluarea apei (B – 0%), 220 - Pescuitul sportiv (A – 0%), 243 - Braconaj, otrăvire, capcane (B – 0%), 421 - Depozitarea deșeurilor menajere (A – 0%), 952 – Eutrofizarea (A – 0%).

C.2.16.8. Managementul sitului

Organismul responsabil pentru managementul sitului este Administratia Parcului Național Cheile Nerei – Beușnița. Administrarea sitului se asigură în cadrul managementului general al PN Cheile Nerei – Beușnița, pe baza Planului de management ale acestuia.

C3. Date despre prezenta, localizarea, populatia si ecologia speciilor si / sau habitatelor de interes comunitar prezente pe suprafata si in imediata vecinatate a proiectului propus, mentionate in formularele standard al ariilor naturale protejate de interes comunitar

C.3.1. Descrierea, localizarea, populatia si ecologia speciilor protejate pentru care au fost declarate siturile de interes comunitar descrise

► Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1302 *Rhinolophus mehelyi*

Denumirea romaneasca: Liliacul cu Potcoava al lui Mehelyi

Descriere si identificare: Liliac de talie mijlocie. Procesul superior al crestei este bont si abia cu putin mai lung decat cel inferior, acesta din urma fiind lat. Blana dorsala este cenusie-bruna (la fel tegumentul urechilor si patagiului) iar partea ventrala aproape alba. Adesea peri lungi si negri in jurul ochilor. In repaus corpul nu este invelit complet cu patagiu.

Habitat: Foloseste pesterile ca adaposturi, atat iarna, cat si in perioada activa. Prefera pesterile fosile (fara cursuri de apa). Terenurile de hranire sunt stepele uscate, padurile deschise si tufarisurile.

Distributie si ocurenta: Raspandirea in Romania: semnalările la noi sunt sporadice, ceea ce inseamna ca este o specie foarte rara. Este prezenta in mai multe localitati din Dobrogea, o semnalare langa Bucuresti, una langa Sibiu si o alta in jud. Suceava. Terra typica speciei este Bucuresti, iar holotipul se gaseste la Muzeul National de Istorie Naturala din Washington.

Population: Circa 1.500 indivizi in Romania, care formeaza colonii mici (de cateva zeci de exemplare). Specia este in declin numeric pe toata suprafata arealului si amenintata cu extinctia pe zone intinse.

Ecologie si comportament: Specie sedentara, legata puternic de zonele carstice a caror pesteri au microclimatul foarte stabil. Foloseste si adaposturi artificiale. Formeaza colonii de reproducere de pana la 500 indivizi. Se hraneste cu noctuide si alte insecte. Specie cu biologia putin cunoscuta (maturitate sexuala la un an, un pui la nastere, longevitate: 4-6 ani).

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specia este amenintata de: distrugerea sau deranjarea adaposturilor (pesteri); alterarea habitatelor de hranire; speleoturism. IUCN: VU (Red List Category – Europe)

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier,

Localizare în amplasamentul PP: ROSCI0206 Porțile de Fier,

1303 *Rhinolophus hipposideros*

Denumirea romaneasca: Liliacul mic cu potcoava

Descriere si identificare: Cel mai mic chiropter rinolofid din Europa. Săua este de forma triunghiulară, procesul superior al crestei scurt și rotunjit iar cel inferior subțire și evident mai lung. Se identifică ușor după intervalul de lungime a antebratului, care este cel mai mic dintre speciile genului din Europa: 37 – 42 mm. Culoarea blănii este brună-fumurie dorsală și cenușie-albicioasă ventrală. Tegumentul urechilor și patagiului brun-cenușiu deschis. Biometrie: lungime cap+corp = 37-45 mm; lungimea condilo-bazala = 13,5–15,2 mm; anvergura aripilor = 190-150 mm ; greutate = 4–9 g.

Habitat: Specie primară asociată cu habitatul de stancarie. Primăvara și vara femelele formează colonii mici de reproducere în peșteri, pivnite și mănăstiri parazitare. În acest timp masculii duc o viață solitară în aceleași locuri sau în fisuri de stânci. Iernează în peșteri, mine parazitare și pivnite cu temperatură de 5-10°C și umiditate ridicată, solitar sau în agregate laxe de 20-40 indivizi de ambele sexe (nu se ating, așa că nu folosesc termoreglarea colectivă); în mod particular, se fixează pe pereți foarte aproape de planșeul adapostului.

Distributie si ocurență: Este o specie vest și central paleartică (din Irlanda până în Caucaz) , a cărei areal se întinde cel mai la nord dintre toate speciile de rinolofide (până la 52°). Arealul speciei s-a restrâns în ultimii 50 de ani, mai ales în partea lui nordică, fenomen care continuă și astăzi. În România specia a fost semnalată sporadic de-a lungul întregului lanț carpatic, în M-tii Apuseni și în Dobrogea.

Population: O estimare foarte relativă, pe baza literaturii de specialitate și a observațiilor proprii este de 1.500 indivizi. În România nivelul populațiilor acestei specii este stabil, deși în Europa de vest specia este în declin.

Ecologie si comportament: Zborul este rapid, aproape de pământ. Se hrănește cu țipulide, fluturi nocturni de talie mică, tantari, coleoptere și acarieni. Maturitatea sexuală este atinsă la un an; împerecherea are loc toamna (precedată de hrănire) sau chiar iarna, în timpul trezirilor periodice din timpul hibernării. Pot să-și schimbe adapostul de hibernare de mai multe ori în decursul unei ierni. Nu este considerată specie migratoare.

Măsuri luate si necesare pentru ocrotire: Alterarea și/sau distrugerea adaposturilor de vară și de iarnă; folosirea pesticidelor în agricultură; eliminarea perdelelor de vegetație și a benzilor aluviale; fragmentarea și izolarea habitatelor; vandalismul în peșteri; amenajarea și reconditionarea locuințelor.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

1304 Rhinolophus ferrumequinum

Denumirea românească: Liliacul mare cu potcoavă

Denumire științifică: Rhinolophus ferrumequinum (Schreber, 1774)

Descriere si identificare: Cel mai mare liliac rinolofid din Europa. Urechi mari, ascuțite la varf, lipsite de tragus. Procesul superior al crestei este scurt, lat și rotunjit iar cel inferior este ascuțit. Baza perilor din blana este cenușie deschisă, iar partea distală brun-cenușie cu o tentă roscată. Culoarea ventrală este albă sau o nuanță galbuie. În timpul hibernării și în repausul diurn își acoperă complet corpul cu patagiul. Craniul: între coroana caninului superior și cel de-al doilea premolar nu există spațiu. Premolarul I superior este în afara sirului de dinți, sau poate să lipsească. Date biometrice: lungimea cap+trunchi = 57-71 mm ; lungimea antebratului = 54-61 mm; anvergura aripilor = 350-400 mm; greutate = 17-34 g.

Habitat: Habitatele de hrănire cuprind pădurile de foioase (mai ales primăvara) și pășunile (vară și toamnă). De asemenea, zboară frecvent în grădini, zone stancoase și deluroase.

Distributie si ocurență: Specia este răspândită în centrul și sudul Europei (sub 52° latitudine nordică), din sudul Marii Britanii până în M-tii Caucaz. Arealul asiatic este incert, dar ajunge până în India, China și Japonia. De asemenea, este prezentă în nord-vestul Africii.

În România specia este răspândită în interiorul arcului carpatic, mai frecventă în M-tii Apuseni, de asemenea, în Oltenia și Dobrogea. Mai există o semnalare în nordul Moldovei (Bucovina).

Populație: Populația din România este estimată la cca 10.000 exemplare; probabil că numărul total este mai mare, dacă se are în vedere că există colonii de hibernare care depășesc 1.000 de exemplare (în M-tii Apuseni). În Europa declinul numeric s-a diminuat sau chiar s-a oprit în ultimii 15 ani, iar în România numărul indivizilor este în creștere (după dinamica multianuală a coloniilor de hibernare).

Ecologie și comportament: Specia este sedentară și poate folosi peșterile ca adăpost în tot timpul anului, dar în nordul Europei (și în țara noastră) coloniile de reproducere sunt mai frecvente în clădirile parasite. Maturitatea sexuală apare după 2-3 ani și longevitatea atinge 30 de ani. Primăverile întârziate amână nașterea puilor, situație în care mortalitatea juvenilor este mare. Se hrănește cu coleoptere și lepidoptere de talie mare; își prinde prada din zbor la mică înălțime sau prin vânatoare pasivă (din locuri de așteptare). În coloniile de maternitate (până la 200 femele) pot fi prezente și masculi.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Cea mai mare amenințare este fragmentarea și izolarea habitatelor. Alte amenințări: schimbarea regimului de management a ariilor agricole, speleoturismul în toate anotimpurile anului, intoleranța omului față de prezența coloniilor în clădiri, tratamentele chimice pentru reabilitarea și conservarea structurilor alterate ale locuințelor etc.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

1305 *Rhinolophus euryale*

Denumirea românească: Liliacul mediteranean cu potcoavă

Descriere și identificare: Chiropter de mărime medie. Procesul superior al creștei evident mai lung și mai ascuțit decât cel inferior, și aplecat înainte. Blana cenușie-brună pe spate, cu nuanță roșiatică; ventral culoarea este cenușie-deschisă, cu tentă galbuie-deschisă. În repaus nu se îmbracă complet în patagiu. Date biometrice: cap+trunchi = 43-58 mm; lungimea antebratului = 43-51 mm; anvergura aripilor = 300-320 mm; lungimea condilo-bazala = 16-17 mm; greutate = 8-17 g.

Habitat: Prezența în pădurile de foioase din zona de deal și munte, zonele calcaroase cu tufe și apă în apropiere (habitate ripariene) în care se găsesc peșteri. Coloniile de reproducere (maternitățile) sunt situate în peșteri sau în mansarde, poduri și turnuri (mai ales în nordul arealului). Hibernaculele sunt localizate în peșteri și mine parasite, unde coloniile sunt compacte (indivizii se ating între ei).

Distribuție și ocurență: Arealul speciei în Europa cuprinde partea sudică a continentului, cu limita nordică din Franța, peste sudul Slovaciei, până în vestul României. În România specia a fost semnalată în peșteri din M-tii Apuseni sau în zona colinară din jurul acestora, unde formează colonii de reproducere (până la 500 indivizi în peștera Tasad). Mai este prezentă în sud-vestul Carpaților Meridionali (Valea Cernei, Mehedinți, Clisura Dunării).

Populație: Total de indivizi este estimat la 1.500-2.000. Probabil că populațiile și coloniile din sud-vestul Carpaților Meridionali sunt mai mari decât se estimează în prezent, dar lipsesc investigațiile sistematice.

Ecologie și comportament: Specia este puternic dependentă de peșteri. Se cunosc puțini parametri ai reproducerii (un singur pui pe an, decalări ale dezvoltării, în care se suprapune perioada de inițiere a zborului puilor dintr-o colonie, cu prezența unor femelle gestante). Are zborul foarte agil, de aceea poate vâna cu succes în pădure. Este o specie sedentară cu capacitate mică de dispersie : max. 135 km.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Fragmentarea elementelor lineare pentru zborul de hrănire (liziere, fasii aluviale); folosirea pesticidelor organoclorurate; distrugerea sau deranjarea adăposturilor (peșteri), mai ales în perioada de

reproducere. Coloniile de reproducere sunt mari si putine, de aceea sunt vulnerabile (este semnalat un declin puternic al populatiilor in nordul arealului. IUCN: VU (Red List Category – Europe)

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului

1306 *Rhinolophus blasii*

Denumire romaneasca: Liliacul cu Potcoava al lui Blasius

Descriere si identificare: Specie de marime mijlocie. Procesul superior al crestei ascutit, drept si erect ascendant, mai lung decat procesul inferior, care este ingust si rotunjit. Culoarea blanii pe partea dorsala este cenusie-bruna, cu o nuanta lila iar partea ventrala este alba sau cu o nuanta galbuie. Urechile si patagiul sunt de culoare cenusie deschisa.

La limita dintre regiunea frontala si occipitala a craniului se gaseste o depresiune evidenta si caracteristica.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 47-54 mm; lungimea antebratului = 45-48 mm; anvergura aripilor = cca 280 mm; lungimea condilo-bazala = 15,8-16,5 mm; greutate = 12-15 g

Habitat: Habitatele de hranire sunt zonele calcaroase calde, deschise, cu tufarisuri sau cu copaci rari. Foloseste pesterile ca adaposturi, atat vara cat si iarna. Pentru hibernare prefera pesterile calde, cu temperaturi intre 9 si 14°C. In nordul arealului European sunt folosite si adaposturi artificiale.

Distributie si ocurenta: Areal paleartic si afrotropical. In Europa specia are o raspandire limitata la Peninsula Balcanica si cateva insule mediteraneene (Creta si Cipru). In Romania, Rh.blasii este o specie foarte rara, semnalata sporadic in Banat, Oltenia, sudul Muntilor Apuseni si culoarul Muresului si al Cernei.

Population: In Lista Rosie a vertebratelor din Romania efectivul estimat este de 2.500 de indivizi.

Ecologie si comportament: Specie termofila, care formeaza colonii in adaposturi impreuna cu alte specii ale genului. Coloniile de reproducere ajung pana la 200 femele. Exista foarte putine date despre biologia, ecologia si comportamentul speciei.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Disparitia padurilor deschise mediteraneene; distrugerea sau deranjarea adaposturilor de vara si de iarna (mai ales pesteri).

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

1307 *Myotis blythii*

Denumirea romaneasca: Liliac Comun Mic

Descriere si identificare: Specie sora cu liliacul comun (*M. myotis*), de talie mai mica. Lungimea urechii sub 26 mm, cu marginea externa dreapta si prevazuta cu 5-6 pliuri transversale. Majoritatea exemplarelor au o pata albicioasa, stearsa, pe frunte. Blana are parul scurt, cu baza perilor de culoare cenusiu-inchisa; culoarea dorsala este cenusie cu tenta brunie puternica; culoarea pe partea ventrala este alb-cenusie. Coadă mai lunga decat trunchiul. Eperonul sustine 2/3 din lungimea marginii externe a uropatagiului. Creasta sagitala a craniului este putin evidenta si marginea occipitala moderat alungita posterior. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 62-70 mm; lungimea antebratului = 52-58 mm; anvergura aripilor = 350-400 mm; lungimea condilo-bazala = 17,5-18,5 mm (intotdeauna sub 20 mm); greutate = 15-28 g.

Habitat: Se hraneste in cranguri, pasuni si fanete, dar mai ales deasupra culturilor agricole si gradinilor. Adaposturile principale si permanente sunt pesterile. Coloniile active sunt mixte (cu *M. myotis*), in poduri, clopotnite de biserici, cutiile de rulare a jaluzelelor de la geamuri etc.

Distributie si ocurenta: Specie sud-vest paleartica. Este raspandita in toate tarile mediteraneene ale Europei, precum si in Europa Centrala (Ungaria, Slovacia, sudul Poloniei si toata Peninsula Balcanica).

Raspindirea liliacului comun mic in Romania se suprapune cu a liliacului comun si sunt in curs observatiile in teren pentru identificarea celor doua specii din adaposturile comune.

Population: Dificultatea de a deosebi aceasta specie de liliacul comun (*M.myotis*) face ca evaluarile numerice sa fie luate impreuna. Cele doua specii surori formeaza aglomerari de pana la aproape 7.000 indivizi (in Pestera cu Apa de la Lesu); cunoscand hibernaculele importante din tara, apreciem nivelul populatiilor din Romania la cel putin 50.000 indivizi, desi nivelul ar putea fi semnificativ mai ridicat. Cele doua specii formeaza colonii comune, dar raportul lor este foarte diferit de la o colonie la alta: 29% in Pestera Tausoare (BN) si 88% in Pestera Rastoci (MM) pentru liliacul comun mic.

Ecologie si comportament: Coloniile de iarna sunt compacte, folosind termoreglarea colectiva. Limitele de toleranta a temperaturilor in adaposturi sunt de 6-12oC si cu umiditate relativa mare.

Specie migratoare partiala, cu deplasari pana la 600 km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Schimbarea managementului agricol in tara noastra si intensificarea poluarii; distrugerea coloniilor din adaposturile artificiale.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

1308 *Barbastella barbastellus*

Denumirea romaneasca: Liliac Carn

Descriere si identificare: Specie de marime medie. Urechi unite la baza printr-un pliu tegumentar; nas carn cu narinele orientate in sus; ureche scurta si larga; tragus genunchiat cu portiunea distala ascutita; eperon cu epibrama mica. Blana lunga si matasoasa; culoarea este brun – negricioasa pe spate, cu varful perilor alb, dand efect de chiciura; blana ventrala este cenusie-inchis. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 45-58 mm; lungimea antebratului = 36/44 mm; anvergura aripilor = 260-290 mm; lungimea condilo-bazala = 12-14,5 mm; greutate = 6-13 g.

Habitat: Specie euritopa, mai frecventa in padurile din zona piemontana si montana. Se hraneste deasupra padurii, la liziere de padure si margini inierbate de terenuri agricole.

Adaposturile de vara sunt mansardele, scorburile copacilor si casutele de pasari, unde femelele formeaza colonii mici. Foarte rar coloniile de reproducere sunt mixte (impreuna cu masculii). Adaposturile de iarna sunt pesterile, minele parasite si pivnitele. In nordul arealului au fost raportate cateva hibernacule marii (mii de indivizi de ambe sexe) dar la noi in tara specia este foarte rara.

Distributie si ocurenta: Specie vest paleartica. Prezenta in sudul, centrul si sud-estul Europei, pana in M-tii Caucaz. In Romania este prezenta pe tot lantul carpatic, inclusive M-tii Apuseni, si in piemontul adiacent, dar densitatea populatiilor este foarte mica (este una dintre cele mai rare specii de chiroptere din Romania).

Population: Populatiile din aproape toata Europa sunt in declin. Pana acum a fost semnalat in 16 pesteri ca adaposturi de iarna (intre 2 si 50 de indivizi). Rezulta ca densitatea populatiilor este foarte mica si in perioada activa, deoarece specia este un migrator mediocru. Se estimeaza un efectiv total la ca 2.000 indivizi.

Ecologie si comportament: In adaposturile de iarna suporta coborarea temperaturii pana la 0oC sau chiar -3oC (probabil pentru timp scurt). Liliacul Carn are un zbor rapid si sinuos, si-si procura hrana numai din zbor. Zborul este inalt deasupra padurii si jos la liziere si deasupra apei. Se hraneste aproape in exclusivitate cu fluturi nocturni de talie mica. Au un singur pui pe an si coloniile de reproducere sunt foarte sensibile la deranjare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Exploatarea forestiera care elimina padurile batrane (cu scorburi pentru coloniile de reproducere); lipsa sau reabilitarea adaposturilor artificiale; speleoturismul. IUCN: VU

(Red List Category – Europe), A3c + 4c (Red List Criteria – Europe).

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului

1310 *Miniopterus schreibersi*

Denumirea romaneasca: Liliac cu Aripă Lungă

Descriere și identificare: Specie de mărime medie. Nas foarte scurt; urechi foarte scurte, triunghiulare; tragus scurt, rotunjit la varf. Aripă lungă și ascuțită; falangă II a degetului 3 de la aripă mai lungă de circa 3 ori decât falangă I (caracter specific). Blana de pe partea dorsală este scurtă, densă, erectă, de culoare cenușie-brună, uneori cu tentă lila. Culoarea ventrală este cenușie deschisă. Eperon fără epiblema. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 50-62 mm; lungimea antebratului = 45-48 mm; anvergura aripilor = 310-340 mm; lungimea condilo-bazala = 14,5-15,5 mm; greutate = 9-16 g.

Habitat: Specia se hrănește în habitate mai mult sau mai puțin deschise, chiar și în zonele periurbane și zborul de hranire este la înălțime (10-20 m). Se hrănește adesea la mare distanță de adăpost, în special lepidoptere nocturne și coleoptere. Adăposturile de vară și de iarnă sunt cele subterane (mai ales peșteri), aproape fără excepție. Coloniile sunt mixte (mai ales cu liliacul comun).

Distributie și ocurență: Specie sud paleartică. În Europa arealul cuprinde țările mediteraneene, centrul continentului, Peninsula Balcanică, până în M-tii Caucaz. Răspândirea în România: M-tii Apuseni și culoarul Mureșului, Carpații Meridionali și Orientali, centrul și sudul Dobrogei.

Population: Liliacul cu aripă lungă formează colonii de reproducere de mii de indivizi și colonii de iernare de zeci de mii (40.000 în Păstera Huda lui Papara -AB). În coloniile de iarnă există o tendință de creștere a numărului de indivizi cu altitudinea, în detrimentul adăposturilor din zona piemontană. Estimăm efectivul total la 100.000 indivizi.

Ecologie și comportament: Maturitatea sexuală după un an. Spre deosebire de celelalte specii de chiroptere din Europa, fecundarea oului are loc toamna, imediat după împerechere, astfel ca gestația durează 8-9 luni. În coloniile de maternitate sunt prezenți și masculii; coloniile de reproducere pot fi mixte, cu *Rhinolophus euryale*. Au fost raportate cazuri de mortalitate în masă, fiind incriminate două cauze posibile: 1) transmiterea facilă a bolilor din cauza faptului că coloniile sunt foarte compacte și 2) perturbările climatice din perioada timpurie a primăverii, care surprind coloniile la inițierea sezonului de activitate.

Măsură luate și necesare pentru ocrotire: Specia a parcurs un declin populațional major în vestul Europei, de aceea este considerată ca vulnerabilă. Amenințările principale sunt alterarea, deranjarea și distrugerea adăposturilor subterane și folosirea pesticidelor. Alte amenințări: speleoturismul, accesibilitatea coloniilor masive și atitudinea negativă a omului din lipsa educației ecologice.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

1316 *Myotis capaccinii*

Denumirea romaneasca: Liliac cu Picioare Lungi

Descriere și identificare: Specie de talie mijlocie. Pavilionul urechii îngust, cu 5 pliuri externe orizontale; tragus ascuțit, jumătate din lungimea pavilionului, cu marginea internă convexă și cu cea externă concavă (în formă de S. Picioare foarte mari), cu peri lungi și aspri. Peri scurți pe ambele fețe ale uropatagiului, pe partea ventrală acoperă jumătatea laterală a acestuia. Baza parului este cenușie întunecată. Culoarea dorsală cenușie fumurie, cu tentă galbuie; cea ventrală este cenușie deschisă; limita dintre cele două culori este neclară, difuză.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 47-53 mm; lungimea antebratului = 38-44 mm; anvergura aripilor = 230-260 mm; lungimea condilo-bazala = 14-14,8 mm; greutate = 6- 15 g.

Habitat: Cartierele de hranire sunt zonele umede, cursurile de apa permanente si temporare, canalele, lacurile, mlastinile, helesteele, deltele. Un habitat de hranire caracteristic este reprezentat de mlastinile dominate de arbusti (lastaris, rachite). Adaposturile de reproducere si de iernare sunt pesterile calde, apropiate de suprafete de apa.

Distributie si ocurenta: Arealul cuprinde Europa mediteraneana, Peninsula Balcanica, Asia Mica, Orientul Apropiat pana in Iran, precum si nord-vestul Africii. In Romania specia a fost semnalata numai in sud-vestul tarii, cu clima submediteraneana: Clisura Dunarii si Valea Cernei

Population: Se cunosc 6 pesteri care adapostesc aceasta specie si numarul total de aici este de 1.100 de indivizi. Din cauza cerintelor ecologice particulare populatiile sunt fragmentate.

Ecologie si comportament: Specie coloniala, cu biologie putin cunoscuta. Formeaza colonii de reproducere in pesteri (pana la 500 femele), cu un singur pui la o fatare. Coloniile sunt mixte, cu *M. myotis*-*M. blythii* si *Miniopterus schreibersi*.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Nu exista amenintari majore pentru liliacul cu picioare lungi. Local, populatiile pot fi afectate de poluarea apei si de speleoturism. Diminuarea efectivului cu 50% in Spania este un caz particular, deoarece in restul arealului populatiile sunt relativ stabile. VU (Red List Category – Europe), A4bce (Red List Criteria – Europe)

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți

1318 *Myotis dasycneme*

Denumirea romaneasca: Liliac de iaz

Descriere si identificare: Liliac de marime medie. Marginea externa a pavilionului urechii fara indentatii evidente, cu 5 pliuri transversale; tragus evident mai scurt decat jumatatea lungimii pavilionului; pe partea ventrala a uropatagiului, dea lungul piciorului, peri fini, albiciosi, evidenti, care se extind si pe eperon; eperon drept, se intinde pe o treime din marginea uropatagiului; uropatagiul se insera la calcai. Picioare mari, cu peri lungi si aspri. Blana dorsala brunie sau cenuziu-brun palida cu luciu matasos; culoarea ventrala albacenusie sau galbuie-cenusie, cu limita clara intre cele doua parti.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 57-65 mm; lungimea antebratului = 43-48 mm; anvergura aripilor = 200-320 mm; lungimea condilo-bazala = 15,7-17,4 mm; greutate = 15-20 g.

Habitat: Habitatul de hranire este cu precadere deasupra apei (rauri cu curgere lina, canale, lacuri, helestei); specia se hraneste si in habitatul de padure. Liliacul de iaz prefera suprafetele acvatice sarace in vegetatie marginala si mai ales fara arbori de mal. Coloniile de reproducere se formeaza in cladiri vechi (mansarde, clopotnite) iar adaposturile de hibernare sunt pesterile si pivnitele.

Distributie si ocurenta: Arealul speciei cuprinde zona temperata a Eurasiei (centrul si nordul Europei si Asia pana la Enisei). La noi in tara, ca si in Europa, este una din cele mai rare specii de chiropter. A fost semnalata in numar foarte mic (cca 15 indivizi) in 3 pesteri din M—ii Apuseni. Mai exista o semnalare veche de la Oravita. Folosirea in ultima vreme a detectoarelor de ultrasunete arata ca specia este prezenta, dar foarte rara in locatiile amintite mai sus; se cunosc foarte putine date (si imprecise) asupra acestei specii in Romania.

Population: Efectivul estimat este de 500 exemplare.

Ecologie si comportament: Hrana consta in insecte adulte ce emerg din stadii preimago dezvoltate in apa (trichoptere, diptere nematocere, efemeroptere, odonate) si care zboara deasupra apei.

Este specie slab migratoare, distanta intre adaposturile de vara si de iarna fiind de maximum 100 km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire:

Specia este afectata de activitatile umane: intretinerea si renovarea cladirilor; folosirea tratamentelor chimice pentru conservarea lemnului; desecarile pentru "redarea in circuitul agricol" a unor suprafete acvatice; speleoturismul de iarna.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

1321 Myotis emarginatus

Denumirea romaneasca: Liliac caramiziu

Descriere si identificare: Liliac de marime medie. Pavilionul urechii prevazut cu creste distincte pe marginea externa, in treimea distala; 6-7 pliuri transversale. Marginea externa a pavilionului are o incizie genuncheata (in unghi drept), adanca si foarte caracteristica. Tragus ingust si mai lung decat jumatatea pavilionului, dar nu agunge la incizia genuncheata. Blana fina, lanoasa, ondulata si incalcita. Perii de pe spate au trei culori: cenusie la baza, galben-pai la mijloc si ruginie-bruna spre rosu la varf. Culoarea generala este ruginie pe spate si galbuie-cenusie ventral.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 41-53 mm; lungimea antebratului = 36-41 mm; anvergura aripilor = 220-240 mm; lungimea condilo-bazala = 14-15,5 mm; greutate = 7- 15 g

Habitat: Se hraneste deasupra tufarisurilor si lastarisurilor, arii agricole, in pasuni si fanete, uneori deasupra apei. Prezenta in regiunile montane putin inalte, zone carstice, parcuri, gradini. Adaposturile de vara sunt cele subterane si cladirile (pivnite, mansarde, turnuri de biserici) iar cele de iarna sunt pesterile.

Distributie si ocurenta: Arealul speciei cuprinde vestul, centrul si sudul Europei, Peninsula Balcanica. Distributia in areal este particulara in sensul ca au fost semnalate colonii mari sau foarte mari (maternitati de pana la 1.000 de femele) la cele doua extreme ale arealului (Franta si Peninsula Balcanica), iar in restul arealului specia este foarte rara.

Distributia in Romania: pana in prezent a fost semnalata in doua localitati din sectorul montan al Crisului Repede, in Valea Cernei si Oltenia (Jiulet), precum si in jumatatea sudica a Dobrogei.

Population: Este una dintre cele mai rare specii de chiropter din Romania, ce ierneaaza individual iar in perioada activa formeaza colonii de marimi diferite, in functie de densitate. Efectivul din Romania este estimat la circa 1.000 de indivizi.

Ecologie si comportament: Se hraneste cu paianjeni si muste, mai rar cu fluturi nocturni. Poate captura prada de pe crengi sau de pe jos. Femele se pot imperechea din primul an de viata dar nu este dovedita nasterea puilor. Imperecherea are loc toamna si, spre deosebire de alte specii de chiroptere europene, nu au loc imperecheri in perioada de iarna.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Europa (si in tara noastra, desi lipsesc studiile) specia este asociata cu habitatele agricole, astfel ca este dependenta de tipul de agricultura practicat. Este amenintata de distrugerea adaposturilor din cladiri si de speleoturism.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului

1323 Myotis bechsteini

Denumirea romaneasca: Liliac cu Urechi Mari

Descriere si identificare: Specie de marime medie. Pavilionul urechii foarte mare, de peste 20 mm; indoit inainte, aproape jumatate depaseste nasul. Marginea externa a pavilionului cu 9 pliuri transversale. Tragus lung, lanceolat. Eperon drept, sub jumatate din lungimea uropatagiului, cu epiblena ingusta. Aripile foarte late si scurte. Blana dorsala de culoare bruna pal spre brun roscat; partea ventrala este cenusie deschisa.

Date biometrice: lungime cap+trunchi = 45-55 mm; lungimea antebratului = 38-47 mm; anvergura aripilor = 250-300 mm; lungimea condilo-bazala = 16-16,8 mm; greutate = 7- 14 g.

Habitat: Specie de padure. Prefera padurile de amestec (umede), dar este prezenta si in padurea de conifere, parcuri si gradini sin zona de ses. Vara urca pana la 800 m altitudine iar adaposturile de iarna ajung pana la 1.100 m. Adaposturile de

vara sunt scorburile copacilor, interstiile stancarilor; rar poate fi intalnit in cladiri. Adaposturile de hibernare sunt pivnitele, minele parasite, pesterile (3-7°C si umiditate foarte) si scorburile copacilor.

Distributie si ocurenta: Specie vest-paleartica, prezenta in centrul si sudul Europei; a fost semnalata in insule din vestul Mediteranei : Corsica, Elba, Sicilia, Capri). De asemenea, se mai gaseste pe versantii nordici ai M-tilor Caucaz.

Distributia speciei (insulara) in Romania este putin cunoscuta deoarece semnalarile sunt sporadice in M-tii Apuseni, sud-vestul tarii (Valea Cernei, Mehedinti) si Dobrogea.

Population: Specie extrem de rara la noi, ca si in tot arealul. Dupa semnalarile extrem de putine din Romania apreciem efectivul total la 800-1.000 indivizi.

Ecologie si comportament: Specie solitara in perioada de hibernare; vara formeaza colonii foarte mici sau este solitara. In repaus nu-si lipesc aripile si pavilioanele mari ale urechilor la corp ci le proiecteaza liber in mod caracteristic. Zborul este lent, jos si greoi din cauza conformatiei aripilor. Se hraneste cu diptere, tantari, lepidoptere nocturne, pe care le prinde din zbor sau de pe ramuri.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire. Specie solitara in perioada de hibernare; vara formeaza colonii foarte mici sau este solitara. In repaus nu-si lipesc aripile si pavilioanele mari ale urechilor la corp ci le proiecteaza liber in mod caracteristic. Zborul este lent, jos si greoi din cauza conformatiei aripilor. Se hraneste cu diptere, tantari, lepidoptere nocturne, pe care le prinde din zbor sau de pe ramuri. VU (Red List Category – Europe), A4c (Red List Criteria – Europe)

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului

1324 Myotis myotis

Denumirea romaneasca: Liliac Comun

Descriere si identificare: Specie sora cu liliacul comun mic (*M.blythii*), de talie mai mare. Lungimea urechii peste 26 mm, cu marginea externa curbata si prevazuta cu 7-8 pliuri transversale. Lungimea tragusul este jumătate din lungimea pavilionului urechii, cu jumătatea distala brusc subțiată. Eperonul sustine 2/3 din lungimea marginii externe a uropatagiului. Blana are parul scurt, cu baza perilor de culoare bruna; culoarea dorsala este cenusie cu tenta brunie puternica, cea ventrala este alb-cenusie. Coada mai lunga decat trunchiul. Creasta sagitala a craniului este evidenta si marginea occipitala alungita posterior. Date biometrice: lungime cap+trunchi = 67-79 mm; lungimea antebratului = 55-68 mm; anvergura aripilor = 350-450 mm; lungimea condilo-bazala = 22-24 mm; greutate = 28-40 g.

Habitat: Habitatele de hranire sunt lizierele padurilor, crangurile si pasunile. Adaposturile principale sunt pesterile, folosite in toata perioada anului sau numai pentru hibernare. Formeaza colonii de reproducere si de ingrasare in poduri, clopotnite de biserici, cutiile de rulare a jaluzelelor de la geamuri si chiar in copaci, a caror marime este de zeci sau sute de exemplare.

Distributie si ocurenta: Specie vest paleartica. Arealul cuprinde vestul, centrul si sudul Europei, nordul Africii, Asia Mica si Orientul Mijlociu. Probabil este intr-un proces de extindere a arealului, pentru ca in sudul Angliei a aparut relativ recent. In Romania, specia este raspandita si comuna in tot lantul carpatic, inclusiv M-tii Apuseni, toata Transilvania, Banat, Crisana si Maramures, zona de deal extracarpatica (mai ales in Oltenia), precum si in Dobrogea.

Population: Evaluările numerice s-au facut mai ales in perioada de iarna, in hibernacule si se refera la ambele specii surori: liliacul comun (*M.myotis*) si liliacul comun mic (*M.blythii*). Este una din cele mai comune specii din Romania si apreciem nivelul populatiilor la cel puțin 50.000 indivizi. Un argument este ca intr-o singura pestera am numarat 6.900 indivizi. Populatiile din Romania inca nu au fost riguros evaluate dar dat fiind ca specia este tipica pentru habitatele agricole mozaicate (caracteristice zonei de deal si munte), probabil efectivele sunt mai mari.

Ecologie si comportament: Se hraneste cu insecte de talie mare, adesea cu insecte nezburatoare, pe care le captureaza de pe sol. Coloniile din perioada activa adesea sunt mixte, cu *Myotis blythii* si/sau *Miniopterus schreibersi*. Mortalitatea puilor in perioada de alaptare este relativ mare (probabil din cauza ofertei trofice limitate si a adaposturilor inadecvate).

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Amenintarea majora este reprezentata de iminenta convertire a agriculturii pe sistemul occidental, cu eliminarea haturilor, marginilor intelenite, a palcurilor de padure si a folosirii pesticidelor. Fiind o specie partial antropofila, ii sunt distruse coloniile de reproducere din cladiri locuite si din clopotnitele bisericilor. Speleoturismul este o amenintare moderata.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

1352* Canis lupus

Denumirea romaneasca: Lup

Descriere si identificare: Lupul este o specie de canide de talie mare, avand o lungime medie a corpului de 1.5 m., coada fiind de 35-45 cm. Inaltimea medie la greaban este de 80 cm., iar greutatea este de 30-45 kg., masculii fiind mai mari decat femelele. Capul este masiv, cu botul ascutit, urechile relativ scurte si o privire caracteristica datorata pozitiei oblice a ochilor. Culoarea blănii este variabila, de la cenușiu deschis la cenușiu roscat. Caracteristicile pentru lup sunt coada cu varful negru si pata neagra situata la mijlocul cozii. Picioarele sunt inalte, puternice, ceea ce ii permite o deplasare usoara, la trap. Urma tipar este asemanatoare cu cea a cainelui, dar este mai alungita si mai mare. In teren, urma parte a lupului este caracterizata de faptul ca acesta calca pe urmele picioarelor anterioare, toti membrii unei haite calcand pe o singura pereche de urme. Traectoria urmelor este rectilinie, cu mici abateri in cazul depasirii unor obstacole.

Habitat: Este un animal care traieste in paduri relativ intinse, in zonele de deal si munte, neavand cerinte specifice pentru anumite habitate forestiere. In acest context, lupul prefera zonele care ii ofera o baza trofica abundenta, constituita atat din animale salbatice cat si domestice. Este prezent in toate ecosistemele forestiere de deal si de munte de la noi, uneori fiind prezent chiar si in trupurile mari ale padurilor de campie, precum si in Delta Dunarii. Utilizeaza zone largi de cca. 100 km², in cuprinsul carora se pot gasi atat paduri cat si pajisti sau fanete.

Distributie si ocurenta:

În mod natural lupul se găsește în România din Delta Dunării și până în golul alpin, prezentând o mare amplitudine ecologică. Performantele fizice ale lupilor sunt cel puțin impresionante. În căutarea hranei ei pot parcurge peste 100 km într-o singură noapte. Viteza de alergare a lupului poate depăși 60km/oră. Simturile sale sunt extraordinare. Nu doar mirosul este deosebit de fin, dar si auzul si văzul, lupul putând vâna foarte bine atât noaptea - timpul său preferat de vânătoare - cât si ziua sau în perioadele de amurg si dimineată. Are nevoie de un teritoriu întins, de cca. 2400-2500 ha, de zece ori mai mult decât, de pildă, un urs. În România, lupul, vânat frenetic și nu mai prezintă un areal continuu, nenumărate goluri fiind create de vânătoarea necontrolată.

Population Nivelul minim al populatiei (cca. 1500 exemplare) a fost atins in perioada 1960 – 1970, atunci cand a existat o campanie puternica de combatere a lupului. A urmat apoi o crestere a populatiei, iar acum populatia de lupi din Romania are o evolutie stabila, cu o usoara tendinta de descrestere, fiind estimata la cca. 2000 - 2500 de exemplare. Efectivele oficiale sunt considerate ca fiind supraestimate (cca. 4000 de exemplare), fapt care se datoreaza tendintei de inregistrare dubla sau multipla a lupilor localizati in zone invecinate. Odata cu dezvoltarea activitatilor umane in natura si fragmentarea habitatelor lupului, aceasta specie va cunoaste un regres populational semnificativ.

Ecologie si comportament: Lupii sunt animale sociabile, traind in haite constituite din 4-6 exemplare adulte.

Marimea haitei variaza in functie de hrana existenta, marimea prazii, tipul de habitat si anotimp. Haita este condusa de perechea alfa, alcatuita din masculul si femela dominanta, care sunt singurii care se reproduc. Sezonul de imperechere este in ianuarie-februarie, iar dupa o perioada de gestatie de 60-65 de zile, femela da nastere la 4-7 pui care sunt crescuti atat de femela cat si de mascul, ajutati de intreaga haita.

Maturitatea sexuala este atinsa la varsta de doi ani, lupoanca intrand anual in calduri. Longevitatea este de 12-15 ani, majoritatea exemplarelor nedepasind varsta de 10 ani. Culcusul este amplasat in zone linistite, de obicei sub radacina unui arbore doborat, scorburi, adancituri de teren, localizate in apropierea unor surse de apa si, de preferinta, pe expozitii insorite. Teritoriul unei haite este destul de intins, variind de la 50 km² la 150 km², limitele teritoriului fiind marcate prin vectori odorizanti si fiind, in general, respectat de celelalte haite invecinate. In acest teritoriu pot exista si exemplare solitare foarte tinere sau batrane. Comunicarea intre indivizi se realizeaza prin urlet, care se poate auzi de la distante apreciabile. Lupul are o viata sociala complexa, in cadrul fiecarei haite existand o ierarhizare stricta.

Dintre simturi, cel mai dezvoltat este mirosul, urmat de auz si de vaz. Astfel, lupul este un animal foarte precaut, care evita contactul cu omul, adaptandu-se usor diferitelor conditii din teren. Este un pradator cu spectru larg, care include atat mamifere mici si insecte dar si mamifere de talie mare, consumand in acelasi timp si cadavrele prazilor ucise de alte specii. In acest context, trebuie subliniat rolul de selectie pe care il exercita lupul in ecosistemele forestiere, in general, prada sa predilecta fiind constituita din exemplare slabite, bolnave, batrane sau neexperimentate, care pot fi ucise mai usor, cu un consum energetic mult redus. Interactiunile cu activitatile umane constau din pradarea asupra turmelor de animale domestice si competitia cu vanatorii pentru speciile de ierbivore.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In cuprinsul arealului sau vast, lupul este considerat de IUCN ca fiind o specie fara amenintari directe, cu o distributie vasta si cu efective semnificative in anumite zone. Atat in legislatia europeana cat si in cea romaneasca, lupul este considerat specie protejata. In Romania, anual sunt vanate cca. 250 – 300 de exemplare, pe baza unor autorizatii emise in prealabil. Populatia de lupi este estimata anual de catre administratorii fondurilor de vanatoare, in ultimii ani constatandu-se o tendinta accentuata de supraestimare. Masurile de conservare luate in prezent sunt reprezentate de: estimarea anuala a populatiei si controlul braconajului. In viitor sunt necesare urmatoarele masuri de conservare: studii detaliate privind eco-etologia speciei in conditiile din Romania, in special legate de marimea si tendintele de evolutie a populatiei de lupi, precum si implementarea unui plan de management la nivel national care sa urmareasca reducerea braconajului si controlul activitatilor de vanatoare, constientizarea opiniei publice privind conservarea speciei, precum si compensarea pagubelor produse sectorului zootehnic. Fragmentarea habitatelor datorata expansiunii infrastructurii si dezvoltarii activitatilor umane reprezinta amenintari pe termen mediu care pot fi reduse prin includerea in planurile de dezvoltare a aspectelor legate de conectivitatea populatiilor, in special in zonele cheie (Valea Prahovei, Valea Oltului, muntii Persani si culoarul Deva – Arad).

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

1355 Lutra lutra

Denumirea romaneasca: Vidra

Descriere si identificare: Specie de carnivore de talie mijlocie, dimensiunile corpului variaza intre 60-80 cm, coada fiind de 30-50 cm, iar greutatea fiind de pana la 10 kg. Culoarea blănii este maronie, mai deschisa in zona barbiei, a botului si a abdomenului. Picioarele sunt relativ scurte iar intre degete prezinta o membrana bine dezvoltata care ajuta la deplasarea in

apa. Prezenta ei poate fi identificata prin urmele tipice de pe malurile apelor. Astfel, urma tipar are imprimata pe sol membrana interdigitala, iarna fiind evidente si urmele tip tobogan ale corpului lansat in apa.

Habitat: Vidra traieste pe malurile apelor curgatoare si statatoare, prezenta ei fiind un indicator al apelor curate, specia fiind sensibila la poluare. Nu are preferinte pentru anumite tipuri de habitat, traind pe malurile apelor putin poluate, in imediata vecinatate a luciului de apa. Dintre habitatele prioritare la nivel european prezente in Romania enumeram: Padurile aluviale cu *Alnus glutinosa* si *Fraxinus excelsior* (91E0) si Padurile ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* de-a lungul raurilor mari (91F0).

Distributie si ocurenta:

Este un animal rar, chiar disparut, in mare parte din zonele in care exista in trecut. Acum mai este intalnit doar in Scotia, Irlanda si Scandinavia. Un numar mic de vidre a fost reintrodus in Marea Britanie. Specii similare: este adesea confundat cu nurca americana, dar si cu *Coypu myocastor coypus* si sobolanul de mosc.

Population: Populatia actuala este estimata la 2200-2600 de exemplare. Incepand cu jumatatea secolului trecut, datorita vanarii si braconajului, precum si cresterii gradului de poluare a apelor, populatia de vidra a cunoscut un regres accentuat. In ultimii ani, populatia are o tendinta de stabilizare si chiar de crestere usoara.

Ecologie si comportament: Perioada de reproducere este in lunile ianuarie-februarie iar dupa o perioada de gestatie de 60-65 de zile, femela da nastere, intr-o galerie amplasata pe malul apelor, a 1-4 pui care raman impreuna cu mama lor timp de un an de zile. Masculul nu ia parte la cresterea puilor, fiind alungat de femela cu cateva zile inainte de nasterea puilor. Teritoriul unui exemplar adult variaza, in functie de abundenta hranei, de la 2-3 km pana la 10-15 km mal de apa, la extremitati teritoriile invecinate fiind suprapuse. Hrana consta, in principal, din peste dar vidra poate consuma amfibieni, insecte, pasari si mamifere mici. In general, vidra nu este tolerata in zona crescatoriilor de peste, unde produce pagube.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: La nivelul arealului sau intins in Europa si Asia, vidra este considerata de IUCN ca fiind o specie aproape periclitata, impunandu-se masuri de monitorizare si conservare a habitatelor.

Avand in vedere faptul ca, in Romania, nu au fost derulate masuri specifice de conservare, este foarte importanta cartarea, mentinerea si ameliorarea habitatelor existente, precum si monitorizarea populatiilor.

Producand pagube in zonele piscicole, vidra intra in interactiune cu interesele activitatilor umane. Aceasta situatie duce la actiuni ilegale de reducere a efectivelor de vidra, fiind importanta combaterea braconajului si monitorizarea efectivelor din acele zone.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

1361 Lynx lynx

Denumirea romaneasca: Ras

Descriere si identificare: Rasul eurasiatic este cea mai mare specie de felide din Europa. El are membrele relativ lungi, laba piciorului avand o conformatie care ii permite sa se deplaseze cu usurinta in zapada adanca. Statura sa este cuprinsa intre 50-75 cm la greaban, corpul fiind relativ subtire iar capul mic si rotund. Greutatea este cuprinsa intre 15 – 30 kg., masculii (20-30 kg) fiind in general mai mari decat femelele (15-20 kg). In natura, prezenta rasului se poate identifica mai ales dupa urmele rotunde, de marimea urmei unui caine dar fara gheare imprimate in urma tipar. Blana este de culoare galbena-roscata cu pete inchise la culoare. Pe partea interioara a picioarelor si pe abdomen, aceste pete sunt mai putin proeminente iar culoarea blanii este mai deschisa. Coada este scurta, cu varful de culoare inchisa. Pe cap, rasul prezinta favoriți de culoare deschisa, formati din peri lungi, iar in varful urechilor are un smoc de peri lungi si inchisi la culoare.

Habitat: Rasul prefera linistea oferita de masivele forestiere intinse, cu relief accidentat si poieni intercalate. Culmile scurte si abrupte ii permit observarea prazii si faciliteaza deplasarea in teren. Toate tipurile de vegetatie forestiera care ofera posibilitati de observare, panda si vanarea prazii sunt preferate de catre ras. In Romania, rasul este prezent de la 200 m la 1800 m altitudine, mai ales in zonele care ofera conditii optime pentru caprior, principala specie prada. La nivel national, rasul este semnalat pe cca. 42000 km². Printre habitatele prioritare la nivel european in care se gaseste rasul din Romania enumeram: Paduri acidofile de *Picea abies* din zona montana (9410), Paduri de *Larix decidua* si/sau *Pinus cembra* din zona montana (9420), Vegetatie forestiera mediteraneeana cu *Pinus nigra* ssp. *Banatica* (9530).

Distributie si ocurenta: General description needed

Population: In ultimul secol, populatia de ras din Romania a cunoscut o evolutie ascendenta, de la cca. 150 de exemplare in perioada 1930-1940 la peste 1000 de exemplare in prezent. In ultimul deceniu, aceasta evolutie ascendenta s-a atenuat, populatia fiind stabila, marimea ei fiind estimata la cca. 1100 – 1300 de exemplare. Datorita influentei negative a activitatilor umane, consideram ca tendinta de evolutie este descendenta. Populatia de rasi din Romania este estimata anual de catre autoritati. Exista tendinte de supraestimare a populatiei de ras (estimările oficiale sunt de cca. 1800 indivizi), atat datorita lipsei informatiilor privind ecologia speciei cat si a modului de realizare a acestor estimari.

Ecologie si comportament: Rasii sunt animale solitare, pe teritoriul unui mascul gasindu-se doua sau trei femele cu pui, care stau impreuna din primavara si pana la sfarsitul toamnei. Anual, femela naste 1-4 pui, care stau in vizuina in primele luni de viata. Atunci cand puii sunt abandonati de femela, la sfarsitul toamnei, de cele mai multe ori ei raman impreuna pe durata iernii. Teritoriile rasilor sunt aparate de intrusii de acelasi sex iar marimea teritoriului unui exemplar adult de ras este de cca. 40 - 55 km². Prada principala a rasului este capriorul, urmat de iepuri, exemplare tinere de cerb, capra neagra si mai putin mistretul sau diferite alte specii de animale. Consuma, in general, doar parti din prada ucisa, restul fiind consumat de alti pradatori sau de speciile necrofage. Desi este considerata o specie care poate fi vazuta destul de rar, rasul este un animal curios, care se apropie de asezarile oamenesti dar evita contactul cu omul. Datorita auzului foarte bine dezvoltat, rasul reuseste sa evite intalnirile directe cu omul, preferand linistea oferita de padure. Pagubele produse de ras sectorului zootehnic sunt neinsemnate, mai ales din cauza faptului ca turmele de animale domestice (in special oi si capre) sunt pazite de caini ciobanesti.

Rasul nu accepta prezenta in teritoriul sau a indivizilor de acelasi sex, fiind un pradator cu un spectru foarte larg, care include mai ales animale de aceeaasi talie sau de dimensiuni mai reduse decat el. Capriorul este de departe specia prada principala a rasului, iar pisica salbatica este dusmanul direct al rasului in cadrul nisei ecologice respective, fiind eliminata din teren de catre acesta.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN considera specia ca fiind pe cale de a fi amenintata intr-un viitor apropiat, impunandu-se masuri de monitorizare a populatiilor, precum si masuri de conservare specifice. Masurile de conservare luate pana in prezent se refera la monitorizarea populatiei de catre personalul implicat in managementul cinegetic din Romania si estimarea anuala a marimii populatiei. Anual, in Romania se vaneaza cca. 20 - 30 de exemplare de ras, pe baza autorizatiilor individuale si a unor limite maxime stabilite in prealabil de catre autoritatea de mediu.

Masurile de conservare necesare in viitor se refera la realizarea unor studii la nivel national privind eco-etologia speciei in conditiile din Romania (caracteristici populationale, tendinte, distributie), implementarea unui plan de management care sa urmareasca atat combaterea eficienta a braconajului, evitarea fragmentarii habitatelor dar si constientizarea opiniei publice si reducerea efectelor interactiunilor cu activitatile umane. De asemenea, este esentiala implementarea unor metode

imbunatatite de estimare care sa ia in considerare atat parametrii biologici cat si ecologia speciei iar activitatile de monitorizare sa fie abordate integrat.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

1354* *Ursus arctos*

Denumirea romaneasca: Urs Brun

Descriere si identificare: Ursul este un animal masiv, avand o lungime de 2-2.2 m, o inaltime la greaban de 1 m, iar greutatea medie fiind de 250 kg., femelele fiind mai mici, avand in general pana la 200 kg. Capul este masiv, cu botul relativ scurt si urechile mici si rotunde. Culoarea generala a blănii este bruna, variind de la brun-cenusiu deschis pana la negru, la ursii tineri fiind prezent un guler deschis la culoare in zona gatului. Coada este foarte scurta, de cca. 5-10 cm., la exemplarele mature existand, de cele mai multe ori, o cocoasa specifica, mai proeminenta la masculi. Dintre simturi, cel mai dezvoltat este mirosul, urmat de auz, vazul fiind mai slab dezvoltat

Ursul este un animal plantigrad, membrele fiind puternice iar ghearele fiind proeminente (10-15 cm). Urma tipar este inconfundabila, urma posterioara semanand cu cea a omului iar cea anterioara fiind mai lata si rotunjita.

Habitat: Ursul este un animal tipic al padurilor montane intinse si linistite din cuprinsul arcului carpatic, preferand amestecurile de rasinoase si foioase, bogate in specii arbustive si vegetatie erbacee. Fiind un animal omnivor de talie mare, ursul are nevoie de o baza trofica diversa si abundenta, preferand habitate in care se gasesc specii de fag, gorun, stejar, precum si scorus sau diversi arbusti si specii erbacee, cu bulbi si rizomi. In teritoriul sau, ursul are nevoie de zone cu stancarii, pentru barloagele din perioada de iarna. Daca asemenea zone nu exista in teritoriul sau, ursul isi amenajeaza barloagele sub arbori doborati, radacini sau cioate. Dintre habitatele prioritare la nivel european prezente in Romania si preferate de urs enumeram: Paduri de fag de tipul Luzulo-Fagetum (9110) si Asperulo – Fagetum (9130), Paduri ilirice de *Fagus silvatica* (91K0) si Paduri acidofile de *Picea abies* din regiunea montana (9410).

Distributie si ocurenta: În România, aria ursului brun se întinde pe cca. 2,8 milioane de hectare, ocupând întreg lanțul carpatic, din Maramureș până în estul Banatului, precum și în Munții Apuseni. Răspândirea este condiționată, în principal, de liniște, hrană, un loc bun pentru bărlog, inclusiv desişuri pentru adăpostul de peste zi. Este un animal fidel locului său obișnuit de trai., deplasându-se puțin numai pentru hrană și apă. În general, își păstrează trecătorile, dacă nu este deranjat.

Population Ca si in cazul celorlalte specii de carnivore mari din Romania, populatia de urs de la noi a cunoscut o evolutie ascendenta in ultimii 50 de ani. In prezent, populatia de urs este relativ stabila, existand o usoara tendinta de descrestere. Marimea populatiei este estimata la 4500 – 5000 de exemplare, existand o puternica tendinta de supraestimare (efectivele oficiale estimate fiind de ca. 6,500 de exemplare).

Ecologie si comportament: Ursul este un animal nocturn, dar, in zonele unde nu este deranjat, el este activ si in timpul zilei. In perioada de toamna, el face deplasari lungi pana in zonele de foioase, in special in fagete si gorunete, dar si in zonele cu pomi fructiferi. Este un animal solitar, doar in perioada de imperechere (mai-iunie) putand fi observati masculii si femelele impreuna. Dupa o perioada de gestatie de 7-8 luni, din care exista o perioada latentă de 4-5 luni, ursoaica da nastere, intr-un barlog, la 2-3 pui care au dimensiuni reduse (20-25 cm si o greutate de pana la 500g). Aceste dimensiuni reduse ale puilor sunt o adaptare la faptul ca puii se nasc in perioada de iarna iar ursoaica ii hraneste din rezervele de grasime acumulate toamna. Puii raman impreuna cu ursoaica pana la varsta de 1.5-2 ani, acestia fiind protejati cu atentie de catre mama lor.

Maturitatea sexuala este atinsa la 3 ani in cazul femelelor si la 4 ani in cazul masculilor, longevitatea ursilor fiind de 15-25 de ani. Ursoaica cu pui evita contactul cu alti ursi, in special cu masculii, deoarece acestia pot adesea ucide puii pentru a

determina ursoaica sa intre mai devreme in calduri. Ursii maturi au un teritoriu de marime variabila (10 – 100 km²), aceasta variatie depinzand mult de calitatea habitatului (adapost, liniste si hrana).

Ursul evita contactul cu omul, dar fiind un animal oportunist, el foloseste toate mijloacele disponibile pentru a se hrani. In acest context, el poate intra in conflict cu omul in diferite situatii ca de exemplu: pradarea asupra animalelor domestice, distrugerea culturilor agricole si a pomilor fructiferi, hranirea cu deseuri menajere din ropierea padurii, etc.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In cuprinsul arealului sau vast, ursul este considerat de IUCN ca fiind o specie fara amenintari directe, care are o raspandire larga si efective semnificative in anumite zone. In Romania, prin contradictie cu statutul sau de specie strict protejata (pe baza legislatiei europene), marimea efectivelor de urs fata de un nivel considerat optim este controlata prin activitati de vanatoare. In acest sens, se realizeaza estimari anuale ale efectivelor in perioada de primavara si sunt stabilite cote anuale pentru exemplarele vanate. Aceasta contradictie trebuie solutionata in perioada urmatoare, in sensul de a armoniza statutul de conservare a speciei cu situatia existenta in teren. Astfel, atat pe baza pagubelor produse de specie, cat si pe baza estimarilor populatiei, se poate stabili un sistem care sa asigure atat conservarea pe termen mediu si lung a speciei, precum si continuarea activitatilor de vanatoare. In acest sens, se impun masuri urgente de imbunatatire a metodologiei de estimare a marimii populatiei, a tendintei de evolutie a acesteia, precum si de cuantificare a pagubelor produse de specie.

Interesul cinegetic pentru urs este foarte ridicat, ceea ce poate contribui, printr-un management adecvat, la consolidarea statutului de conservare a speciei. Pe de alta parte, managementul actual al speciei conduce si dezvoltarile socio-economice vor duce, pe termen mediu, la un regres al populatiei din Romania.

Localizare în sit: ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

► Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1166 *Triturus cristatus*

Denumirea romaneasca: Tritonul cu Creasta

Descriere si identificare: Este cea mai mare specie de triton din Romania, avand dimensiuni de pana la 16 cm, femelele fiind mai mari decat masculii. Corpul este robust, oval in sectiune. Capul este relativ lat, cu botul rotunjit si nu are santuri longitudinale. Lungimea cozii este mai mica sau egala cu a corpului. Pielea este ruгоasa atat dorsal cat si ventral, presarata cu numeroase glande. Cand se intind membrele de-a lungul corpului, degetele se ating. Coloritul dorsal este brun inchis spre negru, uneori cu nuante brun-roscate, cu pete negre, neregulate, de dimensiuni variabile. Pe lateral, inclusiv pe cap, sunt prezente puncte albe mai mult sau mai putin numeroase. Coloritul ventral este galben pana spre portocaliu, cu pete negre, neregulate, ce alcatuiesc un desen mozaicat. Gusa este colorata extrem de variabil, de la galben la negru, frecvent cu pete albe, de dimensiuni variabile. In perioada de reproducere masculii au o creasta dorsala inalta si dintata, care incepe din dreptul ochilor, lipseste in dreptul membrelor posterioare si se continua apoi cu creasta caudala, la fel de bine dezvoltata dar lipsita de zimti. Pe laturile cozii este prezenta o dunga longitudinala lata, albsidefie. La femele portiunea inferioara a cozii este colorata in galben spre portocaliu. Cloaca este umflata si neagra la masculi, mai ales in perioada de reproducere. La femele cloaca nu este umflata iar deschiderea cloacala este colorata in galben.

Habitat: Este o specie predominant acvatica, preferand ape stagnante mari si adanci, cu vegetatie palustra. Deseori poate fi intalnita in bazine artificiale (locuri de adapost, iazuri, piscine). In perioada de viata terestra prefera pajistile umede. Datorita dimensiunilor mari nu se reproduce in balti temporare mici. Este frecvent in iazuri si lacuri, mai ales daca exista vegetatie acvatica in care sa se poata ascunde.

Distributie si ocurenta: Este raspandit in mare parte din Europa centrala si de nord, din nordul Frantei si Marea Britanie pana in muntii Urali. In nord, in Scandinavia, ajunge pana la paralela 65. Lipseste din peninsula Iberica, Italia si, incepand, cu Austria, nu este prezent la sud de Dunare. In Romania este raspandit aproape pretutindeni. Lipseste din Dobrogea si lunca Dunarii unde este inlocuit de *T. dobrogicus*. Este intalnit la altitudini cuprinse intre 100-1000 m.

Population: Populatiile sunt intr-un declin accentuat pretutindeni in Europa in special datorita distrugerii habitatelor, introducerii de pesti. Nu exista studii populationale la nivel national si putine la nivel european.

Ecologie si comportament: Reproducerea are loc in martie iar adultii pot ramane in apa pana in mai-iunie. Fecundarea este interna. iar transferul spermatoforului se realizeaza in urma unei parade sexuale complexe, fara amplex (partenerii nu se ating). Desi depune numeroase oua (peste 100), multe nu se dezvoltă datorita unor frecvente mutatii cromozomiale. Ouale sunt mari, de 2-4 mm, de culoare alba. Este o specie extrem de vorace, hranindu-se atat cu mormoloci cat si cu tritoni mai mici sau larve. Pe uscat poate fi gasit in vecinatatea apei. In pofida dimensiunilor mari se deplaseaza repede, atat in mediul acvatic cat si in cel terestru.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este o specie vulnerabila la nivel national, in anumite zone chiar periclitata, in special datorita degradarii si distrugerii habitatelor acvatice de reproducere si a fragmentarii habitatelor terestre adiacente. Mentinerea habitatelor acvatice existente precum si crearea de noi habitate acvatice acolo unde acestea au fost distruse si asigurarea de coridoare de dispersie va permite mentinerea unor populatii viabile.

Este inclusa in anexa 2 printre speciile a caror conservare necesita desemnarea ariilor speciale de conservare. Conform listelor rosii specia este considerata vulnerabila la nivel national si neamenintata pe intregul areal.

Localizare în sit: ROSCI0198 Platoul Mehedinți

1188 Bombina bombina

Denumirea romaneasca: Izvorasul (Buhaiul) de Balta cu Burta Rosie

Descriere si identificare: Este o broasca de dimensiuni mici, pana la 5 cm, cu corpul este indosat si turtit. Capul este relativ mic, avand lungimea egala cu latimea, iar botul este rotunjit. Ochii sunt foarte proeminenti, avand pupila triunghiulara, in forma de inima. Dorsal tegumentul este foarte verucos, fiind acoperit cu numerosi negi, rotunzi sau ovali, avand un punct negru central. Ventral, intre cap si corp este prezent un plin tegumentar (cuta gulara).

Corpul este colorat dorsal in cenusiu-deschis, masliniu, mai rar gri-inchis. O parte din negii glandulari colorati in negru sunt grupati, ceea ce confera un model caracteristic. Unii indivizi pot fi partial sau chiar total colorati in verde. Abdomenul este viu colorat cu pete portocalii pana spre rosu, pe un fond negru, care predomina ca pondere. Sunt de asemenea prezente puncte albe mici, relativ uniform distribuite. Coloritul ventral este de avertizare, specia fiind deosebit de toxica. Masculii au capul mai lat ca femelele datorita prezentei celor doi saci vocali interni. Calozitatile nuptiale (formatiuni cornoase, de culoare neagra ce apar in perioada de reproducere doar la masculi) sunt prezente pe partea interna a antebratului, inclusiv pe tuberculul metacarpian intern. Masculii oracaie in cor, in special seara si noaptea, sunetele fiind greu de confundat „u...u...u...u” repetat la 1-4 secunde. Un singur mascul poate canta timp de ore fara oprire.

Habitat: Nu este o specie pretentioasa, traieste in orice ochi de apa, temporar sau permanent, la altitudini intre 0-400 m. Este prezenta in lacurile din lunca si delta Dunarii, pe maluri sau in zonele cu vegetatie, fiind gasita și in baltile temporare.

Distributie si ocurenta: Izvorasul cu burta rosie este raspandit in centrul si estul Europei, din Danemarca si sudul Suediei in vest, Cehia, fosta Yugoslavia si Dunarea in sud, iar in est in Rusia pana aproape de muntii Ural. In Romania este prezenta pretutindeni in zonele de ses: Campia Romana, Baraganul, Dobrogea inclusiv delta, Crisana, Podisul Transilvaniei si Podisul Moldovei. In zonele de contact cu *B. Variegata* hibrideaza cu aceasta.

Population: Populațiile existente sunt variabile ca marime, în funcție de habitatele disponibile. Poate forma populații foarte mari în lunca și delta Dunării.

Ecologie și comportament: Reproducerea începe din aprilie-mai și poate dura până în august, cu depuneri repetate. Fecundarea este externă, cu amplex. Masculul apucând femela cu membrele anterioare, eliminarea oualor și a spermei având loc simultan. Ouale (între 10-100 la o depunere) sunt depuse izolat sau în gramezi mici, fixate de obicei de plante. Oul are 2 mm diametru, iar capsula gelatinoasă ce îl învelește între 7-8 mm, este brun închis la un pol și alb-galbui la celălalt. O femela poate depune mai multe ponte pe an.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Este o specie cu un areal vast dar afectată de activitățile umane. Distrugerea, degradarea și fragmentarea habitatelor (atât a celor acvatice cât și a celor terestre) îi periclitează supraviețuirea. Menținerea habitatelor existente și crearea de noi habitate acvatice sunt necesare pentru asigurarea unor populații viabile. Este mult mai vulnerabilă comparativ cu *B. variegata* deoarece este mai acvatică, preferă ochiuri de apă mai mari iar arealul său este în zone de ses cu activități antropice multiple și o densitate a populației umane mare.

Este inclusă în anexa 2 printre speciile a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare precum și în anexa 3 printre speciile de interes comunitar. Conform listelor roșii specia este considerată potențial amenințată la nivel național și neamenințată pe întregul areal.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

1193 *Bombina variegata*

Denumirea românească: Izvorasul (Buhaiul) de Balta cu Burta Galbenă

Descriere și identificare: Este o broască de dimensiuni mici, de până la 5 cm. Forma corpului este mai îndesată decât la *B. bombina*. Corpul este aplatizat, capul mare are botul rotunjit. Pupila este triunghiulară sau în formă de inimă. Dorsal tegumentul este foarte verucos, aspru la pipăit, acoperit cu negi mari, ce posedă în vârf câte un spin cornos negru înconjurat de numeroși spini mici. Negii nu sunt grupați sau dispusi simetric. Coloritul este extrem de variabil. Dorsal indivizii sunt colorați în cenușiu deschis, maroniu sau masliniu patat cu negru. Uneori pot apărea indivizi parțial sau total verzi dorsal. Abdomenul și gusa sunt colorate în galben, pe fondul cărui este un desen marmorat cenușiu spre negru, dominând însă pigmentul galben. Coloritul este foarte intens, reprezentând un mijloc de avertizare asupra toxicității. Varfurile degetelor sunt de asemenea galbene. Masculii prezintă pe fața interioară a membrilor anterioare calozitățile nuptiale (formațiuni cornoase, de culoare neagră ce apar în perioada de reproducere doar la masculi) vizibile chiar și pe perioada hibernării. Masculii nu posedă sac vocal dar în privința oracaitului se aseamănă cu *B. bombina*, doar că frecvența sunetelor este mai ridicată.

Habitat: Ocupă orice ochi de apă, preponderent balti temporare, putându-se reproduce inclusiv în denivelări ale solului ce conțin sub un litru de apă, spre deosebire de *B. bombina* care preferă baltile mai mari din lunca sau valea apelor curgătoare. Este întâlnită aproape pretutindeni unde găsește un minim de umiditate, de la 150 m până la aproape 2000 m altitudine.

Distributie și ocurență: Este răspândită în vestul și centrul Europei cu excepția peninsulei Iberice, Marii Britanii și Scandinaviei. Limita estică a arealului este reprezentată de Polonia, vestul Ucrainei, România, Bulgaria și Grecia. În România este prezentă pretutindeni în zonele de deal și munte.

Population: Este una din cele mai abundente specii, deoarece beneficiază de orice ochi de apă disponibil pentru reproducere. Indivizii se caracterizează printr-o longevitate ridicată și toleranță sporită la o varietate de impacte antropice.

Ecologie și comportament: Este o specie cu activitate atât diurnă cât și nocturnă, preponderent acvatică, extrem de toleranță și rezistentă. Este sociabilă, foarte mulți indivizi de vârste diferite putând conviețui în balti mici. Se reproduce de mai multe ori în cursul verii. Ouale se depun în gramezi mici sau izolat, fixate de plante sau direct pe fundul apei. Este rezistentă la condiții

difficile de mediu și longeviva, iar secreția toxică a glandelor dorsale o protejează foarte bine de eventualii pradatori. De aceea aproape orice ochi de apă din cadrul arealului este populat de această specie care poate realiza aglomerări impresionante de indivizi în balti mici. Poate rezista și în ecosisteme foarte poluate. Se deplasează bine pe uscat putând coloniza rapid noile balti aparute. Este printre primele specii de amfibieni ce ocupă zonele deteriorate în urma activităților umane (defrisări, construcții de drumuri etc.) unde se formează balti temporare.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Este o specie cu un areal vast, dar cu toate acestea este periclitată în mare parte a acestuia datorită distrugerii, deteriorării și fragmentării habitatelor. Conservarea ei necesită măsuri simple limitate la menținerea habitatelor acvatice existente și crearea de noi habitate acolo unde cazul. Este inclusă în anexa 2 printre speciile a căror conservare necesită desemnarea SCI precum și în anexa 3 printre speciile de interes comunitar. Conform listelor roșii specia este considerată potențial amenințată la nivel național și neamenințată pe întregul areal.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

1217 Testudo hermanni

Denumirea românească: Broască testoasă de uscat

Descriere și identificare: Este o testoasă de dimensiuni mici, lungimea carapacei putând ajunge la 20-25 cm.,

Coadă este acoperită cu un varf cornos. Placa anală a carapacei este divizată, acesta fiind cel mai simplu criteriu de a o deosebi de *T. graeca*. Nu are în regiunea femurală tuberculi conici mari, prezenți la *T. graeca*. Picioarele sunt puternice, cu degete concreșcute prevăzute cu gheare puternice cu care sapa. Masculul se deosebește de femelă prin dimensiunile mai mici, prin plastronul concav și prin placile anale curbate. În caz de pericol își poate retrage cu totul capul și picioarele în carapace. La juvenili carapacea este mai deschisă la culoare și moale. Carapacea este colorată variat, de la galben deschis la juvenili și galben închis sau cenușiu la adulți. Inelele de creștere de pe placile dorsale permit estimarea vârstei la indivizii până în 7-10 ani.

Habitat: Sunt animale foarte bine adaptate la habitate aride dar poate fi întâlnită și în zone cu umiditate. Nu este foarte pretentioasă la habitat, fiind găsită atât în pășuni, cât și în păduri și vii. Preferă locurile însorite și de aceea poate fi găsită frecvent pe dealuri și în zone cu stancarii.

Distributie și ocurență: Este o specie strict europeană, prezentă în Balcani, în zone restrânse din Spania și Franța, în sudul Italiei și în majoritatea insulelor din Mediterana (Baleare, Corsica, Sardinia, Sicilia, Malta). În România este prezentă în sudul Banatului și în sud-vestul Olteniei. A fost semnalată și în sudul Dobrogei, unde coexistă cu *T. graeca*.

Population: Sunt animale lente ce se camuflează foarte bine și de aceea detectabilitatea lor este extrem de redusă. Se pretează însă foarte bine la estimări bazate pe marcarea/recapturare. În captivitate poate depăși vârsta de 100 ani.

Ecologie și comportament: Primăvara are loc jocul nuptial în urma căruia are loc reproducerea (vezi descrierea în Galeotti și colab., 2005). Atunci masculul urmărește femela, o poate mușca de membrele posterioare și își ciocnesc repetat carapacea. La începutul verii femela depune într-o gaură sapată cu membrele posterioare câteva ouă (8-12 ouă) cu coaja tare din care eclozează puii după aproximativ 3 luni. Animalele se adapostesc în vizuini sapate sau în grote noaptea și ziua când temperaturile sunt fie scăzute fie prea crescute. Iarna se îngroapă în pământ pentru hibernare. Poate da naștere la hibrizi viabili cu alte specii înrudite de testoase, inclusiv cu *T. graeca*.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Este afectată de deteriorarea, distrugerea și fragmentarea habitatului. Colectarea în vederea comercializării sau distrugerea directă în anumite zone pot avea un impact semnificativ. Proliferarea câinilor și

pisicilor fara stapan sau a turmelor de mistreti in unele zone pot reduce mult rata de supravietuire a puilor. Incendiile pot de asemenea cauza o mortalitate ridicata.

Este inclusa Lista Rosie a UICN ca LR/nt (risc redus, aproape periclitata), periclitata la nivel national (Iftime, 2005). In OUG 57/2007 este inclusa in anexa 3 printre speciile a caror conservare necesita desemnarea ariilor speciale de conservare precum si in anexa 4A printre speciile ce necesita o protectie stricta.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți

1220 Emys orbicularis

Denumirea romaneasca: Broasca Testoasa de Apa

Descriere si identificare: Specie monotipica, dulcicola, diurna; forma si coloritul carapacei se modifica odata cu varsta: la juvenili carapacea este rotunda, iar la adult se alungeste devenind ovala; coloritul initial este cenusiu inchis, aproape negru, iar adultul are carapacea brun- inchis pana la negru patata cu galben, iar plastronul este galben sau brun. La juvenili, carapacea este carenata, in sa la adult aceasta devine neteda. Carapacea este putin bombata, comparativ cu speciile terestre, iar plastronul plat la femela, si usor concav la mascul. Coada este mai lunga la masculi decat la femele, atingand 2/3 din lungimea carapacei. Femelele sunt mai mari decat masculii: media 159 mm la femele, si doar 150 mm la masculi.

Habitat: Traieste in ape dulci, lin curgatoare si statatoare, mai ales iazuri, lacuri, cu malurile acoperite de vegetatie ; selecteaza habitatele insorite, cu sol nisipos necesar depunerii ponteii. Altitudinal ajunge pana la aproximativ 700 m.

Distributie si ocurenta: Este comuna in aproape toata Europa, cu exceptia Scandinaviei si Arhipelagului Britanic; de asemenea, traieste in vestul Asiei si nord-vestul Africii. In unele parti ale Europei populatiile initiale au disparut, in sa specia a fost reintrodusa.

Population: Specia a fost mult mai comuna in trecut, avand o distributie mult mai larga decat acum. Distrugerea sau degradarea habitatelor naturale a dus la o distributie in mozaic a speciei, cu populatii mici, izolate, amenintate cu disparitia.

Ecologie si comportament: Hrana consta din nevertebrate, pesti, amfibieni. Se hraneste doar in apa. Specie fricoasa, se refugiază in apa la cel mai mic pericol; in afara perioadelor cand se hraneste, isi petrece timpul insorindu-se in imediata apropiere a apei, pe tarm sau pe un trunchi de copac cazut; in timpul reproducerii, masculii devin teritoriali, dezvoltand un comportament agonistic si stabilind ierarhii. In timpul iernii, precum si vara, in perioadele de seceta, indivizii se refugiază in mal, unde metabolismul se reduce, pana la reaparitia conditiilor optime. Este ovipara, femela se deplaseaza uneori destul de departe de apa pentru a depune cele 3-16 oua intr-o groapa pe care o sapa cu membrele posterioare. Puii apar dupa 90-100 zile de incubatie. Uneori, embrionii pot hiberna in ou, eclozand doar in primavara urmatoare. Sexul puilor este dependent de temperatura: din ouale tinute la temperature mai scazute (pana la 25°C) vor iesi masculi, iar din ouale tinute la peste 30°C vor iesi doar femele.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este inclusa in Anexa 2 a Conventiei CITES. Este inclusa in Lista Rosie a UICN ca amenintata, si in lista rosie a vertebratelor la nivel national (Botnariuc si Tatole, 2005). Este inclusa in Anexa 3 a OUG 57/2007 ca specie a carei protectie necesita desemnarea ariilor speciale de conservare, precum si in Anexa 4A a aceluasi act normativ, printre speciile de interes comunitar, strict protejate. Pana in prezent nu a fost luata nici o masura practica de conservare. Este necesara identificarea celor mai importante populatii de testoase de apa si luarea de masuri de refacere si conservare a habitatelor naturale care adapostesc aceste populatii.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți

► Specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1124 *Gobio alpinus*

Denumirea românească: Porcusorul de ses

Descriere și identificare: Talia mică până la mijlocie. Lungimea totală maximă până la 12 cm. Spinarea și abdomenul rotunjite. Capul mai mult sau mai puțin comprimat lateral. Buzele subțiri, nepapiloase. O pereche de mustați. Solzi persistenți. Fata dorsală a corpului, până la inserția dorsală, complet acoperită cu solzi. Solzii de pe baza anelei nu sunt latiti. Spinii branhiali scurți și distanțați. Dinții faringieni dispuși pe două rânduri, încaligati la varf și nezimțati. 7 excepțional 8 rădii divizate în dorsală. Ochii mari, aproape egali cu spațiul interorbital. Corpul relativ înalt și comprimat lateral; pedunculul caudal mai înalt decât gros. 4 solzi între linia laterală și ventrală. Fata superioară este galbuie-cenusie deschis, fata dorsală a capului cenusie închis, cu pete și dungi mai întunecate. Pe laturi 7-8, rar 6 sau până la 12 pete rotunde.

Habitat Traiește în Dunăre și în cursul inferior al râurilor de ses cu substrat de nisip fin sau argilă. Preferă locuri cu apă ceva mai adâncă și curent slab. Evită sectoarele cu apă mai rapidă sau statatoare și fund malos.

Distributie și ocurență: Porcusorul de ses are o răspândire sub media speciilor de pe teritoriul României.

Population Nu există studii populationale pe regiuni întinse astfel încât să fie posibilă o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.

Ecologie și comportament: Traiește în Dunăre și în cursul inferior al râurilor de ses cu substrat de nisip fin sau argilă. Preferă locuri cu apă ceva mai adâncă și curent slab. Evită sectoarele cu apă mai rapidă sau statatoare și fund malos. Traiește mai mult solitar, uneori în carduri mici. Se hrănește doar cu fauna bentonică, în special diatomee, efemeroptere, etc. Reproducerea are loc în perioada mai și iunie.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul național specia are un areal sub media speciilor de pești din România; arealul se află în scădere în ultimii zece de ani. Pe acest teritoriu se poate considera că fiind o specie cu vulnerabilitate scăzută/medie. Specia este protejată prin: Legea 13 din 1993 (prin care România este parte a Convenției de la Berna), Directiva Europeană 92/43/EEC, prin Legea nr. 462/2001 (și ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate și conservarea habitatelor, florei și faunei sălbatice, lista IUCN a speciilor amenințate.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

2511 *Gobio kessleri*

Denumirea românească: Porcusorul de nisip

Descriere și identificare: Corpul scund și gros sau relativ înalt și slab comprimat lateral. Pedunculul caudal gros și cilindric, grosimea sa în general mai mare decât înălțimea minimă. Ochii de mărime foarte variabilă, în general apreciabil mai mici decât spațiul interorbital. Solzii laterali totdeauna simțitor mai înalți decât lungi. Mustatile de lungime variabilă. Pietul și istmul nu au solzi. Solzii spatelui sunt prevăzuți cu striuri epiteliale în relief. Anusul este situat mai aproape de baza ventralelor decât de inserția anelei.

Habitat: Traiește în cursul mijlociu al râurilor mari din partea inferioară a zonei scobarului până în zona crapului; în unele râuri mici de ses traiește în zona cleanului. Prezenta speciei este legată de o viteză a apei de 45 - 65, rar până la 90 cm/s; această viteză este caracteristică râurilor de câmpie, și anume porțiunilor lor puțin adânci, cu substrat nisipos.

Distributie și ocurență: Porcusorul de nisip este o specie relativ răspândită pe teritoriul României.

Population: Nu există studii populationale pe regiuni întinse astfel încât să fie posibilă o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in cursul mijlociu al raurilor mari din partea inferioara a zonei scobarului pana in zona crapului; in unele rauri mici de ses traieste in zona cleanului. In portinile de rau cu o viteza a apei de 45-65 cm/s, putin adanci, cu fund nisipos, indivizii speciei sunt numerosi, traiesc in carduri mari de pana la cateva sute de exemplare. Puietul formeaza carduri mari, care stau in apa mai inceata. Reproducerea are loc in luna iunie. Hrana consta mai ales din diatomee, mai apoi din nevertebrate.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal relativ intins; arealul se afla in usoara scadere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta/medie. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2).

Localizare în sit: ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

2555 *Gymnocephalus baloni*

Denumirea romaneasca: Ghibort de Dunare

Descriere si identificare: Corpul este moderat comprimat lateral. Istmul este acoperit cu solzi. Variabilitatea este destul de pronuntata in ceea ce priveste latimea corpului si dispozitia petelor intunecate la culoare. La aceasta specie dimorfismul sexual este slab pronuntat, masculii sunt mai ingusti decat femelele.

Habitat: Traieste in fluvii si rauri de ses.

Distributie si ocurența: Ghibort de Dunare este o specie cu o raspandire relativ redusa pe teritoriul Romaniei.

Population: Raspandirea acestei specii, in special datorita faptului ca pana de curand era confundata cu specia *G. cernuus*, este relativ putin cunoscuta si nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Ghibortul de Dunare este o specie strict reofila si traieste in fluvii si rauri de ses. Prefera zonele de fund, bine oxigenate si cu un substrat tare. Este o specie solitara, fiind activa atat in timpul zilei cat si in timpul noptii. Este caracterizata de un teritorialism accentuat. Reproducerea are loc in perioada martie - mai, perioada in care fiecare femela depune aproximativ 600.000 - 800.000 icre/kg corp in mai multe intervale. Ponta nu este pazita.

Hrana consta din nevertebrate bentonice si rar din puiet de peste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal cunoscut relativ redus. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu un grad de vulnerabilitate medie/ridicata. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 4), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2 si 3A). Pentru protectia acestei specii este necesara cunoasterea arealului sau complet in Romania in vederea determinarii posibilelor amenintari si a masurilor necesare pentru un management corect in cazul bazinelor hidrografice respective.

Localizare în amplasamentul PP: ROSCI0206 Porțile de Fier

1130 *Aspius aspius*

Denumirea romaneasca: Avatul

Descriere si identificare: In mod obisnuit atinge lungimea de 30 - 40 cm, maximul fiind de 80 cm.

Corpul alungit, putin comprimat lateral; inaltimea maxima reprezinta la adulti 23 - 28% din lungimea corpului fara caudala, iar grosimea 40 - 57% din inaltime. Profilul dorsal al capului urca lin dar imediat in spatele capului profilul se inalta brusc, formand un fel de cocoasa. Ochii sunt mici, departati si privesc lateral si inainte, sunt situati in jumatatea anterioara a capului. Fruntea este aproape plana. Gura este mare, terminala si oblica in sus, se intinde pana sub partea anterioara sau pana sub mijlocul ochiului. Buzele sunt subtiri si continue. Insertia dorsalei este situata mai aproape de baza caudalei decat de de varful botului. Spatiul predorsal reprezinta 51 - 55% din lungimea corpului. Solzii subtiri, dar bine fixati, cu striuri

evidente, acopera istmul in intregime. Spatele este masliniu-inchis, ceva mai jos vanat, flancurile argintii, fata ventrala alba. Dorsala si caudala sunt cenusii, ventralele si anala incolore sau palid rosietice, pectoralele incolore. Buzele albicioase.

Habitat Traieste in Dunare si raurile de ses pana in zona colinara, cat si in balti mari si lacuri dulci sau salmastre, mai rar in partile indulcite ale marii.

Distributie si ocurenta: Avatul este o specie cu o raspandire relativ redusa pe teritoriul Romaniei.

Population Nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in Dunare si raurile de ses pana in zona colinara, cat si in balti mari si lacuri dulci sau salmastre, mai rar in partile indulcite ale marii. Este o specie rapitoare diurna. Hrana consta din plancton la alevini, urmeaza apoi o faza scurta de hranire cu nevertebrate dupa care se trece la hrana pe baza de peste, in special obleti. O buna parte din exemplarele din Dunare intra pentru reproducere in balti si se retrag la scaderea apelor; altele raman in Dunare, iar altele sunt sedentare in balti. In rauri urca inspre amonte in perioada de reproducere, care are loc in martie - aprilie. Depun icrele pe substrat dur, atat in apa curgatoare cat si in balti.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal relativ restrans, in comparatie cu alte specii. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna, Directiva Habitate, Lista Rosie IUCN, Legea Legea 462/2001 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. In vederea protectiei acestei specii este necesara conservarea calitatii apei.

Localizare în amplasamentul PP: ROSCI0206 Porțile de Fier

1134 Rhodeus sericeus amarus

Denumirea romaneasca: Boarta

Descriere si identificare: Corpul inalt si puternic comprimat lateral, inaltimea maxima formeaza 31-42% din lungimea corpului fara caudala, iar grosimea 34-45% din inaltime. Spinarea inaintea dorsalei este slab comprimata lateral; spinarea in urma dorsalei si abdomenului sunt rotunjite. Profilul dorsal este convex, urcand puternic de la varful botului pana la insertia dorsalei; in urma dorsalei profilul coboara puternic. Profilul ventral este asemanator celui dorsal. Capul este comprimat lateral, lungimea sa reprezinta 19,5 - 27% din cea a capului. Ochii sunt situati in jumatatea anterioara a capului; diametrul lor reprezinta 25 - 30% din lungimea capului si 56 - 82% din spatiul interorbital. Gura este mica, subterminala, semilunara; deschiderea ajunge pana sub nari, iar mandibula se insereaza sub jumatatea anterioara a ochiului. Buzele sunt subtiri, intregi. Pedunculul este scund si comprimat lateral. Dorsala se insereaza la egala distanta de varful botului si baza caudalei. Marginea dorsalei este usor convexa. Pectoralele sunt scurte si rotunjite la varf. Insertia ventralelor este situata sub cea a dorsalei sau putin inaintea acesteia. Anala se insereaza sub mijlocul dorsalei. Marginea ei este foarte usor concava. Solzii mari, mult mai inalti decat lungi, persistenti. Pieptul si istmul sunt acoperite de solzi mai mici. Linia laterala este scurta. Partea dorsala a corpului si capului este cenusie-galbuie, uneori batand in verzui, flancurile albe, fara luciu metalic, dorsala si caudala cenusii, celelalte inotatoare bat in rosu. In lungul jumatatii posterioare a corpului si a pedunculului caudal exista o dunga verzuie foarte evidenta. Dimensiunile obisnuite ale adultilor variaza intre 31 si 60 mm lungime fara caudala si 38 - 72 mm lungime totala, talia maxima fiind de 78 mm.

Habitat: Traieste exclusiv in ape dulci. Prefera apele statatoare sau incete, de aceea in rauri se intalneste mai ales in bratele laterale, dar este destul de frecvent si in plin curent, pana aproape de zona montana a raurilor.

Distributie si ocurenta: Boarta are o raspandire relativ mare pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Boarta este o specie care traieste exclusiv in ape dulci. Prefera apele statatoare sau incete, de aceea in rauri se intalneste mai ales in bratele laterale, dar este destul de frecvent si in plin curent, pana aproape de zona montana a raurilor. Raspandirea acestei specii este strans legata de prezenta lamelibranhiatelor Unio sau Anodonta. Nu intreprinde migratii. Reproducerea are loc de la sfarsitul lunii aprilie pana in luna august.

Reproducerea are loc in portii, fiecare femela depunand icrele de mai multe ori in decursul unui sezon. Icrele sunt depuse in cavitatarea branhiala a lamelibranhiatelor din genurile Unio si Anodonta.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal relativ intins. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2), Legea 462 (Anexa 2).

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

1138 Barbus meridionalis

Denumirea romaneasca: Moioaga

Descriere si identificare: Dimensiuni mijlocii; corp alungit si rotund; abdomen rotunjit; cap mare; ochi mici; bot lung si proeminent; preorbitare alungite; gura inferioara semilunara; buze carnoase, in special cea inferioara care este divizata; buzele neacoperite de o placa cornoasa; doua perechi de mustati, una mai scurta la varful botului alta mai lunga la colturile gurii; peduncul caudal comprimat lateral; caudala adanc scobita; solzi cu striuri divergente pe partea vizibila; linie laterala completa slab arcuita si dispusa pe mijlocul pedunculului caudal; solzii de la baza analei nu sunt latiti; dinti faringieni pe 3 randuri, ascutiti, indoiti la varf, fara suprafata masticatoare, cu o excavatie la baza coroanei; intestine scurt; peritoneu incolor sau castaniu. Ultima radie simpla a dorsalei este subtire si flexibila; insertia ventralelor situata in urma capatului anterior al insertiei dorsalei; anala lunga, culcata atinge sau aproape atinge (uneori chiar depaseste) baza caudalei; L. Lat. 52 - 63; pe spate are pete intunecate; mustatile fara ax rosu; obisnuit atinge la maturitate 10 - 17 cm.

Habitat: Traieste exclusiv in raurile si paraiele din regiunea de munte si partea superioara a regiunii colinare; in majoritatea raurilor care izvorasc din zone de podis sau deal lipseste chiar din cursul lor superior care este rapid. Traieste atat in rauri pietroase, rapide si reci, cat si unele paraie mai namoloase, care vara se incalzesc puternic, insa numai la munte. Arata preferinta mai ales pentru portiunile cu curent puternic si fund pietros.

Distributie si ocurenta: Moioaga are o distributie relativ larga dar usor fragmentata.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a mărimii populatiilor speciei.

Ecologie si comportament: Traieste doar in apa dulce. Nu sunt cunoscute migratii.

Reproducerea are loc primavara, prelungindu-se uneori pana spre sfarsitul verii. Bentopelagic. Se hraneste cu nevertebrate acvatice bentonice (tendipede, efemeroptere, trichoptere, gamaride, ologichete), mai rar cu vegetale sau cu detritus.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal extins; arealul se afla in continua extindere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin Legea 13 din 1993 (prin care Romania este parte a Conventiei de la Berna), Anexa II si V a Directivei Europene Habitate, Anexa III a Conventiei de la Berna, Legea 462/2001 (si ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate si conservarea habitatelor, florei si faunei salbatice, lista IUCN.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

2011 Umbra krameri

Denumirea romaneasca: Tiganus

Descriere si identificare: Inaltimea corpului reprezinta 20,5 - 27,5% din lungimea corpului fara caudala, iar grosimea 57 - 72% din inaltimea. Profilul dorsal convex, cu un unghi la nivelul limitei posterioare a capului; profilul dorsal convex, cu un unghi la nivelul limitei posterioare a capului; profilul ventral mai putin convex. Capul este comprimat lateral; lungimea lui reprezinta 29 - 33,5% din cea a corpului. Spatiul interorbital este slab convex, mai mare decat diametrul ochiului. Gura mica, terminala, putin oblica. Pedunculul caudal este comprimat lateral, lungimea lui reprezinta 19,0 - 26,8% din lungimea corpului fara caudala. Pectoralele sunt rotunjite si nu ating baza ventralelor; ventralele ating sau depasesc insertia analei. Marginea anterioara a bazei analei este situata sub partea terminala a dorsalei. Marginea analei si caudala sunt rotunjite. Nu exista linie laterala. Coloritul este brun, cu reflexe violacee mai intunecate pe spate; fata ventrala glbuie. O serie de pete intunecate, aproape negricioase, pe flancurile corpului, de forma variabila, formeaza dungi longitudinale paralele, dispuse neregulat. Pe mijlocul corpului exista o dunga mai deschisa la culoare. Inotatoarele galbui-cenusii sau brune; la baza dorsalei si caudalei o dunga transversala intunecata. Lungimea totala poate ajunge la 115 mm.

Habitat: Traieste in ape statatoare sau lent curgatoare, indeosebi in balti mici, maloase si napadite de vegetatie.

Distributie si ocurenta: Tiganus are o raspandire foarte redusa pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Tiganusul traieste in ape statatoare sau lent curgatoare, indeosebi in balti mici, maloase si napadite de vegetatie. Este o specie foarte rezistenta la lipsa de oxigen, putand respira si oxigenul atmosferic cu ajutorul vezicii cu aer, care este puternic vascularizata. La secarea apei rezista un timp lung cufundata in mal. Masculii sunt ceva mai rari decat femelele.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal foarte redus. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu o vulnerabilitate ridicata. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 2), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2).

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

1145 Misgurnus fossilis

Denumirea romaneasca: Tiparul

Descriere si identificare: Corpul alungit si gros, de inaltime aproape uniforma; inaltimea maxima reprezinta 11,5 - 14,3% din lungimea corpului (fara caudala), iar grosimea 61 - 81% din inaltime. Profilul dorsal si cel ventral aproape orizontale. Capul gros, slab comprimat lateral, lungimea lui reprezinta 15,8 - 18,4% din cea a corpului. Spatiul interorbital este slab convex. Narile sunt mai apropiate de ochi decat de varful botului. Dintre cele trei perechi de mustati propriu-zise, perechea a 3-a este cea mai lunga. Pedunculul caudal este comprimat lateral, indeosebi in partea posterioara. Marginile superioara si inferioara ale pedunculului caudal sunt ingustate si formeaza cate o carena adipoasa. Insertia dorsalei si cea a ventralelor sunt situate la acelasi nivel. Solzii sunt mici, dar foarte evidenti, imbricati. Linia laterala este foarte greu vizibila. Fata dorsala este cafenieinchis, presarata cu pete negricioase marunte; aceasta zona cafenie este marginita de o dunga longitudinala ingusta, aproape neagra, ce se intinde din coltul superior al operculului pana la caudala; in partea posterioara dunga este intrerupta, constand din pete izolate. In jos de aceasta dunga, corpul este cafeniu-deschis; urmeaza o noua dunga negricioasa, foarte lata, continua de la ochi pana la baza caudalei. Sub aceasta dunga corpul este galben-ruginiu, presarat cu puncte cafenii; in lungul acestei zone deschise se intinde o a 3-a dunga negricioasa, ingusta si intrerupta. Capul este cafeniu deschis cu

pete mici intunecate. Inotatoarele sunt fumurii cu pete intunecate. Femelele ajung pana la 25 – 30 cm lungime, masculii sunt mai mici.

Habitat: Traieste in ape dulci statatoare sau lent curgatoare, in balti pana in zona de coline mai rara in raurile de ses. In rauri se localizeaza in portiunile maloase si in bratele laterale. Prefera substratul malos si cu vegetatie.

Distributie si ocurenta: Tiparul are o raspandire relativ intinsa pe teritoriul Romaniei. Specia este dulcicola de apa statatoare sau lent curgatoare, raspandita in balti pana in zona de coline mai rara in raurile de ses. In rauri se localizeaza in portiunile maloase si in bratele laterale. Prefera substratul malos si cu vegetatie. Avand posibilitatea respiratiei aeriene (intestinala) este foarte rezistenta la lipsa de oxigen in apa. In caz de secare a apei in care traieste rezista mult timp in mal; se infunda in mal si iarna sau in perioadele cu temperaturi ridicate. Nu intreprinde migratii propriuzise; primavara (in epoca de reproducere) este mult mai mobil decat in restul anului. Cand este scos din apa scoate un sunet caracteristic. Este o specie sensibila la schimbarile de presiune atmosferica; inaintea furtunilor urca la suprafata apei. Perioada de reproducere dureaza din luna martie pana in luna iunie; femela depune 10000 – 150000 boabe de icre, pe vegetatia acvatica. Icrele sunt lipicioase, aderand la vegetatie. Hrana consta din detritus organic, vegetatie acvatica, crustacee, larve de insecte, moluste.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are o raspandire relativ extinsa. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu o vulnerabilitate scazuta/medie. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2), Lista Rosie IUCN, Legea 462. Desecarile si poluarea zonelor umede pot constitui o amenintare serioasa la adresa existentei acestei specii.

Localizare în sit: ROSCI0206 Poștile de Fier

1146 Sabanejewia aurata

Denumirea romaneasca: Dunarita

Descriere si identificare: Corpul de inaltime variabila, moderat comprimat lateral; 5 - 20 de pete dorsale, 5 – 17 laterale; marimea si talia petelor laterale este foarte variabila; septul din lungul musculaturii laterale nu este vizibil prin transparenta tegumentului, sau slab vizibil, dar niciodata nu apare ca o dunga longitudinala neagra si niciodata petele laterale nu se contopesc cu acest sept. La baza caudalei o pata dorsala si alta ventrala, mici; pata dorsala este verticala. Exista o creasta adipoasa dorsala, uneori si una ventrala. Fondul este alb-galbui, uneori batand in auriu.

Habitat: Traieste in ape dulci curgatoare din zona montana pana la ses. Prefera substratul de pietris cu nisip dar se intalneste si in portiunile exclusiv nisipoase.

Distributie si ocurenta: Dunarita are o raspandire foarte mare pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in ape dulci curgatoare din zona montana pana la ses. Prefera substratul de pietris cu nisip dar se intalneste si in portiunile exclusiv nisipoase. Unele subspecii au preferinta si pentru substrat bolovanos. Hrana consta din diatomee si nevertebrate. In raurile nisipoase in cea mai mare parte a timpului se ingroapa in nisip. Evita raurile/sectoarele cu namol.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal intins. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin: Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2), Legea 462/2001.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

2522 *Pelecus cultratus*

Denumirea romaneasca: Sabita

Descriere si identificare: Corpul alungit, mult comprimat lateral; inaltimea maxima reprezinta 21 - 27% din lungimea corpului fara caudala, iar grosimea 35 - 47% din inaltime. O carena ventrala foarte ascutita, lipsita de solzi, se antinde de sub operculi pana la anala. Profilul dorsal al corpului este, la majoritatea exemplarelor, o linie aproape orizontala, de la bot pana la insertia caudalei; mai rar, profilul este usor convex. Lungimea capului formeaza 18,5 - 21,5% din cea a corpului. Ochiul sunt foarte mari, situati in jumatatea anterioara a capului; diametrul lor reprezentand 23 - 28% din lungimea capului. Gura este superioara si aproape verticala, mica. Falca inferioara proemineaza inaintea celei superioare, dar nu ajunge pana la acelasi nivel dorsal ca cea superioara. Dorsala este situata foarte posterior, spatiul predorsal reprezinta 65 - 70% din lungimea corpului. Marginea dorsalei este usor concava. Anala foarte lunga, mult mai anterior decat posterior, cu marginea concava. Caudala puternica, adanc scobita, lobul inferior mai lung decat cel superior. Solzii sunt mici, subtiri, caduci, acopera corpul in intregime, inclusiv fata dorsala a capului pana la ochi, pieptul si istmul. Linia laterala incepe la capatul superior al opercularului, se indreapta inapoi, apoi vertical in jos, dupa care descrie o serie de undulatii. Spre partea posterioara a corpului devine aproape dreapta, fiind mai apropiata de fata ventrala decat de cea dorsala a corpului. Fata superioara are un colorit albastru inchis sau verde-albastruie cu luciu metalic puternic, flancurile argintii stralucitoare, fata ventrala alba, pectoralele, dorsala si caudala cenusii, celelalte inotatoare galbui. In mod obisnuit atinge lungimea de 25 - 35 cm, maximum 50 cm si peste 1 kg.

Habitat: Traieste in fluvii si rauri de ses, precum si in multe lacuri mari interioare; frecvent si in limanurile si lacurile litorale, precum si in partile indulcite ale marilor.

Distributie si ocurență: Sabita are o raspandire relativ redusa pe teritoriul Romaniei, in comparatie cu alti pesti.

Population: Nu exista date la nivel national care sa permita o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Este o specie foarte buna inotatoare. Traieste in fluvii si rauri de ses, precum si in multe lacuri mari interioare; frecvent si in limanurile si lacurile litorale, precum si in partile indulcite ale marilor. In baltile de inundatie ale Dunarii patrunde primavara, iar dupa reproducere se reintoarce in Dunare; prea putine exemplare raman si iarna in balti. In lacul Razelm se intalneste tot anul, deci pare sedentar. Unele exemplare raman in permanenta in rauri. Reproducerea are loc in lunile aprilie - iunie. O femela depune intre 10.000 si 60.000 boabe de icre. Icrele sunt semipelagice. Hrana este alcatuita din plancton (mai ales tineretul), nevertebrate bentonice, insecte aeriene si pesti de dimensiuni reduse.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are o raspandire relativ redusa. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu o vulnerabilitate scazuta. Specia este protejata prin:

Conventia de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 2 si 5), Lista Rosie IUCN, Legea 462 (Anexa 2). Poluarea poate constitui o amenintare la adresa acestei specii.

Localizare în amplasamentul PP: ROSCI0206 Porțile de Fier

1157 *Gymnocephalus schraetser*

Denumirea romaneasca: Raspar

Descriere si identificare: Corpul relativ alungit; inaltimea reprezinta 19 - 24,2% din lungime, iar grosimea 58 -

76% din înălțime. Profilul dorsal urcă aproape rectiliniu de la vârful botului până la inserția dorsală, după care coboară; privit lateral, capul apare de formă triunghiulară. Profilul ventral este aproape orizontal. Partea dorsală și flancurile sunt galbene ca lamaia, cea ventrală aproape albă. Pe jumătatea dorsală a corpului se întind trei dungi longitudinale negre-albastrii, subțiri și foarte bine delimitate; prima situată imediat sub dorsală, a doua la nivelul marginii superioare a ochiului, a treia la nivelul jumătății inferioare a ochiului. Primele două linii, adesea și a treia, sunt întrerupte. Pe membrana părții spinose a dorsalei 3 siruri de pete rotunde, mari, negre. Partea moale a dorsalei și celelalte înotoare sunt incolore. Irisul este negru. Atinge în mod obișnuit 14 - 20 cm și maxim 24 cm.

Habitat: Traiește exclusiv în ape curgătoare cu o viteză moderată a apei, în zone cu substrat de nisip, ocazional de pietris.

Distributie și ocurență: Rasparul este o specie cu o răspândire relativ redusă pe teritoriul României.

Population: Nu există date la nivel național care să permită o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.

Ecologie și comportament: Rasparul este o specie exclusiv de apă curgătoare; traiește în Dunare și râurile moderat curgătoare, pe substrat de nisip, ocazional chiar pe pietris; ajunge uneori până în zona de coline a râurilor. În râuri traiește în carduri de câteva zeci sau sute de indivizi, uneori în amestec cu alte specii mai mult sau mai puțin reofile. În general evită cotelurile râurilor cu apă statatoare. Apare în unele balti ale Dunării în mod accidental. Poate întreprinde migrații scurte. Reproducerea are primăvara, în aprilie - mai. Icrele sunt adezive și sunt depuse în benzi late, pe fund tare, în curent. Hrana constă din nevertebrate bentonice și rar din icre și puiet de pește.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul României se poate considera că fiind o specie cu un grad de vulnerabilitate medie. Specia este protejată prin: Convenția de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitat (Anexa 2 și 5), Lista Roșie IUCN, Legea 462 (Anexa 2). Pastrarea calității apei și managementul optim al debitelor lichide și solide ale râurilor unde aceasta traiește sunt câteva elemente care trebuie ținute sub control în vederea conservării speciei.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

1159 Zingel zingel

Denumirea românească: Fusar Mare

Descriere și identificare: Corpul alungit, fusiform, aproape circular în secțiune; înălțimea maximă reprezintă 13 - 20% din lungimea corpului, iar grosimea 82 - 100% din înălțime. Pedunculul caudal gros și slab comprimat lateral în partea posterioară, ovoid în secțiune. Lungimea sa reprezintă 25 - 30% din lungimea corpului, iar înălțimea minimă 4,9 - 6,3%; aceasta înălțime depășește simțitor grosimea pedunculului, măsurată la nivelul înălțimii minime. Spatele și cea mai mare parte a laturilor sunt cafenii-cenusii; există 5 dungi late negricioase, foarte evidente. Fata ventrală și abdomenul sunt galbui. Poate atinge 48 cm lungime totală.

Habitat Traiește în Dunare și în râurile mari și relativ adânci, pe fund de nisip, pietris sau argilă. În balti ajunge rar.

Distributie și ocurență: Fusarul mare este o specie cu o răspândire medie redusă pe teritoriul României.

Population: Nu există date la nivel național care să permită o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.

Ecologie și comportament: Traiește în Dunare și în râurile mari și relativ adânci, pe fund de nisip, pietris sau argilă. În baltile Dunării ajunge rar. Reproducerea are loc în martie și aprilie în plin curent, icrele fiind depuse pe pietre. Se hrănește cu insecte acvatice, crustacee, icre și pești mici.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul național specia are un areal mediu în comparație cu alte specii de pești; arealul se află în ușoară scădere în ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera că fiind o specie cu

vulnerabilitate medie. Specia este protejată prin: Convenția de la Berna (Anexa 3), Directiva Habitate (Anexa 5), Lista Roșie IUCN, Legea 462/2001 (Anexa 3A și 4A) privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei salbatice. În vederea protecției acestei specii este necesară conservarea calității apei, realizarea construcțiilor ameliorative hidrotehnice cu consultarea conservacioniștilor, păstrarea condițiilor naturale sau apropiat de cele naturale în anumite sectoare de râu.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

1160 Zingel streber

Denumirea românească: Fusar

Descriere și identificare: Corpul alungit, fusiform; înălțimea maximă reprezintă 9 - 15% din lungimea corpului, iar grosimea este în general ceva mai mare decât înălțimea. Profilul dorsal al corpului urcă lin, uniform și rectiliniu de la vârful botului până la inserția primei dorsale. Profilul ventral este aproape plan. Capul este turtit dorsoventral, mult mai lat decât înalt, privit de sus este triunghiular. Lungimea sa reprezintă 22 - 27% din cea a corpului. Ochii mici, situați în jumătatea anterioară a capului, privesc în sus. Spațiul interorbital aproape plan, foarte ușor scobit. Botul este obtuz, lat în partea posterioară, îngust în cea anterioară.

Gura este inferioară, semilunară, mică, slab protractilă; deschiderea ei ajunge sub nara anterioară, marginea maxilarului sub nara posterioară, iar inserția mandibulei sub marginea anterioară a ochiului sau puțin anterior. Pedunculul caudal lung, subțire, rotund în secțiune; lungimea sa reprezintă 29 - 36% din cea a corpului, iar înălțimea minimă 2,8 - 6,7. Anala se înserează puțin înaintea dorsalei a doua. Anusul este situat la mică distanță înaintea analei. Linia laterală este completă, perfect rectilinie. Fata superioară a capului și corpului și cea mai mare parte a laturilor sunt cenușii-cafenii, batând în verde. Pe acest fond se află 5 dungi late negricioase, foarte evidente. Fata ventrală este albă, înotatoarele incolore. Poate atinge 18 cm lungime totală.

Habitat: Traiește în Dunare și râurile de deal și ses, exclusiv în locurile cu curent, pe fund de pietris, nisip sau argilă.

Distributie și ocurență: Fusar este o specie cu o răspândire medie pe teritoriul României.

Population: Nu există date la nivel național care să permită o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.

Ecologie și comportament: Traiește în Dunare și râurile de deal și ses, exclusiv în locurile cu curent, pe fund de pietris, nisip sau argilă; adesea se îngroapă parțial în nisip; adesea se îngroapă parțial în nisip. Nu se grupează în carduri. Sta liniștit pe fundul apei, întotdeauna cu capul în amonte; când este deranjat, fuge o distanță scurtă și se oprește. Se întâlnește atât în apa mică (35 - 40 cm) cât și în adâncul Dunării. Reproducerea are loc primăvara, de la mijlocul lui martie până în mai. Icrele sunt depuse pe pietre sau pe crengi. Boabele de icre sunt mari. Se hrănește cu insecte acvatice, amfipode, viermi, ocazional icre și puiet de pește.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul național specia are un areal mediu în comparație cu alte specii de pești; arealul se află în ușoară scădere în ultimii zece de ani. Pe acest teritoriu se poate considera că fiind o specie cu vulnerabilitate medie. Specia este protejată prin: Legea 13 din 1993 (prin care România ratifică convenția de la Berna), Directiva Europeană 92/43/EEC, Natura 2000 și prin Legea 462/2001 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei salbatice. În vederea protecției acestei specii este necesară conservarea calității apei, realizarea construcțiilor ameliorative hidrotehnice cu consultarea conservacioniștilor, păstrarea condițiilor naturale sau apropiat de cele naturale în anumite sectoare de râu.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

1163 Cottus gobio

Denumirea romaneasca: Zglavoaca

Descriere si identificare: Capul deprimat dorsoventral, pe preopercular si subopercular exista cel mult tepi.

Tegumentul nud sau cu tepi marunti in lungul liniei laterale; linia laterala rectilinie cu orificii mici. Radia interna a ventralei doar cu putin mai scurta decat radia vecina, totdeauna mai lunga decat jumatarea acesteia. Linia laterala, completa, ajunge pana la caudala. Dintii lipsesc pe palatin, sunt prezenti pe prevomer. Partea dorsala a corpului este bruna-cafenie, cu pete marmorate, batand uneori in oscar, mai rar cenusiu-inchis. Fata ventrala este galbena-deschis sau alba. In jumatarea posterioara a corpului, 3-4 dungi transversale intunecate, uneori aproape negre.

Habitat: Traieste exclusiv in apele dulci, reci de munte, in general in rauri si parauri, rar in lacuri de munte. Sta sub pietre, in locurile cu apa mai putin adanca si relative inceata, adesea spre mal sau in bratele laterale.

Distributie si ocurenta: Zglavoaca are o raspandire larga in apele de munte ale Romaniei, sectorul sau fiind insa unul bine delimitat din punctul de vedere al zonarii acestor rauri. Cu exceptia raurilor afectate antropic arealul acestei specii nu a cunoscut modificari substantiale in ultimii zeci de ani.

Population: Nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste exclusiv in apele dulci, reci de munte, in general in rauri si parauri, rar in lacuri de munte. Sta sub pietre, in locurile cu apa mai putin adanca si relative inceata, adesea spre mal sau in bratele laterale. Este un peste putin mobil, strict sedentar, nu intreprinde migratii. Perioada de reproducere este in martie-aprilie. Masculii paesc ponta pana la eclozare. Alevinii sunt la inceput semipelagici. Hrana consta din larve de insecte, amfipode, icre si puiet de peste.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Cu exceptia sectoarelor de rau afectate de impactul antropic aceasta specie nu a cunoscut restrangeri de areal, din pacate aceste sectoare sunt destul de numeroase. In

Romania este o specie considerata ca avand un areal relativ larg. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate scazuta/medie. Specia este protejata prin: Legea 13 din 1993 (prin care Romania este parte a Conventiei de la Berna), Directiva Europeana 92/43/EEC, prin Legea nr. 462/2001 (si ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate si conservarea habitatelor, florei si faunei salbatice.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

2533 Cobitis elongata

Denumirea romaneasca: Fasa mare

Descriere si identificare: Inaltimea maxima reprezinta 9,7 - 12,1% din lungimea fara caudala, iar grosimea maxima 66 - 86,5% din inaltime. Inaltimea corpului este de la insertia pectoralelor pana la cea a analei. Gura mica, inferioara. Buza inferoara formeaza o pereche de prelungiri posterioare ascutite, avand aspectul unor mustati. Pedunculul caudal lung, scund, comprimat lateral, fara creasta adipoasa dorsala, cu o slaba carena ventrala in partea sa posterioara. Insertia ventralelor situata putin in urma insertiei dorsalei. Pectoralele, ventralele si anala rotunjite, dorsala cu marginea dreapta si colturile rotunjite, caudala cu marginea dreapta. Solzii ovoizi, mai inalti decat lungi, cu zona focala centrala foarte mare. Culoarea fundamentala este alba, batand in galbui; pe acest fond numeroase pete brune-cenusii, dispuse in serii regulate. O serie de 12 - 19 pete pe linia mediana dorsala, rotunjite si relativ apropiate; spatiul dintre ele avand numeroase puncte brune. Pe laturile corpului 10 - 13 (rar 9, 14, 15) pete lunguiete, rotunjite la capete, dispuse foarte regulat. Aceste pete laterale se intind atat dorsal, cat si ventral fata de septul longitudinal intermuscular, care se vede prin transparenta sub forma

unei dungi albastruinegriose. Intre petele dorsale si cele laterale, pigmentatia este dispusa sub forma a trei zone longitudinale. Pe cap exista pete scurte, mai mult sau mai putin serpuitoare; o dunga oblica lata de la varful botului pana la ochi, rareori prelungita pana la ochi. O pata oblica, neagra, foarte intensa, la baza caudalei; sub aceasta o pata bruna. Masculii adulti ajung la 7,6 - 10,5 cm (fara caudala), femelele 12,0 - 14,9 cm fara caudala si pana la 16,5 cm lungime totala.

Habitat: Traieste in rauri din zona de coline, pe substrat nisipos, mai rar pietris

Distributie si ocurenta: Cobitis elongata are o raspandire foarte redusa in Romania. Arealul acestei specii a cunoscut reduceri in ultimii zeci de ani.

Population: Se apreciaza existenta speciei pe teritoriul Romaniei la cateva mii de exemplare.

Ecologie si comportament: Traieste in rauri din zona de coline, pe substrat nisipos, mai rar pietris; in general sta ascunsa in nisip. Sunt organisme agile. Iarna par a se retrage in sectoarele cu apa mai adanca si mai inceata. Reproducerea a fost observata la sfarsitul lunii mai, probabil ca ea continua cel putin in cursul lunii iunie. Hrana consta din diatomee si alte alge din perifiton; mai rar consuma larve de insecte

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal foarte restrans in comparatie cu majoritatea speciilor din Romania; arealul se afla in scadere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate accentuata tocmai datorita arealului redus. Specia este protejata prin: Directiva Europeana 92/43/EEC, prin Legea nr. 462/2001 (si ultimele amendamente) referitoare la ariile naturale protejate si conservarea habitatelor, florei si faunei salbatice, lista IUCN a speciilor amenintate.

Localizare în sit: ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

1122 Gobio uranoscopus

Denumirea romaneasca: Porcutorul de vad

Descriere si identificare: Corpul si pedunculul caudal groase si cilindrice. Mustatile lungi depasesc preopercularul; la imbinarea celor doua buze exista cate o prelungire posterioara destul de puternica, ce se aseamana cu o a doua pereche de mustati. Anusul este mai apropiat de inotatoarea anala decat de inotatoarele ventrale. Pieptul si istmul sunt complet acoperite de solzi. Coloritul in general este intunecat. Fata dorsala este cenusie-verzuie sau bruna batand in roscat, cu solzii de pe spate avand o margine neagra. In spatele dorsalei exista 2 - 3 pete negricioase mari care dau un aspect brazdat. Pe laturile corpului exista 7 - 10 pete mari rotunde, uneori alungite. Fata ventrala este alba - galbuie. Ajunge la o lungime maxima fara caudala de 10,5 cm, iar cu caudala de 12,3 cm. Pedunculul caudal gros si cilindric, grosimea sa (masurata in partea anterioara, la marginea posterioara a analei) depaseste inaltimea.

Habitat: Traieste in rauri de munte si deal, localizandu-se in zona vadurilor si repezisurilor, unde apa are o viteza de 70 - 115 cm/s iar substratul este predominant bolovanos. Exista cazuri in care aceasta specie ajunge si spre zonele de ses ale unor rauri, dar poate fi gasit doar in sectoarele cu repezisuri.

Distributie si ocurenta: Porcutorul de vad este o specie cu o raspandire relativ redusa pe teritoriul Romaniei.

Population: Nu exista studii populationale pe regiuni intinse astfel incat sa fie posibila o aproximare statistica relevanta a dimensiunilor populatiilor acestei specii.

Ecologie si comportament: Traieste in rauri de munte si deal, localizandu-se in zona vadurilor si repezisurilor, unde apa are o viteza de 70 - 115 cm/s iar substratul este predominant bolovanos. Exista cazuri in care aceasta specie ajunge si spre zonele de ses, dar poate fi gasit doar in sectoarele cu repezisuri. Desi in anumite repezisuri se intalnesc multi indivizi, nu formeaza insa adevarate carduri. Reproducerea are loc in perioada mai - iunie, perioada in care icrele sunt depuse pe pietre. Hrana consta din perifiton si nevertebrate reofile.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pe teritoriul national specia are un areal relativ restrans; arealul se afla in usoara scadere in ultimii zeci de ani. Pe acest teritoriu se poate considera ca fiind o specie cu vulnerabilitate medie. Specia este protejata prin: Legea 13 din 1993 (prin care Romania ratifica conventia de la Berna), Directiva Europeana 92/43/EEC, Natura 2000 si prin Legea 462/2001 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. In vederea protectiei acestei specii este necesara conservarea calitatii apei, realizarea constructiilor ameliorative hidrotehnice cu consultarea conservacionistilor, pastrarea conditiilor naturale sau apropiat de cele naturale in anumite sectoare de rau.

Localizare în sit: ROSCI0031 Cheile Nerei – Beuşniţa

► **Specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE**

1032 Unio crassus

Denumirea romaneasca: Scoica mica de rau

Descriere si identificare: Valve eliptice sau trunchiat-ovale, de obicei cu lungimea mai mica decat dublul inaltimii, cu pereti grosi, culoare variabila de la verde-bruniu deschis cu raze radiare pana la maron-inchis spre negru. Regiunea anterioara bine rotunjita, larga si scurta. Partea posterioara adesea dilatata, alungita, cu un rostrum obtuz si subtruncat. Marginile superioara si inferioara in general paralele; marginea inferioara dreapta sau subrectilinie in zona mediana. Marginea posterioara si liniile de crestere sunt uniform si paralel curbate. Umbonele relativ evident, proiectat putin peste marginea superioara; ocazional nu iese deloc in evidenta, fiind frecvent erodat prin mecanisme fizico-chimice. Unele forme ecologice pot fi reniforme, ovoide, mai mult sau mai putin dilatate. Dintii cardinali sunt puternic dezvoltati, grosi, subconici, denticulati, cel posterior de pe valva stanga foarte dezvoltat, triunghiular, iar cel anterior de pe aceeaasi valva este mai subtire, crenelat, cu suprafata usor inclinata. Pe valva dreapta, inainte de dintele cardinal interior se gaseste o gropita larga, adanca, langa care se gaseste un alt dinte cardinal mai alungit dar redus. Lamele laterale ridicate, curbate in sus si ascutite. Impresiile muschilor adductori bine marcate si profunde, ca niste gropite in interiorul valvelor.

Dimensiuni variabile: lungimi intre 30 - 70 mm, inaltimi cuprinse intre 20 - 40 mm, latimi de 20 - 35 mm.

Habitat: In Romania populeaza paraie si rauri, mai rar fluvii, fiind mai frecventa in apele din sectorul colinar si de podis decat in cel de campie. Este o specie pretentioasa sub aspectul conditiilor de calitate a apei, necesitand ape curgatoare, bine oxigenate si sedimente curate; substrat nisipos sau moderat malos (fara continut exagerat de materie organica), cu salinitate sub 5‰ (Gloer, 2003).

Distributie si ocurenta: U. crassus traieste (sau mai bine zis traia) in aproape toata Europa, iar unele surse pretind existenta acesteia si in Mesopotamia. Mai exact arealul ei cuprinde Europa fara insulele britanice (de unde a disparut in perioadele glaciare recente), precum si fara peninsulele Iberica si Italica.

Population: La nivel national nu dispunem de date care sa permita o caracterizare ecologica nici macar cu aproximatie. Motivele sunt legate de lipsa datelor actualizate din Moldova, absenta lor din Muntenia si inconsistenta celor din Dobrogea. Exista evaluari ecologice valabile numai pentru unele populatii, mai abundente, din Transilvania, Banat si Crisana, din ultimii 10 ani. In unele cazuri este posibila specificarea categoriei dimensiunii efectivului, a starii de conservare, de izolare si evaluarea globala, asa cum este redat mai jos.

Ecologie si comportament: In mod caracteristic este o specie reo-oxifila, psamo- sau psamo-pelofila (cu conditia ca malul sa nu prezinte o incarcatura prea mare de substanta organica, care sa genereze procese de descompunere anaeroba), relativ stenobionta, pretentioasa la conditiile de calitate ale apei si sedimentelor, ceea ce determina pe de o parte gradul sporit de pericolitate la modificarea conditiilor de viata sub incidenta impactului antropic, iar pe de alta parte calitatile ei incontestabile

de bioindicator al unui grad sporit de calitate a mediului. Disparitia speciei din acele ape in care a fost atestata indica, prin contrast, o depreciere grava a conditiilor mediului acvatic. Prin urmare, bivalvele, iar dintre acestea in mod special *Unio crassus*, care apare adesea ca singura Unionida capabila sa populeze lungi sectoare ale raurilor, sunt un factor important in epurarea apelor impurificate.

Unio crassus este o specie cu sexe separate, elementele sexuale masculine eliminate in apa ajung odata cu materia nutritiva in cavitata paleala a bivalvelor femele, procesul de fecundare, constituirea zigotului, glochidioza si cresterea timpurie de larvei (glochidia) facandu-se in lamelele branhiiale ale femelelor, mai ales in lunile aprilie - mai.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pana in prezent specia de interes nu este inclusa in nici o Lista Rosie oficiala din Romania, si nici nu aparea in Legea Mediului 462. In Lista Rosie a speciilor amenintate a IUCN din 2006, aceasta specie este de asemenea incadrata la categoria nt (near threatened). Daca in perioada 1960 - 1990 principalele cauze ale disparitiilor locale sau regionale ale speciei *Unio crassus* (si a multor altora) erau legate de poluarea industriala si de lucrarile hidrotehnice, in prezent poluarea casnica difuza, dar - in continuare - si amenajarile cursurilor de apa sunt printre cele mai importante amenintari. Efectele impactului antropic sunt traduse in modificarea, alterarea si fragmentarea habitatelor specifice.

Dintre lucrarile hidrotehnice efectuate de om, regularizarea si canalizarea raurilor au efecte negative foarte puternice asupra acestei specii. Daca malurile si patul canalelor sunt stabile atunci acestea pot fi compatibile cu existenta molustelor. Aceste conditii se intalnesc insa destul de rar. De cele mai multe ori liniarizarea cursului de apa are ca efect disparitia zonelor cu curgere lenta si antrenarea la orice viitura a sedimentelor fine care constituie habitatele preferate ale bivalvelor. Bivalvele nu pot trai in nisipuri si pietrisuri rulate permanent. Expunerea acestora la modificari bruste ale nivelului apelor constituie inca un impediment pentru incheierea unor populatii stabile. Tot o actiune nefasta este produsa de dragarea albiilor, in care intervine intregul cortegiu de procese enumerate anterior. Modificarea substratului si a regimului hidrologic sunt agravate de reducerea sau disparitia vegetatiei acvatice si palustre marginale, care adaposteste asociatiile macrofitofile. Cel mai adesea regularizarea cursurilor de apa este corelata de reducerea sau chiar disparitia luncii inundabile.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

1052 *Euphydryas maturna*

Denumirea romaneasca: Fluturele Maturna

Descriere si identificare: Culoarea de fond a aripilor si marginea neagra a acestora variaza foarte mult local si regional. De asemenea pot sa apara diferentiate intre indivizii aceleasi colonii sau intre sezoane.

Habitat: Habitatelor preferate sunt luminisurile mici, care au frasin sau copaci tremuratori in zone de padure de foioase, adesea in vai calcaroase, cateodata in locuri umede. Tip de habitat: R4402. R4403. R4404 (preferential).

Distributie si ocurenta: Raspandita in centrul si estul Europei, Caucaz, Urali, estul Kazakhstan, sudul si vestul Siberiei, Transbaikal, Mongolia.

Population: Populatiile din sud-vestul si vestul tari sunt puternice. Cele din Transilvania sunt izolate si mult mai firave. Populatiile din Dobrogea sunt izolate si, exceptand cea din Padurea Babadac, foarte firave.

Ecologie si comportament: Plantele gazda pentru larva (inainte de hibernare) sunt: *Fraxinus excelsior*, *Populus tremula*, *Salix caprea*. Ouale sunt depuse de obicei pe frunzele exemplarelor mai mici de 6m ale acestor plante. Larvele se hranesc si hiberneaza intr-o panza de matase care cade toamna pe pamant odata cu frunzele moarte. Dupa hibernare larvele se imprastie si se hranesc individual cu *Fraxinus excelsior*, *Populus tremula*, *Plantago lanceolata*, *Veronica chamaedrys*,

Lonicera periclymenum sau *Succisa pratensis*. În captivitate, o parte din larve au avut nevoie de două cicluri sezoniere pentru a ajunge la maturitate.

Masuri luate și necesare pentru ocrotire: În multe regiuni declinul speciei a fost atribuit managementului padurilor, drenajului și distrugerii habitatelor pentru agricultura.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

1059 Maculinea teleius

Denumirea romaneasca: Fluturasul Albastru cu Puncte Negre

Descriere și identificare: Lungimea aripii din față: 16-22 mm, cel mai mare *Maculinea*

Habitat paleoartctic. Trăiește de la șes la munte, în lande, pășuni, stepe, pante ce expoziție sudică. Prefera pajistile mlastinoase foarte bogate în *Sanguisorba officinalis*.

Distributie și ocurență: Raspandita în Pirinei, centrul Europei, Caucaz, centrul și sudul Uralilor, Siberia, Kazakhstan, Mongolia, nordul Chinei, Coreea și Japonia. În Europa se găsește foarte rar și local. Franța, nordul Suediei, nordul Italiei (Piedmont, Trieste), centrul și sudul Germaniei, Austria, Ungaria, Slovacia, sudul Poloniei, sud - vestul Lituaniei (se cunoaște o singură populație). Extinct În Belgia este considerat dispărut. A fost reportată în Spania, la Valle d'Aran, dar trebuie confirmat. Se întâlnește adesea cu *Maculinea nausithous*.

Population: Populații izolate, localizate în Crisana, Maramureș și Transilvania. Din Moldova numai la nord de Botosani. Populațiile cele mai mari sunt în Poiana Narciselor de la Vad (1000-3000 indivizi), împrejurimile Clujului și Satu Mare.

Ecologie și comportament: Femela depune ouă pe plantele gazdă – cimbrisorul (*Thymus praecox*), alte plante din specia *Thymus*, oregano (*Origanum vulgare*). După atingerea stadiului al patrulea de dezvoltare, larvele atrag furnicile roșii *Myrmica sabuleti* cu un amestec de zaharuri și aminoacizi produs de glande dorsale și mimează comportamentul larvelor de furnici spre a fi adoptate. În primele zile după adopție mortalitatea larvelor fluturelui este foarte mare. În timpul hibernării, care începe la mijlocul lunii noiembrie, omida pierde aproximativ jumătate din greutatea inițială. După hibernare omida va consuma peste 200 de larve de furnici, astfel încât poate distruge furnicarul complet, și apoi să moară de foame. Mai mult de 80% din coloniile de furnici sunt prea mici pentru a hrăni omizile. În primăvara următoare, larva se transformă în crisalidă chiar în mijlocul furnicarului care a găzduit-o. Când, după circa trei săptămâni, fluturile iese din gogoasă, acesta trebuie să-și părăsească imediat domiciliul. Fluturii sunt sedentari cu capacitate limitată de a coloniza habitatele adiacente. Echilibrul fluturi – colonii de furnici e fragil, optimă e o populație mică (mai puțin de 400 de adulți la 2500 cuiburi de *Myrmica* la hectar). Pentru supraviețuirea speciei într-o anumită zonă este necesar pentru a avea o metapopulație funcțională în coloniile de la Cluj, Apahida și Radauti M. *nausithous* cohabitează cu *M. teleius*.

Are o perioadă de zbor pe an, mijlocul lui iunie/ mijlocul lui august.

Masuri luate și necesare pentru ocrotire: Menținerea habitatelor umede cu *Sanguisorba officinalis* și furnica gazda (genul *Myrmica*). Menținerea agriculturii tradiționale (cosit, pasunat) în vederea împiedecării instalării tufarisurilor. Efectuarea cosirilor înainte de perioada de zbor a fluturilor și după primele trei stadii larvare, respectiv început de iunie și sfârșit de august/septembrie.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

1060 Lycaena dispar

Denumirea romaneasca: Fluturasul Purpuriu

Descriere și identificare: Este ușor de recunoscut după culoarea aripii inferioare gri-deschis care trece spre albastru deschis la baza aripii și după modul de dispunere a petelor negre.

Habitat In Romania habitatele preferate sunt paduri de stejar inmlastinite sau umede, bogate in Polygonum bistorta, baza trofica larvara a speciei. In Europa fluturile poate fi intalnit si in terenuri mlastinoase de la marginea lacurilor, raurilor si canalelor. Plantele gazda pentru larva sunt: Rumex hydrolapathum, R. crispus, R. aquaticus. In Grecia se stie ca larvele din prima ponta intra in diapauza in iunie, ramanand inactive pana in primavara urmatoare.

Distributie si ocurenta: Arealul speciei cuprinde Europa si nordul Turciei. Foarte locala in colonii larg dispersate in Franta, N Italiei, Germania, Romania, Lituania, sudul Finlandei, Polonia, nordul si centrul Greciei, partea europeana a Turciei. In Grecia si Ungaria, indivizii din a doua ponta se apropie sau chiar depasesc in marime forma batava.

Population: In Romania sunt prezente numeroase colonii si populatii cu numar mare de indivizi. Datorita drenarii zonelor umede, unele populatii si colonii au disparut sau se afla in pragul disparitiei (Banat, Muntenia). Populatii viguroase se pastreaza inca in Delta Dunarii, Transilvania si Banat. Numarul indivizilor dintr-o populatie variind intre 100 si 1000 indivizi. Desigur exista si populatii cu numar mult mai redus de indivizi.

Ecologie si comportament: In majoritatea locurilor unde se intalneste are doua perioade de zbor, in mai/ iunie si in august. In schimb are o singura perioada de zbor in regiunile reci, nordice si s-a raportat a treia ponta in unele localitati din S Europei.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Statutul speciei in Romania este VU (vulnerabil), iar pe plan local variaza intre NT (near threatened) si CR (critically endangered), in functie de gradul de deteriorare al zonei respective.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului

1061 Maculinea nausithous

Denumirea romaneasca: Fluturasul Albastru

Descriere si identificare: Maculinea nausithous, anvergura: 28-37 mm, se deosebeste de specia asemanatoare M. teleius prin nuanta mai intunecata a fondului aripilor. Marginea fetei dorsala a aripilor este tivita cu cenusiu- negru, iar campul median este albastru intunecat cu un sir de pete negre pe ambele aripi. Caracterul distinctiv se observa pe fata ventrala a aripilor, care la M. nausithous sunt lipsite de sirul marginal de pete. Fondul fetei ventrale a aripilor este ciocolatiu, iar la M. teleius cafeniu.

Habitat: 6410 -Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argilo-lemnoase (Molinia caeruleae).

Distributie si ocurenta: In Europa centrala este raspandita insular prin populatii si colonii de diferite dimensiuni. Prin intreruperea culoarelor de legatura, si prin afectarea habitatului numeroase colonii si populatii au disparut. In unele tari (Olanda, parti din Elvetia, Germania, etc) specia a disparut. Desi are o distributie punctiforma, din nordul Spaniei pana in Ungaria M. nausithous este prezent prin mai multe populatii si metapopulatii. In Romania pana in anii 1990 nu se cunostea nici o semnalare certa. Populatia de la Fanatele Clujului a constituit prima semnalare certa, urmata la cativa ani de cea de la Botosani. Intre populatiile din Transilvania si cele din Ungaria,. Respectiv europa centrala, se pare ca nu exista nici o legatura. Aceasi lipsa de continuitate exista si intre populatia de langa Cluj si cea din Moldova. Intre indivizii din europa Centrala si cei din Transilvania exista diferente morfologice semnificative, ceea ce ne face sa credem ca avem de-a face cu o populatie relictara, respectiv cu o alta subspecie decat cea din Europa de vest. Pentru clarificarea situatiei taxonomice au fost initiate studii de genetica moleculara si ecologie populationala comparativa.

Population Densitatea populatiilor din vestul Romaniei se estimeaza la 5-6 indivizi/ha iar in spatiul extracarpatic la 13-17 ind./ha. Date vechi estimeaza efectivul total al speciei in Romania la cca 90 milioane indivizi, la o densitate medie de 15 indivizi/ha. Dar in zona montana, colinara si de pasune a Dobrogei, pot fi numarate pana la 100-150 de galerii/ha (ex. Limanu, Valul lui Traian, Cetatea Enisala, Gura Dobrogei, etc). Date recente estimeaza efectivul la 15 000 indivizi.

Ecologie si comportament: Specia prefera molinițele si arheaneronetele mezohigrofile (Ebert & Rennwald, 1991). Fluturii incepe sa zboare dupa 10 iulie pana la sfarsitul lui august, mai rar inceput de septembrie. Prefera pajistile extensive sau fanatele cosite manual, incomplet, de obicei dupa 10-15 august. Imparte habitatul cu *M. teleius*. Habitatul poate fi foarte mic si punctiform. Datorita faptului ca adultii nu zboara mai mult de 1000 m de la un habitat la altul, izolarea si fragmentarea habitatului constituie cauze importante ale declinului populational. Nici densitatea mare a plantei gazde – *Sanguisorba officinalis* nu este obligatorie. Se cunosc colonii care traiesc in jurul a numai cateva fire de *S. officinalis*. Coridoarele de lagatura dintre colonii si populatii constituie elemente esentiale pentru mentinerea speciei (Wynhoff 2001). Larvele sunt mirmecofile, fiind asociate cu specii de *Myrmica*. In Romania cercetari aprofundate asupra acestei specii au inceput in urma cu un an. Primele rezultate publicate apar in 2008.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Lista rosie a Romaniei: EN.

Specia este amenintata pe tot arealul din cauza distrugerii habitatului. Se impun masuri urgente de protectie si conservare, precum si constituirea unei arii de protectie (parc natural).

Localizare în sit: ROSCI0206 Poștile de Fier, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului

1074 *Eriogaster catax*

Denumirea romaneasca: Molia catax

Descriere si identificare: Anvergura aripilor : 30-35mm. Corpul si aripile caramizii-roscate cu nuante cenusii, treimea distala a aripilor asterioare violet. Cele doua benzi transversale sunt galbenportocalii, iar pata discoidală alba, rotunda. Fata dorsala de aceeasi culoare, dar mai intunecata. Femelele sunt mai mari. Abdomenul se termina cu un smoc de peri cenusii albicioși.

Habitat Habitatele preferate sunt raristi si liziere de paduri (cvercete) cu caracter termofil, tufarisuri de paducel si porumbar. Larvele se hranesc cu frunze de *Crataegus*, *Prunus spinosa*, *Berberis*, *Quercus*, mai rar *Betula* sau *Populus*. Larvele sunt gregare si pot fi de departe observate in cuiburile protejate de fire de matase. Este prezenta in zona de campie si colinara, mai frecventa intre 200-700 m altitudine.

Distributie si concurenta: In Europa: din nordul Spaniei pana in Belgia si Olanda, din vestul Frantei pana in Turcia. In Romania: desi prezenta in toate provinciile istorice ale tarii, a fost sporadic si rar semnalata. Cu siguranta distributia este mai larga decat cea actual cunoscuta.

Population Densitatea populatiilor din Romaniei nu poate inca fi estimate. In unele habitate din Transilvania, Banat si Crisana, cuiburile de larve nu sunt foarte rare. Fluturii atrasi la lumina sunt probabili mai rari decat in realitate. In unele cazuri au fost gasite 4-6 cuiburi cu cateva sute de larve/ha. Fluctuatiile populationale multianuale sunt mari, fiind determinate de clima, paraziti si boli.

Ecologie si comportament: Este o specie nocturna, atrasa la lumina spre miezul noptii. Zborul incepe de la sfarsitul lunii septembrie si continua in unii ani pana in noiembrie. Larvele au un comportament gregar, cele adulte fiind deseori parazitare. Impupeaza intre frunze la suprafata solului.

Perioada de zbor : toamna (X-XI), rareori primavara.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire

VU pe lista rosie a lepidopterelor din Romania. Specia este amenintata pe tot arealul din cauza distrugerii habitatelor de tufarisuri si a raristilor de padure prin plantatii.

Localizare în sit: ROSCI0206 Poștile de Fier

4020 *Pilemia tigrina*

Denumirea romaneasca: Croitorasul Marmorat

Descriere si identificare: Coleoptera: Cerambycidae.

Dimensiuni: 10-15 mm. Corp negru, punctat, acoperit cu pubescenta neagra si argintie ce formeaza mici pete neregulate. Antenele ajung la treimea posterioara a corpului. Masculii au elitrele luate impreuna de forma trapezoidala alungita, femelele su elitrele mai rotunjite lateral si apical.

Habitat: Stepe colinare sau submontane cu stancarii.

Distributie si ocurenta: Europa Centrala si de est. În Romania: Tureni, Cheile Turului, 600 m, 15.06.1975, leg. B. Kis, 1 ex. B. Herculane, 500-600 m, 28.04.2007, leg.N. Rahme

Population: Populatii insulare mici, aparitii sporadice.

Ecologie si comportament: Se dezvoltă în tulpinile subterane si aeriene ale diferitelor specii de Anchusa. Adultii se intalnesc pe planta gazda, in perioada aprilie – inceputul lui iunie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea habitatelor stepice pe stancarii colinare si montane. Evitarea pasunatului excesiv, mai ales cu oi.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

1078 Callimorpha quadripunctaria

Denumirea romaneasca: Fluture vargat

Descriere si identificare: Fluture nocturn cu activitate diurna. Aripile superioare sunt negre si prezinta un ∇ alb pe partea terminala a acestora, ceea ce il face usor de recunoscut.

Habitat Prefera habitatele nu foarte uscate, umbroase dar calde, de obicei margini de padure bogate in vegetatie, luminisuri de padure, margini de drumuri forestiere, margini de paraie si chiar lacuri.

Distributie si ocurenta: Este larg raspandita in Europa, din Peninsula Iberica peste intraga Europa Centrala si de Est pana in zona temperata a Rusiei. In nord ajunge pana in Scandinavia, iar in sud pana in regiunea mediteraneana si vestul Asiei. In Romania este prezenta din zona de campie pana in etajul montan, fiind frecventa in zona colinar-submontana.

Population Specie comuna in Romania, se intalneste in toate zonele cu paduri de fag, stejar sau gorun.

Ecologie si comportament:

Se hraneste frecvent pe flori de Eupatorium cannabinum, dar si pe flori de mur, zmeur si alte plante, cum ar fi Oreganum sau pe diverse specii de Menta. Perioada de zbor incepe cu sfarsitul lui iunie si dureaza pana in august.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Nu necesita masuri speciale de protectie si conservare. Poate fi folosita ca specie umbrela pentru protectia altor taxoni. Declinul speciei se datoreaza distrugerii mediului de viata, ceea ce inseamna atat distrugerea plantei trofice larvare cat si a ofertei de nectar pentru adult.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

1083 Lucanus cervus

Denumirea romaneasca: Radasca, Ragacea sau Caradasca

Descriere si identificare: Coleoptera: Scarabaeoidea: Lucanidae. Dimensiuni: 35-80 mm. Femela mai mica are capul mai ingust decat protoracele, iar mandibulele nu depasesc lungimea capului. Corp castaniu intunecat pana la negru. Dimorfism sexual accentuat. Masculii au capul mai larg decat protoracele, prevazut cu creste transversale, iar mandibulele lungi pana la o treime din lungimea corpului, prevazute cu dinti, asemanatoare coarnelor de cerb.

Habitat: Padurile batrane de stejar sau gorun.

Distributie si ocurenta: Europa si Asia, exceptand N insulelor britanice si al tarilor nordice

Population Specie comuna in Romania, se intalneste in toate zonele cu paduri de stejar sau gorun.

Ecologie si comportament: Specie nocturna. Larva se dezvoltă în reziduurile lemnoase putrezite din scorburile stejarilor, timp de 3 ani. Adultii zboară în perioada mai-iulie.

Măsuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea pădurilor de stejar și gorun, cu arbori bătrâni, scorbușoși.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

1084* *Osmoderma eremita*

Denumirea romaneasca: Gandacul Pustnic

Descriere si identificare: Coleoptera: Scarabaeoidea: Cetoniidae. Dimensiuni: 20-35 mm. Corp robust, brun întunecat sau negru-cafeniu cu luciu bronzat. La masculi capul este sculptat mai puternic, cu câte un tubercul deasupra inserției antenei. Pigidiul convex, rotund. La femele capul este puțin convex, mai mult sau mai puțin triunghiular. Tibiile anterioare prevăzute cu spini pe marginile exterioare.

Habitat Păduri de foioase din etajul stepelor colinare până în etajul fagului.

Distributie si ocurența: Europa, din nordul Spaniei, până în Rusia europeană. Lipsesc în Marea Britanie și în țările nordice, cu excepția sudului Suediei. În România: Cluj, Cheile Turzii, 500 m, 06.1969, leg. B. Kis, coll. A. Ruicanescu, 1 ex., Băciu, 500 m, 1969, coll. Ruicanescu, 1 ex.; Craiova (1968), Caracal (1969), Bucovat (1968) coll. Muz. Olteniei, Craiova; Cheile Săhodolului (Gorj) 20.06.1995, coll. Muz. Olteniei, Craiova, 1 ex.; Drobeta Turnu-Severin, Schitu Topolnitei, 300 m, 10.06.1992, leg. Ruicanescu, 1 ex.

Population Specie din ce în ce mai rară, în declin populațional și cu apariții sporadice.

Ecologie si comportament: Specie nocturnă sau diurnă. Larva se dezvoltă în humusul din scorburile arborilor bătrâni rezultat în urma putrezirii lemnului. Este o specie polifagă, consumând putregai de *Quercus*, *Fagus*, *Malus*, *Pyrus*, *Salix*, dar în special fag. Durata de dezvoltare larvară – 2-3 ani. Imago zboară din mai până în septembrie.

Măsuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservării mediului ambiant. Recomandăm păstrarea arborilor bătrâni cu scorburile. De asemenea, de evitat supracolectarea. Se poate crește în laborator.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

1087* *Rosalia alpina*

Denumirea romaneasca: Croitorul Fagului

Descriere si identificare: Coleoptera: Cerambycidae. Dimensiuni: 15-40 mm. Corp cenușiu albastrui, mat, cu pete negre catifelate marginite de o bordură mai deschisă decât fondul. Antenele și picioarele albastre deschise cu extremitățile articolelor negre. Antenele sunt mai lungi decât corpul la ambele sexe, la masculi de aproximativ 1 și mai lungi la femele cu puțin mai lungi, articolele 2-5 se termină cu smocuri de peri negri.

Habitat Pădurile bătrâne de fag. Preferă arborii bătrâni, izolați în luminisuri sau la marginea pădurii, mai ales cei parțial atacați de alți daunatori.

Distributie si ocurența: Europa, din estul Spaniei până în Rusia europeană. Lipsesc în Marea Britanie și țările nordice. Orsova (MH), Valea Voditei, 200 m, 10.07.1978, leg. A. Ruicanescu, 1 ex.; 3.08.1982, 3 ex.

Population Specia se află în declin populațional, supraviețuind în "însule" mai mult sau mai puțin izolate, în arealul inițial.

Ecologie si comportament: Specie nocturnă. Larva se dezvoltă în trunchiul fagilor. Se poate dezvoltă și în alte esențe ca: salcie, carpen, stejar, gorun, arin și mar. Adultii zboară în perioada mai-iulie. Se găsesc pe trunchiurile și ramurile groase ale plantei gazdă, sau pe inflorescențe, în special umbelifere unde se hrănesc cu polen.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pentru a se lua niste masuri adecvate, propunem monitorizarea populatiilor existente pe termen lung (minimum 5 ani), perioada in care se vor nota cat mai multe aspecte privind frecventa, abundenta, densitatea, migratia indivizilor, preferintele ecologice, etc.

Ca prima masura de protectie propunem mentinerea arborilor batrani, atacati sau partial uscati. De asemenea, diminuarea pana la eliminare a utilizarii insecticidelor in paduri.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

4014 Carabus variolosus

Denumirea romaneasca: Carabul amfibi

Descriere si identificare: Coleoptera: Carboidea:

Carabidae 30-35 mm. Corp negru, mat. Pronotul cu suprafata rugoasa, cu marginile ridicate si reliefuri neregulate. Elitrele cu careen longitudinale alternand cu siruri de puncte mari, rotunde, adanci.

Habitat: Zona montana joasa, in general pe malul apelor curgatoare.

Distributie si ocurenta: R. Ceha, Slovacia, Polonia, Bulgaria, Yugoslavia, Romania, Moldova, Ucraina. In Romania apare in zona fagului din Carpatii Meridionali si Occidentali. (Salaj, Mtii. Meses, 24.06.1992, 5 ex. leg. Takacs Cluj, Stana, 600 m, 28.07.1992, leg. Ruicanescu, 2 ex. Madaras, HG, 800 m, 2.06.1996, leg. Ruicanescu Orsova, Valea Voditei, 250 m, 07.1984, 1 ex., leg. G. Gamala.)

Population: Populatii insulare, dar constante.

Ecologie si comportament: Specie nocturna. Vaneaza pe malul apelor curgatoare montane sau intra chiar in apa, in cautare de larve de isnecte sau mici crustacee (Izopode, amfipode) sau anelide acvatice.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea habitatului.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului

1088 Cerambyx cerdo

Denumirea romaneasca: Croitorul Mare

Descriere si identificare: Coleoptera: Cerambycidae. Dimensiuni: 30-50 mm. Corp castaniu intunecat pana la negru (jumatarea posterioara a elitrelor este castanie translucida), lucios. Antenele sunt mai lungi decat corpul la masculi, la femele ajung pana la treimea posterioara a corpului si au in prima un aspect noduros. Unghiul sutural al elitrelor se prelungeste cu un spin. Protoracele este puternic sculptat si are pe cele 2 laturi cate un spin.

Habitat Padurile batrane de stejar sau gorun. Prefera arborii batrani, izolati in luminisuri sau la marginea padurii, mai ales cei partial atacati de alti daunatori.

Distributie si ocurenta: Europa si Nordul Africii Drobeta Turnu Severin (MH), Valea Oglanicului, 200 m, 24.05.1988, leg. A. Ruicanescu, 1 ex. Drobeta Turnu Severin (MH), 150 m, 06.1989, leg. A. Ruicanescu, 2 ex. Bocsa (CS), 08.1955. Leg. V. Radu, 2 ex. Orsova, Valea Slatinicu Mare (MH), 250 m, 06.2005, leg. G. Gamala

Population Specia se afla in declin populational, supravietuind in "insule" mai mult sau mai putin isolate, in arealul initial.

Ecologie si comportament: Specie nocturna. Larva se dezvoltă in trunchiul stejarilor timp de 2-3 ani (in functie de conditiile de mediu). Adultii zboara in perioada mai-iulie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Pentru a se lua niste masuri adecvate, propunem monitorizarea populatiilor existente pe termen lung (minimum 5 ani), perioada in care se vor nota cat mai multe aspecte privind frecventa, abundenta, densitatea, migratia indivizilor, preferintele ecologice, etc.

Ca prima masura de protectie propunem mentinerea stejarilor batrani, atacati sau partial uscati. De asemenea, diminuarea pana la eliminare a utilizarii insecticidelor in paduri.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului

4046 Cordulegaster heros

Denumirea romaneasca: Libelula, calul dracului

Descriere si identificare: Este cea mai mare dintre speciile de Cordulegaster. Lungimea totala a corpului la masculi variaza intre 78-84 mm, iar la femele intre 93-97mm. In Balcani inlocuieste subspecia Cordulegaster boltonii boltonii (Donovan, 1807) de care se deosebeste prin marime, marcaje abdominale mai extinse precum si prin colturile externe superioare ale dungilor antehumerale. Cordulegaster heros prezinta urmatoarele caractere distinctive: triunghiul occipital este negru, dar poate avea doua mici spoturi galbene ca la specia Cordulegaster picta, in special la femele. Dungile antehumerale au colturile externe superioare in unghi drept, cu o mica pata langa acest colt. Banda galbena ingusta dintre cele doua benzi toracale laterale extinse, are marginea posterioara curbata spre mijloc, astfel incat jumatarea sa inferioara este plasata inaintea celei superioare. Inelul galben abdominal median, de obicei, este conectat la S2-7 si ajunge pana aproape de partea inferioara a lui S3-8, dar spoturile apicale sunt reduse, fiind absente de pe S7-8 si adesea si de pe S5-6, mai ales la masculi. Apendicii superiori la mascul sunt robusti, mai scurti decat ultimul segment abdominal (in vedere dorsala) puternic divergenti in partea apicala.

Habitat: In stadiul larvar este prezenta in rauri mici sau medii, in zonele cu viteza mica de curgere a apei si cu maluri acoperite cu vegetatie bogata. Larve de Cordulegaster heros au fost semnalate si in balti, pe marginea raurilor.

Distributie si ocurenta: Valea Cernei; Nera – Beusnita; Valea Frumoasei

Population: In Romania nu sunt publicate studii care sa permita evaluarea marimii populatiilor la nivel national.

Ecologie si comportament: Adultii zboara in perioada iunie - august.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea faciesului natural al raurilor si a vegetatiei ripariene; rectificarea malurilor, canalizarea duc la disparitia speciei, datorita modificarii vitezei de curgere a apei si cresterii adancimii. Este importanta pastrarea regimului natural transport al sedimentelor. Masuri de protectie impotriva poluarii.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

1089 Morimus funereus

Denumirea romaneasca: Croitorul de piatra

Descriere si identificare: Coleoptera: Cerambycidae. Dimensiuni: 25-40 mm. Corp indelat, rugos, cenușiu mat (de fapt negru si acoperit cu peri cenușii scurți si desi), cu cate 2 pete catifelate negre pe fiecare elitra. Antenele sunt mai lungi decat corpul la masculi, la femele ajung pana la treimea posterioara a corpului si sunt cenușii negricioase. Protoracele are, de asemenea, pe cele 2 laturi cate un spin.

Habitat Padurile de foioase din etajele inferioare.

Distributie si ocurenta: Italia, Austria, Polonia, R. Ceha, Slovacia, Ungaria, Albania, Croatia, Slovenia, Yugoslavia, Bulgaria, Grecia, R. Moldova. In Romania: Orsova - Val. Slatinicu Mare, 300 m, Orsova - Val. Voditei, 300 m, Drobeta Turnu-Severin - Val. Oglanicului, 250 m, B. Herculane - Cheile Corcoaiei, 400 m, Drobeta Turnu-Severin - Halanga, 150 m, Drobeta Turnu-Severin - Val. Jidostitei, 200 m, Babadag - Pad Babadag, 150 m, Mtii. Fagaras - Sinca Veche, 500 m,.

Population Specie comuna in padurile de foioase din etajele inferioare, mai ales in jumatarea de sud a Romaniei.

Ecologie si comportament: Polifag. Specie nocturna. Prefera arborii uscati, partial uscati, sau atacati de alti daunatori. Larva se dezvoltă in trunchiuri si ramuri groase timp de 4-5 ani (in functie de conditiile de mediu). Adultii aparuti in mai-iulie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Nu necesita masuri speciale de protectie, in afara de protectia habitatelor. Ca prima masura de protectie propunem mentinerea arborilor atacati, partial uscati.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

4064 Theodoxus transversalis

Denumirea romaneasca: Melcul acvatic dungat

Descriere si identificare: Cochilie mica, semielipsoidala, cu spira foarte mica, cenusie sau galben-cenusie, pereti grosi, cu trei (rar patru) benzi spirale intunecate, evidente. Apertura larg eliptica, opercul roscat cu margini si nucleu rosu. O larg raspandita eroare in literatura noastra a fost ignorarea caracterelor taxonomice reprezentate de formatiunile de pe opercul: Grossu aminteste in sistematica din 1986 de existenta unei apofize. De fapt sunt doua formatiuni, pe care, in traditia scolii germane, le vom numi "coasta" (cea mai lunga) si "apofiza" (cea scurta). Ignorarea acestor caractere a condus, fara indoiala, la multe erori de determinare a exemplarelor de Theodoxus colectate din Romania. La T. transversalis apofiza este foarte puternica si invaritata in spirala (caracter distinctiv foarte cert). Se deosebeste de alte specii ale genului, astfel: la Theodoxus fluviatilis desenul de pe cochilie este in forma de retea si ochiuri pe fundal deschis, operculul are numai coasta (lipseste apofiza); Theodoxus danubialis prezinta linii in zig-zag transversale pe cochilie, iar pe operculul galben deschis apofiza este mica, ca o placuta dreapta, amplasata intr-o mica adancitura (caracter distinctiv si pentru formele melanice, tipice pentru populatiile din estul Europei, care au creat multe confuzii in literatura si colectii). La specia relictă mezotermofila Theodoxus prevostianus (recent disparuta din fauna Romaniei) cochilia este neagra, nu exista desene, operculul seamana cu cel al speciei precedente, dar coloratia este gri inchis in zona centrala si margini portocalii. Se observa ca apofiza puternica si spralata la T. transversalis este un caracter taxonomic mult mai cert decat cele ale cochiliei, deoarece acestea pot fi usor camuflete prin coloratie (de exemplu la exemplarele melanice) sau sterse prin mecanisme fizico-chimice.

Dimensiuni: inaltime 5-6 mm, lungime 7,8 - 8 mm, latime 5,8 - 6,2 mm, apertura 5 - 6 mm.

Habitat: Traieste in ape curgatoare, curate si, mai rar, in lacuri, balti sau fluvii, pe substrat pietros, nisipos sau malos (frecvent sub pietrele din albie, dupa Gloer, 2002), in zone cu viteza de curgere mai redusa, dar numai in ape bine oxigenate.

Distributie si ocurență: Element ponto-danubian sau danubian; multa vreme considerat comun in bazinul Dunarii, din Germania si pana in Delta Dunarii, in unii afluenti din Moldova si Ucraina (bazinul Nistrului). Actual disparut pe scara larga din intregul areal (nu mai traieste in Austria; este extrem de rar in Germania). In Germania ajungea odinioara pana la Donauworth, astazi mai poate fi gasit numai la barajul Kachlet in Alzul superior. A mai fost semnalat in trecut in Dunarea din Slovacia si unii afluenti, precum si din sectorul Dunarii din Ungaria, dar nu se cunoaste statutul actual al acesteia. In Romania este probabil disparut.

Population: In Romania: probabil disparuta.

Ecologie si comportament: In Romania nu sunt publicate studii care sa permita evaluarea populatiilor la nivel national.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Romania: probabil disparuta.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

1093* Austropotamobius torrentium

Denumirea romaneasca: Racul de Ponoare

Descriere si identificare: Este un rac mic (8-10 cm), carapace neteda si coloratie variabila, in functie de expunerea la lumina de la alb pana la verde-brun inchis, datorita algelor fixate pe crusta. Rostrul este scurt cu aspect de triunghi echilateral. Cestii sunt mari cu degete neregulate, uneori rahitice. Telsonul are spini pe laturile partii bazale iar articolul terminal este

lung si rotunjit. Caracterul ce elimina orice confuzie cu Racul de rau este lungimea bazei antenei ce depaseste cu mult solzul antenal. La masculi antenele sunt mai lungi de cat la femele.

Habitat Traieste in paraie de munte in special in zona carstului banatean si oltenesc, preferand paraiele repezi, reci si bine oxigenate cu fund pietros. Se gaseste chiar si in cursuri subterane, izbuce, ponoare.

Distributie si ocurenta: In Europa Centrala la Nord de Alpi, Estul Elvetiei, Peninsula Balcanica. In Romania traieste in paraiele de munte din Banat, Oltenia si Bihor.

Population Populatia actuala in Romania se afla in declin, urmare a poluarii apelor de suprafata sau subterane.

Ecologie si comportament: Reproducerea are loc incepand cu luna septembrie si sfarseste in mai-iunie. Ponta este purtata de femele intre pleopodele abdomenului pana la eclozare. Racul de ponor (ca dealtfel toate crustaceele) are nevoie pentru a creste de năpărire, fenomen ce se petrece de 1-2 chiar 4 ori pe an prin inlocuirea vechii cruste cu una noua mai mare.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire:

- Directiva Consiliului Europei referitoare la conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice (DCE 92/43 EEC din 21 mai 1992)
- Conventia de la Berna din 19 septembrie 1979 pentru aderarea Romaniei la Conventia privind conservarea vietii salbatice si a habitatelor naturale din Europa (Legea nr. 13 din 11 martie 1993)
- IUCN Red List for Romania – specie vulnerabila (2006)
- Ordonanta de urgenta nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice (anexa 3 si anexa 4A - din 29 iunie 2007)

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenic – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

1044 Coenagrion mercuriale

Denumirea romaneasca: Libelula Mercur

Descriere si identificar: Libelula de talie mica (lungimea corpului: 29 mm, anvergura aripilor: 30 - 40 mm).

Masculul: Capul pe partea superioara si posterioara este de culoare neagra - metalica, iar pe partea anterioara este albastru, cu dungi tarsversale negre. Petele postoculare sunt mici. Protoracele este de culoare neagra-metalica cu margini albastru-albicios, are forma unui arc de cerc crestet la mijloc. Sintoracele pe partea dorsala este negru-metalic. Liniile umerales sunt inguste, de culoare albastra. Spatiul dintre aripi este albastru. Abdomenul este albastru, pe primul segment abdominal se afla o pata de culoare neagra - metalica, care atinge marginea posterioara a acestui segment. Pe segmentul II abdominal este o pata foarte variabila, dar care ajunge pana la marginea posterioara a segmentului. Segmentele III - VII au pete mari, negre. Segmentul VIII este in totalitate albastru. Pe segmentul IX este o pata neagra, iar segmentul X este in totalitate negru. Apendicii anali superiori sunt lungi cat segmentul X abdominal, apendicii inferiori sunt putin mai scurti sau egali cu cei superiori, au baza latita, iar varfurile incovoiate spre interior. Femela: Are liniile umerales verzi. Spatiul dintre aripi are pete verzi. Lobii protoracelui prezinta forma caracteristica: lobul median este mai lat si proeminent, iar lobii laterali sunt plani. Abdomenul este negru - verzui. Primul segment abdominal are, pe fata superioara, o pata neagra, mare. Pe segmentul II abdominal este o pata alungita si segmentata la mijloc. Restul segmentelor abdominale prezinta pete mari, negre; la partea posterioara a acestor segmente sunt inele verzi, inguste, adesea intrerupte. Apendicii anali superiori sunt de culoare galbena cu dungi mediane dorsale negre. Apendicii anali inferiori sunt de culoare neagra.

Habitat: Traieste in zone mlastinoase din apropierea lacurilor sau raurilor. A fost semnalata pe langa ape calcaroase.

Distributie si ocurenta: Bazinul raului Nera, Raul Jiu, zona Piatra Craiului.

Population: In Romania nu sunt publicate studii care sa permita evaluarea marimii populatiilor la nivel national.

Ecologie si comportament: Ciclul reproductiv dureaza doi ani. Zboara in perioada mai - august. Zborul este jos si pe distante scurte, adulti stau aproape de locul de depunere al ponteii. Depunerea ponteii are loc in iunie - iulie in tesuturile plantelor acvatice sau in namol. Adultii traiesc 1 – 2 saptamani. Ierneaza in stadiul larvar.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN: critically endangered (CR). Conservarea zonelor mlastinoase din albia majora a raurilor si a vegetatiei acvatice caracteristice; protectia impotriva poluarii.

Localizare în sit: ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

4053 Paracaloptenus caloptenoides

Denumirea romaneasca: Lacusta

Descriere si identificare: Este o lacusta de culoare brun galbuie cu tiibilele posterioare de culoare rosie. Femurele posterioare prezinta doua pete transversale negre mai evidente in interior. Tegminele sunt scuamiptere, de forma ovala, ajungand pana la marginea posterioara a primului tergite abdominal; aripile posterioare sunt rudimentare. Tuberculul prosternal usor turtit.

Habitat: Prefera biotopurile ierboase, poienile din padurile xerofile.

Distributie si ocurenta: Este un element ponto-mediteranean. La noi in tara a fost semnalata localizat din sudul si estul tarii: Mehadia, Domogled, Orsova, Barnova, Valul Traian, Murfatlar, Caramat, Agigea.

Population Nu sunt informatii despre marimea populatiei.

Ecologie si comportament: Este o specie termofila. Este intalnita la altitudini diferite pana la 1000 m. Adultii apar la sfarsitul lui iulie si traiesc pana in octombrie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Directiva Habitate, Legea 462/2001. Conservarea habitatelor in care traieste specia. Cosit si pasunat alternativ.

Localizare în sit: ROSCI0198 Platoul Mehedinți

4057 Chilostoma banaticum

Denumirea romaneasca: Melcul Carenat Banatean

Descriere si identificare: Cochilie solida, tare si rezistenta, turtit-lentiforma, neregulat striata, brun-roscata pana la brun-galbuie, rar verzuie, prevazuta cu o banda brun-roscata la periferie, cu o evidenta carena mediana, prezenta atat la adulti cat si (caracteristic) la juvenili; peristom intarit, albicios, ombilic deschis. Inaltime 15 - 20 mm, latime 25 - 35 mm.

Habitat: Pe sub pietre, printre lemne putrede, busteni, pe stanci, pe plante, in frunzar pe sol, in paduri, tufarisuri, formatiuni vegetale dintre cele mai diverse, inclusiv parcuri si gradini, la marginea drumurilor, in locuri umbrite si umede, deseori in apropierea apelor, de la munte si pana la ses, de-a lungul vailor, respectiv a apelor curgatoare, preferand altitudini medii.

Distributie si ocurenta: Arealul actual al speciei in Europa este cuprins mai ales in Romania, insular in Ungaria, Germania, Croatia, Ucraina, foarte probabil - sporadic - si in Serbia, Slovacia si Bulgaria. Distributia speciei in Ungaria este fragmentara, in numai cateva locatii pe vailor raurilor Tisa, Mures si Crisuri. Se presupune ca populatiile actuale din Ungaria provin din Romania si s-au raspandit de-a lungul vailor Crisului Alb si Negru, precum si de-a lungul Somesului, inainte de amenajarile hidrotehnice, respectiv de regularizari.

Chilostoma banaticum a fost mult mai larg raspandita prin Europa in Pliocen si - partial - Pleistocen, actual fiind un relict preglaciar cu raspandire insulara in toate tarile in care apare, cu exceptia Romaniei.

Population: Cele mai abundente populatii, cea mai larga raspandire si centrul genetic sunt in Romania, in special Banatul.

Ecologie si comportament: In Romania specia Chilostoma banaticum are valente ecologice destul de largi, fiind intalnita din etajul montan pana la campie, de-a lungul vailor, respectiv a apelor curgatoare. Este o specie mezobionta, higrofila, prefera

arii impadurite, sau cel putin vegetatie abundenta, microfaga, hermafrodita. Desi habitatele au fost (mai ales la altitudini mai mici) degradate, prin despaduriri, distrugerea luncilor inundabile, a padurilor de tip galerie, prin agricultura etc., totusi *C. banaticum* a supravietuit sub forma unor metapopulatii, chiar si in zonele de campie. Este capabila sa populeze fragmente de habitate, mentinute prin sansa, fie de-a lungul luncilor, margini de santuri, drumuri sau terasamente de cale ferata. Ultimele reprezinta refugii cu conditii aflate frecvent la limita supravietuirii populatiilor de gastropode.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: *Chilostoma banaticum* este mentionata in Anexa 4, privind speciile de plante si animale care necesita o protectie stricta din Legea nr. 462 din 18 iulie 2001 pentru aprobarea Ordonantei de Urgenta a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. Ulterior modificata prin Ordin nr. 1198 din 25 noiembrie 2005 pentru actualizarea anexelor nr. 2, 3, 4 si 5 la Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 462/2001.

Este amenintata prin distrugerea habitatelor impadurite, a degradarii vegetatiei naturale de mal, a zavoaielor de mal, desecarea, modificarea regimului apelor curgatoare, aridizarea terenurilor. Multe arii din tara nu sunt inca studiate, populatiile acesteia sunt foarte rar evaluate, iar biologia ei se cunoaste mult prea putin. Este necesara cunoasterea si monitorizarea tuturor populatiilor acesteia, precum si studiul ecologiei ei.

Localizare în sit: ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului

4039 *Nymphalis vaualbum*

Denumirea romaneasca: Fluturele Testos

Descriere si identificare: General description needed

Habitat: Liziere de padure din regiunea colinara, plantatii extensive cu pomi fructiferi, tufarisuri.

Distributie si ocurenta: Raspandita in estul Europei, Turcia, centrul Asiei, nord - estul Chinei, Coreea, Japonia, Sudul Canadei si nordul SUA. Este greu de stabilit care sunt diferentele intre populatiile permanente, cele migratoare si coloniile temporare stabilite prin migratie: cele de la limita V, N si S Europei sunt prin migratie. Raspandindu-se neasteptat de mult in Europa.

Population: Nu poate fi estimata.

Ecologie si comportament: Zboara o data pe an, in lunile iunie/ iulie si este specie migratoare. Indivizii care hiberneaza apar prin martie/aprilie. Plantele gazda pentru larva sunt *Salix* spp., *Populus* spp., *Ulmus* spp. Cand sunt mici larvele traiesc in tesaturi de matase.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: nu se cunosc

Localizare în sit: ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

4048 *Isophya costata*

Denumirea romaneasca: Cosas de Munte

Descriere si identificare: *Isophya costata* are corpul de culoare verde cu antenele galbui. Santul transversal este situat dupa mijlocul pronotului. Aripile la mascul sunt mai dezvoltate decat la femela avand aparatul stridulator bine evidentiat. La femela aripile au o lungime de ca. 1-3 din lungimea pronotului. Fastigiumul este aproximativ la fel de lat ca si primul articol antenal. Tegmina este lata, marginea laterala interna formeaza un unghi ascutit la capatul nervurii stridulante. Cercii la mascul sunt relativ subtiri, curbati in treimea lor posterioara intr-un unghi drept.

Habitat: Prefera pajistile mezofile din interiorul arcului carpatic, pajisti stepice.

Distributie si ocurenta: Este o specie central-europeana endemica pentru bazinul Carpatic, raspandita in: Austria, Ungaria si Romania. La noi in tara a fost semnalata localizat din interiorul arcului carpatic: Hunedoara, Hasag, Capalna.

Population No information

Ecologie si comportament: Este o specie mezofila. Traieste in pajistile din regiunile deluroase bogate in specii dicotiledonate, pajisti stepice pe loess, pajisti mezofile de poacee. Adultii se intalnesc in lunile iunie si iulie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conservarea pajistilor mezofile in care traieste specia. Efectuarea de pasunat si cosit alternativ zonele respective.

Localizare în sit: ROSCI0226 Semenec – Cheile Carașului

4054 *Pholidoptera transsylvanica*

Denumirea romaneasca: Cosasul Transilvan

Descriere si identificare: Cosasul transilvan are culoarea corpului maro, cu fata ventrala galben-albicioasa. Pe frunte prezinta o banda lata albicioasa si pe pronot o banda alba pe marginea latero-posterioara. Aripile la mascul sunt brune-ruginii. La femela aripile sunt mici avand o treime din lungimea pronotului si se suprapun.

Habitat: Fanete alpine mezofile – higrofile, margini de paduri, tufarisuri din zona montana.

Distributie si ocurenta: Specie endemica pentru bazinul Carpatic. In Romania este raspandita in tot lantul carpatic.

Population No information

Ecologie si comportament: Specie montana pana la 2200 m altitudine. Specie pradatoare, adultii se intalnesc din luna iulie pana in octombrie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Directiva Habitata, Legea 462/2001. Conservarea habitatelor in care traieste specia. In habitatele respective pasunatul si cositul trebuie facut in mod alternativ.

Localizare în sit: ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

► Specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE

1428 *Marsilea quadrifolia*

Denumirea romaneasca: Trifoi de Balta, Trifoi cu Patru Foi

Descriere si identificare: Specie hidrofită. Rizom suprateran tarator, pana la 0,5 m lungime (la formele acvatice pana la 1m sau mai mult), gros de 1-1,5 mm, slab ramificat. Varfurile lastarilor deschisbrunii parioase. Frunzele dispuse cate una, distich, des ingramadite pana la $\pm$ indepartate, lungi de 5-20 cm (la formele de apa pana la 50 cm), lung petiolate, cu 4 foliole, cele tinere prevazute cu peri articulati, cele mai batrane devin glabre. Foliole latcuneate, lungi de 6-15 mm (la formele de apa pana la 30 mm), rotunjite terminal, cu marginea intreaga, de un verde mat pana la bruniu. Formele de apa, prezinta radacini mai lungi, petioli si respectiv internodii mai lungi si mai subtiri, precum si suprafata superioara a frunzelor marita (Gopal, 1968). Sporocarpii in grupuri de cate 2-3 (-4), rareori cate unul, inserati pe petiol, evident deasupra (aprox. 2-12 mm) bazei acestuia, lungi de cca. 6 mm, lati de 4 mm, in forma de boabe de fasole, usor comprimati lateral, cu 2 dinti mici, obtuzi, sau dintii lipsesc, la maturitate complet glabri, negriciosi. Spori 7- 17; megaspori cca 500 .m, microspori 40-50 .m.

Habitat: Apare in statii joase in lacuri, ape stagnante si mlastini de la ses.

Distributie si ocurenta: Arad (Ineu), Giurgiu (Comana, Ghimpatii), Bihor (Salonta, Radovan), Constanta, Dambovită, Dolj (Craiova, Malu Mare), Timis; lacurile din jurul Bucurestiului, Delta Dunarii (Sulina, Sfintu-Gheorghe) etc.

Population: Este o specie sporadica pe teritoriul Romaniei. Populatiile acesteia sunt in restrangere, datorita secarii sau poluarii apelor stagnante care le adapostesc. In situri in care specia fusese inregistrata anterior, aceasta nu a mai fost regasita la verificare ulterioara.

Ecologie si comportament: Vegeteaza in lacuri, ape stagnante si mlastini de la ses. Substratul variaza de la mal argilos, cu putin adaos de nisip fin, pana la pietris, acoperit pe alocuri cu un strat subtire argilos. Valoarea pH-ului solului se afla in domeniul acid. Specia prefera in general statuni bogat luminate sau semi-umbrite.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire

Inclusa in anexa I – Specii de flora strict protejate, a Conventiei de la Berna si prin legea 13 din 11 martie 1993, prin care Romania a aderat la Conventia privind conservarea vietii salbatice si a habitatelor naturale din Europa. Inclusa in Lista Rosie a Plantelor Superioare din Romania (Oltean & al., 1994), ca specie vulnerabila. Specia este supusa unor presiuni antropice tot mai mari. Poluarea apelor stagnante, desecarea zonelor mlastinoase care adapostesc specia, constituie amenintari importante pentru mentinerea integritatii populatiilor acestei specii. De asemenea uscarea naturala a acestor zone, datorita perioadelor secetoase tot mai prelungite, ca urmare a modificarilor climatice, este un factor care trebuie luat in calcul atunci cind se gandesc masurile de protectie pentru aceasta specie. Pentru mentinerea speciei intr-un stadiu favorabil de conservare se recomanda identificarea, evaluarea si limitarea/eliminarea surselor de poluare ale apelor din zonele care adapostesc populatiile de *Marsilea quadrifolia* si interzicerea desecarii acestor habitate. In cazul uscarii naturale (temporare sau permanente) a acestor zone ar trebui evaluata alternativa refacerii umiditatii (prin diferite amenajari, folosind surse de apa de suprafata din apropiere, sau din panza freatica).

Localizare în sit: ROSCI0206 Poștile de Fier

1898 *Eleocharis carniolica*

Denumirea romaneasca: Pipirigut

Descriere si identificare: Planta erbacee perena, de 10-20 cm inaltime, cespitoasa (tufoasa), cu tulpini filiforme, de cca. 0,5 mm in diametru. Bracteea de la baza spicului este de pana la . din lungimea acestuia. Tecile cele mai superioare sunt foarte oblic trunchiate. Ovarul are 2 stigmat. Setele perigoniale pana la 6, sunt mai scurte decat fructul, care este brun, lucios, cu muchii ascutite, neted.

Habitat: 3130 Oligotrophic to mesotrophic standing waters with vegetation of the *Littorelletea uniflorae* and/or *Isoëto-Nanojuncetea*.

Distributie si ocurenta: Jud. Maramures: Viseul de Sus la Mociara Mare la 451 m alt.; Jud. Satu Mare: Tiream si Dindesti; Jud. Cluj: Calatele la Molhas, Tranis, Belis si Cluj-Napoca la Faget; Jud. Alba: Vidra si Avram Iancu; Jud. Harghita: Capalnita, Odorhei, intre Vlahita si Lueta, Baile Homorod, Corund si Sanraieni; Jud. Covasna: Reci in rezervatia naturala "Mestecanis"; Jud. Brasov: Prejmer si Rupea; Jud. Sibiu: Dumbrava Sibiului, Arpasu de Jos, Arpasu de Sus, Cartisoara, Porumbacu de Sus, Sibiu si Vestem; Jud. Hunedoara: Sarmizegetusa; Jud. Bihor: Calugari pe paraul Lespezi si Oradea; Jud. Arad: valea Crisului Alb, Sebis, Susani, valea Deznei, valea Ociu, Cristior, Dezna si pe valea Iadului la Bulz; Jud. Timis: Curtea; Jud. Caras Severin: Turnu Ruieni, Caransebes; Jud. Mehedinti: dealul Marcopriciu si Plaiul Matoratului; Jud. Gorj: Bradiceni; Jud. Dambovita: Sotanga, Vulcana Pandele si Priseaca; Jud. Bacau: Bacau; Jud. Suceava: sat Sesuri, com. Carlibaba; Jud. Constanta: lacul Bugeac (= I. Garlita); Masivul Piatra Craiului pe valea Barsei si la Vladusca; Muntii Plopi pe valea Rachiti; Muntii Bihor- Vladeasa; Masivul Giumalau.

Population: Specia creste in palcuri mici sau ca tufe izolate in cadrul unor asociatii din Clasa Isoëto-Nanojuncetea. Este o specie rara in flora Romaniei si are populatii sarace dar stabile, atat timp cat nu este afectat habitatul. Nu cunoastem daca planta necesita insecte polenizatoare specifice/particulare.

Ecologie si comportament: Specia creste in locuri umede, pe marginea paraielor, in pajisti temporar inundate. Este o specie de locuri umede, pe malul apelor, care se dezvoltă pe malurile maloase ale acestora, in zonele inundabile periodic, cu vegetatie de talie scunda.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este listata in Conventia de la Berna; in Directiva Habitate 92/43/EEC; in Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/2007.

Amenintarile privind conservarea durabila a acestei specii privesc lucrarile de amenajare a apelor si mai ales modificarea malurilor acestora. Este necesar a se pastra malurile apelor nealterate, fara indiguiri si curatate de deseurile aduse de viituri din amonte etc.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

1939 Agrimonia pilosa

Denumirea romaneasca: Turita Mare

Descriere si identificare: Planta erbacee perena, de 50-150 cm inaltime, cu tulpina erecta, paroasa. Frunze dispuse altern, compuse din foliole cu baza cuneata (ingustata), pe dos paroase numai pe nervuri. Flori cu petale palid galbene, cu receptacul de 4-5 mm lungime (inclusiv ghimpiei).

Habitat: 6520 Mountain hay meadows; 40A0 Subcontinental peri-Pannonic scrub; 62C0 Ponto-Sarmatic Steppes.

Distributie si ocurenta: Jud. Mures: Fanatele de pe dealul Viilor-Adrian, Fanatele de pe dealul Viilor-Gurghiu, Fanatele de pe dealul Corhan-Sabed, Fanatele de pe dealul Copaceni (intre Bala si Ercea); Jud. Harghita: Gheorgheni, Lazarea, Ciuc, Ciceu si Miercurea Ciuc; Jud. Brasov: Racosul de Jos; Jud. Hunedoara: Cheile Uibaresti; Jud. Mehedinti: valea Slatinicului Mare; Jud. Buzau: lunca Buzaului; Jud. Iasi: Barnova, Cotnari si Harlau; Muntii Maramuresului: Mt. Cearcanu si Fundul Izei; Muntii Bihor-Vladeasa: in valea Draganului.

Population: Specia se prezinta ca indivizi izolati prin fanete, raristi, precum si pe marginile padurilor si ale tufarisurilor. Nu cunoastem daca planta necesita insecte polenizatoare specifice/particulare.

Ecologie si comportament: Specia se dezvoltă in pajisti uscate spre usor umede, in tufisuri, la marginea padurilor etc.; este o planta ce poate creste atat in plin soare cat si in locuri usor umbrite.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Este listata in Lista Rosie a Plantelor Vasculare din Romania; in Directiva Habitate 92/43/EEC; in Ordonanta de Urgenta a Guvernului Romaniei nr. 57/2007.

In zonele unde creste aceasta planta trebuie sa se mentina actualul mod de folosinta a terenurilor (sa se mentina pajistile ca fanaturi, sa nu se pasuneze), ceea ce va conduce si la conservarea durabila a speciei.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

2093 Pulsatilla vulgaris ssp. grandis

Denumirea romaneasca: Deditei

Descriere si identificare: Planta perena cu rizom gros, multicapitat, pe care se gasesc muguri foliari. Tulpina aeriana de 10-35 cm lungime, prevazuta cu peri lungi si albiciosi. Frunze involucrale adanc sectate, acoperite de peri albiciosi foarte lungi. Caracteristice acestei specii sunt frunzele bazale aripate. Frunzele apar la sfarsitul infloririi. Flori solitare, pana la 80 mm diametru, cu involis floral simplu de culoare violacee. Foliolele perigonului au forma eliptica si sunt sericeu paroase la

exterior. Stamenele reprezintă 1/4 - 1/3 din lungimea perigonului. Fructul este o nucula prevăzută cu o prelungire lungă, setiformă, albă parăoasă. Infloreste în martie-aprilie. Este o specie xero-mezofită, moderat termofilă și slab acid-neutrofilă.

Habitat: 6210 Pajiști xerofile seminaturale și facies cu tufisuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia) (* situri importante pentru orhidee); 6240* Pajiști stepice subpanonice

Distributie și ocurență: MH: Porțile de Fier; CJ: Turda, Cheile Turzii, V. Florilor, Fanate, Rimetea; MS: Reghin, Jăbena, Săbed, Bozed, Târgu-Mureș; SB: Medias, Dumbrăveni, M-tii Făgăraș, Sighisoara, Găsternita, Ocna Sibiului, Tâlmăciu, Daia, Roșia, Sura Mare; AB: Vintu de Jos, Oarda de Jos, Oarda de Sus; BH: Dealul Simleului; VS: Podu Turcului, Crângu; PH: Comarnic; BT: Rădu, Agăfton, Stanca Ștefanesti, Mănăstirea Doamnei; IS: Copou

Population: Peste 500 indivizi, stabilă.

Ecologie și comportament: În zona de silvostepă – etajul gorunului, pe coaste ierboase, însoțite.

Măsurile luate și necesare pentru ocrotire: Listare în documente naționale și internaționale: IUCN Red List, Convenția de la Berna, Listele Roșii Naționale.

Amenințări: Eroziunea colinelor, impactul antropic, mai ales pășunatul irațional.

Recomandăm întocmirea unui plan adecvat de management, măsuri stricte de protecție în localitățile în care vegetează *Pulsatilla grandis*, altele decât cele incluse deja în rețeaua Natura 2000. Având în vedere turismul foarte dezvoltat în zonele în care se găsește specia, trebuie aplicate măsuri stricte privind construcțiile ce pot afecta peisajul natural cât și biodiversitatea. Turismul cât și pășunatul nerational afectează conservarea speciei dar și a habitatelor în care se dezvoltă.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

2097 *Paeonia officinalis banatica*

Denumirea românească: Bujor

Descriere și identificare: Specie perenă din familia Paeoniaceae. Plantă cu rădăcină tuberizată, tulpina înaltă de 30-60 cm. Frunze alterne, glabre, de 2-3 ori penat – sectate (ternate). Segmentele frunzei alungite. Foliola din mijloc adânc divizată. Flori mari, solitare, hermafrodite. Sepale și petale libere (5-8). Petale și filamente staminale roșii. Stamene numeroase. Carpelle 2-5 (8) libere, cu poziție superioară. Fruct polifoliculă, folicule polisperme, parăoase.

Habitat: Răspândirea în Europa: Ungaria, Iugoslavia, România. Orno-Cotinetalia (specie rară). 40A0 – tufărișuri cu *Fraxinus ornus*, *Carpinus orientalis*, *Syringa vulgaris*.

Distributie și ocurență: Vestul și sud-vestul țării. BH: Defileul Crisului Negru (Dumbrăvița - Beiuș, Dealul Pacău (M-tii Codru - Moma), satul Borz, comuna Soimi); CS: Bazias, Divici.

Population: *Paeonia officinalis* subsp. *banatica* este cunoscută mai ales din rezervația naturală de la Bazias. Populațiile de aici sunt conservate și prin introducerea acestei rezervații în Parcul Național Porțile de Fier. La Bazias, populațiile de bujori sunt bine reprezentate, acoperirea realizată de către specie este în general de 20%, mai rar 40% per relevu. În imediată apropiere, la Divici, bujorul apare sporadic, în tufărișuri, probabil mult redus comparativ cu datele din bibliografie. Pe Dealul Pacău, satul Borz, comuna Soimi există o altă arie protejată. Populațiile de bujori sunt bine reprezentate, se găsesc într-o pădure de *Quercus cerris*, pe versantul sud-vestic, cu acoperiri de 20-40% din stratul inferior al vegetației.

Ecologie și comportament: Hemicriptofită (Geofită). Infloreste în lunile mai – iunie. Specie panonică., xeromezofită, subtermofilă, slab acid – neutrofilă. Preferă locurile semiumbrite, ușor înclinate sau plane, din păduri de *Quercus* sp.

Măsurile luate și necesare pentru ocrotire: Specie rară, periclitată. Inclusă în Lista speciilor amenințate la nivel European și care se regăsesc și în România (inclusă în Directiva Habitate – Anexa IIb și IVb, Convenția de la

Berna – Appl). Habitat Directive code 40A0 - tufarisuri cu *Fraxinus ornus*, *Carpinus orientalis*, *Syringa vulgaris*. In cadrul Rezervatiei Bazias – Divici, utilizarea traditionala a resurselor naturale nu afecteaza populatiile de *Paeonia officinalis* ssp. banatica. Rezervatia Dealul Pacau s-a aflat in administrarea ocolului silvic, au fost interzise taierea copacilor, pasunatul si recoltarea plantelor. Retrocedarea terenurilor catre fostii proprietari ar putea pune in pericol existenta populatiilor de bujor. Masurile de conservare trebuie sa urmareasca interzicerea recoltarii plantelor, mentinerea in stare cat mai naturala a padurilor si tufarisurilor, interzicerea pasunatului sau a accesului animalelor (mai ales bovine), delimitarea ariilor protejate de terenuri agricole sau proprietate personala, informarea populatiei. In cadrul Natura 2000, exista cele 2 SCI-uri care protejeaza specia: Bazias si Defileul Crisului Negru.

[Localizare în sit:](#) ROSCI0206 Porțile de Fier

2120 *Thlaspi jankae*

[Denumirea romaneasca:](#) Pungulita

[Descriere si identificare:](#) Planta perena cu radacina pivotanta si tulpina inalta de 8-25 (60) cm, foarte ramificata in partea superioara. Frunzele bazale sunt lung petiolate, dispuse in rozete. Frunzele tulpinale alungit-ovate, sesile, amplexicaule. Inflorescenta racemoasa. Petalele albe, unguiculate de (3,5) 5-(4,5) 7 mm lungime. Sepalele albe-verzui de 2-2,5 mm lungime. Stilul de 1-1,5 mm. Fructul este o silicula triunghiular-obcordata, larg emarginata, de 5-8 mm lungime, cu pediceli mai lungi decat fructul, cu 3-10 seminte in fiecare loja, ovoidale, brunii. Infloreste in Aprilie-Mai.

[Habitat:](#) 6110* Pajisti rupicole calcifile sau bazifile din Alysso-Sedion albi, 6170 Pajisti calcifile alpine si Subalpine, 6210 Pajisti xerofile seminaturale si facies cu tufisuri pe substrate calcaroase (Festuco-Brometalia)

[Distributie si ocurenta](#)

Specia este citata din judetul MH: intre Dudasu Schelei si Gura Vai (dupa V. Ciocarlan, 2000).

Dupa Flora Romaniei specia este citata din: M-tii. Rodnei, Cheia Lapusului, Cheile Turzii, Turda, Apahida, Barai, Feiurdeni, Caianu, Boju, Fanatele Clujului, Dl. Straja, V. Florilor, Coltii Trascaului, Aiton, Sumleu, M-tii.

Giurgeului, M-tii. Ciucasului, M-tii. Barsei, M-tii. Bucegi, M-tii. Fagarasului, M-tele Ghitu, Cheile Dambovicioarei, M-tele Ceahlau (Gardul Stanilelor). Obs. In urma cercetarilor de teren specia nu a fost regasita in localitatile date.

[Population:](#) Specie rara (R), reprezentata printr-o populatie cu efective foarte reduse

[Ecologie si comportament:](#) Prin fanete si pasuni uscate, pe coaste stancoase, din etajul montan si subalpin.

[Masuri luate si necesare pentru ocrotire:](#) Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale.

Amenintari: impactul antropic.

Recomandari: monitoring-ul populatiilor existente. Delimitarea unor suprafete cu regim de stricta protectie in localitatile in care se presupune ca ar exista specia.

[Localizare în sit:](#) ROSCI0206 Porțile de Fier

2285 *Colchicum arenarium*

[Denumirea romaneasca:](#) Brandusa

[Descriere si identificare:](#) Planta perena cu inaltimea de 15-25 cm. In pamant prezinta un bulbotuber de 25-30 mm lungime, alcatuit din tunici de culoare rosietic-castanie. Frunze lanceolate pana la liniar lanceolate, canaliculate, netede pe margini, glabre. Flori 1-2 cu perigon de cca 10 cm lungime, roz-liliachiu. Laciniile perigonale glabre, liniar-oblongi, de lungi dede 30-50 mm si late de 8-12 mm, cu 7-9 (13) nervuri. Staminele interne mai lungi decat cele externe. Antere lungi de cca. 7 mm lungim, galbene. Stile drepte cu stigmat punctiforme sau scurt decurente. Stigmat de forma unui jgheab decurent pe

stilodiu, cu doua margini papiloase, confluyente la baza. Capsula lunga de 10-20 mm si de 6-7 mm in diametru, alungit ovoidala pana la ovoidala. Infloreste in Septembrie-Octombrie si fructifica in Martie-Mai.

Habitat: 6240 – Pajisti stepice Sub-Panonice

Distributie si ocurenta: DJ: Pajistea Cetate (L. Dunarii), Bailesti, V. Desnatiului – Lipov, CS: Ostrovul Moldova Veche

Population 101-250 indivizi, putin stabila. 40% din exemplarele care vegeteaza pe teritoriul tarii se regasesc la Ostrovul Mare-Moldova Veche

Ecologie si comportament: In locuri nisipoase, in lunci, islazuri, margini de paduri.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale.

Amenintari: Pajistile in compozitia carora se intalneste *C. arenarium* sunt folosite de catre localnici ca pasuni.

Recomandari: monitoring-ul populatiilor existente. Delimitarea unor suprafete cu regim de stricta protectie, astfel incat sa fie diminuat sau chiar eliminat factorul antropic exercitat prin pasunatul irational.

Localizare în sit: ROSCI0206 Poștile de Fier

2300 Tulipa hungarica

Denumirea romaneasca: Lalea Galbena

Descriere si identificare: Planta perena, inalta de 45-50 cm. Bulb ovoidal, tunicat, bruniu cu bulbili sesili. Tulpina glabra, frunze glauscente, glabre, de la eliptic-lanceolate pana la liniar-lanceolate. Flori mari, galbene, inodore, cu segmentele perigonale nemaculate, de 4,5-8 cm lungime si 22-35 mm latime. Stamine cu antere galbene de 11-12 mm lungime. Ovar alungit, cu stigmat de cca. 2 ori mai lat decat ovarul. Fructul este o capsula alungit-eliptica, de 70 mm lungime, atenuata la ambele extremitati. Seminte numeroase, plane, brunii. Infloreste in luna Aprilie.

Habitat: 6110*, 8210

Distributie si ocurenta: S-V Romaniei, N-E Serbiei si Muntenegrului, MH si CS: V. Dunarii, Cazanele Mici , Balan, Muncei Ciucaru Mare si Ciucaru Mic, Cazanele Mari ale Dunarii, intre Plavisevita si Dubova, Panza Curii, intre Ciorici si Frasin, Portile de Fier.

Population: 101-250 indivizi, putin stabila.

Ecologie si comportament: Pe stanci calcaroase foarte abrupte.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale.

Amenintari: lucrarile de amenajare, constructiile din zona Portile de Fier, factorii antropo-zoogeni.

Recomandari: monitoring-ul populatiilor existente. Delimitarea unor suprafete cu regim de stricta protectie astfel incat populatiile de *Tulipa hungarica* sa nu fie afectate de factorii antropo-zoogeni.

Localizare în sit: ROSCI0206 Poștile de Fier

2318 Stipa danubialis

Denumirea romaneasca: Colilie

Descriere si identificare: Planta perena, hemicriptofita, dens cespitoasa, cu tulpina inalta de 80-90 cm. Frunzele sunt plane, de 2,3-2,5 cm latime cu laminele glabre pe fata inferioara si scabre pe fata superioara si margini. Tecile frunzelor inferioare retrors sacbre. Ligula are o lungime de 3,5-7 mm. Inflorescenta este un panicul alcatuit din 9-12 siculete inserate pe un rachis glabru. Lema 23-25 mm, cu arista bigeniculata , complet paroasa de 28-36 cm, castaniu-brunie. Infloreste in luna Mai. Planta endemica pentru Romania.

Habitat: 6240* Pajiști stepice subpanonice (Sub-pannonic steppic grasslands)

Distributie si ocurenta: MH: Portile de Fier, intre Gura Vai si Dudasu Schelei.

Population: Peste 250 indivizi, stabila.

Ecologie si comportament: In etajul gorunului, pe coaste pietroase, stancoase, conglomerate silico-calcaroase.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listare in documente nationale si internationale: IUCN Red List, Conventia de la Berna, Listele Rosii Nationale.

Amenintari: impactul antropic prin constructiile din zona Portilor de Fier, turismul si pastoritul irational.

Recomandari: monitoring-ul populatiilor existente. Delimitarea unor suprafete cu regim de stricta protectie, astfel incat modificarile de peisaj care au loc in zona Portilor de Fier sa nu afecteze populatiile de Stipa danubialis.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

1902 *Cypripedium calceolus*

Denumirea romaneasca: Papucul Doamnei, Babornic

Descriere si identificare: Planta inalta de circa 15-50 (70) cm, cu rizom aproape orizontal. Tulpina cilindrica, pubescenta, la baza cu frunze scvamiforme brunii. Prezinta 3-4 (5) frunze alterne, lat eliptice pana la oblong lanceolate, cutate, pe ambele fete scurt paroase. Flori de obicei solitare, uneori 2 (rar 3-4) unilaterale mari, lungi de 3-10 cm. Floarea are (cu exceptia labelului) 4 tepale brun- roscate, dispuse in cruce si un label mai scurt decat celelalte tepale, mare, ovoidal, in forma de papuc, galben.

Habitat: Specie de orhidee caracteristică ecosistemului de pădure din subzona fagului, în zona de deal și submontană la altitudini de la 150 m la 2100 m. Creste la umbra padurilor de fag sau in luminisuri de padure din muntii calcarosi: Bucegi, Retezatul Mic, Ceahlau, Rarau.

Fitocenologic, Car. Querco-Fagetea; 91V0 Paduri dacice de fag (Symphyto-Fagion); 9130 Paduri moldave de fag (Asperulo-Fagetum)

Distributie si ocurenta: Distributia geografica (efective reduse): Europa Centrala si Nordica, Asia. In Eurasia: de la Marea Britanie, la Pacific: sudul Siberiei, nordul Kazakstanului, nordul Mongoliei, nord-estul Chinei, Korea, nordul Japoniei; se mai intalneste in Peninsula Kola, spre sud pana in Pirinei, in Arcul Carpatic si cel al Alpilor, in muntii peninsulelor mediteraneene. Specia este absenta sau foarte rara in zonele cu pronuntat climat atlantic si mediteranean. În România specia a fost identificată în zona de deal și submontană – montană, la altitudini de la 150 m (Rezervatia naturala „Padurea Stuhosa-Suharau – Jud. Botoșani) până la 2100 m (Parcul National „M-tii Calimani”- judetele: Suceava, Mures, Bistrita-Nasaud, Harghita).

Population: *Cypripedium calceolus* manifesta un declin accentuat pe intreg arealul de distributie geografica in aproape toate statele din Europa. Declinul este cu atat mai mare, cu cat ne apropiem de limitele sud-vestice ale arealului, astfel ca specia mai formeaza populatii, relativ stabile, doar in zonele de taiga din Norvegia, Suedia, Finlanda si in cateva dintre statele baltice. La Sovata au fost identificate, in anul 2005, 112 exemplare cu o crestere si dezvoltare normala.

Ecologie si comportament: Este o specie geofita, mezofita, micro-mezoterma, acidoneutrofila, heliosciadofita si calcicola. Creste prin paduri si tufisuri umbroase din subetajul gorunului pana in etajul boreal (al molidului).

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: *Cypripedium calceolus* este o specie ocrotita ca monument al naturii.

Listare in documente internationale si nationale: Conventia de la Berna; Directiva Habitate; Lista Rosie IUCN, Lista Rosie a plantelor superioare din Romania (Olteanu & al. 1994).

Amenințări: alterarea și distrugerea habitatelor, afectarea directă a supraviețuirii sau reproducerii. Influența antropică negativă (defrisări ce conduc la distrugerea regimului hidric prin drenări, pasunatul etc.) este amplificată de prezența necontrolată a turiștilor care colectează masiv planta. Planta mai este amenințată de acțiunea distrugătoare a melcului *Helix pomatia*, care consumă frunzele lastarilor provocând uscarea prematură a acestora. Oile și alte ierbivore pot consuma frunzele, în special primăvara de timpuriu.

În vederea protejării eficiente a acestui taxon propunem: controlul permanent al stării populațiilor și realizarea unei rețele între ariile protejate din țară și străinătate care gazduiesc *Cypripedium calceolus*, în vederea facilitării schimbului de informații, experiență și material genetic. Încadrarea unor suprafețe unde vegetează *Papucul doamnei*, în vederea menținerii condițiilor de habitat din care face parte, având în vedere intervalul relativ îngust de toleranță a acestuia la variațiile factorilor biotici și abiotici ai habitatului. Încadrarea unor păznici permanenți în rezervații.

[Localizare în sit:](#) ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului

2327 *Himantoglossum caprinum*

Denumirea românească: Ouale Popii

Descriere și identificare: Specie perenă din familia Orchidaceae. Planta cu rădăcini tuberizate, tulpina simplă, neramificată, de 30 – 80 cm. Frunze simple, întregi, alterne, ovate până la lanceolate.

Flori hermafrodite, zigomorfe, în inflorescență spiciformă, au miros neplăcut. Invelisul floral este perigon petaloid. Tepalele superioare (coiful) sunt albicioase – verzui, cu striuri roșii – violacee, pe fața internă purpuriu – punctate. Labelul mult mai lung decât celelalte tepale, este trilobat, cu pînten scurt; lobul median are între 4 și 9 cm lungime, este îngust, violaceu, spiralat înainte de înflorire. Ovarul este inferior, tricarpelar, sesil, răscutit. Fruct capsula valvica.

Himantoglossum caprinum (M.Bieb.) Spreng. [cu denumirea actualizată *Himantoglossum hircinum* (L.) Spreng. subsp. *caprinum* (M.Bieb.) H.Sund.] este asemănătoare cu *Himantoglossum hircinum* (L.) Spreng. În *Flora Europaea* subsp. *caprinum* este endemică și recunoscută doar pentru Crimeea.

În *Flora României*, *Listele Roșii Naționale* și literatura de specialitate este citată pentru țara noastră doar *Himantoglossum hircinum* eventual cu specificarea sensu lato. Totuși, apar referințe despre *H. caprinum* și pentru Ungaria, Cehia, Slovacia, Croația, Bulgaria, Albania, Turcia, în pășuni mai xerofile și cu substrat calcaros, adesea în *Cleistogeno – Festucetum rupicolae*. Se pare că specia *H. caprinum* a fost mult mai frecventă în secolul trecut, în Europa centrală și sudică, azi găsindu-se exemplare tot mai puține.

Caracterile morfologice și majoritatea citărilor din fișă se referă deci la *Himantoglossum hircinum* s.l.

Habitat: Sporadică din zona silvostepii până în subetajul fagului: rărâști, margini de păduri, tufărișuri, pășuni, mai ales pe substrat calcaros. Transilvania, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea, sudul Moldovei. *Quercion petraeae*, *Orno-Cotinetalia*, *Mesobromion*. Car. *Geranion sanguinei*. Rară.

Distribuție și ocurență: Răspândirea genului: Europa centrală și sudică, Crimeea, Asia Mică, Africa de N. În România: MS: Sighisoara, Cris; SB: Casolt, Gusterita; AB: Alba - Iulia; BH: Dl. Simleului - Oradea; AR: Ghioroc, M-tii Zarandului; TM: Lugoj; CS: M-tii Tarcu, Bolvasnita, Anina, M-tii Semenice, Cheile Nerei – Beusnita, pe Valea Mare - Platforma Carunari, lângă Stanapari (Moldova Nouă spre Sasca Montana), Baile Herculane; MH: Svinita, Tisovita, Plavisevita, Domogled – Valea Cernei, Portile de Fier, Varciorova, Dudasul Schelei, Podisul Mehedinți, lângă peștera Topolnita, Cerneti, Malovatu, Tarnita, Gura Motrului; GJ: Cheile Sohodolului, Polovragi, Piatra Closani; DJ: Bucovat, Leamna, Isalnita, Cernelele de Jos, Gura Văii - Podari; OT: pd. Resca; DB: Teis – Targoviste, între Man. Dealul și Man. Viforata pe Valea Sasului; PH: Scaieni - Ploiesti; GR: Comana, Ghimpati; BZ: bazinul Râmnicului Sarat, Vulcanii Noroiosi (Berca, Scortoasa); IF: pd. Cernica, pd. Baneasa

Nemtoaicei, Peris, Ciolpani, Man. Caldarusani, Radulesti, Branesti, Pd. Cascioarele, Crovu, Comana, Calugareni, Crucea de Piatra, Bucuresti: Mogosoaia, Baneasa, Otopeni; IL: Speteni; CT: pd. Hagieni, Canaraua Fetii si Esehioi, Murfatlar, Gura Dobrogei, Dumbraveni, Valea Urluia, Lacul Vederoasa; TL: M-tii Macinului, Pod. Babadag, Pod. Casimcei, Caugagia, Nifon, pd. Tiganca, Luncavita; VS: Pod. Barladului; IS: Schitul Stavnici, Ciurea, Barnova.

Population: Specia apare de obicei cu frecventa si abundenta reduse, mai rar populatiile sunt reprezentate de un numar ridicat de indivizi.

Ecologie si comportament: Geofita, infloreste in perioada mai – iunie. Specie submediteraneana, atlantica, xeromezofila, subtermofila. Prefera marginile padurilor de fag, tufarisuri sau pajisti de pe substrat calcaros. Intalnita mai frecvent in jumatatea sudica a Romaniei: Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specie rara, vulnerabila. Inclusa in Lista speciilor vasculare vulnerabile, periclitata si rare din Romania, cuprinsa in Listele Rosii nationale, selectate pentru criteriul B – Diversitate vegetala si Lista speciilor amenintate la nivel European si care se regasesc si in Romania, Directiva Habitate – Anexele IIb si IVb. *Himantoglossum caprinum* este conservata, in Romania, in cadrul a 10 SCI-uri din reseaua Natura 2000. Factorii care ar putea periclita existenta speciei sunt si cei care afecteaza habitatele caracteristice: pasunatul, defrisarile, turismul necontrolat si recoltarea plantelor, eroziunea solurilor in zonele cu tufarisuri instalate pe roci calcaroase. Masurile de conservare trebuie sa includa controlul strict al taierilor arborilor, al accesului turistilor in unele arii protejate, interzicerea recoltarii speciei si a pasunatului.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

4066 *Asplenium adulterinum*

Denumirea romaneasca: Feriguta

Descriere si identificare: Hemicriptofit. Rizom tarator pana la ascendent, lung pana la 4 cm multicapitat. Partile lui mai tinere, precum si bazele petiolilor foliari cu scvame negricioase. Scavme mai adesea linear-lanceolate, alungit-acuminate cu striatii mediane intunecate. Frunze 8-20 (25) cm grupate in forma de tufa deasa, mai adesea verzi peste iarna. Petiol pana la 5 (-10) cm lungime. Rachis nearipat, pe fata superioara in forma de jghiab putin adanc. La fel ca partea inferioara a rachisului, petiol intunecat, brun-roscat, fragil, doar dispers scvamos. Partea desus a rachisului, pe o cincime pana la jumatate din lungimea din lungimea lui de culoare verde. Lamina foliara simplu-penata, viu-verde pana la verde antunecat, ingust lanceolata pana la lineara, lunga pana la 16 cm lata de 6-10 (-17) mm. Foliolate pana la 20 perechi, lungi de 3-8 mm, rotunjite, crenat-dintate, pe fata inferioara slab-glandulos paroase, scurt verde petiolate, toamna tarziu partial cazute (desprinse). Sori mai adesea 6-8, alungiti, aflati in vecinatatea nervurii principale.

Induziu cu marginea intreaga pana la slab-dintata. Spori brun, mari. Exospor (27-) 33- 39 (-42) .m lungime.

Pe teritoriul Romaniei a fost identificata numai *A. adulterinum* ssp. *adulterinum*. S-a demonstrat ca aceasta subspecie (alotetrapolida $2n = 144$) este la origine un hibrid intre *A. trichomanes* ssp. *trichomanes* (diploid, calcifug) si *A. viride* (diploid calcofil). *A. adulterinum* ssp. *adulterinum* a fost prima feriga produsa experimental din parinti diploizi (Lovis, 1968). Au fost descoperiti si in natura, hibridi corespunzatori diploizi primari, sterili, ai acestei specii. Retroincrucisarea cu parintii diploizi este frecventa, realizandu-se in special cu *A. viride*.

Habitat: *A. adulterinum* prefera peretii stancosi (serpentin, magnezit si mai rar stancile din granit, gnais sau gresie), ai vailor umbrite, sau stancariile umbrite din fagete.

Distributie si ocurenta: Parcul National Portile de Fier (intre Poiana Mraconiei, Dunare, Cazanele Mari, pana la Tisovita si Baia Noua), Cheile Rudariei (jud. Caras-Severin), M-tii Tarcu, M-tii Almajului, M-tii Calimani, M-tii Rarau-Giumalau, M-tii Ceahlau, M-tii Hasmas, M-tii Nemira (prezenta neconfirmata).

Population: Este o specie rara, cu populatii reduse, ca mai mare populatie a speciei *A. Adulterinum* fiind cantonata in Parcul National Portile de Fier. La modul general populatia se afla in continuu regres fiind supusa unor presiuni antropice mari.

Ecologie si comportament: *A. adulterinum* este descrisa in mare masura de pe serpentin [$Mg_3Si_2O_5(OH)_4$] si de pe magnezit. Foarte rar, feriga colonizeaza stancile din granit, gnais sau gresie. De regula exigentele edafice opuse ale celor doi parinti, care au dat nastere hibridului primar, impiedica intalnirea lor in natura. Doar pe rocile cu continut de serpentin si pe altele din cele ultrabazice (bogate in baze dar cu un continut redus de calciu), gasesc ambele conditii favorabile de viata. Specia colonizeaza mai adesea soluri revene, pana la moderat-revene, argiloase pana la luto-argiloase. Solurile sunt totdeauna acide (val. pH 3,7-6, in medie 4,8) si relativ bogate in azot (continut de azot antre 0,15 si 2,06 %). La un continut de humus si carbon ridicat, rezulta un raport C/N favorabil (13,1). *A. adulterinum* prefera statiuni umbrite.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Listari: inclusa in Lista Rosie a Plantelor Superioare din Romania (Oltean & al., 1994), ca specie rara. Specia este supusa unor presiuni antropice tot mai mari. Exploatarea padurilor de fag, in care vegeteaza *A. adulterinum*, are drept consecinta modificarea microclimatului (disparitia umbrei si reducerea umiditatii solului) care poate duce la disparitia speciei din zonele afectate. De asemenea deschiderea unor noi cariere pentru exploatarea serpentinelui (in zona de sud - vest) constituie o amenintare serioasa pentru mentinerea integritatii populatiilor acestei specii. Ca masuri de conservare se recomanda limitarea/interzicerea taierilor si interzicerea deschiderii de noi cariere pentru exploatarea serpentinelui, in zonele care adapostesc populatii importante ale speciei.

Localizare în sit: ROSCI0206 Porțile de Fier

4067 *Echium russicum*

Denumirea romaneasca: Capul sarpelui

Descriere si identificare: Planta erbacee bianuala, cu tulpina inalta de 30-90 cm, neramificata, cilindrica, acoperita cu peri setiformi albi, rigizi, la baza tuberculati si cu peri scurti si moi. Frunzele sunt liniar lanceolate; cele bazale formeaza o rozeta. Inflorescenta este lunga de 25 – 30 cm, cilindrica, alcatuita din flori scurt pedicelate, rosii. Corola ajunge pana la 17 mm lungime, iar tubul acesteia depaseste de doua ori lungimea caliciului. Staminele si stigmatul ies mult din corola. Fructul este reprezentat de 4 nucule cu pericarpul pronuntat zgrabuntos. Infloreste in mai-iulie. Se deosebeste de celelalte specii ale genului *Echium* de la noi prin culoarea corolei. La *E. italicum* corola este alba / alb-rosietica, iar la *E. vulgare* este albastra.

Habitat: 62C0 Stepe ponto-sarmatice – frecvent in fitocenoze cu *Stipa lessingiana*

Distributie si ocurenta: Romania: sporadica in Transilvania, Banat, Muntenia, Moldova si Dobrogea AB: Miraslau (Padurea de stejar pufos); BC: Onesti (Dealul Perchiu); BZ: Bisoca, Berca (Vulcanii Noroiosi); BV: Muntele Tampa CJ: Cluj-Napoca (Fanatele Clujului), Suatu, Cheile Turzii, Gherla, Ploscos (Valea Florilor); CT: Padurea Esecchio, Dumbraveni, Basarabi (Fantanita Murfatlar), Canaraua Fetii, Hagieni, Dobromir; GL: Hanul Conachi, Roscani (Padurea Baneasa), Tulucesti (Padurea Garboavele), Scanteiesti (Padurea Mogos-Matele), Suceveni (Padurea Poganesti); GR: Comana; IS: Miroslava (Valea lui David), Marzesti; MH: Portile de Fier; MS: Zau de Campie; PH: Gura Vadului (Stanca Tohani); SB: Sibiu, Sura Mare (Insulele stepice de langa Slimnic), Blajel (Movilele de la Paucea), Sighisoara – Tarnava Mare. SV: Moara Nica (Frumoasa), Bosanci (Fanatele Ponoare); TL: Delta Dunarii, Muntii Macinului, Greci, Luncavita, Telita, Malcoci, Teche, Platoul Babadag; VS: Rebricea (Fanaturile de la Glodeni), Miclesti (Movila lui Burcel)

Population: >1000 indivizi, stabila.

Ecologie si comportament: Xeromezofita, subtermofila. Creste prin pajisti si tufarisuri din stepa pana in etajul gorunului.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire:

Amenintari: Nu au fost identificate. Cele mai multe locuri in care creste sunt rezervatii naturale.

Recomandari: Avand in vedere ca este o planta bianuala, cel putin unele fanete ar trebui cosite dupa maturarea semintelor.

[Localizare în sit:](#) ROSCI0206 Porțile de Fier

4096 Gladiolus palustris

[Denumirea romaneasca:](#) Gladiola de Balta

[Descriere si identificare:](#) Planta atinge 30-60 centimetri in inaltime. Tulpina este dreapta, glabra si neramificata, bulbul este de forma sferica, cu fibre incrucisate in parte superioara. Frunzele sunt mai scurte decat tulpina, simple, cu nervuri paralele, de forma unei sabii si au lungimea de 4-9 centimetri. Inflorescenta unica are lungime de 30 de centimetri si este compusa din trei pana la sase flori hermafrodite, trifoliolate de culoare rosu-violet sau magenta perigonium, asezate in zig-zag pe ax. Perioada de inflorire a acestor plante se intinde din mai pana in iulie. Sunt polenizate de insecte.

[Habitat:](#) Pajistile umede cu *Molinia*, precum si in asociere cu diverse plante pe pajistile uscate de tip ilirian (Scorzoneretalia) sau in asociere cu plante arundinacee Gladilo-Molinietum, acolo unde umiditatea este prezenta in special in sezonul de inflorire, in zonele cu relief de tip lunca dealuri si munti josi pana la 1500 m altitudine.

[Distributie si ocurenta:](#) Specia se intalneste in mod natural in Europa Centrala si de Nord-Vest. Se gasesc in estul Frantei, Elvetia, sudul si estul Germaniei, Republica Ceha, Slovacia si Polonia. Sunt prezente in Alpii Italiani, Austria, Ungaria. Se pot intalni si in Europa de Est, Romania, Bulgaria, mai ales in regiunea Muntilor Balcani. Creste in mod frecvent pe pasunile si fanetele de pana la 1500 de metri altitudine.

[Populatie:](#) Densitate redusa, in zonele unde a fost identificata, dar se constata o conservare a numarului de plante .

[Ecologie si comportament:](#) In ciuda numelui sau, nu este o planta specifica mlastinilor, ci creste mai ales pe solurile calcaroase, bogate in humus, care au umiditate ridicata primavara si redusa in timpul verii. Creste in mod frecvent pe pajistile umede *Molinia* din zona de lunca si dealuri precum si in asociere cu diverse plante pe pajistile uscate de tip ilirian (Scorzoneretalia), in zonele cu relief de tip lunca pana la podis, acolo unde umiditatea este prezenta in special in sezonul de inflorire. Se regaseste adesea in asociere cu plante arundinacee Gladilo-Molinietum.

In arealul de raspandire specia creste pe pajistile umede atunci cand umiditatea nu este excesiva si nu se inunda (ceea ce poate duce la disparitia speciei) precum si in cele uscate daca pe acestea nu au fost realizate lucrari agricole (arat). Perioada de inflorire a acestor plante se intinde din mai pana in iulie. Sunt polenizate de insecte.

[Masuri luate si necesare pentru ocrotire](#)

Aceasta specie este inclusa in Anexa II a Directivei Consiliului 92/43/EEC.

[Localizare în sit:](#) ROSCI0206 Porțile de Fier

4070 Campanula serrata

[Denumirea romaneasca:](#) Clopotei

[Descriere si identificare:](#) Specie din familia Campanulaceae, frecvent intalnita in bibliografie sub numele de *C. napuligera*. Planta ierboasa, perena, inalta de 20-60 cm, cu radacina ingrosata napiform. Frunze tulpinale sesile, lanceolate, cu margini serate. Boboci floralii nutanti. Corola albastra, campanulata. Inflorescenta este racem unilateral. Fruct capsula.

[Habitat:](#) Specie carpatica, endemica. Frecventa din etajul fagului pana in cel alpin, in pajisti, tufarisuri; in asociatii incluse in Campanulo - Juniperetum, Potentillo - Nardion. 6230 - Species-rich Nardus grasslands, on siliceous substrates in mountain areas (and submountain areas in Continental Europe); HdR: 3608 - Pajisti sud-est carpatice de

Scorzonera rosea si Festuca nigrescens; 3609 - Pajisti sud-est carpatice de Nardus stricta si Viola declinata. 6520 - Mountain hay meadows; HdR: 3801 - Pajisti sud-est carpatice de Trisetum flavescens si Alchemilla vulgaris.

Distributie si ocurenta: Raspandirea in Europa: Cehia, Slovacia, Polonia, Romania, vestul Rusiei. Endemica. M-tii Gutai, M-tii Maramuresului, Rodnei, M-tii Suhard, Obcinele Bucovinei, Campulung Moldovenesc, M-tii Giumalau - Rarau, M-tii Stanisoarei, Podisul Sucevei, M-tii Ceahlau, Cheile Bicazului, M-tii Hasmasu Mare, V. Sabasei (Piatra Neamt), M-tii Calimani, M-tii Gurghiului, M-tii Harghitei, M-tii Ciucului, M-tii Nemira, M-tii Vrancei, Penteleu, Siriu, M-tii Ciucas, Postavaru, Piatra Mare, V. Prahovei, V. Ialomitei, M-tii Piatra Craiului, M-tii Bucegi, M-tii Fagaras, Sibiu, V. Sadului, V. Dambovitei, Mt. Cozia, Baile Olanesti, M-tii Capatanii, V. Luncavatului, Parang, M-tii Sureanu, M-tii Valcan, Retezat, M-tii Tarcu – Godeanu, Muntele Mic, Poiana Marului, Domogled – Valea Cernei, V. Tesnei, M-tii Semenic, Vf. Rusca, M-tii Apuseni, Mt. Gaina, M-tii Trascaului, Mt. Mare, M-tii Bihor, Vladeasa, M-tii Padurea Craiului, M-tii Plopis.

Population: Specie relativ constanta in pajisti si tufarisuri din etajul montan si subalpin, de obicei cu abundenta redusa.

Ecologie si comportament: Specie hemicriptofita, infloreste intre iulie si septembrie. Fata de factorii de mediu este mezofita, oligotrofa – mezotrofa, slab – moderat acidofila; specie carpatica, endemica.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Specie cu risc scazut de amenintare. Inclusa in Lista speciilor amenintate la nivel European si care se regasesc si in Romania (Directiva Habitate – Anexa IIb si IVb, Conventia de la Berna – Appl); Habitat Directive Code: 6230; 6520; Berna Convention Code: 35.11.

Nu necesita masuri speciale de conservare; in general se urmareste limitarea pasunatului, a defrisarilor si controlul turismului in ariile protejate. Specia este raspandita din zona montana pana in cea alpina, pe tot cuprinsul tarii. In Romania este protejata si prin cele 28 de SCI-uri Natura 2000. In unele zone, Campanula serrata este intalnita frecvent; un astfel de loc il reprezinta Fanatele de la Paltinu (jud. Suceava), sit nou propus pentru protectie si conservare (Sarbu Anca & colab., 2007)

Localizare în sit: ROSCI0198 Platoul Mehedinți

► Specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

A031 Ciconia ciconia

Denumirea romaneasca: Barza Alba

Descriere si identificare: Barza alba este singura specie de pasare de talie mare din Romania, care traieste aproape in exclusivitate in apropierea omului. Este o pasare de balta de talie mare, cu penaj predominant alb, cu exceptia remigelor primare si secundare care sunt negre. Ciocul si picioarele lungi sunt rosii, iar coada este relativ scurta si alba. Degetele picioarelor sunt legate printr-o membrana. Nu exista dimorfism sexual in penaj, femela si masculul sunt identice. Masculul este de obicei mai mare si mai greu, insa sexele nu se pot diferentia pe teren. Pasarele tinere au ciocul negru in primele saptamani, culoarea acestuia se schimba treptat in rosu pana in iarna. Dimensiuni: lungime 100–115 cm; anvergura aripii 180–220 cm; greutate: masculul 2,9– 4,4 kg, femela 2,7–4 kg

Habitat: Cuibareste aproape in exclusivitate in apropierea omului, pe sura, case, cosuri, claie, pomi, ruine sau pe stanci. In ultimele 4 decenii au inceput sa-si construiasca cuibul pe stalpi de joasa tensiune. Supravietuirea pe termen lung a speciei depinde de mentinerea in stare cat mai naturala a locurilor de hranit preferate de berze – fanete, pasune, zone umede in apropierea locurilor de cuibarit (800-3000 m in jurul cuibului).

Distributie si ocurenta: Este o specie paleartica, raspandita cu precadere in Europa (in afara de insulele britanice, tarile scandinave, Europa de vest si Italia), Africa de nord si Asia Mica.

In Bazinul Carpatic cuibareste in general in zona de campie si in zona de deal pana la poalele muntilor. In aceasta regiune altitudinea cea mai mare unde cuibareste este Bilborul (800 m). Este raspandita in toata tara, dar populatii mai insemnate are in partea de vest a tarii (jud. Satu-mare, Timis, etc.) respectiv in sud-estul Transilvaniei (jud. Sibiu, Brasov, Harghita).

Population: Populatia mondiala se estimeaza la 185.000 perechi, iar cel al Europei la 180.000 perechi.

In Romania, conform ultimului recensamant sunt cca. 5500 perechi. Specia a disparut sau populatiile s-au diminuat in multe tari din vestul Europei in ultimele 100 de ani. In unele tari (ex. Spania) populatia speciei este in crestere. In Romania, datorita mai ales desecarii excesive a zonelor umede in multe parti ale tarii populatia a suferit o diminuare accentuata. In ultimele 15 ani se pare ca populatia este stabila la nivel de tara, cu unele fluctuatii locale.

Ecologie si comportament: Cuibareste aproape in exclusivitate in apropierea omului, pe sura, case, cosuri, claie, pomi, ruine sau pe stanci. In ultimele 4 decenii au inceput sa-si construiasca cuibul pe stalpi de joasa tensiune. In Romania acest proces a inceput in anul 1971, in prezent 70% din cuiburile de berze fiind construite pe stalpi. In Europa Centrala si de Est actualmente 34-40000 de cuiburi se gasesc pe stalpi electrici de joasa tensiune. In zonele cu hrana abundenta poate forma colonii in localitati (ex. 29 perechi in Cristian, jud. Sibiu, 28 cuiburi in Sansimon (jud. Harghita).

Berzele se intorc la locurile lor de cuibarit pe la sfarsitul lui martie, inceputul lui aprilie. De obicei masculul soseste primul, el de obicei isi alege partenera pentru un an. Aceeasi pereche poate cuibari impreuna mai mult decat un sezon, partenerii fiind atrasi probabil mai mult de acelasi cuib, decat unul de celalalt. Femela depune 2-7 (in general 3-4) oua albe. Masculul si femela clocesc alternativ, iar schimbul parintilor la cuib este precedat intotdeauna de o ceremonie insotita de clampanit. In Romania, puii ies din oua la inceputul verii, in iunie, dupa aproximativ 32 de zile de clocit. Eclozarea oualor nu are loc in acelasi timp, ci se petrece in mod separat, in general la intervale de doua zile. Numarul mediu al puilor este in general trei. In unii ani, acesta poate sa ajunga in mod exceptional si la sase. Puii parasesc cuibul la mijlocul-sfarsitul lunii iulie. De la inceputul lunii august, berzele se aduna in stoluri mari si se pregatesc de migratie. In aceasta perioada ei innopteaza in copaci sau pe stalpi de medie si inalta tensiune, astfel foarte multe cad victime electrocutarii. Pleaca la sfarsitul lunii august, inceputul lunii septembrie, migreaza in stoluri mari, se pot aduna mii de exemplare (apr. 40.000 berze in migratie pe Grindul Chituc, 1996). Foloseste curentii ascendenti pentru a se inalta iar apoi zboara cu zbor planat, astfel economiseste energie. Ocoleste Marea Mediteraneana in doua directii – populatiile din estul Europei prin Bosfor, iar cel din vestul Europei prin Gibraltar. Pasările din Romania folosesc drumul estic de migratie si ajung in Africa de Sud in decembrie. Barza alba se hraneste exclusiv cu animale. Hrana este foarte variata si cuprinde insecte (lacuste, greieri), larve, rame, amfibieni, mamifere mici (soareci de camp), serpi si soparle etc. Berzele se hranesc singure sau in grupuri, pe terenuri umede si in zonele arabile aflate pe o raza de 800-3000 metri de la locul cuibului..

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Principalele probleme in protectia berzelor: electrocutarea pe stalpii liniilor de medie tensiune – este probabil cel mai important factor direct periclitant pentru populatia Romaniei – se intampla mai ales in iulie si august cand puii parasesc cuibul, respectiv pasarile se aduna pentru migratie si innopteaza impreuna in multe cazuri pe stalpi de medie tensiune. Trebuie inceput o izolare a stalpilor de medie tensiune pe plan national, acesta fiind in beneficiul multor specii de pasari nu numai a berzei albe; reducerea si disparitia habitatelor de hranire – supravietuirea berzelor depinde in mare masura de existenta unor zone propice hranirii – ca zonele umede, fanetele si pasunile. Aceste pajisti din jurul localitatilor sunt printre cele mai periclitate habitate – ele fiind primele cad victime dezvoltarii infrastructurii.

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei

A072 Pernis apivorus

Denumirea romaneasca: Viespar

Descriere si identificare: Viesparul este o specie rapitoare de talia sorecarului comun, dar are aripi mai lungi, mai late si coada mai lunga. Exista variatii mari in ceea ce priveste coloritul la aceasta specie, pot fi observate exemplare aproape albe pana la cafeniu inchis. In zbor, viesparul isi tine aripa in jos si nu in sus ca sorecarul comun, acesta fiind una dintre cele mai

importante chei de determinare. Intre pasarile juvenile si cele adulte exista diferente in culoare si silueta. Juvenili au remigele primare interioare mai scurte si coada mai scurta. Remigele juvenilor au mai multe striatii (4-5) in timp ce adultii au doar 2-3 dungi. Ochii juvenilor sunt inchise la culoare in timp ce adultii au ochi galbeni. Ceroma este galbena la juvenili si gri la adulti. Picioarele sunt galbene la toate varstele. Masculul adult are remigele primare negre doar la varf si mai putine dungi pe remige decat femelele. In zbor se vede o banda terminala din sus in aripa si coada. Capul este de culoare gri in precadere, dar unele exemplare pot avea colorit gri si in spate si coada. Femelele adulte au colorit mai maroniu decat masculii si au mai multe striatii in remige decat acestea.

Anvergura aripii: 113-135 cm; lungimea corpului: 52-59 cm. Greutatea corpului: 600-1000 g.

Habitat: Cuibareste in paduri de foioase si conifere in care gaseste copaci in varsta. Cuibul isi construiește exclusiv pe copaci. Hrana isi procura din padure sau liziera. Prefera paduri cu coronament deschis.

Distributie si ocurenta: Este o specie cu larga raspandire in Eurasia, distributia populatiei cuibaritoare fiind restrictionat in Palearcticul de Vest. Nu cuibareste in zona de tundra. Limita vestica a de distributie este in Portugalia, spre est poate fi gasit pana in Asia Centrala. Cuibareste aproape in toate tarile din Europa si are o distributie neuniforma. Reducerea suprafetei padurilor cauzeaza restrangerea arealului de raspandire.

In Romania viesparul are o distributie generala si uniforma. Lipseste din zonele intinse fara paduri si la altitudini peste limita padurii (1700 m). Este mai rar in zonele de ses, fiind aici gaseste mai putine locuri favorabile pentru cuibarire.

Population: Populatie mondiala: 180.000 – 260.000 perechi; Populatia Europeana: 110.000 – 160.000 perechi; Populatia din Romania: 2.000-2.600 perechi. Populatia viesparului in Europa este considerat stabil si relativ abundent. Putine studii pe termen lung exista care vizeaza trendul populatiei. In Finlanda si Germania s-a dovedit ca fiind in descrestere numerica. In Romania reducerea suprafetelor impadurite influenteaza in negativ arealul de distributie si efectivele populatiei cuibaritoare.

Ecologie si comportament: Este o pasare care cuibareste solitar, fiind teritorial. Cuibul este construit pe copac, de obicei in nivelul coronamentului. Desi fidelitatea pasarilor fata de zona de cuibarire este foarte mare, cuibul este schimbat foarte des, aproape anual. Cuibul viesparului este construit in totalitate din crengi verzi. Uneori ocupa cuibul parasit al altor specii ca sorecarul comun sau uliu porumbar. Incaptuseste cuibul cu frunze verzi care este inprospatat de-a lungu cuibaritului. Zborul nuptial foarte caracteristic al masculului este vizibil in lunile aprilie si mai. In afara de acest fenomen, viesparul are o viata destul de ascunsa in timpul reproducerii. Femela depune de obicei 2 oua in prima jumatate a lunii mai. Ponta cu un singur ou sau trei este foarte rar. Coloritul oualor este alb crem cu pete mari maronii. Ambii parinti particip la incubatie, care dureaza 33-45 zile. Puii sunt hraniti la inceput cu larva de viespe, mai tarziu parintii le aduc si alta hrana ca pasari mici, insecte de talie mare etc. Puii raman in cuib timp de 40 de zile si devin independenti la varsta de 55 zile. Raman in jurul cuibului inca 30-40 de zile dupa care incep migratia. Pana in momentul de fata nu au fost efectuate studii referitoare la succesul de reproducere in Romania.

Migratia de toamna incepe in cel de al doilea jumatate a lunii august. Primii care migreaza sunt adultii dupa care urmeaza juvenili. Ajunge la maturitate sexuala la varsta de 3 ani. Pasarile immature raman la cartierele de iernare in primul an, si revin in Europa in cel de-al treilea an calendaristic.

Hrana viesparului consta in mare majoritate din insecte de talie mare, larve de viespe dar consuma si pasari de talie mica, amfibieni si reptile. Metoda de vanatoare este cel de panda. Pasarea gaseste cuibul de viespe urmarind miscarea acestora din panda, apoi larvele sunt scoasa din sol cu ghiarele. In timpul migratiei viesparii se aduna in grupari mari si folosesc rute bine determinate pentru migratie. Pasarile din Europa ocolesc suprafetele mari de apa astfel folosesc coridoarele de migratie

ca stramtorile Gibraltar, Italia-Malta si Bosfor. Populatia din Romania migreaza spre Bosfor si probabil prin Italia. Ierneaza sud de desertul Sahara.

La noi primele exemplare pot fi vazute la sfarsitul lunii martie, dar majoritatea pasarilor sosesc in aprilie.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A; Conventia de la Berna: Appendix II; CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae

Nu necesita actiuni de conservare specifica. Este important protectia portiunilor de paduri in care cuibareste. Nu sunt indicate taierile sau lucrarile de amenajare forestiere in timpul cuibaritului (aprilie-iulie).

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A075 Haliaeetus albicilla

Denumirea romaneasca: Codalb

Descriere si identificare: Este o cea mai mare specie de pasare rapitoare cuibaritoare la noi. Are aripi foarte mari si late cu 7 “degete” evidentiabile. Coadă scurta, cu varful rotunjit, gatul lung si ciocul foarte mare ii da o silueta specifica in zbor. Codalbul capata penajul de adult la varsta de 7 ani, intre penajul de juvenil si adulti existand penajele de imatur si subadult. Picioarele sunt galbene la toata varstele, iar irisul devine treptat galben deschis din maroniu inchis. Juvenili au remigele secundare exterioare mai lungi decat adultii acesta le da o forma de “S” liniei terminale la aripa. Capul, gatul, corpul sunt maronii inchise cu nuanta ruginie pe burta. Rectricele sunt incise la culoare cu partea de mijloc mai deschis. Ciocul este gri inchis. Imaturii au coada si ciocul mai deschise la culoare. Pe spate prezinta pete albe, iar marea majoritate a corpului este inca maroniu inchis. Subadultii au ciocul aproape galben, capul mai deschisa la culoare si coada alba. Corpul devine mai deschisa la culoare. Adultii au capul si gatul maroniu-galbui, coiful galben si coada alba. Corpul este maroniu, Parta de sus a aripii si spatelile sunt mai deschise la culoare. Sexele nu diferă in colorit. Femela este mai mare decat masculul, dar aceasta cheie de determinare poate fi folosit doar atunci, cand perechea este vazuta impreuna.

Anvergura aripii: 190-240 cm; lungimea corpului: 76-82 cm; greutatea: 4000-6900 g.

Habitat: Codalbul cuibareste in zone umede, prefera copaci batrani izolate sau palcuri de copaci pentru cuibarit. In Romania isi construiește cuibul pe copac. Vaneaza in habitat deschis in jurul baltilor, lacurilor sau de-a lungul raurilor. Iarna apare langa elestele, mai ales in zone de ses si de deal.

Distributie si ocurența: Codalbul are o distributie majoritar paleartica pe alungul zonei cu climat temperata in Eurasia. Este raspandita de la Scotia pana Peninsula Kamchatka pe partea nordica a Eurasiei. Exista si o populatie mica in Groenlanda, subspecia “groenlandicus”. In Europa majoritatea populatiei se gaseste in Norvegia si Rusia dar cuibareste si in Scotia, Islanda, Regiunea Baltica, Ucraina, Polonia si Peninsula Balcani. Exista o populatie izolata in Campia Pannonica. In Romania distributia codalbului se poate divide in distributia populatiei cuibaritoare si de iernare. Majoritatea populatiei de codalb cuibareste in Delta Dunarii, dar exista perechi izolate si in Insula Mica a Brailei, de alungul Dunarii si in Campia de Vest. In timpul iernii apare si in alte zone, Romania fiind important si ca cartier de iernare pentru populatiile din nordul continentului care sunt migratoare. Codalbul fiind o specie a habitatelor umede si de tarm, iarna poate sa apare in jurul elestelelor preferand zonele de ses si de deal. Nu apare in zone de munte.

Population: Populatie mondiala: 9.000 – 11.000 perechi; Populatia Europeana: 5.000 – 6.600 perechi; Populatia din Romania: 28 – 33 perechi. Fenomenul de crestere generala a populatiei in Europa se simte si in Romania. Populatia cuibaritoare din Delta Dunarii se afla in crestere. Exista sansa ca fosta populatie din Campia de Vest sa se restabileasca in viitor. Nu exista date asupra dinamicii populatiilor care ierneaza la noi, dar probabil ca si acesta se afla in crestere.

Ecologie si comportament: Este o specie care cuibareste solitar, fiecare pereche avand teritoriu foarte mare pe care masculul pazeste activ impotriva altor codalbi sau alte pasari rapitoare. In partea nordica a continentului codalbul este o specie de faleza dar la noi cuibareste cu exclusivitate pe copaci. Prefera copaci batrane si inalte care pot sustine cuibul lui imens, dar in zone linistite poate sa cuibareasca si pe tufisuri mai mici sau chiar pe sol. Cuibul este o constructie masica poate sa atinga 2 m inaltime si diametru. Este construita din crengi mari si imncaptusita cu iarba uscata. Este important ca pasarile sa aiba vizibilitate asupra teritoriului lor din cuib. De aceea cuibul este construit aproape de varful copacului. Unele cuiburi pot fi folosite timp de 20-30 de ani. O pereche poate sa aiba 2-3 cuiburi de schimb. Perioada de reproducere este foarte lunga la codalb, din februarie pana in octombrie. Femela depune 1-3 oua cu culoare alb murdar in luna februarie ouale sunt depuse in interval de 2-5 zile. Incubatia este asigurata de ambele parini, cu precadere de femela timp de 35-45 de zile. Puii raman in cuib timp foarte lung, 75-85 zile, dupa care stau cu parintii inca 2-3 luni. Pana in momentul de fata nu au fost efectuate studii referitoare la succesul de reproducere in Romania. Datele preliminare sunt intre 1 si 2 pui pe pereche cuibaritoare. Codalbul ajunge la maturitate sexuala la varsta de 4-5 ani, dar exista indivizi de 3 ani care deja se comporta teritorial, isi construiesc cuib dar nu depun inca oua. Penajul de adult este atins la varsta de 7 ani. Hrana este foarte variata si depinde si de calitatea habitatului. Este capabil sa prinda peste de pe suprafata apei, pasari de talie mijlociu si mare pana la marimea de gasca sau starc (rate salbatice, lisize starci, pasari de tarm). Consuma si hoituri, mai ales iarna. Populatiile nordice sunt migratoare, cele sudice sunt sedentare. Pasarile tinere hoinaresc pana la maturitate sexuala. In unele locuri, unde exista hrana din belsug (exemplu hranitoare amenajate special pentru codalb), se pot vedea aglomerari de pasari de zeci de exemplare. La noi adultii sunt sedentari tot timpul anului, iarna apar pasarile din populatiile nordice in jurul elesteelor si a baltilor.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A; Conventia de la Berna: Appendix II; CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae

Necesita actiuni de conservare specifica: trebuie asigurat linistea in timpul cuibaritului (limitare in timp in perioada de reproducere); trebuie asigurat o zona de protectie in jurul cuibului tot timpul anului; zonele de hranire trebuie pastrate (eleste, balti); folosirea pesticidelor trebuie restrictionat in habitate de codalb; vanatoarea trebuie interzis in habitate de codalb; practicarea sporturilor extreme, (barci cu motor tip jet) si turismul necontrolat pot afecta succesul de reproducere.

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei

A080 Circaetus gallicus

Denumirea romaneasca: Serpar

Descriere si identificare: Este o specie de talie mare cu aripi late. Coadă este lunga si cu forma patrata cand este tinuta inchis. Lungimea cozii este identica sau este putin mai scurta decat latimea aripii. Capul este mare, ceea ce se vede si in zbor; pasarile asezate par sa aiba capul aproape ca bufnitele. Irisul este galben si picioarele sunt gri la toate varstele. Linia terminla a aripii este dreapta chiar si atunci cand pasarea isi tine aripa putin arcuita. Acest fapt se datoreaza remigelor primare interioare destul de lungi. Partea inferioara a aripii si corpul sunt albe, acestea fiind cele mai importante chei de determinare. Supraalarele sunt mai deschise decat restul aripii fiind in contrast cu acestea. Partea superioara a aripii este maronie, iar pe coada se vad 3 benzi late, asezate in mod uniform. Varful remigelor primare exterioare sunt gri inchise. Pe corp exista pete maronii a caror marime si numar varieaza mult. Juvenilii de obicei sunt mai deschise la culoare decat adultii fiindca au pete mai mici si mai deschise la culoare. Remigele sunt dungate, intensitatea dungilor este mai evidenta la adulti. Majoritatea pasarilor au capul maroniu, dar exista si indivizi (mai ales juvenili) cu capul alb. Coloritul adultilor variaza de la

indivizi aproape albe pana la cele des patate, la care domina culoarea maronie. Sexele nu difera in colorit. Femela este mai mare decat masculul, dar aceasta cheie de determinare poate fi folosit doar atunci, cand perechea este vazuta impreuna.

Anvergura aripii: 162-178 cm; lungimea corpului: 62-69 cm; greutatea: 1400-1800 g.

Habitat: Cuibareste in zonele muntoase xerofile cu stancarii, unde gaseste paduri cu copaci batrane pentru favorabili pentru amplasarea cuibului si habitate cu reptile, hrana lui preferata. In estul Europei cuibareste si in alt tip de habitat: in zone muntoase cu multa padure si paduri de ses.

Distributie si ocurenta: Este o specie care cuibareste in Eurasia si nordul Africii. Arealul de raspandire nu este uniforma. Limita estica a arealului de raspandire a populatiei vestice este Centrul Asiei, dar exista si doua populatii izolate: in centrul Republicii China si pe Subcontinentul Indian. In Europa cuibareste in partea sudica si estica a continentului, cele mai mari populatii fiind in Franta, Spania si Rusia. In Romania distributia serparului nu este uniforma, majoritatea populatiei cuibareste in sud – vestul tarii, Muntenia si Dobrogea. Exista populati punctiforme in zonele de deal in Transilvania, Banat si Moldova. Izolat cuibareste in Carpatii Orientali Meridionali si Muntii Apuseni dar cu densitate foarte redusa. Lipseste din zonele intinse fara paduri si altitudini peste 1700 m.

Population: Populatie mondiala: 5.900 – 14.000 perechi

Pe baza celor mai recente evaluari efectuate de Asociatia Grupul Milvus, populatia din Romania se situeaza intre 300-500 de perechi cuibaritoare. Populatia serparului se afla intr-un regres numeric in Europa, dar populatia globala este considerat stabila. Nu exista date asupra dinamicii populatiei in Romania.

Ecologie si comportament: Serparul cuibareste solitar, este o specie teritoriala, masculii pazesc teritoriul atacand intrusii. Isi construiesc cuibul pe copac, de obicei pe varful acestuia.. Cuibul este o constructie mica comparativ cu marimea speciei. Prefera copaci batrane si inalte pentru cuibarit sau cele de la liziera, de unde pasarile au posibilitatea sa vada la distanta mare. Cuibul este construit din crengi si este incaptusit cu frunze verzi care sunt inprospatite de-a lungul cuibaritului. Zborul nuptial se poate observa mult inainte a depune ouale. Pasarile sosesc in martie – aprilie si oul este depus doar in luna mai. Prolificitatea este foarte scazuta, femela depune un singur ou mare comparativ cu marimea ei. Oul este de culoare alb murdar. Incubatia dureaza destul de mult (45 zile), iar puiul eclozat este deosebit de dezvoltat. Incubatia este asigurata de ambele parini, cu precadere de femela. Cresterea puiului este foarte lenta, dureaza 68-70 de zile. Pana in momentul de fata nu au fost efectuate studii referitoare la succesul de reproducere in Romania. Nu cuibareste in fiecare an, exista ani in care pasarile sunt prezente, se comporta teritoriale dar nu cuibaresc. Ajunge la maturitate sexuala la varsta de 3 ani. Hrana serparului este constituit aproape in exclusivitate din reptile, mai ales serpi pe care le prinde din zbor stational. Uneori prinde si mamifere mici, insecte de talie mica, amfibieni pasari.

Marea majoritate a populatiei din Europa este migratoare. Populatia din China este migratoare, iar cel din India este sedentara. Pasarile de la noi petrec iarna in regiunea subtropicala a Africii sud de desertul Sahara. Este relativ comun ca perechea sa migreze impreuna. Pasarile tinere migreaza mai tarziu decat adultii. Fiind o specie de talie mare cu zbor planat, in timpul migratiei ocoleste suprafetele mari de apa unde nu exista curenti ascendenti si foloseste coridoarele de migratie ca stramtorile Gibraltar, Italia-Malta si Bosfor. Populatia din Romania migreaza spre Bosfor si probabil prin Italia.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Necesita actiuni de conservare specifica: trebuie asigurat linistea in timpul cuibaritului (limitare in timp in perioada de reproducere); trebuie asigurat o zona de protectie in jurul cuibului tot timpul anului; zonele de hranire trebuie pastrate (stancarii, pauni); practicarea sporturilor extreme, turismul necontrolat pot afecta succesul de reproducere.

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A081 *Circus aeruginosus*

Denumirea romaneasca: Erete de Stuf

Descriere si identificare: Este o specie monotipica. Pasăre de pradă de mărime medie, cu coadă și aripi lungi, mai masiv și cu aripi mai late decât ceilalți ereți. Caracteristicile acestei familii sunt: Ciocul e puternic, masiv, încovoiat, ascuțit. Curbura maxilarului se înconvoaie încă de la baza ciocului, formând un semicerc neîntrerupt până la vârf. Nările sunt uneori acoperite cu pene. Degetele foarte puternice și înarmate cu ghiare tari, tăioase și ascuțite. Dimorfismul sexual în ceea ce privește coloritul penajului este accestuat, ca și la toate celelalte specii de ereți.

Ceara, colțul gurii și picioarele sunt galbene – palid. Irisul brun – aluniu la tinerete – la bătrânețe galben. Masculul adult are penajul galben – ruginiu și brun, capul patat cu galben deschis și un câmp sur – cenușiu pe aripa. Partea inferioară a aripii, la baza remigelor mari este albă, la vârf neagră. Tectricele supracodale sunt cenușii cu vârful alb.

Masculul tânăr are penajul brun, cu capul patat deschis, câmpul sur – cenușiu de pe aripa este mai mic și mai palid, remigele mari sunt brunatice, partea inferioară a aripii are puțin alb la baza remigelor mari.

Femela adultă are penajul brun, pe creștet, cerbice, barbă precum și pe unele pene de pe piept și pe umeri are culoarea galben – ruginiu deschis. Tectricele supracodale sunt brun – roscate. Partea inferioară a aripii, la baza remigelor mari este galben – ruginei și ondulată sur – brunatic. Pasărea tânără are penajul brun negricios, cu creștetul, cerbicea și barba galben – ruginii. Anvergura aripii: 37– 44 cm; lungimea corpului: 49–59 cm.

Habitat: Trăiește în spații deschise, prin preajma bălților cu stufăriș, terenuri mlăștinoase, mai comun fiind în Delta Dunării. Vânează de asemenea și în câmpii și terenuri agricole. În habitatele naturale sau seminaturale cuibărește pe sol, în stufăriș, pe marginea lacurilor, balti și terenuri mlăștinoase. Când nu au la dispoziție astfel de habitate, se stabilesc pentru cuibarit în câmpuri umede, fanate sau chiar câmpuri agricole, mai cu seamă în cele de cereale cu spic cum sunt grâu, orz și ovăz. Cuibărește pe sol, în stufărișuri întinse

Distributie si ocurenta: Specia este răspândită în principal în zona cu climă temperată, de-a lungul latitudinii medii al Eurasiei. Pe lângă aceasta, mai întâlnim unele populații și în regiunea mediteraneană și boreală. Este o pasăre caracteristică Palearcticului de Vest. Probabil datorită activității negative al omului, unele populații își schimbă regulat arealul de cuibarit, care se evidențiază în faptul, că pot apărea mici populații departe de arealul sau de răspândire.

La noi, specia trăiește prin preajma bălților în toată țara, mai comun fiind în Delta Dunării.

Population: Nu avem informații

Începând cu anii '40 populația eretelui sur prezintă o diminuare numerică continuă aproape pe toată suprafața arealului sau de răspândire. Acest regres s-a datorat în primul rând folosirii abuzive și în exces al pesticidelor și insecticidelor, în principal al DDT-ului, care a rezultat în primul rând diminuarea hranei. Un alt aspect negativ care a afectat mult specia a fost și este și în prezent cucerirea noilor suprafețe de terenuri în vederea transformării lor în terenuri agricole, care au dus la pierderea habitatelor. Schimbarea tehnicilor agricole, care au devenit în multe locuri mecanizate, precum și recoltarea cerealelor și a ierbii în timpul perioadei de reproducere au pus amprenta pe descreșterea numărului speciei.

Ecologie si comportament: Este o pasăre care trăiește izolat în pereche. Ajung la maturitatea sexuală de regulă după 3-4 ani. Cuibărește în stuf. Depunerea pondei are loc spre sfârșitul lunii aprilie. Cele 4—5 ouă albicioase-albăstrui sunt clocite timp de 32—33 de zile, mai mult de către femelă.

Pasăre răpitoare de zi, se hrănește cu broaște, șerpi, rozătoare, păsări mici, pe care le vânează din zbor.

Este o specie migratoare de distanță lungă. Păsările din Europa migrează pentru iarnă pe continentul african, la sud de Sahara, iar cele din Asia iernează pe subcontinentul Indian. Primăvara adulții și unele exemplare subadulte sosesc înapoi în luna aprilie, majoritatea păsărilor tinere rămânând până la maturitate în câmpiile de iarnă.

În câmpiile de reproducere hrana lor preferată constă din mamifere mici, broaște, șopârle, păsări de talie mică și insecte mai mari. În Africa urmează uneori grădăriturile mari de lacuste cu care se hrănesc.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A

Convenția de la Berna: Appendix II; CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae Principalele factori periclitanti: degradarea habitatelor prin secarea țărmurilor; transformarea terenurilor mozaicate în monoculturi; împușcarea exemplarelor pe căile de migrație; recoltarea timpurie a cerealelor; utilizarea pesticidelor în agricultură

Localizare în sit: ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A082 *Circus cyaneus*

Denumirea românească: Erete Vanat

Descriere și identificare: Pasăre de pradă de mărime medie, cu coadă și aripi lungi, mai masivă și cu aripi mai late decât ceilalți ereti. Caracteristicile acestei familii sunt: Ciocul e puternic, masiv, încovoiat, ascuțit. Curbura maxilarului se înconvoaie încă de la baza ciocului, formând un semicerc neîntrerupt până la vârf. Nările sunt uneori acoperite cu pene. Degetele foarte puternice și înarmate cu ghiare tari, tăioase și ascuțite. Dimorfismul sexual în ceea ce privește coloritul penajului este mai puțin accentuat decât celelalte specii de ereti.

Ceara, colțul gurii și picioarele sunt galbene – palid. Irisul brun – aluniu la tinerete – la bătrânețe galben. Masculul adult are penajul cenușiu – argintiu, cu târâța și abdomenul de un alb pur, capul și aripile sur – cenușii. Partea inferioară a aripi, la baza remigelor mari este cenușie, la vârf neagră. Masculul tânăr are penajul maro șters pe spate.

Femela adultă prezintă un guler deschis în jurul gâtului și are în medie mai mult alb pe târâță decât ceilalți ereti, în același tip de penaj. Pasărea tânără are penajul asemănător cu al femelei, dar de nuanțe mai calde.

Habitat: Habitatul speciei este constituit din păduri, pajiști și terenuri arabile din vecinătatea terenurilor mlăștinoase.

Trăiește în spații deschise, mlăștinoase, plantații tinere de conifere, în migrație și iarnă pe pajiști, terenuri agricole și mlăștini. Vânează de asemenea și în câmpii și terenuri agricole. Cuibărește în migrație și iarnă, pe sol, în terenuri deschise pe pajiști, terenuri agricole și mlăștinisau chiar în plantații tinere de conifere

Distributie și ocurență: Specia este răspândită în principal în zona cu climă temperată, de-a lungul latitudinii medii al Eurasiei. Specie apare doar în trecere prin țara noastră; clocește în nordul Europei și al Asiei în locuri descoperite. Iernează în sudul Europei, nord – estul și nord – vestul Africii și sud – vestul Asiei.

Population: Nu avem informații

Populația prezintă o diminuare numerică continuă aproape pe toată suprafața arealului sau de răspândire. Acest regres s-a datorat în primul rând folosirii abuzive și în exces al pesticidelor și insecticidelor, în principal al DDT-ului, care a rezultat în primul rând diminuarea hranei. Un alt aspect negativ care a afectat mult specia a fost și este și în prezent cucerirea noilor suprafețe de terenuri în vederea transformării lor în terenuri agricole, care au dus la pierderea habitatelor. Schimbarea tehnicilor agricole, care au devenit în multe locuri mecanizate, precum și recoltarea cerealelor și a ierbii în timpul perioadei de reproducere au pus amprenta pe descreșterea numărului speciei.

Ecologie și comportament: Specie migratoare prezentă în trecere, pe timp de iarnă, pentru hrănire; clocește în nordul Europei și al Asiei în locuri descoperite. Iernează în sudul Europei, NE și NV Africii și SV Asiei.

Pasăre răpitoare de zi, se hrănește cu rozătoare, păsări mici, pe care le vânează din zbor în zone cu păduri, pajiști și terenuri arabile din vecinătatea terenurilor mlăștinoase.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A

Conventia de la Berna: Appendix II; CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae Principalele factori periclitanti: degradarea habitatelor prin secarea mlastinilor; transformarea terenurilor mozaicate in monoculturi; impuscarea exemplarelor pe caile de migratie; recoltarea timpurie al cerealelor; utilizarea pesticidelor in agricultura

Localizare în sit: ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A084 *Circus pygargus*

Denumirea romaneasca: Erete Sur

Descriere si identificare: Este o specie monotipica. Dimorfismul sexual in ceea ce priveste coloritul penajului este particular si la aceasta specie ca si la toate celelalte specii de ereti. Masculul adult are un colorit general gri-albastrui in contrast cu remigele primare negricioase. Specia se individualizea ca și colorit printr-o banda neagra longitudinala pe remigele secundare. Pe subalarele aripilor si flancuri are stropi mici de culoare roscata. Femela adulta seamana mult cu femela eretelui vanat si cel alb, insa partea inferioara a corpului este mai deschis, albicios, cu striatii maroni-roscate. Pe langa acesta, subalarele aripilor sunt roscat dungate, nu prezinta colag distinct in regiunea gatului, avand si o banda terminala lata pe marginea aripilor. Partea superioara are coloritul general maroniu cu exceptia tartitei, care este alba. Coadă prezinta benzi de culoare mai inchisa.

Pasarile tinere seamana cu femelele, au insa burta si aripa interioara ruginie si remigele secundare intunecate. Femelele au talia si greutatea mai mare decat cel al masculilor, insa aceste caractere nu sunt vizibile pe teren.

Anvergura aripii: 96–116 cm; lungimea corpului: 43–47 cm; greutatea medie: 265 g la mascul si 345 g la femele.

Habitat: Desi prefera zonele deschise, fiind o specie de ses, in unele regiuni poate urca pana la 1500 de m. In habitatele naturale sau seminaturale cuibareste mai ales in vecinatatea raurilor, in vai, platouri, marginea lacurilor, balti si stepe. In diverse regiuni s-a adaptat la cuibaritul in zone cu tufaris sau plantatii tinere de conifere.

Cand nu au la dispozitie astfel de habitate, se stabilesc pentru cuibarit in campuri umede, fanate sau chiar campuri agricole, mai cu seama in cele de cereale cu spic cum sunt graul, orzul si ovazul. Specia necesita un teritoriu deschis mare, cu vegetatie suficient de inalta pentru ai asigura conditiile necesare unui cuibarit cu succes.

Distributie si ocurenta: Specia este raspandita in principal in zona cu clima temperata, de-a lungul latitudinii medii al Eurasiei. Pe langa acesta, mai intalnim unele populatii si in regiunea mediterana si boreala. Este o pasare caracteristica Palearcticului de Vest. Cea mai vestica populatie se gaseste in Portugalia, spre est arealul se extinde mult peste Muntii Urali, limita exacta fiind necunoscuta exact. Populatii izolate punctiforme sunt si in nordul Africii, cu precadere in Maroc. Probabil datorita activitatii negative al omului, unele populatii isi schimba regulat arealul de cuibarit, care se evidentiaza in faptul, ca pot apare mici populatii departe de arealul sau de raspandire.

Population: Populatia Europei se estimeaza la 35.000 - 50.000 perechi. Efectivul mondial nu este cunoscut suficient, fiind estimata la 150.000 - 200.000 de indivizi, mai puțin efectivul din Rusia care nu este cvantificat.

Incepand cu anii '40 populatia eretelui sur prezinta o diminuare numerica continua aproape pe toata suprafata arealului sau de raspandire. Acest regres s-a datorat in primul rand folosirii abuzive si in exces al pesticidelor si insecticidelor, in principal al DDT-ului, care a rezultat in primul rand diminuarea hranei. Un alt aspect negativ care a afectat mult specia a fost si este si in prezent cucerirea noilor suprafete de terenuri in vederea transformarii lor in terene agricol, care au dus la pierderea

habitatelor. Schimbarea tehnicilor agricole, care au devenit în multe locuri mecanizate, precum și recoltarea cerealelor și alierii în timpul perioadei de reproducere au pus amprenta pe descreșterea numărului speciei.

Ecologie și comportament: Este o pasare care trăiește izolat în pereche, dar care în locuri favorabile cu loc de cuibarit și hrană suficientă, poate forma semi-colonii răsle de câteva perechi.

Teritoriul pazit al unei perechi este de cca 300 - 400 m în jurul cuibului la cuplurile care cuibăresc izolat, fiind mai mic în cazul cuibaritului semicolonial. În acest ultim caz pasarile coloniei acționează totuși împreună în cazul apariției unui dușman cu par sau cu pene (vulpi, câini, corvide).

Ajung la maturitatea sexuală de regulă după 3-4 ani. Clocitul începe abia în luna mai. Depunerea ouălor se face în cuibul simplu amenajat pe sol, între plante înalte care oferă un camuflaj bun cuibului, fiind folosit doar pentru un singur sezon. Femela depune de regulă 3-5 ouă de culoare albicioasă a căror incubatie este de 29-35 zile. Puii părăsesc cuibul în 32-35 zile și devin independenți după două săptămâni.

Este o specie migratoare de distanță lungă. Pasarile din Europa migrează pentru iarnă pe continentul african, la sud de Sahara, iar cele din Asia iernează pe subcontinentul Indian. Primăvara adulții și unele exemplare subadulți sosesc înapoi în luna aprilie, majoritatea pasarilor tinere rămânând până la maturitate în cartierele de iarnă.

În cartierele de reproducere hrana lor preferată constă din mamifere mici, broaște, soparle, pasări de talie mică și insecte mai mari. În Africa urmează uneori grădăniile mari de lacuste cu care se hrănesc.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A
Convenția de la Berna: Appendix II; CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae
Principalele factori periclitanti: degradarea habitatelor prin secarea mlaștinilor; transformarea terenurilor mozaicate în monoculturi; împuscarea exemplarelor pe căile de migrație; recoltarea timpurie a cerealelor; utilizarea pesticidelor în agricultură

Localizare în sit: ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A089 Aquila pomarina

Denumirea românească: Acvila Tipatoare Mică

Descriere și identificare: Este o specie de acvila de talie medie, cu aripi late și coadă relativ scurtă. Femelele sunt puțin mai mari decât masculii, diferența care se remarcă doar când se observă cuplul împreună. Adulții au un penaj general maroniu pe tot corpul, cu remige și rectrice mai închise, negricioase. Capul și supraalarele aripilor sunt mai deschise (maroni-crem) decât restul corpului. Are picioare lungi, acoperite cu pene până la baza degetelor ca la toate celelalte specii de acvile. Ciocul este relativ mic de culoare neagră cu ceromă galbenă. Aripa deschisă este lată și lungă, tot maroniu și prezintă remigele primare bine evidențiate, „degetate”. Pasarile tinere au aripa mai îngustă, coloritului general al penajului fiind de asemenea maroniu, însă de nuanță mult mai întunecată decât cel al adulților. Pe aripă prezintă siruri de dungi și stropi albe, date de către varfurile albe ale penelor de acoperire (supraalare). Pe ceafa prezintă o pată mai deschisă, portocaliu-roscat. Între penajul de juvenil și cel adult se pot distinge și penaje de tranziție, caracteristice exemplarelor subadulțe, cu pene de generații diferite. La adulți culoarea irisului este ocru-galbui, iar la cele tinere maroniu închis. La pasarea în zbor se poate observa pe partea superioară o bandă albă la baza cozii. Totodată se remarcă la adulți și petele mici albicioase de la baza remigelor primare cât și contrastul dintre spatule mai închise și partea superioară al aripilor mai deschise. În zbor aripile sunt arcuite în jos ca la majoritatea speciilor din acest gen. Este o specie foarte asemănătoare cu acvila tipătoare mare (*Aquila clanga*) de care se deosebește prin talia mai mică și unele caracteristici ai penajului. Lungimea corpului este de 55 - 65 cm iar anvergura aripii de 143 - 168 cm. Greutatea corporală este de cca. 1,2 - 1,8 kg.

Habitat In diferite parti din nordul Europei cuibareste in paduri boerale sau cele aflate in mlastini. La noi in tara prefera padurile foioase batrane din zonele de deal, ses si cele de lunca. Unele perechi urca si in zona de munte unde cuibaresc in paduri de fag si de molid. In Slovacia majoritatea populatiei cuibareste pe conifere. Alege pentru cuibarit zone unde se intind pasuni, campii umede si zone agricole, suficient de mari pentru procurarea hranei. Prefera paduri de dimensiuni medii, cuibarind de regula aproape de liziera sau in vecinatatea unui poieni. De multe ori se pot observa pasari si pe campurile mari, departe de paduri.

Distributie si ocurenta Este o specie monotipica cu un areal relativ restrans. Cuibareste doar in partea estica al Europei, Germania, Slovacia, Romania, Polonia, tarile Baltice si unele regiuni din Rusia. Izolat se poate intalni in peninsula Balcanica, Ungaria si Asia Mica. Subspecia *Aquila pomarina hastata* care cuibareste in India si Bangladesh recent este considerata specie separata.

Population Specie cu areal de distributie in diminuare. Nu se cunoaste exact efectivul clocitor mondial, o parte al acestuia cuibarind in Rusia. Nu dispunem de informatii nici despre populatia de dincolo de M-tii Urali. In Romania cel mai mare efectiv si densitate se gaseste in partea de est si sud-est al Transilvaniei. Este mai usor de evaluat populatia dupa efectivul migrator. Pana nu demult era o specie putin cunoscuta la noi in tara, cu un efectiv apreciat la doar 100 - 200, mai apoi 500 - 1.000 perechi. Dupa un studiu mai detaliat, in prezent apreciem efectivul national la 2.800 - 3.000 de perechi. Populatia globala este apreciata la 13.000 – 16.600 de perechi, fiind poate putin subevaluat.

Ecologie si comportament: Este o specie migratoare de distanta lunga. Marea majoritate a pasarilor soseste la noi in luna aprilie, unele exemplare apar in zona de reproducere inca din martie. De regula primii sunt masculii care ocupa teritoriile si cuiburile din anii precedenti si isi efectueaza zborul nuptial pentru atragerea femelelor. Dupa ce se stabileste cuplul, ambii parinti incep repararea cuibului. Cuibul este instalat pe arbori batrani, de regula langa trunchi, fiind construit din crengi uscate groase la baza si mai subtiri spre interior. Cuibul este captusit bogat cu ramuri cu frunze verzi. Din acest motiv cuibul speciei poate fi recunoscut usor dupa cantitatea mare de crengi cu frunze verzi care atarna adesea pe margini, fiind aduse la cuib pe toata perioada cuibaritului. Inverzirea cu frunze verzi are rol multiplu: camuflare, acoperirea resturilor de hrana contra parazitilor si mustelor si mentinerea unui microclimat constant in cuib prin evaporare. Cuibul este de regula utilizat mai multi ani la rand. Uneori poate ocupa cuiburile parasite ale altor specii, precum sorecar comun, uliu porumbar, barza neagra. Ponta compusa din 2 oua (rar 1, exceptional 3) este depusa la interval de 1 - 3 zile, de regula in primele zile ale lunii mai. Ouale sunt de o culoare albicioasa mat pe fondal cu stropi si pete maronii, gri si violet. Uneori ouale sunt atat de dens patate incat abia se vede fondalul, prezentand mai mult un coloriz caramiziu. Clocitul dureaza 40 - 42 (38 - 45) zile. Din cei doi pui eclozati doar unul poate supravietui din cauza fenomenului numit „cainismului”, cand puiul mai mare il omoara pe cel mic. Pana in prezent nu se cunoaste cu siguranta care este motivul acestei „irosiri”. La noi in tara nu se cunosc cazuri cand ambii pui au supravietuit, insa in Slovacia anual sunt cunoscute cazuri cand puii cresc impreuna si devin independenti. Puiul este la inceput acoperit cu un puf dens de culoare alba; parasind cuibul dupa 50 - 57 zile.

Consuma cu precadere rozatoare (soarecele de camp) si broaste, ocazional soparle si puii pasarilor cuibaritoare pe sol (ciocarlii, fase, presuri). Uneori poate fi semnificativ si procentul insectelor (greieri, cosasi). Vaneaza atat din aer cat si de pe locuri de panda. In cautarea insectelor umbla foarte mult pe sol, capturand pe acestea din iarba. Specie migratoare, care migreaza spre cartierele de iernare in septembrie, exemplare intarziate putand fi observate si in octombrie. Migreaza de regula in stoluri mari de cateva sute de exemplare. Cele mai cunoscute rute de migratie de la noi sunt in Dobrogea, unde in toamna anilor 2002 - 2004 s-au numarat peste 4.300 de ex. Alte cai de migrare se cunosc insa si din interiorul tarii cum ar fi

Valea Muresului, Trotusului si Valea Oltului. Paraseste continentul nostru prin Bosfor, inaintandu-se spre cartierele de iernare din Africa, la sud de Sahara.

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A091 Aquila chrysaetos

Denumirea romaneasca Acvila de Munte

Descriere si identificare Este o pasare rapitoare de talie mare, anvergura aripii fiind de 190-220 cm, iar lungimea corpului de 80-93 cm. Femela este considerabil mai mare decat masculul. Silueta ii este caracteristica: aripile sunt lungi ingustand la baza si coada este mai lunga decat la cealalte specii de acvile. In timpul rotirii isi tine aripile in sus (forma de V), iar in timpul zborului planat poate sa tina in diferite posturi depinzand de conditiile atmosferice. Penajul difera mult intre pasari tinere si adulti. Ca un caracter comun putem mentiona coroana aurie, care este in contrast cu fata si partea inferioara a corpului inchise la culoare. Acest caracter de obicei este vizibil de la distanta mare. Juvenilii (de la parasirea cuibului pana la primavara anului 2) sunt usor de identificate. Partea de sus are o culoare uniforma de cafeniu inchis cu o mica pata alba pe aripi. Coada este alba cu o banda terminala neagra, vizibila atat din sus cum si din jos. Partea inferioara a corpului respectiv subalarele (pene de acoperire ale aripii) sunt cafenii inchisi, iar pe aripi se vede o pata alba intinsa. Imaturii (vara anului 2 – primavara anului 4) sunt asemanatori juvenililor, insa in aripi se vad urme de naparlire (mai multe generatii de pene). In penajul al doilea (vara anului 2- primavara anului 3) supraalarele au o culoare deschisa datorita uzurii penelor. In penajul de subadult (vara anului 4 – anul 6 sau 7) in continuare se vede albul din aripi, dar suprafata petei este mai mica si incep sa apara remige de tip adult (primele schimbate sunt primarele interioare). In penajele 4 si 6 supraalarele au o culoare deschisa datorita uzurii penelor. Si in coada incep sa apara pene inchise de tip adult, primele schimbate sunt penele din mijloc. Astfel subadultii arata caractere mixte de adulti si imaturi. La adulti (din anul 6 sau 7) dispar petele albe din aripi si coada. Remigele si rectricele sunt gri cu o banda terminala neagra si pot fi dungate. De la distanta adultii de obicei par inchisi la culoare, singurele zone mai deschise sunt coroana aurie respectiv banda mai deschisa formata de supraalarele mijlocii, care insa este vizibila numai in anumite etape ale naparlirii.

Habitat: In ceea mai mare parte a arealului de raspandire cuibareste preponderent in munti, insa in unele locuri il gasim si in zona de deal si campie. Prefera stancariile pentru cuibarit, insa isi poate construi cuibul si pe copaci batrani. Cel mai important aspect a habitatului speciei este prezenta unor habitate deschise (pajisti, tufarisuri scunde), fiind incapabil sa vaneze in paduri inchise. In Romania majoritatea perechilor cunoscute cuibaresc pe stancarii. Il gasim la diferite altitudini: de la nivelul Dunarii (60 m) prin dealurile din estul Transilvaniei pana la aproximativ 1400 m. Pana in momentul de fata nu au fost gasite cuiburi in zona alpina, aici apar numai exemplare in cautarea hranei.

In afara perioadei de cuibarit acvila de munte poate fi observat si in afara habitatelor in care cuibareste. Mai ales imaturii sunt cei care apar in zona de deal sau uneori chiar la campie.

Distributie si ocurenta Este cea mai raspandita specie din genul Aquila din lume, cuibarind pe toate continentele hemisferei nordice. In Europa il gasim mai ales in munti, dar in unele tari cuibareste pe sesuri inpadurite. Raspandirea speciei din Romania nu este clarificata. Efective semnificative se gasesc in Carpatii Occidentali si in sudvestul Carpatilor Meridionali, dar se cunosc perechi si din restul Carpatilor respectiv a dealurilor de la poalele muntilor. Desi exista stancarii in Dobrogea, sepcia lipseste ca cuibaritor si apare numai foarte rar.

Population Populatia mondiala: 250 000 exemplare Populatia europeana: 8 500 – 1 1000 perechi. Populatia din Romania: 50-100 perechi. Efectivele Europene sunt considerate stabile in momentul de fata, dar inainte de anii 1970 populatia

europena a suferit o scadere importanta. Despre situatia speciei in Romania nu exista date concrete, insa este probabil ca efectivele sunt stabile.

Ecologie si comportament Activitatea nuptiala a acvilei de munte incepe in ianuarie-februarie, cand are loc si reparatia cuibului. O pereche de obicei are mai multe cuiburi, din care 1-3 sunt folosite. Daca exista mai multe cuiburi folosite, acestia sunt schimbate in fiecare an sau in fiecare al doilea an. In Romania numarul maxim de cuiburi identificate pe teritoriul unui perechi este 10. Cuibul de obicei este construita pe stanca, rareori pe copac si este folosit timp de mai multi ani (exista cuiburi de peste 100 de ani) de mai multi perechi.

Materialul de cuib este alcatuit din crengi uscate, iar in perioada cuibaritului sunt aduse pe cuib si crengi cu frunze verzi. Femela depune de obicei 2, mai rar 1 sau 3, oua in martie, care sunt clociti timp de 43-45 zile. Puii ies la sfarsitul lunii aprilie sau inceputul lunii mai. Daca ies doi pui, exista o diferenta de 3-4 zile intre ei, iar de obicei puiul mai mic moare in primele saptamani datorita agresivitatii fratelui. Acest fenomen se numeste cainism. Puii stau in cuib 9-10 saptamani, dupa care devin independenti de parinti dupa inca 13-15 saptamani. De obicei masculul este cel care vaneaza, iar hranirea puilor este sarcina femelei. Pasările tinere pot alcatui pereche in al treilea an de viata, insa devin fertili cel mai devreme in anul patru, de obicei insa in anul cinci. Pe tot arealul de raspandire principalele grupuri de prada a acvilei de munte sunt diferitele specii de iepuri si galinacee. In unele zone insa acestea pot fi inlocuite de alte specii de talie mijlocie, cum ar fi marmota, ungulatele sau chiar serpii. Consuma si lesuri, mai ales iarna.

Adultii de acvila de munte, in afara de populatiile cele mai nordice, sunt sedentare. Juvenilii si imaturii se misca mai mult. Dispersia imaturilor in Europa de Vest acopera distante mai scurte in toate directiile, tinerii populatiilor nordice si estice se misca mai mult, acoperind distante mari cu o directionare sudica sau sud-vestica. De exemplu o acvila tanara inelata in Finlanda a fost recapturata la Cluj Napoca in 2003, la o distanta mai mare de 3000 de km.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire Cele mai importante factori periclitanti identificate in Romania sunt deranjul neintentionat, cum ar fi turismul necontrolat, practicarea unor sporturi extreme (alpinism, zborul cu parapanta), practicarea de motosporturi, sau deranjul localnicilor; deranjul intentionat (de exemplu de ciobani), braconajul si jefuirea cuiburilor. Alti factori negativi posibili, documdata neidentificate, sunt otravirea pasarilor rapitoare, electrocutarea pe stalpuri de medie tensiune, colisiunea de eoliene sau pierderea habitatului din cauza constructiilor sau a plantatiilor forestiere. Solutia pentru protectia speciei ar fi in primul rand educarea localnicilor, a turistilor, a practicantilor sporturilor extreme si a vanatorilor. Controlarea turismului de masa in rezervatii si pazirea cuiburilor poate fi de asemenea benefica. In cazul constructiei eolienei si a cladirilor, respectiv a plantarii padurilor in zonele neinpadurite din apropierea zonelor stancoase, cererea opiniei expertilor ar ajuta mult la salvarea speciei.

Acvila de munte este o specie protejata de lege si considerata Monument al Naturii.

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A092 *Hieraetus pennatus*

Denumirea romaneasca: Acvila Mica

Descriere si identificare: Cea mai mica specie de acvila din Romania, care nu prezinta dimorfism sexual accentuat, desi femelele sunt putin mai mari decat masculii. Este insa unul dintre cele mai diverse specii de rapitoare din punct de vedere a coloritului, avand cel putin doua varietati distincte de colorit. Partea superioara este asemenatoare la toate varietatile de culoare, fiind in general marou inchis cu o banda de culoare deschisa pe supraalarele mijlocii, cate o pata alba de dimensiune redusa pe umeri si supracodale deschise. Partea inferioara a exemplarelor deschise este caracterizat de

contrastul culorilor alb si negru, subalarele si corpul fiind dominat de culoarea alba in contrast cu remigele uniform negre care prezinta doar o „fereastră” mai deschisa la remigele primare interne. Pe partile albe ale corpului pot fii prezente pete sau dungi longitudinale mai inchise la culoare, care se concentreaza de obicei in jurul capului, gatului si al pieptului. Faza inchisa prezinta un caracter uniform, culorile maro inchis dominand intreaga parte inferioara a exemplarelor inchise. Si la aceasta varietate poate fii observat insa „fereastră” de culoare deschisa la remigele primare interne.

Pasarile tinere pot prezenta ambele faze de culoare, cele deschise avand mai multa culoare inchisa pe partea inferioara: Pasarile tinere de faza inchisa nu pot fii indentificate pe baza coloritului. Combinatia caracterelor vizibile de colorit, cu stilul de zbor si raportul intre partile corpului face posibila identificarea majoritatii exemplarelor.

Anvergura aripii: 110 – 132 cm; Lungimea corpului: 44 - 56 cm.

Habitat : Cuibareste in multe tipuri de habitate de la nivelul marii pana la munti de inaltime medie (cc.1600 m), preferand habitatele mozaicate cu paduri mature, zone deschise, tufarisuri, etc. In Romania - conform informatiilor existente - prefera padurile foioase mature cu zone intinse adecvate pentru procurarea hranei.

Distributie si ocurenta: Specie migratoare raspandita din Sud-vestul Europei pana Asia Centrala si de est, majoritatea populatiei ienrand la sud de sahara sau in India. In Europa cele mai importante populatii cuibaresc pe peninsula Iberica. Populatia din Europa centrala si de pe peninsula Balkanica sa fragmentat considerabil in ultimele decenii si pe moment poate fii considerat amenintata de disparitie. In Romania cea mai semnificativa populatie cuibaritoare poate fii gasit in Dobrogea unde specia poate fii considerat comuna in anumite zone. In rest specia este caracterizata de o distributie fragmentata, fara populatii importante, fiind o specie rara cuibaritoare aproape in toata tara, cu exceptia muntilor inalti.

Population: Populatie mondiala: 10.000 – 100.000 perechi; Populatia Europeana: 4.400 – 8.900 perechi;

Populatia din Romania: 80 – 120 perechi. La inceputul secolului XX. specia inca a fost caracterizata ca o specie clocitoare foarte comuna in Romania, cu cele mai importante concentrari in sudul si estul tarii. Cifrele oficiale publicate recent arata foarte bine ca in ultimul secol populatia sa diminuat semnificativ. Pe baza celor mai recente evaluari efectuate de Asociatia Grupul Milvus, populatia din Romania poate fii considerabil mai mare, situanduse intre 250 - 400 de perechi cuibaritoare. Trendul populatiei globale si regionale este categoric una negativa, nu dispunem date pe baza carora are fii posibil determinarea trendului momentan al speciei in Romania.

Ecologie si comportament: Acvila mica este o specie care traieste izolat, perechile aparand un teritoriu de dimensiuni semnificative fata de alte prechi si in multe cazuri chiar si fata de alte specii de rapitoare diurne. Cuibul este construit pe copaci inalti (in Romania toate cuiburile de care avem cunostinta au fost localizate pe copaci foioase batrane) din crengi mai subtiri si este folosit timp de mai multi ani. O pereche poate sa aiba mai multe cuiburi de „schimb”, in aceste cazuri toate (sau mai multe) cuiburi pot fii renovate la inceputul sezonului de reproducere. Desi este cea mai mica acvila din Europa, acvila mica este o specie agresiva, foarte teritoriala atacand si gonind din teritoriu chiar si specii mai mari. In unele cazuri perechile de acvila mica ocupa cuibul altor specii, urmand ca cuibul sa fie folosit de ei pentru cuibarit. Perioada de cuibarire incepe in luna Mai fiind anticipat de zborul nuptial spectaculos a pasarilor. Femela depune de regula 2 oua la intervale de citeva zile, si incepe incubatia cu depunerea primei oua. Puii eclozati sunt de varste diferite, in multe cazuri cel tanar nu supravietuieste. De obicei femela hraneste puii, in primele zile hrana fiind procurata si transportata la cuib, exclusiv de mascul. Puii incep sa zboare la varsta de aproximativ 8 saptamani, petrecand inca cateva saptamani cu adulti.

Specia foloseste un sir intreg de surse trofice de la mamifere mici si pasari pana la reptile. Hrana preferata/preponderenta depinde de speciile de prada accesibile, astfel in Dobrogea multe perechi consuma preponderent popandai in timp ce alte perechi pot fi specializati pe alte specii ca harcigi sau pasari.

Este o specie migratoare de distanta lunga. Populatiile din Europa ierneaza in Africa la sud de Sahara, preponderent in partea sudica a regiunii Sahel! Migratia de toamna in Romania se concentreaza in principal pe luna Septembrie, insa migratia propriu zisa tine de la sfarsitul lunii August pana la inceputul lunii Noiembrie. Pasarile cuibaritoare in Romania ajung inapoi la locurile de cuibarit incepand cu luna Aprilie, insa preponderent spre sfarsitul lunii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Principalele surse de amenintare: degradarea habitatelor - taierea padurilor batrane si deranjarea permanenta a locurilor de cuibarti, deteriorarea habitatelor speciilor de prada ca popandaul; electrocutare si colezii cu fire electrice respectiv elicele turbinelor de vant in special in timpul migratiei.

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A103 Falco peregrinus

Denumirea romaneasca: Soim Calator

Descriere si identificare: Este o specie de soim de talie mare, aproximativ de marimea unui sorecar, femela fiind considerabil mai mare decat masculul. Corpul robust este caracteristic, avand coada scurta si aripi late la baza ingustandu-se spre varf. In zbor planat si activ varful aripii pare mai ascutit, iar in timpul rotirii putin mai rotunjit. Partea inferioara a aripilor este uniform dungat. Partea de sus a adultilor este de culoare gri inchis, iar cea mai prominenta este o zona mai deschisa pe baza cozii si tartita, care este in contrast cu restul corpului. Caracteristic este si capul respectiv barbata neagra contrastand cu obrazul alb. Juvenili se deosebesc de adulti prin culoarea maronie a partii superioare. Partea de jos a corpului este striat, partea superioara a pieptul fiind mai deschisa.

Anvergura aripii: 95–110 cm; lungimea corpului: 38–46 cm; greutatea medie: 580-750 g la mascul si 950-1300 g la femele.

Habitat: De la zonele tropice pana la cele Arctice, incluzand zone climatice aride continentale si oceanice umede. Pentru vanat are nevoie de terenurideschise mari, de multe ori este observat in habitate umede si zone costiere. De obicei cuibareste in stancarii pe balcoane sau gauri, unde este ferit de umezeala. Tot mai des cuibareste si in orase. In unele zone cuibareste pe copaci sau chiar pe sol. Specia fiind atat de adaptabila poate fi intalnita aproape oriunde dar de obicei nu cuibareste in arii intinse de campii, unde nu sunt locuri de cuibarit destul de sigure, ca in deserte, stepe sau terenuri agricole fara elemente de relief proeminent. La fel evita padurile compacte, zonele de mlastina cu vegetatie densa si luciile de apa intise.

Distributie si ocurenta: Este o specie cosmopolitana, lipsand numai de pe continentul Antarctic. Ca urmare a raspandirii sale globale deosebim 19 subspecii. Este prezenta in cele mai multe zone climatice de la cel subpolar pina la cel tropic. Doar unele habitate au ramas fara prezenta soimului calator. Nu cuibareste in Amazonia, Sahara, pe stepele din Asia Mica, Antarctica si in munti la o altitudine mai mare de 2000 m. Pasarile cuibaritoare la Nord migreaza, isi parasesc teritoriul de cuibarit in timpul iernii. In timpul migratiei de obicei urmaresc stolurile de pasari de talie mica ce le asigura hrana. In Europa prefera zonele stancoase, dar in nord cuibareste si in mlastini, iar in multe cazuri se stabileste in orase. Sunt cunoscute si populatii cuibaritoare pe copaci. Populatia din tara cuibareste exclusiv pe stanci, nefiind cunoscut pana in prezent nici o pereche cuibaritoare pe cladire sau pe copac. Cele mai multe perechi din tara cuibaresc in Carpatii de SV. Dupa sezonul de cuibarit unele perechi raman in apropierea locului de cuibarit iar alte pasari frecventeaza locurile umede, de unde isi procura hrana cu usurinta.

Population Este o specie larg raspandita. Pana in mijlocul secolului XX. era relativ comun. Ca urmare a folosirii in masa a pesticidelor in agricultura intensiva, populatia europeana a speciei a suferit un declin urias. Dupa interzicerea folosirii pesticidelor specia a inceputsa se inmulteasca din nou in unele tari europene: Marea Britanie, Irlanda, Franta, Germania, etc. Specia a revenit prima data in locurile istorice de cuibarire, fenomen observat in mai multe tari europene. Populatia

globala este estimata la 10.000-100.000 de perechi, cea europeana la 12.000-25.000 cu o usoara tendinta de crestere. Populatia Romaniei deasemenea a suferit un declin puternic, ultimele semnalari de cuibarit perechi cuibaritoare fiind cunoscute din 1997. Dupa 7 ani de lipsa a speciei, in 2004 au fost gasite 4 perechi cuibaritoare. Momentan specia este in expansiune in tara, populatia fiind in continua crestere. Populatia Romaniei in 2004 a fost estimat la 5-8 perechi, dar studiile facute de Grupul Milvus din ultimii ani arata ca populatia este mult mai mare intre 40-70 perechi.

Ecologie si comportament: Specia cuibareste solitar. Locul de cuibarit este ocupat inca din toamna de masculi dupa care in timpul iernii sau primaverii li-se alatura si femelele formand cuplul. Un cuplu cu succes poate sa cuibaresca multi ani la rand in aceiasi loc. Perioada de cuibarit incepe in februarie, martie. Cuplurile batrane incep mai devreme cuibaritul, decat cele tinere. La inceputul cuibaritului parintii isi apara teritoriul vehement, alungand orice specie de pasare de prada din zona. Singura specie, care reprezinta un pericol real pentru soim este buha (*Bubo bubo*), care de multe ori ii jefuieste cuibul. Femela depune de obicei 3-5 (mai rar 2 sau 6) oua. Ouale ecozeaza dupa 23-32 de zile de clocire la sfarsitul lunii aprilie sau inceputul lunii mai. Puii sunt ingrijiti in cuib timp de 5-6 saptamani, la inceput numai de catre femela dar treptat este schimbat de mascul. Dupa parasirea cuibului juvenillii sunt ajutati de parinti inca 2 luni pana cand devin independenti. De obicei primii, care parasesc cuibul sunt masculii, dupa care la 1-2 zile urmeaza femelele. Soimii devin fertili si pregatiti pentru cuibarit dupa al doilea an de viata. Juvenillii sunt caracterizati cu o rata de mortalitate destul de mare cca. 50% din juvenili ajunge la al doilea an de viata. Aproape pe tot arealul de distributie, specia se hraneste exclusiv cu pasari de talie mica sau medie. Unele populatii insa s-au specializat pe vanarea liliecilor sau insectelor. Hrana este constituita intotdeauna din specii (grauri, porumbei, mierle, etc.), care se gasesc in numar mare in zona in care cuibareste. Hrana si-l procura atacand din aer. Prada este observata din sus in timpul survolarii in aer si atacata din sus cu mare viteza, in picaj. De multe ori isi alege prada zburand la o altitudine mica deasupra pamantului, astfel gonind stolurile de pasari de talie mica. Soimul calator este una dintre putinele specii de pasari rapitoare, care vaneaza si in cuplu.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: La fel ca toate speciile de pasari rapitoare, si soimul calator este o specie protejata, o parte semnificativa, 86 % a populatiei din tara cuibareste in AIA-uri. Cei mai importanti factori periclitanti sunt: deranjul neintentionat: turismul necontrolat, practicarea unor sporturi extreme (alpinism, zborul cu parapanta), practicarea motosporturi, prezenta localnicilor in apropierea cuiburilor; deranjul intentionat: braconajul si jefuirea cuiburilor de catre colectionarii de oua si soimari; capturarea pasarilor de catre porumbari, care isi vad principalul inamic in pasari rapitoare. Alti factori negative posibile deocamdata neidentificate in tara: otravirea pasarilor rapitoare, electrocutarea pe stalpuri de medie tensiune, colisiunea de eoliene sau pierderea habitatului din cauza constructiilor sau a plantatiilor forestiere.

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului

A087 *Accipiter brevipes*

Denumirea romaneasca: Uliu cu Picioare Scurte

Descriere si identificare: Este o specie de pasare rapitoare monotipica, de talie mica, apartinand Accipitridaelor. Masculul adult are capul si partea superioara a corpului de culoare gri-albastrui. De acelasi culoare este si coada care prezinta 6-8 benzi transversale mai intunecate. Aripile sunt mai ascutite comparativ cu ceilalti reprezentanti ai genului de la noi in tara. Primele remige primare sunt de culoare negricioasa care da varfului aripii un contrast foarte vizibil cu restul aripii, mai ales pe aripa inferioara, care este deschisa. Pieptul si burta este de culoare alba cu dungi transversale roscat-portocalii subtiri, iar penele subcodale albe. Irisul este purpuriu-mariniu spre deosebire de celelalte doua specii al genului intalnite la noi in tara. Femela are talia mai mare decat al masculului. Are capul si partea superioara a corpului de culoare maronie, mariniu-gri. Varful aripii este de asemenea mai inchis decat restul aripii, insa acesta este mult mai putin vizibil decat la mascul. De la

distanța mică se poate distinge și o dungă verticală mică, închisă, pe partea anterioară a gâtului. Pieptul și burta este albicioasă cu benzi transversale dense roscat-maroniu. Păsările tinere seamănă cu femelele, având un colorit predominant maroniu, însă partea anterioară a corpului prezintă stropi maronii longitudinale și nu benzi transversale. Varful aripilor nu prezintă un contrast vizibil ca la adulți. Spre deosebire de adulți, tinerii au un superciliu subțire deschis. Ochii sunt maronii. Are un zbor caracteristic uliilor, însă pasarea care planează dă impresia unui soim datorită aripilor mai înguste și ascuțite. Este foarte asemănător cu uliul pasărar (*Accipiter nisus*) de care le deosebeste comportamentul și unele caractere de penaj. Ceroma și picioarele sunt de culoare galbenă iar ciocul negru, indiferent de sex și vârstă.

Talia: 30-37 cm, anvergura aripilor este de 63-76 cm. De regulă au o greutate de 180 – 200 g.

Habitat: Preferă zonele calde, aride sau semiaride, dealuri cu expunere sudică. Cuibărește în arborete sau palcuri de foioase bătrâne sau de vârstă medie, favorizând cele de stejar și gorun. În multe dintre regiuni utilizează și habitate cu stâncării și grohotisuri cu copaci bătrâni rasfirați. Se poate întâlni cu precădere în regiuni cu altitudini joase, cu o afinitate față de zonele de ses și cele colinare.

Distributie și ocurență: Specia este răspândită în Eurasia. În Europa cuibărește îndeosebi pe Balcani, în Grecia, Bulgaria și România. Pe lângă acesta mai întâlnim populații în Asia Mică, Turcia, Gruzia, Armenia, Ucraina, și S Rusiei.

La noi în țară este frecvent întâlnit în Dobrogea, fiind răspândit și în S și SV țării (Muntenia, Oltenia și sudul Banatului).

Population: Este o specie a cărei populație este greu de evaluat, o mare parte al acesteia fiind în Rusia, zona puțin cercetată și cunoscută. Efectivul mondial se apreciază la 10.000 – 100.000 de exemplare. Cea europeană se estimează la 3.700 - 6.500 de perechi. La noi în țară efectivul estimat este de 70 - 80 perechi cuibaritoare.

Datorită modului de viață ascuns din perioada de cuibarit, precum și posibilității confuziei sale cu uliul pasărar nu se cunosc date exacte despre dinamica populației. În România se pare că efectivul prezintă o ușoară creștere și specia își extinde arealul de răspândire, inițial fiind cunoscută doar ca specie clocoitoare doar în Dobrogea. Unele surse citează însă, că populația are un declin mai mare de 30% în zece ani, deci pe parcursul a trei generații.

Ecologie și comportament: Este o specie migratoare care sosește la noi spre sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai. După aceasta perechea își efectuează zborul nuptial deasupra teritoriului pazit. Perechea își construiește cuibul pe arbori vârstnici din crengi uscate, fiind captusit în interior cu crengute subțiri și ramuri cu frunze verzi. Cuibul este de regulă folosit doar un singur an, în fiecare an construind un cuib nou în apropierea celui din anul precedent. Femela depune o pontă care conține 3 - 5 ouă de culoare albastru-verzui cu stropi gri maronii, a căror incubatie este de 30-35 zile. Puii eclozează în luna iunie, stând în cuib o perioadă de cca. 40 zile. Ajung la maturitatea sexuală doar la vârsta de un an, o parte dintre acești tineri putând începe chiar cuibaritul în anul următor eclozării, când prezintă un penaj intermediar între cel juvenil și cel de adult. Hrana este foarte diversificată și constă din reptile (șopârle), păsări de talie mică, insecte mari și mamifere mici. Hrana este capturată atât de pe un loc de pandă de pe o arbore sau stâncă, cât și din aer. Păsările stau adesea pe liziera pe crengi uscate de unde pândesc prada de pe sol.

Toamna, spre sfârșitul lunii august, începutul lunii septembrie păsările se adună în grupuri pentru a începe migrația. Migrează în stoluri mari contrar cu ruda sa apropiată uliul pasărar (*Accipiter nisus*). Păsările din Europa migrează peste Bosfor, Israel și Egipt, ajungând în cartierele de iernare din Africa. Stolurile migratoare din Asia folosesc ruta dintre Marea Neagră și cea Caspică.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A Convenția de la Berna: Appendix II CMS: Appendix II ca membru a familiei Accipitridae

Principalele factori periclitanti: tăierea arborilor bătrâni; utilizarea pesticidelor și insecticidelor în agricultură.

A104 Bonasa bonasia

Denumirea romaneasca: Ierunca

Descriere si identificare: Ierunca este cea mai mica specie din familia cocosilor salbatici, avand lungimea de numai 35-38 cm si anvergura de 48-54 cm, greutatea de 0,3-0,5 kg. Cele doua sexe sunt relativ asemanatoare, partea superioara este predominant gri, pieptul si abdomenul alb-galbui cu dungi transversale maro. Mustata este alba si are un mot erectibil pe crestet. Aripa este maro, in zbor se vede o groasa banda terminala neagra pe coada gri. Masculul este aproximativ cu 10% mai mare decat femela si se deosebeste de aceasta prin barbia neagra. Este o specie destul de timida, greu de observat, se ascunde in vegetatia densa, adeseaori aflam de prezenta ei numai dupa sunet, care este un strigat subtire, in caz de pericol un ciripit rapid. Cu putina neatenție de departe se poate confunda cu femela cocosului de munte, dar talia mai mica si coada gri o deosebeste de aceasta. Juvenili sunt asemanatori femelei dar sunt un pic mai deschisi si palizi la culoare. Daca este posibil, evita zborul, care este greoi si are un zgomot specific speciei. De obicei se lasa in zbor de pe copaci. Puii mici de doar cateva zile pot deja sa efectueze zboruri mai scurte.

Habitat: Ierunca de obicei traieste in paduri de conifere mature nederanjate dar poate fi prezent si in paduri mixte sau defoioase, de exemplu in paduri de fag. De obicei prefera padurile inchise cu molizi si larici inalte, cu arini si mestecan pe marginile poienilor. Ii plac padurile mai umede, de multe ori este prezenta in apropierea paraurilor, izvoarelor montane. Are nevoie de prezenta tufarisului des (afine de exemplu), prefera deasemenea vegetatiile de tranzitie dintre diferite asociatii arborose. Nevoile speciei se scimba pe parcursul anului, doar un habitat foarte divers, aproape neatins poate satisface aceste nevoi.

Distributie si ocurenta: Ierunca este o specie sedentara, traieste in partea nordica a Eurasiei, Europa centrala si de Est. Este raspandita in padurile taiga, in zona temperata este prezenta in munti intre altitudini de 600-1800 m.

Population Populatia europeana este mare, mai mult de 2,5 milioane de perechi si reprezinta 25-49% din populatia mondiala. In unele tari trendul este negativ, dar datorita cresterii masive din Rusia, populatia europeana este in crestere moderata. In Romania traiesc 10,000-13,000 de perechi, populatia este stabila.

Ecologie si comportament: Se hraneste pe sol, este in mare parte vegetarian. Mananca muguri, frunze, flori, seminte, fructe de padure, mai ales afine. Plantele preferate sunt arinul, teiul, alunele, afinele, murul de padure, fragute de padure, macrisul iepurelui etc. Hrana vegetala este completata cu insecte, de cele mai multe ori furnici, gandaci si diferite larve. In timpul iernii din cauza stratului de zapada se hraneste in copaci cu seminte, frunze si muguri (salcie, mestecan, arin, fag etc.). De obicei se misca in perechi, care stau impreuna pe tot parcursul anului, dar putem sa ne intalnim si cu exemplare singurate. Iarna uneori formeaza grupuri mai mici. Este o specie teritoriala, marimea teritoriului variaza mult. In Europa Centrala in mediu traiesc cinci perechi pe un kilometru patrat. Ierunca isi apara teritoriul doar in timpul primaverii si verii, iarna poate sa se miste pe arii mai mari, dar primavara se intoarce la teritoriul

sau. Postura nuptiala este asemanatoare cocosului de munte, capul ridicat, coada desfacuta, aripile indreptate spre pamant. Conflictul dintre masculii sunt rare, fiindca rotitul se desfasoara separat, in perechi. Ierunca este o pasare monogama. Dupa imperechere de cele mai multe ori masculul paraseste femela, care creste singur puii. Cuibareste pe pamant, diametrul cuibului este in jur de 20 cm, adancimea 4-5 cm. Este captusita cu ierburi, frunze si muschi. Depune 7-11 oua la un interval de 1-2 zile intre ele. Incubatia de 25-27 zile incepe cu depunerea ultimei oua, ouale se eclozeaza in acelasi timp. Puii in 24 de ore abandoneaza cuibul si se hranesc independent. Dupa cateva zile sunt deja capabili de zboruri mai mici. Ajung la marimea finala in 30-40 de zile, iar la varsta de trei luni sunt total independenti. Cand puii sunt mai mari sau la sfarsitul verii

masculul se intoarce la familia lui, perechea se reasociaza si sunt impreuna pe tot timpul iernii. Rareori perechea sta impreuna cu juvenili si pe timpul iernii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: Conform Uniunii Internationale de Conservarea Naturii (IUCN) ierunca este o specie cu risc scazut. Nu figureaza in Conventia de la Bonn privind conservarea speciilor migratoare de animale salbatice, nici in Conventia de la Washington pentru comert cu specii periclitare (CITES). In tara noastra este specie ocrotita de lege. In Romania ierunca poate fi vanata intre 15 septembrie si 15 decembrie. Metodele principale pentru ocrotirea speciei sunt conservarea habitatelor si restrictii mai severe la adresa vanatorilor.

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A220 *Strix uralensis*

Denumirea romaneasca: Huhurez Mare

Descriere si identificare: Este o specie de bufnita de talie medie, la noi fiind cel mai mare reprezentant a Strigiformelor dupa buha (*Bubo bubo*). De pe arealul de raspandire al speciei au fost descrise 15 de subspecii. Caracterile de penaj al pasarilor adulte sunt asemanatoare cu cele ale pasarilor tinere. Nici intre sexe nu se poate observa o diferenta evidenta in ceea ce priveste penajul. Femelele sunt cu putin mai mari decat masculii. Caracteristic speciei este capul mare rotunjit si coada foarte lunga in comparatie cu celelalte specii de bufnite, care iese in evidenta atat pe pasarea asezata cat si in zbor. Aripile sunt late si rotunjite iar zborul este puternic, drept si nu ondulat. Coloritul general este gri-maroniu cu nuante ocru-galbui, dand speciei un colorit general deschis, foarte caracteristic. Penajul prezinta striatii mai inchise maronii-negricioase, remigele si penele cozii prezentand benzi transversale de un maroniu inchis. Ochii sunt negri, fiind in contrast cu voalul si fata de culoare deschisa. Ciocul este galben, pieptul si burta alb murdar cu stropi longitudinale maronii. Seamana cu ruda sa mai mica, huhurezul mic (*Strix aluco*), care are un penaj mai inchis, talie mai mica, coada mai scurta si capul proportional mai mare. Masculul are un glas caracteristic adanc, un huhuit din sapte silabe care in noptile linistite se poate auzi la 2 km. Lungimea corpului este de 50 - 62 cm iar anvergura aripilor de 103 - 125 cm. Greutatea corporala este 500-730 g la mascul si 720-1.300 g la femela.

Habitat: Este destul de diversificat in functie de zona unde traieste. In regiunile nordice cuibareste in arboretele batrane boreale, mlastini din munti, in paduri de conifere din regiunea de tundra. Pe alocuri se poate intalni si in zone joase si platouri. In Europa Centrala si de Sud prefera padurile de foioase, cu precadere cele de fag, fiind insa intalnit si in cele de amestec. Unele populatii cuibaresc in paduri pure de conifere si chiar in cele de stejar cu carpen. Este o pasare care cuibareste in zona muntoasa, in ultimul timp manifestand o tendinta de a cobora in zona colinara. In regiunile de campie se intalneste rar, mai ales in perioada de iarna.

Distributie si ocurența: Este raspandit in emisfera nordica al Eurasiei. Arealul nordic al speciei se extinde din Siberia de Vest pana la Sakhalin, Corea si Japonia, fiind delimitata cu aproximatie in nord de catre gradul 65 latitudinea nordica iar spre sud urmareste limita sudica a taigai. Pe langa acest areal continuu, populatiile relict se gasesc in unele munti din interiorul Europei. Astfel in Alpi, Balcani si in regiunea Carpatica este intalnita subspecia *S. u. macroura*, in nordul Poloniei si Scandinavia cuibarind subspecia *S. u. liturata*, iar in Siberia de Vest cuibarind specia nominala *S. u. uralensis*. In Romania cuibareste atat in zonele de deal cat si in regiunea muntoasa. Putem intalni de la altitudini joase, incepand cu 300 m unde cuibareste in paduri de foioase pana la peste 1800 m, unde cuibareste in paduri batrane de molid sau de brad. Este o specie relativ comuna in fagetele din estul si sudul Transilvaniei si in padurile de munte ale Maramuresului, sporadic putand fi intalnit in toata regiunile de deal din ambele laturi ale Carpatilor. Densitatea este foarte variabila in diferite locuri ale tarii.

Population: Fiind o specie a carei populatie este fluctuanta, efectivul exact este greu de evaluat. In unele ani apare in centrul Europei ca o specie de invazie, cand un numar mare de perechi pot cuibarii in zone unde in mod normal specia nu era obisnuit sa cuibareasca. Se pare, ca in tara noastra populatia speciei arata o crestere remarcabila, cucerind noi teritorii de cuibarit extinzand arealul sau. Evaluarea speciei este ingreunata si de faptul, ca este o specie de noapte. Populatia din tara este apreciata la 12.000-20.000 perechi iar cea Europeana la 53.000 - 140.000 la perechi. Populatia Siberiana nu este suficient cunoscuta, fiind considerata insa o specie relativ comuna.

Ecologie si comportament: La noi este cu precadere o specie sedentara, care petrece lunile reci de iarna in cartierele de reproducere sau in apropierea acestora. Unele pasari sau populatii migreaza la distante mici, cand din regiunile de munte pasarile coboara spre zonele de deal si de ses. In iernile grele la noi pot apare si exemplare care provin din regiunile nordice din Siberia si nordul continentului, ajungand la noi datorita unor invazii. Specia cuibareste in paduri batrane, preferabil umede si in cele intunecate unde are posibilitate de a vana uneori si in timpul zilei. Asemenea celorlalte specii de bufnite, nici huhurezul mare nu-si construiește cuib propriu ocupand pentru acest scop scorburi mari, cioatele trunchiurilor de arbori rupte de furtuna si cuiburi ale pasarilor rapitoare de pe arbori. Ocupa cu mare placere scorburile artificiale amplasate pentru specie. Ouale sferice, de culoare alba, care sunt de regula in numar de 2 - 4 sunt depuse de catre femela pe materialul existent in cuib sau scorgura, fara nici un alt material adaugat. Masculii pazesc regiunea cuibului, semnalizand teritoriul ocupat prin glasul sau caracteristic. Ponta poate fi depusa in orice perioada al anului, de regula intre ianuarie si iulie. Clocitul incepe de la depunerea primului ou, astfel puii, care eclozeaza dupa o perioada de 27 - 35 zile au varste si marimi diferite. Raman in cuib cca. patru - cinci saptamani dupa care parasesc acesta fiind inca slab zburatori. Raman in preajma cuibului inca doua saptamani, devenind complet independenti dupa o perioada de doua luni. Ajung la maturitate sexuala la varsta de 2 ani. Hrana este diversificata constand din mamifere de talie mica (soareci, chitcani), pasari cantatoare, alte specii de bufnite, ierunci, porumbei, gaita etc. Ocazional prinde si broaste si insecte mai mari. Vaneaza atat de la inaltime mica deasupra solului cat si de pe locuri de panda, de regula o arbore. Este o specie care apare cu nadejde puii din cuib fiind in aceasta perioada foarte agresiva, atacand orice intrus, inclusiv cu omul.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: IUCN Red List: Least Concern; CITES: Appendix II; EUWTR: Annex A

Conventia de la Berna: Appendix II

Principalele factori periclitanti: extragerea copacilor batrani din paduri; eliminarea arborilor rupti diminuand si astfel posibilitatile de cuibarit. impuscarea pasarilor avand la baza superstitii nefondate in general despre bufnite

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A231 Coracias garrulus

Denumirea romaneasca: Dumbraveanca

Descriere si identificare: Este o pasare de marime medie, cu corpul robust. Penajul este foarte variat, deoarece in bataia soarelui pare albastru intens ultramarin, iar seara albastru verzui. Partea inferioara a corpului, capul, gatul si partial coada sunt albastru deschis. Spatele este brun deschis, tectricele alare sunt albastru stralucitor, iar remigele mari sunt negre. Coada este de un albastru foarte intens cu reflexe violet iar picioarele sunt de culoare galbena. Capul este mare, ciocul este puternic si are culoare albastra spre violet. Juvenilii au un colorit mai sters si mai maro, gatul si pieptul fiind dungate cu maro – cenusiu. Zborul este mai rapid si cu batai mai viguroase din aripi, decat stancuta. Zborul nuptial este format din plonjari si inlinari ale corpului intr-o parte si alta, asemanator cu zborul nagatului. Poate fi observata stand pe sarmele de telegraf sau cioturi de copac. Scoate sunete ca si cu gaita, cotofana si stancuta.

Habitat: Prefera padurile batrane si rare cu arbori scorburosi din zonele de campie si lunca, dar si din livezi. Populeaza si malurile lutoase, precum si zonele cu alunecari de teren.

Distributie si ocurenta:

Este raspandita in Eurasia si Africa de Nord. Ierneaza in Africa si India. In Romania este prezenta in numar mare in Delta Dunarii, dar poate fi intalnita si in padurile din lunca unor rauri mari.

Population: In Europa, efectivul clocitor este estimate la 50.000 – 110.000 perechi clocitoare. Cea mai mare populatie clocitoare este prezenta in Rusia si Turcia. In Romania sunt intre 4600 si 6500 de perechi clocitoare.

Ecologie si comportament: Este oaspete de vara in Romania. Prefera sa cuibareasca in malurile lutoase, unde sapă galerii, in scorburi si uneori in cuiburile parasite ale altor specii de pasari. Sezonul de reproducere incepe in luna mai, cand femela, depune in cuibul necaptusit, 4 – 5 oua de culoare alba. Incubatia dureaza intre 18 – 20 zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii nidicoli sunt hraniti de parinti, cu insecte, timp de 26 – 28 de zile, dupa care parasesc cuibul. In general, hrana dumbravencii este formata din insecte, dar foarte rar poate consuma rame, melci si fructe.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Europa are statut de specie vulnerabila, fiind protejata pe plan global. In Romania este destul de rara si este protejata prin legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, Legea 13/1998 (Conventia de la Bonn – Anexa II), O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. Este interzisa la vanatoare, fiind protejata prin Legea 407/2006. Pretutindeni, cloceste intr-un numar foarte mic, aproximativ 2 – 3 perechi la 10 km². Diminuarea efectivelor se datoreaza si distrugerii habitatelor, a locurilor de cuibarit si folosirii excesive a pesticidelor.

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A238 Dendrocopos medius

Denumirea romaneasca: Ciocanitoare de Stejar

Descriere si identificare: Ciocanitoarea de stejar este o specie tipica din grupul ciocanitoarelor pestrite, aparenta generala fiind cel mai bine caracterizat de alternarea culorilor albe si negre a penajului. Crestetul este rosu, contrastand cu fruntea alba si ceafa neagra care se dizolva in culoarea neagra a spatelui. Fraul, fata, gatul si pieptul sunt albe cu o mustata neagra care continua intro banda neagra pe piept, astfel formand o dunga alba intre negrul spatelui si continuarea mustatii respectiv un triunghi negru in zona tectricelor auriculare posterioare. Spatele este negru cu doua pete mari ovale, formate de scapularele albe. Remigele sunt negre cu 3-4 dungi albe, care in timpul zborului formeaza dungi dealungul aripilor. Pieptul si abdomenul sunt albe cu dungi negre longitudinale care devin din ce in ce mai dese spre falcuri. Flancurile si subcodalele au o culoare tipica si caracteristica de roz palid. Rectricele centrale sunt negre, cele laterale avand si ei cateva dungi albe. Spre deosebire de majoritatea speciilor din genul Dendrocopos, dimorfismul sexual nu este unul pronuntat in cazul ciocanitoarei de stejar, sexele fiind foarte greu de identificat in conditiile de teren, diferenta fiind doar in intensitatea colorii rosii de pe crestet. Cu putina experienta specia nu este greu de identificat pe baza combinatiei caracterelor descrise. Crestetul rosu exclude majoritatea celorlalte specii de ciocanitori, in penaj juvenil ciocanitoarea pestrita mare si ciocanitoarea de gradini poate fii destul de similar insa marimea si marcajele de pe fata ne ajuta in identificare. Ciocanitoarea cu spate alb are crestetul rosu, insa are baza spatelui alba si nu prezinta petele ovale de pe umeri. Lungimea corpului: 21 - 23 cm; Lungimea aripilor: 11 – 13 cm

Habitat: Este un adevarat specialist, fiind atasat de paduri, parcuri sau pasuni impadurite cu multe exemplare batrane de stejar sau groud (Quesrcus sp.). Altitudinile la care cuibareste sunt si ei determinate de prezenta habitatelor cu multe

exemplare de stejar sau gorun, fiind localizate în principal la cc. 200 – 600 m, dar și la înălțimi mai joase în Dobrogea și pe Câmpia de Vest.

Distributie și ocurență: Specie sedentară a pădurilor în Palearcticul de Vest, răspândit de la Iran în Est până în Spania la Vest. Distribuția speciei se suprapune foarte bine cu distribuția carpenului, totuși este specialistul pădurilor batrane de *Quercus* sp. În Europa prezenta speciei corelează bine cu combinația unei serii de factori ca procentul total al pădurilor într-o anumită zonă, numărul total al exemplarelor batrane de *Quercus*, microclimatul destul de cald, gradul de izolare a zonelor favorabile de alte zone similare, etc. În România cele mai semnificative populații ciucanitoare pot fi găsite în zonele colinare de pe podisul Transilvaniei respectiv în gorunetele din Dobrogea, dar specia apare în majoritatea zonelor unde habitatele descrise sunt bine reprezentate.

Populație: Populație mondială: perechi Populația Europeană: 140.000 – 310.000 perechi. Populația din România: 20.000 – 24.000 perechi. Deși nu cunoaștem date cu privire la populațiile istorice din România, este foarte probabil ca populația ciucanitoare de stejar a fost în regres numeric în ultimele decenii. Fiind specialist și preferând copaci batrani cu crengi moarte, nu este deloc favorizată de silvicultura modernă. În ultimele decenii restituirile de păduri în Transilvania, și exploatarile necontrolate de multe ori ilegale au afectat populațiile într-un mod nefavorabil.

Ecologie și comportament: Ciucanitoarea de stejar este o specie teritorială care ciucărește în păduri foioase de obicei dominate de specii de *Quercus* sp. Spre deosebire de majoritatea celorlalte specii de ciucanitoare, ciucanitoarea de stejar nu bate darabana pentru marcarea teritoriului, ci folosește vocalizarea tipică în acest scop. Dimensiunea teritoriilor poate fi foarte diferită și depinde de calitatea habitatului (procentul speciilor de copaci corespunzătoare și procentul copacilor cu crengi/trunchiuri moarte), densitatea perechilor poate varia între 0.4 și 3 de perechi pe 10 hectare. Teritoriile de ciucărit și de iernat ocazional se suprapun, însă în multe cazuri exemplarele au teritorii de iernat

distincte. Perechea se întoarce la teritoriul de ciucărit. Specie monogamă. Ciucărește în scorburi escavate împreună de ambele sexe (citeodată preponderent de mascul), de multe ori în crengi sau trunchiuri moarte, și aproape totdeauna în jumătatea inferioară a trunchiurilor, de obicei la înălțimi de sub 5 m. Perioada de ciucărit începe în partea doua a lunii Aprilie cu depunerea pondei de 4-8 ouă (în medie 5.4), ouăle sunt depuse zilnic. Incubația este făcută de ambele sexe - masculul incubând în cursul nopții – și durează 11-14 zile. Puii sunt hrăniți de ambele sexe, și devin zburători la vârsta de 22-23 de zile, însă independența de părinți este dobândită doar peste încă 10-14 zile. Depune o singură pondea pe an. Hrana este procurată în principal de pe suprafața scoartei copacilor. Deși ocazional hrana este escavată de sub suprafața, acest tip de procurare a hranei este mult mai rară decât la alte specii de ciucanitori și se limitează de obicei pe porțiuni moarte/putrezite ale copacilor. Hrana constă aproape în exclusivitate din insecte pe tot parcursul anului, hrana vegetală poate fi importantă doar pe perioade scurte de iarnă.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: Convenția de la Berna: Apendix II – specii strict protejate; Principalele surse de amenințare: degradarea habitatelor - tăierea pădurilor batrane și deranjarea permanentă a locurilor de ciucărit, deteriorarea habitatelor prin aplicarea metodelor forestiere necorespunzătoare („curățarea pădurilor”), fragmentarea și izolarea microhabitatelor corespunzătoare.

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A239 Dendrocopos leucotos

Denumirea românească: Ciucanitoare cu Spate Alb

Descriere si identificare: Ciocanitoarea cu spate alb, este cea mai mare dintre ciocanitorile pestrice (lungimea corpului este de 25 de cm), dar in acelasi timp este si specia cea mai putin numeroasa. Este specie sedentara, care prefera zonele de padure cu arbori batrani si putrezi. Are tartita si partea inferioara a spatelui albe, partea superioara fiind neagra. Pe aripi prezinta benzi albe si negre. Sub obraz prezinta o dunga neagra, dar care nu ajunge pana la ceafa, iar sub aceasta este o dunga alba care se continua cu negrul aripii. Regiunea subcodala este rosie, dar spre abdomen se diminueaza culoarea. Ventral, prezinta pe flancuri pete alungite de culoare neagra. Masculul are crestetul rosu, iar femela negru. La juvenili este tot rosu, dar mai putin accentuat decat la mascul. Ciocul este lung si puternic. Strigatul este "chic", iar darabana este puternica.

Habitat: Este prezenta in padurile de foioase si de amestec, cu luminisuri si arbori batrani si putrezi, in special fag, plop, mesteacan si stejar. Prefera padurile si zavoalele din lunca raurilor.

Distributie si ocurenta: Este raspandita in Europa Centrala si de Est, Asia Centrala si Asia de Sud – Est. In Romania este prezenta in padurile de foioase si in padurile de zavoie din lunca raurilor mari.

Population: Populatia europeana este destul de mare, fiind estimata intre 180.000 – 500.000 de perechi ciocitoare. In Romania se presupune ca sunt in prezent aproximativ intre 16.000 – 24.000 de perechi.

Ecologie si comportament: Este specie sedentara in estul Europei si in Romania. Sezonul de reproducere incepe mai repede decat la alte specii de ciocanitori, in a doua jumatate a lunii aprilie. Cuibareste in scorburi, sapate cu ajutorul ciocului, in trunchiurile arborilor vechi si putrede. Femela depune direct pe substratul de lemn, ponta formata din 3 – 5 oua deculoare alba. Incubatia dureaza 14 – 16 zile si este asigurata de cei doi parteneri. Pe la jumatatea lunii iunie, puii devin independenti si parasesc scorbura. Hrana este formata in special din insecte xilofage pe care le cauta in special in partea inferioara a trunchiului; se poate hrani si cu seminte, mai ales in timpul iernii.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Europa, specia se afla in siguranta. In Romania este una dintre cele mai putin numeroase specii de ciocanitori, fiind protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. Specia nu este permisa la vanatoare, fiind protejata prin Legea 407/2006 (contraventia se pedepseste cu amenda de 135 de euro/exemplar). Mentinerea unui numar suficient de arbori uscati pe picior (5-10 m³/ha) pentru asigurarea unor conditii adecvate pentru cuibarit. Evitarea tratamentelor severe contra insectelor. Evitarea amplasarii de drumuri si a altor obiective cu potential mare de deranj.

Ciocanitorile pot fi folosite ca specii umbrela, indicator al abundentei altor specii de pasari.

Localizare în sit ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A246 Lullula arborea

Denumirea romaneasca: Ciocarlia de Padure

Descriere si identificare: Este o pasare cantatoare de talie mica, lungimea corpului fiind aproximativ 15 cm. Ca marime se afla intre ciocarlia de stol (*Calandrella brachydactyla*) si ciocarlia de camp (*Alauda arvensis*). Lungimea aripii este de 93-103 cm, iar greutatea corpului 21-39 g. Coadă este scurta, iar aripile destul de scurte, late si rotunjite. Aceste caractere sunt bine vizibile si in zborul caracteristic, care este puternic unduit. Culoarea de baza a partii superioare este de un maroniu cald cu striatii asemanatoare celorlate ciocarlii. Pieptul este striat, iar abdomenul alb. Striatiile pieptului continua si pe partea superioara, formand un colier lat. Ciocul este destul de fina si subtire. Desenul capului este caracteristica speciei: superciliile prominente, albe ajung la ceafa, unde se intrunesc. Obrazul este maroniu-roscat, accentuat de supraciliul alb. Supraalarele

primare formeaza un desen cu contrast caracteristic, de alb-negru-alb. Coada este scurta comparativ cu corpul, cu pete albe terminale. Rectricele exterioara nu este alba, ca la ciocarlia de camp si ciocarlia de stol, ci maronie si nu are nici banda terminala alba pe aripi. Juvenilii sunt asemanatoare adultilor, dar desenul capului si a corpului este mai putin accentuata. Atat juvenilii, cat si adultii fac năpărlire totala in vara, astfel in toamna nu se mai poate face diferenta dintre cele doua grupuri de varsta pe teren. Sexele nu diferă in colorit.

Atat vocea in zbor, cat si cantecul ii sunt caracteristice. Vocea in zbor: tit-lu-iit. Cantecul: mai multe sunete repetate de cateva ori, esitant la inceput, apoi devenind mai rapida si puternica. De ex. kli-kli-kli-kli lu-lu-lu-lu-lu klie-klie-klie telletellette. Cateodata poate canta si noaptea.

Habitat: In arealul de raspandire il putem intalni in habitate diferite. De obicei prefera zona de deal si a muntilor joase, dar uneori urca si peste limita de padure. Ca o generalitate putem afirma, ca de obicei ii plac habitatele deschise cu tufisuri, copaci sau uneori stanci mici, pe care se aseaza des contrar celorlalte ciocarii. Prefera zonele deluroase, rareori cuibarind pe platouri. Astfel il putem intalni pe pajisti cu tufisuri si copaci, la marginea padurilor, plantatiile de paduri foarte tinere, defrisari, vii si livezi abandonate sau alte zone deschise cu copaci si tufisuri. Nu cuibareste in interiorul padurilor inchise. Evita terenurile agricole, dar cateodata cuibareste pe parloage. In Romania cele mai caracteristice habitate pe care il putem intalni sunt pasunile de deal si cele de la poalele muntilor, cu tufisuri si copaci imprastiate, sau in Dobrogea pajistile cu stanci si tufisuri imprastiate.

Distributie si ocurenta: Cuibareste in toata Europa pana la sudul Scandinaviei si latitudinea de 60° in nord, in nordul Africii si Asia Mica pana la Iran. In Romania este specie cuibaritoare a zonei de deal si a muntilor joase, astfel il putem intalni in dealurile din Dobrogea, in Subcarpati si in Transilvania. Pe campie este rara.

Population: Populatia mondiala: necunoscut; Populatia europeana: 1 300 000 – 3 300 000; Populatia din Romania: 65 000 – 87 000. Efectivele Europene sunt considerate stabile in momentul de fata, dar in anii 1970-1990 populatia europeana a suferit o scadere importanta. Efectivele din Romania sunt considerate a fi in crestere, insa credem ca acest fenomen este numai unul tranzitional (vezi mai jos) si probabil o scadere accentuata va avea loc in viitorul apropiat. De aceea consideram ca specia este vulnerabila.

Ecologie si comportament: Perioada de cuibarit incepe la sfarsitul lunii martie, majoritatea perechilor incep insa cuibaritul in prima parte a lunii aprilie. Cuibaritul, inclusiv cuibarul inlocuitor poate prelungi pana in august. Isi construiesc cuibul pe pamant, de obicei sub un smoc de iarba, copaci tinere, sau rareori la baza tufisurilor sau in loc deschis. Ca sa fie ferit de soare, cuibul de obicei are o orientatie intre nord-vest si sud-est. Femela isi construiesc cuibul intr-o gaura sapata cu ciocul, din material vegetal. Masculul de obicei nu ajuta femela, dar el este cel care alege locul cuibului. Cuibul este mai adanc decat la ciocarlan (*Galerida cristata*) sau la ciocarlia de camp. Cuibarul de obicei contine 4-5 oua, cazurile cu 3 sau 6 oua sunt rare. Oul este alb cu pete maronii de diferita marime. Petele pot alcatui o banda pe capatul lat. Femela incepe clocitul la penultimul sau ultimul ou depus si clocitul dureaza 11-15 zile. Masculul

nu cloceste. Iesirea puilor din ou este sincronizata si de obicei petrec 9-10 zile in cuib. Dupa parasirea acestuia insa mai dureaza 2-4 zile pana cand devin zburatori si perioada independentei este si mai lunga. O pereche in conditii optime poate cuibari si de trei ori anual, insa majoritatea perechilor sunt nevoiti sa faca cuibar inlocuitor. Astfel se intampla ca o pereche construiesc 6-7 cuiburi si femela depune peste 20 de oua intr-un an. In perioada de cuibarit hrana este alcatuit preponderent de arthropode culese de pe pamant sau de la partea inferioara a vegetatiei. Puii sunt hraniti exclusiv cu arthropode, adultii consumand si samante. In afara perioadei de cuibarit samantele devin mai importante. Este o specie migratoare de distanta scurta, petrecand iarna in Mediteraneana. Primele exemplare sosesc inapoi in ultimele zile a lunii

februarie – începutul lunii martie (depinde de vreme) și majoritatea exemplarelor deplasează spre sud în octombrie-noiembrie.

Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: După al doilea război mondial populația vest-europeană a ciocarliei de pădure a crescut semnificativ datorită viilor, livezilor și terenurilor agricole abandonate. În mijlocul anilor 1950 însă a început o scădere, care a continuat până în zilele noastre. Deși nu există date, este foarte probabil, că în România a existat un proces similar după 1990, când agricultura intensivă în multe locuri a fost schimbată de una extensivă. Astfel multe vii, livezi și terenuri agricole au fost abandonate, care a favorizat ciocarlia de pădure. În prezent specia este destul de comună, România susținând o populație semnificativă.

Odată cu intrarea în Uniunea Europeană este de așteptat o intensificare a agriculturii, respectiv o schimbare de la metodele extensive la cele intensive. Totodată va scădea și numărul rumegătoarelor domestice ținute în mod tradițional, care va conduce la abandonarea sau transformarea, și astfel dispariția pășunilor și a fanatelor. Aceste două procese vor conduce la dispariția habitatului ciocarliei de pădure și scăderea populației ciubaritoare, asemănător țarilor de vest. Pentru protejarea speciei este nevoie de menținerea păștilor, mai ales a pășunilor cu tufisuri în zona de deal și în munți joase, acesta fiind habitatul preferat a ciocarliei de pădure în România. Cainii și pisicile vagabonde pot jefui cu ușurință cuiburile, acestea fiind construite pe pământ.

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A338 Lanius collurio

Denumirea românească: Sfrancioc Rosiatic

Descriere și identificare: Este o pasare mai mare decât vrabia și mai frumoasă colorată. Masculul are spatele maro – castaniu, creștetul și ceafa gri – cenușiu, coada neagră cu alb pe margini. Ventral este alb cu tentă spre roz. Pe frunte prezintă o dungă neagră foarte subțire, care trece și peste ochi. Femela și juvenii sunt maro cu linii transversale semilunare pe spate și pe piept. La femela, coada este maro cu puțin alb la baza bordurii rectricelor externe. Ciocul este puternic și încovoiat la vârf. Strigatul este scurt și dur: “zec” sau “chec”. Cântecul nupțial este de slabă intensitate, imitând cântecul altor pasări.

Habitat: Este prezent în lizierele pădurilor mari de deal și de lunca, în poieni, în zone deschise cu tufe multe, parcuri și grădini. Mai poate popula și maracinisurile aflate de-a lungul paraieielor.

Distribuție și ocurență: Este răspândit și ciubară în toată Europa și Asia, dar iernează în Africa. În România este răspândit în toată țara, până la altitudinea de peste 1200 m.

Populație: Populația europeană este constantă. Între anii 1970 - 1990 specia s-a aflat într-un declin moderat, dar în prezent sunt în Europa între 6.300.000 – 13.000.000 perechi clocitoare. În România sunt estimate între 1.500.000 și 2.600.000 de perechi clocitoare.

Ecologie și comportament: Specia este oaspete de vară, ce preferă ciubară în arbori sau în arbuști. Cuibul este amplasat pe crengi laterale sau în interiorul coroanei, fiind construit în special de femela și captusit cu par, lână, mușchi sau pene. În luna mai femela depune 5 – 6 ouă, clocindule timp de 14 – 16 zile. Masculul aduce hrana la cuib și pază teritoriului. După eclozare, femela acoperă puii nidicole încă 5 – 7 zile, iar după 12 – 16 zile aceștia părăsesc cuibul. Puii devin complet independenți după încă 14 zile. Dacă, forțate de condițiile de mediu, pe un teritoriu mai mic clocesc mai multe perechi de sfrancioc roșiatic, acestea își delimitează teritoriul și nu se deranjează. Hrana este formată din insecte, soareci, șopârle și uneori pasările. La fel ca și celelalte specii de sfrancioc și sfrancioc roșiatic, are obiceiul să înfingă prada în spinii plantelor sau în sarma ghimpată.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In Romania specia este protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice.

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

A122 Crex crex

Denumirea romaneasca: Cristel de Camp

Descriere si identificare: Este o specie de Ralidae cu caractere de crestet de dimensiune asemanatoare cu cristelul de balta, dar cu cioc mai scurt. Penajul este gri galben-maroniu, cu pieptul si spranceana gri-albastruie. Spatele este colorat cu pete inchise bine conturate. In zbor se evidentiaza partea interioara a aripii rosiiatic-maronie si picioarele atarnande. Coloritul femelei este aproape identica cu cea a masculului, doar pieptul gri-albastrui fiind putin mai palid. Zborul este caracterizat prin batai de aripi rapide si frecvente dand senzatia de instabilitate. Juvenilii se aseamana in penaj cu femelele, cu partea superioara mai palida cu mai mult galben, si cu partea inferioara mai alba in special pe flancuri. Anvergura aripii: 46–53 cm; lungimea corpului: 22–26 cm; greutatea medie: 120-200g.

Habitat: Traieste intre latitudini medii continentale si oceanice, de la zone boreale, temperate si de stepa, marginal la zone mediteraneene. In principiu cuibareste pe ses, dar in habitat prielnic este prezent si in altitudini pana la 1400 m, Evita atat apele statatoare, mlastinile, marginea lacurilor si a raurilor, cat si suprafetele pietroase, nisipoase sau altfel expuse. Nu cuibareste in paduri, tufarisuri, stufarisuri sau in alta vegetatie densa, mai inalta de 50 cm. Prefera locurile umede, racoroase cu vegetatie ierboasa mai mica decat inaltimea sa. In unele parti este prezent in terenuri cultivate cu trifoi sau cereale. Pasunile folosite intens sau fanatele taiate de repetate ori cu tehnici moderne de taiere nu ofera habitat prielnic pentru cuibarire, cuiburile fiind expuse usor la distrugere.

Distributie si ocurenta: Este o specie de raspandire Eurasiatica, aria de cuibarire europeana desfasurandu-se de la Marea Britanie pana la Siberia. In zonele mediteraneene cuibareste doar sporadic. Prefera terenurile deschise umede cu vegetatie ierboasa de inaltime medie cu boscheti sau alte elemente de vegetatie de inaltime medie. In Romania este prezent atat in zonele de campie cat si in zona de deal si mai ales depresiuni intra si extramontane. Populatiile cele mai insemnate se gasesc in zone, unde inca predomina agricultura traditionala extensiva pe terenuri ierboase nedrenate.

- Population: Populatia europeana a suferit un declin puternic intre anii 1970-1990, in 2004 fiind estimata la 1,3-2 milioane de perechi cuibaritoare, cu populatia cea mai insemnata in Rusia europeana. Cauza declinului puternic era probabil accentuarea agriculturii si folosirea tehnicilor de cultivare intensiva si micșorarea treptata a habitatelor ierboase umede. Populatiile de cristel de camp fluctueaza puternic in functie de conditiile meteo. In ani cu precipitatie semnificativa numarul perechilor cuibaritoare este significant mai mare, decat in ani secetoase. Populatia din tara noastra in 2004 a fost estimata la 44.000-60.000 perechi cu un trend pozitiv intre anii 1990-2002. Efectivele cele mai mari din Romania intalnim in depresiunile si zonele de deal transilvanene la dealurile Tarnavelor, valea Nirajului, poalele muntilor Fagaras, depresiunea Giurgeului, defileul inferior al Muresului, dealurile Homoroadelor, depresiunea Ciucului, podisul Hartibaciului, etc.

- Ecologie si comportament: Cristelul de camp prefera zonele umede cu vegetatie ierboasa densa mai mica de 50 de cm, mai ales in lunile mai-iunie in timpul formarii perechilor. Este important deasemenea prezenta a boschetilor sau arbusților razlete, deoarece in timpul imperecherii masculii canta aproape intotdeauna din apropierea acestora. Dupa migratia de primavara, masculii ocupa un teritoriu de cca 10 ha, pe care-l apara cu glasul lor tipic scartaitor. De multe ori se intampla ca masculii ocupatori de teritoriu nu se imperecheaza in locul, unde canta in mai, ci migreaza mai departe. Noaptea intre orele 22

și 05 sunt cei mai activi, în această perioadă de timp putând fi determinat cu ușurință teritoriile ocupate. Imperecherea începe în mai. Cuibul de o dimensiune transversală de 12-15 cm și cu o adâncime de 3-4 cm, este construit de către femelă pe sol, din plante și încapsuit cu frunze. În multe cazuri cuibul se află în partea teritoriului de cuibărire cu vegetație mai scundă de 50 de cm. Femela depune 3-12 ouă pe care le clocește singură. Oalele eclozează după 16-19 zile, după care puii rămân în cuib puțin timp, aceștia fiind hrăniți de către femelă numai 3-4 zile. După acest timp puii se hrănesc singuri fiind conduși de părinți. Aceștia devin capabili de zbor abia după vârsta de 34-38 zile. Datorită păsărilor care ajung mai târziu sau depunerii unei al doilea ponte, perioada de cuibărire poate să se prelungească până la sfârșitul lui iulie. Migrația de toamnă începe în august cu o intensitate maximă în septembrie, și se termină abia în noiembrie. Primăvara migrează începând din februarie, ajungând în zona mediteraneeană în martie și la locurile de cuibărit în lunile aprilie-mai. Specia iernează în zonele cu vegetație ierboasă din Africa de SE, ruta de migrație fiind astfel foarte lungă. Zona de iernare din Africa nu este cunoscută sigur. Deoarece migrează prin desertul Sahara este expusă la condiții climatice extrem de aride. Hrana în principiu este alcătuită din nevertebrate: lacuste, libelule, furnici, gândaci, muste, păianjeni, lămpieri, miriapode, etc. În unele cazuri prinde amfibieni mici sau soareci. Hrana de origine vegetală este alcătuită din semințe de ierburi, buruieni și cereale.

- Măsuri luate și necesare pentru ocrotire: -

Localizare în sit: ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A215 Bubo bubo

Denumirea românească: Buha mare

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A229 Alcedo atthis

Denumirea românească: Pescărușul albastru

Descriere și identificare: Este o pasare mică, de aproximativ 16-18 centimetri, și cu o greutate în jur de 40 de grame. Are un colorit intens, cu diferite nuanțe de albastru pe cap și pe spate, roșiatic – portocaliu pe burtă și cu câteva pete albe sub cioc și pe părțile laterale ale capului. Impresia de albastru cobalt, strălucitor este creată de reflexiile luminii pe structurile minuscule ale penelor rotunde. Sexul se evidențiază tot prin culoare: masculul are ciocul negru, cu niste linii portocalii, în timp ce la femele, mandibula inferioară este portocalie, ca și picioarele. Puii pescarusului albastru sunt mai puțin colorați decât adulții, pe spate nuanțele fiind de albastru spre verde, iar pieptul, galben pal. Coloritul viu oferă și un excelent camuflaj. Corpul pescarusului albastru este ușor indusă, coada este scurtă, ciocul lung și subțire, iar irisul brun închis. Amplitudinea aripilor este în jur de 24-25 de centimetri și în zbor este foarte iute.

Habitat: Habitatul pescarusului albastru este situat pe pante abrupte, rapoase sau împădurite, la adăpost de vânturi și de valuri, unde își poate construi, cu ușurință, cuibul, făcând un tunel destul de lung, la capătul căruia își aranjează "camera" rotundă, "tapetată" cu oase de pește. Îi plac și falezele calcaroase sau cu roci sedimentare care se încălzesc repede la soare. În astfel de locuri rămâne doar atât timp cât apele nu îngheată, pentru că nu îi plac deloc iernile aspre. Nu este o pasare migratoare (migrează doar cele din nord-estul Europei și cele din China, unde anotimpul rece este mult mai sever).

Distributie și ocrotire: Pescarusul albastru trăiește în Europa, Africa de Nord și Asia. În Europa Centrală. În România, poate fi văzut mai ales în Delta Dunării, dar și în zonele cu ape curgătoare limpezite sau chiar în regiuni cu lacuri curate, deoarece, hrănindu-se cu pestisori, îi este mai ușor să-l găsească în astfel de ape. Datorită acestui fapt, mică pasare este considerată un bun indicator natural al calității mediului acvatic.

Population: Chiar daca aria de raspandire a pescarusului albastru (*Alcedo atthis*) este destul de mare, numarul acestor pasari este in scadere, din cauza iernilor foarte reci, dar, mai ales, din pricina poluarii apelor si a indifferentei oamenilor fata de echilibrul precar, astazi, al naturii, de care omul se face vinovat.

Ecologie si comportament: Se hraneste preponderent cu pești mici, dar si cu diverse insecte de apa, larve, crustacei, mormoloci etc. De obicei pescuiește la panda in locurile pe care le stie, bine alese, prin plonjon asupra prazii de la o inaltime mai mare. In momentele in care nu pescuieste, se incalzeste la soare sau isi face toaleta. Noaptea, doarme in arbori mai inalti sau in tufisuri.

Cuibul este săpat în maluri și se află în fundul unor galerii pe care păsările și le sapă singure. Cuibărește din aprilie până în iunie; femela depune 4-6 ouă albe, lucioase, pe care le clocesc timp de 20 de zile, cu randul, ambii parteneri. Puii sunt in stare sa paraseasca cuibul in trei – patru saptamani, cand se pot hrani singuri.

Masuri luate si necesare pentru ocrotire: In multe tari europene, pescarusul albastru (*Alcedo atthis*) este ocrotit prin lege, ceea ce a determinat o refacere a numarului de pasari in diverse habitate.

Localizare în sit: ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A224 *Caprimulgus europaeus*

Denumirea romaneasca: Caprimulg

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

A236 *Dryocopus martius*

Denumirea romaneasca: Cicănitărea neagră

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

A429 *Dryocopus syriacus*

Denumirea romaneasca: Cicănitărea ,,,,,,,,,

Localizare în sit: ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A234 *Picus canus*

Denumirea romaneasca: Ciocănitărea verzuie

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A307 *Sylvia nisoria*

Denumirea romaneasca:

Localizare în sit: ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A321 *Ficedula albicollis*

Denumirea romaneasca:

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului

A320 *Ficedula parva*

- **Denumirea romaneasca:** Muscarul Mic

- **Descriere si identificare:** Este cea mai mica specie de muscar din europa, lungimea corpului fiind in medie 11,5 cm. Lungimea aripii este 63-72 cm. Greutatea este 8,5-11,5 g. In zbor se misca usor, cu batai de aripi rapide, adeseori asemanator pitulicelor. Alta data se comporta ca si celalalti muscari, asteptand la un loc de observatie si capturand prada cu

un zbor rapid, dupa ce se intoarce la locul de observatie. Partea superioara a adultilor este uniform maronie, cu exceptia capului, care la masculii batrani este gri. In jurul ochilor au un inel alb. Gusa si partea superioara a pieptului la masculii batrani este rosu-portocalie, ceea ce creaza senzatia unui macalandru (*Erithacus rubecula*) mic. Femelele au aceasta regiune de culoare crema. Abdomenul la ambele sexe este alb. Coada este relativ lunga si are un desen caracteristic: o banda terminala si rectrice centrale negre, astfel fiind asemanator pietrarilor. Juvenili, in afara penelor de zbor, au un penaj complet diferit. Partea superioara este maronie-roscata cu pete galbuie iar partea inferioara mai galbui cu pete inchise. Dupa prima napolire partiala devin asemanatoare femelelor, dar supraalarele mari sunt juvenile, cu pete galbuie. Masculii de prima vara (al doilea an) sunt asemanatoare femelelor. Culoarea rosie de pe gusa si pieptul masculilor incepe sa apara abia in al treilea an de viata. Adultii fac napolire totala in vara si partiala in iarna, iar juvenili partiala in vara si in iarna. In timpul migratiei are o voce caracteristica, putin asemanatoare vocii privighetorii (*Luscinia luscinia/megarhynchos*) sau a ochiuboului (*Troglodytes troglodytes*): krrrrrr. Alte voci: un scurt zri, sau tek, cand este deranjat un sunet disilabic dilu sau duli. Cantecul este iarasi caracteristica: incepe cu cateva sunete inalte, urmand o parte ritmica cu sunete disilabice iar terminand cu un sir de sunete descendente, aceasta ultima parte fiind putin asemanator cu cantecul pitulicea fluieratoare (*Phylloscopus trochilus*): zr...zri...zri...titt-i titt-i titt-ti ti ti ti.

- **Habitat:** In majoritatea arealului de raspandire prefera padurile de foioase sau mixte (foioase – conifere), dar in nord cuibareste si in paduri de conifere. Adeseori il gasim in apropierea apelor curgatoare si prefera padurile cu copaci inalti si subarbori dezvoltati. In timpul migratiei poate fi intalnit si in alte habitate cu copaci sau tufisuri. In Romania prefera padurile de fag si cele mixte de fag-brad-molid. Posibil sa cuibareasca si in padurile de carpen-tei-stejar din Podisul Nord-Dobrogean.

- **Distributie si ocurenta:** In Romania este raspandit pe tot teritoriul Carpatilor, fiind o specie comuna a fagetelor Carpatilor Orientali si Meridionali. In Muntii Banatului si in Muntii Apuseni densitatea perechilor cuibaritoare este mai mica. Perechi cuibaritoare au fost identificate si in interiorul Transilvaniei (Podisul Hartibaciului).

- **Population:** Populatia mondiala: necunoscuta; Populatia europeana: 3 200 000 – 4 600 000; Populatia din Romania: 360 000 – 512 000; Atat populatia europeana cat si cea romaneasca este considerata stabila. Noi credem insa, ca efectivele din Romania sunt in scadere datorita defrisarilor excesive din ultimii ani.

- **Ecologie si comportament:** Perioada de cuibarit incepe in luna mai, majoritatea pasarilor avand cuibar complet in a doua parte a lunii. Cuibareste numai odata pe an. De cele mai multe ori isi construiesc cuibul in scorburi, dar s-au gasit cuiburi si in aer liber, la o inaltime de 1,2-21 m de la pamant. Cuibul este construit aproape exclusiv de femela din materiale vegetale – de cele mai multe ori muschi – si este captusit cu pene si par. Cuibarul de obicei contine 5-6 oua, dar mai rar poate avea si 4 sau 7. Culoarea de baza a oului este crema cu pete fine rosiatic-maronii. Femela incepe clocitul dupa depunerea ultimului ou si dureaza 12-13 zile. Masculul nu ajuta in clocit. Puii sunt hraniti de ambii parinti si parasesc cuibul dupa 12-13 zile. Dupa parasirea cuibului mai sunt hraniti o perioada de timp pana ce devin independenti. Hrana consta predominant de insecte si alte nevertebrate. In timpul perioadei de cuibarit isi procura hrana mai ales in coroana copacilor, miscand rapid, ca pitulicele, dar cateodata vaneaza ca celalalti muscari. Mai rar poate culege hrana si de pe partea inferioara a vegetatiei sau de pe pamant. In timpul migratiei si la locurile de iernare misca mai mult in partea inferioara a vegetatiei (subarbori, tufisuri). Este o specie migratoare de distanta lunga, fiind unul dintre foarte putinele specii cuibaritoare din Romania, care migreaza in sud-est, petrecand iarna in Pakistan si India, nu in Africa. Soseste inapoi in masa in prima parte a lunii mai, masculii ajungand primii. In toamna migartia cea mai intensa poate fi observata in a doua parte a lunii septembrie, dar cateva exemplare sunt prezenti pana in octombrie. O migratie de toamna foarte intensa a speciei se poate observa in Dobrogea.

- **Masuri luate si necesare pentru ocrotire:** Fiind o specie cuibaritoare in scorburi, are nevoie de lemn uscat, in picioare, pentru cuibarit. Astfel de conditii se intalnesc in padurile batrane si necurate. Scoaterea lemnului mort in picioare limiteaza deci densitatea speciei. O alta amenintare, consta in defrisarile excesive ce au loc momentan in Romania.

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A339 Lanius minor

- **Denumirea romaneasca:** Sfrancioc cu Frunte Neagra

- **Denumire stiintifica:** Lanius minor (Gmelin, 1788)

- **Descriere si identificare:** Sfranciocul cu frunte neagra se aseamana cu sfranciocul mare, dar este mai mic decat acesta, coada este proportional mai mica. Adultul are pe frunte o dunga neagra, care se prelungeste peste ochi si spre ceafa. Aripile sunt scurte si negre si au cate o pata alba. Ventral este de culoare alba cu o tenta rosietica. Spatele este cenusiu cu negru, iar coada este de asemeni neagra. Au capul mare si ciocul incovoiat la varf si puternic. Zborul este ondulatoriu si destul de jos. Juvenili nu au negru pe frunte, iar partea superioara a corpului este cafeniu dungata. Cantecul este ca un fluierat, dar cu intonatie puternica. Prefera sa stea pe firele de telegraf sau solitari in varful tufisurilor.

- **Habitat:** Prefera regiunile deschise, zonele de silvostepa, liziere si culturile agricole cu copaci izolati, tufisuri si subarbusti. Mai poate fi prezent si in livezi batrane si parcuri mari.

- **Distributie si ocurenta:** Specia este raspandita in Europa Centrala si de Sud, precum si in Asia Mica. Ierneaza in Africa de sud. In Romania este raspandit pe intreg teritoriul.

- **Population** Populatia europeana este estimata in prezent, intre 600.000 – 1500.000 de perechi clocitoare. Incepand din anii 1970 specia se afla intr-un declin moderat, care s-a extins si pe teritoriul tarii noastre. In Romania sunt in prezent intre 350.000 – 800.000 de perechi clocitoare.

- **Ecologie si comportament:** Sfranciocul cu frunte neagra este oaspete de vara in Romania. Cuibul este amplasat in coroana arborilor, arbusti sau in tufe, pe o ramura groasa sau langa tulpina. Este alcatuit din ramuri si resturi vegetale, fiind captusit cu ierburi, lana si frunze de pelin. La sfarsitul lunii aprilie si inceputul lunii mai, femela depune 5 – 6 oua, iar incubatia dureaza 15 zile si este asigurata de ambii parteneri. Puii sunt nidicoli si pleaca din cuib dupa 14 zile, dar devin independenti dupa un timp mai inmdelungat. In general este specie solitara, dar uneori poate alcatui colonii, insa cuiburile se vor afla la distante foarte mari unele de altele. Hrana este formata din insecte si din rozatoare mici, pe care uneori le infing in spinii plantelor sau in sarma ghimpata a gardurilor.

- **Masuri luate si necesare pentru ocrotire:** In Europa specia se afla intr-un declin moderat continuu, iar in Romania este protejata prin Legea 13/1993 (Conventia de la Berna), Directiva Pasari 79/409/EEC, O.U. 57/2007 – Anexa III, privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei si faunei salbatice. Specia nu este permisa la vanatoare, fiind protejata prin Legea 407/2006 (contraventia se pedepseste cu amenda de 55 de euro/exemplar). Populatia clocitoare poate fi afectata de taierea palcurilor de arbori si de arbusti.

Localizare în sit: ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

A379 Emberiza hortulana

Denumirea romaneasca: Presura de grădină

Localizare în sit: ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenic – Cheile Carașului, ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

C.3.2. Specii protejate de interes comunitar ce pot fi afectate prin implementarea PP

C.3.2.1 Specii protejate de interes comunitar menționate în formularele standard ale siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului - Locvei

Tabel C.3.2.1.

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei, Mărimea populației în cuprinsul sitului	Prezența probabilă pe amplasament / vecinătate PP.		
		Identificare	% din suprafața habitatului	% din populația sitului/ nr. perechi/indivizi
1	2	3	4	5
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARAT SITUL ROSCI0206 PORȚILE DE FIER				
SPECII DE MAMIFERE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1302 <i>Rhinolophus mehelyi</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasamentul sau în vecinătatea PP, pentru hrănire	0,0328	0,0328%
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată pe amplasamentul sau în vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasamentul sau în vecinătatea PP, pentru hrănire	0,0328	0,0328%
1305 <i>Rhinolophus euryale</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1307 <i>Myotis blythii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată pe amplasamentul sau în vecinătatea PP	0	0
1308 <i>Barbastella barbastellus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, pentru hrănire	0,0328	0,0328%
1310 <i>Miniopterus schreibersi</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, pentru hrănire	0,0328	0,0328%
1316 <i>Myotis capaccinii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată pe amplasamentul sau în vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1318 <i>Myotis dasycneme</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, pentru hrănire	0,0328	0,0328%
1321 <i>Myotis emarginatus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, pentru hrănire	0,0328	0,0328%
1323 <i>Myotis bechsteini</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, pentru hrănire și reproducere	0,0328	0,0328%
1324 <i>Myotis myotis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, pentru hrănire și reproducere	0,0328	0,0328%

1	2	3	4	5
1352* <i>Canis lupus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, fiind întrunite cond. de habitat pt. hrănire și reproducere	0,0328	0,0328%
1355 <i>Lutra lutra</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă în vecinătatea PP, pe albiile Bahna și Vodita, fiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1361 <i>Lynx lynx</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0328	0,0328%
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1188 <i>Bombina bombina</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	A fost identificată în zona albiilor Bahna și Racovăț în vecinătatea amplasamentului PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1193 <i>Bombina variegata</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	A fost identificată în zona cursurilor de apă Bahna și Racovăț în vecinătatea amplasamentului PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1217 <i>Testudo hermanni</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,0328	0,0328%
1220 <i>Emys orbicularis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă pe amplasament nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
SPECII DE PEȘTI ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1124 <i>Gobio albipinnatus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu este prezentă, pe amplasamentul sau în vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
2555 <i>Gymnocephalus baloni</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu este prezentă, pe amplasamentul sau în vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1130 <i>Aspius aspius</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe r. Bahna unde sunt îndeplinite condițiile de habitat pt. reproducere	0	0
1134 <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe r. Bahna unde sunt îndeplinite condițiile de habitat	0	0
1138 <i>Barbus meridionalis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă pe r. Bahna unde sunt îndeplinite condițiile de habitat	0	0
2011 <i>Umbra krameri</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu este prezentă, pe amplasament/ vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1145 <i>Misgurnus fossilis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu este prezentă, pe amplasamentul sau în vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1146 <i>Sabanejewia aurata</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe r. Bahna unde sunt îndeplinite condițiile de habitat	0	0

1	2	3	4	5
2522 <i>Pelecus cultratus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu este prezentă, pe amplasam./ vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1157 <i>Gymnocephalus schraetser</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe r. Bahna unde sunt îndeplinite condițiile de habitat	0	0
1159 <i>Zingel zingel</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu este prezentă, pe amplasamente sau în vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1163 <i>Cottus gobio</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu este prezentă, pe amplasamente sau în vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
SPECII DE NEVERTEBRATE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1032 <i>Unio crassus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe r. Bahna unde sunt îndepl. Cond. de habitat	0	0
1059 <i>Maculinea teleius</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu este prezentă, pe amplasamentul sau în vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1060 <i>Lycaena dispar</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu este prezentă, pe amplasamentul sau în vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1061 <i>Maculinea nausithous</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu este prezentă, pe amplasamentul sau în vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1065 <i>Euphydryas maturna</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament / vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0328	0,0328%
1074 <i>Eriogaster catax</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0328	0,0328%
4020 <i>Pilemia tigrina</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Sp. nu este prezentă, pe amplasament sau în vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1078 <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0328	0,0328%
1083 <i>Lucanus cervus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0328	0,0328%
1084* <i>Osmoderma eremita</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0328	0,0328%
1087* <i>Rosalia alpina</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0328	0,0328%

1	2	3	4	5
4014 <i>Carabus variolosus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	A fost identifi-cată în ampla-samentul și vecinătatea PP, în cursurilor de apă, fiind întru-nite condițiile de habitat	0,0328	0,0328%
1088 <i>Cerambyx cerdo</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătă-tea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0328	0,0328%
4046 <i>Cordulegaster heros</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	A fost iden-tificată în vecinătatea PP, în cursurilor de apă, Bahna, Vodita fiind întrunite condi-țiile de habitat	0	0
1089 <i>Morimus funereus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătă-tea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0328	0,0328%
4064 <i>Theodoxus transversalis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost iden-tificată dar poa-te fi prezentă pe ampla-sament sau în vecinătatea PP, în cursurilor de apă, fiind întru-nite condițiile de habitat	0	0
1093* <i>Austropotamo-bius torrentium</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost iden-tificată dar poa-te fi prezentă sporadic pe amplasament sau în vecină-tatea PP, în pârauri	0	0
SPECII DE PLANTE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1428 <i>Marsilea quadrifolia</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu este prezentă, pe ampla-sament sau în vecinătatea PP, nefiind în-trunite condi-țiile de habitat	0	0
1898 <i>Eleocharis carniolica</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu este prezentă, pe ampla-sament sau în vecinătatea PP, nefiind în-trunite condi-țiile de habitat	0	0
1939 <i>Agrimonia pilosa</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind întru-nite condițiile de habitat	0,0328	0,0328%
2093 <i>Pulsatilla vulgaris ssp. grandis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu este prezentă în vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
2097 <i>Paeonia officinalis banatica</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu este prezentă în vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
2120 <i>Thlaspi jankae</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecină-tatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0328	0,0328%
2285 <i>Colchicum arenarium</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia poate fi prezentă pe amplasament și în vecină-tatea PP pe pajisti	0,0328	0,0328%
2300 <i>Tulipa hungarica</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu a fost identifi-cată pe am-plasament sau în vecină-tatea PP,	0	0
2318 <i>Stipa danubialis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identifi-cată pe am-plasament sau în vecină-tatea PP,	0	0.
2327 <i>Himantoglossum caprinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecină-tatea PP,	0,0328	0,0328%

1	2	3	4	5
4066 <i>Asplenium adulterinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identifi-cată pe am- plasament sau în vecină-tatea PP,	0	0
4067 <i>Echium russicum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identifi-cată pe am- plasament sau în vecină-tatea PP,	0	0
4096 <i>Gladiolus palustris</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identifi-cată pe am- plasament / vecinătatea PP, nefiind condiții de habitat	0	0
SPECII DE PĂSĂRI PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ ROSPA0080 MUNȚII ALMĂJULUI – LOCVEI				
SPECII DE PĂSĂRI ENUMERATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC				
A031 <i>Ciconia ciconia</i>	- Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 40 – 50 perechi	Specia nu a fost identificată pe am- plasament sau în vecină-tatea PP, ne-fiind întrunite condițiile de habitat	0	0
A072 <i>Pernis apivorus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 20 – 40 perechi	Specia a fost identificată pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0341	1 – 2 p
A075 <i>Haliaeetus albicilla</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 1 pereche	Specia nu a fost identificată pe am- plasament / vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
A080 <i>Circaetus gallicus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 15– 30 perechi	Specia a fost identificată pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0341	1 – 2 p
A089 <i>Aquila pomarina</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 6 – 10 perechi	Specia a fost identificată pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0341	1 – 2 p
A091 <i>Aquila chrysaetos</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Pop. identificată în sit: 3 – 5 perechi	Specia a fost identificată pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0341	1 p
A092 <i>Hieraetus pennatus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 3 – 5 perechi	Specia este prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0341	1 p
A402 <i>Accipiter brevipes</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 5 – 10 perechi	Specia este prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0341	1 p
A104 <i>Bonasia bonasia</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 80 – 100 perechi	Specia nu a fost identificată pe am- plasament / vecinătatea PP, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
A220 <i>Strix uralensis</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 20 – 30 perechi	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0341	1 – 2 p
A231 <i>Coracias garrulus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 10 – 12 perechi	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP,	0,0341	1 p
A238 <i>Dendrocopos medius</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 1200 – 1300 perechi	Specia este prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habita	0,0341	40 – 45 p

1	2	3	4	5
A239 <i>Dendrocopos leucotos</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 300 – 350 perechi	Specia este prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind înrundite condițiile de habitat	0,0341	10 – 12 p
A236 <i>Dryocopus martius</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 210 – 230 perechi	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind condițiile de habitat	0,0341	7 – 8 p
A246 <i>Lullula arborea</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 1800 – 2300 perechi	Specia este prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind înrundite condițiile de habitat	0,0341	100 – 125 p
A338 <i>Lanius collurio</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 4900 – 5000 perechi	Specia este prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind înrundite condițiile de habitat	0,0341	170 – 180 p
A234 <i>Picus canus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 300 – 350 perechi	Specia este prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind înrundite condițiile de habitat	0,0341	10 – 12 p
A224 <i>Caprimulgus europaeus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 300 – 500 perechi	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	10 – 15 p
A103 <i>Falco peregrinus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 3 – 4 perechi	Specia a fost identificată pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind înrundite condițiile de habitat	0,0341	1 p
A215 <i>Bubo bubo</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 5 – 10 perechi	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	1 p
A379 <i>Emberiza hortulana</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: >100 – 150 perechi	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP, fiind înrundite condițiile de habitat	0,0341	3 – 6 p
SPECII DE PĂSĂRI CU MIGRAȚIUNE REGULATĂ NEMENTIONATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC				
A086 <i>Accipiter nisus</i>	Lipsă informații	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%
A256 <i>Anthus trivialis</i>	Lipsă informații	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%
A228 <i>Apus melba</i>	Lipsă informații	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%
A087 <i>Buteo buteo</i>	Lipsă informații	Specia a fost identificată pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%
A088 <i>Buteo lagopus</i>	Lipsă informații	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%
A212 <i>Cuculus canorus</i>	Lipsă informații	Specia a fost identificată pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%
A253 <i>Delichon urbica</i>	Lipsă informații	Specia nu a fost identifi-cată pe am- plasament sau în vecină-tatea PP, ne-fiind înrundite condițiile de habitat	0	0
A377 <i>Emberiza cirius</i>	Lipsă informații	Specia a fost identificată pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%
A099 <i>Falco subbuteo</i>	Anexa 4B, OUG 57/2007 Lipsă informații	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%

1	2	3	4	5
A438 <i>Hippolais pallida</i>	Lipsă informații	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%
A277 <i>Oenanthe oenanthe</i>	Lipsă informații	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%
A214 <i>Otus scops</i>	Anexa 4B, OUG 57/2007 Lipsă informații	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%
A250 <i>Ptyonoprogne rupestris</i>	Lipsă informații	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%
A311 <i>Sylvia atricapilla</i>	Lipsă informații	Specia a fost identificată pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%
A310 <i>Sylvia borin</i>	Lipsă informații	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament/ vecinătatea PP.	0,0341	0,0341%

C.3.2.2. Specii protejate menționate în formularul standard ale sitului de interes comunitar

ROSCI0198 Platoul Mehedinți

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei, Mărimea populației în cuprinsul sitului	Prezența probabilă pe amplasament / vecinătate PP.		
		Identificare	% din suprafața habitatului	% din populația sitului/ nr. perechi/indivi
1	2	3	4	5
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARAT SITUL ROSCI0198 PLATOUL MEHEDINȚI				
SPECII DE MAMIFERE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată în zona de interes, nefiind într-o nite condițiile de habitat	0	0
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată, dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, pentru hrănire	0,066	0,066%
1305 <i>Rhinolophus euryale</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată în zona de interes, nefiind într-o nite condițiile de habitat	0	0
1306 <i>Rhinolophus blasii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată în zona de interes, nefiind într-o nite condițiile de habitat	0	0
1307 <i>Myotis blythii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată în zona de interes, nefiind într-o nite condițiile de habitat	0	0
1308 <i>Barbastella barbastellus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, pentru hrănire	0,066	0,066%
1310 <i>Miniopterus schreibersi</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, pentru hrănire	0,049	0,049%
1316 <i>Myotis capaccinii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu a fost identificată în zona de interes, nefiind într-o nite condițiile de habitat	0	0

1	2	3	4	5
1323 Myotis bechsteini	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată în zona de interes, nefiind întru-nite condițiile de habitat	0	0
1324 Myotis myotis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, pentru hrănire	0,049	0,049%
1352* Canis lupus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, fiind întrunite cond. de habitat pt. hrănire și reproducere	0,066	0,066%
1354 Ursus actor	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, fiind întrunite cond. de habitat pt. hrănire și reproducere	0,066	0,066%
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1166 Triturus cristatus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată în zona de interes, nefiind întru-nite condițiile de habitat	0	0
1193 Bombina variegata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată în zona de interes, nefiind întru-nite condițiile de habitat	0	0
1217 Testudo hermanni	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă pe amplasament sau în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,049	0,049%
1220 Emys orbicularis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă pe amplasament nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1138 Barbus meridionalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată în zona de interes, nefiind întru-nite condițiile de habitat	0	0
1146 Sabanejewia aurata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată în zona de interes, nefiind întru-nite condițiile de habitat	0	0
1163 Cottus gobio	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată în zona de interes, nefiind întru-nite condițiile de habitat	0	0
SPECII DE NEVERTEBRATE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1093* Austropotamobius torrentium	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată în zona de interes, nefiind întru-nite condițiile de habitat	0	0
1083 Lucanus cervus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament / vecinătatea PP, fiind întru-nite condițiile de habitat	0,066	0,066%.
1088 Cerambyx cerdo	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,066	0,066%
1089 Morimus funereus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind întrunite cond. de habitat	0,066	0,066%

1	2	3	4	5
1044 Coenagrion mercuriale	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu este prezentă, pe amplasament sau în vecinătatea PP, nefiind îndeplinite condițiile de habitat	0	0
4057 Chilostoma banaticum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind îndeplinite cond. de habitat	0,049	0,049%
4053 Paracaloptenus caloptenoides	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind îndeplinite cond. de habitat	0,049	0,049%
SPECII DE PLANTE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
2327 Himantoglossum caprinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP	0	0
4070 Campanula serrata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP	0,025	0,025%

C.3.2.3. Specii protejate menționate în formularul standard ale sitului de interes comunitar

ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița)

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei, Mărimea populației în cuprinsul sitului	Prezența probabilă pe amplasament / vecinătate PP.		
		Identificare	% din suprafața habitatului	% din populația sitului/ nr. perechi/indivizi
1	2	3	4	5
Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE				
1310 Miniopterus schreibersi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind îndeplinite condițiile de habitat pentru hrănire	D	–
1304 Rhinolophus ferrumequinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă, fiind îndeplinite condițiile de habitat pentru hrănire	B	10 i
1355 Lutra lutra	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu poate fi prezentă, nefiind îndeplinite condițiile de habitat	C	–
1321 Myotis emarginatus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind îndeplinite condițiile de habitat pentru hrănire	B	–
1323 Myotis bechsteini	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind îndeplinite condițiile de habitat pentru hrănire	C	–
1306 Rhinolophus blasii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind îndeplinite condițiile de habitat pentru hrănire	C	–
1305 Rhinolophus euryale	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă pentru hrănire	A	10 i

1	2	3	4	5
1303 Rhinolophus hipposideros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	B	–
1324 Myotis myotis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	C	–
1307 Myotis blythii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	C	–
1352 Canis lupus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	C	–
1361 Lynx lynx	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	C	–
1354 Ursus arctos	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	C	–
1316 Myotis capaccinii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire	C	–
Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE				
1193 Bombina variegata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	C	–
1217 Testudo hermanni	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	C	5 i
Specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE				
1146 Sabanejewia aurata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	NEEVALU ATĂ	–
1130 Aspius aspius	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	D	–
1138 Barbus meridionalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	C	–
1122 Gobio uranoscopus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	NEEVALU ATĂ	–
1163 Cottus gobio	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	C	–
4123 Eudontomyzon danfordi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	C	–

1	2	3	4	5
Specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE				
1924 Oxyporus mannerheimii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identificată	B	–
4036 Leptidea morsei	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identificată	NEEVALU ATĂ	–
4039 Nymphalis vaualbum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	B	1 i
4035 Gortyna borellii lunata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identificată	A	–
4046 Cordulegaster heros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	B	–
1083 Lucanus cervus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	B	2 i
4057 Chilostoma banaticum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	B	–
1093 Austropotamobius torrentium	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	A	–
1085 Buprestis splendens	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identificată	B	–
4014 Carabus variolosus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	B	1 i
1052 Euphydryas maturna	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	B	2 i
1059 Maculinea teleius	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	B	3 i
4052 Odontopodisma rubripes	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identificată	B	–
4054 Pholidoptera transsylvanica	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identificată	B	–
1088 Cerambyx cerdo	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	B	3 i

1	2	3	4	5
1089 Morimus funereus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este, fiind întrunite condițiile de habitat	A	3 i
1087 Rosalia alpina	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	B	1 i
4053 Paracaloptenus caloptenoides	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	A	5 i
1084 Osmoderma eremita	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	A	2 i
4026 Rhysodes sulcatus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identificată	NEEVALU ATĂ	–
1078 Callimorpha quadripunctaria	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia poate fi prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	B	2 i
1060 Lycaena dispar	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	C	2 i
Specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE				
4070 Campanula serrata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	B	5 i
2327 Himantoglossum caprinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identificată	C	–
1902 Cypripedium calceolus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia nu a fost identificată	B	–

C.3.2.3. Specii protejate menționate în formularele standard ale siturilor de interes comunitar

ROSCI0226 Semenice Cheile Carașului și ROSPA0086 Munții Semenice – Cheile Carașului

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei, Mărimea populației în cuprinsul sitului	Prezența pe amplasament / vecinătate PP.		
		Identificare	% din suprafața habitatului	% din populația sitului/ nr. perechi/indivizi
1	2	3	4	5
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARAT SITUL ROSCI0226 SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI				
SPECII DE MAMIFERE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1323 Myotis bechsteini	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este posibil să fie prezen-tă , dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,0070%	Lipsă infor-mații
1308 Barbastella barbastellus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este posibil să fie prezen-tă , dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,0070%	Lipsă infor-mații

1	2	3	4	5
1310 Miniopterus schreibersi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este posibil să fie prezen-tă în zona neimpădurită. Nu a fost identificată cale de migrație	0,0070%	Lipsă infor-matii
1352 Canis lupus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este posibil să fie prezen-tă în zona îm-pădurită dar nu au fost semnalate culcușuri sau alte urme de trecere în am-plasam. PP	0	0
1361 Lynx lynx	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este posibil să fie prezen-tă în zona îm-pădurită, dar nu au fost semnalate culcușuri sau urme de tre-cere în am-plasam. PP	0	0
1354 Ursus arctos	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este posibil să fie prezen-tă în zona îm-pădurită, dar nu au fost semnalate culcușuri sau urme de tre-cere în am-plasam. PP	0	0
1304 Rhinolophus ferrumequinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este posibil să fie prezen-tă, dar nu a fost semnala-tă în timpul observațiilor din teren	0,0070%	Lipsă infor-mații
1303 Rhinolophus hipposideros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, ne-fiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1306 Rhinolophus blasii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, ne-fiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1305 Rhinolophus euryale	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, ne-fiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1324 Myotis myotis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este posibil să fie prezen-tă, dar nu a fost semnala-tă în timpul observațiilor din teren	0,0070%	Lipsă infor-mații
1307 Myotis blythii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este posibil să fie prezen-tă în zona neimpădurită. Nu a fost identificată cale de migrație	0,0070%	Lipsă infor-matii
1316 Myotis capaccinii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, ne-fiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1321 Myotis emarginatus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, ne-fiind întrunite condițiile de habitat	0	0
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1193 Bombina variegata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
SPECII DE PEȘTI ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1163 Cottus gobio	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
2511 Gobio kessleri	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0

1	2	3	4	5
1146 Sabanejewia aurata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1138 Barbus meridionalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
SPECII DE NEVERTEBRATE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1078 Callimorpha quadripunctaria	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinătatea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,0070%	Lipsă informații
1088 Cerambyx cerdo	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,0070%	Lipsă informații
1060 Lycaena dispar	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1061 Maculinea nausithous	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
4014 Carabus variolosus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
4057 Chilostoma banaticum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,0070%	Lipsă informații
1089 Morimus funereus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,0070%	Lipsă informații
1039 Nymphalis vaulbum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
4048 Isophya costat	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1093* Austropotamobius torrentium	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
SPECII DE PLANTE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1902 Cypripedium calceolus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este posibil să fie prezentă, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,0070%	Lipsă informații
SPECII DE PĂSĂRI PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ ROSPA0020 MUNȚII SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI				
SPECII DE PĂSĂRI ENUMERATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC				
A091 Aquila chrysaetos	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 1 pereche	Este posibil să fie prezentă în zona împădurită, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,0073%	0

1	2	3	4	5
A080 Circaetus gallicus	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 6 – 10 perechi	Este posibil să fie prezen-tă în zona îm-pădurită, dar nu a fost sem- nalată în tim-pul observații-lor din teren	0,0073%	0
A072 Pernis apivorus	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 20 – 40 perechi	Este posibil să fie prezen-tă în zona îm-pădurită, dar nu a fost sem- nalată în tim-pul observații-lor din teren	0,0073%	0
A103 Falco peregrinus	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 3 – 4 perechi	Este posibil să fie prezen-tă în zona îm-pădurită, dar nu a fost sem- nalată în tim-pul observații-lor din teren	0,0073%	0
A215 Bubo bubo	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 4 – 6 perechi	Este posibil să fie prezen-tă în zona îm-pădurită, dar nu a fost sem- nalată în tim-pul observații-lor din teren	0,0073%	0
A104 Bonasa bonasia	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 70 – 90 perechi	Nu poate fi prezentă, nefiind înrunit condițiile de habitat	0	0
A224 Caprimulgus europaeus	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 20 – 40 perechi	Este posibil să fie prezen-tă în zona îm-pădurită, dar nu a fost sem- nalată în tim-pul observații-lor din teren	0,0073%	0
A239 Dendrocopos leucotos	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 260 – 285 perechi	Specia este prezentă, fiind înrunit condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,0073%	2 perechi
A238 Dendrocopos medius	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 130 – 180 perechi	Nu poate fi prezentă, nefiind înrunit condițiile de habitat	0	0
A234 Picus canus	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 260 – 280 perechi	Specia este prezentă, fiind înrunit condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,0073%	2 perechi
A236 Dryocopus martius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 80 – 95 perechi	Nu poate fi prezentă, nefiind înrunit condițiile de habitat	0	0
A246 Lullula arborea	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 150 – 250 perechi	Specia este prezentă, fiind înrunit condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,0073%	2 perechi
A321 Ficedula albicollis	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 14500 – 17000 p.	Specia este prezentă, fiind înrunit condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere.	0,0073%	115 perechi
A320 Ficedula prava	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 1300 – 1700 p	Specia este prezentă, fiind înrunit condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,0073%	10 perechi
A338 Lanius collurio	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 1000 – 1400 perechi	Specia este prezentă, fiind înrunit condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,0073%	8 perechi
A379 Emberiza hortulana	-Anexa 1, Directiva 2009/147/EC, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 30 – 60 perechi	Nu poate fi prezentă, nefiind înrunit condițiile de habitat	0	0

1	2	3	4	5
SPECII DE PĂSĂRI CU MIGRAȚIE REGULATĂ, NEMENTIONATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC				
A350 Corvus corax	Anexa 4B, OUG 57/2007 Populație neevaluată	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,0073%	Lipsă infor-mații
A325 Parus palustris	Fără statut de conservare specială Populație neevaluată	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
A326 Parus montanus	Fără statut de conservare specială Populație neevaluată	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0

C.3.2.4. Specii protejate menționate în formularele standard ale siturilor de interes comunitar

ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei, Mărimea populației în cuprinsul sitului	Prezenta pe amplasament / vecinătate PP.		
		Identificarea speciei	% din suprafața habitatului	% din populația sitului/ nr. perechi/indivizi
1	2	3	4	5
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARAT SITUL ROSCI0031 CHEILE NEREI -BEUȘNIȚA				
SPECII DE MAMIFERE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1361 Lynx lynx	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Este posibil să fie prezentă în zona împădurită dar nu a fost semnalate cul-cușuri sau urme de trecere în amplasamentul PP	0	0
1318 Myotis dasycneme	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Nu poate fi prezentă, ne-fiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1304 Rhinolophus ferrumequinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Este posibil să fie prezen-tă, dar nu a fost semnala-tă în timpul observațiilor din teren	0,0006	Nu sunt infor-mații despre mari-mea popu-latiei
1303 Rhinolophus hipposideros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Este posibil să fie prezen-tă , dar nu a fost semna-lată în timpul observațiilor din teren	0,0006	Nu sunt infor-mații despre mari-mea popu-latiei
1306 Rhinolophus blasii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Este posibil să fie prezen-tă, dar nu a fost semna-lată în timpul observațiilor din teren	0,0006	Nu sunt infor-mații despre mari-mea popu-latiei
1324 Myotis myotis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Este posibil să fie prezentă și a fost semnalată în timpul obser-vațiilor din teren, 2 indivizi	0,0006	Nu sunt infor-mații despre mari-mea popu-latiei
1307 Myotis blythii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Este posibil să fie prezentă în zona neimpă-durită. Nu a fost identificată o cale de migrație	0,0006	Nu sunt infor-mații despre mari-mea pop.
1310 Miniopterus schreibersi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Este posibil să fie prezentă în zona neimpă-durită. Nu a fost identificată cale de migrație	0,0006	Nu sunt infor-mații despre mari-mea popu-latiei
1352* Canis lupus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Este posibil să fie prezentă în zona împădurită dar nu a fost sem-nalate culcu-șuri sau urme de trecere în amplasamen-tul PP	0	0
1354 Ursus arctos	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informații privind mărimea populației în sit	Este posibil să fie prezentă în zona împădurită, dar nu a fost semnalate bâr-loage sau urme de trecere în amplasamentul PP	0	0

1	2	3	4	5
1355 <i>Lutra lutra</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1193 <i>Bombina variegata</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Este prezenta in zona, dar nu este afectata de PP (stalpii LEA nu afecteaza habitatul de hranire si reproducere)	0	0
SPECII DE PEȘTI ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1138 <i>Barbus meridionalis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
2511 <i>Gobio kessleri</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1146 <i>Sabanejewia aurata</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1157 <i>Gymnocephalus schraetser</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1163 <i>Cottus gobio</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1160 <i>Zingel streber</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1134 <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1122 <i>Gobio uranoscopus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
2533 <i>Cobitis elongata</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Nu sunt informatii privind marimea populatiei în sit	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
SPECII DE NEVERTEBRATE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
1093* <i>Austropotamobius torrentium</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Lipsă informații	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1083 <i>Lucanus cervus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Lipsă informații	Specia a fost semnalată în zona de pășune împădurită, 2 indivizi	0,074	Lipsă infor-mații
1078 <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Lipsă informații	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecinăta-tea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,074	Lipsă infor-mații
4054 <i>Pholidoptera transsylvanica</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Lipsă informații	Este posibil să fie prezentă în zona neim-pădurită.	0,074	Lipsă infor-mații
1044 <i>Coenagrion mercuriale</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Lipsă informații	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0

1	2	3	4	5
1039 Nymphalis vaulbum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Lipsă informații	Este posibil să fie prezentă	0,074	Lipsă infor-mații
1089 Morimus funereus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Lipsă informații	Specia a fost identificată pe amplasament și în vecină-tea PP, fiind întrunite condițiile de habitat	0,074	Nu sunt infor-mații despre mari-mea popu-latiei
4064 Theodoxus transversalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Lipsă informații	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1087* Rosalia alpina	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Lipsă informații	Este posibil să fie prezentă în zona împadurita	0,074	Lipsă infor-mații
4046 Cordulegaster heros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Lipsă informații	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
1032 Unio crassus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Lipsă informații	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
SPECII DE PLANTE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE				
2327 Himantoglossum caprinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007 Lipsă informații	Specia nu a fost identifi-cată pe am-plasament și în vecină-tatea PP	0	0
SPECII DE PĂSĂRI PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ ROSPA0020 CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA				
SPECII DE PĂSĂRI ENUMERATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 79/409/CEE				
A215 Bubo bubo	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 4 – 6 perechi	Este posibil să fie prezentă în zona împădurită, dar nu a fost semnalată în timpul observa-țiilor din teren	0,069	0
A239 Dendrocopos leucotos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 300 – 350 perechi	Specia a fost identificată în zona împă-durită, fiind întrunite con-dițiile de habi-tat pentru hrănire și reproducere	0,069	1 pereche
A229 Alcedo atthis	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 2 – 4 perechi	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
A091 Aquila chrysaetos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 2 – 3 perechi	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
A104 Bonasa bonasia	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 50 – 70 perechi	Este posibil să fie prezen-tă în zona îm-pădurită, dar nu a fost sem-nalată în tim-pul observații-lor din teren	0,0006	0
A236 Dryocopus martius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 80 – 100 perechi	Specia a fost identificată în zona împă-durită, fiind întrunite con-dițiile de habi-tat pentru hrănire și reproducere	0,069	6 perechi
A092 Hieraetus pennatus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 2 – 4 perechi	Este posibil să fie prezen-tă în zona îm-pădurită, dar nu a fost sem-nalată în tim-pul observații-lor din teren	0,069	0
A084 Circus pygargus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 10 – 20 i	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
A220 Strix uralensis	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 30 – 35 perechi	Este posibil să fie prezen-tă în zona îm-pădurită, dar nu a fost sem-nalată în tim-pul observații-lor din teren	0,069	0

1	2	3	4	5
A081 Circus aeruginosus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 30 – 40 i	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
A320 Ficedula prava	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 500 – 1000 i	Specia a fost identificată în zona împădurită, fiind întrunite condițiile de habitat	0,069	21 indivizi
A089 Aquila pomarina	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 5 – 8 perechi	Este posibil să fie prezentă în zona împădurită, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,0006	0
A224 Caprimulgus europaeus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 200 – 300 perechi	Este posibil să fie prezentă în zona împădurită, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,069	0
A080 Circaetus gallicus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 5 – 8 perechi	Este posibil să fie prezentă în zona, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,069	0
A082 Circus cyaneus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 2 – 4 perechi	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
A231 Coracias garrulus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 3 – 5 perechi	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
A122 Crex crex	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 10 – 15 perechi	Nu poate fi prezentă, nefiind întrunite condițiile de habitat	0	0
A238 Dendrocopos medius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 60 – 100 perechi	Este posibil să fie prezentă în zona împădurită, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,069	0
A429 Dendrocopos syriacus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 5 – 7 perechi	Este posibil să fie prezentă în zona împădurită, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,069	0
A379 Emberiza hortulana	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 30 – 70 perechi	Este posibil să fie prezentă în zona neîmpădurită, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,0006	0
A338 Lanius collurio	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 1000 – 1500 perechi	Este prezentă în zona neîmpădurită	0,0006	15 perechi
A339 Lanius minor	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 20 – 40 perechi	Este posibil să fie prezentă în zona neîmpădurită, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,0006	0
A246 Lullula arborea	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 200 – 300 perechi	Specia a fost identificată, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,0006	8 perechi
A072 Pernis apivorus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 20 – 40 perechi	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat pentru hrănire și reproducere	0,069	2 perechi

1	2	3	4	5
A234 Picus canus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 250 – 300 perechi	Este posibil să fie prezen-tă în zona îm-pădurită, dar nu a fost sem- nalată în tim-pul observații-lor din teren	0,069	0
A307 Silvia nisoria	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007 Populație identificată în sit: 10 – 20 perechi	Este posibil să fie prezentă în zona neîmpădurită, dar nu a fost semnalată în timpul observațiilor din teren	0,0006	0

C.3.3. Tipuri de habitate de interes comunitar ce pot fi afectate prin implementarea PP

C.3.3.1. Tipuri de habitate Natura 2000 menționate în formularul standard al sitului de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier afectate de implementarea PP

a.) Habitate terestre identificate, descriere, suprafețe afectate prin implementarea PP

a.1) Clasa de habitate 4. – Păduri

a.1.1) Subclasa 4.1. – Păduri temperate de foioase cu frunze căzătoare

◆ Habitat identificat: R4115 Păduri balcanice de fag (*Fagus sylvatica*) cu *Geranium macrorrhizum*

- **Răspândire:** în munții din sudul Banatului și V Olteniei, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de fag și de amestec de fag.
- **Corespondența NATURA 2000:** 91K0 Păduri ilirice de *Fagus sylvatica* (Aremonio-Fagion).
- **Suprafețe:** reduse, câteva mii de ha.
- **Stațiuni:** Altitudini = 400–900 m. Clima: T = 9–70C, P = 900–1000 mm. Relief: versanți puternic înclinați, umbriți. Roci: calcare. Soluri: de tip rendzină, superficiale– mijlociu profunde, eubazice, relativ umede, eutroifice.
- **Structura:** Fitocenoză edificată de specii balcanice. Stratul arborilor, compus, în etajul superior, din fag (*Fagus sylvatica* ssp. *moesiaca*) cu exemplare de paltin de munte (*Acer pseudoplatanus*), frasin (*Fraxinus excelsior*), tei (*Tilia platyphyllos*), iar în etajul inferior mojdrean (*Fraxinus ornus*), carpen (*Carpinus betulus*); are acoperire 70–90% și înălțimi de 20–25 m la 100 de ani. Stratul arbuștilor, slab dezvoltat, compus din *Corylus avellana*, *Evonymus verrucosus*, *Crataegus monogyna*. Stratul ierburilor și subarbuștilor, dominat de *Geranium macrorrhizum*, cu elemente din flora de mull (*Galium odoratum*, *Asarum europaeum*).
- **Valoare conservativă:** foarte mare.
- **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Fagus sylvatica*. Specii caracteristice: *Geranium macrorrhizum*. Alte specii importante: *Aremonia agrimonoides*, *Arabis turrita*, *A. procurens*, *Asplenium trichomanes*, *Brachypodium sylvaticum*, *Cystopteris fragilis*, *Dactylis polygama*, *Dryopteris robertiana*, *Doronicum columnae*, *Epipactis atrorubens*, *Geranium robertianum*, *Gymnocarpium robertiana*, *Helleborus odorus*, *Seseli libanotis*, *Lychnis coronaria*, *Melittis melissophyllum*, *Mercurialis perennis*, *Peltaria alliacea*, *Poa nemoralis*, *Polystichum lobatum*, *Pulmonaria officinalis*, *Potentilla micrantha*, *Salvia glutinosa*, *Scutellaria altissima*, *Sedum maximum*, *Silene heuffeli*, *Saxifraga heuffeli*, *Viola reichenbachiana* ș.a.
- **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** pe versanți cu expoziție umbră, pe suprafețe dispersate cuprinse în aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, inclusiv în zone de protecție integrală (RN Gura Văii – Vârciorova), în unitățile amenajistice: U.P. V Jidoștița (15A, 16A, 24B, 24D, 25A, 66B); U.P. I Racovăț (113).
- **Suprafața afectată prin implementarea PP:** 6,60 ha, dispersată în mai multe zone de-a culoarului LEA, din care 1,85 ha în RN Gura Văii – Vârciorova ; suprafața pe care se va defrișa vegetația forestieră este de 3,89 ha, din care în 1,85 ha în RN Gura Văii – Vârciorova.

- ◆ **Habitat identificat:** R4118 Păduri dacice de fag (*Fagus sylvatica*) și carpen (*Carpinus betulus*) cu *Dentaria bulbifera*
- **Correspondența NATURA 2000:** 9130 Păduri de fag de tip Asperulo – Fagetum.
- **Răspândire:** în toate dealurile peri- și intra carpatice, ca și în partea inferioară a Carpaților, în etajul nemoral.
- **Suprafețe:** circa 585.000 ha, din care 290.000 ha în dealurile vestice și Carpații Occidentali, 180.000 ha în dealurile și în Carpaților Meridionali, 80.000 în dealurile și în Carpații Orientali, 30.000 în Podișul Transilvaniei.
- **Stațiuni:** Altitudini: 300–800 (1000) m. Climă: T = 9,0–6,0 °C, P = 650–850 mm. Relief: la altitudini sub 700 m numai pe versanți umbriți și văi, chiar pe versanți însoriți cu vechi alunecări; la altitudini peste 700 m, pe versanți cu diferite înclinări și expoziții, culmi, platouri. Rocă: în general molase (alternanțe de argile, nisipuri, pietrișuri), marne, gresii calcaroase, calcare, șisturi (la munte). Soluri: de tip eutricambosol, luvosol, profunde, slab acide, eubazice, umede, eutrofe.
- **Structura:** Fitocenoze edificate de specii europene, nemorale și balcanice, mezoterme, mezofile, mezo-eutrofe. Stratul arborilor, compus exclusiv din fag (*Fagus sylvatica* ssp. *moesiaca* și ssp. *sylvatica*), sau cu amestec redus de carpen (*Carpinus betulus*), iar diseminat gorun (*Quercus petraea*), cireș (*Cerasus avium*), paltin de munte (*Acer pseudoplatanus*), sorb de câmp (*Sorbus torminalis*), ulm (*Ulmus glabra*, *U. minor*), frasin (*Fraxinus excelsior*), tei pucios (*Tilia cordata*), iar în sud-vestul și vestul României și cer (*Quercus cerris*) și gărnită (*Q. frainetto*). În cazul când proporția speciilor de amestec depășește 50% se formează așa numitele făgete amestecate. Acoperirea realizată de arboret este de 80–100%, iar înălțimea atinsă de fag la 100 de ani este de 25–35 m. Stratul arbuștilor, cu dezvoltare variabilă, în funcție de acoperirea realizată de arboret, este compus din *Corylus avellana*, *Crataegus monogyna*, *Evonymus europaeus*, *Staphylea pinnata*, *Cornus sanguinea*, *Sambucus nigra* ș.a. Stratul ierburilor și subarbuștilor, cu dezvoltare variabilă, conține specii din flora de mull (*Galium odoratum*, *Asarum europaeum*, *Stellaria holostea*, *Carex pilosa*, *Mercurialis perennis*, *Dentaria bulbifera*).
- **Valoare conservativă:** redusă.
- **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Fagus sylvatica* ssp. *moesiaca* cu frecvența mare, ssp. *sylvatica* cu frecvență mai mică, *Carpinus betulus*. Specii caracteristice: nu sunt; posibil *Erythronium dens-canis*, cât și speciile alianței *Lathyro – Carpinion* (*Carpinus betulus*, *Cerasus avium*, *Tilia cordata*, *Melampyrum bihariense*, *Dactylis polygama*, *Ranunculus auricomus*, *Stellaria holostea*, *Crocus heuffelianus*, *Lathyrus hallersteinii*). Alte specii importante: dominantă primăvara este *Dentaria bulbifera*; cu frecvență mare se întâlnesc *Anemone ranunculoides*, *A. nemorosa*, *Asarum europaeum*, *Galium odoratum*, *Carex sylvatica*, *Dactylis polygama*, *Lamium galeobdolon*, *Lathyrus vernus*, *Milium effusum*, *Mercurialis perennis*, *Primula vulgaris*, *Pulmonaria officinalis*, *Sanicula euopaea*, *Viola reichenbachiana*, precum și unele specii sud-europene (*Melittis melissophyllum*, *Campanula persicifolia*, *Lathyrus niger*), în locuri umede, primăvara, *Allium ursinum*.
- **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** pe versanți cu expoziție N - NV din treimea superioară a bazinetelor Slătînucul Mare și Vodița, pe suprafețe cuprinse în aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, situate în afara zonelor de protecție integrală, în u.a.: U.P. IV Vodița (17A, 33D, 34F, 36B, 72A, 73E, 73F); U.P. III Bahna (104C).
- **Suprafața afectată prin implementarea PP:** 9,94 ha, dispersată în mai multe zone de-a culoarului LEA; suprafața pe care se va defrișa vegetația forestieră este de 5,86 ha.
- ◆ **Habitat identificat:** R4127 Păduri dacice mixte de gorun (*Quercus petraea*), fag (*Fagus sylvatica*) și tei argintiu (*Tilia tomentosa*) cu *Erythronium dens-canis*
- **Correspondența NATURA 2000:** 91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio -Carpiniori).
- **Răspândire:** în dealurile pericarpatice sudice și vestice, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și de amestec cu gorun.
- **Suprafețe:** circa 160.000 ha, din care 43.000 ha în sud, 55.000 ha în vest, 62.000 ha Podișul Transilvaniei.

- **Stațiuni:** Altitudini: 300–800 m. Clima: T = 9,5–6,5°C, P = 800–1000 mm. Relief: versanți slab–mediu înclinați, cu expoziții diverse, funduri de văi, coame, platouri. Roci: molase, marne, gresii calcaroase. Soluri: de tip eutricambosol, profunde, slab acide, eubazice, hidric optimale, eutrofice.
- **Structura:** Fitocenoze edificate de specii europene nemorale. Stratul arborilor, compus, în etajul superior, din gorun (*Quercus petraea* ssp. *petraea*, ssp. *dalechampii*), tei (*Tilia tomentosa* mai rar *T. cordata*, *T. platyphyllos*), frasin (*Fraxinus excelsior*), cireș (*Prunus avium*), paltin (*Acer platanoides*, *A. pseudoplatanus*), ulm (*Ulmus glabra*, *U. minor*) uneori și stejar pedunculat (*Q. robur*), iar în etajul inferior carpen (*Carpinus betulus*), jugastru (*Acer campestre*), sorb de câmp (*Sorbus torminalis*), măr (*Malus sylvestris*), păr (*Pyrus pyrausta*), la altitudini mai mari participă în proporție destul de mare fag (mai ales *Fagus sylvatica* ssp. *moesiaca*); are acoperire 80–100% și înălțimi de 25–30 m la 100 de ani. Stratul arbuștilor, dezvoltat variabil, compus din *Corylus avellana*, *Cornus mas*, *Cornus sanguinea*, *Evonymus europaeus*, *Staphylea pinnata*, *Rosa canina*, *Crataegus laevigata* ș.a. Stratul ierburilor și subarbuștilor, bogat în specii aparținând florei de mull (*Asarum europaeum*, *Galium odoratum*, *Stellaria holostea*).
- **Valoare conservativă:** moderată.
- **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Quercus petraea*, *Fraxinus excelsior*, *Tilia tomentosa*, *Carpinus betulus* (*Fagus sylvatica*). Specii caracteristice: *Erythronium dens-canis*, *Aposeris foetida*. Alte specii: în flora vernală: *Adoxa moschatelina*, *Anemone nemorosa*, *Allium ursinum*, *Corydalis cava*, *C. solida*, *Dentaria bulbifera*, *Galanthus nivalis*, *Isopyrum thalictroides*, *Scilla bifolia*; în flora estivală: *Arum maculatum*, *Ajuga reptans*, *A. genevensis*, *Asarum europaeum*, *Astragalus glycyphyllos*, *Carex sylvatica*, *C. pilosa*, *Dactylis polygama*, *Euphorbia amygdaloides*, *Geranium robertianum*, *Lamium galeobdolon*, *Lathyrus vernus*, *L. venetus*, *Lilium martagon*, *Moehringia trinervia*, *Mercurialis perennis*, *Paris quadrifolia*, *Polygonatum multiflorum*, *P. latifolium*, *Pulmonaria officinalis*, *Sanicula europaea*, *Scrophularia nodosa* ș.a.
- **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** pe versanți cu expoziție însoțită și semiînsoțită, pe suprafețe dispersate cuprinse în aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, inclusiv în zone de protecție integrală (RN Gura Văii – Vârciorova), în unitățile amenajistice: U.P. V Jidoștița (3E, 4B, 4C, 4D, 5B, 15B, 17A, 17B, 19D, 24G, 25B, 26B); U.P. IV Vodița (35B, 37C, 37E, 68ABC, 72C, 73B, 73C, 89C, 90B, 92ABEG, 93A, 93B); U.P. III Bahna (11H, 103A, 104E, 106).
- **Suprafața afectată prin implementarea PP:** 41,54 ha, dispersată în mai multe zone de-a culoarului LEA, din care 2,95 ha în RN Gura Văii – Vârciorova; suprafața pe care se va defrișa vegetația forestieră este de 24,29 ha, din care 2,95 ha în RN Gura Văii – Vârciorova.
- ◆ **Habitat identificat:** R4140 Păduri daco-balcanice de gorun (*Quercus petraea*), cer (*Q. cerris*) și tei argintiu (*Tilia tomentosa*) cu *Lychnis coronaria*
- **Corespondența NATURA 2000:** 91M0 Păduri panonice – balcanice de cer și gorun
- **Răspândire:** pe dealurile și munții joși din vestul Olteniei, Banat, Crișana, în etajul nemoral, subetajul pădurilor de gorun și amestec cu gorun.
- **Suprafețe:** circa 25.000 ha, din care 15.000 în vestul în sudul României.
- **Stațiuni:** Altitudini 300–600 m. Clima: T = 9,5–7,5 °C, P = 750–925 mm. Relief: versanți cu diferite înclinări și expoziții mai mult însoțite. Roci: șisturi, calcare, tufuri, molase. Soluri: de tip preluvosol, luvosol, eutricambosol, profunde-mijlociu profunde, lutoargiloase, slab acide, eubazice, hidric echilibrate, eutrofice.
- **Structura:** Fitocenoze edificate de specii balcanice. Stratul arborilor, compus în etajul superior din gorun (*Quercus petraea* ssp. *polycarpa*, ssp. *dalechampii*, ssp. *petraea*) și cer (*Quercus cerris*) în proporții variate, tei (*Tilia tomentosa*), mai rar gârnița (*Q. frainetto*), fag (*Fagus sylvatica* ssp. *moesiaca*), cireș (*Prunus avium*), tei (*T. platyphyllos*, *T. cordata*), iar în etajul

inferior frecvent carpen (*Carpinus betulus*) și exemplare de arțar tătăreasc (*Acer tataricum*), sorb de câmp (*Sorbus torminalis*), mojdrean (*Fraxinus ornus*), jugastru (*Acer campestre*), păr pădureț (*Pyrus pyraeaster*): are acoperire de 80–100% și înălțimi de 22–30 m la 100 de ani. Stratul arbuștilor, de regulă dezvoltat variabil, compus din *Cornus mas*, *Cornus sanguinea*, *Crataegus monogyna*, *Evonymus verrucosus*, *Ligustrum vulgare*, *Prunus spinosa*, *Rosa canina*, *Viburnum lantana* și altele. Stratul ierburilor și subarbuștilor, dezvoltat variabil, cu specii nemorale și sudeuropene.

- **Valoare conservativă:** mare.

- **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Quercus petraea*, *Q. cerris*, *Tilia tomentosa*, *Carpinus betulus*. Specii caracteristice: – . Alte specii importante: *Aremonia agrimonioides*, *Brachypodium sylvaticum*, *Campanula persicifolia*, *C. rapunculoides*, *Carex pilosa*, *Calamintha acinos*, *Dactylis polygama*, *Euphorbia amygdaloides*, *Fragaria vesca*, *Glechoma hirsuta*, *Geum urbanum*, *Helleborus odoratus* (numai în sud), *Hypericum perforatum*, *Lathyrus vernus*, *L. venetus*, *L. niger*, *Lychnis coronaria*, *Tanacetum corymbosum*, *Lithospermum purpureoeruleum*, *Melica uniflora*, *Potentilla micrantha*, *Polygonatum latifolium*, *P. multiflorum*, *Poa nemoralis*, *Rubus hirtus*, *Ruscus aculeatus*, *Sedum cepaea*, *Stellaria holostea*, *Tamus communis*, *Trifolium medium*, *Veronica chamaedris*, *Viola hirta*, *V. reichenbachiana*, *Vincetoxicum hirundinaria*.

- **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** pe versanți cu expoziție însoțită și semiînsoțită, pe suprafețe dispersate cuprinse în aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, inclusiv în zone de protecție integrală (RN Gura Văii – Vârciorova), în unitățile amenajistice: U.P. V Jidoștița (3D, 26D); U.P. III Bahna (7D, 7E, 8A, 8B, 8C, 8E, 10ABC, 104BD).

- **Suprafața afectată prin implementarea PP:** 11,04 ha, dispersată în mai multe zone de-a culoarului LEA, din care 0,05 ha în RN Gura Văii – Vârciorova; suprafața pe care se va defrișa vegetația forestieră este de 6,50 ha, din care 0,05 ha în RN Gura Văii – Vârciorova.

a.2) Clasa de habitate 8. – Terenuri agricole și peisaje artificiale

a.2.1) Subclasa 8.7. – Comunități ruderales

◆ **Habitat identificat:** R8703 Comunități antropice cu *Agropyron repens*, *Arctium lappa*, *Artemisia annua* și *Ballota nigra*

- **Correspondența NATURA 2000:** –

- **Răspândire:** Pe terenurile nelucrate din toată țara dar mai ales în regiunile din sud și est.

- **Suprafețe:** Toate terenurile rămase nelucrate (zeci de ha).

- **Stațiuni:** Altitudine: 80–350 m; Clima: T = 10,5–9,5 °C; P = 450–650 mm; Roci: depozite lutoase, loessuri, nisipuri aluviale. Soluri: cernoziomuri, soluri nisipo-lutoase, deficitare în umiditate.

- **Structura:** Speciile nitrofile mai frecvent întâlnite sunt: *Sisymbrium loeselii*, *Descurania sophia*, *Agropyron repens*, *Datura stramonium*, *Artemisia annua*, *Capsella bursa pastoris*, *Malva sylvestris*, *Ballota nigra*, *Geum urbanum*, *Cirsium lanceolatum*, *C. arvense*, *Conium maculatum*, *Leonurus cardiaca*, *Chelidonium majus*. Aceste plante de 30–40 cm înălțime realizează o acoperire de 75–80% împiedicând instalarea plantelor mai scunde cum sunt: *Poa annua*, *Lepidium ruderales*, *Polygonum aviculare*, *Atriplex tatarica*, *Amaranthus crispus*, *Geranium pusillum*.

- **Valoare conservativă:** redusă.

- **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Malva sylvestris*, *Artemisia annua*, *Ballota nigra*, *Arctium lappa*, *Conium maculatum*. Specii caracteristice: *Malva sylvestris*, *Ballota nigra*, *Artemisia annua*, *Arctium lappa*. Alte specii importante: *Descurainia sophia*, *Datura stramonium*, *Solanum nigrum*, *Chenopodium album*, *Solidago canadensis*, *Amaranthus retroflexus*, *Agropyron repens*, *Leonurus cardiaca*, *Verbena officinalis*.

- **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** terenuri cu categoria de folosință actuală „agricol” situate pe raza comunr Breznița de Ocol și (extravilan localitatea Jidoștița) și Ilovița (extravilan localitățile Ilovița și Bahna), între V. Jidoștița

și Culmea Duhovmei, pe suprafețe foarte reduse cuprinse în aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, dar în afara zonelor de protecție integrală.

- **Suprafața afectată prin implementarea PP:** 11,90 ha culoar de siguranță al LEA, pe care se va ocupa temporar suprafața de 0,81 ha pentru culoar de lucru + platforme pentru montaj și definitiv 0,09 ha pentru fundațiilor stâlpilor.

◆ **Habitat identificat:** R8704 Comunități antropice cu *Polygonum aviculare*, *L. perenne*, *Sclerochloa dura* și *Plantago major*

- **Răspândire:** Terenuri virane, margini de drum, cărări, curți, în toată țara.

- **Suprafețe:** 500–600 ha.

- **Stațiuni:** Altitudine de la nivelul mării până la 500–600 m, în zona colinară; Clima: T = 11–8,5 °C; P = 500–800 mm; Relief: terenuri plane, pante ușor înclinate cu expoziție sudică, estică și vestică. Soluri: nisipoase și luto-nisipoase bogate în substanțe organice în descompunere, deficitare în umiditate în timpul verii.

- **Structura:** Majoritatea plantelor componente sunt de talie mică, dar se pot separa două straturi: cel superior este realizat de speciile: *Lolium perenne*, *Lepidium ruderales*, *Matricaria perforata*, *Chamomilla recutita*, *Hordeum murinum*, *Malva pusilla*, *Centaurea calcitrapa*, *Eragrostis minor*. Etajul inferior este alcătuit din specii repente sau cu tulpina foarte redusă cum sunt: *Amaranthus crispus*, *Euclidium syriacum*, *Poa annua*, *Polygonum aviculare*, *Sagina procumbens*. În cadrul acestor fitocenoze pot fi semnalate și specii de briofite ruderales ca: *Bryum argenteum* și *Syntrichia ruralis*.

- **Valoare conservativă:** redusă.

- **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Poa annua*, *Polygonum aviculare*, *Plantago major*, *Sclerochloa dura*, *Lolium perenne*. Specii caracteristice: *Plantago major*, *Polygonum aviculare*, *Euclidium syriacum*, *Sclerochloa dura*. Alte specii importante: *Trifolium repens*, *Taraxacum officinale*, *Hordeum murinum*, *Matricaria perforata*, *Chamomilla recutita*, *Malva pusilla*, *Eragrostis minor*.

- **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** terenuri cu categorii de folosință actuale altele decât agricole sau forestiere situate pe raza comunei Ilovița (extravilan localitățile Ilovița și Bahna), între D. Duhovnei și pr. Racovăț, pe suprafețe foarte reduse cuprinse în situl ROSCI0206 Porțile de Fier, dar în afara zonelor de protecție integrală.

- **Suprafața afectată prin implementarea PP:** 10,60 ha culoar de siguranță al LEA, pe care se va ocupa temporar suprafața de 0,72 ha pentru culoar de lucru + platforme pentru montaj și definitiv 0,09 ha pentru fundațiilor stâlpilor.

Cod Coresp. Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Identificare habitat pe amplasamentul/ în vecinătate PP	S. habitatului în sit		S. din habitat afectată PP	
			%	ha	%	ha
1	2	3	4	5	6	7
3130	Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0	0
3140	Ape puternic oligomezotrofe cu vegetație bentonică de specii de Chara	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
3150	Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopotamo-terrestră sau Hydrocharition	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	3,000	3766,29	0	0
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitriche-Batrachion	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0	0
3280	Râuri mediteraneene cu scurgere permanentă cu specii din Paspalo-Agrostidion și perdele de Salix și Populus alba	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,001	12,55	0	0
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,000	2510,86	0	0
6110 *	Comunități rupicole calcaroase sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0	0

1	2	3	4	5	5	7
6190	Pajiști panonice de stân-cării (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
6210	Pajiști uscate seminate-rale și faciesuri cu tufă-rișuri pe substrat calcaros (<i>Festuco-Brometalia</i>)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
6260*	Pajiști panonice și vest-pontice pe nisipuri	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,010	12,55	0	0
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,000	2510,86	0	0
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietalia rotundifolia</i>)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,010	12,55	0	0
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
8220	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,050	62,77	0	0
8230	Comunități pioniere din <i>Sedo-Scleranthion</i> sau din <i>Sedoalbi-Veronicion dilleni</i> pe stâncării silicioase	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0	0
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,500	3138,57	0	0
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	1255,43	0	0
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	Este intalnit în amplasamentul proiectului propus	20,000	25108,60	0,0200	9,94
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,200	251,01	0	0
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	5,000	6277,15	0	0
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum;	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,600	753,26	0	0
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus syl-vatica</i> (Aremonio-Fagion)	Este intalnit în amplasamentul proiectului propus	20,000	25108,60	0,0200	6,60
91AA	Vegetație forestieră ponto -sarmatică cu stejar pufos	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,050	62,77	0	0
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio -Carpiniori)	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	17,000	21342,31	0,1100	0
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	Este intalnit în amplasamentul proiectului propus	0,300	376,63	1,7300	11,04
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
92A0	Zăvoaie cu <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0
9530*	Vegetație forestieră sub-mediteraneeană cu endemitul <i>Pinus nigra ssp. banatica</i>	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	125,54	0	0

C.3.3.2. Tipuri de habitate Natura 2000 menționate în formularul standard al sitului de interes comunitar ROSCI0198 Platoul Mehedinți, afectate de implementarea PP

Cod Coresp. Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Identificare habitat pe amplasamentul/ în vecinătate PP	S. habitatului în sit		S. din habitat afectată PP	
			%	ha	%	ha
1	2	3	4	5	5	7
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	Nu este intalnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,000	1071,88	0	0

6210	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	53,59	0	0
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Este întâlnit în amplasamentul proiectului propus	1,000	535,94	0,103	5,09
6520	Fânețe montane	Este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	5,000	2679,70	0,002	6,09
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	3,000	1607,82	0	0
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	Este întâlnit în amplasamentul proiectului propus	1,000	535,94	0,004	2,25
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Nu este întâlnit în amplasamentul proiectului propus	0,200	107,19	0	0
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	Este întâlnit în amplasamentul proiectului propus	1,000	535,94	0,004	2,25
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	Este întâlnit în amplasamentul proiectului propus	3,000	1607,82	0,006	10,08
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	Nu este întâlnit în amplasamentul proiectului propus	4,000	2143,76	0	0

C.3.3.3. Tipuri de habitate Natura 2000 menționate în formularul standard al sitului de interes comunitar ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei, afectate de implementarea PP

Cod Coresp. Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Marimea suprafeței în				Marimea suprafeței în amplasamentul PP		
		ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei		Rezervația Naturală Iardaștița		% din sit Natura 2000	% din RN Iard.	ha
		%	ha	%	ha			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
4060	Tufărișuri alpine și boreale	2%	1244					
6110*	Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alysso-Setion albi	1%	622					
6170	Pajiști calcifile alpine și subalpine	0,1%	62					
6410	Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (Molinion caeruleae)	0,1%	62					
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	1%	622					
6520	Fânețe montane	5%	3109					
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	6%	3730					
8160*	Grohotișuri medio-europene calcaroase ale etajelor colinar și montan	0,01%	6					
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	0,02%	12					
9530*	Vegetație forestieră sub-mediteraneeană cu endemitul Pinus nigra ssp. banatica	2%	1244					
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	0,9%	560					
91V0	Păduri dacice de fag (Symphyto-Fagion)	34,3%	21547	27,3%	138,5	0,0011%	0,1646%	0,228
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	8,6%	5347					
6190	Pajiști panonice de stâncării (Stipo-Festucetalia pallentis)	0,1%	62					
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	0,01%	6					
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	1%	622					
91E0*	Păduri aluviale cu Alnus glutinosa și Fraxinus excelsior (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	0,1%	62					

9410	Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montana (Vaccinio-Piceetea)	0,1%	62					
91K0	Păduri ilirice de Fagus sylvatica (Aremonio-Fagion)	21%	13056	27,2%	138,0	0,0017%	0,1652%	0,228
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	0,9%	560					
6210*	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco - Brometalia)	0,1%	62					
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	10,8%	6714					
3220	Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane	1%	622					
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	3%	1865	45,5%	229,9			
8110	Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin (Androsacetalia alpinae și Galeopsietalia ladani)	0,5%	311					
TOTAL	x	100%	62171	100%	506,4	0,0007%	0,0900%	0,456

C.3.3.4. Tipuri de habitate Natura 2000 menționate în formularul standard al sitului de interes comunitar ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, afectate de implementarea PP

Cod Coresp. Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Identificare habitat pe amplasamentul/ în vecinătate PP	S. habitatului în sit		S. din habitat afectată PP	
			%	ha	%	ha
1	2	3	4	5	5	7
6510	Pajiști de altitudine joasă (Alopecurus pratensis Sanguisorba officinalis)	Este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	375,55	0,73	2,75
6110 *	Comunități rupicole calci-filice sau pajiști bazifite din Alyso-Sedion albi	Este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	375,55	0,53	2,00
6410	Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (Molinion caeruleae)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,56	0	0
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	375,55	0,73	2,75
4060	Tufărișuri alpine și boreale	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	375,55	0	0
7110*	Turbării active	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,050	18,78	0	0
7120	Turbării degradate capabile de regenerare naturală	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,200	75,11	0	0
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	5,000	1877,75	0	0
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,001	0,38	0	0
6190	Pajiști panonice de stân-cării (Stipo-Festucetalia pallentis)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,56	0	0
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,700	262,89	0	0
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	Este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	7,300	2741,52	0	0,16
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	11,10 0	4168,61	0	0
91E0*	Păduri aluviale cu Alnus glutinosa și Fraxinus ex-celsior (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,040	150,22	0	0
6210*	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,56	0	0
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,010	3,76	0	0

	(<i>Thlaspietea rotundifolia</i>)					
8210	Versanți stâncosi cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,050	18,78	0	0
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,56	0	0
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	50,00 0	18777,50	0	0
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,56	0	0
3220	Vegetație herbacee de pe malurile raurilor montane	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,55	0	0
3240	Vegetație lemnoasă cu <i>Salix eleagnos</i> de-a lungul raurilor montane	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,55	0	0
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,500	187,78	0	0
7140	Mlaștini turboase de tranziție și turbării oscilante (nefixate de substrat)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,55	0	0

C.3.3.4. Tipuri de habitate Natura 2000 menționate în formularul standard al sitului de interes comunitar ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița, afectate de implementarea PP

a.) Habitate terestre identificate, descriere

a.1) Clasa de habitate 4. – Păduri

a.1.1) Subclasa 4.1. – Păduri temperate de foioase cu frunze căzătoare

♦ **Denumire:** R4118 Păduri dacice de fag (*Fagus sylvatica*) și carpen (*Carpinus betulus*) cu *Dentaria bulbifera*

- **Correspondența NATURA 2000:** 9130 Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum

- **Răspândire:** în toate dealurile peri- și intra carpatice, ca și în partea inferioară a Carpaților, în etajul nemoral.

- **Suprafețe:** circa 585.000 ha, din care 290.000 ha în dealurile vestice și Carpații Occidentali, 180.000 ha în dealurile și munții Carpaților Meridionali, 80.000 în dealurile și munții Carpații Orientali, 30.000 în Podișul Transilvaniei.

- **Stațiuni:** Altitudini: 300–800 (1000) m. Climă: T = 9,0–6,0°C, P = 650–850 mm. Relief: la altitudini sub 700 m numai pe versanți umbriți și văi, chiar pe versanți însoțiți cu vechi alunecări; la altitudini peste 700 m, pe versanți cu diferite înclinări și expoziții, culmi, platouri. Rocă: în general molase (alternanțe de argile, nisipuri, pietrișuri), marne, gresii calcaroase, calcare, șisturi (la munte). Soluri: de tip eutricambosol, luvosol, profunde, slab acide, eubazice, umede, eutrofe.

- **Structura:** Fitocenoză edificată de specii europene, nemorale și balcanice, mezoterme, mezofile, mezo-eutrofe. Stratul arborilor, compus exclusiv din fag (*Fagus sylvatica* ssp. *moesiaca* și ssp. *sylvatica*), sau cu amestec redus de carpen (*Carpinus betulus*), iar diseminat gorun (*Quercus petraea*), cireș (*Cerasus avium*), paltin de munte (*Acer pseudoplatanus*), sorb de câmp (*Sorbus torminalis*), ulm (*Ulmus glabra*, *U. minor*), frasin (*Fraxinus excelsior*), tei pucios (*Tilia cordata*), iar în sud-vestul și vestul României și cer (*Quercus cerris*) și gârniță (*Q. frainetto*). În cazul când proporția speciilor de amestec depășește 50% se formează așa numitele făgete amestecate. Acoperirea realizată de arboret este de 80–100%, iar înălțimea atinsă de fag la 100 de ani este de 25–35 m. Stratul arbuștilor, cu dezvoltare variabilă, în funcție de acoperirea realizată de arboret, este compus din *Corylus avellana*, *Crataegus monogyna*, *Evonymus europaeus*, *Staphylea pinnata*, *Cornus sanguinea*, *Sambucus nigra* ș.a. Stratul ierburilor și subarbuștilor, cu dezvoltare variabilă, conține specii din flora de mull (*Galium odoratum*, *Asarum europaeum*, *Stellaria holostea*, *Carex pilosa*, *Mercurialis perennis*, *Dentaria bulbifera*).

- **Valoare conservativă:** redusă.

- **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Fagus sylvatica* ssp. *moesiaca* cu frecvență mare, ssp. *sylvatica* cu frecvență mai mică, *Carpinus betulus*. Specii caracteristice: nu sunt; posibil *Erythronium dens-canis*, cât și speciile alianței *Lathyro – Carpinion* (*Carpinus betulus*, *Cerasus avium*, *Tilia cordata*, *Melampyrum bihariense*, *Dactylis polygama*, *Ranunculus auricomus*, *Stellaria holostea*, *Crocus heuffelianus*, *Lathyrus hallersteinii*). Alte specii importante: dominantă primăvara este *Dentaria bulbifera*; cu frecvență mare se întâlnesc *Anemone ranunculoides*, *A. nemorosa*, *Asarum europaeum*, *Galium odoratum*, *Carex sylvatica*, *Dactylis polygama*, *Lamium galeobdolon*, *Lathyrus vernus*, *Milium effusum*, *Mercurialis perennis*, *Primula vulgaris*, *Pulmonaria officinalis*, *Sanicula euopaea*, *Viola reichenbachiana*, precum și unele specii sud-europene (*Melittis melissophyllum*, *Campanula persicifolia*, *Lathyrus niger*), în locuri umede, primăvara, solul este acoperit cu *Allium ursinum*.

- **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** terenuri cu categoria de folosință actuală „pășune împădurită” din proprietatea /administrarea UAT Bozovici (ua: 16A, 16B, 16R) și pe terenuri cu categoria de folosință actuală „pădure” din UP III Poneasca (u.a. 1 AB) în ROSCI0226 / ROSPA0086 Semenice – Cheile Carașului, unde sunt amplasați stâlpii nr. 230 – 232, pe un culoar cu lungimea de 0,467 km și lățimea conform normativ de 54 m .

- **Suprafața afectată prin implementarea PP:**

Suprafața totală culoar LEA	= 2,5891 ha;
Suprafața care se va defrișa	= 2,5597 ha;
Din care: suprafața ce se va ocupa definitiv	= 0,0246 ha;
suprafața ce se va ocupa temporar cu lucrări	= 0,1401 ha;
suprafața ce se va ocupa temporar pt. siguranța LEA	= 1,9235 ha;

a.2) Clasa de habitate 8. – Terenuri agricole și peisaje artificiale

a.2.1) Subclasa 8.7. – Comunități ruderales

◆ **Habitat identificat:** R8703 Comunități antropice cu *Agropyron repens*, *Arctium lappa*, *Artemisia annua* și *Ballota nigra*

- **Correspondența NATURA 2000:** —

- **Răspândire:** Pe terenurile nelucrate din toată țara.

- **Suprafețe:** Toate terenurile rămase nelucrate (zeci de ha).

- **Stațiuni:** Altitudine: 80–350 m; Clima: T = 10,5–9,5 °C; P = 450–650 mm; Roci: depozite lutoase, loessuri, nisipuri aluviale. Soluri: cernoziomuri, soluri nisipo-lutoase, deficitare în umiditate.

- **Structura:** Speciile nitrofile mai frecvent întâlnite sunt: *Sisymbrium loeselii*, *Descurainia sophia*, *Agropyron repens*, *Datura stramonium*, *Artemisia annua*, *Capsella bursa pastoris*, *Malva sylvestris*, *Ballota nigra*, *Geum urbanum*, *Cirsium lanceolatum*, *C. arvense*, *Conium maculatum*, *Leonurus cardiaca*, *Chelidonium majus*. Aceste plante de 30–40 cm înălțime realizează o acoperire de 75–80% împiedicând instalarea plantelor mai scunde cum sunt: *Poa annua*, *Lepidium ruderales*, *Polygonum aviculare*, *Atriplex tatarica*, *Amaranthus crispus*, *Geranium pusillum*.

- **Valoare conservativă:** redusă.

- **Compoziție floristică:** Specii edificatoare: *Malva sylvestris*, *Artemisia annua*, *Ballota nigra*, *Arctium lappa*, *Conium maculatum*. Specii caracteristice: *Malva sylvestris*, *Ballota nigra*, *Artemisia annua*, *Arctium lappa*. Alte specii importante: *Descurainia sophia*, *Datura stramonium*, *Solanum nigrum*, *Chenopodium album*, *Solidago canadensis*, *Amaranthus retroflexus*, *Agropyron repens*, *Leonurus cardiaca*, *Verbena officinalis*.

- **Identificare și localizare în amplasamentul PP:** terenuri cu categoria de folosință actuală „arabil” din proprietăți particulare de pe raza UAT Bozovici, în ROSCI0031 / ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița, unde sunt amplasați stâlpii nr. 229 și 233 , pe un culoar cu lungimea de 0,277 km și lățimea conform normativ de 75 m .

- **Suprafața afectată prin implementarea PP:**

Suprafața totală culoar LEA = 0,0933 ha;

Din care: suprafața ce se va ocupa definitiv = 0,0102 ha;

suprafața ce se va ocupa temporar cu lucrări = 0,0831 ha;

suprafața ce se va ocupa temporar pt. siguranța LEA = 0,0000 ha;

Cod Coresp. Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Identificare habitat pe amplasamentul/ în vecinătate PP	S. habitatului în sit		S. din habitat afectată PP	
			%	ha	%	Ha
1	2	3	4	5	5	7
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din <i>Ranunculus fluitans</i> și <i>Callitriche-Batrachion</i>	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,19	0	0
6110 *	Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din <i>Alyso-Sedion albi</i>	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,19	0	0
6190	Pajiști panonice de stâncării (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,72	0	0
6210*	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (<i>Festuco-Brometalia</i>)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,72	0	0
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,19	0	0
3220	Vegetație herbacee de pe malurile raurilor montane	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	1,000	377,19	0	0
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,000	754,38	0	0
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolii</i>)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,72	0	0
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,010	3,77	0	0
9110	Păduri de fag de tip <i>Luzulo-Fagetum</i>	Este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	2,200	829,82	0	0
9130	Păduri de fag de tip <i>Asperulo-Fagetum</i>	Este întâlnit în amplasament și în zona limitrofă PP	30,000	11315,70	0,049%	5,5902
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,300	113,16	0	0
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,300	113,16	0	0
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,500	188,60	0	0
5130	Formațiuni de <i>Juniperus communis</i> pe tufărișuri sau pășuni calcaroase	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,01	3,77	0	0
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (<i>Cratoneurion</i>)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,001	0,38	0	0
9150	Păduri medio-europene de fag din <i>Cephalantho-Fagion</i>	Este întâlnit în amplasament și în zona limitrofă PP	12,300	4639,44	0,470%	21,8215
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip <i>Galio-Carpinetum</i>	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0,100	37,72	0	0
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (<i>Aremonio-Fagion</i>)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	15,000	5657,85	0	0
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	15,000	5657,85	0	0

C.4. Descrierea funcțiilor ecologice ale speciilor și habitatelor de interes comunitar afectate și a relației acestora cu ariile naturale protejate de interes comunitar învecinate

Amplasamentul proiectului propus și zona limitrofă acestuia sunt ocupate de un mozaic de habitate înscrise în lista habitatelor naturale protejate, cu valoare conservativă mare în care, unele speciile de floră și faună prezente sunt de interes comunitar și constituie elemente rare cu areale restrânse, așa cum sunt prezentate la subcap.C.3.3..

Habitatele speciilor protejate pentru care au fost declarate ariile speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița sunt cu largă răspândire în teritoriul siturilor și chiar în afara acestora. În această situație, prin implementarea proiectului propus nu apare pericolul limitării habitatelor speciilor protejate, sau dispariția acestora.

Populațiile speciilor și habitatelor protejate pentru care a fost declarate siturile sunt neizolate, cu arie de răspândire extinsă, iar lucrările de construcții ce se vor executa în perioada de implementare a PP nu vor determina alterarea stării actuale de conservare a speciilor și habitatelor protejate.

Lucrările de construcții ce se vor executa în perioada de implementare a proiectului propus nu vor determina reducerea numerică a populațiilor speciilor de faună protejate identificate pe amplasamentul sau în vecinătatea proiectului propus. Acestea sunt specii de faună mobilă, ai căror indivizi, în perioada execuției lucrărilor pe amplasament se vor deplasa în zone învecinate neafectate de activitatea umană, în care sunt îndeplinite condițiile de habitat. După finalizarea lucrărilor prevăzute în documentația tehnică de execuție, inclusiv cele pentru refacerea mediului și retragerea utilajelor și oamenilor de pe amplasament, exemplarele adulte din speciile de faună menționate vor reveni pe amplasamentul PP, întrucât nu s-au produs modificări semnificative ale caracteristicile naturale ale habitatelor identificate în zona de interes.

Implementarea proiectului, deși se face prin ocuparea temporară / definitivă a unor suprafețe dispersate, reduse ca întindere, precum și schimbarea categoriei de folosință a unor suprafețe din habitatele speciilor protejate nu periclitează statutul de conservare a speciilor și habitatelor pentru care au fost declarate ariile naturale protejate și al celorlate specii pentru care sunt importante siturile, precum și menținerea pe termen lung a acestora.

C.5. Statutul de conservare a speciilor și habitatelor de interes comunitar

Prin constituirea Parcului Natural Porțile de Fier, Geoparcului Platoul Mehedinți, Parcurilor Naționale Domogled – Valea Cernei, Semenici – Cheile Carașului, Cheile Nerei – Beușnița și prin declararea ariilor speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița) și a ariilor de protecție specială avifaunistice ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița ca parte integrantă a Rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, speciile periclitare la nivel național și mondial sunt protejate în cadru instituționalizat.

Administrațiile parcurilor, la elaborarea Planului de management și a Regulamentului parcului au avut în vedere siturile de interes comunitar menționate, precum și alte arii protejate menționate la subcap. C.2. și a prevăzut obiective și măsuri care să asigure protejarea speciilor și habitatelor naturale enumerate în formularele standard Natura 2000.

Statutul de conservare al speciilor și habitatelor protejate menționate în formulare standard ale siturilor de interes comunitar sunt reglementate prin OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice. Referitor la speciile și habitatele protejate identificate pe amplasamentul și vecinătatea PP menționăm că:

- habitatele naturale menționate în formularele standard al ariilor speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița), identificate în zona de implementare a PP sunt înscrise în Anexa 2 – Tipuri de habitate a căror conservare necesită declararea ariilor speciale de conservare;
- speciile de faună și floră enumerate în anexa II a Directivei 94/43/CEE, menționate în formularele standard ale siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița, identificate în zona de implementare a PP sunt înscrise în Anexa 3 – Specii de plante și animale a căror conservare necesită declararea ariilor speciale de conservare și ariilor de protecție specială avifaunistică a OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice; cu modificările și completările ulterioare.
- alte specii importante de floră și faună menționate în formularele standard ale siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița au statut de conservare reglementat prin a OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice; cu modificările și completările ulterioare fiind înscrise în una din anexele acestora: Anexa 3 – Specii de plante și animale a căror conservare necesită declararea ariilor speciale de conservare și ariilor de protecție specială avifaunistică, fie în anexele: 4A – Specii de interes comunitar/ Specii de animale și plante care necesită o protecție strictă, 4B – Specii de interes național/ Specii de animale și plante care necesită o protecție strictă, 5A – Specii de interes comunitar/ Specii de plante și animale de interes comunitar (cu excepția speciilor de păsări) a căror prelevare din natură și exploatare fac obiectul măsurilor de management, 5B – Specii de importanță națională/ Specii de plante și animale de interes național a căror prelevare din natură și exploatare fac obiectul măsurilor de management, 5C – Specii de păsări de interes comunitar a căror vânătoare este permisă, 5D – Specii de păsări de interes

comunitar a căror comercializare este permisă, 5E – Specii de păsări de interes comunitar a căror comercializare este permisă în condiții speciale, precum și endemismele și speciile rare.

C.6. Date privind structura si dinamica populatiilor de specii afectate

Referitor la structura și dinamica populațiilor de specii afectate facem precizăm cu datele de care dispunem sunt cele furnizate de formularele standard Natura 2000 ale siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenice – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița. De aici se poate cunoaște structura pe specii și habitate a elementelor de biodiversitate, fără a avea date privind mărimea populațiilor speciilor protejate. Aceste date sunt prezentate în subcap. C.3.

Față de aceasta situație, estimări privind dinamica populațiilor speciilor protejate se poate face numai în funcție de suprafața habitatelor speciilor protejate afectată de implementarea proiectului propus, acestea fiind cu un grad de aproximare foarte mare.

C.7. Relațiile structurale si functionale care creeaza si mentin integritatea ariei naturale protejate de interes comunitar

Relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariilor naturale sunt reprezentate de echilibrul dintre biotop, reprezentat de totalitatea factorilor abiotici (factorii geologici: solul, rocile, factori geografici (altitudine, longitudine, latitudine), factori mecanici (flux, reflux, curenți, cutremure), factori fizici (temperatură, lumină, apă, aer) și factori chimici (compoziția aerului, a apei, a solului)) și biocenoză (ce reprezintă întreaga diversitate elementelor vii, precum flora și fauna, dar și relațiile acestora intra/ interspecifice).

Pe teritoriul siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița, ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenice – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița relațiile structurale și funcționale care creează și mențin integritatea ariilor naturale protejate sunt date de echilibrul ecosistemelor de pădure, de râu, de mlaștină, de pajiște, fără a periclita sau a limita dezvoltarea comunităților umane incluse în acestea. Aceste relații sunt de interdependență.

În perioada de implementare a PP se va produce fragmentarea unor habitate ale speciilor de faună protejată, pe perioada lucrărilor de construcții, după care acestea vor reveni și în zona amplasamentului.

Lucrările de construcții specifice proiectului propus sunt atât din categoria lucrărilor ascunse (fundațiile stâlpilor), cât și lucrări supraterane discontunui (stâlpi pentru rețele electrice și cabluri suspendate).

După finalizarea lucrărilor de construcții terenurile ocupate temporar se vor aduce la starea inițială prin lucrări specifice refacere a mediului. Lucrările supraterane prin specificul lor, în perioada de funcționare a obiectivului

permit circulația faunei mobile spre locurile de hrănire și reproducere, iar la o parte din speciile protejate identificate chiar hrănirea pe culoarul LEA.

O activitate la scară restrânsă ca spațiu și timp, cum este cea prognozată în cadrul PP, nu va afecta integritatea, stabilitatea și starea de conservare a ariilor speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița și a ariilor de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița.

Deși proiectul propus nu face parte din categoria celor destinate administrării ariilor naturale protejate, fiind un obiectiv de asigurare a siguranței naționale se încadrează în excepția prevăzută la art. 22, al.5 lit. (b) și poate fi implementat în rezervația naturală Gura Văii – Vârciorova, luându-se măsuri speciale de protecția a habitatelor și speciilor de floră și faună de interes comunitar.

C.8. Obiectivele de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar

Amplasamentul proiectului propus se suprapune ambelor situri protejate, în zonă care în interpretarea art. 22, alin (10) din OUG nr. 57/2007 face parte atât din „zona de protecție integrală” – 5,13 ha, cât și din „zona de management durabil” – 87,57 ha, în care, prin excepție, sunt permise lucrări de construcții – investiții destinate asigurării siguranței naționale, cu respectarea principiului de utilizare durabilă a resurselor naturale și de prevenire a oricăror efecte negative semnificative asupra biodiversității.

Obiectivele de conservare ale ariilor naturale protejate, față de care s-a analizat starea actuală a mediului și impactul proiectului propus asupra speciilor și habitatelor naturale protejate menționate în formularele standard ale ariilor speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița și ale ariilor de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița. sunt cele general valabile, așa cum sunt precizate în OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice cu modificările și completările ulterioare.

Arii speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița și ariile de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița fac parte din parcuri naturale (Porțile de Fier, Platoul Mehedinți) sau naționale (Domogled – Valea Cernei, Semenici – Cheile Carașului, Cheile Nerei - Beușnița) al căror management se desfășoară pe baza Planului de management aprobat, cu obiective de conservare definite precis și a Regulamentului parcului.

Managementul parcurilor naturale și naționale urmărește menținerea interacțiunii armonioase a omului cu natura prin protejarea diversității habitatelor, speciilor și peisajului, promovând păstrarea folosințelor tradiționale

ale terenurilor, încurajarea și consolidarea activităților și practicilor agricole la care se adaugă cultura tradițională a populației locale. De asemenea, prin prevederile Planului de Management, se oferă publicului posibilități de recreere și turism și se încurajează activitățile științifice și educaționale. Obiectivele planului de management vizează:

- a) Conservarea peisajului, inclusiv a celui rezultat în urma activităților umane;
- b) Menținerea populațiilor și habitatelor de interes comunitar și național, conservarea peisajelor caracteristice și a elementelor geologice, geomorfologice și paleontologice specifice;
- c) Menținerea și promovarea valorilor culturale și a tradițiilor comune și /sau specifice fiecărei etnii;
- d) Formarea prin educație ecologică, informare, conștientizare și consultare, a unei atitudini favorabile a comunităților locale și a factorilor de decizie, față de valorile parcului, influențarea percepției și comportamentului vizitatorilor în spiritul imperativelor de conservare a patrimoniului parcului, precum și de dezvoltare durabilă locală și regională;
- e) Menținerea și promovarea activităților durabile de exploatare a resurselor și eliminarea celor susceptibile a avea un impact negativ asupra mediului, biodiversității și geodiversității;
- f) Asigurarea oportunităților pentru ca turismul și recreerea să se desfășoare în conformitate cu imperativele de conservare a patrimoniului parcului;
- g) Administrarea parcului prin asigurarea resurselor umane, financiare și logistice pentru îndeplinirea obiectivelor și pentru recunoașterea locală, națională și internațională a parcului.

Referitor la conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de floră și faună, în OUG nr. 57/2007, cap. III – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor sălbatice de floră și faună, art. 33 se prevăd interziceri, a căror nerespectare se sancționează în conformitate cu prevederile din cap. VI – Sancțiuni.

Prin evaluările de teren asupra teritoriului de interes economic pentru care se întocmește acest studiu, considerăm ca activitatea economică ce se va desfășura pe o suprafață foarte restrânsă și într-o manieră deloc invazivă sau distructivă, deoarece se va utiliza un număr redus de utilaje pentru excavații și mijloace de transport, precum și un număr redus de personal deservent, nu poate să contravină obiectivelor de conservare ale ariilor naturale și ale planurilor de management.

C.9. Descrierea stării actuale și viitoare de conservare a ariilor naturale protejate de interes comunitar

Starea siturilor Natura 2000 în prezent s-a îmbunătățit față de momentul desemnării lor, grație acțiunilor de conștientizare și de educație derulate pe parcursul anilor. Pericolele majore și riscurile se mențin încă în ceea ce privește o educație ecologică precară, gestionarea defectuoasă a deșeurilor, nivelul accentuat de sărăcie în localitățile rurale, valorificarea insuficientă și necorespunzătoare a resurselor locale de dezvoltare durabilă.

În tabelele C.9.1., C.9.2. și C.9.3. habitatele și speciile protejate identificate în zona de studiu, precum și date referitoare la importanța populațiilor lor locale, gradul de conservare și de izolare și evaluarea globală a zonei

de studiu pentru fiecare specie în parte, conform cu criteriile din Manualul de completare a formularului standard Natura 2000, aprobat prin Ordinul Ministrului Nr. 207 / 2006, în concordanță cu formularele standard Natura 2000.

C.9.1. Descrierea stării actuale și viitoare de conservare a tipurilor de habitate de interes comunitar

C.9.1.1. Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a tipurilor de habitate din aria specială de conservare ROSIC0206 Porțile de Fier

Cod Natura 2000	Denumire habitat	Starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare				
		Supraf. habitat în sit	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conserve	Glo-bal	% din S afectata de PP	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conserve	Glo-bal
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
3130	Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea	1255,43	B	B	B	B	0	B	B	B	B
3140	Ape puternic oligomezo-trofe cu vegetație bento-nică de specii de Chara	125,54	B	C	B	B	0	B	C	B	B
3150	Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopo-tamion sau Hydrocharition	3766,29	B	B	B	B	0	B	B	B	B
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion	1255,43	B	B	B	B	0	B	B	B	B
3280	Râuri mediteraneene cu scurgere permanentă cu specii din Paspalo-Agrostidion și perdele de Salix și Populus alba	12,55	A	B	A	A	0	A	B	A	A
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	2510,86	B	B	B	B	0	B	B	B	B
6110 *	Comunități rupicole calci-file sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	1255,43	B	C	B	B	0	B	C	B	B
6190	Pajiști panonice de stân-cării (Stipo-Festucetalia pallentis)	125,54	B	B	B	B	0	B	B	B	B
6210	Pajiști uscate seminat-rale și faciesuri cu tufă-rișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	125,54	B	C	B	B	0	B	C	B	B
6260*	Pajiști panonice și vest-pontice pe nisipuri	12,55	B	C	B	B	0	B	C	B	B
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	2510,86	B	C	B	B	0	B	C	B	B
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (Thlaspietea rotundifolii)	12,55	B	A	B	B	0	B	A	B	B
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	125,54	B	C	B	B	0	B	C	B	B
8220	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	62,77	B	C	B	B	0	B	C	B	B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
8230	Comunități pioniere din <i>Sedo-Scleranthion</i> sau din <i>Sedoalbi-Veronicion dilleni</i> pe stâncării silicioase	1255,43	B	A	B	B	0	B	A	B	B
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	3138,57	A	B	B	B	0	A	B	B	B
9110	Păduri de fag de tip <i>Luzulo-Fagetum</i>	1255,43	B	C	B	B	0	B	C	B	B
9130	Păduri de fag de tip <i>Asperulo-Fagetum</i>	25108,60	A	B	A	A	0,0200	A	B	A	A
9180*	Păduri din <i>Tilio-Acerion</i> pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	251,01	A	B	A	A	0	A	B	A	A
9150	Păduri medio-europene de fag din <i>Cephalanthero-Fagion</i>	6277,15	B	A	B	B	0	B	A	B	B
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip <i>Galio-Carpinetum</i> ;	753,26	B	B	B	B	0	B	B	B	B
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (<i>Aremonio-Fagion</i>)	25108,60	A	A	A	A	0,0200	A	A	A	A
91AA	Vegetație forestieră ponto - sarmatică cu stejar pufos	62,77	B	C	B	B	0	B	C	B	B
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	125,54	A	B	A	A	0	A	B	A	A
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (<i>Erythronio-Carpiniori</i>)	21342,31	A	A	A	A	0,1100	A	A	A	A
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	376,63	B	C	B	B	1,7300	B	C	B	B
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	125,54	B	C	B	B	0	B	C	B	B
92A0	Zăvoaie cu <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	125,54	B	C	B	B	0	B	C	B	B
9530*	Vegetație forestieră sub-mediteraneeană cu endemitul <i>Pinus nigra ssp. banatica</i>	125,54	B	C	B	B	0	B	C	B	B

C.9.1.2. Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a tipurilor de habitate din din aria specială de conservare ROSIC0198 Platoul Mehedinți

Cod Natura 2000	Denumire habitat	Starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare				
		Supraf. habitat în sit	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conser-vare	Glo-bal	% din S afectata de PP	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conser-vare	Glo-bal
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	1071,88	A	A	B	B	0	A	A	B	B
6210	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (<i>Festuco-Brometalia</i>)	53,59	B	B	B	B	0	B	B	B	B
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	535,94	B	C	B	B	0,103	B	C	B	B
6520	Fânețe montane	2679,70	B	C	B	B	0,002	B	C	B	B
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	1607,82	A	B	A	A	0	A	B	A	A
9110	Păduri de fag de tip <i>Luzulo-Fagetum</i>	535,94	C	C	B	C	0,004	C	C	B	C

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	107,19	B	C	B	B	0	B	C	B	B
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	535,94	B	C	C	C	0,004	B	C	C	C
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	1607,82	B	B	B	B	0,006	B	B	B	B
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	2143,76	A	B	B	B	0	A	B	B	B

C.9.1.3. Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a tipurilor de habitate din aria specială de conservare ROSIC0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița)

Cod Natura 2000 Denumire habitat	Starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare				
	Supraf. habitat în sit	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conser-vare	Glo-bal	% din S afectata de PP	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conser-vare	Glo-bal
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
4060 Tufărișuri alpine și boreale	1244	B	C	B	B	–	B	C	B	B
6110* Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	622	A	B	A	A	–	A	B	A	A
6170 Pajiști calcifile alpine și subalpine	62	B	B	B	B	–	B	B	B	B
6410 Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (Molinion caeruleae)	62	B	C	B	B	–	B	C	B	B
6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmp-piilor, până la cel montan și alpin	622	B	C	B	B	–	B	C	B	B
6520 Fânețe montane	3109	B	B	B	B	–	B	B	B	B
8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis	3730	A	A	A	A	–	A	A	A	A
8160* Grohotișuri medio-europene calcaroase ale etajelor colinar și montan	6	A	A	A	A	–	A	A	A	A
8210 Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	12	A	B	A	B	–	A	B	A	B
9530* Vegetație forestieră sub-mediteraneeană cu endemitul <i>Pinus nigra</i> ssp. <i>banatica</i>	1244	A	A	A	A	–	A	A	A	A
9130 Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	560	B	C	A	B	–	B	C	A	B
91V0 Păduri dacice de fag (Symphyto-Fagion)	21547	A	B	A	A	0,0012%	A	B	A	A
9150 Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	5347	A	B	A	A	–	A	B	A	A
6190 Pajiști panonice de stâncării (Stipo-Festucetalia pallentis)	62	A	A	B	B	–	A	A	B	B
7220* Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	6	B	C	B	B	–	B	C	B	B
40A0* Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	622	A	A	A	A	–	A	A	A	A
91E0* Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	62	A	C	A	A	–	A	C	A	A
9410 Păduri acidofile de <i>Picea abies</i> din regiunea montana (Vaccinio-Piceetea)	62	B	C	B	B	–	B	C	B	B
91K0 Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	13056	A	B	A	A	0,0019%	A	B	A	A
9180* Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	560	A	B	A	A	–	A	B	A	A

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
6210* Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco - Brometalia)	62	B	B	B	B	–	B	B	B	B
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
9110 Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	6714	B	C	B	B	–	B	C	B	B
3220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane	622	B	C	B	B	–	B	C	B	B
91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	1865	B	B	A	B	–	B	B	A	B
8110 Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin (Androsacetalia alpinae și Galeopsietalia ladani)	311	B	C	B	B	–	B	C	B	B

C.9.1.4. Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a tipurilor de habitate din din aria specială de conservare ROSIC0226 Semenice – Cheile Carașului

Cod Natura 2000	Denumire habitat	Starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare				
		Supraf. habitat în sit	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conservare	Glo-bal	% din S afectata de PP	Reprezentativitate	Suprafata relativa	Conservare	Glo-bal
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
6510	Pajiști de altitudine joasă (Alopecurus pratensis Sanguisorba officinalis)	375,55	B	C	B	B	0,73	B	C	B	B
6110 *	Comunități rupicole calci-fie sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	375,55	B	C	B	B	0,53	B	C	B	B
6410	Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (Molinion caeruleae)	37,56	B	C	B	B	0	B	C	B	B
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	375,55	B	C	B	B	0,73	B	C	B	B
4060	Tufărișuri alpine și boreale	375,55	D				0	D			
7110*	Turbării active	18,78	B	C	B	B	0	B	C	B	B
7120	Turbării degradate capabile de regenerare naturală	75,11	C	B	C	B	0	C	B	C	B
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	1877,75	A	B	B	B	0	A	B	B	B
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	0,38	B	B	B	B	0	B	B	B	B
6190	Pajiști panonice de stân-cării (Stipo-Festucetalia pallentis)	37,56	A	B	B	B	0	A	B	B	B
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	262,89	B	C	B	B	0	B	C	B	B
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	2741,52	B	C	B	B	0	B	C	B	B
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	4168,61	A	B	A	A	0	A	B	A	A
91E0*	Păduri aluviale cu Alnus glutinosa și Fraxinus excelsior (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	150,22	A	B	A	A	0	A	B	A	A
6210*	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	37,56	A	B	A	A	0	A	B	A	A

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
8120	Grohotişuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolii</i>)	3,76	C	C	B	B	0	C	C	B	B
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	18,78	B	C	B	B	0	B	C	B	B
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotişuri și ravene	37,56	B	C	B	B	0	B	C	B	B
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	18777,50	A	A	A	A	0	A	A	A	A
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	37,56	C	C	C	C	0	C	C	C	C
3220	Vegetație herbacee de pe malurile raurilor montane	377,55	B	C	B	B	0	B	C	B	B
3240	Vegetație lemnoasă cu <i>Salix eleagnos</i> de-a lungul raurilor montane	377,55	B	C	B	B	0	B	C	B	B
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (<i>Erythronio-Carpiniori</i>)	187,78	C	C	B	B	0	C	C	B	B
7140	Mlaștini turboase de tranziție și turbării oscilante (nefixate de substrat)	377,55	B	C	B	B	0	B	C	B	B

C.9.1.5. Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a tipurilor de habitate din din aria specială de conservare ROSIC0031 Cheile Nerei - Beușnița

Cod Natura 2000	Denumire habitat	Starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare				
		Supraf. habitat în sit	Reprezentativitate	Suprafața relativă	Conservare	Glo-bal	% din S afectată de PP	Reprezentativitate	Suprafața relativă	Conservare	Glo-bal
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
6110 *	Comunități rupicole calci-file sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	377,19	B	C	B	B	0	B	C	B	B
6190	Pajiști panonice de stân-cării (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	37,72	B	B	B	B	0	B	B	B	B
6210*	Pajiști uscate seminate-rale și faciesuri cu tufă-rișuri pe substrat calcaros (<i>Festuco-Brometalia</i>)	37,72	B	C	B	B	0	B	C	B	B
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	377,19	B	C	B	B	0	B	C	B	B
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	3,77	B	B	A	B	0	B	B	A	B
8120	Grohotişuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolii</i>)	37,72	B	C	B	B	0	B	C	B	B
3220	Vegetație herbacee de pe malurile raurilor montane	377,19	B	C	B	B	0	B	C	B	B
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	754,38	B	B	C	B	0	B	B	C	B
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	829,82	B	C	B	B	0	B	C	B	B
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	11315,70	A	B	A	A	0,049%	A	B	A	A
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	188,60	A	C	A	A	0	A	C	A	A

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	113,16	A	B	A	A	0	A	B	A	A
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	113,16	B	C	A	B	0	B	C	A	B
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	0,38	C	C	B	C	0	C	C	B	C
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	4639,44	A	B	A	A	0,470%	A	B	A	A
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum	37,72	B	C	B	B	0	B	C	B	B
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	5657,85	A	B	A	A	0	A	B	A	A
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion	377,19	A	C	A	A	0	A	C	A	A
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	5657,85	A	B	A	A	0	A	B	A	A
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	11,32	B	C	B	B	0	B	C	B	B
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	377,19	B	C	B	B	0	B	C	B	B

C.9.2. Descrierea stării actuale și viitoare de conservare a speciilor protejate de interes comunitar

C.9.2.1. Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a populațiilor speciilor protejate de interes comunitar din aria specială de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier

Codul și numele speciei	Situația populației și starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare			
	În SCI/SPA	În amplasamentul PP	Conserve	Izolare	Global	% de Afectare prin implement. PP	Conserve	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARAT SITUL ROSCI0206 PORȚILE DE FIER									
SPECII DE MAMIFERE									
1302 <i>Rhinolophus mehelyi</i>	A	A	B	B	B	0,056	B	B	B
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B
1305 <i>Rhinolophus euryale</i>	B	Lipsă	B	B	B	0	B	B	B
1306 <i>Rhinolophus blasii</i>	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
1307 <i>Myotis blythii</i>	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
1308 <i>Barbastella barbastellus</i>	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B
1310 <i>Miniopterus schreibersi</i>	B	B	B	C	B	0,056	B	C	B
1316 <i>Myotis capaccinii</i>	B	Lipsă	B	B	B	4	B	B	B
1318 <i>Myotis dasycneme</i>	A	Lipsă	B	A	B	0	B	A	B
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1321 <i>Myotis emarginatus</i>	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B
1323 <i>Myotis bechsteini</i>	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B
1324 <i>Myotis myotis</i>	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B
1352* <i>Canis lupus</i>	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B
1355 <i>Lutra lutra</i>	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
1361 <i>Lynx lynx</i>	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE									
1188 Bombina bombina	C	C	B	C	B	0,012	B	C	B
1193 Bombina variegata	C	C	A	C	B	0,012	A	C	B
1217 Testudo hermanni	A	A	A	B	B	0,074	A	B	B
1220 Emys orbicularis	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
SPECII DE PEȘTI									
1124 Gobio albipinnatus	C	Lipsă	C	C	C	0	C	C	C
2555 Gymnocephalus baloni	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
1134 Rhodeus sericeus amarus	B	B	B	C	B	0,012	B	C	B
1138 Barbus meridionalis	B	B	B	C	B	0,012	B	C	B
2011 Umbra krameri	Stare de conservare neevaluată					0,012	Nu se poate face evaluarea stării de conserv. Viitoare a sp.		
1145 Misgurnus fossilis	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
1146 Sabanejewia aurata	C	Lipsă	C	C	C	0	C	C	C
2522 Pelecus cultratus	C	C	B	C	B	0,012	B	C	B
1157 Gymnocephalus schraetser	C	Lipsă	B	B	B	0	B	B	B
1159 Zingel zingel	B	B	B	C	B	0,012	B	C	B
1163 Cottus gobio	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
SPECII DE NEVERTEBRATE									
1032 Unio crassus	C	C	B	C	B	0,012	B	C	B
1059 Maculinea teleius	B	Lipsă	A	C	A	0	A	C	A
1060 Lycaena dispar	B	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
1061 Maculinea nausithous	B	Lipsă	A	C	A	0	A	C	A
1065 Euphydryas maturna	B	B	B	C	B	0,074	B	C	B
1074 Eriogaster catax	B	B	A	C	A	0,074	A	C	A
4020 Pilemia tigrina	B	Lipsă	B	B	B	0	B	B	B
1078 Callimorpha quadripunctaria	B	B	B	C	B	0,074	B	C	B
1084* Osmoderma eremita	B	B	B	C	B	0,056	B	C	B
1087* Rosalia alpina	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B
4014 Carabus variolosus	B	B	B	C	B	0,056	B	C	B
1088 Cerambyx cerdo	B	B	A	C	A	0,012	A	C	A
4046 Cordulegaster heros	B	B	A	A	A	0,056	A	A	A
1089 Morimus funereus	B	B	A	C	A	0,012	A	C	A
4064 Theodoxus transversalis	B	Lipsă	B	B	B	0	B	B	B
1093* Austropotamo-bius torrentium	A	A	B	B	B	0,012	B	B	B
SPECII DE PLANTE									
1428 Marsilea quadrifolia	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
1898 Eleocharis carniolica	B	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
1939 Agrimonia pilosa	B	B	B	C	B	0,074	B	C	B
2093 Pulsatilla vulgaris ssp. Grandis	B	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
2097 Paeonia officinalis banatica	B	Lipsă	B	A	B	0	B	A	B
2120 Thlaspi jankae	A	A	B	C	B	0,017	B	C	B
2285 Colchicum arenarium	A	A	B	B	B	0,017	B	B	B
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2300 Tulipa hungarica	A	Lipsă	B	A	B	0	B	A	B
2318 Stipa danubialis	A	Lipsă	B	A	B	0	B	A	B
2327 Himantoglossum caprinum	B	B	B	C	B	0,017	B	C	B
4066 Asplenium adulterinum	A	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
4067 Echium russicum	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
4096 Gladiolus palustris	P	Lipsă	Stare de conservare neevaluată			0	Nu se poate face evaluarea stării de conserv. Viitoare a sp.		

C.9.2.2. Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a populațiilor speciilor protejate de interes comunitar din aria specială de conservare ROSCI0198 Platoul Mehedinți

Codul și numele speciei	Situația populației și starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare			
	În SCI	În ampla- samen- tul PP	Conser- vare	Izolare	Global	% de Afectare prin imple- ment. PP	Conser- vare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARAT SITUL ROSCI0206 PORȚILE DE FIER									
SPECII DE MAMIFERE									
1303 Rhinolophus hipposideros	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
1304 Rhinolophus ferrumequinum	B	B	B	C	B	0,066	B	C	B
1305 Rhinolophus euryale	C	Lipsă	B	B	B	0	B	B	B
1306 Rhinolophus blasii	C	Lipsă	B	B	B	0	B	B	B
1307 Myotis blythii	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
1308 Barbastella barbastellus	C	C	B	C	B	0,066	B	C	B
1310 Miniopterus schreibersi	C	C	B	C	B	0,049	B	C	B
1316 Myotis capaccinii	B	Lipsă	B	B	B	0	B	B	B
1323 Myotis bechsteini	B	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
1324 Myotis myotis	B	B	B	C	B	0,049	B	C	B
1352* Canis lupus	D	D	Nu este evaluată starea de conservare la nivelul sitului			0,066	Nu este evaluată starea de conservare la nivelul sitului		
1354 Ursus arctos	D	D	Nu este evaluată starea de conservare la nivelul sitului			0,066	Nu este evaluată starea de conservare la nivelul sitului		
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE									
1166 Triturus cristatus	C	Lipsă	A	C	A	0	A	C	A
1193 Bombina variegata	B	Lipsă	A	C	B	0	A	C	B
1217 Testudo hermanni	A	A	B	B	B	0,049	B	B	B
1220 Emys orbicularis	C	Lipsă	A	C	A	0	A	C	A
SPECII DE PEȘTI									
1138 Barbus meridionalis	C	Lipsă	B	A	B	0	B	A	B
1146 Sabanejewia aurata	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
1163 Cottus gobio	C	Lipsă	B	C	B	0	B	C	B
SPECII DE NEVERTEBRATE									
1093* Austropotamobius torrentium	A	Lipsă	B	B	B	0	B	B	B
1083 Lucanus cervus	C	C	A	C	A	0,066	A	C	A
1088 Cerambyx cerdo	B	B	A	C	A	0,066	A	C	A
1089 Morimus funereus	C	C	A	C	A	0,066	A	C	A
1044 Coenagrion mercuriale		Lipsă				0			
4057 Chilostoma banaticum	B	B	B	A	B	0,049	B	A	B
4053 Paracaloptenus caloptenoides	A	A	A	B	A	0,049	A	B	A
SPECII DE PLANTE									
2327 Himantoglossum caprinum	B	B	B	C	B	0,025	B	B	C
4070 Campanula serrata	C	C	B	B	B	0,025	C	B	B

C.9.2.3. Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a populațiilor speciilor protejate de interes comunitar din aria specială de conservare ROSCI069 Domogled – Valea Cernei

Codul și numele speciei	Starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare				
	Situația populației		Conser-vare	Izo-lare	Glo-bal	Nr. de indivizi afectați de PP	Situația Viitoare a popu-lației	Conser-vare	Izo-lare	Glo-bal
	În SCI/ RN	In ampla-samentul PP								
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
SPECII DE MAMIFERE										
1310 <i>Miniopterus schreibersi</i>	D	D	–	–	–	–	D	–	–	–
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	B	B	B	C	B	10 i	B	B	C	B
1355 <i>Lutra lutra</i>	C	C	B	C	B	–	C	B	C	B
1321 <i>Myotis emarginatus</i>	B	B	B	A	B	–	B	B	A	B
1323 <i>Myotis bechsteini</i>	C	C	B	C	B	–	C	B	C	B
1306 <i>Rhinolophus blasii</i>	C	C	B	B	B	10 i	C	B	B	B
1305 <i>Rhinolophus euryale</i>	A	A	B	B	B	–	A	B	B	B
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	B	B	B	C	B	–	B	B	C	B
1324 <i>Myotis myotis</i>	C	C	B	C	B	–	C	B	C	B
1307 <i>Myotis blythii</i>	C	C	B	C	B	–	C	B	C	B
1352 <i>Canis lupus</i>	C	C	B	C	B	–	C	B	C	B
1361 <i>Lynx lynx</i>	C	C	B	C	B	–	C	B	C	B
1354 <i>Ursus arctos</i>	C	C	B	C	B	–	C	B	C	B
1316 <i>Myotis capaccinii</i>	C	C	B	B	B	–	C	B	B	B
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE										
1193 <i>Bombina variegata</i>	C	C	A	C	B	–	C	A	C	B
1217 <i>Testudo hermanni</i>	B	B	A	B	A	5 i	B	A	B	A
SPECII DE PEȘTI										
1146 <i>Sabanejewia aurata</i>	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
1130 <i>Aspius aspius</i>	D	D	–	–	–	–	D	–	–	–
1138 <i>Barbus meridionalis</i>	C	C	B	C	B	–	C	B	C	B
1122 <i>Gobio uranoscopus</i>	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
1163 <i>Cottus gobio</i>	C	C	B	C	B	–	C	B	C	B
4123 <i>Eudontomyzon danfordi</i>	C	C	A	C	A	–	C	A	C	A
SPECII DE NEVERTEBRATE										
1924 <i>Oxyporus mannerheimii</i>	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
4036 <i>Leptidea morsei</i>	B	B	C	C	C	1 i	B	C	C	C
4039 <i>Nymphalis vaualbum</i>	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–
4035 <i>Gortyna borelii lunata</i>	B	B	A	C	C	–	B	A	C	C
4046 <i>Cordulegaster heros</i>	A	A	B	A	B	2 i	A	B	A	B
1083 <i>Lucanus cervus</i>	B	B	A	C	A	–	B	A	C	A
4057 <i>Chilostoma banaticum</i>	B	B	B	A	B	–	B	B	A	B
1093 <i>Austroptamobius torrentium</i>	B	B	B	B	B	–	B	B	B	B
1085 <i>Buprestis splendens</i>	A	A	A	A	A	1 i	A	A	A	A
4014 <i>Carabus variolosus</i>	B	B	B	C	B	2 i	B	B	C	B
1052 <i>Euphydryas maturna</i>	B	B	B	C	B	3 i	B	B	C	B
1059 <i>Maculinea teleius</i>	B	B	B	C	B	–	B	B	C	B
4052 <i>Odontopodisma rubripes</i>	B	B	B	A	B	–	B	B	A	B
4054 <i>Pholidoptera transsylvanica</i>	B	B	B	A	B	3 i	B	B	A	B
1088 <i>Cerambyx cerdo</i>	B	B	B	C	B	3 i	B	B	C	B
1089 <i>Morimus funereus</i>	A	A	B	C	B	1 i	A	B	C	B
1087 <i>Rosalia alpina</i>	B	B	B	C	B	5 i	B	B	C	B
4053 <i>Paracaloptenus caloptenoides</i>	A	A	B	B	B	2 i	A	B	B	B
1084 <i>Osmoderma eremita</i>	A	A	A	C	A	–	A	A	C	A
4026 <i>Rhysodes sulcatus</i>	–	–	–	–	–	2 i	–	–	–	–
1078 <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	B	B	B	C	B	2 i	B	B	C	B
1060 <i>Lycaena dispar</i>	C	C	B	C	B	–	C	B	C	B

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
SPECII DE PLANTE										
4070 Campanula serrata	C	C	A	C	A	5 i	C	A	C	A
2327 Himantoglossum caprinum	B	B	A	C	A	–	B	A	C	A
1902 Cypripedium calceolus	C	C	B	C	B	–	C	B	C	B

C.9.2.4. Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a populațiilor speciilor protejate de interes comunitar din aria specială de conservare ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului

Codul și numele speciei	Situația populației și starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare			
	În SCI/ SPA	În ampla- samen- tul PP	Conser- vare	Izolare	Global	% de Afectare prin imple- ment. PP	Conser- vare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
SPECII DE MAMIFERE									
1323 <i>Myotis bechsteini</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1308 <i>Barbastella barbastellus</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1310 <i>Miniopterus schreibersi</i>	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
1352* <i>Canis lupus</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1361 <i>Lynx lynx</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1354 <i>Ursus actor</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	A	A	B	C	B	0,020	B	C	B
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
1306 <i>Rhinolophus blasii</i>	C	C	B	B	B	0,020	B	B	B
1305 <i>Rhinolophus euryale</i>	B	B	B	B	B	0,020	B	B	B
1324 <i>Myotis myotis</i>	A	A	B	C	B	0,020	B	C	B
1307 <i>Myotis blythii</i>	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
1316 <i>Myotis capaccinii</i>	A	A	B	B	B	0,020	B	B	B
1321 <i>Myotis emarginatus</i>	A	A	B	C	B	0,020	B	C	B
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE									
1193 <i>Bombina variegata</i>	C	C	A	C	A	0,020	A	C	A
SPECII DE PEȘTI									
1163 <i>Cottus gobio</i>	D	D				0,000			
2511 <i>Gobio kessleri</i>	C	C	B	C	B	0,000	B	C	B
1146 <i>Sabanejewia aurata</i>	C	C	B	C	B	0,000	B	C	B
1138 <i>Barbus meridionalis</i>	B	B	A	C	B	0,000	A	C	B
SPECII DE NEVERTEBRATE									
1078 <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
1088 <i>Cerambyx cerdo</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1060 <i>Lycaena dispar</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
1061 <i>Maculinea nausithous</i>	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
4014 <i>Carabus variolosus</i>	B	B	A	C	B	0,020	A	C	B
4057 <i>Chilostoma banaticum</i>						0,000			
1089 <i>Morimus funereus</i>	B	B	A	C	A	0,020	A	C	A
1039 <i>Nymphalis vaulbum</i>	A	A	B	C	B	0,020	B	C	B
4048 <i>Isophya costat</i>	B	B	A	A	A	0,020	A	A	A
1093* <i>Austropotamobius torrentium</i>	B	B	A	B	A	0,000	A	B	A
1032 <i>Unio crassus</i>	B	B	A	C	A	0,000	A	C	A
SPECII DE PLANTE									
1902 <i>Cypripedium calceolus</i>	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B

C.9.2.5. Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a populațiilor speciilor protejate de interes comunitar din aria specială de conservare ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița

Codul și numele speciei	Situatia populației și starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare			
	În SCI/ SPA	În amplasamentul PP	Conser-vare	Izolare	Global	% de Afectare prin imple-ment. PP	Conser-vare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
SPECII DE MAMIFERE									
1361 <i>Lynx lynx</i>	C	C	A	C	A	0	A	C	A
1318 <i>Myotis dasycneme</i>	A	A	B	A	B	0	B	A	B
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	B	B	B	C	B	0,0006%	B	C	B
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	B	B	B	C	B	0,0006%	B	C	B
1324 <i>Myotis myotis</i>	B	B	B	C	B	0,0006%	B	C	B
1307 <i>Myotis blythii</i>	B	B	B	C	B	0,0006%	B	C	B
1306 <i>Rhinolophus blasii</i>	D	Neevaluată				0,0006%	Neevaluată		
1310 <i>Miniopterus schreibersi</i>	B	B	B	C	B	0,0006%	B	C	B
1352* <i>Canis lupus</i>	C	C	B	C	B	0	B	C	B
1354 <i>Ursus arctos</i>	C	C	B	C	B	0	B	C	B
1355 <i>Lutra lutra</i>	C	C	B	C	B	0	B	C	B
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE									
1193 <i>Bombina variegata</i>	C	C	A	C	A	0	A	C	A
SPECII DE PEȘTI									
1138 <i>Barbus meridionalis</i>	B	B	A	C	B	0	A	C	B
2511 <i>Gobio kessleri</i>	C	C	A	C	B	0	A	C	B
1146 <i>Sabanejewia aurata</i>	C	C	B	C	B	0	B	C	B
1157 <i>Gymnocephalus schraetseri</i>	D	D				0			
1163 <i>Cottus gobio</i>	C	C	A	C	A	0	A	C	A
1160 <i>Zingel streber</i>	B	B	A	C	B	0	A	C	B
1134 <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	C	C	A	C	A	0	A	C	A
1122 <i>Gobio uranoscopus</i>	A	A	A	C	A	0	A	C	A
2533 <i>Cobitias elongata</i>	A	A	A	A	A	0	A	A	A
SPECII DE NEVERTEBRATE									
1093* <i>Austropotamobius torrentium</i>	A	A	B	B	B	0	B	B	B
1083 <i>Lucanus cervus</i>	B	B	B	C	B	0,074%	B	C	B
1078 <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	B	B	B	C	B	0,074%	B	C	B
4054 <i>Pholidoptera transsylvanica</i>	B	B	A	A	A	0,074%	A	A	A
1044 <i>Coenagrion mercuriale</i>	B	B	B	C	B	0	B	C	B
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1039 <i>Nymphalis vaulbum</i>	B	B	A	C	A	0,074%	A	C	A
1089 <i>Morimus funereus</i>	B	B	B	C	B	0,074%	B	C	B
4064 <i>Theodoxus transversalis</i>	B	B	B	B	B	0	B	B	B
1087* <i>Rosalia alpina</i>	B	B	B	C	B	0,074%	B	C	B
4046 <i>Cordulegaster heros</i>	B	B	A	A	A	0	A	A	A
1032 <i>Unio crassus</i>	B	B	A	C	A	0	A	C	A
SPECII DE PLANTE									
2327 <i>Himantoglossum caprinum</i>	B	B	A	C	A	0	A	C	A

C.9.2.6. Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a populațiilor speciilor protejate de interes comunitar din aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 M-ții Almăjului – Locvei

Codul și numele speciei	Situația populației și starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare			
	În SCI/ SPA	În amplasamentul PP	Conser-vare	Izolare	Global	% de Afectare prin imple-ment. PP	Conser-vare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
SPECII DE PĂSĂRI									
A031 Ciconia ciconia	C	C	B	C	B	0	B	C	B
A072 Pernis apivorus	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B
A075 Haliaeetus albicilla	C	C	C	B	C	0,056	C	B	C
A080 Circaetus gallicus	B	B	B	C	B	0,056	B	C	B
A089 Aquila pomarina	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B
A091 Aquila chrysaetos	B	B	C	C	B	0,056	C	C	B
A092 Hieraaetus pennatus	B	B	B	C	B	0,056	B	C	B
A402 Accipiter brevipes	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B
A104 Bonasa bonasia	C	C	B	C	B	0	B	C	B
A220 Strix uralensis	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B
A231 Coracias garrulus	C	C	C	B	B	0,056	C	B	B
A238 Dendrocopos medius	B	B	B	C	B	0,056	B	C	B
A239 Dendrocopos leucotos	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B
A236 Dryocopus martius	C	C	B	C	B	0	B	C	B
A246 Lullula arborea	B	B	B	C	B	0,056	B	C	B
A338 Lanius collurio	C	C	A	C	A	0,056	A	C	A
A234 Picus canus						0,056			
A224 Caprimulgus europaeus	B	B	B	C	B	0,056	B	C	B
A103 Falco peregrinus	B	B	C	C	B	0,056	C	C	B
A215 Bubo bubo	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B
A379 Emberiza hortulana	C	C	B	C	B	0,056	B	C	B

C.9.2.7. Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a populațiilor speciilor protejate de interes comunitar din aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0086 M-ții Semenic – Cheile Carașului

Codul și numele speciei	Situația populației și starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare			
	În SCI/ SPA	În amplasamentul PP	Conser-vare	Izolare	Global	% de Afectare prin imple-ment. PP	Conser-vare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
SPECII DE PĂSĂRI									
A091 Aquila chrysaetos	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A080 Circaetus gallicus	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
A072 Pernis apivorus	C	C	B	C	C	0,020	B	C	C
A103 Falco peregrinus	B	B	C	C	C	0,020	C	C	C
A215 Bubo bubo	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A104 Bonasa bonasia	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A224 Caprimulgus europaeus	C	C	B	C	C	0,020	B	C	C
A239 Dendrocopos leucotos	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A238 Dendrocopos medius	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A234 Picus canus	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A236 Dryocopus martius	C	C	B	C	C	0,020	B	C	C
A246 Lullula arborea	C	C	B	C	C	0,020	B	C	C
A320 Ficedula albicollis	B	B	B	C	B	0,020	B	C	B
A320 Ficedula parva	C	C	B	C	B	0,020	B	C	B
A338 Lanius collurio	D	D				0,020			
A379 Emberiza hortulana	D	D				0,020			

C.9.2.8. Evaluarea stării actuale și viitoare de conservare a populațiilor speciilor protejate de interes comunitar din aria de protecție specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei - Beușnița

Codul și numele speciei	Situația populației și starea actuală de conservare					Starea viitoare de conservare			
	În SCI/ SPA	În amplasamentul PP	Conser-vare	Izolare	Global	% de Afectare prin imple-ment. PP	Conser-vare	Izolare	Global
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
SPECII DE PĂSĂRI									
A215 <i>Bubo bubo</i>	C	C	A	C	A	0,069%	A	C	A
A239 <i>Dendrocopos leucotos</i>	C	C	A	C	A	0,069%	A	C	A
A229 <i>Alcedo atthis</i>	D	D	Neevaluată			0	Se menține starea actuală		
A091 <i>Aquila chrysaetos</i>	B	B	A	C	A	0	A	C	A
A104 <i>Bonasa bonasia</i>	C	C	A	C	A	0,0006%	A	C	A
A236 <i>Dryocopus martius</i>	C	C	B	C	B	0,069%	B	C	B
A092 <i>Hieraetus pennatus</i>	B	B	B	C	B	0,069%	B	C	B
A084 <i>Circus pygargus</i>	D	D	Neevaluată			0	Se menține starea actuală		
A220 <i>Strix uralensis</i>	C	C	A	C	A	0,069%	A	C	A
A081 <i>Circus aeruginosus</i>	D	D	Neevaluată			0	Se menține starea actuală		
A320 <i>Ficedula parva</i>	C	C	A	C	A	0,069%	A	C	A
A089 <i>Aquila pomarina</i>	D	D	Neevaluată			0,0006%	Se menține starea actuală		
A224 <i>Caprimulgus europaeus</i>	B	B	B	C	B	0,069%	B	C	B
A080 <i>Circaetus gallicus</i>	B	B	B	C	B	0,069%	B	C	B
A082 <i>Circus cyaneus</i>	D	D	Neevaluată			0	Se menține starea actuală		
A231 <i>Coracias garrulus</i>	C	C	B	C	B	0	B	C	B
A122 <i>Crex crex</i>	C	C	B	C	B	0	B	C	B
A238 <i>Dendrocopos medius</i>	C	C	B	C	B	0,069%	B	C	B
A429 <i>Dendrocopos syriacus</i>	D	D	Neevaluată			0,069%	Se menține starea actuală		
A379 <i>Emberiza hortulana</i>	C	C	B	C	B	0,0006%	B	C	B
A338 <i>Lanius collurio</i>	D	D	Neevaluată			0,0006%	Se menține starea actuală		
A339 <i>Lanius minor</i>	D	D	Neevaluată			0,0006%	Se menține starea actuală		
A246 <i>Lullula arborea</i>	B	B	B	C	B	0,0006%	B	C	B
A072 <i>Pernis apivorus</i>	C	C	B	C	B	0,069%	B	C	B
A234 <i>Picus canus</i>	C	C	A	C	A	0,069%	A	C	A
A307 <i>Sylvia nisoria</i>	C	C	B	C	B	0,0006%	B	C	B

Implementarea proiectului propus determină unele modificări ale habitatelor speciilor protejate pentru care au fost declarate siturile de interes comunitar menționate, atât prin diminuarea suprafețelor acestora ca urmare a ocupării definitive a terenurilor cu construcții, cât și prin modificări calitative ca urmare a defrișării vegetației forestiere, astfel:

- diminuarea suprafeței habitatelor speciilor protejate cu suprafața ocupată de construcții cu caracter permanent, respectiv fundația stâlpilor liniei electrice; suprafața afectată reprezintă% din suprafața siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița), ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița;
- modificarea calitativă a habitatelor speciilor protejate prin defrișarea vegetației lemnoase actuale fără a afecta solul și subsolul, pe suprafața de ha. Suprafața afectată reprezintă% din suprafața suprafața siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița),

ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița;

- Habitatele modificate vor avea aceeași compoziție floristică, dar vor fi arborete cu structură echienă, cu vârstă de 10 – 15 ani, în care nu vor exista arbori bătrâni, scorbușoși, necesari unor specii de nevertebrate și păsări pentru hrănire și reproducere. Habitatele modificate vor exista pe toată perioada de funcționare a LEA și vor fi menținute astfel prin defrișări succesive. În aceste habitate, indivizi unor specii de faună protejate, identificate pe amplasamentul PP (mamifere, amfibieni și reptile, nevertebrate, păsări) vor reveni după terminarea lucrărilor de construcții, pentru hrănire, mai puțin pentru reproducere.
- suprafața din culoarul LEA ocupată de terenuri cu folosințe agricole (pajiști), ha, pe care nu se produc modificări ale habitatelor; acesta reprezintă% suprafața suprafața siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița), ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița;

Implementarea proiectului propus nu afectează negativ starea actuală de conservare a suprafața siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița), ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița, din următoarele considerente :

- habitatele speciilor protejate pentru care au fost declarate siturile menționate sunt cu largă răspândire în teritoriul siturilor și chiar în afara acestora. În această situație, prin implementarea proiectului propus nu apare pericolul limitării habitatelor speciilor protejate, sau dispariția acestora.
- populațiile speciilor și habitatelor protejate pentru care a fost declarate siturile sunt neizolate, cu arie de răspândire extinsă, iar lucrările de construcții ce se vor executa în perioada de implementare a PP nu vor determina alterarea stării actuale de conservare a speciilor și habitatelor protejate.
- lucrările de construcții ce se vor executa în perioada de implementare a proiectului propus nu vor determina reducerea numerică a populațiilor speciilor de faună protejate identificate pe amplasamentul sau în vecinătatea proiectului propus. Acestea sunt specii de faună mobilă, ai căror indivizi, în perioada execuției lucrărilor pe amplasament se vor deplasa în zone învecinate neafectate de activitatea umană, în care sunt îndeplinite condițiile de habitat. După finalizarea lucrărilor de construcții și retragerea utilajelor și oamenilor de pe amplasament, exemplarele adulte din unele specii de faună menționate vor reveni pe amplasamentul PP.

Siturile Natura suprafața siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița), ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița este posibil a fi supuse unor presiuni și amenințări a habitatului

si/sau speciilor prezente, ca urmare a unor fenomene naturale sau activități antropice. În ceea ce privește fenomenele naturale, acestea pot fi de două tipuri:

a. Fenomene biotice: reprezentate de apariția unor specii invazive ce pot altera condițiile actuale, sau variații mari ale unor elemente floristice si/sau faunistice ce pot crea dezechilibre în cadrul ecosistemului;

b. Fenomene abiotice: reprezentate de alunecări de teren, cutremure, eroziune, inundații, toate aceste fenomene putând destabiliza ecosistemul actual. În cazul siturilor în discuție, alunecările de teren și eroziunea pot destabiliza pe termen scurt ecosistemul actual.

Referitor la activitățile antropice, acestea sunt multiple, după cum urmează:

- Activități agricole: acestea pot afecta biodiversitatea pe perioada lucrărilor sezoniere efectuate pe terenuri sau prin micșorarea habitatelor naturale situate în vecinătatea terenurilor agricole;
- Creșterea animalelor si pășunatul: acestea pot afecta biodiversitatea prin distrugerea habitatelor naturale ca urmare a pășunatului intensiv si abuziv si prin deranjarea speciilor cuibăritoare si limitarea zonelor acestora de cuibărit;
- Plantarea artificială: plantarea unor specii alohtone poate dăuna semnificativ prin înlocuirea habitatelor naturale specifice cu unele artificiale, necaracteristice, ducând astfel la alterarea si schimbarea întregii biodiversități a zonei respective;
- Activități de pescuit, vânătoare si cules: aceste activități pot avea un impact semnificativ atunci când este vorba de vânătoare, care creează un deranj semnificativ în zonele în care se desfășoară si, de asemenea, poate cauza moartea unor specii protejate, iar în cazul activităților de cules, acestea pot duce la alterarea condițiilor unor specii de plante prin colectarea unor părți ale acestora (flori, frunze, rădăcini etc.) sau a unor specii de animale, prin colectarea sau uciderea acestora sau distrugerea cuiburilor lor;
- Activități extractive si miniere: aceste activități pot avea un efect semnificativ asupra habitatelor naturale, care odată cu exploatarea sunt îndepărtate total, ducând la diminuarea pe termen mediu a habitatelor naturale prielnice hrănirii si/sau cuibăritului unor specii;
- Infrastructură, transport si comunicații: acestea pot avea efecte de diminuare a suprafețelor unor habitate naturale prin amenajarea, extinderea drumurilor de exploatare sau pot afecta în mod direct speciile de păsări prin amenajarea unor trasee de cabluri aeriene ce pot cauza moartea violentă a acestora.

Referitor la starea de conservare siturilor Natura 2000, obiectivele planurilor de management al parcurilor naturale (Porțile de Fier, Platoul Mehedinți) și al parcurilor naționale (Domogled – Valea Cernei, Semenice – Cheile Carașului, Cheile Nerei - Beușnița) vizează printre altele :

- Conservarea peisajului, inclusiv a celui rezultat în urma activităților umane;
- Menținerea populațiilor și habitatelor de interes comunitar și național, conservarea peisajelor caracteristice și a elementelor geologice, geomorfologice și paleontologice specifice;

OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice cu modificările și completările ulterioare, în cap. III – Conservarea habitatelor naturale și a

speciilor sălbatice de floră și faună, art. 33 prevede o serie de interziceri a căror respectare asigură menținerea stării actuale de conservare a siturilor Natura 2000: ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița), ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenice – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița.

D.) IDENTIFICAREA ȘI EVALUAREA IMPACTULUI

D.1. Identificarea și evaluarea tipurilor de impact negativ ale proiectului susceptibile să afecteze în mod semnificativ ariile naturale protejate de interes comunitar

▪ Tipuri de poluare ce se pot produce în amplasamentul proiectului propus și în zona limitrofă:

- Poluare specifică lucrărilor de construcții și constă din poluarea cu praf, emisii de noxe chimice, zgomot și vibrații generate de utilajele pentru construcții și mijloacele de transport;
- Poluarea accidentală, mai ales cu produse petroliere deversate accidental ca urmare a unor defecțiuni ale utilajelor și mijloacelor de transport, alimentării de urgență cu carburanți din recipiente necorespunzători și fără luarea măsurilor de siguranță etc.

▪ Principalii poluanți generați de proiectul propus în perioada de construcție:

- a.) Praful, generat în incinta șantierului de construcții (operațiunile excavații, incarcare - descarcare, manipulare și transport pământ din sapaturi și materiale de construcții în vrac) și pe drumul de acces, în timpul transportului (praful rezultat din deplasarea mijloacelor de transport pe drumul provizoriu de pământ sau de la suprafața încărcăturii în vrac).
- b.) Noxe chimice, generate de arderea carburanților în motoarele utilajelor și ale mijloacelor de transport, în incinta șantierului și pe drumul de acces;
- c.) Zgomotul, generat de utilajele și mijloacele de transport, în incinta șantierului și pe drumul de acces;
- d.) Vibrații, generate de utilajele și mijloacele de transport, în incinta șantierului și pe drumul de acces;
- e.) Deșeuri gospodărite necorespunzător

Proiectul propus nu preconizează utilizarea unor surse de radiații, ca urmare, în zonă nu se va modifica în nici un fel valoarea fondului natural de radiații.

Implementarea proiectului propus nu presupune utilizarea unor substanțe chimice periculoase pentru sănătatea populației.

▪ Tipuri de impact asupra factorilor de mediu (aer, apă, sol + subsol, biodiversitate, așezări umane) identificate în perioada de construcție:

- impact direct asupra factorilor de mediu produs prin emisiile de praf, noxe chimice rezultate din arderea carburanților, zgomote din surse mobile mecanice, vibrații, deșeuri gospodărite necorespunzător, acțiunea mecanică/manuală de excavare, construcții supraterane și subterane, precum și poluarea accidentală cu produse petroliere;
- impact pe termen scurt asupra factorilor de mediu produs prin emisiile de praf, noxe chimice rezultate din arderea carburanților, zgomote, vibrații, deșeuri gospodărite necorespunzător, precum și poluarea accidentală cu produse petroliere în timpul programului de lucru în șantierul de construcții;

- impact pe termen lung asupra apei, solului și subsolului prin acțiunea de excavare, construcții supraterrane și subterane, pe perioada de construcție și de funcționare a proiectului propus;
- impact rezidual asupra aerului prin persistența după aplicarea măsurilor de reducere, asupra solului și subsolului, vegetației și faunei prin construcții supraterrane și subterane.

În perioada construcției, proiectul propus nu generează impact cumulativ cu alte proiectele propuse sau aprobate, enumerate în cap. B pct. 12. „Caracteristicile proiectelor propuse sau aprobate ce pot genera impact cumulativ cu proiectul propus”

▪ Impactul proiectului propus asupra factorilor de mediu în perioada de construcție

a.) Impactul produs asupra aerului

Activitatea de construcții, prin specificul său, poate produce poluarea aerului cu praf, emisii de noxe chimice, zgomot și vibrații, atât în incinta șantierului, cât și pe drumul de acces nemodernizat.

Emisiile de praf au ca sursă pământul necontaminat rezultat din excavatii, manipulat în timpul lucrărilor de excavare, încărcare/descărcare/transport și materialele de construcții transportate în vrac. Acestea se produc în perioadă limitată, strict în timpul funcționării utilajelor și mijloacelor de transport. Cantitatea de praf este redusă, emisiile înregistrându-se numai în perioadă fără precipitații, în timpul de funcționare al utilajelor și mijloacelor de transport și este generată de un număr limitat de utilaje care funcționează concomitent.

Curenții de aer dispersează emisiile de praf pe suprafață mare. Acestea se propagă în incinta și în jurul perimetrului ocupat cu construcții, precum și de-a lungul drumului de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de cel mult 50 m și se depune pe iarbă și frunze în cantitate descrescătoare de la interiorul spre exteriorul acesteia.

În timpul funcționării utilajelor și mijloacelor de transport, în atmosferă se degajă gaze de eșapament de la motoarele Diesel din dotarea utilajelor de construcții și mijloacelor de transport, în a căror componență sunt: oxizi de azot (NO_2), oxizi de carbon (CO); oxizi de sulf (SO_2); compuși organici volatili (COV), pulberi. Acestea se produc în perioadă limitată, strict în timpul funcționării motoarelor și în cantitate redusă, fiind generate de un număr limitat de utilaje care funcționează concomitent.

Dispersia emisiilor de noxe se va produce în jurul șantierului de construcții, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, concentrațiile de poluanți reducându-se la jumătate la distanța de 20 m și de 3 ori la distanța de 50 m. Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor și prin aplicarea normelor Euro II – V, comparativ cu Euro I se prognozează scăderea emisiilor cu 30%.

Activitatea de construcții se desfășoară într-o zonă cu vegetație. În procesul de fotosinteză plantele consumă mari cantități de dioxid de carbon și eliberează cantități importante de oxigen. Prin asimilația clorofiliană, masa verde consumă (absoarbe) mari cantități de CO_2 emanat în atmosferă, dar și restituie o mare parte prin respirație și prin descompunerea materiei organice moarte. În acest fel, o parte a emisiilor generate de proiectul propus va fi eliminată prin funcția îndeplinită de vegetația existentă, de filtrare și epurare a aerului pe cale biochimică, ca și aceea de a emana oxigen și a absorbi dioxidul de carbon.

Zgomotul generat de motoarele utilajelor și mijloacelor de transport se propagă în jurul șantierului de construcții și de-a lungul drumului de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de maxim 150 m, intensitatea reducându-se la jumătate la distanța de 50 m și de 3 ori la distanța de 100 m. Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor echipându-le cu atenuatoare de zgomot se prognozează scăderea intensității acestuia cu 30%.

Vibrațiile sunt generate de utilajele și mijloacele de transport, se produc în timpul funcționării acestora și nu reprezintă surse semnificative de vibrații. Posibilitatea propagării vibrațiilor în împrejurimile incintei șantierului de construcții, cel puțin teoretic, este foarte redusă.

Activitatea desfășurată în amplasamentul proiectului propus și în zona limitrofă în etapa de construcție generează asupra *aerului un impact direct, semnificativ, dar cu intensitate redusă, rezidual, temporar și un grad de extindere zonal.*

b.) Impactul produs asupra apei

Lucrările de construcție se vor executa deasupra nivelului hidrostatic din zonă. Proiectul nu implică acțiuni de schimbare și de eliminare a cursurilor de apă din zonă și nu are repercusiuni asupra alimentării cu apă a rețelei hidrografice de suprafață. De asemenea, nu se modifică nivelul apelor de suprafață sau al pânzei freatice. Tehnologia de construcție adoptată nu generează ape uzate sau alte surse de poluare a apei. Singura sursă de poluare ar putea fi poluarea accidentală cu produse petroliere, care ar putea ajunge în pânza freatică prin intermediul apelor pluviale, dar aceasta este probabilă și de amploare foarte redusă, având în vedere numărul mic de utilaje și mijloace de transport care acționează în cadrul procesului tehnologic din șantier.

Proiectul propus poate fi apreciat că generează un *impact nesemnificativ asupra apei.*

c.) Impactul produs asupra solului și subsolului

În timpul execuției lucrărilor de construcții, solul și subsolul din amplasamentul proiectului propus sunt afectate integral pe suprafețele de teren din amplasament ocupate definitiv de fundațiile stâlpilor LEA. În acest caz, pe suprafața de 0,5 ha stratul de sol este distrus integral, iar subsolul parțial (pe adâncimea de excavare) prin săpăturile efectuate pentru fundații / amenajări subterane, îndepărtarea pământului neutilizat și scoaterea terenului din mediul natural prin acoperirea cu construcții realizate cu materiale industrializate specifice. Pentru diminuarea impactului, stratul de sol vegetal va fi recuperat și depozitat pentru re folosire.

Execuția lucrărilor de terasamente, indiferent de adâncimea de excavare și a tipului construcțiilor aferente PP are ca efect distrugerea totală a solului și, prin urmare, distrugerea suportului dezvoltării biocenozei locale cu întregul lanț trofic. Practic, prin excavare, odată cu distrugerea vegetației, a solului și subsolului se produce modificarea completă a peisajului, prin schimbarea mediului morfogeografic natural, creându-se forme de relief artificiale. În acest fel, calitatea factorului de mediu sol, pe suprafețe reduse, dispuse punctual este modificat esențial în sens negativ de activitățile de construcții. Impactul se menține pe toată perioada existenței LEA.

Pe întreaga lungime a culoarului LEA, pe o suprafață de 4,80 ha ocupată temporar pe perioada execuției lucrărilor, reprezentând culoarul de lucru cu lățimea de 3,00 m pe care vor acționa utilajele tehnologice de construcții și se va efectua întinderea cablurilor, stratul de sol va fi afectat superficial, fără a se îndepărta de pe amplasament.

Din analiza efectuată în teren, prin procesul tehnologic de excavare fundații stalpi se înregistrează pierderi cauzate de implemenetarea proiectului, care sunt:

- suprafața de teren ocupată definitiv este de 0,50 ha
- pierderi de sol (strat cu grosimea medie de 30 cm): $0,30 \text{ m} \times 5000 \text{ m}^2 = 1500 \text{ m}^3$;

Stratul de sol poate fi recuperat pentru refolosire în aceleași puncte de lucru.

În faza de construcție, pe suprafețe limitate ale amplasamentului (0,54% - terenuri ocupate definitiv), proiectul propus generează asupra **solului și subsolului**:

- *un impact direct, semnificativ cu intensitate puternică, pe termen lung, rezidual și un grad de extindere zonal (0,54% din suprafața amplasamentului - terenuri ocupate definitiv).*
- *un impact direct, semnificativ cu intensitate redusă, pe termen scurt, un grad de extindere zonal (5,18% din suprafața amplasamentului - terenuri ocupate temporar de culoarul de lucru).*

d.) Impactul produs asupra vegetației și faunei

Activitățile specifice desfășurate în perioada de construcție pe amplasamentul proiectului propus vor avea impact negativ asupra florei și faunei în incinta santierului și în vecinătatea acestuia, prin înlăturarea componentelor biotice total sau parțial de pe amplasament, astfel:

- defrișarea vegetației forestiere existente în zona împădurită, pe toată lățimea culoarului LEA (54 m), rezultând o suprafață defrișată de 70,20 ha. Pe toată perioada de funcționare a LEA, culoarul se va menține defrișat, intervenindu-se periodic cu lucrări specifice astfel ca vegetație forestieră să nu depășească înălțimea de 2 – 3 m, pentru a nu deranja conductorii electrici;
- îndepărtarea completă a componentei biotice (vegetație + faună terestră și subterană) pe suprafața de 0,50 ha prin excavații pentru fundațiile stâlpilor de susținere și de întindere ai LEA;
- pe perioada execuției lucrărilor fauna terestră va fi deranjată prin fragmentarea habitatelor, ca urmare a defrișării vegetației forestiere, iar prezența umană va determina îndepărtarea faunei terestră terestre mobile spre zone mai îndepărtate cu aceeași nișă ecologică;

Vegetația ierbacee și lemnoasă de pe amplasamentul proiectului propus va fi îndepărtată prin lucrările forestiere specifice (doborârea și fasonarea arborilor). În zonele accesibile ale culoarului LEA materialului lemos fasonat se va evacua în afara amplasamentului pentru valorificare, iar în zonele inaccesibile se va stivui în afara culoarului de lucru și se va lăsa pe loc.

Din analiza efectuată în teren, prin procesul tehnologic construcție și exploatare a LEA se înregistrează pierderi de vegetație cauzate de implemenetarea proiectului, care sunt:

- suprafața de teren ocupată definitiv de fundațiile stâlpilor LEA este de 0,50 ha

- pierderi de vegetație erbacee (masă vegetală circa 1 kg/m²/an): 1,0 kg/an x 5000 m² = 5 to
- suprafața de teren ocupată culoarul LEA de pe care se defrișează vegetația lemnoasă este de 70,20 ha;
- pierderi de vegetație lemnoasă (70,20 ha de defrisat x 150 mc/ha = 10530 mc masă lemnoasă)

În timpul execuției lucrărilor de defrișare și de construcții, pe o bandă cu lățimea 50 - 100 m, vegetația va fi afectată prin poluare cu praful generat de activitate de construcții, care se depune pe iarbă și frunze în cantitate descrescătoare de la interiorul spre exteriorul acesteia. Cantitatea de praf este redusă, emisiile înregistrându-se numai în perioadă fără precipitații, în timpul de funcționare al utilajelor și mijloacelor de transport și este generată de un număr limitat de utilaje care funcționează concomitent.

Activitatea umană în amplasamentul proiectului propus va avea ca efect imediat îndepărtarea indivizilor din speciile mobile din fauna terestră (mamifere, păsări, reptile, amfibieni, o parte din speciile de insecte etc.), în afara zonei afectată cu lucrări, mai puțin cei aflați în stadiul de ou, pui în cuib, larvă, pupă.

Fauna terestră va fi puțin afectată de poluanții generați de activitate, mai puțin de praf și emisiile de noxe chimice degajate prin arderea carburanților, dar mai mult de zgomotul generat de motoarele utilajelor și mijloacelor de transport, împiedicarea accesului în unele zone etc. Concentrațiile potențiale ale poluanților chimici din aer în perioada santierului sunt inferioare CMA, nefiind periculoase pentru fauna zonei. Prezența acestor poluanți va avea ca efect deplasarea indivizilor de animale și păsări spre zone mai îndepărtate cu aceeași nișă ecologică, situație care se menține pe termen lung, până după momentul definitivării lucrărilor. Poluanții generați de activitate nu duc la restrângerea arealului, diminuarea numerică/dispariția unor specii din fauna locală care pot fi întâlnite în amplasamentul PP și zona limitrofă, acestea fiind cu areale largi la nivel local și național, inclusiv speciile protejate listate în anexa 3 la OUG nr. 57/2007 și fac obiectul protecției speciale în siturile Natura 2000 ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei.

Indivizii din speciile din faună imobilă (insecte, gasteropode) sau faună mobilă aflați în stadiul de ou, pui în cuib, larvă, pupă, precum și fauna subterană vor fi afectați până la distrugere prin acțiunea mecanică de îndepărtarea vegetației și a solului de pe suprafața ce va fi afectată cu lucrări de construcții. Cantitativ, inclusiv în cazul faunei subterane, numărul de indivizi afectați de lucrările de construcții este relativ mic, mai ales dacă lucrările se desfășoară în afara perioadei de reproducere.

În perioada execuției lucrărilor de construcții nu se va reduce productivitatea biologică în zona limitrofă prin creșterea gradului de poluare, deoarece nivelul de poluare cu praf și noxe chimice este redus, iar mediul are o mare capacitate de absorbție.

În faza de construcție, pe suprafețe limitate reprezentând culoarul LEA (92,70 ha, din care de defrișat 70,32 ha), proiectul propus generează asupra **vegetației și faunei:**

- un impact direct, semnificativ cu intensitate puternică, pe termen lung, rezidual și un grad de extindere zonal, asupra vegetației de pe culoarul LEA.
- un impact direct, semnificativ cu intensitate redusă, pe termen scurt (pe perioada execuției lucrărilor), un grad de extindere zonal asupra faunei din amplasamentul PP și din zona limitrofă.

e.) Impactul asupra așezărilor umane

Așezările umane aflate în imediata vecinătate a proiectului propus pot fi afectate de poluarea cu praf, emisii de noxe chimice, zgomot și vibrații. Acestea pot ajunge în zona locuită ocazional, în funcție de direcția și intensitatea curenților de aer. Din informațiile existente, distanța până la care se pot propaga poluanții identificați este de până la 0,5 km, iar intensitatea scade direct proporțional cu îndepărtarea față de sursă.

Prin crearea locurilor de muncă pe perioada construcției, proiectul propus poate avea impact pozitiv asupra așezărilor umane. Proiectul propus generează asupra **așezărilor umane** un impact nesemnificativ.

D.2. Evaluarea semnificației impactului asupra ariilor naturale protejate de interes comunitar

D.2.1. Evaluarea semnificației impactului proiectului propus

Evaluarea semnificației impactului s-a făcut la nivelul global al fiecărei arii protejate de interes comunitar, luându-se în considerare statul de conservare a speciilor și habitatelor la nivelul regiunii biogeografice. Suprafața pe care se implementează proiectul poate fi diferențiată astfel:

- suprafață pe care se produce distrugerea habitatului ca urmare a execuției unor lucrări cu caracter permanent, respectiv fundația stâlpilor liniei electrice (0,50 ha);
- suprafață pe care se modifică habitatul prin defrișarea vegetației lemnoase actuale, fără a afecta solul și subsolul (69,82 ha). Habitatul modificat ce va exista și pe perioada funcționării proiectului propus, dar cu un regim de înălțime a arborilor până la zona de protecție a cablurilor electrice, menținut astfel prin defrișări succesive. În acest habitat, indivizi din speciile de faună protejate identificate pe amplasamentul PP (mamifere, amfibieni și reptile, unele nevertebrate, păsări) vor reveni după terminarea lucrărilor de construcții, pentru hrănire, mai puțin pentru reproducere.
- suprafața din culoarul LEA ocupată de terenuri cu folosințe agricole (22,38 ha), pe care nu se produc modificări ale habitatelor

În aceste condiții evaluarea semnificației impactului va avea în vedere numai suprafața terenurilor pe care habitatele sunt distruse (ocupate definitiv cu construcții) sau modificate (suprafața de culoar LEA defrișată), pe baza indicatorilor-cheie cuantificabili.

Evaluarea semnificației impactului pe baza următorilor indicatori cheie cuantificabili:

- Suprafața ariei de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier 125.543 ha
 - Suprafața ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei 118.142 ha
 - Suprafața afectată prin implementarea proiectului propus 70,32 ha
- a. Procentul ce va fi pierdut din suprafețele habitatelor folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere ale speciilor de interes comunitar;

ROSCI0206 Porțile de Fier

- Suprafața pierdută din habitatele folosite pentru necesitățile de hrană, odihnă și reproducere = 70,32 ha

- Procent = 70,32 ha : 125543,00 ha x 100 = 0,0560%

ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei

- Suprafața pierdută din habitatele folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere = 70,32 ha
- Procent = 70,32 ha : 118142,00 ha x 100 = 0,0595%

- b.** Fragmentarea habitatelor folosite pentru necesitățile de hrana, odihna și reproducere ale speciilor de interes comunitar (exprimată în procente);

ROSCI0206 Porțile de Fier

- Suprafața pe care se produce fragmentarea habitatelor de interes comunitar = 70,32 ha
- Procent = 70,32 ha : 125543,00 ha x 100 = 0,0560%

ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei

- Suprafața pe care se produce fragmentarea habitatelor de interes comunitar = 70,32 ha
- Procent = 70,32 ha : 118142,00 ha x 100 = 0,0595%

- c.** Durata sau persistența fragmentării;

- Durata fragmentării este egală cu perioada construcție și exploatare a PP, minim 50 de ani.
- Persistența fragmentării este continuă pe perioada construcție și exploatare a PP, minim 50 de ani.

- d.** Durata sau persistența perturbării speciilor de interes comunitar, distanța față de aria naturală protejată de interes comunitar;

- Durata/persistența perturbării speciilor de interes comunitar este egală cu perioada de construcției a obiectivului, respectiv 24 – 36 luni.

- Amplasamentul PP se află în cuprinsul ariei de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier și ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, care în această zonă se suprapun.

- e.** Schimbări în densitatea populațiilor (nr. de indivizi/suprafața);

Implementarea proiectului propus nu determină modificări numerice ale populațiilor speciilor de interes comunitar, menționate în formularele standard al siturilor ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei sau ale altor specii de faună care se pot afla în amplasamentul proiectului propus, acestea îndepărtându-se de zona afectată pe toată perioada de construcție.

- f.** Scara de timp pentru înlocuirea speciilor /habitatelor afectate de implementarea PP;

Nu este cazul de înlocuire a unor specii afectate de implementarea PP.

- g.** Indicatorii chimici-cheie care pot determina modificări legate de resursele de apă sau de alte resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale siturilor ROSCI0206 Porțile de Fier și ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei.

Implementarea proiectului propus nu afectează compoziția chimică a apei sau a altor resurse naturale, care pot determina modificarea funcțiilor ecologice ale ariei naturale protejate de interes comunitar.

D.2.2. Evaluarea semnificației impactului PP prin cumul cu alte proiecte propuse/aprobate

În zona de implementare a proiectului privind LEA 400 Kv Porțile de Fier – Anina nu au fost identificate alte proiecte propuse sau aprobate care să genereze asupra siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița), ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița impact cumulativ cu PP.

D.3. Impactul preconizat al proiectului asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar

D.3.1. Evaluarea impactului PP asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar

D.3.1.1. Evaluarea impactului PP, fara a lua in considerare masurile de reducere

Perimetrul LEA se află în perimetrul siturilor de interes comunitar ROSCI0206 Porțile de Fier, ROSCI0198 Platoul Mehedinți, ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei (RN Iardaștița), ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului, ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița), ROSPA0080 Munții Almăjului – Locvei, ROSPA0086 Munții Semenici – Cheile Carașului și ROSPA0020 Cheile Nerei – Beușnița, declarate parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România.

Conform precizărilor de la subcap D.1 din prezentul capitol al studiului, poluanții generați de proiectul propus au impact potențial nesemnificativ asupra apei și un impact semnificativ, de intensități diferite asupra aerului, solului și subsolului pe un teritoriu restrâns, situat în suprafața siturilor.

Distanțele de propagare ale poluanților care afectează aerul (praf, noxe, zgomot și vibrații) sunt mici, sens în care aceștia pot avea impact potențial semnificativ asupra speciilor și habitatelor de interes comunitar numai în condiții meteorologice favorizante.

- Praful se propagă în jurul punctelor de lucru și de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta, pe o bandă cu lățimea de cel mult 50 m și se depune pe iarbă și frunze în cantitate descrescătoare de la interiorul spre exteriorul acesteia. Praful se produce în perioadă limitată, strict în timpul funcționării utilajelor. Cantitatea de praf este redusă, fiind generată de puține utilaje (excavator și autobasculante). Curenții de aer pot deplasa în zona protejată cantități foarte reduse de praf, format din particule foarte fine și care nu pot influența semnificativ speciile și habitatul de interes comunitar.

- Emisiile de gaze se produc în perioadă limitată, strict în timpul funcționării motoarelor și în cantitate redusă, fiind generate de puține motoare (excavator și autobasculante). Dispersia emisiilor de noxe se va produce în jurul punctelor de lucru și de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, concentrațiile de poluanți reducându-se la jumătate la distanța de 20 m și de 3 ori la distanța de 50 m. Concentrațiile potențiale ale poluanților chimici din aer sunt inferioare CMA, nefiind periculoase pentru speciile și habitatul de interes comunitar.

- Referitor la fauna, aceasta nu va fi afectata de emisiile de substante poluante, dar este afectata negativ de zgomot, circulatia utilajelor si mijloacelor de transport, impiedicarea accesului in unele zone etc.
- Zgomotul generat de motoarele utilajelor și mijloacelor de transport se propagă în jurul punctelor de lucru și de-a lungul drumurilor de acces, de o parte și de alta pe o bandă cu lățimea de 100 – 150 m, intensitatea reducându-se la jumătate la distanța de 50 m și de 3 ori la distanța de 100 m. Nivelul zgomotului datorat funcționării utilajelor va avea valori care se vor încadra în limita admisibilă stabilită prin STAS 10009/88. Nivelul zgomotului nu este periculos pentru speciile și habitatul de interes comunitar. Speciile sensibile se vor deplasa spre zone mai îndepărtate față de sursă.

D.3.1.2. Evaluarea impactului PP asupra tipurilor de habitate de interes comunitar, fara a lua in considerare masurile de reducere

♦ Evaluarea impactului asupra tipurilor de habitate de interes comunitar menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier

Cod Natura 2000	Denumire habitat	Suprafa- ța habi- tatului în sit - ha -	Suprafața afectata de implem. PP			Impactul PP asupra habitatului de interes comunitar
			Supra- fața de defrișat - ha -	Din care:		
				Suprafata ocupată definitiv - ha -	% de pierdere din S. habitat	
1	2	3	4		5	6
3130	Ape stătătoare oligotrofe până la mezotrofe cu vegetație din Littorelletea uniflorae și/sau Isoëto-Nanojuncetea	1255,43	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
3140	Ape puternic oligomezo-trofe cu vegetație bento-nică de specii de Chara	125,54	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
3150	Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopo-tamion sau Hydrocharition	3766,29	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculion fluitantis și Callitricho-Batrachion	1255,43	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
3280	Râuri mediteraneene cu scurgere permanentă cu specii din Paspalo-Agrostidion și perdele de Salix și P. alba	12,55	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	2510,86	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
6110 *	Comunități rupicole calci-file sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	1255,43	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
6190	Pajiști panonice de stâncării (Stipo-Festucetalia pallentis)	125,54	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
6210	Pajiști uscate seminat-u-rale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	125,54	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
6260*	Pajiști panonice și vest-pontice pe nisipuri	12,55	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	2510,86	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (Thlaspietia rotundifolii)	12,55	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului

1	2	3	4		5	6
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	125,54	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
8220	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci silicioase	62,77	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
8230	Comunități pioniere din <i>Sedo-Scleranthion</i> sau din <i>Sedoalbi-Veronicion dilleni</i> pe stâncării silicioase	1255,43	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	3138,57	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	1255,43	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	25108,60	5,86	0,0380	0,00015%	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	251,01	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	6277,15	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum;	753,26	0	0	B	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	25108,60	3,89	0,0509	0,00020%	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
91AA	Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos	62,77	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	125,54	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	21342,31	24,29	0,1874	0,00088%	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
91M0	Păduri balcano-panonice de cer și gorun	376,63	6,50	0,0300	0,00797%	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	125,54	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
92A0	Zăvoaie cu <i>Salix alba</i> și <i>Populus alba</i>	125,54	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9530*	Vegetație forestieră sub-mediteraneeană cu endemitul <i>Pinus nigra ssp. banatica</i>	125,54	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului

♦ **Evaluarea impactului asupra tipurilor de habitate de interes comunitar menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0198 Platoul Mehedinți**

Cod Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Identificare habitat pe amplasamentul/ în vecinătate PP	S. din habitat afectată PP		Impactul PP asupra habitatului de interes comunitar
			%	ha	
1	2	3	4	5	6
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	Nu este întâlnit în amplasament sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
6210	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	Nu este întâlnit în amplasament sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Este întâlnit în amplasament și în vecinătate PP,	0,103	5,09	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
6520	Fânețe montane	Este întâlnit în amplasament și în vecinătate PP,	0,002	6,09	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	Nu este întâlnit în amplasament sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului

1	2	3	4	5	6
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	Este intalnit în amplasament și în vecinătate PP,	0,004	2,25	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Nu este intalnit în amplasament sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	Este intalnit în amplasament și în vecinătate PP,	0,004	2,25	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	Este intalnit în amplasament și în vecinătate PP,	0,006	10,08	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	Nu este intalnit în amplasament sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului

♦ **Evaluarea impactului asupra tipurilor de habitate de interes comunitar menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei**

Cod Natura 2000, Denumire habitat	Situația habitatului în amplasamentul PP	Nivel de afectare -%-	Nota de rele- vanță	Impactul PP asupra tipului de habitat de interes comunitar
1	2	3	4	5
4060 Tufărișuri alpine și boreale	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
6110* Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
6170 Pajiști calcifile alpine și subalpine	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
6410 Pajiști cu <i>Molinia</i> pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (<i>Molinion caeruleae</i>)	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
6520 Fânețe montane	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
8310 Peșteri în care accesul publicului este interzis	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
8160* Grohotișuri medio-europene calcaroase ale etajelor colinar și montan	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
8210 Versanți stâncoși cu vegetație chasmoftică pe roci calcaroase	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
9530* Vegetație forestieră sub-mediteraneană cu endemitul <i>Pinus nigra</i> ssp. <i>banatica</i>	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
9130 Păduri de fag de tip <i>Asperulo-Fagetum</i>	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
91V0 Păduri dacice de fag (<i>Symphyllo-Fagion</i>)	Tipul de habitat a fost identificat în amplasamentul PP	0,0012%	3	PP generează un impact direct și indirect, însă acesta este reversibil chiar și în lipsa unor măsuri de reconstrucție ecologică;
9150 Păduri medio-europene de fag din <i>Cephalanthero-Fagion</i>	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
6190 Pajiști panonice de stâncării (<i>Stipo-Festucetalia pallentis</i>)	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
7220* Izvoare petrifiante cu formare de travertin (<i>Cratoneurion</i>)	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
40A0* Tufărișuri subcontinentale peri-panonice	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
91E0* Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (<i>Alno-Padion</i> , <i>Alnion incanae</i> , <i>Salicion albae</i>)	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000

1	2	3	4	5
9410 Păduri acidofile de Picea abies din regiunea montana (Vaccinio-Piceetea)	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
91K0 Păduri ilirice de Fagus sylvatica (Aremnio-Fagion)	Tipul de habitat a fost identificat în amplasamentul PP	0,0019%	3	PP generează un impact direct și indirect, însă acesta este reversibil chiar și în lipsa unor măsuri de reconstrucție ecologică;
9180* Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
6210* Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco - Brometalia)	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
9110 Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
3220 Vegetație herbacee de pe malurile râurilor montane	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
91L0 Păduri ilirice de stejar cu carpen (Erythronio-Carpiniori)	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
8110 Grohotișuri silicioase din etajul montan până în cel alpin (Androsacetalia alpinae și Galeopsietalia ladani)	Nu este prezent în amplasamentul PP	–	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000

♦ **Evaluarea impactului asupra tipurilor de habitate de interes comunitar menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0226 Semenice – Cheile Carașului**

Cod Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Identificare habitat pe amplasamentul/ în vecinătate PP	S. din habitat afectată PP		Impactul PP asupra habitatului de interes comunitar
			%	ha	
1	2	3	4	5	6
6510	Pajiști de altitudine joasă (Alopecurus pratensis, Sanguisorba officinalis)	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,73	2,75	PP generează un impact direct și indirect, însă acesta este reversibil chiar și în lipsa unor măsuri de reconstr. ecologică;
6110 *	Comunități rupicole calcaroase sau pajiști bazifite din Alysso-Sedion albi	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,53	2,00	PP generează un impact direct și indirect, însă acesta este reversibil chiar și în lipsa unor măsuri de reconstr. ecologică;
6410	Pajiști cu Molinia pe soluri calcaroase, turboase sau argiloase (Molinion caeruleae)	Nu este întâlnit în amplasament sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0,73	2,75	PP generează un impact direct și indirect, însă acesta este reversibil chiar și în lipsa unor măsuri de reconstr. ecologică;
4060	Tufărișuri alpine și boreale	Nu este întâlnit în amplasament sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
7110*	Turbarii active	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
7120	Turbarii degradate capabile de regenerare naturală	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
8310	Peșteri în care accesul publicului este interzis	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
6190	Pajiști panonice de stân-cării (Stipo-Festucetalia pallentis)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	Este întâlnit în amplasamentul/ vecinătatea PP	0	0,16	PP generează un impact direct și indirect, însă acesta este reversibil chiar și în lipsa unor măsuri de reconstr. ecologică;

1	2	3	4	5	6
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> și <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
6210*	Pajiști uscate seminate și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
8120	Grohotișuri calcaroase și de șisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolia</i>)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
8210	Versanți stâncoși cu vegetație chasmofitică pe roci calcaroase	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
9180*	Păduri din Tilio-Acerion pe versanți abrupti, grohotișuri și ravene	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
91Y0	Păduri dacice de stejar și carpen	Nu este întâlnit în amplas./vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
3220	Vegetație herbacee de pe malurile raurilor montane	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
3240	Vegetație lemnoasă cu <i>Salix eleagnos</i> de-a lungul raurilor montane	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
91L0	Păduri ilirice de stejar cu carpen (<i>Erythronio-Carpiniori</i>)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000
7140	Mlastini turboase de tranziție și turbării oscilante (nefixate de substrat)	Nu este întâlnit în amplasamentul sau vecinătatea PP	0	0	PP nu generează niciun impact asupra habitatului Natura 2000

♦ **Evaluarea impactului asupra tipurilor de habitate de interes comunitar menționate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0031 Cheile Nerei - Beușnița**

Cod Natura 2000	Tipul de habitat Natura 2000	Supraf. habitat în sit - ha -	Suprafața afectata de implem. PP				Impactul PP asupra habitatului de interes comunitar
			Supraf. habitat în ampl. PP - ha -	Din care:			
				Supraf de defrișat - ha	Sf. ocupată definitiv - ha -	% de pierdere din S. habitat	
1	2	3	3	4	5	6	7
3260	Cursuri de apă din zonele de câmpie, până la cele montane, cu vegetație din Ranunculus fluitans și Callitriche-Batrachion	377,19	0	0			PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
6110 *	Comunități rupicole calcifile sau pajiști bazifite din Alyso-Sedion albi	377,19	0	0			PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului.
6190	Pajiști panonice de stâncării (Stipo-Festucetalia pallentis)	37,72	0	0			PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
6210*	Pajiști uscate seminaturale și faciesuri cu tufărișuri pe substrat calcaros (Festuco-Brometalia)	37,72	0	0			PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului.
6430	Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	377,19	0	0			PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
3220	Vegetatie herbacee de pe malurile raurilor montane	377,19	0	0			PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului
40A0*	Tufărișuri subcontinentale peripanonice	754,38	0	0			PP nu genereaza niciun impact asupra habitatului

1	2	3	3	4	5	6	7
8120	Grohotişuri calcaroase şi de şisturi calcaroase din etajul montan până în cel alpin (<i>Thlaspietea rotundifolia</i>)	37,72	0	0			PP nu generează niciun impact asupra habitatului
8210	Versanţi stâncosi cu vegetaţie chasmofitică pe roci calcaroase	3,77	0	0			PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9110	Păduri de fag de tip Luzulo-Fagetum	829,82	0	0			PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9130	Păduri de fag de tip Asperulo-Fagetum	11315,70	5,5902	5,4625	0,0531	0,00047 %	PP generează un impact direct asupra habitatului, însă acesta este reversibil chiar şi în lipsa unor măsuri de reconstructive ecologica.
91E0*	Păduri aluviale cu <i>Alnus glutinosa</i> şi <i>Fraxinus excelsior</i> (Alno-Padion, Alnion incanae, Salicion albae)	113,16	0	0			PP nu generează niciun impact asupra habitatului.
91M0	Păduri balcano-panonice de cer şi gorun	113,16	0	0			PP nu generează niciun impact asupra habitatului
91Y0	Păduri dacice de stejar şi carpen	188,60	0	0			PP nu generează niciun impact asupra habitatului
5130	Formaţiuni de <i>Juniperus communis</i> pe tufărişuri sau păşuni calcaroase	3,77	0	0			PP nu generează niciun impact asupra habitatului
7220*	Izvoare petrifiante cu formare de travertin (Cratoneurion)	0,38	0	0			PP nu generează niciun impact asupra habitatului
9150	Păduri medio-europene de fag din Cephalanthero-Fagion	4639,44	21,8215	21,4332	0,1183	0,00255 %	PP generează un impact direct şi indirect, însă acesta este reversibil chiar şi în lipsa unor măsuri de reconstr. ecologica
9170	Păduri de stejar cu carpen de tip Galio-Carpinetum	37,72	37,72	0			PP nu generează niciun impact asupra habitatului.
91K0	Păduri ilirice de <i>Fagus sylvatica</i> (Aremonio-Fagion)	5657,85	5657,85	0			PP nu generează niciun impact asupra habitatului
8310	Peşteri în care accesul publicului este interzis	5657,85	5657,85	0			PP nu generează niciun impact asupra habitatului

D.3.1.3. Evaluarea impactului PP asupra speciilor protejate de interes comunitar, fara a lua in considerare masurile de reducere

◆ Evaluarea impactului asupra speciilor protejate de interes comunitar menţionate în formularul standard al ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porţile de Fier

În scopul identificării impactului potenţial al proiectului propus, pentru fiecare specie a fost alocată o **notă de relevanta**, stabilită după cum urmează:

- 0 – PP nu generează niciun impact asupra specie;
- 1 – PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte;
- 2 – PP generează un impact limitat asupra specie, fiind afectate unele habitate potenţiale ale specie tinta;
- 3 – PP generează un impact direct şi indirect asupra specie, însă acesta este reversibil chiar şi în lipsa unor măsuri de reconstructive ecologica;
- 4 – PP generează un impact asupra specie, însă sunt prevăzute măsuri de diminuare a impactului şi reconstructive ecologica a unor habitate adiacente cu rol compensator;
- 5 – PP generează un impact considerabil şi ireversibil asupra specie, conducând la eliminarea acesteia din perimetrul afectat de proiect şi zonele adiacente.

◆ Evaluarea impactului asupra speciilor protejate de interes comunitar menționate în formularul standard ale ariei speciale de conservare ROSCI0206 Porțile de Fier

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei	Mărimea / Situația populației în sit Formular standard Natura 2000 A: $100 \geq p > 15\%$ B: $15 \geq p > 2\%$ C: $2 \geq p > 0\%$	Populația afectată în amplasament PP.		Nota de relevanță	Impactul proiectului propus asupra speciei
			% din habitatul speciei	Mărimea populației afectate		
1	2	3	4	5	6	7
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA SPECIALĂ DE CONSRVARE ROSCI0206 PORȚILE DE FIER						
SPECII DE MAMIFERE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE						
1302 <i>Rhinolophus mehelyi</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – A	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1305 <i>Rhinolophus euryale</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1307 <i>Myotis blythii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1308 <i>Barbastella barbastellus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1310 <i>Miniopterus schreibersi</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – B	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1316 <i>Myotis capaccinii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1318 <i>Myotis dasycneme</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situația populației – A	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1321 <i>Myotis emarginatus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1323 <i>Myotis bechsteini</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situația populației – A	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1324 <i>Myotis myotis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1352* <i>Canis lupus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situația populației – C	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1355 <i>Lutra lutra</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1361 <i>Lynx lynx</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situația populației – C	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6	7
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE						
1188 Bombina bombina	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie comună (C) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1193 Bombina variegata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie comună (C) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1217 Testudo hermanni	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – A	0,0328	0,0328%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1220 Emys orbicularis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
SPECII DE PEȘTI ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE						
1124 Gobio albipinnatus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
2555 Gymnocephalus baloni	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1130 Aspius aspius	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie comună (C) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1134 Rhodeus sericeus amarus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie comună (C) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1138 Barbus meridionalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie comună (C) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
2011 Umbra krameri	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență incertă (P?) Situția populației – neevaluat	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1145 Misgurnus fossilis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1146 Sabanejewia aurata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
2522 Pelecus cultratus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1157 Gymnocephalus schraetser	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1159 Zingel zingel	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1163 Cottus gobio	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
SPECII DE NEVERTEBRATE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE						
1032 Unio crassus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1059 Maculinea teleius	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei

1	2	3	4	5	6	7
1060 <i>Lycaena dispar</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1061 <i>Maculinea nausithous</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1065 <i>Euphydryas maturna</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
1074 <i>Eriogaster catax</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
4020 <i>Pilemia tigrina</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1078 <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
1083 <i>Lucanus cervus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0,0328	0,0328%	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1084 <i>Osmoderma eremita</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1087 <i>Rosalia alpina</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
4014 <i>Carabus variolosus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
1088 <i>Cerambyx cerdo</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
4046 <i>Cordulegaster heros</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1089 <i>Morimus funereus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
4064 <i>Theodoxus transversalis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1093* <i>Austropotamobius torrentium</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – A	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
SPECII DE PLANTE ENUMERATE ÎN ANEXA II A DIRECTIVEI CONSILIULUI 92/43/CEE						
1428 <i>Marsilea quadrifolia</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1898 <i>Eleocharis carniolica</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1939 <i>Agrimonia pilosa</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
2093 <i>Pulsatilla vulgaris ssp. grandis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situția populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei

1	2	3	4	5	6	7
2097 <i>Paeonia officinalis banatica</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
2120 <i>Thlaspi jankae</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – A	0,0328	0,0328%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
2285 <i>Colchicum arenarium</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – A	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
2300 <i>Tulipa hungarica</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – A	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
2318 <i>Stipa danubialis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie foarte rară (V) Situția populației – A	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
2327 <i>Himantoglossum caprinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
4066 <i>Asplenium adulterinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – A	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
4067 <i>Echium russicum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie rară (R) Situția populației – C	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
4096 <i>Gladiolus palustris</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență incertă (P?) Situția populației – neevaluată	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei

◆ Evaluarea impactului asupra speciilor protejate de interes comunitar menționate în formularul standard ale ariei speciale de conservare ROSCI0198 Platoul Mehedinți

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei,	Prezența pe amplasament / vecinătate PP.			Impactul proiectului propus asupra speciei
		Identificare	% din suprafața habitatului	% din populația sitului	
1	2	3	4	5	6
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARAT SITUL ROSCI0198 PLATOUL MEHEDINȚI					
SPECII DE MAMIFERE					
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu este prezentă	0,066	Lipsă informații	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
1305 <i>Rhinolophus euryale</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1306 <i>Rhinolophus blasii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu este prezentă	0	0.	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1307 <i>Myotis blythii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu este prezentă	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1308 <i>Barbastella barbastellus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,066	Lipsă informații	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6
1310 Miniapterus schreibersi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,049	Lipsă infor-matii	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1316 Myotis capaccinii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu este prezentă	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1323 Myotis bechsteini	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu este prezentă	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1324 Myotis myotis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,049	Lipsă infor-matii	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1352* Canis lupus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,066	Lipsă infor-matii	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1354 Ursus actor	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,066	Lipsă infor-matii	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE					
1166 Triturus cristatus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu este prezentă	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1193 Bombina variegata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu este prezentă	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1217 Testudo hermanni	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură în amplasam. și zona limitrofă	0,049	Lipsă infor-matii	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1220 Emys orbicularis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu este prezentă	0	0.	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
SPECII DE PEȘTI					
1138 Barbus meridionalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1146 Sabanejewia aurata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1163 Cottus gobio	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu este prezentă	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
SPECII DE NEVERTEBRATE					
1093* Austropotamo-bius torrentium	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu este prezent	0	0.	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei speciei. PP nu are impact negativ asupra speciei
1083 Lucanus cervus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură în amplasam. și zona limitrofă	0,066	Lipsă infor-matii	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1088 Cerambyx cerdo	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură în amplasam. și zona limitrofă	0,066	Lipsă infor-matii	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1089 Morimus funereus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă în amplasam. și în zona limitrofă	0,066	Lipsă infor-matii	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1044 Coenagrion mercuriale	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu este prezentă	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei

1	2	3	4	5	6
4057 Chilostoma banaticum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură în amplasam. și în zona limitrofă	0,049	Lipsă infor-matii	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
4053 Paracaloptenus caloptenoides	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură în amplasam. și în zona limitrofă	0,049	Lipsă infor-matii	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
SPECII DE PLANTE					
2327 Himantoglossum caprinum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură în amplasam. și în zona limitrofă	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
4070 Campanula serrata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură în amplasam. și în zona limitrofă,	0,025	Lipsă infor-matii	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

♦ **Evaluarea impactului asupra speciilor de interes comunitar menționate în formularul standard ale ariei speciale de conservare ROSCI0069 Domogled – Valea Cernei**

Cod Natura 2000, Denumire specie	Situația populației în sit	Populația în amplasam. PP	Nota de relevanță	Impactul PP asupra speciei de interes comunitar
1	2	3	4	5
♦ Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE:				
1310 <i>Miniopterus schreibersi</i>	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, pentru hrănire	–	1	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Specia este prezentă, pentru hrănire	10 i	2	PP genereaza un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potentiale ale specie tinta;
1355 <i>Lutra lutra</i>	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	–	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1321 <i>Myotis emarginatus</i>	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, pentru hrănire	–	1	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1323 <i>Myotis bechsteini</i>	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, pentru hrănire	–	1	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1306 <i>Rhinolophus blasii</i>	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, pentru hrănire	–	1	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1305 <i>Rhinolophus euryale</i>	Specia este prezentă pentru hrănire	10 i	2	PP genereaza un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potentiale ale specie tinta;
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, pentru hrănire	–	1	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1324 <i>Myotis myotis</i>	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, pentru hrănire	–	1	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1307 <i>Myotis blythii</i>	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, pentru hrănire	–	1	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1352 <i>Canis lupus</i>	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, pentru hrănire și reproducere	–	1	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1361 <i>Lynx lynx</i>	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, pentru hrănire și reproducere	–	1	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5
1354 Ursus arctos	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, pentru hrănire	–	1	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
1316 Myotis capaccinii	Nu a fost identificată dar poate fi prezentă, pentru hrănire	–	1	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
♦ Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE:				
1193 Bombina variegata	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1217 Testudo hermanni	Specia este prezentă pentru hrănire și reproducere	5 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;
♦ Specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE:				
1146 Sabanejewia aurata	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1130 Aspius aspius	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1138 Barbus meridionalis	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1122 Gobio uranoscopus	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1163 Cottus gobio	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
4123 Eudontomyzon danfordi	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
♦ Specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE:				
1924 Oxyporus mannerheimii	Specia nu a fost identificată	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
4036 Leptidea morsei	Specia nu a fost identificată	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
4039 Nymphalis vaualbum	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	1 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;
4035 Gortyna borellii lunata	Specia nu a fost identificată	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
4046 Cordulegaster heros	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1083 Lucanus cervus	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	2 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;
4057 Chilostoma banaticum	Specia poate fi prezentă, pentru hrănire și reproducere	–	1	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
1093 Austropotamobius torrentium	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1085 Buprestis splendens	Specia nu a fost identificată	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
4014 Carabus variolosus	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	1 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;
1052 Euphydryas maturna	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	2 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;
1059 Maculinea teleius	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	3 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;
4052 Odontopodisma rubripes	Specia nu a fost identificată	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
4054 Pholidoptera transsylvanica	Specia nu a fost identificată	–	0	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
1088 Cerambyx cerdo	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	3 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;

1	2	3	4	5
1089 Morimus funereus	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	3 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;
1087 Rosalia alpina	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	1 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;
4053 Paracaloptenus caloptenoides	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	5 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;
1084 Osmoderma eremita	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	2 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;
4026 Rhysodes sulcatus	Specia nu a fost identificată	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1078 Callimorpha quadripunctaria	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	2 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;
1060 Lycaena dispar	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	2 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;
♦ Specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE:				
4070 Campanula serrata	Specia este prezentă, fiind întrunite condițiile de habitat	5 i	2	PP generează un impact limitat asupra speciei de interes comunitar, fiind afectate unele habitate potențiale ale speciei tinta;
2327 Himantoglossum caprinum	Specia nu a fost identificată	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
1902 Cypripedium calceolus	Specia nu a fost identificată	–	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei

♦ Evaluarea impactului asupra speciilor de interes comunitar menționate în formularul standard ale ariei speciale de conservare ROSCI0226 Semenici – Cheile Carașului

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei	Prezența pe amplasament / vecinătate PP.			Impactul proiectului propus asupra speciei
		Identificare	% din suprafața habitatului	% din populația sitului	
1	2	3	4	5	6
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARAT SITUL ROSCI0226 SEMENICI – CHEILE CARAȘULUI					
SPECII DE MAMIFERE					
1323 Myotis bechsteini	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă informații	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
1308 Barbastella barbastellus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă informații	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
1310 Miniopterus schreibersi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă informații	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
1352* Canis lupus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și	0,020	Lipsă informații	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precădere prin efecte indirecte
1361 Lynx lynx	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă informații	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precădere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6
1354 <i>Ursus arctos</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii.	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor-matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1306 <i>Rhinolophus blasii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1305 <i>Rhinolophus euryale</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1324 <i>Myotis myotis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1307 <i>Myotis blythii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1316 <i>Myotis capaccinii</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1321 <i>Myotis emarginatus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE					
1193 <i>Bombina variegata</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,012	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
SPECII DE PEȘTI					
1163 <i>Cottus gobio</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	0,000	Lipsă infor- matii	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
2511 <i>Gobio kessleri</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	0,000	Lipsă infor- matii	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1146 <i>Sabanejewia aurata</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	0,000	Lipsă infor- matii	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1138 <i>Barbus meridionalis</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specia nu poate fi prezentă, lipsă habitat	0,000	Lipsă infor- matii	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
SPECII DE NEVERTEBRATE					
1078 <i>Callimorpha quadripunctaria</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă infor- matii.	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1088 <i>Cerambyx cerdo</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1060 <i>Lycaena dispar</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1061 <i>Maculinea nausithous</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6
4014 <i>Carabus variolosus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
4057 <i>Chilostoma banaticum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1089 <i>Morimus funereus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1039 <i>Nymphalis vaulbum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
4048 <i>Isophya costat</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
1093* <i>Austropotamo-bius torrentium</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,000	Lipsă infor- matii	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
1032 <i>Unio crassus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Pezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,000	Lipsă infor- matii	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
SPECII DE PLANTE					
1902 <i>Cypripedium calceolus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Prezență sigură	0,020	Lipsă infor- matii	PP genereaza un impact scazut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

♦ Evaluarea impactului asupra speciilor de interes comunitar menționate în formularul standard ale ariei speciale de conservare ROSCI0031 Cheile Nerei – Beușnița

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei,	Mărima / Situția populației în sit Formular standard Natura 2000 A: $100 \geq p > 15\%$ B: $15 \geq p > 2\%$; C: $2 \geq p > 0\%$	Populația afectată în amplasament PP.		Nota de relevanță	Impactul prognozat al proiectului propus asupra speciei
			% din habitatul speciei	Mărima populației afectate		
1	2	3	4	5	6	
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA SPECIALĂ DE CONSERVARE ROSCI0031 CHEILE NEREI -BEUȘNIȚA						
SPECII DE MAMIFERE						
1361 <i>Lynx lynx</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei.
1318 <i>Myotis dasycneme</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei.
1304 <i>Rhinolophus ferrumequinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,0006%	Lipsă informatii	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
1303 <i>Rhinolophus hipposideros</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,0006%	Lipsă informatii	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei

1	2	3		4	5	6
1324 Myotis myotis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,0006%	Lipsă informatii	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
1307 Myotis blythii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,0006%	Lipsă informatii	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
1306 Rhinolophus blasii	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – D	0,0006%	Lipsă informatii	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
1310 Miniopterus schreibersi	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,0006%	Lipsă informatii	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
1352* Canis lupus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei.
1354 Ursus arctos	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei.
1355 Lutra lutra	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei.
SPECII DE AMFIBIENI ȘI REPTILE						
1193 Bombina variegata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei.
SPECII DE PEȘTI						
1138 Barbus meridionalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei.
2511 Gobio kessleri	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei.
1146 Sabanejewia aurata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei.
1157 Gymnocephalus schraetser	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – D	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei.
1163 Cottus gobio	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei.
1160 Zingel streber	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei.

1	2	3		4	5	6
1134 Rhodeus sericeus amarus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.
1122 Gobio uranoscopus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – A	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.
2533 Cobitis elongata	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – A	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.
SPECII DE NEVERTEBRATE						
1093* Austropotamobius torrentium	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – A	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.
1083 Lucanus cervus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,074%	Lipsă informatii	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
1078 Callimorpha quadripunctaria	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,074%	Lipsă informatii	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
4054 Pholidoptera transsylvanica	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,074%	Lipsă informatii	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
1044 Coenagrion mercuriale	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.
1039 Nymphalis vaulbum	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,074%	Lipsă informatii	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
1089 Morimus funereus	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,074%	Lipsă informatii	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
4064 Theodoxus transversalis	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.
1087* Rosalia alpina	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – A	0,074%	Lipsă informatii	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precădere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
4046 Cordulegaster heros	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – A	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.

1	2	3		4	5	6
1032 <i>Unio crassus</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei. .
SPECII DE PLANTE						
2327 <i>Himantoglossum caprinum</i>	Anexa II Directiva 92/43/CEE, Anexa 3 OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situatia populației – B	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei.

◆ Evaluarea impactului asupra speciilor de interes comunitar menționate în formularul standard al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0080 Porțile de Fier

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei	Mărimea / Situația populației în sit Formular standard Natura 2000 A: $100 \geq p > 15\%$ B: $15 \geq p > 2\%$ C: $2 \geq p > 0\%$	Populația afectată în amplasament PP.		Nota de relevanță	Impactul proiectului propus asupra speciei
			% din habitatul speciei	Mărimea populației afectate		
1	2	3	4	5	6	7
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ ROSPA0080 MUNȚII ALMĂJULUI – LOCVEI						
SPECII DE PĂSĂRI ENUMERATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC						
A031 <i>Ciconia ciconia</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 40-50 p Situția populației – C	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
A072 <i>Pernis apivorus</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 20-40 p Situția populației – C	0,0341	1 – 2 p	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A075 <i>Haliaeetus albicilla</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Populație rezidentă: 1 p Situția populației – C	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
A080 <i>Circaetus gallicus</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 15-30 p Situția populației – B	0,0341	1 – 2 p	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A089 <i>Aquila pomarina</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 6-10 p Situția populației – C	0,0341	1 – 2 p	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A091 <i>Aquila chrysaetos</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Populație rezidentă: 3-5 p Situția populației – B	0,0341	1 p	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A092 <i>Hieraetus pennatus</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 3-5 p Situția populației – B	0,0341	1 p	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A402 <i>Accipiter brevipes</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 5-10 p Situția populației – C	0,0341	1 p	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A104 <i>Bonasa bonasia</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 80-110 p Situția populației – C	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei
A220 <i>Strix uralensis</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 20-30 p Situția populației – C	0,0341	1 – 2 p	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A231 <i>Coracias garrulus</i>	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 10-12 p Situția populației – C	0,0341	1 p	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6	7
A238 Dendrocopos medius	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop.rezidentă: 1200-1300 p Situția populației – C	0,0341	40 – 45 p	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A239 Dendrocopos leucotos	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 300-350 p Situția populației – C	0,0341	10 – 12 p	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A236 Dryocopus martius	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 210-230 p Situția populației – C	0,0341	7 – 8 p	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A246 Lullula arborea	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 1800-2300 p Situția populației – B	0,0341	100 – 125 p	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A338 Lanius collurio	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 4900-5000 p Situția populației – C	0,0341	170 – 180 p	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A234 Picus canus	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 300-350 p Situția populației – C	0,0341	10 – 12 p	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A224 Caprimulgus europaeus	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: 300-500 p Situția populației – B	0,0341	10 – 15 p	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A103 Falco peregrinus	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 3-4 p Situția populației – B	0,0341	1 p	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A215 Bubo bubo	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Pop. rezidentă: 5-10 p Situția populației – C	0,0341	1 p	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A379 Emberiza hortulana	Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, Anexa 3, OUG 57/2007	Cuibărit: >100-150 p Situția populației – C	0,0341	3 – 6 p	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
SPECII DE PĂSĂRI CU MIGRAȚIUNE REGULATĂ NEMENȚIONATE ÎN ANEXA I A DIRECTIVEI CONSILIULUI 2009/147/EC						
A086 Accipiter nisus		Pop. rezidentă (RC) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A256 Anthus trivialis		Pop. cuibărit (RC) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A228 Apus melba		Pop. cuibărit (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A087 Buteo buteo		Pop. rezidentă (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A088 Buteo lagopus		Pop. iernat (R) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A212 Cuculus canorus		Pop. iernat (R) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A253 Delichon urbica		Pop. cuibărit (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0	0	0	PP nu genereaza niciun impact asupra speciei
A377 Emberiza cirius		Pop. cuibărit (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A099 Falco subbuteo	Anexa 4B, OUG 57/2007	Pop. cuibărit (R) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP genereaza un impact scazut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6	7
A438 <i>Hippolais pallida</i>		Pop. cuibărit (R) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A277 <i>Oenanthe oenanthe</i>		Pop. cuibărit (RC) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A214 <i>Otus scops</i>	Anexa 4B, OUG 57/2007	Pop. cuibărit (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A250 <i>Ptyonoprogne rupestris</i>		Pop. cuibărit (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A311 <i>Sylvia atricapilla</i>		Pop. cuibărit (C) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A310 <i>Sylvia borin</i>		Pop. cuibărit (RC) Sit. populației – nesemnificativă (D)	0,0341	0,0341%	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

◆ Evaluarea impactului asupra speciilor de interes comunitar menționate în formularul standard al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0086 Semenic – Cheile Carașului

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei	Prezența pe amplasament / vecinătate PP.			Impactul proiectului propus asupra speciei
		Identificare	% din suprafața habitatului	% din populația sitului	
1	2	3	4	5	6
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ ROSPA0086 MUNTII SEMENIC – CHEILE CARAȘULUI					
A091 <i>Aquila chrysaetos</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	0 perechi	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A080 <i>Circus gallicus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	0 perechi	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A072 <i>Pernis apivorus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	1 pereche	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A103 <i>Falco peregrinus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	0 perechi	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A215 <i>Bubo bubo</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	0 perechi	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A104 <i>Bonasa bonasia</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	2 perechi	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A224 <i>Caprimulgus europaeus</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	1 pereche	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A239 <i>Dendrocopos leucotos</i>	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	5 perechi	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

1	2	3	4	5	6
A238 Dendrocopos medius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	3 perechi	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A234 Picus canus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	5 perechi	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A236 Dryocopus martius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	2 perechi	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A246 Lullula arborea	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență sigură pentru hrănire și reproducere	0,020	2 perechi	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A321 Ficedula albicollis	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	315 perechi	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A320 Ficedula prava	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	30 perechi	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A338 Lanius collurio	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire și reproducere	0,020	24 perechi	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte
A379 Emberiza hortulana	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Prezență probabilă pentru hrănire	0,020	1 pereche	PP generează un impact scăzut asupra speciei, manifestat cu precadere prin efecte indirecte

◆ **Evaluarea impactului asupra speciilor de interes comunitar menționate în formularul standard al ariei de protecție specială avifaunistică ROSPA0020 Cheile Nerei - Beușnița**

Codul și Numele speciei	Statutul de conservare al speciei,	Mărimea / Situația populației în sit Formular standard Natura 2000 A: $100 \geq p > 15\%$ B: $15 \geq p > 2\%$; C: $2 \geq p > 0\%$	Populația afectată în amplasament PP.		Nota de relevanță	Impactul prognozat al proiectului propus asupra speciei
			% din habitatul speciei	Mărimea populației afectate		
1	2	3	4	5	6	
SPECII PROTEJATE PENTRU CARE A FOST DECLARATĂ ARIA DE PROTECȚIE SPECIALĂ AVIFAUNISTICĂ ROSPA0020 CHEILE NEREI - BEUȘNIȚA						
A215 Bubo bubo	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0,069%	0	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A239 Dendrocopos leucotos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – C	0,069%	1 pereche	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A229 Alcedo atthis	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – D	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.
A091 Aquila chrysaetos	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situația populației – B	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.

1	2	3		4	5	6
A104 Bonasa bonasia	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0,0006%	0	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A236 Dryocopus martius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0,069%	6 perechi	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A092 Hieraetus pennatus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,069%	0	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A084 Circus pygargus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – D	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.
A220 Strix uralensis	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0,069%	0	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A081 Circus aeruginosus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – D	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.
A320 Ficedula prava	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0,069%	21 indivizi	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A089 Aquila pomarina	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – D	0,0006%	0	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A224 Caprimulgus europaeus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,069%	0	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A080 Circaetus gallicus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,069%	0	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A082 Circus cyaneus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – D	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.
A231 Coracias garrulus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.

1	2	3		4	5	6
A122 Crex crex	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0	0	0	PP nu generează niciun impact asupra speciei.
A238 Dendrocopos medius	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0,069%	0	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A429 Dendrocopos syriacus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – D	0,069%	0	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A379 Emberiza hortulana	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0,0006%	0	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A338 Lanius collurio	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – D	0,0006%	15 perechi	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A339 Lanius minor	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – D	0,0006%	0	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A246 Lullula arborea	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – B	0,0006%	8 perechi	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A072 Pernis apivorus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0,069%	2 perechi	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A234 Picus canus	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0,069%	0	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei
A307 Silvia nisoria	-Anexa 1, Directiva 79/409/CEE, - Anexa 3, OUG 57/2007	Specie prezentă (P) Situția populației – C	0,0006%	0	1	PP generează un impact scăzut, manifestat cu precadere prin efecte indirecte. Implementarea PP afectează numeric nesemnificativ populația sitului, nu alterează starea actuală de conservare a habitatelor, se menține starea globală de conservare actuală a speciei

D.3.1.2. Evaluarea impactului rezidual după implementarea măsurilor de reducere a impactului

În timpul construcției proiectului propus, beneficiarul are obligația de a lua măsuri pentru diminuarea impactului asupra mediului.

► Măsuri de reducere a prafului și evaluarea impactului rezidual după implementarea acestora:

În faza de excavare a fundațiilor pentru stalpi, în punctele de lucru se pot lua măsuri eficiente de reducere a emisiilor de praf în atmosferă prin stropirea cu apă a zonei de lucru.

În timpul transportului materialelor se pot lua măsuri de reducere a emisiilor de praf în atmosferă prin aplicarea următoarelor măsuri:

- îmbunătățirea sistemului rutier al drumului de acces prin repararea împietruirii și menținerea lui într-o stare tehnică bună, pe toată perioada de implementare a proiectului
- reducerea vitezei de circulație pe drumul de acces;
- încărcătura vrac va fi acoperită în timpul transportului, sens în care autobasculantele vor fi dotate obligatoriu cu prelate.

Prin aplicarea acestor măsuri apreciem că se poate reduce cantitatea de praf generată de proiect în faza de transport cu circa 20%. Praful emis în atmosferă în faza de transport reprezintă circa 80% din cantitatea totală. Prin aplicarea măsurilor de reducere a emisiilor de praf se preconizează o reducere cu 16% a cantității emis în atmosferă în timpul implementării proiectului.

Impactul rezidual după implementarea măsurilor de reducere a emisiilor de praf este de 84%.

► Măsuri de reducere a emisiilor de noxe chimice (gaze de eșapament) și evaluarea impactului rezidual după implementarea acestora

Măsurile de reducere a emisiilor de noxe chimice (gaze de eșapament) se referă la:

- menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
- impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
- controlul periodic al gazelor de eșapament și folosirea de utilaje cu motoare performante dotate cu sisteme Euro de retenție a poluanților.

Prin îmbunătățirea nivelului tehnologic al motoarelor și prin aplicarea normelor Euro II – V, comparativ cu Euro I se prognozează scăderea emisiilor cu 30%.

Impactul rezidual după implementarea măsurilor de reducere a noxelor este de 70%.

► Măsuri de reducere a zgomotului și evaluarea impactului rezidual după implementarea acestora :

Măsuri de reducere a emisiilor acustice se referă la:

- menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
- impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
- controlul periodic al nivelului de zgomot și folosirea de utilaje și mijloace de transport cu motoare performante dotate cu atenuatoare de zgomot.

Impactul rezidual după implementarea măsurilor de reducere a emisiilor acustice este de 70%.

Impactul rezidual se menține numai pe perioada de implementare a proiectului, dar numai în intervalul orar de funcționare a utilajelor și mijloacelor de transport aferente activității de producție.

Reducerea impactului potențial asupra factorilor de mediu pe perioada implementării proiectului este favorabilă speciilor și habitatelor de interes comunitar din zona.

D.3.2. Evaluarea impactului cumulativ al PP cu alte proiecte propuse sau aprobate

D.3.2.1. Evaluarea impactului cumulativ al proiectului propus cu alte proiecte propuse, fara a lua în considerare masurile de reducere a impactului

Implementarea proiectul propus nu generează impact cumulativ cu alte proiecte propuse / aprobate. În acest sens nu este cazul evaluării impactului cumulativ.

D.3.2.2. Evaluarea impactului rezidual dupa implementarea masurilor de reducere a impactului pentru proiectul propus și pentru alte proiecte

Implementarea proiectul propus nu generează impact cumulativ cu alte proiecte propuse / aprobate. În acest sens nu este cazul evaluării impactului cumulativ.

D.3.2.3. Scara de timp pentru care au fost luate în considerație efectele cumulative

Nu este cazul,

E.) MĂSURI DE REDUCERE A IMPACTULUI ASUPRA MEDIULUI

E.1. Măsurile de reducere a impactului asupra mediului în perioada de construcție

- ▶ Măsurile de eliminare/reducere a emisiilor de praf în incinta șantierului și pe drumul de acces
 - respectarea tehnologiilor de lucru specifice proiectului propus, pentru care se solicită acordul de mediu;
 - îmbunătățirea stării tehnice a drumului de acces;
 - stropirea cu apă a surselor de praf și a drumurilor de pământ, în perioadă de uscăciune;
 - mijloacele de transport vor circula cu viteza redusă pentru a ridica în atmosfera cantități reduse de particule fine de praf;
 - încărcătura vrac va fi acoperită în timpul transportului, sens în care autobasculantele vor fi dotate obligatoriu cu prelate.
- ▶ Măsurile de eliminare/reducere a emisiilor de noxe chimice generate prin arderea carburanților (motorina)
 - menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
 - impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;

- controlul periodic al gazelor de esapament și folosirea de utilaje și mijloace de transport cu motoare performante dotate cu sisteme Euro de retenere a poluantilor.
- Măsuri de eliminare/reducere a zgomotul generat de motoarele utilajelor și mijloacelor de transport.
- menținerea utilajelor și mijloacelor de transport în stare tehnică corespunzătoare;
- impunerea de restricții de viteză pentru mijloacele de transport pe drumul de acces;
- controlul periodic al nivelului de zgomot și folosirea de utilaje și mijloace de transport cu motoare performante dotate cu atenuatoare de zgomot.
- Măsuri de eliminare/reducere a deșeurilor menajere
- se vor colecta și înmagazina temporar în recipiente specifice și vor fi transportate la depozit ecologic printr-un operator autorizat, ori de câte ori este nevoie sau pot fi reciclate împreună cu terasamentele.
- Măsuri de eliminare/reducere a deșeurilor tehnologice
- terasamente neutilizate la umpluturi (pământ natural) se vor împrăști în strat uniform cu grosimea de până la 10 cm, în afara zonei construite, urmând a se înierba în mod. natural.
- deșeurile metalice se vor colecta și se vor preda la unități specializate pentru reciclare.
- uleiuri uzate se colectează și se depozitează în recipiente metalici și se valorifică la unități specializate.
- ambalaje și resturi de materiale de construcții nevalorificabile se vor depozita și evacua împreună cu deșeurile menajere.

Plan de măsuri pentru diminuarea impactului asupra mediului și costurile aferente acestora

Nr. crt	Specificarea măsurii	Cantitati	Perioada de implementare	Costurile	Responsabil
1	Lucrări de amenajare a drumurilor de acces în parteneriat cu primăriile respective	1,5 km	Până la începerea activității în punctul de lucru	50.000	Beneficiar Administrator firma de construcții
2	Dotarea punctului de lucru cu utilaje cu motoare EURO IV de reținere a noxelor și atenuator de zgomot	1	Până la începerea activității în punctul de lucru	Se află în dotarea beneficiarului	
3	Dotarea punctului de lucru cu aubasculante cu motor EURO IV de reținere a noxelor, atenuator de zgomot și prelată	2	Până la începerea activității în punctul de lucru		
4	Dotarea punctului de lucru cu recipiente standard pentru colectare și depozitarea deșeurilor menajere	1	Până la începerea activității în punctul de lucru		
6	Instruirea personalului care va activa în punctul de lucru privind măsurile de prevenire și stingere a incendiilor și a celor privind conduita în cuprinsul ariei naturale protejate.		La începerea activității de către fiecare persoană participantă la procesul tehnologic	2.000	
7	Montarea la locuri vizibile de panouri avertizoare cu specificarea măsurilor de prevenire evenimentelor periculoase în aria naturală protejată	6	Până la începerea activității în punctul de lucru	5.000	

- Alte măsuri pentru protecția mediului
- instruirea personalului care va activa în punctul de lucru, privind măsurile de prevenire și stingere a incendiilor și a celor privind conduita în cuprinsul ariei naturale protejate
- întocmirea unui grafic de lucru pentru mijloacele de transport, cu precizarea rutei și vitezei de circulație, modul de transport al încărcăturii

- transportul și depozitarea carburanților necesari pentru utilaje tehnologice în recipiente corespunzătoare normelor de depozitare și transport a produselor petroliere.
- alimentarea mijloacelor de transport de la stații specializate în distribuția produselor petroliere depozitare și transport a produselor petroliere.

F.) LUCRARI DE REFACERE A MEDIULUI

Lucrările de refacere a mediului se vor efectua pe terenurile ocupate temporar în perioada de construcție a LEA, inclusiv organizarea de șantier.

Suprafața terenurilor ocupate temporar în etapa de construcție este de 10,59 ha, la care se adaugă organizarea de șantier 1,41 ha.

► Lucrări pregătitoare pe suprafețele ocupate temporar în timpul construcției:

- dezafectarea organizării de șantier, demolarea construcțiilor cu caracter provizoriu;
- evacuarea resturilor de materiale de construcții;
- evacuarea deșeurilor de orice fel aflate pe amplasament, cu respectarea măsurilor de eliminare specifice fiecărui tip de deșeu;
- aprovizionare cu materialele necesare prevăzute în PT: seminte de ierburi pentru gazon;

► Lucrări de refacere a mediului pe suprafețele ocupate temporar în timpul construcției:

- nivelarea terenului ocupat temporar la cota stabilită prin proiectul de amenajare
- pregătirea solului vegetal recuperat în faza de construcție sau din gropi de împrumut, transportul și administrarea pe suprafața amenajată, conform prevederilor proiectului tehnic de execuție;
- semănarea ierburilor perene;

► Costul lucrărilor de refacere a mediului după finalizarea fazei de construcții

- suprafața pe care sunt necesare lucrări de amenajare a spațiilor verzi este de 12,00 ha
- costul mediu pentru amenajări similare este de cca. 5200 € / ha;
- costul estimativ al lucrărilor de amenajare a terenului

$$12,00 \text{ ha} \times 5200 \text{ €/ha} = 62400 \text{ €} \times 4,3500 \text{ lei/€} = 271440 \text{ lei}$$

G.) PREVEDERI PENTRU MONITORIZAREA MEDIULUI

Pe toată perioada de implementare a proiectului propus, toți factorii de mediu vor fi monitorizați periodic, atât în interiorul cât și în zona limitrofă amplasamentului. În acest sens, beneficiarul **C.N. TRANSELECTRICA S.A. - SUCURSALA DE TRANSPORT TIMIȘOARA**, va întocmi împreună cu autoritatea APM Mehedinti un program comun de monitorizare și conformare pe timpul execuției lucrărilor. După întocmirea proiectului tehnic și

contractarea execuției lucrărilor, firma constructoare va numi un responsabil pentru protecția mediului, care va asigura îndeplinirea cerințelor impuse prin program comun de monitorizare și conformare.

H.) DESCRIEREA METODELOR SPECIFICE DE TEREN FOLOSITE PENTRU CULEGEREA INFORMAȚIILOR PRIVIND SPECIILE ȘI HABITATELE DE IMPORTANȚĂ COMUNITARĂ

Elaborarea studiului de evaluare adecvată a necesitat parcurgerea a două etape, respectiv:

- etapă de teren pentru culegerea datelor privind cadrul natural general și elementele speciale privind speciile și habitatele de interes comunitar din zona amplasamentului proiectului propus și zona limitrofă;
- etapă de birou pentru prelucrarea datelor de teren și elaborarea studiului de evaluare adecvată.

În etapa de teren, pentru culegerea informațiilor privind speciile și habitatele de importanță comunitară s-a procedat la efectuarea de sondaje și recoltare de probe de sol și vegetație pentru determinări de laborator, precum și observații directe asupra elementelor de floră și faună, respectiv:

- identificarea amplasamentului, vecinătăților și accesului din drumuri publice;
- identificarea vizuală a arealelor sensibile (rezervații naturale, zona locuită) și determinarea distanței față de amplasamentul proiectului propus;
- observații directe în zona protejată pentru identificarea speciilor de arbori, arbuști și pătură ierbacee, determinarea habitatului de importanță comunitară;
- observații directe în zona protejată pentru identificarea speciilor de faună protejate și a zonelor de hrănire, cuibărit și odihnă;
- efectuarea de sondaje de sol în amplasamentul proiectului propus, pentru determinarea tipului și subtipului de sol și a caracteristicilor morfologice ale acestuia;
- recoltarea de probe și determinarea speciilor și asociației de specii de plante care compun flora din amplasamentul proiectului și zona limitrofă;
- observații directe privind prezenta speciilor de păsări protejate în amplasamentul proiectului, de-a lungul drumului de acces și în zona limitrofă, pe o bandă cu lățimea de circa 300 m.
- observații directe privind prezenta altor specii din fauna locală în amplasamentul proiectului, de-a lungul drumului de acces și în zona limitrofă, pe o bandă cu lățimea de circa 300 m.

ANEXE, PLANURI ȘI HĂRȚI

- 1. Certificat de înregistrare în Registrul National al Elaboratorilor de Studii pentru Protectia Mediului – Pozitia 254 / 16.09.2010**
- 2. Plan general de amplasament**
- 3. Harta ariei speciale de conservare Portile de Fier (codul ROSCI0206)**
- 4. Harta ariei de protecție specială avifaunistică Munții Amăjului - Locvei (codul ROSPA0080)**
- 5. Harta ariei speciale de conservare Platoul Mehedinți (codul ROSCI0198)**
- 6. Harta ariei speciale de conservare Domogled – Valea Cernei (codul ROSCI0069)**
- 7. Harta ariei speciale de conservare Semenici – Cheile Carașului (codul ROSCI0226)**
- 8. Harta ariei de protecție specială avifaunistică Munții Semenici – Cheile Carașului (codul ROSCI0198)**
- 9. Harta ariei speciale de conservare Cheile Nerei - Beușnița (codul ROSCI0031)**
- 10. Harta ariei de protecție specială avifaunistică Cheile Nerei - Beușnița (codul ROSPA0020)**
- 11. Lista organizațiilor/instituțiilor implicate în furnizarea informațiilor și elaborarea studiului**
- 12. Bibliografie**